

چل ريساكه ي عه شق

(پۆمانىكه دهر باره ي جه لاله دىنى پۆمى)

ئەلىف شەفەق

وهرگىزانى له عەرەبىيەو:

جه لىل كاكه وه يىس

زنجیره‌ی کتبی دهم‌گای چاپ و پمخشی سەردەم ژماره (۷۳۲)

سەردەشتیاری گشتیی زنجیره

نازاد بەرزنجی

www.sardem.org

سەرداوه:

قواعد العشق الأربعون

إليف شافاق

ترجمة: خالد الجبيلي

الطبعة الأولى ٢٠١٢

دار طوى للثقافة والنشر والإعلام - لندن

■ چل رێسلکەمی عەشق

نووسینی: ئەلیف شەفاق

وەرگێڕانی لە عەرەبییەوە: جەلیل کاکەرمیس

بابەت: پۆمان

هەڵەچنی و پێنوووس: دەرنا غەفوور

دیزاینی ناوهوه: رهوشت محەمەد

دیزاینی بەرگ: ئاکار جەلیل کاکەرمیس

تیراژ: ١٥٠٠ دانه

نرخ: ٩٠٠٠ دینار

چاپی بەکەم: چاپخانه‌ی (تاران) ساڵی ٢٠١٥

■ لەبەرپۆڵە بەرایەتی گشتیی کتێبخانه گشتییه‌کان ژماره (١٧٩٨)ی ساڵی ٢٠١٤ی پێدراوه

■ مافی له چاپدانه‌وه‌ی بۆ دهم‌گای چاپ و پمخشی سەردەم پارێزرلوه ©

که منڊال بووم، خودام بينی،

فریشته کانم بینی؛

پازه کانی هەردوو دنیای سەروو و ژیریم بینی. پێم وابوو

ئەو هی من دیتوو مە هەموو پیاوانیش بینویانە، وەڵی هەر

زوو تیگەیشتم کە ئەوان هیچیان نەبینیوە...

شەمسی تەوریزی

ناومرۆك

۷	بەر له خویندنهوهی ئەم پۆمانه
۹	دەستپێک
۱۳	ئێلا
۲۹	کفری شیرین
۳۱	بەراییهک
۳۳	بکۆژەکه

بەشی یەکەم

۳۹	زەوی له توخمی رەق و پاراو و ئارام پیکدیت
----	--

بەشی دووهم

۱۲۹	ئاو، شتە شله‌مه‌نییه‌کان ده‌گۆرین و پیشبینی ناکرین
-----	--

بەشی سێیه‌م

۱۹۹	با، ئەو شتانەى که ده‌بزوین، گه‌شه ده‌که‌ن، مه‌یدانخوازی ده‌که‌ن
-----	---

بەشی چوارهم

۳۱۷	ئاگر، ئەو شتانەى که ڕووخینه‌ر و تیکشکینه‌رن
-----	---

بەشی پێنجهم

۳۷۹	عه‌ده‌م، ئەو شتانەى له‌میانه‌ى نادیارییانه‌وه هه‌ن
-----	--

۴۶۵	ئەلیف شه‌فه‌ق
-----	---------------------

بەر لە خویندنه وەمى ئەم پۆمانە

پۆمانى (چل پيساکەى عەشق) شۆرپوونە وەمىە کە بەرەو ناخ و گەپانىکە بەنىو ئەو سووچ و کەلەبەرەنەى کە بوونەتە حەشارگەى چەندىن نەيتىى کەسانى ئاسايى و نا ئاسايى. کاتى ئەو نەيتىيانە بۆ کەسە کە ئاشکرا دەبىت، ئىدى مەملانىتە کى بەردەوام لە خودى کەسە کە بەردەوام دەبىت و وردە وردە مەملانىکە دەبىتە پىداچوونە وە بەراوردکردن و لە پەفتار و ئەتوارى ئەو کەسەدا پەنگ دەداتە وە. زۆر جار ئەم ھەلگەپانە وەمىە لە خود بۆ کەسانى تر قووت ناچىت و نامۆبەک يان بۆشايەک دەکەوێتە نىوان ئەو خودە و کۆمەلە وە تا دەگاتە ئەو پادەمىە کەسە کە تووشى نەفرەت دەبىت و بە ھەستەم دەتوانىت سرووتەکانى خۆى جىيە جى بکات. ئەم لىووتە لایەى کۆمەل لە و کەسە بەلەسە بوو، لە ھەموو سەردەمەکاندا دووبارە دەبىتە وە. ھەندى جار بە ناوى فەلسەفە وە و بىر جار بە ناوى بىرى لە پەوتدەرچووى دىدگای کۆمەلە وە و جارجارىش بە ناوى سۆفىگەریتىيە وە ئەو کەسانە تووشى سزای دابونەرىتى کۆمەل يان سزای کەسانى توندپەروى ناو کۆمەل دەبن و کەسى گەپىدەى ناو خود فریای گەياندى پەيامە کەى ناکەوێت، يان بە نىوہچلى پەيامە کەى جىدەھىلەت و بۆ ھەتاھەتايە بە جەستە سەردەنیتە وە، بەلام دەوسى پەفتار و کردار و وتەکانى بە زىندوووى دەمىتەتە وە.

ئەم پۆمانە دەربارەى ژيانى کۆمەلایەتى و پایەى زانستى جەلالەدىنى پۆمىيە، بەلام دواى ئەوہى لەگەل شەمسى تەورىزىدا بەیەک دەگەن، ئىدى جەلالەدىنى پۆمى دەست لە ھەموو تەماحیکى دنیا ھەلدەگریت و دەبىت بە جەلالەدىنىکى دیکە و بەرەو ناوہوہى خۆى شۆرپەبىتە وە و پۆالەتەکانى دنیا دەکاتە قوربانى پامانە قوولەکانى خۆى و عەشقى خودایى دەکاتە ئامانجى

سۆفییەکی بېنیاژ و پښت له دنیا کړدو، جگه له ودهش ئەم پۆمانه له شپوهی ته کښکښکی هونهری ناوازه دا له دوو پۆمان یان له گڼپانه وهی دوو پرووداو که هر یه که یان له سهرده میکی جیا و دوور له یه کتر پرویان داوه، پټک دیت و مه ودا ی نیاوانان نزیکه ی 800 ساله، به لام له دوایدا له یه ک نوخته دا یه ک ده گرنه وه که ئه ویش شو پېوونه وهیه به ره و ناوه وهی نه فس و هه ولدانیکه بق پاککردنه وهی خود له خلته ی پواله تباژی، به لام هه ریه که یان به که ره سه و ناو و زاراوه ی سهرده می خوی. ئه و پرووداوانه ی که له سه ده ی دوانزه هه می زاینیدا پرویانداوه و باسی جه لاله دینی پۆمی و شه می ته وریزی ده که ن، له پۆمانه که دا شوین و کۆله که کانی فیربوون و زانست له سه ده ی دوانزه هه مدا به قوتابخانه و قوتابی و ماموستا ناو ده بات، به لام من پیم وایه له و سهرده مه زووه دا ئه م ناوانه به و جوړه به کار نه هینراون، بۆیه له بری (قوتابی) وشه ی (فه قی) و له بری (قوتابخانه) وشه ی (سوخته خانه) م به کار هیناوه. له کاتیکدا وهک من پیم وایه قهوماوی دووه م که باسی (ئیل) و عه زیز ز. زاهارایه و له سه ره تای سه ده ی بیستویهک پرووده دن، ناوه کان هه مان ئه و زاراوه ته کتۆلۆژیانه ن که ئیستا به کار ده هینرین.

له هه ندی شوینی ئەم پۆمانه دا هه ستم به جوړه غاڤبوونیک کړدوه و به بۆچوونی خۆم په راویزم بۆ پیکه سستوون، هه روه ها له لیکدانه وهی ئایه ته کانی قورئاندا پرسم به ماموستای ئایینی شاره زا کړدوه، له هه ندی شوین سوودم له وه رگپانه که ی هه ژاری موکریانیش وه رگرتوه. له گه ل ئه و زه حمه ته زۆره ی له وه رگپانی ئەم پۆمانه دا بینیم، چیتژیکی پۆحیی زۆریشم وه رگرتوه، ئومیدم وایه خوینهرانی ئەم پۆمانه به زیاده وه ئه و چیتزه وه ربگرن و نوو سه ره که یشیم په نج به خه سار نه کړدیت. ئەم پۆمانه خالید ئه لجبیلی له ئینگلیزییه وه کړدوویه تی به عه ره بی.

جهلیل کاکه ویس

۲۰۱۴-۷-۱۴

دهسټپټک

بهردیك له نښو نهنگو ستهكانت هه لېگريت و بهرزی بکه یته وه، ئینجا فرېی بده یته نښو ئاوېکی خوړه وه. ږهنگه بینینی نه وه ئاسان نه بیت، چونکه شه پلوكه يه ک له سهر نه و ئاوه ی که بهرده کې تیکه وتوه دروست ده بیت و پرژه ی ئاوه که په رت ده بیت، لی ئاوی خوړی ږووباره که کې دهکات. هه موو شته که ئا نه مه یه.

بهردیك باوړزه نښو ده ریاچه یه ک، کاریگه ریه کې ته نها بینراویک نییه، به لکو بهرده وامییه کې زوړتره، چونکه بهرده که ئارامی ئاوه وه ستاوه که ده شله قینیت و له و شوینه ی که بهرده کې تیکه وتوه، بازنه یه ک دروست ده بیت و له چاو ترووکا نیکدا نه و بازنه یه فراوان ده بیت و بازنه له دوا ی بازنه چی ده بیت. ئیدی زو و نه و ورده شه پلوانه ی که له دهنگی تیکه وتی بهرده که په یدا ده بن و له سهر ږووی ئاوه که بهرده که ون، له هاوینه ده چیت. ئیدی نه م بازنه یه تا نه گاته که نار، نه ده وه ستیت و نه ون ده بیت.

نه گهر بهردیك هاویشته نښو ږووباریکه وه، نه و ږووباره که له په وتی هاژه هاژکه ری تیکه چرژاوی خویدا بهرده که به جووله یه کی تری لرفه لرف داده نیت.

خو نه گهر بهرده که که و ته نښو ده ریاچه یه که وه، نه و جار یکی دی ده ریاچه که هه مان کېی نامینیت. ژیا نی ئیلا ږو بنشتاین به درژیایی چل سال وهک ئاوېکی وه ستاو سبریتی بوو له زنجیره یه ک خو پپوه گرتن و پتو یستبوون و به هه ند و هرگرتنی شته ده فگرتو وه کان. هه رچهنده نه و ژیا نه له چهن دین ږووه وه ژیا نیکی پیکخراو و خواسایی بوو، لی ئیلا به تا قه تپرو وکین و بیزار که ری نه ده زانی. له م بیست ساله ی دوا ییدا، هر ئاره زوویه ک هه لی

پىچاڭبا يان ھاۋرپىيە تىلى لەگەل ھەر كەسىڭدا كىرەپ، يان ھەر بىر يارىڭى بدايە، لە دىدگاي ژن و مىردايە تىيە ۋە تەماشاي دەكرد. دەيفىدى مىردى پىزىشكىڭى سەر كە وتوۋى ددان بو، چەندىن سەعاتى دوۋرودرىژ، كارى دەكرد و سامانكىڭى زۆرى پىكە ۋە نابوو. خۇ دەيزانى كە پەيوەندىيە كە يان قول نىيە، لى بە خۇى دەوت لە ژيانى ژن و مىرددا گرېنگ نىيە پەيوەندى سۆزدارى لە رىزى پىشە ۋە بىت، چچاي ژن و مىردىك ماۋەيەكى زۆر بەسەر ژن و مىردايە تىيە كە ياندا تىپەرى بىت. لە ژيانى ژن و مىردايە تىدا شتەلى ھەن لە سۆز و ئەفنى گرېنگىرن، ۋەك خۇشەويستى و بەزەيى، ئاخىر ئەو شتە خۇدايىانەى كە رەنگە مىردىك پەيرەۋى بىكات، لىتوۋر دەيە، بەلام خۇشەويستى بەچاۋ ھەموو ئەم شتە ۋە لاۋەككە، مەگەر بىيادەم لە دوۋتوۋى رۇمانەكان يان فىلمە رۇمانسىيەكاندا ئەۋە بىيىت، كە ھەمىشە كارەكتەرەكان لە ژيانى خۇسايى خۇيان گەرەتر و ئىنا دەكرىن و لە ئەفسانەيەك دەچىت.

ئىلا مىندالەكانى لە رىزەندى پىشەۋەى بايەخەكانى بوون. كچىكى جوانيان بە ناۋى جانىت ھەبوو لە زانكۇ دەخوئىند، ھەرۋەھا كچ و كورپىكى جىمكى ھەر زەكارىيان بە ناۋى ئورلى و ئافى ھەبوو، سەگىكى زەردىشيان بە ناۋى سىپىرىت ھەبوو كە تەمەنى دوانزە سال بوو و ئىلا لە پىاسەى بەياناندا لەگەل خۇى دەيىرد و ھەر لە گوجىلەيە ۋە خۇشەويستىرەن ھاۋرپى بوو، ۋەلى ئەمىستا پىر بوۋبوو و كىشى زىاد بوۋبوو و گويى كەپ بوۋبوو و خەرىك بوو كورپىش بىت. بىگومان ژيانى سىپىرىت بەرەو كوتايى دەچوو، ۋەلى ئىلا دەيە ۋەست باۋەر بە خۇى بىتتە كە ھەتا ھەتايە دەژى. لە ژيانىدا مەرگى ھىچ شتىكى نەدىتتو، ئىدى مەگەر ۋەك دەقپىۋەگرتىك يان قۇناغىك يان ۋەك ژن و مىردايەتى بە بەرچاۋىيە ۋە بە پرونى پروى دابا.

خىزانى رۇبىشتاين لە نۇرتامبۇن لە ولايەتى ماساشۇستس لە خانوۋەكى گەرە و لەسەر شىۋازى فىكتورى دەژيا. ھەرچەندە خانوۋەكە ھەۋجەى بە ھەندى بىراز كىرەنە ۋە ھەبوو، لەگەل ئەۋەشدا ھىشتا خانوۋەكى ناياب بوو، پىنچ ژوۋرى نوستن و سى گەرماۋى تىدابوو. زەۋىيەكەى بە دارىكى پتەو و درەۋشاۋە مۇكىت كرابوو. گەرچىكى تىدابوو جىگەى سى ئۆتۈمبىلى لىدە ھەبوۋە، دەرگاي شوۋشەى فراۋانى ھەبوو، ھەرۋەھا لە

باخچه که یدا جاکۆزی هه‌بوو. خه‌زانه که زیانبرژیژی ژیان و زیانبرژیژی ئۆتۆمبیلی هه‌بوو، به‌رنامه‌ی خانه‌نشینی و پلانی پاشه‌که‌وتی له زانکۆ هه‌بوو، هه‌روه‌ها ژمیره‌ی هاوبه‌شیی بانکیشی هه‌بوو. جگه له و خانووه‌ی که تیندا نیشته‌جی بوون، خه‌زانه که دوو شوقه‌ی نایابی دیکه‌یان هه‌بوو: شوقه‌یه‌ک له بوستن و ئه‌وی دی له پۆدئایلاند. خۆی و ده‌یفید له پای وه‌ده‌سته‌تینانی هه‌موو ئه‌وانه‌دا ده‌وانیکی زۆریان دا. مائیکی فراوانی پر مندال و پر له که‌لوپه‌لی نایاب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆنی نانی هه‌لاته‌ ماله‌که‌ی پر ده‌کرد، په‌نگه به لای هه‌ندی که‌سه‌وه شتیکی دووباره‌وه بووبیت، به‌لام وینه‌ی ژیانیکی نموونه‌ییش بوو. له‌سه‌ر ئه‌م دیدگا هاوبه‌شه ژیان‌ی ژن و میردایه‌تییان پیکه‌وه نا و گه‌ر هه‌موو خه‌ونه‌کانیشیان به‌دی نه‌هینابیت، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌دی هینابوو. له‌دوا جه‌ژنی ئالانتایندا، شووه‌که‌ی ملوانکه‌یه‌کی ئه‌لماسی شیوه‌ دلی له‌یه‌ل کارتی‌کدا پیتشکه‌ش کرد که ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو:

بۆ ئیلائی ئازیزم

ئه‌و ژنه‌ ته‌بیات هه‌یمن و دل باشه، که ئارامی قه‌دیسه‌یه‌کی هه‌یه. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تو منت وه‌ک چۆن هه‌م قه‌بووله. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تو هاوسه‌رمیت.

خۆشه‌ویستت

ده‌یفید

ئیلا پیتشتر له لای ده‌یفید هه‌چی نه‌درکاندبوو، لی کاتی کارته‌که‌ی خۆینده‌وه، هه‌ستی کرد شینیک ده‌خوینیته‌وه. به‌ خۆی گوت: کاتی که ده‌مرم هه‌ر ئه‌مه ده‌نووسن، خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتر دلسۆز بن، ئه‌وا ده‌کرێ ئه‌م په‌ره‌گرافه‌یشی بخه‌نه‌سه‌ر:

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئیلا به‌شیکی زۆری ژیان‌ی خۆی بۆ شووه‌که‌ی و منداله‌کانی ته‌رخان کردبوو، که‌چی شاره‌زایی له‌و شیوه‌ ژیانه‌ نه‌بوو که په‌نگه هه‌ر بایی ئه‌وه‌ی یارمه‌تیی دابا تا به‌سه‌ر ئاسته‌نگه‌کانی ژیان‌ی خۆیدا زāl بیت. ئاخ‌ر خۆ

لەو کەسانەش نەبوو کە حەز لە سەرکێشی دەکەن، چونکە گۆپینی جۆری
 ئەو قاوەیە پۆژانە دەخواردەو، بۆ ئەو ئەرکێکی گەورە بوو.
 لە سۆنگەى هەموو ئەمانەو کەسیک نەیتوانی تەنانت بە ئیلا
 خۆشییەو لەو شتە بگات، کە دواى بیست سالى ژن و میزدايەتى، لە سالى
 ۲۰۰۸ دا دواى لىک جیابوونەو بکات.

* * *

بەلام هۆیک هەبوو، ئەویش خۆشەویستی بوو.
 خۆ ئەوان لە هەمان شار پێکەو نەدەژیان، تەنانت لە هەمان کیشوهریش
 نەبوون و چەندەها میل لە نێوانیاندا بوو، بەلکو بەقەد جیاوازیی شەو و ڕۆژ
 لە یەک جیابوون. شێوازی ژيانیان بە جۆری جیا بوو، هیچیان ئەوى تری پى
 قووت نەدەچوو، ئیدى چۆن یەکتریان خۆش بوئ. کەچی ئەو بەپراستی
 ڕووى دا، زۆر بە خێرايىش ڕووى دا، بە خێرايىهكى وا ئیلا خۆشى بواری
 ئەوێ نەبوو تا لەو خۆشەویستییە ئاگادار بیتەو و لێى تێبگات.
 ئەو بوو لەناکاو مینا کەسیک لە شوێنیکەو بەردىکی فێدايیتە ناو گۆمى
 مەنگى ژيانى، ئاوا عەشق زۆرى بۆ ئیلا هینا.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ى ئايارى ۲۰۰۸

بىلەندەكان لەو پۇژە بەھارىيە فېنكەدا لەودىيوى پەنجەرەى ناندىنەكەوہ دەيانخويند. ئىيلا دواى ئەوہى لە يادەوہرىي خۇيدا نەك ھەر ديمەنەكەى وەك بەشىك لە رابردوو زىندوو نەكردەوہ، بەلكو واى بە خەيالدا ھات كە لە شوئىنكى ترى ئەم بوونەوارەدا چركەساتىكى بەردەوام لەئارادايە.

لە عەسرى پۇژى شەممەدا، ھەموو ئەندامانى خىزانەكە بەدەورى مېزەكەدا كۆبووبوونەوہ و نيوہپۇژەيان دەكرد. شووہكەى قاپىكى لە رانەمريشكى كولاو پركردبوو، كە بە لايەوہ خۇشترين خواردن بوو. ئافى وەك ئەوہى چەقۇ و چەتالەكەى دوو شوول بن و دەوليان پى لىتبات، گەمەى پىدەكردن، لە كاتىكدا ئۆرلىي خوشكە جىكانەى ھەولى دەدا ئەو پارووانە بژمىرئىت كە دەيخواردن تا پۇژانە ۶۵۰ كالورى دەست بكەوئىت و سىستەمى وزەى تىك نەچئىت. جانئىت كە ھىشتا لە قۇناغى يەكەمى زانكۆى ماونت ھۆليۆك بوو، وا دياربوو لە فكران پۇچووبوو و خەرىك بوو پەنئىركى سېى و تازەى دەخستە ناو پارچە نانئىكەوہ، ھەروہا پورە ئىستريش كە ھاتبوو تا قالئىك كاتويان بۇ دروست بكات كە لە دروستكردنىدا دەستپەنگىن بوو، مابوہوہ تا نانئان لەگەلدا بخوات، چونكە ئىيلا كارى ناومالى زۆر بوو و پىي باش بوو يارمەتئىيان بدات. ئاخىر لەم دوايىدا نەدەھاقتەوہ تا پىكەوہ نان بخۆن، ئىدى ئەمەى بە ھەل زانى تا سەرلەنوئى پىكەوہ لەسەر مېزەكە نان بخۆن.

ئىستەر، ئايا ئىيلا ھەوالى خۇشى پى رانەگە ياندوويت؟، دەيفىد لەناكاو پرسیارى كرد، كارىكى گرینگى دۆزىوہتەوہ.

له گهل ئه وهى ئيلا ده رچووى زانكو بوو و بروانامهى له ئه ده بياى
ئىنگليزىدا به ده ست هينا بوو و هه زى له خو يندنه وهى پڤمانيش بوو، به لام
دواى ده رچوونى له بوارى پسپڤرپيه كهى خويدا كارى نه كردبوو، ته نها
هه ندئ كورته گوتارى بڤ هه ندئ گڤقارى ئافره تان نووسىبوو و به شدارى له
چه ند يانه يه كى كتييدا كردبوو و ناوبه ناو يش و تاگه ليكى بڤ چه ند پڤژنامه يه كى
ناوخڤ نووسىبوو، ئيدى هه موو شته كه هه ر ئه وه نده بوو. برڤ جار ته ماحى
ئه وهى هه بوو كه ببيته ره خنه گريكى به نيوبانگى كتيبان، لئ دواى ئه وه به و
دڤخه قايل بوو كه ژيان به ره و شو يتيكى ديكه ي بردووه و كردوويه تى به
كابانيكى به هڤله وه بووى مال و گه ره كه بايه خ به هه رسى مندا له كهى بدات،
چونكه ئه ركى له راده به ده رى به پڤوه بردنى ماله كهى كه وتووه ته ئه ستو.

بيزارى ده رنه ده برى. ئاخه ر ئه و دا يكه و هاوسه ره، به زڤرى مژوولى
كارى ماله وه يه، به يان يان له گهل سه گه كه يدا پياسه ي ده كرد و به رپرسيارى تى
بژيوى خيزانيشى له ئه ستو نه بوو. هه رچه نده ده سته خوشكه كانى ترى له
زانكو سميت، به تايبه تى ئه وانه ي لاگري يه كسانى ژن و پياو بوون، له گهل
ئهم هه لڤاردنه يدا نه بوون، كه چى ئه و به وه قايل بوو وه ك دا يكيك مال
جيت هيليت و ئاوهاش هه ستى به ره زامه ندى ده كرد، چونكه توانى بووى له گهل
شووه كه يدا ئه و ئه ركه هه لڤگريت، به لام ده سته بردارى ئاره زووى خو يندنه وه
نه ده بوو و هيشتا خوى به خو يته ريكي به په رڤوش داده نا.

به لام ئه وه چه ند ساليكى كه مه خه ريكه شته كان ده گڤرڤين: مندا له كان
گه و ره بوون و خويان وا پيشان ده دن كه ئيدى وه ك جار ان ئاتاجى ئه و نين.
ئىلا كه زانىى كاتيكي زڤرى ده سته تاليى هه يه، ئيدى كه سيكيش نيه كاتى
له گه لدا به سه ر بيات، بيرى كرده وه كه له كاريك بگه پيت، له مه دا ده يفيد هانى
دا. هه رچه نده له م باره يه وه قسه يان كردبوو، لئ ئه و هه له ي كه بڤى
هه لده كه وت، به كه مى هه ولى ده دا بيقڤزيت ه وه. كه كاريكى ده دڤزييه وه، خاوه ن
كاره كه پيى ده گوت كه ئه وان منه ي كه سيكى له و ته مه ن كه متر ده كن، يان
كه سيكيان ده وئ شاره زاييه كى فراوانتري هه بيت. جا له ترسى ئه وه ي
به رده وام ده ستيان به پڤويه وه ده نا، شته كهى پشتگوي ده خست.

له ئايارى ۲۰۰۸دا، ھەموو ئەو ئاستەنگانە نەمان كە بە دريژايى ئەم ھەموو سالە لە بەردەميدا پيگريوون. ئەو ھەبوو نزيكەى دوو ھەفتە لە مەو بەر لە چلەمىن جەژنى لەدايگبوونيدا، كاتيكي زانى وا بۆ پەخشكارىكى ئەدەبى كار دەكات كە بئەكەى لە بۆستەن. شووھەكەى لە پيگەى يەكئ لە مەعميلەكانىيەو ھە ئەم كارەى بۆ دۆزىيەو- دووريش نىيە لە پيگەى يەكئ لە ئافرەتە دۆستەكانىيەو بووبىت.

ئىلا وتى: "ئەو كارىكى ئەو ھەندە گرینگ نىيە، ئاخىر من جگە لە خوینەريكى خۆتەرخاننەكردوى كارە ئەدەبىيەكانى پەخشكارىكى ئەدەبى پتر نيم."

وھلئ دەيفيد وا دياربوو پنى لەسەر ئەو دادەگرت كە نەھيلىت لە نرخى كارە نوئيەكەى كەم بكاو، وىستى بە ھاندانەو پنى بليت، دەى پنيان بلى كە ئەو پەخشكارىكى ئەدەبىيى بەنئوبانگە، لى كاتئ ئەمەى نەوت، بە سووربوونەو گوتى: "ئىستەر، ئەو پەخشكارىكى ئەدەبىيى سەنگينە. گەرەكە ئەو ھەش پەچاو بكاو كە ئەو كور و كچانەى تازە لە زانكو دەرچوون، ئىلا لە نيوياندا تاقە ئافرەتيكە دواى سالانتيكى زور تەنھا كابانى مال بوو! ئايا ئەمە شتيكى گرینگ نىيە؟"

ئىلا لە خوى پرسى ئاخو شووھەكەى لە دلەو ھەست بە تاوان دەكات كە لە ماوھى ئەو سالە دوورودريژانە لە كاركردن دوورى خستووھتەو، يان غايەنەتى ليدەكات. ئيدى بەواى زور پەروشييەو كە لە ئىستادا كاربكات، ئەو ھەندە ئەم دوو گریمانەيەى بەھەند ھەلنەگرت.

دەيفيد كە كۆتايى بە قسەكەى ھيتا، ھيشتا زەردەخەنە بە لالئوييەو بوو "ھەر ئەمەشە من ناوى ليدەنيم باوھ پەخوبوونى پەھا، ھەموومانيش شانازى بەو ھەو دەكەين."

وھك ئەوھى ئىلا بۆ ھەتاھەتايە ميژەكە جئ بھيلىت، پوورە ئىستەر بە دەنگيكي بەسۆز و ناسكەو وتى: "ئەمە خەلاتكردنە، بەراستى ئىلا شايسىتەى ئەوھە."

ھەموويان بە خۆشەويستى و نيانييەو تنيانروانى. ئافى وھك پيشەى ھەميشەى سەرنجى بيزارى دەرنەبرى، ئۆرليش وا دياربوو بۆ يەكەم جارە جگە لە ديمەنى خوى بايەخ بە شتيكى تر دەدات. ئىلا خوى ناچاركرد كە

پیزی ئەم چرکەساتی نیانی و ناسکییه بگریت، لئ هەستی بە شەکتییەکی زۆر کرد کە لەووبەر هەستی پێ نەکردبوو. ئیدی خواخوای بوو یەکتیکیان بابەتەکە بگۆریت.

بێگومان جانیتی کچەگەورە ی گویی لە خواستەکی بوو، بۆیە لەناکاو وتی: "منیش هەوالتکی نویم پێتە."

هەموو سەرەکان بە لایدا وەرسووێران، پوخسارگەلێ بە زەرەخەنەییەکی چاوەروانکراوە گەشەنەو.

"من و سکۆت بپارمان دا هاوسەرگیری بکەین"، جانیت لەگەڵ جاردانەکەدا وتی: "دەزانم چی دەلێن! گویا هێشتا خۆتەندمان تەواو نەکردووە و شتی لەم بابەتە، وەلێ گەرەکە ئەو بزانن ئیمە ئامادەین دواتر هەنگاوی گەورە بنێین."

دوای ئەو گەرموگۆرییەکی کە پێش چەند چرکەیهک دەوری دابوون، بێدەنگییەکی تەنگەتاویئامیز جێی گرتەووە و بالی بەسەر میزەکەدا کێشا. ئۆرلی و ئافی نیگایەکی ئالۆزیان ئالۆگۆر کرد، مێمکە ئیستر کە پەرداخی خوشاوی سیوی بە دەستی توند گرتبوو، لە جێی خۆی و شک بوو، دەیفیدیش وەک ئەوێ لە پەر دلی لە خواردن تۆرابیت، چەتالەکی خستە لاوە و بە چاوە مەپییەکانی تەماشای جانیتی کرد، وەک ئەوێ قومی سرکە ی خواردبیتەو، لە زەرەخەنە کەوت و لێوێکانی هەلقەرچان.

"جوانە! پێم وابوو کە ئێوە بەشداریی شادمانییەکەم دەکەن، جگە لەم ساردوسپییەتان هیچی دیکەم پێ نەبێت". جانیت بە دەم قسەووە دەستی بە گریان کرد.

دەیفید وەک ئەوێ بیهەوێ لە قسەکە ی جانیت دلیا بیت، پرسیی: "ئەرئ وت گویا ئێوە هاوسەرگیری دەکەن؟".

"باوکە، وا دیارە پێتان وایە کە ئەمە هێشتا زۆر زوو، بەلام چەند پوژێ لەمەوبەر سکۆت داوای لیکردم کە شووی پێ بکەم، منیش قایل بووم". ئیلا پرسیی: "بەلام بۆچی؟".

لە نیگای جانیتەو، ئیلا زانی کە دویتەکی چاوەپێی پرسیارێکی ئاوا ی لێ نەدەکرد، بەلکو دەبوو بپرسیت "کە ی؟ یان؟ چۆن؟" لە هەردوو باردا ئەو

مانای وایه به دواى جلی بووکتیدا دهگهړیت، بهلام پرسپاری (بوچی) ته و او
تووشی سهرسورپمانی کرد.

"چونکه پیم وایه خوشم دهوئ، جانیت ئهمی به پیتمیکی
خوبه دهسته وه دانه وه وت.

"ئازیزم، مه بهستم ئه وه یه بلیم ئهم په له کردنه بوچی؟، ئیلا پیتی له سهر
داگرت، بۆ نمونه ئایا تو دووگیانیت؟".

میمکه ئیستر له سهر کورسییه که ی راپهړی و ده موچاوی گرژ بوو، دیاره
ئازاریکی هه بوو. بۆ هیور کردنه وه ی دله کزیکه ی حه بیکی له گیرفانی دهرهینا و
دهستی به کرؤشتنی کرد.

ئافی به پتکه نینه وه گوتی: "دهبم به خالو". ئیلا دهستی جانیتی گرت و به
نهرمی گوشی و گوتی: "دهتوانیت به ردهوام له گه لماندا راستگو بیت. خوت
ئه وه دهزانیت، شته که هه رچییه ک بیت، ئیمه یارمه تیت دهدهین".

"دایکه، تکایه واز له وه بیته"، جانیت راپهړی و دهستی کیشایه وه و وتی:
"ئه مه په یوه نندی به دووگیانبوونه وه نییه. تو شهرمه زارم دهکهیت".

ئیلا به هیوری به رسفی دایه وه: "ته نها دهمه وئ کومه کت بکه م". دواپی
هیوربوونه وه یه ک خه ریکبوو دهر بکه ویت که نیشانه ی ئه وه بوو شته که
هه سته مه سهر بگریت.

تو دهته وئ سووکایه تیم پی بکهیت. وا دیاره له شووکردنم به سکوت له
سک لی پرپوونمی زیاتر نابینیت! ئایا بیرت له وه کردووه ته وه که په نگه
خوشم بوئ؟ ئاخو دهمه وئ شوو بهم پیاوه بکه م، چونکه خوشم دهوئ. ئه وه
هه شت مانگه ئیمه چاومان به یه کتر دهکه وئ.

ئیلا به ته وسه وه وه لامی دایه وه: "ئئ ئئ، به لی، له تو وایه به هه شت مانگ
دهتوانیت که سایه تپی پیاویک بناسیت! ئه وه بیست ساله من و باوکت ژن و
میردین، که چی هیشتا ناتوانین لافی ئه وه لیبدهین که هه ریه که مان دهر باره ی
ئهو تر هه موو شتی دهزانیت. ئاخو بۆ ئهم جوړه په یوه نندی، هه شت مانگ
هه ر هیچ نییه".

ئافی به زه رده خه نه وه گوتی "خودا له شهش پوژدا ئهم بوونه ی
دروسکرتد، وه لی ئه و زه رده خه نه ساردوسره ی ئه وانه ی سهر میزه که

ئاراسته‌يان كرد، بېده‌نگيان كرد. كه زياده شله‌ژانكيش بالى كيشا، ده‌يفيد هاته قسه و هەردوو چاوى له كچه گەورەكەى بېرى، بروى تىك نا و وتى: "ئازىزم، ئەوھى دايكت هەولده‌دات پېتى بليت ئەوھى كه بەلېن بەيه‌كردان شتيكه و هاوسەرگيرى شتيكى ديكەيه".

جانيت لى پرسی: "بەلام باوكه، ئايا تو پېت وایه كه ئېمه هەتاهەتايە دەبى هەر خەريكى بەلېن بەيه‌كردان بېن؟".

ئېلا هەناسەيه‌كى قوولى هەلكيشا و گوتى: "له راستيدا ئېمه چاوه‌پى ئەوهمان دەكرد كه لاويكى باشتەر بدۆزیتەو. ئاخر تو هیشتا له‌وه مندالتى تا بتوانیت په‌يوه‌نديیه‌كى راسته‌قینه بېستیت".

"دايكه، ئايا دەزانیت؟"، جانيت به‌دهنگىكى نزمى وا هەر ئەوهمتا بېسترا وتى: "پېم وایه تو له پوانگەى په‌يوه‌نديیه‌كهى خۆتەو دەپروانیتە په‌يوه‌نديیه‌كهى من. تو له‌بەر ئەوھى له تەمەنیکى زوودا شووت كرد و هەر له تەمەنى مندا بوويت دووگيان بوويت، ئەمە وا ناگەيه‌نیت كه منیش هەمان هەله بکەم".

دەموچاوى ئېلا وەك ئەوھى زللەيه‌كى لیدرابيت، سوورەلگەپا. به وردى ماوھى سەختى دووگيانیه‌كهى خۆى بېرکەوتەو، كه بوو بەواى ئەوھى جانيت بەنەبەكامى لەدايك بېت. منداڵەكهى هیز و بېرستى لەبەر بېپېوو، بۆيه لېتېرا شەش سالى تر چاوه‌پى بكات ئىنجا دووگيان بېت.

"ئازىزم، ئېمه شادمانين كه په‌يوه‌نديت لەگەل سكوئتدا بەستووه"، ده‌يفيد ئەمەى به وریاییه‌وه گوت و هەولى دا شیوازیكى جیا بەکار بهیتیت، ئەو لاويكى ناسکه، بەلام دواى دەرچوونت له زانکۆ كى دەزانیت بۆچوونەكانت ناگۆرین؟ پەنگە بەتەواوى بگۆرین".

جانيت كه‌مەك سەرى بادا و جۆره پاساويكى پەخنه‌گرانهى دروستکراوى هینایه‌وه، ئىنجا پرسى: "ئايا ئەمە هەمووى لەبەر ئەوھى كه سكوئت جووله‌كه نیه؟".

ده‌يفيد له‌وهى بېستى وەك ئەوھى باوهر به گوێه‌كانى خۆى نەكات، تى پوانى. ئاخر ئەو شانازى به‌وهمە دەكرد كه باوكىكى كراوه و پۆشنبیره و له ماله‌كه‌دا دەربارەى نەژاد يان ناين يان سىكس قەت بۆچوونى خراپى نەبووه.

وا دیاربوو جانیت سووره له سهر بۆچوونه کانی خۆی، ئهوه بوو لای به لای دایکیدا کردهوه و لێی پرسى: 'ئایا دهتوانیت راسته وخۆ تهماشای چاوهکانم بکهیت و پێم بلێیت، ئهگهر سکوت لایکی جووله که بوايه و ناوی هاروون بوايه، ئهوسا پرێگریت دهکرد؟'، دهنگی جانیت جۆره بێزاری و دهرده دلێیهکی تیکهوت و ئیلاى لهوه ترساند که شتهایهک له دلیدا پهنگیان خواردوه تهوه.

'نازیزم. لهگهڵدا تهواو راستگو دهیم، ته نانهت گهر به قسهکانیشم قایل نه بیت. دهزانم چهند نایابه که بنیادهم لاو و عاشق بیت. بپروام پێ بکه، بهلام شووکردن به پیاویک سهر به پاشخانیکى جیا بیت، قوماریکی گهورهیه. من و باوکتیش دهمانهوی دلنیا بین که تو پیاویکی شیاوت ههلبژاردوه.' 'تو چوزانیت که ههلبژاردنی شیاو له دیدی تۆوه بۆ من ههلبژاردنیکى شیاوه؟'

پرسیاره که ئیلاى تووشی ههندێ سهرهگیژکه کرد. وهک ئهوهی تووشی ژانه سهر بوو بیت، ههناسهیهکی ههلهکتشا و دهستی به تهوێلیدا هێتا. 'دایکه، دایکه من خۆشم دهوێ، ئایا پیت وایه ئهمه شتیکی تیدایه؟ ئایا وشه ی خۆشه و یستیت له شویتینکا بیر ناکه ویتهوه؟ ئاخو ئهه وشهیه به توندی دلم دهخاته خورپه و ناتوانم به بی ئهه بژیم.' ئیلا گوێی له خۆی بوو به بیدهنگی پیدهکه نیت. قهت نیازی نه بوو گالته به ههستی کههکی بکات، لێ رهنگه پیکه نینه که ی به وای شتگه لیکه وه بن و خۆی په ی پێ نه بات، بۆیه ئاوها شله ژاوه. خو ئهه و جانیت زۆر به گژ یه کدا چوون، بهلام ئهمرۆ وا ههست دهکات به گژ شتیکی دیکه دهچیت، شتیکی گهوره تر. 'دایکه، ئه ی تو له ژیا ئندا که سیکت خو ش نهویستوه؟'، جانیت به پیتمیک که که مپریزی تیدابوو، وهلامی دایه وه.

'نه ختی راوهسته. ئه ری واز له خو نو قمکردن له نیو زینده خهون ناهیتیت تا بگه ریتته وه دۆخی راسته قینه ی خۆت؟ تو بوویت به...'. چاوهکانی ئیلا به رهو په نجه ره که هه لیان پوانی و له وشهیهکی کاریگر دهگهرا، تا له کو تاییدا وشه ی (پرومانسی) ی به خه یالدا هات.

‘چی تیدایه بیه پۆمانسی؟، جانیت پرسپاری کرد و له پیتمی دهنگیدا
ئوهی دهرخست که سووکایهتی پیکراوه.

بهراستی چیی تیدایه که ببیته پۆمانسی؟ ئیلا پرسپی ئوه له کهیهوه
وشه پۆمانسی بیزاری دهکات؟ که نهیتوانی بهرسقی ئوه پرسپاره
متبوانه لیواری مهژگی بداتهوه، دریزهه به قسهکانی دا، دهی، ئازیزم. تو
له چ سهدهیهکا دهژیت؟ ئوه بخه بن سهرت که ئافرهتان شوو بهوانه ناکه
که خوشیان دهوین، بهکو ئوه پیاوه ههلهدهبژین که دهبیته باوکیکی باش و
مێردیکی وا که پشتی پی بهسترئ. خوشهویستی ههستیکی جوانه و دیت،
بهلام زوو ون دهبیت.

کاتی ئیلا له قسهکهی بووهوه، ئاوپی له مێردهکهی دایهوه. دهیقید مینا
دهستهکانی لهنیو ئاودا تیکهپینیت، بهکاوهخۆ له بهردهم خۆی دهستهکانی
تیکهپراند و وهک ئوهی له ژیانیدا بۆ یهکه م جار ببینیت تهماشای کرد.
جانیت وتی: ‘دهزانم بۆ وا دهکهیت، ئیرهیی دهبهیت، چونکه من جحیل و
دلخۆشم. دایکه دهتهوی وهک تو بم؟’.

ههستیکی نامۆ وهک بهردیکی گهره کهوتبووه ههناوی ئیلا. ئایا کابانیکی
شادمانی مال نییه؟ یان له نیوهی تهمهندا له توپی ژن و مێردایهتییهکی
سهرنهکهوتوودا گیری خواردووه؟ تو بلتیت مندالهکانی ئاوها تهماشای بکهن؟
ههروهها شووهکهیشی بهو گویره؟ ئهی هاوپی و دراوسێکانی چی دهلین؟
لهناکاو بیرکردنهوهیهکی بهسهردا زال بوو، ههستی کرد وا ههموو ئهوانه
دهوروبهری شینی بۆ دهگێرن. ئهم گومانهی له پادهبهدر ئازاربهخش بوو و
ههناسهیهکی سارد له دهمی دهرپهپی.

دهیقید به پووگرژییهوه ئاوپی له جانیت دایهوه و گوتی: ‘گهرهکه داوای
لیبورتن له دایکت بکهیت’.

ئیلا به مهلولییهوه گوتی: ‘گرینگ نییه. من چاوهپێی هیچ تهوازییهکی لی
ناکهم’.

جانیت نیگایهکی ناویلی دایکی کرد و کورسییهکهی بهرهو پشتهوه پال نا
و سهرکۆشهکهی خسته لاوه و به تووپی له ناندینهکه دهرچوو. دواي چهند
چرکهیهک ئۆرلی و ئافی به بیدهنگی دوایکهوتن. جا ئهم رهفتارهیان له

پشتگیرکردنیکی ناااسایی خوشکه گه وره که یانه وه بوو، یان له قسه ی گه وره کان بیزار بوو بوون، ئینجا میمه ئیستر به بیانگیکی لاواز پویش و دوا ده نکی حه بی دژه دله کزه ی کرؤشت.

ده یفید و ئیلا به ده وری میزه که دا مانه وه، ههستی شله ژانیک به توندی له نیوانیاندا بالی کیشا. ئه و شته ی ئازاری ئیلا ی دها، وهک خویان ده یانزانی روو به روو بوونه وه ی ئه و بوشاییه ی نیوانیان بوو، په یوه ندیی نه به جانیته وه هه بوو نه به دوو منداله که ی دیکه یانه وه.

ده یفید که چه تاله که ی خستبووه لاوه، هه لیگرت و قه ده ریک ته ماشای کرد و گوتی: "که واته ده توانم بگه مه ئه و به ره نجامه ی که تو شووت به و پیاوه نه کردووه که خوشت ویستووه؟".

"تکایه، مه بهستی من ئه مه نه بوو".

"ئه ی مه بهستت چی بوو؟"، ده یفید که هیشتا له گه ل چه تاله که دا ده دوا، پرسیی: "کاتی هاوسه رگیریمان کرد، پیم وابوو که خوشت ده ویم".
"تۆم خوش ده ویست"، به لام ئیلا ئه مه یشتی خسته سه ر و گوتی: "ئه و کاته".

ده یفید به ده نگیکی بی ده ربهرین پرسیی: "ئه ی که ی ده ستت له خوشه ویستی من هه لگرت؟".

ئیلا مینا ئافره تی که قهت رهنگدانه وه ی وینه ی خوی نه دییت، به سه رسورمانه وه دیقه تی شووه که ی دا، وه لی ئه میستا ئافره تی که بوو ئاوینه یه کی هه لگرتبوو و به ره و پوخساری خوی به رزی کردبووه وه. ئه ری دهستی له خوشه ویستی میزده که ی هه لگرتووه؟ پرسیاریک بوو له وه و به ر له خوی نه کردبوو. ده یه وه یست به رسقی ئه م پرسیاره بداته وه، وه لی ئه و شته ی حه وه جه ی بوو په یف بوو. له ناخه وه ده یزانی گه ره که هه ردووکیان چاره سه ری شته که بکه ن، نهک منداله کانیان، به لام هه ردووکیان له جیاتی ئه وه تا له توانایاندا بوو هه ولیان دا که: لیکه پین با پوژه کان تیپه پن و شته دووباره وه بووه کان به سه ر ژیاناندا زال بن و پوژگار به ساردوسپری راسته قینه وه پیره و ی خوی بپریت.

دهستی به گریان کرد، نهیتوانی بهر له و خه مه بهردهوامه بگریت که به بی
 ئاگایی هردووکیان بالی کیشابوو و بووبوو به بهشیک له بوونیان. دهیقید
 پوخساره گرژهکهی شاردهوه. هردووکیان دهیانزانی که بهقهدهوهی رقی
 لهوهبوو که له بهرانبهری بگری، ئهویش نایههوی بیینیت، دهگری. له بهختی
 ئهواندا زهنگی تهلیفونه که پرزگاری کردن.

دهیقید تهلیفونه که هی هه لگرت و وتی: "ئهلق... بهلن لیهریه. به یارمهتیت
 نهختی چاوه پئی بکه".

ئێلا خۆی کوکردهوه و تا لهتوانایدابوو ههولی دا وا دهربکهویت که له
 دۆخیکی دهروونی باشدايه. دهستی به قسان کرد: "بهلن، ئێلا قسه دهکات".
 "ئهلق، من میثیلم، ببوره لهم پشویی کوتایی ههفتهیه دا بیزارم کردیت،
 دهنگی ئافرهتیکه گهنج بوو، دویتی ستیف داوای لیکردم په یوه ندیت پتوه
 بکه، بهلام بیرم چوو. ئایا دهستت به خویندنهوهی دهستنوسه که کرد؟".
 "ئوو، ئێلا داوای ئهوهی بیرى کهوتهوه که ئه رکیک چاوه پئی دهکات،
 هه ناسهیهکی هه لکیشا. یه کهم کاریکه که په خشکاریکی ئه دهبی بوی ده نیریت،
 پۆمانیکه نووسه ریکی ئه وروویی نه ناسراو نووسیویتی و ده بیت پاپورتیکی
 تیروته سهلی له سه ر بنووسیت. پینی رابگهیه نه با نیکه ران نه بیت، دهستم به
 خویندنهوهی کردوه، ئێلا ئه مهی به درۆ گووت. ئاخو ژنیکه به ته ماح و
 سه ر سه خت، نایه وی له یه کهم کاریکدا که داوای جیبه جیکردنی لیکراوه، میثیل
 بیزار بکات.

"باشه، ئه ی شته کان چۆن ده پۆن؟".

ئێلا که مه کئ بیدهنگ بوو و نه یزانی چی بلیت. ئاخو جگه له وهی که
 دهستنوسی پۆمانیکه میژوویه ده رباره ی پۆمی شاعیری سو فی به نیو و
 دهنگ که به (شه کسپیری دنیای ئیسلامه تی) یش داده نرئ، ده رباره ی
 دهستنوسه که هیچ شتیکه نه ده زانی.

"پۆمانیکه سو فیانه یه، ئێلا پیکه نی و ئومیده وار بوو که به شوخیکردن
 درۆکه ی په رده پۆش بکات.

بەلام مېشىل مژوول بوو و بە كرده بېرى كوتى: باشه، كوئ بگره. پېم وایه وهك خۆت پېشېبېنى دهكەيت كه راپۆرتنووسین دهرباره ی رۆمانىكى ئاوها كاتىكى زۆرتى گهرهكه...".

كه دهنگى مېشىل كپ بوو، له دوورى تەلیفونه كه وره وریكى ژنەوت. ئیلا وای به خەيالدا هات كه له یهك كاتدا چەندین كار دهكات- نامە ئەلیكترۆنییه كانی دهخوینتیه وه، پېداچوونه وهی یهكی له نووسه رهكان دهخوینتیه وه، قه پال له بابۆله یهكی زه لاتە ی تونا دهادات، نینۆكه كانی بۆیه دهكات- هه موو ئه مانەش له كاتی تەلیفونكردندا.

مېشىل دواى خوله كىك پرسى: "هیشتا له ویت؟".
"به لئى".

"باشه، كوئ بگره، لیره دۆخه كه ئالۆزه. ده بې برۆم. تەنها ئه وهت له یاد بېت كه دوامۆلەت بۆ راده ستركردى كاره كه سى ههفته ی تره".
له پر ئیلا وتى: "دهزانم"، هه ولئى دا وای دهربخات كه زۆر به پلانه، "كاره كه له كاتی دیاریكراوى خۆیدا ئاماده ده بېت".

له راستیدا ئیلا له هه لسه نگاندى ئه م دهستنووسه دا متمانه ی به خۆی نه بوو، هه رچهنده له سه ره تادا زۆر په رۆش و له خۆ دلیا بوو، خوشحالیش بوو، چونكه یه كه م كهس بوو رۆمانى نووسه رىكى گومناوى دهخوینده وه كه هیشتا چاپ نه كراوه و له دیاریكردنى ئه م نووسه ره دا رۆلىكى ده بېت، با كه مېش بېت. كه چى ئیستا دلیا نه بوو كه ده توانیت له بابەتیکى وهك سۆفیگه ریتى قولبیته وه كه په یوه ندی به ژيانى ئه وه وه نییه و پرووداوه كانی بۆ سه ده ی سیانزه هه م دهگه رینه وه.

بېگومان مېشىل هه ستى به دوودلییه كه ی كردبوو، بۆیه لئى پرسى: (ئایا كیشنه یهك هه یه؟).

كاتى وهلامى نه ژنەوت، پتر پى داگرت و پرسى: (كوئ بگره، ده توانیت پیم بلیت ده ته وئى چى بلیت؟).

ئیلا دواى كه م بیدهنگى، بریارى دا كه راستیه كه ی بلیت.

"پیم وایه له م رۆژانه دا سه رودلیكى ئه وتۆم نییه تا له رۆمانىكى مژوویى وردبېمه وه. مه به ستم ئه وه یه من بایه خ به پۆمى و شتى وا ناده م و هیشتا

بابەتەكە بە لامەوۈ نامۆيە. كاشكى رۇمانىكى دىكەت دەدامى - شتىك زۆرتەر پەيوەندى بە خۇمەوۈ ھەبىت.

“واى چ بۇچوونىكى سەيرە!، مېشىل ئەمەيشى گوت، “تۆ پىت وايە گەر شتىك خويندەوۈ و شارەزايى باشت لى ھەبوو، ئىدى دەتوانىت باشتىر كارى لەسەر بگەيت؟ نەخىر، قەت وا نىيە! ھەر بەواى ئەوۋى لەم ولايەتە نىشتەجىت وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت رۇمانگەلى بنوسىت، رۇوداۋەكانى لە ولايەتى ماساشۇستس قەوماون، ئايا ئەمە راستە؟”

“مەبەستم ئەمە نەبوو...، ئىلا كە واى گوت دەسبەجى زانىى دواينىۋەرۇش ھەمان رىستەى دووبارە كىدوۋەتەوۈ. نىگايەكى شوۋەكەى كىر تا بزانىت ئاخۇ ئەوۋىش سەرنجى ئەوۋى داۋە، ۋەلى زەحمەت بوو سىماى دەموچاۋى دەيفىد بخوينتەوۈ.

“زۆر جار وا پىويست دەكات كىتىگەلىكىش بخوينتەوۈ كە پەيوەندىيان بە ژيانمانەوۈ نىيە. ئەمە بەشكە لە كارەكانمان. ھەر لەم ھەفتەدا كىتىكىم خويندەوۈ ئافرەتىكى ئىرانى نووسىۋىتى كە لە تاران سەرپەرشتى سۆزانيخانەك دەكات، ئىدى ناچاربوو لە ۋلات ھەلىت . ئايا دەكرى داۋاى لى بگەم كە دەستىنوسەكە بۇ پەخشكارىكى ئىرانى بنىرىت؟”

“بىگومان نەخىر، ئىلا ۋرەۋرىكى كىر و ھەستى بە خۇى كىر كە ھىچ لەباردانەبوو و توۋرەھاتە.

“ئايا ئاشنابوون بە خاك و كولتورى دوۋرەوۈ بە نىشانەى ھىزى ئەدەبىياتى باش دانانى؟”

“بىگومان. گوى بگرە، ئەوۋى پىم وتىت لە بىرى خۇتى بەرەوۈ. پىش وادەى دىارىكراۋ راپۇرتىك لەسەر مېزەكەت دەبىنى، ئىلا بەدەم قسەوۈ رقى لە مېشىل ھەلگىر، چونكە بە شىۋەيەك مامەلەى لەگەلدا دەكات ۋەك ئەوۋى لە ھەموو كەس ۋەرسكەر و گىلتىر بىت، رقى لە خۇيشى بوۋەوۈ، چونكە بوۋارى دا ئەوۈ رۋوبىدات.

“ئايابە، ئەمەيە گيانى بەھۆلەۋەبوون، مېشىل ئەمەى بە جۇرى گوت مىنا ستران بچرىت، خراب لىم تىمەگە، لى پىم وايە دەبى ئەۋەت لە ياد بىت كە

دهيان كهس ئاواته خوانن ئهم كارهى تويان دهست بكهوئيت و زوربه شيان له نيوهئ ته مهنى تودان، ئهمهش بۆ كار كردن پهروشتت دهكات.

كه ئيلا تهلپفونه كهئ داخست، بينى دهيقيد ته ماشاي دهكات و له پوخساريدا نيشانهئ پهروش و دوودلئ دياربوو. وا دهردهكهوت چاوه پئى ئه وهئ كردبئت له كوئ كوئايان پئ هئتابوو ههر له ويوه دهست پئيكات، بهلام ئيلا ئيدى نه يده ويست دهربارهئ دويته كه يان قسه بكات، مادام بهر له ههر شتيك ههردووكيانى نيه گهران دهكرد.

دواتر ههر ئه و پورژه خوئ بينى به تهنها له بالكوئه كه له سهر ئه و كورسييه بزوكه دانيشتووه كه ههزى دهكرد له سهرى دابنيشت و بپروانيته پهنه سوور و مهيله و پرته قالييه كهئ پورژاوابوون له نورتامبتون. وا ههستي كرد كه ئاسمان به پادهيهك لئيه وه نزيك و ئاوه لايه، له وهيه بتوانيئت دهستي پئ بگات. مهژگى خوئ هئوركرده وه، چونكه وا دياربوو به وائى ئه و ژاوه ژاوهئ كه له ناوه وهئ دهخولايه وه، ماندوو بوويئت: دانه وهئ خه رجىي كارتى زيانبژيرى ژيان (تامين على الحياه) ئهم مانگه، خووه توورپهاته كاني ئورلى له كاتى نانخواردنا، نمره كه مه كاني ئافى له قوتابخانه دا، ميمكه ئيستر و كيكه غه مگينه كاني، خراپوونى تهن دروستى سه گه سپيريتى، پلانه كاني جانئت بۆ شوو كردن و په يوه ندييه سيكسييه كاني شووه كهئ و سه ربارى نه مانى خوشه ويستى له ژيانى خوئ شييدا... ئه مانه هه موو پئكه وه يهك له دوائى يهك له چهند سندوقتيكى بچووكى ئاوه زيدا به سهر يه كدا داخران. ئيلا له و دۆخه دهر وونييه دا دهست نووسه كهئ دهره ئئا و وهك ئه وهئ بزانيئت كيئشى چهنده، به دهستى بهر زى كرده وه. ناو نيشانى پۆمانه كه له سهر بهرگه كهئ به مه ره كه بيكي شينى توخ نووسرا بوو: "كفرى شيرين".

ئيلا زانيى كه كهس دهربارهئ نووسه زه كه كه ناوى عه زيز. ز. زاها رايه و له هۆله ندا دهژى، شتيكى ئه و تو نازانيئت. دهست نووسه كه له ئه مستردامه وه بۆ په خشكاري ئه ده بى نيرد رابوو و له ناو زهر فكه دا كارتى كيشى له گه لدا بوو، ديمهنى په له گوله زه نه ب قئكى زهر د و ئه ر خه وانيى نايابى له سهر بوو و له پرووكارى پشته وهئ تيبينييهك به دهست خه تيكي جوان نووسرا بوو:

سەيدايىن من - خاتوونا من

لە ئەمستردامەو سلاو.

پۇمانى نىزدراوى ھاوپىنچ پووداۋەكانى لە سەدەى سىانزەھەمدا لە قۇنيا
لە ئاسىي بچووك پوويان داۋە، بەلام پاستگويانە دەلیم كە پووداۋەكانى
كارىگەرييان بەسەر ھەموو ولاتان و پۇشنىبرىي ھەموو سەدەكانەو ھەيە.
ھىوادارم بۇ خويندەنەو ھى پۇمانى (كفرى شىرىن) كاتتان ھەيىت، كە
پۇمانىكى باتىنى مېژوويە دەربارەى پەيوەندىي شىرىنى نىوان پۇمىي
شاعىرى ھەلگەوتوو و پىشەواى مەزن و ھىژاى دىرۇكى دىيائى ئىسلام و
شەمسى تەورىزىي بىھاوتا و ونبوو و ليوانلىو لە سەركىشى و كارى
چاۋەپوانتەكراو.

ئومىدەوارم خۇشەويستى بەردەوام ياۋەر و سايەبانتان بىت.

أ. ز. زاھارا

ئىلا ھەستى كرد كە ئەم كارتە پۇستكراۋە خۇتتېھەلقورتانىكى پەخشكارە
ئەدەبىيەكەيە، چونكە ستيف ئەۋەندە كاتى بە دەستەۋە نىيە تا پۇمانى
نووسەرىكى ئەدەبدۇست بخوينتەۋە، ئىدى زەرفەكەى داۋە بە مېشىلى
يارىدەدەرى و ئەمىش بە يارىدەدەرە نوئىيەكەى داۋە. بەم شىۋەيە پۇمانى
(كفرى شىرىن) كەوتە بەردەست ئىلا. ئاخىر ئەو لە كوچى بزانىت ئەم كىتېبە ھەر
ئەۋە نىيە كە كىتېبىكى ئاسايى بىت، بەلكو كىتېبىكە ژيانى دەگۇرپىت و كە
دەيشى خوينتەۋە، چىرۇكى ژيانى خۇى دووبارە دەنوسىتەۋە.

ع. ز. زاھارا كاتى لە سەفەرى شوئىنە جىاۋازەكانى دىنا نەبۋايە، ئەۋا لە
ئەمستردام لەگەل كىتېبەكانى و پىشەلەكانى و كىسەلەكانى دەژيا. پۇمانى (كفرى
شىرىن) يەكەم پۇمانىتى و رەنگە دوا پۇمانىشى بىت. نىيازى نىيە بىتتە
پۇماننووس، چونكە ئەم پۇمانەى لە سەرسامبوونىكى پەتتېۋە نووسى، لە
خۇشەويستى زۇرىيەۋە بۇ پۇمىي شاعىر و سۇفى و خۇرە ئازىزەكەى،
شەمسى تەورىزى بوو. چاۋەكانى بەرەو دامىنى لاپەرەكە بۇ دىپرى دواتر
نىگايان كرد. ئىلا شىتىكى خويندەۋە بە شىۋەيەكى سەير بە لايەۋە ئاشنا بوو.
گەرچى ۋەك ھەندى كەس دەلەن، عەشق تەنھا ھەستىكى شىرىنى
لەچارەنووسراۋ نىيە كە خىزا دىت و دەروات.

ئىلا دەمى داچەقاند و ھەستى كرد ئەم دەربرپنە ئاوەژووى ئەو دەربرپنەيە كە ئەو پوژە لە ناندینەكە بە كچەكەى خۆى وت. چركەساتىك وەستا. بىرۆكەيەكى بە خەيالدا ھات و ھەللەرزى، ھىزىكى تەماوى، يان ھىزىكى ترى ئەم گەردوونە بووبىت، پەنگە ئەم كىتبە، يان ھەر كەستىكى دى سىخوڤى بەسەرەوہ كرديت، پەنگە نووسەرى كىتبەكە كە ئەم كىتبەى نووسىوہ، پىشتەر زانىيتى يەكەم كەس كى دەخوينتەوہ. بىگومان نووسەرەكە دەزانىت كە ئەم دەبىتە يەكەم خوینەرى . بە ھۆيەكى ناديار كە خۆيشى نەيدەزانى چىيە، ئىلا بىرۆكەكەى بە بىزاركەر و ھاوكات بە وروژىتەر زانى.

لە چەندىن شىوہدا سەدەى بىستويەكەمىن زۆر لە سەدەى سىانزەھەم جيا نىيە. لە مېژوودا ئەوہ تۆمار دەكرى كە ئەم دوو سەدەيە سەردەمى ملانتيەكى ئاينىي ئەوتو بوون لەو پىتش وینەى نەبووہ، سەردەمىك بوون بەدحالىبوونى پۆشنىرى تياياندا باو بووہ، ھەر وەھا ھەستىكى دەستەجەمى بەواى نەبوونى ئارامى و لەيەكتر ترسان باو بووہ. لە كاتىكى ئاوەھادا خۆشەويستى لە ھەموو كاتىكى تر پىويستتەر.

بايەكى سارد و توند بەرەو پووى ھەلىكر، لاپەرەكانى لەسەر بالۆنەكە پەرت كرد: خۆرەكە بەرەو ئاوابوون شۆر بووہوہ و جوانىيەكەى گۆراو بوو بە كەشكى مات و خەمىن.

وہك پۆمى بىرمان دەخاتەوہ، مادام عەشق گەوھەرى ژيان و ئامانجى بالايەتى، كەواتە لە دەرگای ھەموان دەدات، بەوانەشەوہ كە خۆيان لە خۆشەويستى دوور دەگرن - تەنانەت بەوانەوہشە كە پەيفى (پۆمانسى) وەك ئاماژەيەكى پەكردەوہ بەكار دىنن.

ئىلا مينا (خۆشەويستى لە دەرگای ھەموان دەدات، تەنانەت لە دەرگای ئەو كابانى مالاھش دەدات كە لە ناوہراستى تەمەندايە و لە تۆرتامبۆن دەژى و ناوى ئىلا پۆشنتاين) ھى خویندبىتەوہ، ھەستى بە سەرسۆرمان كرد.

حەز و غەريزە ھانىيان دا كە دەستتووسەكە بداتە لاوہ و بچىتە ژوورەوہ و تەليفۆن بۆ مېشيل بكات، تا پىيى بلىت كە ئەو دەتوانىت دەربارەى ئەم پۆمانە راپۆرتىك بنووسىت، وەلى لەبرى ئەوہ ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لاپەرەكەى ھەلدایەوہ و دەستى بە خویندەوہ كرد.

کفری شیرین

رۆمان
ع.ز.زاھارا

سۆفییەکان دەلێن نەیتیی
قورئان لە سورەتی فاتیحادایە
نەیتیی سورەتی فاتیحاش لە دەربڕینی
بە ناوی خودای دەهەندە و دلۆقاندایە
گەوهەری بە ناوی خودای دەهەندە و دلۆقانیشت لە پیتی (ب) دایە
کە خالێک لە ژێر ئەم پیتەدایە...
خالی ژێر (ب)یەکش ھەموو بوونەوارەکە بەرجەستە دەکات...
ھەر وەک چۆن مەسنەوی بە پیتی (ب) دەست پێدەکات،
بۆیە ھەموو بەشەکانی ئەم رۆمانەش بە پیتی (ب) دەست پێدەکەن.

بەرايىيەك

بەردەوام سەددى سىانزەھەم بە مەملەتتى ئايىنى و ناكۆكى سىياسى و مەملەتتى لەسەر دەسلەت بارگاوى بوو، دۆخىكى شەزاو لە ناوچەى ئەنادۆل سەرى ھەلدابوو. لە پۇژاواو خاچەرىستان قوستەنتىنەيان داگىرکرد و بەرەو داگىرکردنى قودس پىشەرەوييان دەکرد و گەندەلى و خراپەكارىيان تىدا دەوەشاندى و ئىمپراتۆرىيەتى بىزەنتى دابەش بوو. لە پۇژەھلاتەو سوپاى مەغۇل بە سەركردايەتتى سەركردەى سەربازى مەزن جەنگىزخان زۆر بە خىرايى بلاوبووەو. لە ناوہەراستەو خىلە تورکە جۇراوجۆرەكان لە نىو خۇياندا لە شەپوشۇپدا بوون، ھاوکات بىزەنتىيەكان ھەوليان دەدا ئەو خاك و سامان و ھىزەى لە دەستيان دابوو، بەدەستى بىتنەو. ئىدى سەردەمى ئازاۋەيەكى وا بوو، كە لەوہوبەر وىتەى نەبوو، بە جۆرى مەسىحىيەكان دژى مەسىحى دەجەنگان، مەسىحىيەكان دژى مۇسلمانەكان شەپيان دەکرد، مۇسلمانەكان دژى مۇسلمان دەجەنگان. ئىدى بىيادەم پووى لە ھەر شوئى كىردى، جەنگ و ئازار و ترستىكى ئەوتۇ بوو وىتەى نەبىنرابوو. لە گەرمەى ئەم ئازاۋەيەدا زانايەكى ئىسلامىي بىھاۋتا دەژيا، كە بە جەلالەدىنى پۇمى دەناسرا و نازناۋى "مەولانا" بوو، لە ھەموو ناوچەكە و دەرەوہى ناوچەكە، ھەزاران ھەۋادار و مريد دەورىان دابوو و بۇ ھەموو مۇسلمانان ۋەك پوۋگەيەك بوو. سالى ۱۲۴۴ى زايىنى (پۇمى) لەگەل (شەمس) بەيەك گەشتىن - شەمس دەرويشىكى گەپىدە و پەفتار سەيربوو و بۇچوۋنى ھەرتەقىيانەى ھەبوو. ئەم بەيەك گەشتەيان ژيانى ھەريەكەيانى گۇپى. ئەو بەيەكگەشتە سەرەتاي ھاۋپىيەتتەكى تۆكمە بوو و لە سەدەكانى دواتردا سۇفىيەكان بە يەكگرتتى دوو ئۇقيانوسيان چواندى. دواى ئەوہى پۇمى بەم ھاۋپى ناۋازەيە گەشت،

له پیاوړې ټاينې خوا سايبه وه بـو شاعـير كـي ليـوانـليـو له سـۆز و سـۆفـيـه كـي وابهـسته و بانـگـوازي كـي عـشق گـوړا، سـهـمـاي دـهـرويشـانـي داهـيـنا و له هـمـوـو كـوت و بـنـهـمـايـه كـي كـونـخـوازي پـزگـاري بـوو. له سـهـرـدـهـمـيـكا گـيـانـي دـهـمـارگـيرـي و نـاكـوكـي ټاينـي تـيـدا تـهـشـهـنـهـي كـرـدـبـوو، ټـهـو بانـگـهـوازي پـړـحـانـيـهـتـيـكـي جـيـهـانـي گـشـتـگـيرـي دـهـكـرد و دـهـرگـاـكـانـي له بـهـرـدـهـم هـمـوـو تـيرـهـي مـرؤف بـه جـيـاـوازي ئـارهـزو و پـاشـخـانـيـاـنـهـو و الا كـرـدـبـوو. لهـبـري ټـهـوـهـي بانـگـهـوازي جـيـهـادـي پـوالـهـتـبـازي بـكـات، كـه بـه (جـهـنـگـي دـژي خـودـانـهـنـاسـان) دـهـنـاسـري و زـؤـرـيـك لهـو سـهـرـدـهـمـهـدا بانـگـهـوازيـان بـو دـهـكـرد و تـهـواو وـهـك ټـهـوـهـي ټـهـمـرؤ پـوـوـدـهـدات - پـؤـمـي بانـگـهـوازي بـو جـهـنـگـي نـاـوـهـوـهـي مـرؤف دـهـكـرد، ئـامـانـجـهـكـهـيشـي له جـهـنـگـي دـژي (مـنـي بـالا)دا بـهـرـجـهـسـته دـهـبـوو و له كـوتـايـدا دـژي (نـهـفـس) و پـيـشـيـلـكـرـدنـي نـهـفـس بـوو.

بـه لـام بـيـرو بـو چـوونـه كـانـي له لـايـهـن هـمـوـو خـهـلـكـهـو پـيـشـوازي لـي نـهـكـرا و دليـان بـو خـؤـشـهـويـسـتي والا نـهـكـرد. پـهـيـوـهـنـديـي پـتـهـوي گـيـانـي نـيـوان شـهـمـسـي تـهـوـريـزي و پـؤـمـي بـوو بـه جـيـگـهـي وا تـهـوات و پـيـوـهـهـلـبـهـسـتان و هـيـر شـكـردن. ټـهـوـهـ بـوو خـهـلـكـي خـراپ لـيـان تـيـگـهـيـشـتن و ئـيـرـهـيـان پـنـدـهـبـردن و تـانـهـيـان لـيـدـهـدان، ټـهـوـهـنـدـه بـيـرـيـزيـان پـيـكـردن، تا نـزـيـكـتـرين كـهـسـي خـؤـيان غـايـهـنـهـتـيان لـيـكـردن. ټـهـوـهـ بـوو دـواي سـي سـال له بـهـيـهـكـگـهـيـشـتنـيان، بـه شـيـوـهـيـهـكـي كـاره سـاـتـبـار له يـهـكـتر دـاـبـران.

وـهـلـي چـيـرؤـكـهـكـه له وـيـدا كـوتـايـي نـهـهـات.

له پـاسـتـيـدا كـوتـايـيـهـك له ئـارـادا نـهـبـوو. دـواي نـزـيـكـهـي هـهـشـتـسـهـد سـال، هـيـشـتا پـؤـحـي شـهـمـس و پـؤـحـي پـؤـمـي تا پـؤـژي ټـهـمـرؤـمان قـولـپ بـه ژـيـان دـهـدـن، له ناخـمـانـدا و له شـوـيـنـيـكـدا دـهـسـوـپـنـهـوـه...

بکوژه که

ئەسکەندەرییە، تشرینی دووهم ۱۲۵۲

بەنی ئاویکی لیخنی بیریک، مردوویەکی تیدا راکشاوه. ئیدی پووم لە
هەر شوینیک کردبا، چاوهکانی دوام دەکەوتن، دوو چاوی گەش و بیدار وەک
دوو ئەستێرە ی تاریک بە بەرزایی ئاسمانەوه کە نوقلانە ی شووم لێدەن
هەلواسرابوون. بەو نیازەوه بۆ ئەسکەندەرییە هاتم تا بتوانم بۆ شوینیکی
دوور سەفەر بکەم و لەم یادگە کونکەرە هەلیم و ئەو لوورەلوورە بوەستینم
کە لە سەرما دەنگ دەداتەوه، لەو دوا هاوارە ی هەلیم کە بەر لەوه ی
خوێنەکه ی بشۆردریتەوه و چاوهکانی بەقوولدا بچن و لە هەناسەبرکێیەکی
بێپرانەوه دا گەرووی دابخات، لێیەوه هەنگاوم نا، مالتاوا ی پیاویکی بە خەنجەر
دابێژراو، لوورە ی گورگێکی بەتەلەوه بوو.

کاتی کە سێک دەکوژیت، ئەوا شتێک لەوهوه بۆ تۆ دەگوێزریتەوه –
هەناسەیهک، یان بۆنیک، یان ئاماژەیهک. من ناوم لەوه ناوه (نەفرەتی
قوربانی). بە جەستەتەوه دەلکیت و بەنیو پیستەکه تدا پۆدەچیت و پاستەوخۆ
بەرەو دلت دەخزیت و لە ناوهوه تدا دەمینیتەوه و هەلدەپلکیت. ئەوانە ی لە
شەقامدا دەمینن، شتوازیکی وا شک نابەن تا ئەوه بزائن، لی من پەوسی
هەموو ئەو پیاوانەم لەگەڵ خۆمدا هەلگرتووه، کە کوشتوومن. وەک
گەردنبەندیکی شارراوه بە گەردنی خۆمدا هەلمواسیون و بە توندی هەست بە
قورسایان دەکەم. هەرچەندە هەست بە ئاسوودەیی ناکەم، بەلام پاهاتم
لەگەڵ ئەو بارە قورسەدا بژیم و وەک بەشیک لە کارەکه م قەبوولی بکەم.

لهوساوه كه قابيل هابيلي كوشت، له هه موو بكوژيكد ئه و پياوهى كه كوشتوويه تى هه ناسه ده دات. ئه وهى ده يزانه ميه، شتيكه بيزارم ناكات، به لام بۆچى دواى ئه و پووداوه خپرايه، ته زوى هه لله رزين دايرتم؟
 ئه م جاره هه ر له سه ره تاوه هه موو شتى جياواز بوو. ده ته ماشاكن، بۆ نمونه ئه و شينواى كار كړدنه دوزيمه وه، يان ئايا گه ره كه بلېم ئه و شينوايهى كه منى بۆ كار كړدن دوزيمه وه؟ له سه ره تاى به هارى سالى ۱۲۴۸ دا، له قونيا له كن خاوه ن سوزانيخانه يه ك كارم ده كړد، نيره موو كينك بوو به توندوتيزى و توورپه يي ناسرابوو و له چاودير كړدنى له شفرؤشه كاندا يارمه تيم دده و ترسم ده خسته دلې ئه و مه عميلانه وه كه به باشى ره فتياريان نه ده كړد.

به پرونى ئه و پوژم له ياده، دواى له شفرؤشينك كه وتبووم كه له سوزانيخانه كه هه لاتبوو و له خودا ده گه را. ئافره تيكى ئه ونده جوان و جحيل بوو، له وه بوو به ندى دلم بېسينيت، ئاخو گه ر پيى گه شتېام، به ته مابووم به جوړى ده موچاوى بشيوتيم، ئيدى هيچ پياويك بيزى نه يه تماشاي بكات. ئه وندهى نه مابوو ئه و ئافره ته گيله ده ستگير بكه م، كاتى نامه يه كى ئالوزم دوزيمه وه كه له به ردم ماله كه م فريدرابوو. له به ر ئه وهى نه خوئينده وار بووم و نه مده توانى بخوئينمه وه، نامه كه م بۆ سوخته خانه برد و دام به يه كيك له فه قيكان تا بؤمى بخوئينته وه، له به رانه ردا برى پارم پيى دا.
 دوايى بؤم ده ركوت كه نامه كه له نه ناسراويكه وه يه و (ژماره يه ك له خوداناسانى به ئه مه ك) واژوويان له سه ر كړدوه.

له نامه كه دا وا هاتبوو: 'له سه رچاوه يه كى باوه رپيكر اوه وه زانيومانه كه تو كينيت و له كوڼوه هاتوويت و له كوڼ كرده كه يت. تو ئه نداميكى پيشوويت له ده ستهى تلياكگيشه كان! هه روه ها ئه وه ش ده زانين كه دواى مردنى هه سهنى سه باح و ده ستگير كړدنى سه ر كړده كانى، ئيدى ده سته كه ئه و هيزه ي جاراني نه ما. ده زانين تو له ترسى سزادان هه لاتوويت و بۆ قونيا هاتوويت، ئيدى له وساهه خوت گورپوه و ژيان به سه رده به يت.'

له نامه كه دا نوو سرابوو كه ئه وان يه كجار هه وه جه ي منن و پاره يه كى مؤلم ده دهنى. وتبوويان گه ر من به راستى ده مه ويى به دهن گيانه وه بچم، ئه وا

گەرکه لهو ئیواریه دا دوی تاریکان به رهو مه یخانه یه کی به نیوبانگ برۆم. کاتی ده گمه ئه و مه یخانه یه، له سه ر نزیکترین میزی لای په نجه ره که دانیشم و پشت له ده رگا که بکه م و سه ر به ربده مه وه و چاو بپر مه زه ویه که. ئینجا که سیک یان که سانیکی که به کارم دین، بۆ لام دین و هه موو ئه و زانیاریانه م پیده ده ن که پتو یستم به زانیانه، کاتیکیش ده گنه جی، یان ده پۆن، گهر که سه ر هه لنه برم و ته ماشای ده موچاویان نه که م.

نامه یه کی سه یر بو، لی من راهاتبووم که چۆن مامه له له گه ل ئاره زووی مه عمیله کاندا بکه م. چه ندین سال جۆره ها که س به کاریان هینام و زۆربه یان ده یانه ویست ناوه کانیا ن به نه ئینی بمینته وه. ئه زموون فیری کردم، جاری وا هه بوو مه عمیله که چه ند هه ولی شاردنه وه ی ناسنامه ی خۆی دابا، ئه وا ده بووه نزیکترین قوربانی، به لام کارم به وه نییه، چونکه ئه رکی من ته نها کاری کوشتنه. نابیت له هۆکاره په نه انه کانی پشت ئه رکه که م بپرسم. له و چه ندین ساله ی که (ئه له مووت)م جیهیشتبوو، ئه و ژیا نه م بۆخۆم هه لئارادبوو.

له هه موو باریکدا مه گه ر چۆنها پرسیارم کردبا. بۆچی بپرسم؟ زۆربه ی ئه وانه ی که ده یانتاسم، لای هه ریه کیکیان، یان به لای که مه وه یه کیک هه یه که ده یه وه ی یه کیک له ناو بیات، کاتیکیش ئه وه ناکن، مانای ئه وه نییه له کوشتن پاریزراون. له راستیدا له ناخی هه ر که سیکدا ئاره زوویه کی په نه ان هه یه که پۆژی یه کیک بکوژیت. خه لکی تا دوی ئه وه ی شته که یان به سه ر دیت، ئینجا ئه وه ده زان. ئاخه ئه وانه پیتان وایه له کوشتندا ده سته وسان، وه لی شته که ته نها مه سه له ی ویزدانه، که چی بری جار ته نها سه رله قاننیک به سه بۆ دایساندن توو په ییان. ئیدی به دحالیبوونیکی ئه نقه ست، یان ده مه قالی له سه ر شتیکی توو په هات، یان کاتی بنیاده م له شوینیکی هه له و کاتیکی هه له دا بیت، په نگه نیازیکی تیکشکینه ر له که سانیکی ده ربکه ویت که له کاتی خوا سایدا که سانیکی باش و به ریزیش بن. ده کری هه ر که سیک، که سیک بکوژیت، به لام له توانای هه یج که سیکدا نییه که که سیکی غه ریب و لایده به ئه نقه ست و به مه به ست بکوژیت، ئا لیره وه ده چمه نیو دیمه نه که وه.

من کارگه لیکی قیزه ونم بۆ که سانیکی تر جیه جی ده کرد، ته نه اته خوداش له پلانه پیروژه که یدا، کاتی عیزاراییلی فریشته ی مه رگی بۆ کوتاییه یتان به

ژیانی خەلکی دانا، هەستی بە پێویستبوونی کەسیکی وەک من کردبوو. بەم ئاوهاییە خەلکی لە فریشتە دەترسن و نەفرەتی لێدەکەن و پقیان لێتەتی، لە کاتێکدا دەستەکانی خودا و ناوی خودا بە پاکی و بێگەردی دەمێننەو. لەوێدا ستمیک لەو فریشتەییە دەکرێ، لێ بۆ دووهم جار دەلیم کە ستم هەموو دنیای تەنیو. ئەرێ وا نییه؟

کە شەو داها، پرووم کردە مەخانیە. پێکەوت وای ویست پیاویک کە دەوسی کۆنەبرینیک بە دەموچاوییهو دیاربوو، لەتەک ئەو میژەیی نزیک پەنجەرە کە دابنیشیت و لە پرخەیی خەودا بیت. وام بە خەیاڵدا هات بێداری بکەمەو و داوای لێ بکەم بچیتە سەر میژیکێ تر، بەلام تۆ نازانیت کاردانەوێ سەرخۆشان دەبیت چۆن بیت، بۆیە دەبوو ئاگاداربم و خەلکی لە خۆم نەورووژینم. لەبەر ئەو ئەو لای میژە بەتالەکەیی داوای ئەو، بەرانبەر پەنجەرە کە دانیشتم.

داوای کەمێ دوو پیاو گەیشتنە جێ، بۆ ئەوێ پوختساریان نەبینم، هەریەکەیان لە لا تەنیشتیەکەو دانیشتم. پێویستم بەو نەبوو تەماشایان بکەم تا بزانی کە ئەوان دوو گەجن و ئامادەیی ئەو هەنگاونانە نین کە خەریکە هەڵدەهێنرێ.

"پاسپاردەییکی گرینگمان بۆ تۆ پێگەیشتنوو، یەکیکیان ئەمەیی گوت و پیتی دەنگی پتر دوودلی بوو، نەک وریایی، پیمان وتراو کە تۆ لێهاتوویت. شیوێ و تەنەکەیی پێکەنیناوی بوو، لێ من زەردەخەنەکەم خەفەکرد. دیقەتم دا هەردووکیان دەترسان، ئەمەش کاریکی باش بوو، ئەگەر لە دۆخی ترسدا بن ئەوا لەگەڵ مندا زات ناکەن هیچ هەلەییەک بکەن.

بۆیە گوتم: "بەلێ من لێهاتووم، بۆیە ناوی (سەرچەقەل)یان لێناوم. ئەو ئەرکە چەند سەخت بوو، قەت مەعمیلەکانم ئاومید نەکردوو. هەناسەییکی هەلکێشا و وتی: "باشە، ئاخر ئەم ئەرکە ڕەنگە ئاسان نەبیت."

لێردا لاوەکەیی تر هاتە قسە و گوتی: "تەماشاکە، ئەم پیاوێ دوژمنیکی زۆری بۆخۆی پەیدا کردوو. لەوێتەیی هاتووێتە ئەم شارە، جگە لە کێشە، شتیکی تری لەگەڵ خۆیدا نەهێناو. چەند جارێ ئاگادارمان کردووێتەو،

به لام گوئی له قسه مان نه گرت و بووه به مایه ی خراپه کاری و کیشه و هیچ هه لېزارنیکي تری له به رده ممان نه هیشتووه ته وه.

به رده وام شته کان به م جوړه ده رۆیشتن. هه موو جارئ پیش ئه وه ی بگه ی نه ریککه و تنیک، مه عمیله کان وهک ئه وه ی بۆ قایلکردنم مه ترسی کاره که که م بکه نه وه، هه ولیان ددها پاساویک بۆ ئه و کاره به یتنه وه که ده یانه وه ی ئه نجامی بده ن.

لیم پرسین: "له مه به سستان تیگه ی شتم. پیم بلین ئه و که سه کییه؟" له ناوه ی تانی پاپابوون و چه ندین وه سپ و ناو نیشانی ئالوزیان دا.

"پیاویکی خودانه ناسه و هیچ په یوه ندیه کی به ئیسلامه وه نییه، لامل و سه رکیشه، له ناخدا خراپه کار و بیباوه ره. ده رویشیکي له ئایین وه رگه راوه."

که دوا وشه م ژنه وت، هه ستیکي ترسناک به باسکه کانمدا گه را. مه ژگم به له ز که وته هزرکردن. منیک جوړه ها خه لکم کوشتووه، گه وره و بچووک، ئافره ت و پیاو، وه لی قه ت ده رویشیک، پیاویکی بروادارم نه کوشتووه. من بروام به شتی پروپوچ هیه و ئاره زووی ئه وه م نه بووه خودا له خۆم بکه م، چونکه سه رباری هه موو شتی، بروام پیه تی.

"پیم وایه داواکه تان ره ت ده که مه وه. پیم وا نییه من به وه ی پیاویکی ئایینی بکوژم. که سیکي تر بدوژنه وه."

که قسه که م ته واوکرد، هه ستامه سه ر پین و ئاماده ی رۆیشتن بووم، به لام یه کی له دوو پیاوه که ده ستی گرتم و به پارانه وه وه کوتی: "تکات لیده که م چاوه پی بکه: ئه و پاره یه بۆ ئه و ئه رکه ی ده یکیشیت گونجاوه، ئیمه ئاماده ی بیکه ی به دوو ئه وه نده."

"ئه ی ئه گه ر سی ئه وه نده بیت؟"، لیم پرسین و پیم وابوو که بره که له وه زیاتر ناکه ن.

به لام سه رم سوپما، دوا ی دوو دلپیه ک هه ردووکیان هه سستان. به شله ژاوییه وه دووباره له شوینه که ی خۆم دانیشتمه وه. به م بره پاره یه ده توانم ماره یی ژنیک پیکه وه بنیم و له دوا ییدا ژن به یم. ده رباره ی به رپوه بردنی کاروباری ژیانم هیچ په ژاره یه ک داینه گرتم. ده رویش بیت یان ده رویش نه بیت، به رانبه ر ئه م بره پاره یه هه ر که سیک بیت شایانی کوشتنه.

چۆن بزائىم كە من لەو چركەساتەدا لە ژيانمدا گەرەتەرىن ھەلەم كەردووھ
و لە سۆنگەى ئەو تاوانەى كەردوومە، پاشماوھى ژيانم بە پەشيمانى
بەسەرەبەم؟ ئاخىر چۆن بزائىم كە كوشتنى دەرۆيشەكە دەبێتە شتىك لە
ملۆزم ملۆزمتەر و دواى مردنیشى بەردەوام بە نىگا تىژ و چەقۇئاساكەى لە
ھەموو شوپىتىك دوام دەكەوێت؟

ئەمىستا وا چوار سال بەسەر ئەو كاتەدا تىپەپىوھ كە لەو ھەوشەيەدا بەر
خەنجەرم دا و لاشەكەيم فرى داىھ نىو بىرىكەوھ و چاوەپىى ئەوھم دەكرد كە
گويم لى بىت دەكەوێتە ناو ئاوھكەوھ، ئەوھش شتىك بوو قەت نەمىست. ھىچ
دەنگىكى لىوھ نەھات. لەجىاتى ئەوھى بكەوێتە نىو ئاوھكەوھ، وا دياربوو كە
بەرھو ئاسمان ھەلكشابوو. ئىستاش بەبى ئەوھى مۆتەكە بىتە كۆكلم، چاوىكم
بۆ لىك نەنراوھ. كاتى تەماشائى ئاو دەكەم، ھەر سەرچاوەيەكى ئاو، بۆ چەند
چركەيەك ئازاى جەستەم ترس دايدەگرىت، ئىدى دەرپشیمەوھ.

به‌شی یه‌که‌م

زه‌وی له توخمی رهق و پاراو و
ئارام پیکدیت

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرهوہی سەمەرقەند، ئاداری ۱۲۴۲

بە دیمەنیکى يەكجار درەوشاوہی ئەم ئیوارەيە لیوانلیو بووم. پرووناکیی کۆمەلە مۆمیکى لە شەمىی ھەنگ دروستکراو و لەسەر میزیکى دارینی درزبردوو، لە بەرچاوم پرتەپرتی دەکرد.

مالیکی گەورەم دی ھەوشەکەى پەربوو لە گۆلى زەردى شکوفەکردوو. لە ناوہ پاستى ھەوشەکەدا بیریکى سەرداپۆشراو ھەبوو، ئاوہکەى لە ھەموو ئاوی دنیا تەزیتەر بوو. شەویکی سامالى کوتایى پایز بوو. مانگی پە لە ناوہ پاستى ئاسمانى بێگەرد بوو. لە دوور پا گویم لە دەنگى قێرە و لوورەى گیاندارانى شەو بوو. دواى کەمەکیک پیاویکی تەمەن مامناوہندی، پوخسار ناسک، ناوشان پان، دوو چاوی تیژ و بادەمى، لە مالەکە ھاتە دەرهوہ و منەى منى دەکرد. دەموچاوی شەلەزاو دیاربوو و چاوہکانى خەمیکى قوولیان دەنواند.

"شەمس، شەمس، تۆ لە کینیت؟"، بانگی دەکرد و بە پاست و چەپدا ئاوپی دەدايەوہ.

بايەکی توند ھەلیکرد، مانگەکە وەک ئەوہى نەيھەوئ ئەوہ ببینیت کە پرووی داوہ، لە پشت ھەوریکەوہ ونبوو. کوندەپەپوہکە وازی لە خویندن ھێنا، شەمشەمەکوێرەش ئیدی بالەکانیان لیک نەدەدا، تەنانت ئاگرى ناو ئاگردانى مالەکەش نەدەئایسا.

خاموشییەکی تەواو دنیای داگرت.

پیاوہکە لەسەرخۆ لە بیرەکە نزیک بووہوہ و خۆى نوشتاندەوہ و تەماشای خوارەوہى کرد، بە چەپەدوو گوتى: "شەمس، ھۆ لە ھەموو

خۆشه‌ويستانم خۆشه‌ويستتر، ئەرئى تو لىرەيت؟'. دەمم ھەلئىنا تا ۋەلام
بدەمەۋە، لى چ دەنگىك لەنىۋان لىۋەكانمەۋە دەرئەچۈۋ.

پىاۋەكە پتر خۆى داچەماندەۋە و دووبارە تەماشائى ناۋ بىرەكەى كرد.
يەكەم جار جگە لە لىلىلى ئاۋەكە ھىچى تىرى نەبىنى، ۋەلى دۋاى ئەۋە لە
قوۋلاىى بىرەكەدا ھەردوۋ دەستىمى بىنى چۈن بەلەمىك بايەكى بەھىز رايمالىت
بەبى ھوۋدە سەر ئاۋەكە كەتبۈۋن. ئىنجا دوۋ چاۋ دەرەكەۋتن - دوۋ بىلبىلەى
رەش دەرەۋشانەۋە - تەماشائى مانگەكەيان دەرەكە كە ئىستا خەرىكەۋە لە
پشت ھەۋرە رەش و چەرەكەۋە دەخزى. چاۋەكانم مىنا لە ھەناس مانگەكەدا
چاۋەپى بن، ھۆكارى كۈشتەكەم لىك بداتەۋە كەۋتتە نىگاكدن.

پىاۋەكە بە كىرئۆشەۋە چۆكى دادا و لە سەلاى گىرئانى دا، بە ھەردوۋ
دەستى سىنگى خۆى دەرەكەتا و ھاۋارى دەرەكە: 'كۈشتىيان! شەمسىيان كۈشت'.
ئەۋسا سىتتەرىك لە پشت ئاۋە سەرەكردوۋەكەۋە پەيدا بوۋ و بە
جوۋلەيەكى بەلەز و پەنھان چۈن پشىلە كىتۈيەك بەسەر دىۋارى باخچەكەدا
بازى دا، بەلام پىاۋەكە بكوژەكەى نەدى. ئازارى لى دەچۆرا و لە ھاۋار و
زايەلە نەدەكەۋت، ئىدى چۈن شوۋشە وردوخاش دەبىت، دەنگى وردوخاش
بوۋ و بە ھەموۋ لايەكى شەۋەكەدا بوۋ بە پارچەى ورد و تىز و بلاۋبوۋەۋە.
- ھىي لەگەل تۆمە! دەلى شىت بوۋىت، ۋاز لە ھاۋاركدن بىتە.

-

- ۋاز لەم ھاۋاركدنە بىتە، ئەگىنا ۋەدەرت دەنىم.

-

- گۈتم بىدەنگ بە! گۈيت لىمە؟ بىدەنگ بە.

دەنگى ئەۋ پىاۋەى كە ئەم ۋشانەى لى پەيدا دەبوۋ، بە شىۋەيەكى
ترسناك تا دەھات لىم نىزىك دەبوۋەۋە. ۋام پىشان دا كە من نايژنەۋم، چۈنكە
باشتر ۋابوۋ ماۋەيەكى زۆر لەنىۋ دىدگائى خۆم بىتمەۋە. دەمەۋىست پتر لە
چۈنىتىى مردنەكەى خۆم تىبگەم، ھەرۋەھا گەرەكم بوۋ ئەۋ پىاۋە بىنىم كە
دوۋ چاۋى خەمىنى ھەيە. ئەۋ كىتە؟ ئەى پەيۋەندىى بە منەۋە چىيە؟ ئەى
بۆچى لە شەۋىك لە شەۋەكانى پايز شىلگىرانە لىم دەرەگا؟

به لام بهر له وهی بتوانم دزه نیگایه کی تر بکه، یه کیک له دنیایه کی دیکه وه
قو لی گرتم و به توندی پرایوه شاندم و هه ستم کرد ددانه کانم له نیو زارمدا
چیره چیریانه. نه وه بوو که دهستی لئ گیرکردم به ره و نه دنیایه په لکیشی
کردم.

له سه رخو و به دوو دلییه وه، چاوه کانم کرده وه، بینیم پیاوه که به
ته نیشتمه وه وه ستاوه. پیاویکی پانو پور بوو، ریشی ماشو برنج بوو، دوو
سمیلی گه وهی هه بوو، شوپ و له هه ردو لاه بادرابوون. زانیم که نه مه
خاوه نی مه یخانه که یه. ده سبه جی دوو تییینیم لئ هه لینجا؛ پیاویکه به قسه زبر
و په وتاره تونده کانییه وه ترس له دلی خه لکیدا ده چیتیت، نه میستا له دخیکی
یه کجار توو په پیدایه.

لیم پرسى: "چیت ده وئ؟ بچی قو له کانم راده کیشیت؟".
"چیم ده وئ؟"، خاوه نی مه یخانه که به گرمه گرم و گرزییه وه کوتی، "ده مه وئ
واز له هاوارکردن بینیت، من نه مه ده وئ... تو ترس ده خیه ته دلی
مه عمیله کانمه وه".

"به راستیه؟ ئایا من هاوارم کرد؟"، دواى نه وهی ده سته کانم له چنگی
په هاگرد بلمه بلمیکم کرد.

"گروه ده کهم که تو هاوارت ده کرد! تو وهک ورچیک درک له نیو له پی
پوچو ویت هاوارت ده کرد. تو چیت به سه رهاتووه؟ ئایا دواى نانی شتوان
نوستیت؟ بیگومان ده بی مۆته که یه ک، یان شتی له و بابه ته ت بینى بیت".

ده زانم نه مه تاقه لیکدانه وه یه کی دروسته، خو نه گهر پیی قایل نه بم، نه وا
خاوه نی مه یخانه که قایل ده بیت و وازم لیدینیت تا به بی کیشه برؤم، به لام من
نه مده ویست درؤ بکه م".

وتم: "نه خیر براهه م، من نه نوستم و مۆته که شم نه بینیه، به لکو قهت
خه ویش نابینم".

"که واته نه م هاوارکردنه ت چون لیک ده ده یته وه؟"، خاوه نی مه یخانه که
ده یه ویست نه وه بزانییت. گوتم: "من دیدگاهه کم بو هاتووه، نه مه ش شتیکی
جیاوازه".

به نيگايه‌کي پر له سه‌رسامي ته‌ماشاي کردم و هه‌ردوو لاي سميله‌کاني
لسته‌وه، ئينجا وتي: "ئيوه‌ي ده‌رويشي شيتوشوور، به تاييه‌تي ده‌رويشه
گه‌پيده‌کان وه‌ک جرجي ناو کوگاي زه‌خيرهن . ئيوه هه‌موو پوژده‌که به‌پوژوو
ده‌بن، نويز ده‌کهن و له‌به‌ر تيشکي سووتينه‌ري خوژدا پي ده‌کهن. ئيدي
سه‌ير نيه‌ که ورينه‌ بکه‌يت - ئاو‌ه‌زت ژه‌نگي گرتوه‌."

زه‌رده‌م هاتي، په‌نگه قسه‌که‌ي راست ييت، ئاخ‌ر له نيوان له‌خودا
قولبوونه‌وه و ئاو‌ه‌ز له‌ده‌ستداندا داويکي باريک هه‌يه.

له‌و ده‌مه‌دا دوو مي‌ردمن‌دالي به‌رده‌ست ده‌رکه‌وتن، به هه‌ردوو‌کيان
سينيه‌کي گه‌وره‌يان هه‌لگرتبوو که خو‌راکيکي زوري له‌سه‌ر بوو: گوشتي
برژاوي بز، ماسي خويکراوي وشکه‌وه‌کراو، گوشتي مه‌ري به‌هارات
پيوه‌کراو، کيکيکي دروستکراو له ئاردي گهنم و نوک، نيسکينه به‌دو‌نگي مه‌ر
لينراو. به هه‌موو هۆله‌که‌دا ده‌يانگيرا و خواردنيان به‌سه‌ر ئاماده‌بوواندا دابه‌ش
ده‌کرد و ناو هۆله‌که‌يان پر له بۆنوبه‌رامي پياز و سير و به‌هارات کرد. کاتي
له هه‌ردوو لاي مي‌زه‌که وه‌ستان، که‌مي شو‌ربام وه‌گرت که هه‌لم‌ي لئ
هه‌لده‌ستا، له‌گه‌ل که‌مي ناني بو‌ر.

"ايا پاره‌ت پينه تا نرخه‌که‌ي بده‌يت؟"، خاوه‌ني مه‌يخانه‌که به‌جو‌ره فيز و
لووتبه‌رزييه‌وه لئي پرسيم.

وتم: "نه‌خير، پارهم پي نيه‌، به‌لام به‌رانبه‌ر به‌خواردنه‌که و مانه‌وه،
ده‌توانم شتيکت پيشکه‌ش بکه‌م . ده‌توانم خه‌ونه‌کانت بۆ ليک بده‌مه‌وه."
هه‌ردوو ده‌ستي خسته سه‌ر که‌مه‌ري و به ته‌وسه‌وه به‌رپه‌رچي دامه‌وه:
"تو ئيستا وتت که خه‌ون نابيينت."

"راسته من ليکده‌ره‌وه‌ي خه‌ونم، به‌لام خه‌ون نابينم."
خاوه‌ن مه‌يخانه‌که گوتي: "هه‌ر وه‌ک وتم گه‌ره‌که ده‌رت بکه‌مه ده‌ره‌وه،
ئيوه‌ي ده‌رويشان شيتن."

"ئه‌مه ئاموژگارييه‌که و پيشکه‌شتي ده‌که‌م. من نازانم ته‌مه‌نت چه‌نده، وه‌لئ
دلنيام که تو بۆ هه‌ردوو دنيا بايي ئه‌وه نويزت کردوه. بۆخۆت ئافره‌تيکي
جوانکيله بدۆزه‌وه و داکاسري. منداڵ بخه‌وه. ئه‌مه يارمه‌تيت ده‌دات تا
پينه‌کانت له‌سه‌ر زه‌وي گير بکه‌يت. ئاخ‌ر له دنيايه‌کدا که کلۆلي و به‌دبه‌ختي

هه موو شوینیکی ته نیوه، ئیدی گه پیده یی چ دادیکت ده دات؟ هیچ شتیکی نوئ نییه. له هه موو شوینیکی دنیادا مه عمیلم هه یه، دواى ئه وه ی چهند پیکتیک ده خۆنه وه، هه مان چیرۆکیان لى ده بیستم. بنیاده م له هه موو شوینى هه مان بنیاده من، هه مان خواردن، هه مان ئاو، هه مان گیلایه تییه کۆنه که؟
 گوتم: "من به دواى شتیکی جیاوازا ناگه پریم. من له خودا ده گه پریم. ده وانی من گه رانه به دواى خودادا".

به ره ره چى دامه وه و گرپییه ک که وته ده نگیه وه، "که واته تو له شوینیکی هه لده ده گه پریت. خودا ئه م شوینه ی جیه شتووه! نازانین که ی ده گه پرته وه".
 کاتى ئه م قسانم ژنه وت، دلم به سه ر کۆله ی سینگدا که وت و گوتم: "که بنیاده م به خراپه باسى خودا بکات، ئه وا به خراپه باسى خۆى ده کات".
 زه رده خه نه یه کى مه کراوى له سه ر لیوه کانی خاوه ن مه یخانه که نه خش بوو، له ده موچاویدا درژی و بیزارپییه کم بینى، شتیکی تریشى پتوه دیار بوو که له ئازاریکی ئاشکرای ده موچاوى مندالیک ده چوو.

ئینجا لیم پرسى: "ئه ی خودا نافه رمویت (خودا له شاده ماری لامل لیتمان نزیکتره)؟ خودا له و دووره، له ئاسمانه به رزه کاندای خۆى نه شار دووه ته وه، به لکو له ناخى هه ر یه کى له ئیمه یه، بۆیه ئه و ده ستمان لى هه لئاگریت، ئیدی چۆن ده ست له خۆى هه لده گریت؟".

"به لام ئه و ده ستمان لى. هه لئاگریت"، خاوه نی مه یخانه که ئاوها به ره ره چى دامه وه و چاوه کانی ساردوسر و به رهنکارکار بوون: "گه ر خودا لی ره یه، بۆ بیده نگه، له کاتیکدا تا ئه و په پى ئازار ده چیژین، ئه ی ئه مه چى ده گه یه نیت؟".

گوتم: "برا که م ئه وه ریسای یه که مه: ئه و شیوازه ی که خودای تیدا ده بینین، هه ر په نگدانه وه ی ئه و شیوازه یه که خۆمانى تیدا ده بینین. گه ر خودا جگه له ترس و سام هیچ شتیکی دیکه ی بۆ ئاوه زمان نه هینابا، واتای وابوو بریکی زۆر له ترس و سام له ناخى خۆماندا هه لده قولا، وه لى ئه گه ر خودامان لیوانلیو له خۆشه ویستی و به زه یی بینى، ئه وا ئیمه ش به هه مان شیوه ده بین".
 خاوه ن مه یخانه که به ناقایلییه وه وه لامى دامه وه، چونکه قسه کانم تووشى سه رسوپمانیکی له ناکاو یان کرد: "ئه مه چۆن له و وته یه جیا ده کریته وه که خودا بۆخۆى ویتایه که له ده ستردى خه یالى خۆمان؟ من تیناگه م".

له پښت هولي نانخواردنه كه وه ژاوه ژاويك پهيدا بوو و واي ليكردم له وه لامدانه وهى بووه ستم . كه به لاي سهرچاوهى دهنكه كه دا ناوړمان دايه وه، دوو پياوې ئيسكقورس و سهرخوشمان بينى به دهنكى بهرز و ناحالى قسهى ههله قوملهق و ناشيرينيان دهكرد. جنويان دها و ترسيان خستبووه دلى مه عميله كاني تره وه، خواردنيان له قاپه كانيان دهرفاند و له په رداخه كانيان دهخواردوه. گهر يه كى ناره زايى دهربريايه، وهك دوو مندالى چه توى حوچره شوخييان پيده كړد.

"پيت وا نيه كه ده بى يه كى بهر بهم دوو ژاوه گيره بگريت؟"، خاوهن مه يخانه كه به چيره چيرى ددانه كانييه وه به چه نه مهى گوت و له سهرى پويشت: "بروانه ئيستا چى ده كه م".

له چاو ترووكانيكدا گه شته نه وسهرى هولكه، يه كى له دوو سهرخوشه كهى له سهر كورسيه كهى راكيشا و به دهموچاويدا كيشا. بيگومان پياوه كه قهت چاوه پى شتيكى واي نه ده كړد، ئيدى وهك فدرديه كى به تال له سهر زه وييه كه ته خت بوو. جگه له سووكه ئاھيك كه له نيوان ليوه كانييه وه دهرچوو، دهنكيكي ديكى ليوه نه هات.

دياربوو كه پياوه كهى ديكه له وهى يه كه م به هيزتر بوو، به توندى به گرځيدا چوو، به لام خاوهن مه يخانه كه ده سبه جى به زه وييدا دا و به پيله قه كه وته ليدانى قول و باسكى مه عميله ده ستنه كړدووه وه كهى، ئينجا پى خسته سهر ده ستي و له ژير پيلاوه قورسه كانيدا شيلاي. گويمان له قرچه قرچى په نجه يه كى يان زياترى بوو ده شكا.

هاوړم كړد: "وازي لى بينه. تو خه ريكه ده يكوژيت. نه مه بوو كه به ته ما بوويت بيكه يت؟".

له بهر نه وهى من سوفى بووم، سويندم خواردبوو كه ژيانى خه لكى بپاريزم و ژازار به كه س نه گه يه نم. ئاخر له م دنيا پر وه هم و خه يالييهى تيدا ده ژين، خه لكىكى زور هن نامادهن به بى هو شهر بكن، هه نديكى ديكه ش هن له بهر هو كاريك شهر ده كن، وه لى سوفى له گه ل هيچ كه سيكدا شهر ناكات، ته نانهت گهر هو كاريكىشى به ده سته وه بيت. هيچ شتيك نيه وام

لئ بکات په نا بۆ توندوتیژی بیه، به لام ده توانم وهک په تویه کی نه رم خۆم باویمه نیتوان خاوهن مه یخانه که و مه عمیله که وه تا ناوېژیان بکه.

هیی ده رویش، دووره وه بکه وه، ئه گینا لیدانیکی کوشنده به تۆش ده گیه نم، خاوهن مه یخانه که هاواری کرد، هر چه نده ده مانزانی که شتی وا ناکات.

دوای خوله کیک دوو خزمه تگوزاره که هه ردوو مه عمیله که یان هه لگرت که په نجه ی یه کیکیان شکا و ئه وی تریش لووتی شکا و به هه موو لایه کدا خوین په پریوو. بیده نگیه کی سامناک بالی به سهر هوئی نانخواردنه کدا کیشا. خاوهن مه یخانه که به و ترسه ی خستیه دلی هه موانه وه، به تیلی چاو نیگایه کی کردم و شانازی ده کرد. که دووباره هاته وه قسه، وهک ئه وه ی هه موو ئاماده بووان بدوینیت و مینا بالنده یه کی گوشتخور به بیتاکی به ئاسماندا بخولیته وه، وهک هاریوو یه ک دهنگی به رز کرده وه.

هیی ده رویش، وهک بینیت کاروبار به رده وام به م جوړه ناروات. توندوتیژی قهت ئاکاری من نه بووه، به لام وا ئیستا شته که پروی دا. ئاخ کاتی خودا له بیرمان دهکات و لیره به تنها جیمان دیلینت، ئیمه ی بنیاده می خواسابی ئهرکی ئه وه مان ده که وینته ئه ستو، که توند بین یان به دهستی خۆمان دادپهروه ری جیه جی بکهین، بۆیه له مه ولا گهر قسه ت له گه لیدا کرد، تکایه ئه وه ی پی بلی. منیش پی ده لیم کاتی به رخه کانی به ره له دا دهکات، ئه وا به رخه کان به سه لاری و ملکه چیه وه چاوه پری ئه وه ناکه ن تا سه ربپر دین، به لکو ده بن به گورگ.

شانه کانم هه لته کاند و ئاماژه م بۆ ده رگا که کرد و وتم: "تو هه لیت".

"ئایا له قسه که مدا هه له م که گوایا پوژئی له پوژان به رخ بووم و ئه مپو بووم به گورگ؟".

"نه خیر، تو راست ده که یت. من وای ده بینم تو به راستی بوویت به گورگ، لئ له وه دا هه له ت کرد که وت دادپهروه ری جیه جی ده که یت".

"چاوه پری بکه، من هیشتا له گه ل تودا ته واو نه بووم، خاوهن مه یخانه که له پشتمه وه بانگی کرد: "تو له جیاتی خواردن و جیکردنه وه قهرزازی منیت، تو بریاربوو خه ونه کانم بۆ لیک بده یته وه".

”شتیځی باشتړ دهکهم، پېشنیارم کرد، ناوله پت دهخوینمه وه.“

سوپرآمه وه و بهره و لای پوښتم و هاوکات چاوم برپیه نیو چاوه دایساوه کانی. له م کاتانه دا به شپوهیه کی زگماکانه و غه ریزه یی و گومانای چاوه کانم دهنووقینم. کاتی دهستی راستیم گرت و ناوله پیم بهر ز کرده وه، هیچ بهرنگارییه کی نه کردم. دپقه تی هیله کانی ناو له پیم دا، بینیم قوولن، درزبردوون، ئاماژه بو پچکه و دهر بهندی پچاوپتچ و لیکدابر او دهکهن. پهنگه کان له نیو خه رمانه یه کدا ورده ورده ده رکه وتن: قاوهمیه کی پهنگ ژهنگاوی، شینیکی کالی خوله میشی ئامال. وهک ئه وهی له هر هیژیکی خو پاریزی دنیای دهره وه به تال بوو بیته وه، هیزه پوچییه کی بوو به ناو به تالکی قوول و به لیوا ره کاند تهنک بوو وه. ئیدی له ناخی پیاو ه کدا ژیان له دره ختیکی په ژمورده زیاتر نه بوو. بو قه ره بوو کردنه وهی له ده ستنای وزه ی پوچی، هیزی جه سته یی زیادی کردبوو و زیاده پوچی له به کاره یتانیدا ده کرد.

دلّم به په له که و ته خورپه، چونکه خه ریک بوو شتیکم ده بینی. له سه ره تادا وهک ئه وهی له پشت په رده وه ببینم به کالی دیار بوو، ئینجا پتر پوونبوو وه، له پاشان دیمه نیک له بهر چاوم دهرکه وت.

کچیکی گهنجی قژ مه یله و سوور، پخاوس و خالیک له سه ر پتیه کی بوو، شالکی سووری نه خشینراو به سه ر شانیدا دا بوو. گوتم: ”تو خو شه ویستیکت له ده ست داوه، به دهم قسه وه ناوله پیم به ده ستم گرت.“

هه ردو و مه کی شیریان لی ده چوپایه وه، زگی ئه وه نده گه وره بوو، له وه دا بوو بته قیت. له کوختیکی گرتیبه رد راودا هه لو اسرا بوو. کومه له جهنگاوه ریک به سواری ئه سپی زین زیو و زیره وه له وی ده خولانه وه. به وای سووتانی داروپه ردو و گوشتی بنیاده مه وه بو نیکی تیژ بلاو بوو بوو وه.

ئه وانه سواری مه غول بوون، لووتیان فس و پان بوو، ملیان ئه ستوور و کورت بوو، دلّیان چون به رد په ق بوو. سوپای به هیزی جهنگیز خان. ”تو دوو خو شه ویستت له ده ست داوه، قسه که ی خو م راست کرده وه و گوتم هاوسه ره که ت به مندالی توبه ره ت دوو گیان بوو.“

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بێسه‌روبه‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌یلیم ته‌سه‌للالت پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بێژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوه‌، به‌لکو
ته‌خته‌داریک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوه‌ و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوه‌. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌ردا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کێشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هه‌یج ئازاریکی نه‌کێشاوه‌.'

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشاریک له‌ خۆی
به‌ولاوه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گه‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی رپۆره‌سمیکی شایانت بۆی نه‌کردوه‌. ئه‌و هه‌شتا دینه‌
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نێژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دینه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پێده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کوپه‌که‌ت له‌ دۆخیکی باشدان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دین و ده‌چن.
ئینجا له‌سه‌ری رۆیشتم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لیم ده‌کۆلییه‌وه‌:
'ده‌توانیت دووباره‌ بیه‌ته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هه‌شتا له‌ ناخدا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوه‌.'

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌یه‌کی
داخبوودا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کێشایه‌وه‌: 'هه‌ی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوئ. رینگه‌ت ده‌ده‌م ئه‌مشه‌و لێزه‌ بمیتیه‌ته‌وه‌، به‌لام ده‌بێ به‌یانی زوو برۆیت.
نامه‌وێ جارێکی تر لێزه‌ ده‌موچاوت ببینم.'

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌ یه‌کیک ده‌لێت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئىلا

نورتامبوتون، ۱۸ ى ئايار ۲۰۰۸

بەدوای گەتوگۆكەى نىوان دەيفىد و جانىتدا، توندوتىژىيەك سەرى ھەلدا، ئىلا ھەستى بە ماندوويىتى كرد و بېيارى دا بۆ ماوھىەك دەست لە خویندەنەوھى پۆمانى (كفرى شيرىن) ھەلبىگريت. ھەستى دەكرد مىنا سەرقاپى مەنجەلىكى پېر لە ئاوى بەكولھاتوو لەپېر بەرز بېتەوھ و لە ھەلمە بەرزبووھەكەوھ ناكۆكى كۆن و توورپەى تازە دەرېچىت و بۆ بەدبەختىش جگە لە خۆى كەسىكى تر ئەو سەرقاپەى ھەلنەدايەوھ، ئەوھىشى لە كاتىكدا كرد كە پەيوەندى بە ژمارە تەليفونى سكۆتەوھ كرد و داواى لىكرد كە كچەكەى نەخوازىت.

ديارە لە ژيانى لەمەولای بۆ ھەر وشەيەك كە لەمیانەى ئەم تەليفونكردنەوھ كە كردى زۆر نىگەرەن دەبىت، بەلام لەم پۆژى مانگى ئايارەدا، تەواو لە خۆى دلتيا بوو كە ناتوانىت لە ئاكامى ئەم خۆتېھەلقورتانە ترسناكەى باش تىبگات. "سكۆت، سلاو. من ئىلام، دايكى جانىتەم، وەك ئەوھى ئاسايى پۆژانە پەيوەندى بە ھاورپى كچەكەيەوھ بكات، خۆى خۆشحال پىشان دا، ئايا دەكرى خولەكەك قسان بکەين؟".

"خاتوو پۆبىشتاين، خزمەتىكت ھەبوو؟"، سكۆت بە پچرپچرى و واق وپماويەوھ، بەلام بە شىتوازيكى شارستانىيانە ئەمەى گوت.

بە رېتىمىكى شارستانىيانەى ھاوتاي ھىنەكەى ئەو ئىلا پىتى وت كە شتىكى تايبەتى دژى ئەوى نىيە، ئەو كە گەنجىكى مىندالكارە و ھىشتا ئەزموونى ئەوھى نىيە كچەكەى بخوازىت، لە تەليفونەكەشدا لەوھ ئاگادارى كردەوھ كە لە بانەپۆژىكى نىكدا بە باشى لەوھ تىدەگات، بگرە سوپاسىشى دەكات، چونكە لە كاتىكى گونجاودا ئاگادارى كردووەتەوھ. ئىدى داواى لىكرد تا ئەو كاتە دىت

بابەتى ھاوسەرگىرى لەگەل كچەكەيدا لە بىر خۆى بىاتەوہ و ئەم قەسەيەش لە نىوان ھەردووکیاندا بە نەيتى بەيلىتەوہ.

بەدەنگىيەكى چر و قورس بالى كىشا.

"خاتوو رۆبىشتاين، پىم وا نىيە كە تۆ تىي گەيشتيت، سكوٹ كە دەنگى ئاسايى بووہوہ وتى، 'مەن و جانىت يەكترمان خۆش دەوئ'.

بەزەمە! ئاخىر چۆن دەكرى خەلكى بەم ئاواھايە ساويلكە بن و وا بزانن كە خۆشەويستى ھەموو دەرگاكانيان بۆ واز دەكات؟ ئەوانە وا تەدەگەن كە ئەفەين داردەستىكى ئەفسووناوييەو دەرگاكارى بە يەك بەركەوتنى سەرەوي توانا، ھەموو شتى بەدى بىنيت.

وہلى ئىلا ئەوہى نەوت، بەلكو وتى: 'بەروام پى بکە، مەن ئاگام لە ھەستى تۆ ھەيە. بەلام تۆ ھىشتا لاويكى ھەرزەكارىت و ژيانىكى درىژ لە بەردەمتايە. كى دەزانىت؟ رەنگە سەينى كچىكى تەرت خۆش بوئ'.

"خاتوو رۆبىشتاين، نامەوئ بەرانبەرت بىچاوپروو بىم، وہلى پىت وا نىيە كە ئەم شتە بۆ ھەموان چونيەكە، تەنانت بە تۆشەوہ؟ كى دەزانىت؟ رەنگە تۆش كەسىكى تەرت خۆش بوئ'.

ئىلا پىكەنىيىكى خەفەبووى بە دەنگىكى بەرزتر و درىژتر لەوہى خۆى دەيەويست رەھا كەرد و گوتى: 'مەن ئافەرەتىكى مىرددارم و ھەلبەزاردەى ژيانى خۆم ھەيە، ھەروەھا مىردەكەمىش وەك مەن، ئەمەش تەواو ئەو شتەيە كە دەمەوئ بۆتى راقەبەكەم. ھاوسەرگىرى پىش ئەوہى ھەنگاوى بۆ بنرى، بىيارىكى بەھۆلەوہبووانەيە و گەرەكە زۆر بە وردى لىي بكوڤریتەوہ'.

سكوٹ لىي پرسى: (ئایا ئەمە وا دەگەيەنيت كە ھەر لەبەر ئەوہى رەنگە لە بانەپۆژىكى نادىار و دىارينەكراو كچىكى نادىارم خۆش بوئ، تۆ داوام لىدەكەيت لەگەل كچەكەتدا ھاوسەرگىرى نەكەم كە خۆشم دەوئ؟).

لەم نوختەيەوہ گفتوگۆى نىوانيان دەستى بە ھەرسەھىتان كەرد، ئەو گفتوگۆيەى كە پەروو لە تەنگرە و ئاومىدى. كە ئىلا لە كوڤايدا تەليفونەكەى دانا، پرووى كەردە ناندینەكە و بەردەوام كە تووشى پەژارەيەكى سۆزدارى بووبا، دەستى بەو كارە دەكرد: چىشتلەيان.

* * *

دوای نیو سهعات میړدهکە ی تەلیفون ی بۆ کرد.

"خەریکه باوه ناگەم که تۆ تەلیفون ت بۆ سکۆت کردووه و داوات لێ کردووه که له گەل کچه که ماندا هاوسەرگیری نه کات. پێم بلێ چیت کردووه؟". ئیلا به قسه که ی سەری سوڤما و به هەناسه برکێوه وتی: "ئای خودایه، چەند به خیرایی قسه دهگوێزیتەوه. خوشه ویستم، بوارم بدهیه با بۆت پافه بکهەم".

به لام دهیقید به شله ژاوییه وه قسه که ی پێ بری و گوتی: "پێویست به پافه کردنی هیچ شتی ناگات. ئەوه ی کردووته هه له یه. سکۆت په یوه ندیی به جانیته وه کردووه و یه کجار توو پره یه. ئەو نایه ته وه و بۆ چەند رۆژی له گەل دهسته خوشکه کانیدا ده مینیتەوه، ئیستا نایه و ی بتیینیت". که می بیدهنگ بوو، ئینجا له سەری پۆیشت: "من له سەر ئەوه گلەیی لێ ناگەم".

له و ئیواره یه دا ته نها جانی ت نه بوو که بۆ ماله وه نه گه رایه وه، ئەوه بوو ده یقیدیش نامه یه کی بۆ ئیلا نارد و تیندا گوتی که شتیکی کتوپر هاتووته پیش و چۆنیتی شته کتوپر که یشی بۆ ڤوون نه کرده وه.

خو خووی دیقید وا نه بوو، به لکو ئەو رهفتاره ی دژی کرۆکی ژنومێردایه تیه که یان بوو، له گەل ئەوه شدا له وه یه هاو جیتی له گەل ئافرهت له دوای ئافره تدا بکات، رهنگه له گه لیاندا بنویت و پاره شیان لێ خه رج بکات. ئەو که ئیواران بۆ ماله وه ده گه رایه وه، شوینی خو ی له ده وری میزه که ده گرت. گەر درزی نا کو کیش بکه و تابه ته نیوانیانه وه، ئەم چیتشتی هەر لێدنا و ئەویش به رده وام به خوشی و پیزانی نه وه بری ئەو خواردنه ی که بۆی ده کرده ناو قاپه که یه وه، ده یخوارد و له کوتایی هەر نانخواردنیکدا ده یقید له دلّه وه سوپاسی ده کرد. ئیلا هه میشه به وای غایه نه تیه کانییه وه ئەو پیزانی نه ی به ته واز و هیتانه وه یه کی شارراوه داده نا و به رده وام لێی خوش ده بوو.

ئەمه یه که م جار بوو که میړده که ی به م شیوازه بیچارو ڤووییه ره و تار بکات. ئیلا بۆ ئەم گوڤانه خو ی سه رکونه کرد، به لام هه سترکردن به "تاوان" بوخو ی ناوی سیته می ئیلا ڤو بنشتاینه.

* * *

ھەر ڪه ئيلا له گهل ڪجهه ڪهي و هردوو منداله جمكه ڪهي له دهوري
ميزه ڪه دانيشتن، ئيدي ئو ههستکردنه ي به تاوان بو خه موكي گورا. گويني
نه دايه پارانه وه ڪاني ثافي ڪه داواي پيتزاي دهکرد، ههروهه ها هوله ڪاني ئورلي
كه نه يده ويست هيچ بخوات، ئه وه بوو ناچاري كردن برنجي خومالي له گهل
گاگوزي سهوز و گوشتي برژاوي مانگا بخون ڪه ڪه مني رهشكه ي پيوه
كرابوو. له پواله تدا وا ده رده ڪهوت ڪه هه ر ئو دايكه كاركرده و خه مخوره ي
جارانه، وه لي له ناوه وه دا ههستي به شه پولي نائوميدي دهکرد و له زاريدا
ههستي به تالييه ڪي وهك گوزالك دهکرد.

دواي ناني شينوان، ئيلا له ناندينه ڪه له به ردهم ميزي نانخواردنه ڪه به
تهنها دانيشت و خاموشييه ڪي قورس بالي به سهردا ڪيشا. له ناکاو بوي
دهرکهوت ڪه ئو ڪاري خواردن ئاماده کردنه و ئو سه عاته دوورودريژانه ي
به ڪاري قورسه وه به سهري بردووه، بيزارکه ر و گيلايه تي بووه. ههستي کرد
حه سرهت بو خوي هله ده ڪيشيت. حه سره ته ڪه يشي بو ئه وه بوو، ته مهني خوي
له چل سال دها و شتي ڪي گرينگي له ژيانيدا به دي نه هينابوو و بي ئه وه ي
كه سيك داواي لي بکات، خوشه ويستييه ڪي زوري به خيزانه ڪهي به خشي بوو.
له پر بيرکردنه وه ي كهوته سهر پوماني (کفري شيرين) ڪه تيدا
كه سايه تبي شه مسي ته وريزي سهرنجي پاكيشابوو.

"چهند خوش بوو ڪه ڪه سيكي وهك ئو لي ره بوايه"، به شوخييه وه ئه مه ي
به خوي گوت: "له گهل پياويكي وهك ئه ودا پوژيک به ناخوشي تينا په ريت).

ئو وينه يه ي ڪه له خه يالي ئه ودا وينا بووبوو، ديمهني پياويكي بالابه رن،
په شتاله، مون بوو، پانتوليكي چه رم و چاڪه تيک له شيوه ي ئه وانه ي
ماتورسواره ڪان له بهري ده ڪهن، له بهري بوو. پرچيكي رهش به سهر
شانه ڪانيدا هاتووه ته خواري و سواري ماتوريكي هارلي ديفيدسني سووري
بريقه دار بووه و له ههردوو لاي سوکانه ڪه يه وه گولينگي رهنگا ورهنگ
شورپوونه ته وه. بهم وينا کردنه زه رده ي هاتي. ماتورسواريكي قوز و
سهرنجي پاكيشه، سوفييه ڪ به سهر ريگه يه ڪي تيزره وي و چولدا ماتوره ڪي
دههاژويت. ئه ري باشتري نييه له گهل پياويكي ئاوهادا سوار بيت و داواي لي
بكهيت بنگه يه نيته جي؟

ئىنجا ئىلا لە خۆى پرسى: گەر شەمس ناو لەپى بخوینىتەو، ئاخۆ چى
بىينىت، ئايا ھۆى ئەوھى بۆ پروون دەكاتەوھى كە ناوبەناو بىرکردنەوھى
دەگۆپىت و دەبىتە ئەشكەوتىكى تارىك؟ يان بۆچى لەگەل ئەوھى خىزانىكى
گەورە و خۆشەويستىشى ھەيە، ھەست بە تەنھايى دەكات؟ ئەى دەربارەى
پەنگەكانى خەرمانەى بەختى چى؟ ئاخۆ برىقەدار و پرووناكە؟ ئايا شتىكى
برىقەدار و پروون لە ژيانىدا ھەيە؟

لەو دەمەيدا ئىلا بە تەنھا لە بەردەم مىزى نانخواردنەكە دانىشتبوو و
تروسكەيەكى پۆشنایى كز لە فەرنەكەوھى دەردەچوو، زانىى سەربارى ئەوھى
نكولى لە بىركرنەوھى ئومىدبەخشەكانى دەكات، لەگەل ئەوھى شدا بە سووربوون
و خۆراگريپەوھى تواناى مانەوھى بەرانبەر تەنگزەكان ھەيە. لە ناخەوھى ئەلھای
خۆشەويستى دەکرد.

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرەوہى سەمەرەقەند، ئادارى ١٢٤٢

بەسەر چەندىن پىي پەتى و دەستى پروتى رېيوارە شەكەتەكاندا كە
ژمارەيان لە دە كەس زياتر بوو، لە نەۆمى سەرەوہى مەيخانەكە كە ھەموو
لە خەويكى قوولدابوون و ھەريەكەيان خەونيكي دەبينى، بەرەو پيش چووم،
تا گەيشتمە جيخەوہ پووشەكەم كە بۆنى گەلمەخاو و بۆگەنى لێدەھات. لەو
تاريكييەدا پاكشام و پروداوہەكانى ئەو پۆژەم بىر خۆم ھيتايەوہ، لە ھەر
ئامازەيەكى خودايى كە بينبوومن، وردەبوومەوہ، رەنگە لە پەلەپەلىي خۆمدا،
يان لە نەزاننمەوہ بووبىت، ھىچيانم نەدەزانی.

ھەر لە مندالیمەوہ، خەونم دەبينى و دەنگەلېكم دەبيست، بەردەوام
خودام دەدواند و وەلامى دەدامەوہ. ھەندى پۆژ زۆر بە سووكى بەرەو
ئاسمانى ھەوتەمین ھەلدەكشام، ئىنجا بەرەو قوولترين چال لە زەويدا
دادەكشام، سامناك چون بەردىكى نىژراوى ژىر داربەرەووى زەبەللاح و
درەختى كەستەنايى شيرين، بۆنى خاكى لێدەھات. ناوبەناو مەيلى خواردنم
نەدەما، چەندىن پۆژ پادەبوردين و خواردنېكم نەدەخوارد. ئەم شتەنە
نەياندەترساندم، وردەوردە فېرەبووم بۆ ھىچ كەسيك باسيان نەكەم. ئاخىر
مروڤ تواناي تىگەيشتنى شتىكى نەبىت، ھەز دەكات شوخىي پى بكات.

باوكم يەكەم كەس بوو بېرېزىي بەو خەونانەم دەكرد كە دەمىنين. ھىشتا
لە تەمەنى دە سالىدا بووم و برى ساويلەكە بووم، ھەموو پۆژى فرىشتە
پاسەوانەكەم دەبينى، وام دەزانى كە ئەو سەر لە خەلكانى ديكەش دەدا.
پۆژىكيان ئەو دەمەي باوكم لە دارى ئورز فېرى چۆنيتىي درووستكردى

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئه
فریشتهیه بۆی کرد که دههاته خهونم.

"پۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته ههیه، باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مه ی
گوت، 'باشتر وایه ئه وه بۆ که س باس نه کهیت. نامانه و ئ لادنییه کان به م شتانه
ببزار بکهین'.

زۆری بێ نه چوو هه ندی له دراوسیکان له کن دایبام گله بیان لی کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا په فتاری نامۆم ههیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیانه وه.

باوکم وتی: 'کو پم من له په فتاره کانت تیتاگه م. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخر هه موو مندالیک به دوای
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پروات و وهک ئه وان ده کات، گه ره که تۆش وا
بکهیت'.

ئو ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایبام خۆش ده وین و هه ز ده که م پێیانه وه
پابه ند بم، وه لی بۆ من نامۆ بوون.

"باوکه، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له و هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکت لی ده که م وام دابنی مروویه کم و له گه ل
مریشکان ده ژێ. ئه و ئاوه ی تۆ ده ترسی نیت، ژیان به من ده به خشیت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئوقیانووس نیشتمانی منه، گه ر
له گه لمدایت، وه ره بۆ ناو ئوقیانووسه که، خۆ ئه گه ر نایه ییت، ئیدی واز له
ده ستی وه ردانی ژیانم به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بگه پێوه'.

هه ردو و چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به روو خۆشییه وه
گوتی: 'گه ر تۆ ئیستا به م شیوازه له گه ل باوکتدا بدوینیت، ئه ی که گه وه ره
ده بییت، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکهیت'.

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانی شم به رده وام
بوون، به لکو زۆر تر بوو بوون. دایبام تا ده هات توپه ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان بێزاری کرد بوون، لی
نه مه ده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه و خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گه ر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ماوه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساو و شهی ته ور یز بوو به په یفتیکی شیرین و ناسک، نایاب و به زه مزه مه یه کی وا له سهر زمانم ده توایه وه. سێ بۆنی ئەم شوینه بوون به یاده وهریم که ئەمانه ن: داری هه لپا چراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بۆنی به فیری نه رم و تازه.

به م ئاوهایه بووم به ده رویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر دهگه پام، له جاری زیاتر له یهک شوین نه ده نوستم، له ناو هه مان قایی چینی دا دوو جار خواردنم نه ده خوارد. وام لیها ت له هه موو پوژیکدا له ده ور و به ری خۆم ده موچاوی جیام ده بینێ. که برسیم ده بوو، به لیکدانه وهی خه ون بری پارهم ده ست ده که وت. پوژه لات و پوژاوا دهگه پام و له هه موو شوینی منه ی خودام ده کرد، له ژیا نیک دهگه پام که شایسته ی ژیا ن بیت، له زانیاری نوێ و زانستی شایان دهگه پام. له بهر ئەوهی له هه یچ شوینی په گو رپیشه م نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکی دهگه پام.

له میانه ی گه شته کانه وه هه موو جو ره ریگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له ریگه ی باز رگانی میلییه وه بیگره تا ده گاته ئەو کویره پێشانی که چه ندین پوژ ناتوانیت زینده وهریکی تیدا ببینیت. له پووخه کانی ده ریای په شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له ده شتاییه هه را وه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پو لکه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه رگای ته خت و بیابانی زۆرم بری. له چه ندین خان و له چه ندین حه وانه وه که مامه وه، له چه ندین کتێبخانه ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له گه ل پیاوانی ئەهلی زانست کرد، گویم له مامۆستانایک گرت که له حو جره کاندایه فقهیی مندالیان فیر ده کرد. له گه ل فقهییانی حو جره کاندایه ده رباره ی زانستی لیکدانه وه و زانستی لوژیک گفتوگۆم ده کرد. سه ردانی چه ندین په رستگه و مه زارگه و دیر و گو رپ پیاوچاکانم کرد، له گه ل خه لکانی پشت له دنیا کردوو له ئەشکه و ته کانیان تیرامانم جه رپاند. له کو رپ زیکردا به شداری ده رویشانی دیکه م کرد، له خزمه ت هۆشمه نداندا خۆم کړده کرد، له گه ل خودانه ناساندا شیوم ده خوارد، له گه ل کاهینانی ئەفسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو نه ته وه و تیره یه ک، له هه موو ته مه ن و پیشه یه ک خه لکانیکم ناسی و پووداوی خو ش و ناخو ش و په رجووی زۆرم دی.

دیهاتی هه ژار و کیلگهی سووتماک و په شهه لگه پراوم دی، شار و شاروچکهی داگیرکراو و تالانکراوم بینی که پرووبارهکانی سوورهه لگه پرابوون و نیرینه یه کیان تیدا نه مابوو ته مهنی له ده سال زیاتر بیت. له مرقایه تیدا چاک و خراپم دی، بویه ئیدی شتیک نه ماوه تووشی سه رسورپانم بکات. له میانه ی ئهم سه فهر و ئهموونانه وه دهستم به کۆکردنه وه ی لیستیک کرد که له هیچ کتیبیکدا تۆمار نه کرابوو، به لکو تهنها له روحی خۆمدا هه لم کۆلی بوو. ئهم لیسته تایبه تیهم ناو نا (پرسا سه ره کییهکانی سووفیه گه پیده کان له ئیسلامدا)، من وهک یاساکانی سروشت به لیستیکی گشتگیر و باوه پیتکراو و جیگیری داده نیم.

ئهمه تۆماری (چل پرساکهی ئایینی عه شق) پیکدینیت، که تهنها له میانه ی عه شقه وه، تهنها عه شق، به دی ده هینری. یهکی له و پرسایانه ده لیت: 'رێگهی به ره و راستی له دلوه تیده په ریت، نهک له (سه ر). دلت بکه به رینوینی سه ره کیت نهک ئاوه زت. پرووبه پروو بیه وه، مه یدانخوازی بکه، له ئه نجامدا دلت به سه ر (نه فس) دا زال ده بیت. ئیدی خۆناسین به ره و ناسینی خودا ده تبات'. شته که چه ندین سالی خایاند تا توانیم ئهم چل پرسایه دابنیم. ئهمیستا دوا ی ئه وه ی لئی بوومه وه، تینگه یشتم له م دنیا به دا من له دواقوناغی زه مهنی خۆم نزیک ده بمه وه. له م دوا به دا خه ونیکی زۆر ده بینم که هه موویان ئاماژه بو ئه وه ده کن. ئه وه مردن نییه که په ژاره م ده کات، چونکه من مردنم به کۆتایی دانه ناوه، به لکو ئه وه ی نیگه رانم ده کات ئه وه یه که بمرم و کولتووریکم له دوا ی خۆم جینه هینشتبیت. له سینگدا په یقه لیک که له که ده بن، چیرۆکیکی زۆر چاوه رین که بیانگیرمه وه. من ده مه وه یست ئه و زانیاریانه ی پێیان گه یشتووم بۆ که سیکی دی بیانگو یز مه وه، ئیدی که سه که مامۆستا بیت یان فه قی. من منه ی هاوتایه ک - هاوه لیک ده که م.

(هۆ خودایه)، له ژووره شتدار و تاریکه که دا چه ده ویه کم کرد، (من به هه موو شوینیکی دنیا دا ژیا نی خۆم به گه ران برده سه ر و رێگه که ی تۆم گرته به ر، هه موانم وهک کتیبیکی کراوه، قورئانیکی گه رۆک بینی. له تاوه ری به رزی زانیان دوور که و ته مه وه و کاتی خۆم له گه ل نه فره تلێکراوان و ده رکراوان و ده ربه ده رکراوان به سه ربهرد، من له هه موو ئه وانه لیوانلیو بووم،

بۆیه یارمه تيم بده، تا حيكمه تی تۆ بۆ كه سىكى شياو بگويزمه وه، ئیدی دواى
ئه وه چیت پى باشه وام لى بکه).

له ناکاو له نيو ژووره که دا پروناکیه کی به کجار دره وشاوه له بهرچاوم
داکشا، دهموچاوی ریبواره نوستوو هکان له نيو جیگه کانیانه وه بوو به گرپکی
شین. ئیدی وهک ئه وهی هه موو په نجه رهکان کرایینه وه، له گه ل هه وا بیهگرده و
بووژینه ره وه که دا بایه کی توند هه لیکرد و له گه ل خۆیدا بۆنی گوله زهنبه ق و
یاسه مینی له باخه دووره کانه وه هیتا.

فریشته یا وه ره که م به دهنگینکی نه رمی نه یئاسا وتی (بۆ به غدا برۆ). لیم
پرسی: (له به غدا چی چاوه پیم دهکات؟).

"تۆ داواى هاوه لیکت کرد و هاوه لیکت پى ده به خشری. له به غدا ئه و
(سهید) ه دهبینی که به ره و پیهی راست رینوینیت دهکات".

چاوه کانم پرپوون له عه سیری پیزانین. ئه وسا زانیم که ئه وهی له
خه ونه کانمدا ده مبینی، جگه له هاوه لی پۆحیم، که سی تر نه بووه. ئیتر له
چاره مان نووسراوه درهنگ یا زوو به یهک بگهین، کاتیکیش به یهک دهگهین،
ئه و دهمه دهزانم بۆچی چاوه باده می و ناسکهکانی بۆ هه میشه خه مینن و
چۆن له شه ویک له شه وهکانی سه رهتای به هاردا کوژرام.

ئىلا

نورتامبوتن، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۆراوا بوون، پىش ئەوئى مندالەكان بۇ مال بگەرىنەو، ئىلا ئەو
لاپەرىيەى كە لە پۆمانى (كفرى شىرىن) گەشتبووى، نىشانەكرد و خستىيە
لاو. ھەر وەك ھەزىك و ناسىنى ئەو پىاوھى كە پۆمانەكەى نووسىو، ئىلا
ئىنتەرنىتى كردهو و بۇ دۆزىنەوھى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوينەرى گۆگۈل
دەستى بە گەران كردد و لە خۇى پرسى ئاخۆ چىى بۇ دەرەچىت، زۆر
چاوھەرى نەكرد، لەپ تۆمارى كەسايەتییەكى بۇ دەرەكەوت.

ھەردوو پەنگە سەرەككەى كە لاپەرىكەيان پازاندبوو، دوو پەنگى
وئەوشەى و پىرۆزەى بوون. لە سەرووى لاپەرىكەو وىنەى پىاوئىك
دەرەكەوت كە عەبايەكى سىپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ھىواشى بە دەورى
خۆيدا دەسووپاىو. لەبەر ئەوھى ئىلا لە ژياندا كەسىكى نەدىبوو سەماى
دەروىشى بكات، بۆيە بە وریایىوھى نىگایەكى وىنەكەى كرد. ناوئىشانى
تۆمارەكە (تۆنگەھىلكەىك ناوى ژيانە) بوو و لە ژىرىدا شىعەرىك نووسرابوو،
ھەمان ناوئىشانى ھەبوو:

با ھەرىكەمان ئەوى ترمان بكا بە ھاوئى خۇى

با ھەرىكەمان لە خاك و پای ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىەكى زۆر ھەيە، وا مەزانە تەنھا ئىتە دەیانىنین

لاپەرىكە لە ھەموو لایەكى دنیاو پىروو لە پۆستكارتى شاران و شوئان.
لە ژىر ھەر پۆستكارتىكدا دەربارەى ئەو شوئە تايىتە پوونكردەوھەك
نووسرابوو. كە ئىلا دەستى بە خويندەوھىان كردد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجیان پاكىشا: بەكەم، پىتى (ع) كورتكراوھى ناوى (عەزىز)ە. دووھىمان،

عەزىز خۇي بە سۆفى دادەنەيت. سىيەمىيان، ئىستا عەزىز بۇ گواتىمالا سەفەرى
كردووه.

لە گۆشەيەكى تردا چەند نموونەيەكى لەو وىتانه بىنى كە گرتبىونى
زۆربەيانى بە جۆرەها رەنگ و مەيل و ئارەزوو وىتاكرد. سەربارى جياوازىي
زۆريان، بە شىوہەيەكى سەير ھەندىكىان لە ھەندىكىان دەچوون: ئاشكرا بوو
لەئىو ھەموو وىتەكاندا شتىكى بزر بوو كۆيدەكردنەوہ. رەگەزى ونبوو لای
ھەندىكىان شتىكى سادە بوو، وەك گوارە، يان پىلاو، يان قۇچە. ھى ھەندىكى
تريان لەوہ گرینگتر بوو، وەك ددان، يان پەنجە، يان ھەندى جار لاق. لەژىر
وىتەكاندا ئەمەى خویندەوہ:

ئىمە ھەرچىيەك بىن، يان لە ھەر شوينىك بژىين، وەك ئەوہى شتىكىمان
ون كرىديت و دەبى بىدۆزىنەوہ، لە دلى خۆماندا ھەست بە ناتەواويەك
دەكەين، لى زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزىنەوہ، ئەوانەش كە لە تواناياندايە
بىدۆزەنەوہ، تەنھا كەمىكى كەمىان زات دەكات بچىتە دەرەوہ و بەدوايدا
بگەرەيت.

ئىلا لاپەرەكەى سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و يەك لە دواى
يەك لەسەر پۇستكار تەكان كلىكى كرد تا گەورەيان بكاتەوہ. ھەموو ئەو
پوونكردنەوانەى خویندەوہكە عەزىز نووسىبوونى. لە دامىتى لاپەرەكەدا
ناونىشانى پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دۆزىيەوہ: azizzahara@gmail.com
لەسەر پارچە كاغەزىكى بچووك نووسىي كە بە تەنىشتىيەوہ يەكەى لە
شىعرەكانى پۇمى بىنى:

عەشق بگە بە سەرمەشقت، عەشق! وەك دەبىنى

ژيان بەبى عەشى بىگەرد دەبىتە بارىكى قورس

لە كاتىكدا ئىلا ئەم چامەيەى دەخویندەوہ، بىرۆكەيەكى سەير لە سەرىدا
چەخمىاخەى دا. ھەستىكى رەوتەنى دايگرت، رەنگە عەزىز. ز. زاھارا ئەم
ھەموو شتەى لە تۆمارە تايبەتەكەى خۇي- وىتەكان و پوونكردنەوہكان و
وەرگرتەكان و چامەكان - لە خۇشى چاوەكانى ئەم دانابىت. بىرۆكەيەكى تا
پادەيەك سەير و خۇبەزلانين بوو، وەلى بۇ ئەو واتايەكى نايابى ھەبوو.

* * *

له عەسرى ئەو پوژەدا، ئیلا بە شەكەتى و جوړه خەمۆكییهكهوه، له نزیك پهنجهرهكه دانیش، تیشكى خورهكه لهسەر پشتمى قورس بوو، ههوا لهنیو ناندینهكهدا تژی بوو له بونی ئه و كيكه كی كه دهیبرژانده. پومانی (كفرى شیرین) له بهردهمى كرابووهوه، بهلام بیرى مژوول بوو و نهیدهتوانی به وردى خهیاالى لهسەر بیت. وای به خهیاالدا هات كه ئەمیش كۆمهلى پيسای سهرهكى تايهت به خوی بنووسیت، كه دهكرى ناوی بنیت (چل پيساكه كى كابانكى مالى كارامه ناگه پوك له دهوړوبه دهژی).

به ترمه ترميك گوتی: (پيسای يه كه م: دهست له منه كړدى خوشه ويستی ههلبگره. به دواى خهونى ناكړد نهيدا مه چو! بنگومان شتگهلى له ژياندا هه ن بۆ ئافره تيكی ته مهن نزيكه كى چل سال گرینگرن).

بهلام ئەم گه مەكړدنه پشووسواريهكى ئالۆزى له لا دروستكرد و خولياى گه وهره ترى بيرخسته وه. ئيدى له بهر ئه وهى نهیدهتوانى خوی پابگریت، په يوه نديى به كچه گه وهره كه يه وه كرد و گوئی بۆ ئاميرى تومارى په يوه ندييه كان هه لخت.

"تازيم جانیت، ده زانم من هه له بووم كه ته ليفونم بۆ سكوت كرد، لى نيازم خراب نه بوو. ويستم دلنات بكه مه وه كه..."

كه مەكی وهستا و خەمىكى زۆر داىگرت، چونكه پيشتر خوی بۆ ئەم پهيامه ئاماده نه كړدبوو. دهنگى خسه خشيكى نهرمى له ئاميرى تومارى په يوه ندييه كانه وه ژنوت كه له پشته وه تومارى دهكرد. كاتى بيرى كړد وه كه وا به كره كه ده سووپته وه و پوژگاريش به له ز ده پوات، ههستى به شله ژانتيك كرد.

"جانیت، من به داخه وهم بۆ ئه وهى كه كردم. ده زانم گه ره كه له و خوشيهى كه له سايهيدا ده ژيم بيزار نه بم، بهلام هه مووى له بهر ئه وهيه كه من.. به خته وهر نيم."

دهنگى قرته قرتيک. ماوهى ئاميرى تومارى قسه کان خهريک بوو تهواو دهبوو. دلى ئيلا بهو قسانهى که ئيستا کردبووى گوشرا. ئهوه چيى بهسهر هاتووه. ئهويک که ههستى به خه مبارى نه کردبیت، ئيدى چون دهکرى توشى خه مۆكى بووبیت، خو پهى بهوه ههر نه بردووه؟ به شيويهكى سهير پيى وا بوو که ههست به خه مۆكى ناکات، که چى ددانى پيدا نابوو که ئهوه بهختهوهر نيه.

به دزهنگا ته ماشايهكى ئهوه پارچه کاغهزهى کرد که ناو نيشانى پۆسته ئهليکترۆنیه که عهزیز زاهارای لهسهر تومار کردبوو. ناو نيشانه که ساده و ساکار و تا پادهیهک سهرنجراکيش بوو. بهبى ئهوهى زور بير له شته که بکاتهوه، پرووى کرده کۆمپيوته ره کهى و ئهم نامهیهى نووسى:

سهيدا عهزیز. ز. زاهارا،

من ناوم ئيلايه. لهسهر داواى پهخشکاره ئهدهبیه که، وا خهريکم پۆمانه کهت (کفرى شیرين) دهخوينمهوه. ماوهیه که مه دهستم به خويندنهوهى کردووه و چيژیکى زورم لى وهرگرت. به ههرحال ئهمه بۆچوونى تاييهتى خۆمه و پهنگدانهوهى بۆچوونى پهخشکاره ئهدهبیه که نيه. گهر پۆمانه کهتم خوش بوى يان نا، بۆچوونى من لهسهر بلاوکردنهوهى پۆمانه کهت نابيته دواپريار و پهزامهندى.

وا دياره تو باوهرت وایه که عهشق گهوههرى ژيانه و شتيكى دیکهى لهوه گرینگر نيه. ئيستا نیازم نيه دهربارهى ئهم بابته لهگهلتدا بيمه نيو گفتوگۆیه که نه زۆکه وه. ئهوهنده بهسه بليم که من تهواو لهگهل بۆچوونه کهتدا نيم.

وهلى من ئيستا لهبهر ئهم هۆیه بۆت نانوسم، چونکه ناکرى بۆ خويندنهوهى پۆمانى (کفرى شیرين) کاتيکى پچرپچر تهرخان بکه، بهلکو بۆیه بۆت دهنوسم، من له ههولى ئهوه دام کيژه گهره کهم قايل بکه که شونه کات، چونکه هيشتا منداله. دوينى داوام له هاوریکهى کرد که پرۆژهى

ھاوسەرگیرییەکیان ھەلبوەشیئیتەو، کچەکەمیش ڤقی لئ ھەلگرتووم و
 نایەھوئ قسەم لەگەڵدا بکات. ھەست دەکەم مامەلەکردن لەگەڵ تۆدا خۆشە،
 چونکە وا دیارە دەربارە ی خۆشەویستی ھاوئۆچوونین.
 داوای لێبوردن دەکەم، کە دەربارە ی کێشە تایبەتیەکانی خۆم قسەت بۆ
 دەکەم. من ئەمەم نەدەویست. (ناونیشانە ئەلیکترۆنییەکەتم دۆزییەو) و لە
 تۆمارە تایبەتیەکەتدا وا ھاتوو کە تۆ ئیستا لە گواتیمالایت. بێگومان
 سەفەرکردن بۆ شوینانی دنیا شتێکی خۆشە. گەر ڤیکەوت و سەردانی
 بۆستنت کرد، ڤەنگە چاومان بەیەک بکەویت و بەدەم قاوەخواردنەووە
 گفتوگۆیەک بکەین.

بە ھیوای خوشیت

ئێلا

یەکەم نامە ی ئەلیکترۆنی بۆ عەزیز، پتر داوەتێک بوو نەک نامە، ھاواریک
 بوو بۆ بەدەنگەووەھاتن، بەلام ئێلا کاتێ بە بێدەنگی لە ناندینەکە ی دانیشت،
 ھەستی بەو نەکرد کە نامە ی بۆ نووسەرێکی نادیار نووسیو و چاوەڤێ
 ئەویشی نەدەکرد کە نە ئیستا و نە لە بانەرۆژدا چاوی پێ بکەویت.

[illegible]

ئەوئەندەي لە توانامدا بوو بۆ بەرژەوندیی تەکنیکەمان ھەولم دەدا لەگەڵ ئەم
پیاوھ خاوەن دەسلالەتدا پەيوەندیم باش بێت.

"ئیمە لە نایابترین شاری دنیا دا دەژین"، دادوەرەکە بە دەم قسەو
ھەنجیریکی خستە زارییەو، "بەلام ئیستا بەغدا لەو پەنابەرانی جمەي دیت کە
لە جەوروستەمی مەغولەکان ھەلاتوون، ئیمە ئارامگەيەکی ئاسوودەیان بۆ
دابین دەکەین. ئاخر بەغدا چەقی دنیا یە. ئەرێ باوہزەمان تۆش ھەر وای
نابینیت؟"

"بێگومان ئەم شارە مروارییەکە بۆخۆی، بە پێداگرییەو ئەمەم وت،
وہلئ نابیت ئەوہمان لەبیر بچیت کە شارانی ش مینا ئادەمیزادن. لەدایک دەبن
و بە ھەردوو قوناغی مندالی و ھەرزەکاریدا تێدەپەرن، ئینجا پیر دەبن و لە
کۆتاییدا دەمرن. پێم وایە کە ئیستا بەغدا گەیشتووەتە کۆتایی لاویتی، چونکە
ئیدی دەولەمەندبووین، وەک چۆن لە سەردەمی خەلیفە ھارون ئەلرەشید
دەولەمەند بووین، وەلئ لەگەڵ ئەوہشدا بۆمان ھەي شانازی بکەین کە ھیشتا
مەلەندی بازرگانی و پیشەیی و شیعەین، بەلام کئ چووزانیت دواي ھەزار
سال دۆخی شارەکە چیی بەسەر دیت؟ ڕەنگە ھەموو شتی بگۆریت."

"ئای لەم ڕەشبینییە؟"، دادوەرەکە سەری بادا و دەستی بۆ قاپە چینییەکە
دریژکرد و ھەنجیریکی ھەلگرت و لەسەری ڕۆیشت: "خەلافەتی عەباسی
سەقامگیر و بەربلاو دەبیت و خێر و فەر زیاد دەکەن، بێگومان ئەمە لە
کاتیکدا ئەگەر ئەو غایەنانەي بۆ ناومان دزەیان کردووە، ئارامی دۆخی ئیستا
نەشیوینن، ئەوانە بانگەشەي موسلمانیتی دەکەن، بەلام بۆچوونیان لەمەڕ
ئیسلا م گەلئ مەترسیدارتەرە لە ھەرشەي گاوہرەکان."

وام بە باش زانی کە بێدەنگ بم، چونکە لە کەس شاراوہ نییە کە
دادوەرەکە، سۆفییەکان و لیکدانەوہ تاییەتی و پەنھانەکانیان دەربارەي ئیسلا م،
بە ھۆکاری کیشەنانەوہ و خراپەکاری دادەنیت. بەوہ تاوانباری دەکردین کە
گوايا ئیمە شەریعەتمان وەلاوہ ناوہ، ئەمەش سووکایەتیکردنە بە پیاوانی
دەسلالەت - پیاوانی وەک خۆي. ھەندێ جار ھەستم دەکرد دەیەوئ ھەموو
سۆفییەکان لە بەغدا دەرپەڕینیت.

ئەم براھەتییەى تۆ زیانی نییە، وەلى پەتت وا نییە كە ھەندى لە سۆفییەكان سنوورى ئاسایى دەبەزىنن، دادوەر پرسیى و دەستى بە پشیدا ھىتا. نەمزانى وەلامى پرسىارەكەى چۆن بدەمەوہ. سوپاس بۆ خودا لەو چركەساتەدا گويمان لە لیدانى دەرگا بوو. فەقى قۆسوورەكە ھاتە ژوورەوہ و راستەوخۆ بەرەو لای من ھات، چپاندییە بن گوچكەمدا كە میوانىك لە دەرگا وەستاوہ، دەرویشكى گەپیدەيە و لەسەر بینىنى من پى داگرتووہ و نایەوئ لەگەل كەسىكى تردا قسەبكات.

فەقیكەم لەسەر ئەوہ راھىنابوو، كە میوانىكى تازە دەھات بۆ ژوورىكى تر دەبیرد و خۆراكىكى گەرمى پشكەش دەكرد، تا میوانەكان دەپۆششتن چاوہەپنى دەكرد، وەلى دادوەرەكە كەشكى ئاواھى دروستكردبوو، بۆیە بیرم كردهوہ كە پەنگە دەرویشكە گەپیدەكە بە گىرەنەوہى چەند چىروككى شویئە دوورەكان، ئەم ئالۆزىیە برەوینتەوہ، بۆیە داوام لە فەقیكە كرد دەرویشكە بەینتە ژوورەوہ.

دواى چەند چركەيەك دەرگا كە كرايەوہ و پیاویكى سەرتاپا رەشپۆش ھاتە ژوورەوہ. بالابەرز و لاواز، ھەستەم بوو مەزەندەى تەمەنى بكړئ. لووتى تیژ و چاوەكانى رەش و خەوالوو، پرچە رەشەكەى ھۆنیوہ و بەسەر چاوەكانیدا ھاتبووہ خوارئ. عەبايەكى درىژى كلاودار و بەرگىكى سۆفیانەى لە بەر بوو، پىلاویكى پستەمەپى لە پى بوو. چەند تەزىبى و ملوانكە بە گەردنیدا شۆرپووبوونەوہ. قاپلەمەيەكى دارىنى پى بوو لەو جۆرەى كە سۆفییە سوالكەرەكان بۆ تىكشكاندن لوتبەرزى ھەلیدەگرن و خۆ بە خۆشحال دەزانن كە خەلكى خىریان پندەكەن. زانیم كە من لە بەردەم پیاویكدام ئەوئەندە بايەخ بە دابونەرىتى خەلكى نادات، رەنگە خەلكى بە دەربەدەر یان بە سوالكەرى بزەن، وا دیاربوو ئەو گوتى بەوہ ھەر نەدەدا.

كە بینیم لەوئ وەستاوہ و چاوہەپىیە فەرمووى لى بكړئ تا خۆى بناسیت، ھەستم كرد كە پیاویكى جیايە و ئەوہش بە پوونى لە چاوەكانى و لە جوولە و ئامازە پىكوپتەكانى جەستەیدا دیاربوو، لە بەرى داربەرپوو دەچوو و خاكەرا بوو، چاوى كالفامان گرینگیان پى نەدەدا، وەلى نوقلانەى

نییه هه تاهه تایه بهرده وام بیت، چونکه شارهکان له سهر کۆله کهی پۆحی وهستاو و مینا چهند ئاوینه کهی گهوره دلی دانیشتوانه کانیان پیشان دهن، گهر ئهم دلانه تاریکداهاتن و بروایان له دهست دا، ئهوا درهوشانه وه و به هایان له دهست دهن. ئهوه به سهر زۆر شاردا هاتووه و بهرده وامیش پووده دات.

جگه له وهی سهرم بابدهم، نه متوانی هیچ بکهه. شه مسی ته وریزی به لای مندا ئاوپی دایه وه و که مهکی بیرى پویشته، دۆستانه چاوهکانی پرووکاند و ههستم کرد چاوهکانی چون خۆریکی سووتینه دایساو. ئیدی بۆم پروونبووه وه که به لئهاتوو ییه وه شایانی ناوه کهی خۆیه تی. ئاخو ئه و پیاوه به جۆش و چالاکی و درهوشانه وه یه وه له ناوه وهی خۆیدا وهک تۆپه له ئاگریک دهسووتا. به راستی شه مس (خۆریک) بوو بۆ خۆی.

به لام بۆچوونی دادوهره که جیاواز بوو. ئهوه بوو گوئی: "ئیه وهی سووفیه کان به چه شنی فهیله سووفه کان و شاعیره کان، شته کان زۆر ئالۆز دهکن! چ پووست بهم هه موو وشانه دهکات؟ مرۆف بوونه وهی سادهن و پنداویستیه کانی شیان هه سادهن. ئه وهی ده که ویتته ستۆی سه رکرده کان ئه وه یه به دهه داواکارییه کانیانه وه بچن و هه ولبدن گومرا نه بن و له ریگی راست لانه دهن، ئه مهش وا ده خوازیت شه ریعت به وردی جیه جی بکری."

شه مسی ته وریزی وتی: "شه ریعت مینا مۆمه، پرووناکییه کمان بۆ دابین دهکات نرخى ته واو نابیت، لى گهره که بیرمان نه چیت که مۆم یارمه تیمان ده دات تا له تاریکیدا له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر بچین. خو ئه گهر بیرمان چوو که ئیمه بۆ کوئ دهچین و ته نها چاومان بریه مۆمه که، ئیدی چ سوودیکی هه یه؟"

دادوهره که به زهرده خه نه یه ک لالیه کانی کشان و ده موچاوی ویکهاته وه. شه پۆلیکی په ژاره به جهسته مدا تپه پری. ئاخو چوونه نیو گفتوگۆیه ک ده رباره ی گرینگی شه ریعت، ئینجا له گه ل پیاویکیشدا ئه رکه کهی وا بخوازیت فه رمانداری خه لکی بکات و زۆر جاریش هه ر به پپی شه ریعت سزایان بدات، مه له کردنیکه له ئاویکی تر سناکدا. تو بلیت شه مس ئه مه نه زانیت؟

له کاتیکدا له بیانگیکی گونجاو دهگه پام تا دهر ویشه که له ژووره که ببه مه دهره وه، گویم لی بوو ده لیت: "پرسایه که هیه به سهر ثم دوخدا جیبه جی ده بیت".

دادوهره که به گومانه وه پرسیی: "چ پرسایه که؟".

شه مسی ته ورپزی وهک نه وهی کتینیکی نادیار بخوینته وه، راست راوه ستا و چاوه کانی جیگیر کرد و کوتی:

(هر خوینره یکی قورئانی پیروز به گویره ی قولی تیگه یشتنی به ئاستی جیاواز تیی ده گات. چوار ئاستی تیگه یشتن هیه: ئاستی به کم له واتای دهره کی خو دهنوینت، نه مه ش واتایه که هه موو خه لکی قنیاتی پیده کن، ئینجا ئاستی ناوه کی "باتینی" دیت، له ئاستی سییه مدا ناوه وهی ناوه کی دیت، به لام ئاستی چواره م قوولاییه و ناکری به وشه دهر بپردری، بویه وه سپکردنی هه سته مه).

شه مس به دوو چاوی دهره وشاوه وه له سهری پویشت: "به لام نهو زانایانه ی که پی له سهر شه ریعت داده گرن، نه وانه ته نها واتای دهره کی ده زانن، ههرچی سو فییه کانیشن واتای باتینی ده زانن، به لام وهلی و پیاو چاکان نه وانه که ناوه وهی ناوه کی ده زانن. له کاتیکدا ته نها پیغه مبه ران و پیاو چاکان و نزیکانی خودا ئاستی چواره م ده زانن".

("ئایا مه به ست نه ویه که سو فییه کی خواسایی له زانایه کی شه ریعت پتر له قورئان تیده گات؟"، دادوهره که به دم پرسیار کردنه وه به په نجه کانی له قاپه فه خفورییه که ی ده دا.

زه رده خه نه یه کی کال و شوخی نامیز له سهر لئوه کانی دهر ویشه که نه خش بوو، به لام پاسووخی نه دایه وه.

"هیی برادر، وریابه"، دادوهره که کوتی: "له نیوان قسه کانی تو و کفر کردنیکی ته واودا داویکی باریک هیه".

خو نه گهر له م وشانه دا هه ره شه یه کی شاراوه هه بوو بیت، وا دیاره دهر ویشه که ئاگای لی نه بووه، پرسیی: "به دیار یکراوی کفری ته واو چیه؟"، دوا ی نه وهی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، له سهری پویشت: "پینگم بده با چیر وکیکت بو بگيرمه وه".

له دەرەوہ خۆر پرووی له ئاوابوون بوو، ئاسمان پەنگی سیپەرئیکی سوورئامالی لئ نیشتبوو، ناوبەناو ھەورئیکی خۆلەمیشیی تاریک بەری دەگرت. دواى کەمى دادوەرەکە ھەستایە سەر پى و گوتى کە چەندین کارى گرینگى له پیشە و دەبى جێبەجێیان بکات.

دواى ئەوہى سووکە ئاماژەىەیکى بۆ کردم و نیکایەیکى ساردوسرى شەمسى تەوریزى کرد، بى ئەوہى شتى بلت، چووہ دەرەوہ و پیاوہکانى دوایکەوتن.

"پىم وایە کە دادوەرەکە زۆر خوشى پیتدا نەھات"، دواى ئەوہى ھەموان پۆیشتن وام بە شەمس گوت.

شەمسى تەوریزى قژەکەى لەسەر دەموچاوى دوورخستەوہ و بە زەردەخەنەوہ گوتى: "گرینگ نییە، من لەگەڵ ئەو کەسانەى کە خوشیان ناویم، راھاتووم".

ھەستىکى ورووژاو داىگرتم. لەبەر ئەوہى دەمیکە من بەرپرسى ئەم تەکنیەم، بۆیە دەزانم میوانیکى ئاوا زۆر پروو ناکاتە ئەم تەکنیە. پىم گوت: "دەرویش، پىم بلئ کەسىکى وەک تۆ چ شتى تۆى بۆ بەغدا ھێنا؟".

پەرۆش بووم وەلامەکەى بژنەوم، وەلئ بە شینوہیەیکى سەیر ھەستم کرد سلى لئ دەکەمەوہ.

ئىيلا

نۇرنامبىتون، ۲۰ ئىي ئايارى ۲۰۰۸

بۇ شەۋى ئىيلا كە شوۋەكەى بۇ مال نەگەرايەۋە، لە خەۋندا چەند
ژنەسەماكەرىكى پۇژھەلاتىيى بىنى، سەمايان دەكرد، دەرویشگەلىكى بىنى بە
دەۋرى خۇياندا دەسوۋپانەۋە، ھاۋكات لە يەكى لە خانەكانى سەر پىگە
ژمارەيەك لە جەنگاۋەرى توندوتىژى بىنى، نانيان دەخوارد و قاپەكانيان
پېۋو لە ناسكەنان و شىرىنى بەلەزەت.

ئىنجا لە ۋلاتىكى بىانيدا لە بازارپىكى جەنجال و پېر جوۋلە و چالاكى
قەلەيەكدا خۇى بىنى لە كەسىك دەگەپىت، خەلكەكە ۋەك ئەۋەى لەسەر پىتم
و ئاۋازىكى نەبىستراۋ سەما بىكەن، لەسەرخۇ بە دەۋرىدا دەجوۋلىنەۋە.
پىاۋىكى قەلەۋ و سىمىلشۇپى راگرت تا دەربارەى شتى پىرسىارى لى بىكات،
ۋەلى لە يادى نىيە چ پىرسىارىكى لىكرد. پىاۋەكە بە مۆنى تەماشى كىرد و
دووركەۋتەۋە. ھەۋلى دا لەگەل ژمارەيەك لە فرۇشىار و ھاتوچۇكەرانى ناو
بازارەكە قسە بىكات، لى كەسى ۋەلامى نەدايەۋە. يەكەم جار ۋاى بە بىردا ھات
ھۆيەكەى ئەۋەيە كە ئەۋ بە زمانى ئەۋان قسەى نەكردوۋە، ئىنجا دەستى
خستە سەر زارى و بە ترسەۋە زانىى كە زمانى براۋە، بە ترسىكى زۆرتەرەۋە
دېقەتى دەۋرۋبەرى خۇى دا و منەى ئاۋىنەيەكى كىرد تا ۋىنەى خۇى تىدا
بىيىت و دلىيا بىت كە ھىشتا ھەر خۆيەتى. لەبەر ئەۋەى لە بازارەكەدا ئاۋىنە
نەبو، دەستى بە گىران كىرد و بە دەنگىكى بىزاركەر بىداربوۋەۋە و
نەيدەزانى ئاخۇ ھىشتا زمانى ھەيە، يان نا.

كاتى ئىيلا چاۋەكانى كىردەۋە، بىيىنى (سپىرىت) ۋەك ھارۋويەك چىرۋوك لە
دەرگى پىشتەۋە دەدات، رەنگە گىاندارىك ھاتىيە نىو بالكونەكەۋە و ۋاى لە

ئىلا كۆمپىوتەر دەستىيەكە داخست، كە زانىي لە شوئىنىكى دوورى
 دىنا كەستىكى نەناس ھەيە و لەپاي ئەو و لەپاي بەختەوهرىي ئەودا نزا دەكات،
 خوشنودىيەك سەراپاي گرتەو. چاوەكانى نوقاند و بىرى لە ناوى خۆى
 كردهو كە لەسەر پارچەكاغەزىك نووسراو و بەقەد لقيكى درەختى
 ئاواتەكانەو وەك كۆلارەيەكى كاغەزىن شۆرپووەتەو و بە ئازادى و
 شادمانى لە ھەوادا دەشەكىتەو.

دواى چەند خولەكىك، دەرگاي ناندىنەكەى كردهو و بەرەو ھەوشەى
 پشستەو پۆيشت، تا چيژ لە ھەواى سارد و سازگار وەرېگرىت. بە
 تەنیشتييەو (سپىرىت) بە شلەزاوييەو و ھەستابو و دەوهرى. چاوەكانى
 سەگەكە بچووكبوونەو، ئىنجا بە پەژارەو كرانەو، وەك ئەوھى لە دوورەو
 ھەستى بە شتىكى ترسناك كرديت، گوئيەكانى قوتكردهو. ئىلا و سەگەكەى
 لەبەر تريفەى مانگى كۆتايى بەھاردا بە تەنیشست يەكەو و ھەستابوون و
 چاويان بړىبوو تاريكايى چر و بىكۆتايى، لەو شتانە دەرسان كە لە تاريكيدا
 دەجوولانەو، لە ناديارىك دەرسان.

فه قیکه

به غدا، نیسانی ۱۲۴۲

به ئیکلامیکی زوره وه، دادوهره کهم گه یانده دهرگا، به په له بق ژووری دانیشن گه رame وه تا قاپه پیسه کان کوبکه مه وه، به لام به بینینی باوه زه مان و دهر ویشه که واقم ورما، وهک چۆن به بیدهنگی جیم هیشتبوون، هیچیان قسه ی نه ده کرد. به تیل چاو دهستم به چاودیرکردنیان کرد، له خۆم پرسى ئایا دهکری دوو کهس به بی ئه وهی دهم هه لیئن، پیکه وه قسان بکن. له سه ر خۆ ده بزوام، سه رینه کانم ریکده خست، ژووره کهم پاکده کرده وه، ورده نانم له سه ر فهرشه که هه لده گرت، ئینجا ههستم کرد ئیدی هویه ک نییه بیته وای مانه وم.

به خاووخلیچکی و له سه رخۆ، پینه کانم به رهو نانیدینه که بکیشیان کردم. چیشتلینه ره که هه ر ئه وه منده چاوی پیکه وتم، ریزی فرمانی پیدام: (میزه که پاکبه وه، زه ویه که پاکبه وه! قاپه کان بشۆ! تۆزی ئاگردان و دیواره کانی دهوری برژینه ره که بته کیته. که ئه وانته ته واو کرد، بیتر نه چیت ته له مشکه کان سه ح بکه یته وه). شهش مانگه له وه ته ی پیم ناوته نیو ئه م ته کییه وه چیشتلینه ره که به شیوه یه کی خراب مامه له م له گه لدا ده کات. پوژانه زۆرم لیده کات وه کو سه گ کار بکه م، پینی ده وتم که گوایه ئه م شیوه ئازاردانه م به شیکه له مه شقی پوچی، وهک ئه وه ی شتنی ئه و قاپانه ی که توژی چه ورییان پتویه مه شقی پوچی بیت.

چیشتلینه ره که پیاویکی که مدوو بوو و ئه م دهربرینه ی لی خوش هاتبوو: (پاکی نوژه و نوژر پاکیه).

جاریکیان زاتم کرد و گوتم: گه ر ئه وه راست بیت، ئه وا هه موو کابانانی مالان له به غدا ده بوون به ربه ری پوچی.

نااسایی دهیستن، ناوی لیده‌نین خه‌ون، بۆیه وام لی‌هات رقم له وشه‌ی خه‌ون و خه‌ونینیش ده‌بووه‌ه.

ده‌رویشه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌پر ده‌نگیکی بیستیت، وازی له‌قسه‌کردن هینا، له‌دواییدا شتیکی سه‌یر پووی دا. هه‌ستایه سه‌ر پی و به‌سه‌نگینی و ئارامیه‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که بۆ لای من هات و ته‌ماشای ده‌کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌میانه‌ی ده‌رگا داره‌که‌وه شت بیینی، پیده‌چوو بزانی‌ت من خۆم لی‌دا‌گرتوون. دلم به‌توندی که‌وته خورپه. ویستم برۆم و به‌ره‌و ناندینه‌که بگه‌ریمه‌وه، لی‌نه‌مزانی چۆن ئه‌وه بکه‌م. قۆله‌کانم و هه‌ردوو لاقم و هه‌موو جه‌سته‌م وشک بوون. له‌پشت و له‌میانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه، چاوه‌ نادیاره‌کانی شه‌مسی ته‌وریزی ته‌ماشایان ده‌کردم.

ترستیکی زۆرم لی‌نیشت، هه‌ستم کرد هینیکی گه‌وره به‌جه‌سته‌مدا ده‌گه‌ریت. نزیکه‌وته‌وه و ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، وه‌لی هه‌ر ئه‌وکاته وای بۆچووم که ده‌رگا‌که ده‌کاته‌وه و ده‌مگریت، وه‌ستا. له‌م مه‌ودا که‌مه‌وه ده‌موچاویم نه‌بیینی و نه‌مزانی چ شتی وای لیکرد که رابوه‌ستیت. به‌شیوه‌یه‌کی توانا‌پروو‌کین دوو خوله‌کی دوورودریژ چاوه‌ریمان کرد، ئینجا وه‌رسو‌را. که له‌ده‌رگا‌که دوورکه‌وته‌وه، له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی پۆیش‌ت:

"که‌که‌می گه‌وره‌بووم، جا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی تووشی خه‌ونینین بووم وا بزانی که خه‌ون نابینم، داوام له‌خودا کرد که له‌خه‌ونینین بیه‌شم بکات. خودا نزا‌که‌می گیراکرد و خه‌ونینینی له‌کوڵ کردمه‌وه. ئاوها ئیدی خه‌ونم نه‌بیینی."

شمسی ته‌وریزی به‌ر له‌وه‌ی بلی‌ت: "خودا توانای خه‌ونینینی لی‌سه‌ندمه‌وه، به‌لام به‌وه قه‌ره‌بووی بۆ کردمه‌وه که توانای لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی که‌سانی دیکه‌ی پی به‌خشیم. من لیکده‌ره‌وه‌ی خه‌ونانم، له‌ته‌که په‌نجه‌ره‌کراوه‌کانی ژووره‌که وه‌ستا و ته‌ماشای خونا‌ی بارانه‌که‌ی ده‌کرد و بی‌ری ده‌کرده‌وه.

چاوه‌رینی ئه‌وهم ده‌کرد که باوه‌زه‌مان به‌م گالته‌جا‌رییه باوه‌ر نه‌کات و وه‌ک چۆن به‌سه‌رکۆنه‌کردنی منه‌وه ماندوو بوو، ئه‌ویش سه‌رکۆنه‌بکات.

به لام سهید به ریزه وه سهری له قاند و گوتی: "پنده چیت تو که سیتی
 نائاسایی بیت. پیم بلی چیت دهوی تا خزمهتت بکهم".
 "نازانم. له راستیدا، من ئومیدم ئه وه بوو که تو بتوانیت پیم بلیت چون
 ده توانیت یارمه تیم بدهیت".
 "مه به ست چیه؟"، سهید پرسیی و نیشانهی سه رسو پرمان له ده موچا ویدا
 نه خش بوو.

"من ده رویشیکم و نزیکه ی چل ساله به ولاتاندا ده گهریم و شاره زای
 شیوازه کانی سروشت بووم. هه رچه نده شیوازه کانی کو مه ل بۆ من نامۆن،
 به لام گهر پیویست بکات، ده توانم به قه د درنده یی گیانداریکی کتوی بجه نگم،
 به لام ناتوانم ئازاری که سیک بدهم. ده توانم که لووه کانی ئاسمان بژمیرم، له
 دارستانه کاندای دره خته کان له به کتر جیابکه مه وه، وه ک کتیبتیکی کراوه جووری
 که سه کان ده خوینمه وه که خودا له شیوه ی خوی ئه فراندوونی".

شه مس که مه کیک وه ستا و چاوه رپی کرد تا سهید فائوسیکی پیکرد، ئینجا
 له سه ر وته که ی به رده وام بوو، "یه کئ له پيساکان ده لیت: له م گهردوونه دا
 له میانه ی هه موو شتیکه وه و له میانه ی هه موو که سیکه وه ده توانیت خودا
 بخوینته وه، چونکه خودا له مزگهوت یان له که نیسه یان له که نیشته قه تیس
 نییه، لی تو گهر هیشتا بتهووی بزانیته عه رشه که ی به دیاریکراوی له کوئی،
 ته نها به ک شوین هه یه ده توانیت تیدا لئی بگه ریت، ئه ویش دلی عاشقیکی
 راسته قینه یه. ئیدی دوا ی بینینی ئه و که سیک ناژی، دوا ی بینینی ئه و که سیک
 نامریت. ئه وه ی بیدوزیته وه هه تاهه تایه له گه لیدا ده میتیته وه".

له بهر ئه و تیشکه کز و له رزۆکه دا، شه مس بالابه رزتر دیاربوو، پرچه که ی
 له شیوه ی شه پۆلی ناریکدا به سه ر شانه کانیدا شو پربوو بووه وه.

"به لام زانیاری گهر له شوینیکه وه هه لئه قولیت، له ئاویکی که مخویتی بن
 گولدانیکی کۆن ده چیت. ئه وه سالانیکه من داوا له خودا ده که م که هاوه لیکم بۆ
 بنتریست تا ئه و زانیارییه ی له گه لدا به ش بکهم که له ناخی خۆمدا
 کو مکردووه ته وه. له ئه نجامدا کاتی له سه مه رقه ند بووم هه ر له و پوانینه مه وه
 زانیم که ده بی به دوا ی ئه و چاره نووسه مدا بۆ به غدا بێم. من ده زانم تو ناوی

هاوه له كه به ده زانیت و ده شزانیت له كوئیه، ههروه ها ده زانم كه تو ئیستاش نه بیت، له مه ولا هه پیم ده لیت.

له دهروه شهو خه ریکبوو بالی ده کیشا، له میانهی په نجه ره کراوه کانه وه تیروژیک له تیشکی مانگ دزه ی ده کرد. زانیم كه دره نگم به سه ردا هاتوو. بیگومان چیشتلینه ره كه لیم ده گه پیت، به لام گویم پی نه دا. بق یه كه مین جار بوو ههستم به بهخته وه ری کرد، چونكه گوپراه لیم فه راموش کردبوو. "نازانم جو ری ئه وه لامانه چین كه له من داوایان ده كهیت)، سهید و ره ورپکی کرد، "خو ئه گه ره له چاره م نوو سربایت زانیاریه كه ئاشکرا به كم، ده زانم ئه وه له کاتی خویدا هه ره پروو ده دات. ئیدی تا ئه وه کاته ده توانیت وهك میوانیک له لامان بمینیته وه."

كه ده رویشه گه پیده كه ئه وه ی ژنه وت، به خا كه رای و پیزانینه وه داچه مایه وه تا دهستی باوه زه مان ماچ بكات. له و ساته دا سهید پرسیارپکی سهیری کرد: "تو گوت ئامادهیت هه موو ئه وه ی دهیزانیت پیشكه شی كه سیکی دیکه ی بكهیت. ده ته وه ی وهك ئه وه ی راستی مرواریه کی به نرخ بیت و له ناو دهستندا رایبگری و پیشكه شی كه سیکی دیاریکراوی بكهیت، به لام كه سینک دلی والا بکات تا به پیری پرووناکی رۆحیه وه بجیت بو هه ره مرقۆنیک کاریکی ئاسان نییه. تو هه وه ره بروسکه ی خودا ده دزیت. ئه ی به رانه ره به وه ده توانیت چ شتیک بیه خشیت؟"

تا له ژياندا ماوم وه لامه كه ی ئه وه کاته ی ده رویش له یاد ناکه م. بروکانی هه لبری و به دلناییه وه وتی: "من ئاماده م سه ری خو م پیشكه ش بکه م". ترسام، ته زوویه کی سارد به پشتندا تیپه پی. كه گه رامه وه چاوه کانم خسته سه ر درزی ده رگا که، بینیم كه سهیدیش به وه لامه كه ئه بله ق بووه. "پیم وایه ئه مرقۆ به گویره ی پیویست قسه مان کرد، باوه زه مان هه ناسبه یه کی هه لکیشا و له سه ری رۆیش: "بیگومان تو ماندوویت. با بانگی فهقی لاوه كه بکه م، تا جیی خه وتنت پیشان بدات و پیخه فی پاک و قایی شیرت بداتی."

شه مسی ته ورپزی به ره و ده رگا که وه رسوړا و ترسم لئ نیشته نه با دا دووباره تیم بروانیت. وا دیار بوو كه ته ماشای ده کردم، نیکاکانی ده رگا که

دهسمن و له بۆشایی و سووچهکانی پۆحم ورد دهیستهوه، لهو پازانه دهگهڕیت که تهنانهت له خۆمیش په‌نهان. له‌وه‌یه جادووی په‌ش بکات، یان له به‌رده‌ستی هاروت و ماروت، ئه‌و دوو فریشته بابلییه‌ی که قورئان باسیان ده‌کات، مه‌شقی کردبیت، یان به‌هره‌یه‌کی وای هه‌یه که ده‌توانیت له‌میانه‌ی ده‌رگا و دیواره‌وه شت ببینیت. شته‌که هه‌رچییه‌ک بیت ئه‌و ترسی خستوه‌ته دلمه‌وه.

“پتویست به بانگکردنی فه‌قیکه ناکات”، له‌گه‌ل قسه‌که‌دا پیتی ده‌نگی تا ده‌هات به‌رزده‌بووه‌وه: “هه‌ست ده‌که‌م ئه‌و له شوینیکی نزیکه و په‌نگه گوییشی لی‌مان بووبیت”.

هاواریکی وام لی هه‌ستا په‌نگه مردوه‌کانم له نێو گۆره‌کانیا‌نه‌وه بێدار کردبیته‌وه. به ترستیکی بێقه‌وام راپه‌پیم و له‌سه‌ر پێیه‌کانم وه‌ستام و به‌ره‌و باخچه‌که رامکرد. له‌و تاریکییه‌دا له‌حه‌شارگه‌یه‌ک ده‌گه‌رام، وه‌لی له‌وئ شتیکی کتوپری ناخۆش چاوه‌پێی ده‌کردم.

“هه‌ی بچکۆلی گیل، که‌واته تۆ لی‌ره‌یت”، چیشتلینه‌ره‌که هاواری کرد و گسکه‌که‌ی ده‌ستی راده‌وه‌شاند و به‌ره‌و پرووم ده‌هات: “کو‌رم، تۆ کیشته‌ت ناوه‌ته‌وه، کیشه‌یه‌کی گه‌وره”.

لابه‌لا ده‌رپه‌پیم و دوا‌جار توانیم خۆم له‌ گسکه‌که‌ لابده‌م. چیشتلینه‌ره‌که به‌هه‌ناسه‌برکیوه بانگی کردم: “بۆ ئیره‌ وه‌ره، ئه‌گینا هه‌ردوو لا‌قت ده‌شکینم”.

وه‌لی نه‌چووم و وه‌ک تیر بۆ ده‌ره‌وه‌ی باخه‌که ده‌رپه‌پیم. له‌و ده‌مه‌دا پوخساری شه‌مسی ته‌وریزی له‌ به‌رچاوم ده‌دره‌وشایه‌وه، به‌ درێزایی ئه‌و پێگه‌ پێچاوپێچه‌ی که ته‌کیکه‌ی به‌ پێگه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌وه ده‌به‌سته‌وه، هه‌ر پامکرد و پامکرد. تهنانهت دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆر دووریش که‌وتبوومه‌وه، له‌ پاکردن نه‌که‌وتم. دلم به‌ توندی لی‌ی ده‌دا و گه‌رووم وشک بووبوو. هه‌ر رامده‌کرد تا هه‌ستم به‌ شلیوونی چۆکه‌کانم کرد، ئیدی توانای پۆیشتم نه‌ما.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۲۱ ئاينى ۲۰۰۸

بەھيانى پۇڭزى دواتر دەيفىد زوو بۇ مال گەپايەو و ئامادەى شەپ و دەمەقالى بوو، بەلام سەيرى كرد ئىيلا لەنتو جىگەكەيدا لە پرخەى خەودايە و دەستىنوسى پۇمانى (كفرى شىرىن) لە باووشىدايە و پەرداخى بەتالى شەراب بە تەنىشتىيەو دانراو. بەرەو لاي پۇيشت تا دلىيا بىت كە بە پەتۇ بچووكەكەى خۇى باش داپۇشىو، بەلام زوو نيازەكەى گۇپى.

دواى دە خولەك ئىيلا لە خەو رابوو. كاتى گوىى لى بوو لەسەر شۇركەكە خۇى دەشوات، سەرى سورما. ھەرچەندە ئەو لەگەل ئافرەتانى تردا سەرجىنى دەكرد و پوونىش بوو لەگەلىاندا شەوى بەسەر دەبرد، بەلام لەسەر شۇركى مالەكەى خۇيدا نەبوايە، خۇى نەدەشت. كە دەيفىد لە خۇشتن بوو ھەو و بۇ ژوورەكە گەپايەو، ئىيلا خۇى كرده خەوتوو تا لە چەندوچوونى نەھاتنەو كەى خۇى دووربگرىت.

دواى سەعاتىك كەمتر، شوو كەى و ھەردوو مندالەكەى پۇيشتن و ئىيلا بە تەنھا لە ناندینەكە دانىشت. وا دياربوو كە ژيان گەپاوتەو دۇخى ئاسايى خۇى. ئىيلا ئەو كىتپى چىشتلىتانەى كردهو كە بە لايەو پەسند بوو (چۇن ھونەرى چىشتلىتان ئاسان و لەزەتبەخش دەكەيت؟)، دواى ئەو ھەى لە چەند بابەتىكى ھەلبۇاردەى كۆلىيەو، خوارىنىكى ھەلبۇارد كە ئامادەكردى ھەندى قورس بوو، بۇيە ھەموو دواينىو پۇكە پىو ھەى مژوول بوو.

شۇرباى گوىكە ماسى لەگەل زەغفەران، گوىزى ھندى، پرتەقالى جنراو و قارچك، گژوگىياى تازە، پەنبرى پۇزمارى، فاسۇلىاي سەوز، سىر و لىمۇى

تيكه لکراو و زهلاته ی که له رم، ئینجا دهرباره ی شیرینی برپاری دا: کيکی شکولاته.

چهند هۆکاریک هه بوون وایان له ئیلا دهکرد که ههز له چیشتلینان بکات، چونکه ههزه که ی هه ر ئه وه نه بوو له چهند که ره سه یه کی ئاسایی ژه مه خۆراکیکی به له زهت ئاماده بکات و دلی خۆش بیته و هه ست به خۆشحالی بکات، به لکو کاره که هه ستیکی سه یری دهخسته دلییه وه، له وهش گرینگتر خۆی چیژی له چیشتلینان دهبینی، چونکه وهک ئه وه ی مه ژگی ئارام بکاته وه، ههزی لی دهکرد و داهینانی تیدا دهکرد. له ژیانیدا نان دین تاقه شوینیک بوو که له سایهیدا دهیتوانی له هه موو دنیای دهره وه خۆی دووربگریته و له ناوه وهیدا رهوتی رۆژگار بووه ستیتیت. به خۆی دهوت رهنگه سینکس هه مان کاریگه یری له سه ر هه ندی کهس هه بیته، وه لی ئه وه هه میشه پتویستی به دوو کهس هه یه، که چی چیشتلینان هه موو ئه وه ی بنیاده م ئاتاجیتی کات و بایه خدان و کرپینی کۆمه لی که ره سه ی لای به قاله.

ئو که سانه ی له ته له قزیۆن به رنامه پیشکesh ده که ن ئاماژه به وه ده ده ن که چیشتلینان به نده به سه رووش و په سه نایه تی و داهینانه وه. وشه ی دلخوازیشیان (ئه زموون) ه. لی ئیلا له گه ل ئو بۆچوونه نه بوو. بۆچی (ئه زموون) بۆ زاناکان و هونه رمه نده کان جی ناهیلرئ! ئاخه چیشتلینان په یوه ندی به شته بنه ره تییه کان و ره چاوکردنی مۆچیاریه کان و حیکمه تی سه رده مه کانه وه هه یه. ئه وه ی له سه ر تۆ پتویسته بیکه یت په یوه وکردنی دابه په سه نه کان و به کاره یتانیانه، نهک ئه زموونکردنیان، چونکه سه رچاوه ی لینه اتووبی له چیشتلیناندا دابونه ریه کانه. هه رچه نده سه رده می نوئ به های ئه م شتانه ی که م کردووه ته وه، به لام زیانیکیش له وه دا نییه که بنیاده م له خواردن چیکردندا کۆنه خواز بیته.

هه روه ها ئیلا رۆژانه گه شه ی به کاره دووباره بووه کانی ده دا. له به یانیی هه موو رۆژیکدا، تا راده یه ک له هه مان کاتدا، ئه ندامانی خیزانه که ی قاوه لته ده که ن، له پشووی کۆتایی هه فته دا بۆ هه مان مه لبه ندی بازاکردن ده پۆن، له یه که م رۆژی یه که شه ممه ی هه موو مانگیکدا بۆ شیوکردن دراوسیکانیان داوه ت ده که ن. له به ر ئه وه ی ده یقید مژوولی کاره که ی بوو و کاتی به ده سه ته وه نه بوو،

ئىدى بەرپرسيارىتى مالهه كه وتبووه ئهستوى ئىلا: مشوورخواردن و سه رپه رشتىكردى دارايى مال، دووباره دهستپداهيتان و پىكخستى كه لوپه لهكان، چوونه بازار و دابىنكردى پىويستىيهكانى مالهه، پىكخستى چهند خشتهيهك بۆ مندالهكان و يارمه تيدانىان له ئهركهكانى قوتابخانه ياندا و شتى تر. له پۆژانى پىنجشه مووه كاندا بۆ (يانهى تىكه لكردى خواردنهكان) دهچوو، لهوى ئهندامانى يانهكه قاپه خواردنى چهندىن ولايان تىكه ل دهكرد و به بهارات و پىكهاتهى نوئ شىوازه كۆنهكانيان تازه دهكردهوه. هه موو پۆژانى ههينيهك له بازاري جوتيارهكاندا چهند سهعاتىكى به سهردهبرد و دهبرارهى بهروبوومهكانيان لهگهلياندا قسهى دهكرد و دىقهتى ئه و دهفرانهى دهدا كه خۆشاوى قۆخى كه مشهكرىان تىدا بوو، يان باشتىر شىوازي لىنانى قارچكى پۆرتابىلاي قهواره بچووكى بۆ كپيارىك رافه دهكرد. كه به ره و مال دهپۆيشتهوه له ريزه دوكانىك ئه وهى بهرچاوى كه وتبا دهيكړى.

له ئىوارهى پۆژانى شه ممه دا، دهيفيد لهگه ل خويدا ئىلاي بۆ چىشخانهيهك دهبرد (تايلاندى بوايه يان ژاپۆنى)، گهر ماندوو يان سه رخۆش نه بوونايه، يان سه رودليان خۆش بوايه، ئه واه كه بۆ مال دهگه رانه وه، پىكه وه جووت ده بوون. ماچو مووچى كورت و خيرا، جوولهى ناسكى له سۆزه وه ههلقولاو پتر له ئهفين. ده مى بوو گهرى جووتبوونيان تىدا كورژابووه وه. چهندىن ههفته تىده پهرى بى ئه وهى توخنى يه كتر بكه ون. سه ير له وه دا بوو ئىلا سه رجى بى به شتىكى گرىنگ ده زانى، وه لى ئه مىستا دواى ئه وهى ئه لهاى كزبوو بوو، ههستى به ئاسووده يى دهكرد و پى و ابوو كه خهريكه ره ها ده بىت. به شىوه يهكى گشتى دهبرارهى ئه و بىرۆكه يهى كه ژن و مىردىك ماوه يهكى زۆر به سه ر ژن و مىردايه تىياندا تىپه پى بىت، ئىدى ورده ورده جۆشى سروشتى له دهست دهدهن، شىوازي پىكه وه ژيان و په يوه ندىيهكى پر له دلنايى و جىگىرى جىگه ي دهگرىته وه، ئاوهاش ههستى به قايلبوونىك دهكرد.

تاقه كىشه يهك ئه وه بوو كه دهيفيد وهك لهگه ل ژنه كه يدا وازى له سه رجى بى هيتابوو، وهك دىكه له دهروه وازى نه هيتابوو، ئه مىش پاسته وخۆ به رويدا نه ده دا، به لكو گومانه كانىشى ده رنه ده خست. جا له بهر ئه وهى كه سىك له هاوړى نزيكه كانيان به نىوانيانى نه ده زانى، هىچ واته وات و شتىكى

ئابرو به رانه پرووی نه دابوو، هیچ شتی نه بوو که زمانه کان بیتیته گؤ، ئه مه ش شته که ی بؤ ئاسان کړد بوو که خوی به بیتاگا پیشان بدات. نه ید ه زانی شوو که ی به وای په یوه نندیه کانییه وه له گهل ئافره تانی تر دا چون کاری خوی ده کات، به تاییه تی له گهل ئافره ته جحیله یاریده دهره کانیدا، به لام پیاوه شته که ی به هیوری و لیزانیه وه ده کړد. جا له بهر ئه وه ی خیانه تکر د نیش بونی هیه و بهم ئاوه ایه ئیلا زور شتی ده زانی.

گهر پریزه پروو دواویک قه و مابان، له توانای ئیلا دا نه بوو که بزانی ت کامیان یه که م جار پروویداوه و کامه یان دوا ی ئه وه پروویداوه. ئایا هویه که ی ئه وه بوو که میرده که ی غایه نه تی لیده کړد؟ یان به ئاوه ژووه وه بوو؟ ئایا یه که م جار ده یقید غایه نه تی لیکړد، ئینجا ئه میس جه سته ی خوی فهرامؤش کړد و ئاره زووی جوو تپوونی له ده ست دا؟

له هر دبوو باردا شته که وهک خوی مایه وه: ئیدی پرووناکی له نئوانیاندا نه مابوو، ئه و پرووناکییه ی که یارمه تی ده دان له ئاوی ژن و میردایه تییه کی نادیاردا مه له بکه ن و ته نانه ت دوا ی خسته وه ی سئ مندال و تیپه پینی بیست سال، له سهر ئاره زووه سهر ئاوه که تووه کانیا ن بمیتنه وه.

له ماوه ی سئ سه عاتی دوا ییدا بیرو که کان له مه ژگیدا پیکدا ده هاتن، له کاتیکدا ده سته کانی شله ژابوون، ته ماته ی قازقاژ کړد و سیره که ی جنی و پیازه که ی سوور کړده وه و زه لاته که ی ئاماده کړد و پرته قالی پاک کړد. به گویره ی ئه و ئاموژگاریه زیړینه ی که دایکی ده یقید له کاتی ده زگیرانیاندا کړد بووی، بؤ نان دروست کړدن هه ویری شینلا (هیچ شتی ئه وه نده ی بونی نانی گهرمه ته نووری تازه، مال به بیرى پیاو ناهیتیته وه)، پوژئ ئه مه ی پی گو تپوو (قه ت بوخوت نان مه کړه، نازیزم خوت دروستی بکه، کاریگه رییه کی سه یری ده بیت).

ئیلا هه موو دوا ینیوه رو که کاری کړد، میژیکى نایابی ئاماده کړد و له جی هه ر که سیک وهک یه ک به رکوشی دانا، هه روه ها مؤمی بؤندار و چه پکی گولی زهر د و پرته قالی دره وشاوه ی دانا که تا راده یه ک له ده سترکړد ده چوو. وهک دوا چاوپندا خشاندن چه ند پارچه ده سته سړیکى بریقه دارى بؤ زیاد کړد. که

ته‌واو بوو، میزی نانخواردنه‌که له‌و میزانه ده‌چوو که له‌ ماله‌ ږیکوپنکه‌کاندا له‌ گوټاره‌کاندا ده‌بینږی.

ماندوو بوو، به‌لام قایل بوو، ته‌له‌فزیونی ناندینه‌که‌ی کرده‌وه و گویی له‌ هه‌واله‌ ناوخوییه‌کان گرت: کچی‌کی پسپوړ و گهنج له‌ شوقه‌که‌ی خوی به‌ر چه‌قو دره‌، به‌ وای شو‌رتیکی کاره‌باروه له‌ یه‌کس له‌ نه‌خوشخانه‌کان ټاگرکه‌وته‌وه، به‌ تومه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست ټنکدانی که‌لوپهل، چوار قوتابی قوناغی دواناوه‌ندی ده‌ستگیر کران. هه‌واله‌کانی بیست و دهر‌بارهی‌ ئه‌و مه‌ترسییه‌ بیکوتاییانه‌ی پرویان کردووه‌ته‌ جیهان، سه‌ری بادا. ټاخر چو‌ن بتوانیت که‌سانیکی وه‌ک عه‌زیز. ز. زاهارا بدوزیته‌وه که‌ ئه‌و ټاره‌زوو و بویرییه‌ی تیدا بیت بو شوینه که‌م پینشکه‌وتوو‌ه‌کانی سه‌ر گوی زه‌وی سه‌فه‌ر بکه‌ن، له‌ کاتیکدا ده‌وروبه‌ری ئه‌مریکا ټارامی و ئاسایشی تیدا نییه‌؟

ټیلا وای بینی ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رلینشتوانه‌ ئه‌وه‌یه له‌ دنیا‌یه‌کی ټالوزدا نا‌کړی چاوه‌ړی‌ی ئه‌وه بکه‌یت که‌ بتوانی خه‌لکی به‌ره‌و ماله‌کانیان بگټ‌ږدرینه‌وه، دپاره‌ کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌سیکی وه‌ک عه‌زیز که‌ سرووش له‌ سه‌رکی‌شیی سه‌فه‌ری به‌ره‌و دوور و ږیگه‌ نه‌کو‌تراوه‌کان وه‌رده‌گریت، جیاوازه.

خیزانه‌که‌ی ږو‌بنشتاین به‌ ده‌وری می‌زیکي نمونه‌ییدا دانیشن، تا له‌ سه‌عات ه‌وت و نیوی ئتوارده‌ا وینه‌ بگرن. مؤمه‌ دایساوه‌کان شی‌وه‌یه‌کی پیروزیان به‌ ژووری نانخواردنه‌که به‌خشیبوو، ږه‌نگه که‌سیکی نه‌ناس بیانی بینایه وای به‌ خه‌یالدا هاتبا، که‌ ئه‌وان وه‌ک دووکه‌لیکی ته‌نک که‌ به‌ هیواشی له‌ هه‌وادا ده‌تویته‌وه خیزانیکي نمونه‌یی و ناسک پیکدینن، ته‌نانه‌ت نه‌بوونی جائیتیش وینه‌که‌ی نه‌شیتواندبوو. نانیاں خوارد و ټورلی و ټافی دهر‌بارهی‌ ئه‌و شتانه‌ی که‌ ئه‌و ږوژه له‌ قوتابخانه‌ پرویان دابوو، ده‌ستیان به‌ زو‌ربلینی کرد. یه‌که‌مین جار‌بوو ټیلا هه‌ستی کرد لی‌یان رازییه‌، چونکه به‌ چه‌نه‌بازی و ژاوه‌ژاوه‌کیان به‌سه‌ر ئه‌وه بیده‌نگییه‌ قورسه‌دا زال بووبوون که‌ به‌سه‌ر خوی و شووه‌که‌یدا بالی کیتشابوو.

ټیلا به‌تیل چاو سه‌یری ده‌یفیدی کرد که‌ چه‌تاله‌که‌ی له‌ پارچه‌ قهرنا‌بی‌تیک ده‌چه‌قاند و به‌کاوه‌خو بو‌ زاری ده‌یبرد و ده‌يجوو. نیگای به‌ره‌و هه‌ردوو لټوه

تهنک و زهرده لگه پراوه کانی و ددانه مرواریئاسا و سپییه کانی شوپ کرده وه -
 ئه و زاره ی که باش دهیناسیت و ماچیشی کردوه. دهیقیدی هینایه بهرچاوی
 خوی و ماچی ئافره تیکی تر دهکات. له بهر هر هویه ک بوو ئه و دژه ی که ئه م
 وینای کرد سکر تیره گه نه که ی دهیقید نه بوو، به لکو کوییه ک بوو له سوزان
 ساراندۆن، به لام به سینگیکی گه وره تر و له ژیرکراسیکی ته نکدا به ئاشکرا و
 به له خورازیبوونه وه مه که کانی ده رخستبوو. پتلاویکی چه رمی پاژنه به رزی
 دریژ و سووری له پی بوو که تا چۆکه کانی هاتبوو، به وای ئارایشی
 زیاده پروه ده موچاوی ده بریقایه وه و پهنگی کۆلکه زیڤینه ی ده نواند. ئیلا
 دهیقیدی هینایه بهرچاوی خوی و به خیرایی و به هه لپه وه ئه م ژنه ماچ
 دهکات، به لام نه ک وه ک جویی قه رنابینه که ی سه ر میزی خیزانه که.

هر له و شوینه دا و ته و او له و ساته دا کاتئ ئیلا له کتیبی (هونه ری
 چیشتلینانی ساده و ئاسان) خواردنی ئیواره ی دروست ده کرد، ئه و ئافره ته ی
 که میرده که ی تیکه لاوی بوو بوو، وینا کرد و شتیکی به خه یالدا هات. زۆر به
 پوونی و ئارامیه وه تیگه یشت که له گه ل ئه وه ی که مئه زموون و شه رمنه،
 پۆژی دادیت که ده ست له هه موو شتی هه لده گریت: ناندینه که ی، سه گه که ی،
 مندا له کانی، دراوسیکانی، میرده که ی، کتیه کانی چیشتلینان و پینماییه کانی
 خواردن دروستکردن بق ماله که. ئیدی به ئاسانی به ره و ئه و دنیا یه هه پپای
 لیده کات که به رده وام شتی گرینگی تیدا پرووده دات.

سەیدەكە

بەغدا، ۲۶ى كانوونى دووهم ۱۲۴۳

بەنيادەم كە بىتە ناو يەككى لە تەككى دەرويشەكان، ئەوا دەبى تواناى لە سەرروى تواناى شەمسى تەوريزىيەو بىت، وەلى وا نۆ مانگ رابرد و ئەو ھىشتا لەنتوماندايە.

سەرەتا پىم وا بوو لە ھەر ساتىكدا بىت شتومەكەكانى كۆدەكاتەو و دەپوات، ئاخىر ئەو پقى لە ژيانى پىكوپىك و وردەكارى بوو، سەرنجى ئەو ھەم دا كە نوستن و رابواردن و خواردنى ژەمە خۇراكى پىكوپىك و جىبەجىكردنى كارە دووبارەبوو ھەكانى ھەك خەلكانى تر لە كاتى ديارىكراوى خۇيدا بۆ ئەو شتەگەلىكن مایەى بىزارىيەكى زۆرن. ئەو وا راھاتبوو بە تەنھا بە سەركىشى و ئازادى بفرىت. چەندىن جار پىم وا بوو كە ھەلدىت، بەلام بەقەد گەورەيى پىتويستبوونى بە خەلوت، بۆ دۆزىنەو ھاو ھەلەكەى پىتويستبوونەكەى گەورەتر بوو. شەمس پىتى وا بوو كە من دەگەمە ئەو زانىارىيانەى كە ئەو ھەو ھەيانە و ھەر دەبى پىتى رابگەيەنم بۆ كوئى بىروات و ئەو كەسە كىيە بۆ لای دەپوات. ھەر بەواى ئەم خوليايەشەو بوو لەتەككى مایەو.

لە ماو ھى ئەو نۆ مانگەدا، لە نزىكەو چاودىرىم دەكرد و دەمپرسى ئاخىر پۆژگار بۆ ئەو بە شىو ھەيكى جيا و خىراتر و زۆر تىژتر فەراھەم بوو؟ ئاخىر ئەو شتەى دەرويشەكانى تر بە چەندىن مانگ و ھەندى جار چەندىن سال فىرى دەبوون، شەمس لە چەند ھەفتەيەكدا، بەلكو لە چەند پۆژىكدا فىرى دەبوو. بە وردى خۆى لە ھەر شتىكى نوئى و ئائاسايى ھەلدەقورتاند و چاودىرىكى وردەكارى سروشت بوو. پۆژانىكى زۆر دەمبىنى لە باخەكەدا دەو ھەستا و بە سەرسامىيەو لە تەونى جالجالۆكە يان دلوپە ئاونگى

دره‌شاه‌ی سهر گولئیکی پشکتووی شه و رد دهبووه‌وه. بۆم دهرکه‌وت که بایه‌خ به گه‌زنده و پروه‌ک و گیانداران ده‌دات و له کتیب و ده‌ست‌نوسه‌کان پتر سرووشی پیده‌به‌خشن. ئەو دهمه‌ی وام ده‌زانی که ئاره‌زووی خویندنه‌وه‌ی نه‌ماوه، که‌چی ده‌مبینی نوقمی نیتو خویندنه‌وه‌ی کتیبکی کۆن بووه.

پاشان چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک راده‌بورد نه ده‌خویندنه‌وه و نه له شتیکی ده‌کولیه‌وه.

که دهرباره‌ی ئەوه لیم پرسی، وتی گهرکه بنیاده‌م بیرى خۆی تیر بکات، وه‌لی ده‌بی ئاگای له‌وه بیت گنده‌لی نه‌کات. یه‌کێ له ريساکان ده‌لێت: (هزر و خوشه‌ویستی له چه‌ندین ره‌گه‌زی جیا پیکدیت. هزر بنیاده‌م به چه‌ندین کۆت به‌ند ده‌کات، به‌لام خوشه‌ویستی هه‌موو کۆته‌کان ده‌شکیتیت. هزر به‌رده‌وام سرکه و به مۆچیاریه‌وه ده‌لێت: ئاگات له به‌دمه‌ستی بیت، له کاتیکدا خوشه‌ویستی ده‌لێت: گوچ مه‌ده‌ری بۆ ئەم سه‌رکیشیه هه‌نگاوینی. هزر به ئاسانی له‌نیتو ناچیت، که‌چی خوشه‌ویستی به ئاسانی هه‌رسدیت و له‌خۆرا ده‌بیت ده‌رویه‌کی به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوو، به‌لام که‌نجینه له‌نیتو داروپه‌ردوودا ون ده‌بیت، دلی شکاویش که‌نجیان هه‌شارده‌دات).

تا پتر شاره‌زای دهبووم، پتر به بویری و زیره‌کییه‌که‌ی سه‌رسام دهبووم، به‌لام گومانیشم له پرویه‌کی دیکه‌ی خه‌وشداری ره‌سه‌نایه‌تی لیها‌توویه بیه‌واتاکه‌ی شه‌مس ده‌کرد. ئاخ‌ر تا راده‌ی دل‌ره‌قی قسه‌له‌پوو و سه‌رپاست بوو، له کاتیکدا من له ته‌کیکه‌ی خومدا ده‌رویشه‌کانم فیری ئەوه کردبوو که ته‌ماشای خه‌وشی که‌سانی تر نه‌که‌ن، گه‌ر خه‌وشه‌کانیشیان بینی لێی ببورن و چاوپۆشی لێ بکه‌ن، به‌لام شه‌مس به‌بی تیبینی نه‌یده‌هیتشت هه‌له‌یه‌ک تیپه‌ریت. هه‌ر گاوی هه‌له‌یه‌کی دیبا، ده‌سبه‌جی قسه‌ی دهرباره ده‌کرد و قه‌ت له باب‌ه‌ته‌که‌دا پێچوپه‌نای نه‌ده‌کرد. راست‌گۆیه‌که‌ی که‌سانیکى تووره ده‌کرد و هه‌ستیان به سووکایه‌تی ده‌کرد، بۆیه هه‌زی له تووره‌کردنی خه‌لک بوو تا بزانی‌ت له ساته‌کانی تووره‌یدا چیان لێ ده‌رده‌که‌ویت.

هه‌سته‌م بوو ناچاری بکه‌یت کاریکى خواسابی بکات، چونکه هه‌وسه‌له‌ی ئەم شتانه‌ی نه‌بوو، که فیری هه‌ر شتی دهبوو، لێی سارده‌هبووه‌وه. که

تووشی کاریکی بیزارکەر ده‌بوو، وه‌ک پلینگى نئو قه‌فه‌ز ناوومىدى دايدە‌گرت. گەر ده‌مودووێک بى‌زاری کردبا، يان که‌سى سهرنجىکى گىلانەى دەربرىبا، ده‌سبه‌جى هه‌لده‌ستا و جى ده‌هيشت و کاتى خۆى به‌ دل‌راگرتنى به‌ فیرۆ نه‌ده‌دا. ئەو به‌هايانه‌ى که زۆربه‌ى خه‌لکى پارىزگارى ده‌که‌ن، وه‌ک ئاسايش و ئاسووده‌ى و به‌خته‌وه‌رى، بۆ ئەو هيجيان نه‌ده‌به‌خشى. له‌ په‌يقان زۆر به‌ گومان بوو تا ئەو راده‌يه‌ى چه‌ندىن پوژ تىده‌په‌پىن وشه‌يه‌کى له‌ زار دهرنه‌ده‌چوو، ئەمه‌ش پىسايه‌کى دىکه‌يه‌ له‌ پىساکانى: زۆربه‌ى کيشه‌کانى دنيا له‌ هه‌له‌ى زمانه‌وانى و له‌ به‌دحاليبوونىکى ساده‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌ن. قه‌ت وشه‌کان به‌ واتا ئاشکراکه‌يان وه‌رمه‌گره‌. کاتى بازنه‌ى خۆشه‌ويستى قورس و سه‌خت ده‌بىت، زمانى دەربرينه‌که‌يشى به‌ سه‌رده‌چىت، چونکه‌ ئەو شته‌ى به‌ په‌يقان دهرنا‌برد، ته‌نها بى‌ده‌نگى دهره‌قه‌تى دىت.

تا ده‌هات پتر بۆى په‌ژاره‌ ده‌بووم. له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد ئەو که‌سيکه‌ به‌ گرێکى توند ده‌سووتىت و په‌نگه‌ خۆى بخاته‌ مه‌ترسىيه‌وه‌.

له‌ دواقوناغدا چاره‌نووسمان ده‌که‌ويته‌ ده‌ست ئەو خودايه‌ى که‌ هه‌ر خۆى ده‌زانىت هه‌ر يه‌کى له‌ ئيمه‌ چۆن و که‌ى ئەم دنيايه‌ جىده‌ه‌يلىت. برپيارم دا تا له‌توانامدا هه‌يه‌ زياتر شه‌مس ئارام و له‌سه‌رخۆ بکه‌م و به‌گوێزه‌ى تواناش له‌سه‌ر شىوازى ژيانىکى دل‌نياتر رايبه‌ينم. پىم وا بوو سه‌رده‌که‌وم، وه‌لى که‌ زستان داها، په‌يکىک په‌يدا بوو و نامه‌يه‌کى له‌ دووره‌وه‌ هينابوو. ئەم نامه‌يه‌ هه‌موو شتىکى گوێى.

نامه‌که

له قه‌یسهرییه‌وه بۆ به‌غدا، خاکه‌لییه‌ی ۱۲۴۳

به‌ ناوی خودا که ده‌هنده و دل‌قانه

برای ئازیزم باوه‌زه‌مان

سلواتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌پی خوداتان به‌سه‌ردا بپژیت

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر دوا دیدارماندا تپه‌ریوه، نزاده‌که‌م کاتی ئه‌م
نامه‌یه‌ت پنده‌گات باش بیت. ده‌رباره‌ی ئه‌و خانه‌قایه‌ی که له ده‌ور و به‌ری
به‌غدا کردووته‌وه و تپیدا ده‌رویشه‌کان فێری حیکمه‌ت و خوشه‌ویستی خودا
ده‌که‌یت، هه‌ندێ شتی نایابم بیستوه. ئه‌م نامه‌یه‌ت به‌ نه‌ینی بۆ ده‌نوسم تا
له‌باره‌ی شتی که‌وه که بیرکردنه‌وه‌می مژوول کردوه، بۆچوونت بزانی. پێکه‌م
بده‌ با له‌ نووکه‌وه ده‌ست پێکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، سولتانی کۆچکردوو (عه‌لئه‌دین که‌یقوباد) پیاویکی بیویته
بوو و له‌ کاتی ته‌نگ‌ژه‌کاندا له‌ رابه‌رایه‌تیکردندا لی‌هاتوو بوو. خه‌ونی به‌وه‌وه
ده‌بینی که‌ شارێک دروست بکات شاعیران و پیشه‌وه‌ران و فه‌یله‌سووفه‌کان به
ناشتی کاری تپدا بکه‌ن. خه‌ونیک بوو به‌وای ئاژاوه و جه‌نگه‌کانی جیهان، به
تایبه‌تی به‌وای هێرشێ دووسه‌ره‌ی مه‌غوله‌کان و خاچه‌رسته‌کانه‌وه زۆر
که‌س پێیان وا بوو نایه‌ته‌ دی. ئیمه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌مان دی، که‌ کریستیان
موسلمانیان ده‌کوشت، کریستیان کریستیانان ده‌کوشت، موسلمان موسلمانان
ده‌کوشت. ئاییندار و تیره و هۆز، ته‌نانه‌ت برا دژی برا ده‌جه‌نگان، به‌لام
که‌یقوباد رابه‌ریکی باوه‌به‌خوبوو بوو، ئه‌وه‌ بوو - یه‌که‌م شوینی دوا
نیشته‌وه‌ی توفانی گه‌وره - بۆ هینانه‌دیی خه‌ونه‌ مه‌زنه‌که‌ی، شاری قونیای
هه‌لبژارد.

ئەمىستا لە قۇنيا زانايەك دەژى، رەنگە ناویشيت بىستىت، ناوى مەولانا جەلالەدینە، بەلام بەزۆرى بە پۆمى دەناسرى. شانازى ئەوهم پى برا چاوم پى بکەویت، نەك هەر ئەو، بەلکو شانازى ئەوہشم بەرکەوت كە لەگەلیدا بخوینم، يەكەم جار وەك مامۇستايەكى، ئىنجا دواى كۆچى دواى باوكى وەك مامۇستا و مۆچىارى ئەو، دواى سالاننىكىش وەك قوتابىيەكى ئەو. بەلى ھاوړىم، بووم بە قوتابىي قوتابىيەكەم. لەبەر ئەوہى پۆمى يەكجار بەهرەدار و بەحىكەت بوو، ئىدى من شتىكم پى نەمابوو فىرى بكەم، دەستم بەوہ كرد لەوہوہ فىرىم. باوكىشى زانايەكى ناودار بوو، بەلام پۆمى تايەتمەندىيەكى ھەبوو زۆر بە دەگمەن لە زاناياندا ھەيە، وەك: تواناى قولبەوونەوہى زۆر تويكى ئايىن و دەرھىتانى گەوہەرە جىھانى و ھەتاھەتايىيەكەى.

دەمھەوى بزانىت كە ئەمە تەنھا بۆچوونى تاييەتى خۆم نىيە. كاتى پۆمى لائو چاوى بە (شىخ فەرىدەدەين عەتارى سۆفى) پايەدار كەوت، كە كارى وردەوالەفرۆشى دەكرد، دەرمانى مىللى و بەھارات و عەترى دەفرۆشت، عەتار لەبارەى ئەوہوہ گوتى: (ئەم لاوہ لە دلى عەشقدا دەرگايەك دەكاتەوہ و ئاگرىك لە دلى ھەموو سۆفىيە عاشقەكان دادەگىرسىتت). پۆژىكيان ئىبن عەرەبى فەيلەسووفى ديار و نووسەر و سۆفى ناسراو، كاتى پۆمى لائوى بىنى بەدواى باوكىدا دەپۆيشت، گوتى: (پەنا بە خودا، ئۆقيانوسىك بەدواى دەرياچەكەدا پى دەكات).

پۆمى ھىشتا لە تەمەنى بىستوچار سالىدا بوو، بوو بە رابەرىكى پۆحى. بەلام ئەمىرۆ دواى تىپەرىنى سىانزە سال، دانىشتوانى قۇنيا بە پىشەنگى خۆيانى دەزانن. ھەموو پۆژىكى ھەينى لە سەرتاسەرى ناوچەكەوہ خەلكى بۆ بىستنى وتارەكانى پوو لەو شارە دەكەن. لە بوارى زانستە ئىسلامىيەكان و فەلسەفە و لاھوت و ئاسمانناسى و مېژوو و كىمىا و جەبردا دەستپۆيشتوہ. دەوترى ئىستا پتر لە دە ھەزار مريدى ھەيە. مريدەكانى بە ھەموو وتەكانىيەوہ وابەستەن و واى دەبين گەر لە مېژووى جىھانىش گۆران دروست نەكات، ئەوا لە مېژووى ئىسلامدا گۆرانكارى دروست دەكات.

بەش بە حالى خۆمىش ھەمىشە پۆمى وەك كۆرىكى خۆم تەماشا دەكەم، ئاخىر بەلەنم بە باوكە كۆچكردووەكەى دا كە بەردەوام چاوم لىنى بىت.

ئەمىستا بەسالدا چووم و خەرىكە لە دواين پۆژەكانى تەمەنم نەزىك دەبمەو،
بە پەرۆشەو دەمەهەوئ بکەوئتە دەستىكى مەمانەپىکراو،

هەر وەك دەبىنىت، سەربارى سەركەوتن و بالايىكەى، كەچى پۆمى
چەند جارىك بەرباى گوئى داوم كە لە دلەو لە خۆى قايل نىيە، چونكە لە
ژيانيدا شتىكى ناتەواو - ئەوئش بۆشايىكە نە خىزانەكەى و نە مەيدەكانى
دەتوانن پەرى بکەنەو. جارىكيان پىم گوت، هەرچەندە هەشتا كەمەزموونە و
هەشتا نەسووتاوئشە، وەلى كاسەكەى سەرپىژ پە بوو، لەگەل ئەوئشدا
گەرەكە دەرگاى پۆحى خۆى بكاتەو تا ئاوى خۆشەوئستى بەرەو ناوئو و
بەرەو دەرەو هەلقولەيت. كە لىتى پرسىم ئەو چۆن پىك دىت؟ پىم وت كە
ئەو حەوئجەى هاوئلىك، هاوئنىكەى هاوسەفەرە، هەرەها فەرموودەيەكى
پىغەمبەرم هەتايەو يادى، (بەروادار ئاوتەى بەروادارە).

گەر بابەتەكە دووبارە نەوورۆژنىرايەتەو، لەوئبوو بەتەواوى لەبىرم
بچوايەتەو، بەلام كاتى قونىام جىيەشت، پۆمى بۆ لام هات و دەربارەى
خەونىك پرسىبارى لىكردم كە گوايا بەردەوام دەبىنىت و تەنگەتاوى دەكات.
پىمى گوتم لە خەونەكەيدا مەنى كەسىك دەكات كە لە خاكىكى دوور لە
شارىكى گەرە و پە لە خەلك دەژى. لەوئ پەيغەكان عەرەبىن و كاتى
پۆژاواوونى دلىگەرە، كرمى ئاورىشم لەسەر گەلاى دارتوو لەنىو قوزاخەى
نادياردا چاوەرپى پىگەيشتن دەكات. ئىنجا خۆى لە حەوشەى مالەكەى خۆيدا
بىنىو لە نەزىك بىرىك دانىشتوو و فانۆسىكى بە دەستەو بوو و گرياو.

سەرەتا نەمزانى خەونە تەرتەووتەكانى ئامازە بۆچى دەكەن. خەونەكانى
دىار نەبوون، وەلى دواى ئەو، پۆژىكيان مەپىچىكى ئاورىشم بە دىبارى
پىگەيشت، ئىدى وەلامەكە و مەتەلەكەم هەلەينا. بىرم كەوتەو كە من چەند
حەزم لە ئاورىشم و كرمى ئاورىشم بوو. ئەو شتە نايابانەى كە بىستبووم،
دەربارەى ئەو (شەوازەى) كە تۆ پەپرەوى دەكەيت، هاتەو ياد. بىرم كەردەو
كە ئەو شوئەى پۆمى لە خەونەكانيدا دىوئتى، جگە لەو تەكىتى دەرۆشانەى
كە تۆ داتمەزاندوو، هەچ شوئىنىكى تر نىيە. هۆ براكەم، بە كورتى دەپرسم
ئايا هاوئەكەى پۆمى لە سىنەرى تەكىكەى تۆدا دەژى؟ هەر ئەمەش واى
لىكردم ئەم نامەيەت بۆ بنووسم.

نازانم ئاخۇ ئەو كەسە لە تەككىكەى تۆيە يان نا. گەر وايە، ئەوا من شتەكە
 بۇ تۆ جىدەھىلەم تا ئەو چارەنوسەى پىن پابگەيەنيت كە چاوەرپى دەكات، گەر
 منيش و تۆش لە تواناماندا بىت بىينە يارمەتيدەرىك بۇ پىكگەياندىنى دوو
 رووبار تا برژىنە نىو ئوقيانوسى عەشقى خودايى و يەك دەراوى ئاو
 پىكىنن، گەر توانيمان يارمەتىى دوو ھاوړپى باش بدەين كە لە ھاوړپىيانى
 خودان، تا بەيەك بگەن، وا دەزانم كە فەرى خودام بەسەردا بارىو.

بەلام شتى ھەيە نايىت لە يادت بچىت، ڤەنگە ڤۆمى پياويكى كاريگەر بىت
 و لای زۆر كەس خۆشەويست و بەڤىز بىت، ئەمەش وا ناگەيەنيت كە ناحەزى
 نىيە، بىگومان ناحەز و تانەلیدەرى ھەيە، ھەروەھا ئەم پىكەو جۆشەسەندە
 ڤەنگە تووڤەيى و بەرھەلستى لى بکەوئیتەو و بىیتە مايەى جۆرە ناکۆكيەك
 و ئىمە بە باشى لىتى تىنەگەين و ڤەنگە لە سەرووى تىگەيشتنى ئىمەشەو
 بىت، ھەروەھا ئەو جۆشەسەندەى لەگەل ھاوہلەكەيدا لەوہيە لە چوارچىوہى
 خىزانەكەى و دەوروہەرى خۆيدا بىیتە مايەى كىتە، چونكە ئەو كەسەى كە بە
 ئاشكرا خۆشى دەوئ و خەلكىكى زۆر پىتى سەرسام دەبن و ڤىزى دەگرن،
 بىگومان دەبىتە مايەى وروژاندنى ئىرەيى و ڤقى كەسانى دىكە.

ڤەنگە ھەموو ئەوانە ھاوہلەكەى ڤۆمى تووشى مەترسىيەك بگەن و كەس
 پەى بەو مەترسىيە نەبات. براكەم، بە واتايەكى تر، ڤەنگە ئەو كەسەى كە تۆ
 بۇ قۇنيا دەينىريت جاريكى تر نەتوانىت بگەڤىتەو، بۆيە پىش ئەوہى ڤرپار
 بدەيت و ئەم نامەيە بۇ ھاوہلەكەى ڤۆمى ئاشكرا بگەيت، داوات لیدەكەم كە بۇ
 بىرکردنەو لەم مەسەلەيە ماوہيەكى زۆرتەر تەرخان بگەيت.

ئەفسووس من تۆم خستە دۇخىكى قورسەو، وەلى وەك ھەردووكمەن
 دەزانين، خودا داواى شتىك لە كەسيك ناكات كە لەتواناي خۆى بەدەر بىت.
 چاوەرپى وەلامت دەكەم. دلنيام ئەنجامەكە ھەرچىيەك بىت، تۆ ھەنگاوى
 دروست بەرەو ئاراستەى دروست دەنيت.

داوا لە خودا دەكەم كە ڤووناكى و تيشكى باوہر لە خۆت و
 دەرويشەكانت نەڤىت.

سەيد

سەعيد بورھانەدين

شه‌مس

به‌غدا، ۱۸ ی کانونی به‌که‌م ۱۲۴۳

به‌ناو به‌فره چون خوری هه‌لاجیکراوه‌که‌وه و پێچ‌که به‌فرگرتوو‌ه‌کانه‌وه، له دووره‌وه په‌یکیک ده‌رکه‌وت. وتی که له قه‌یسهرییه‌وه هاتوو، به‌مه واته‌واتیک که‌وته نێو ده‌رویشه‌کانه‌وه، چونکه ده‌یانزانی له‌م کاته‌ی سالدا میوان له تری شیرینی هاوین ده‌گمه‌نتره. ئاخ‌ر به‌م به‌فر و زریان هاتنی په‌یکیک به‌خۆ و به‌نامه‌یه‌کی به‌په‌له‌وه به‌کی له‌م دوو شته ده‌گه‌یه‌نیت: یان شتی پرویداوه، یان شتیکی گرینگ خه‌ریکه پرووبدات.

گه‌یشتنی ته‌ته‌ره‌که وای له ده‌رویشه‌کانی ته‌کیکه کرد که بینه زمان، چونکه هه‌موویان په‌رۆشی زانینی نێوه‌پۆکی ئه‌و نامه‌یه بوون که درایه ده‌ست سه‌یده‌وه، سه‌یدیش خۆی له عه‌بای نه‌پێیه‌کانی پێچابوو و هه‌یج ئاماژه‌یه‌کی بۆ نێوه‌پۆکه‌کی نه‌ده‌کرد. به‌سوخته‌سارد و لاملیه‌که‌یه‌وه و به‌خۆپاریزییه تونده‌که‌یه‌وه، چه‌ند پۆژی هه‌ر وا مایه‌وه و سیمای پیاویکی پێوه دیاربوو، که به‌ویژدانی خه‌بات ده‌کات و بۆ گه‌یشتن به‌بریاریکی دروست زه‌حمه‌ت ده‌کیشیت.

له‌و ماوه‌یه‌دا خۆه‌لقورتان نه‌بوو که پالی پێوه‌ده‌نام چاو بخه‌مه سه‌ر باوه‌زه‌مان، به‌لکو له‌ناخه‌وه هه‌ستم ده‌کرد نامه‌که تاییه‌ته به‌من، به‌لام نه‌مه‌زانی چۆنه. چه‌ند پۆژیکم به‌ته‌نها و به‌خه‌له‌وتی له‌ژووری نوێژکردن به‌سه‌ر برد و هه‌ر نه‌وه‌دونۆ ناوه‌جوانه‌کانی خودام ده‌وته‌وه تا پێنماییم بکه‌ن. له‌هه‌موو جاریکدا ناوی (جبار)م ده‌هاته پێش که جگه له‌ده‌سه‌لاتی خۆی، هه‌یج شتی پێکنایه‌ت.

له پوڅه کانی دواتردا، ئه و دهمه ی دهر ویشه کان خه ریکی واته وات بوون، من به تنها له باخه که دا کاتم به سهر دهر د و له دایکه سروشته که مان پامابووم که ئیستا له ژیر پوڅاکیکی قورسی به فردا بوو. دوا ی چهند پوڅی گویمان له زهنگه مسینه که بوو که له ناندینه که به زنجیریکه وه هلواسرابوو، چهند جار ی زرينگه ی لیوه هات، داوا ی کوڅوونه وه یه کی په له ی له هه موومان ده کرد. کاتی چوینه ژووری سهره کی ته کی، هه موان ئاماده بوو بوون، فه قی تازه دهستی پکردووه کان و موسته عیده کان و دهر ویشه کان به باز نه یه کی فراوان دانیشتبوون، سه یدیش له ناوه راستی باز نه که دانیشتبوو و لیوه کانی هه لقرچابوون و چاوه کانی به قوولدا چووبوون.

دوا ی ئه وه ی خوی به ملا و به ولادا هینا و برد، گوتی: "به ناوی خودا، بیگو مان له هوی بانگرددنتان بۆ ئه م کوڅوونه وه یه ی ئه مپرو دهر سن. ئه مه دهر باره ی ناوه پوکی ئه و نامه یه یه که پیم گه یشتووه. ئه وه گرینگ نییه له کوپوه هاتووه، به لام ئه وه به سه که ئه و نامه یه بۆ بابه تیکی یه کجار گرینگ سهرنجی پراکشووم".

باوه زه مان که مه کی وه ستا و بۆ دهر وه ی په نجه ره که هه لپروانی. وه ک ئه وه ی له ماوه ی ئه م چهند پوڅه ی رابردوودا چهند سالیکی به ته مه نتر بوو بیت، شه که ت و لاواز و په نگ هه لپزپکاو دیاربوو، به لام کاتی له سهر قسه کانی پویشت، دهنگی به شیوه یه کی چاوه رواننه کراو پرپوو له پیتی سهنکی.

"زانایه کی بالا له شار یکدا دهژی که زور لیوه وه دوور نییه، له به کاره یتانی په یقان شاره زایه، به لام زور خوازه به کار ناهیتیت، چونکه شاعیر نییه. هه زاران که س خوشیان دهوی و به مه زنی ده زانن و ریزی ده گرن و یه کجار پی سهر سامن، وه لی ئه و عاشق نییه، به هوی چهند شتی که وه که له سه رووی تیگه یشتنی من و ئیوه شه وه یه، پتویسته یه کی له دهر ویشه کانی ته کی که مان بۆ دیداری بروات و له گه لیدا بمیتیته وه".

دلَم له قه فه زه ی سینگدا گوشره. هه ناسه م قه تیس بوو، زور قه تیس بوو. ئیدی له وه زیاترم له توانادا نه بوو تنها ئه وه نه بیت یه کی له پتساکان بیر خوم بینمه وه که ده لیت: ته نهایی و خه لوه ت دوو شتی جیان. کاتی به تنها ده بیت، ئاسانه خوت هه لبخه له تینیت و وا بیر بکه یته وه که تو پتیه یه کی

راست گرتووه، به لام خه لوته بۆ ئيمه له بارتيره، چونكه وا دهگهيه نيت كه تو
تهنها خۆتيت بى ئه وهى ههست بكهيت ته نهايت. به لام له كو تايدا باشتروا به
منهى كه سىك بكهيت، كه سىك وهك ئاوينه بىت بۆت. ئه وهت له ياد بىت، مهگه
له دلى كه سىكى تر و خوداى ناوه وهى خۆت زياتر، ئيدى له وهولا ناتوانيت
خۆت ببينيت.

سهيد له سهه قسه كهى پويشت و گوته: "ليره كۆمكردوونه ته وه تا ليتان
بپرسم ئايا كى له ئيوه ئاره زوى خۆ به خشى ههيه كه ئهم گه شته پۆحييه
بكات؟ ده توانم يه كىك ديارى بكهم، به لام ئهمه ئهركىك نيهيه له پوانگه
ئهركه وه تماشبا بكرى، چونكه تهنها له پوانگه عهشق و به ناوى عهشق وه
نه بىت ناكري."

دهرويشكى گهنج بۆ قسه كردن داواى مۆله تى كرد و پرسى: "گه وره مان،
ئو زانا به كتيه؟"

"جگه له وه كه سهى كه دهيه وي بۆ لاى بپوات، ناتوانم ناوه كهى بۆ ههچ
كهسى ئاشكرا بكهم."

ئوسا ژماره يهك له دهرويشه كان به جۆشه وه دهستيان بهرز كرده وه،
تو دهرويش بوون، منيش چوومه پاليان و ژماره مان بوو به ده. باوه زه مان
به دهست ئاماژه ي كرد كه چاوه پى بكهين تا له قسه كهى ده بىته وه، گوته:
"پيش ئه وهى بپيار بدن، شتىكى دى ههيه پتويسته بيزان."

ههروهها سهيد پنى راگه ياندين كه سهفه رهكه پره له ماندووبوون و
مهترسى زۆر، ههچ دهسته بهرىك بۆ گه رانه وهى ئو كه سه نيهيه كه ده پوات.
ئو به بوو جگه له من هه موويان دهستيان داگرت.

باوه زه مان هه ره له سه ره تاوه به رده وام راسته وخو ته ماشاى چاوه كانى
دهكردم، كاتى چاوه كانى له گه ل چاوه كانم يه كانگير بوون، زانيم كه ئو هه ره له
يه كه م جار وه دهيزانى من ده بهمه تا قه خۆ به خشىك.

(شه مسى ته ورىزى)، سهيد له سه رخو و به جه خته وه ناوى هيتام، ناوه كه م
تامىكى قورسى له زاريدا جيته شت، "من پرىزى پيدا گرييه كهت دهكردم، وهلى تو
ئه ندامىكى گرىنگى ته ريقه ته كه مانى، جگه له وهش تو ميوانى ئيمه يت."
وتم: "من واى نابينم، چۆن دهكري ئو به بىته كتيه."

سەید ماوھەیکى زۆر بېدەنگ بوو، چەندىن سات بە قوولى بىرى كردهو، ئىنجا لەناكاو ھەستايە سەرپى و گوتى: "با ئىستا ئەم بابەتە بخەينە لاو، كە بە ھار ھات جارىكى دى قسەى لىدەكەينەو".

دلم ھاروشىت بوو. ھەرچەندە ئەو دەيزانى كە ئەم ئەرکە بە پلەى يەكەم تاقە ھۆيەك بوو منى بۆ بەغدا ھىتابوو، باوھزەمان دەيەويست بۆ بەدەيتانى چارەنووسەكەم، ھەلەكەم لەدەست بدات.

وتم: "ئاخر گەرەم بۆچى؟ چاوەپىكردن لەپاى چى، لەكاتىكدە منىك ئامادەبەم دەسبەجى بۆم؟ پىم بلەى شارەكە كامەيە و زاناكە ناوى چىيە؟ تا دەسبەجى ھەپپاى لى بكەم".

سەيد بە دەنگىكى يەكلاكرەو ھە و ساردەو ھە كە رانەھاتبووم دەنگى واى لى بژنەوم، وەلامى دايەو: "شتى نىيە تا گفتوگۆى لەبارەو بەكەين. كۆبوونەو ھەكە كۆتايى ھات".

* * *

زىستانىكى درىژ و سەخت بوو، باخەكە ھەك لاشەيەكى ساردوسر بەستبووى، ھەرۈھەا لىوھەكانى منىش. لە ماوھى سى مانگى دوايىدا كەسىكم نەدواند. ھەموو پۆژى بەو ئومىندەى درەختى بىيىم شكوفەى كردو، ئىدى كردبووم بە پىشە مەودايەكى دوور دەپۆيشتم و لە دىيەكە دوور دەكەوتەو. وەلى دواى بەفرەكە، بەفرىكى زۆرتى بەسەردا بارى. ھىشتا بە ھار نزيك نەبووبو ھەو. لەگەل ئەوھى لە دەرەو ھەمدا سەرو دلم تىكچوو بوو، لە ناو ھەو ھى خۆم بە پەزەمەندى و گەشەينى مامەو. لىرەدا پىسايەكى دىكەم ھاتەو ياد، ئەمىش بنەمايەكە لەگەل مگىزم دەگونجىت: ھەرچى شتىك لە ژياندا پووبدات، جا با بىزاركە رىش بنوئىت، مەچۆ نىو دەفرى ناو مەيدىيەو، تەنانەت ئەگەر ھەموو دەرگاكانىش داخران، ئەوا خودا دەرگايەكى تازەت بۆ دەكاتەو. سوپاسى خودا بكە! كاتى ھەموو شتى بە دلى تو و لەبەر دلان بىت، ئاسانە سوپاسى خودا بكەيت. سۆفى تەنھا لەبەر ئەوھى خودا ئەو شتەنى

پتی بهخشیوه سوپاسی خودا ناکات، بهلکو بۆ ئەو شتانهش سوپاسی دهکات که لێی بێتیهش کردووه.

بهیانیی پۆژیکیان پهنگیکێ دلیگرم بینێ، که وهک سترانیکێ خوش دلکهروهو بوو و لهبن توێژه بهفرهکانهوه سهری دهکردبوو. چهندین درهخت به ریز له چهشنی ئەنگوستیلەئێ نقیمداردا، به بلاوی پوابوون و گولهزهنهبعی پهنگاوپهنگیان دهکردبوو. دلم لیوانلیو بوو له شادمانی. که بهرو تهکێ گهپامهوه، تووشی فهقی قزسوورهکه بووم، به شادمانیهوه سلای لیکردم. وا راهاتبوو که دهیبینیم به بێدهنگی نۆمی نیو تووپهیهک دهبوو، ئەوهبوو له سهرسامیدا زاری کردووه.

"لاو، پووت خوش بیت، هاوارم کرد، ئەئێ نابینی وا بههار هات؟". لهو پۆژهوه دیمهنی سروشت به خێرای گۆرا. پاشماوهی بهفر توایهوه و درهختهکان چرویان دهکرد و چۆلهکه و بالندهی خوشخوان گهپانهوه و زۆری نهبرد ههوا پهبوو له سووکه بۆنیکێ تیژ.

بهیانیهک گویمان له زهنگه مسهکه بوو دووباره زرينگهئێ دههات. ئەم چاره من یهکه کهس بووم گهیشتمه ژووره سهرهکییهکه. جاریکێ دی به دهوری سهیددا به بازنهیهکی فراوان دانیشتین. ئێمه گویمان لیگرتبوو و ئەویش به نیشانهی خوشهویستی دهربارهئێ ئەم زانا موسلمان و سهنگین و ههمووشترانه قسهئێ دهکرد! جاریکێ تر جگه له من، کهس ئامادهئێ خۆبهخشیی نهبوو.

"دهبینم شهمس تاقه دهرویشیکه ئامادهئێ خۆبهخشییه"، پیتمی دهنگی باوهزهمان بهرزبووهوه، ئینجا وهک شنهبا ناسک بووهوه، بهلام من چاوهپتی پایز دهکهم تا دهگهمه بریاریک.

وهک بروسکه لێی دابم، باوهپم نهدهکرد ئەمه پووبدات. ئاخ من ئامادهبووم دواي سێ مانگی دواخستن برۆم، کهچی ئەوهتا سهید داوام لێدهکات شهش مانگی تر سهفهرهکهم دوابخه. نارهزاییم دهبرێ، گلهییم

کرد، تکام له سەید کرد که ناوی شارەکه و ناوی زاناکەم پێ بلیت، بەلام ئەو پێی داگرت که پێم نەلێت.

زانیم که ئەم جارە چاوەپوانییەکەم ئاسانتەر، چونکه ئیدی دواخستنیکی تری بەدوادا نایات. دواي ئەوەی له زستانەوہ بۆ بەهار بەرگەي چاوەپوانیم گرت، دەشتوانم له بەهارەوہ تا پایز بەرگەي گرەي ئەو ئاگرە بگرم که تیم بەربووه. پەتکردنەوہکەي باوەزەمان جۆشوخرۆشەکەمی خاوەنەکردەوہ، بەلکو ورەي بەرزکردمەوہ تا پلانیەکەم زیاتر بکەم. رێسایەکی تر دەلێت: ئارامگرتن مانای ئەوہ نییە بە خراپی بەرگەي ئاستەنگان بگريت، بەلکو ئەوہ دەگەيەنێت ئەوندە دووربین بیت لەو ئەنجامە کۆتاییە دنیاییت که لە ھەر کرداریک دەگەيەنێت؟ ئارامگرتن مانای چییە؟ واتای ئەوہیە که سەیری دپکت کرد، گول ببینیت، سەیری شەوت کرد، بەرەبەیان ببینیت، بەلام بیثارامی ئەوہ دەگەيەنێت که تۆ کورتبینیت و ناتوانیت ئەنجام ببینیت. ئارامی عاشقانی خودا قەت چک ناکات، چونکه دەزانن تا مانگی نوێ دەبێتە مانگی پڕ، کاتی دەوێ.

کاتی له پایزدا بۆ جاری سێیەم زەنگە مسەکه لێدرا، بە ھەنگاوی خێرا و دنیاییەوہ پۆیشتم. دنیابووم له کۆتاییدا شتەکان چارەسەر دەبن. سەید مینا شنگی لەبەربرابێت له ھەموو کاتەکانی تر رەنگزەردتر و بنێستر دیاربوو، بەلام که بینیمی وا دیسان دەستەکانم بەرز دەکەمەوہ، نیگای که لا نەخست و خۆی له شتەکه نەبان نەکرد، بەلکو بە برپاوە سەری بۆ لەقاند.

‘ھۆ شەمس، دەي باشە. بێگومان تۆ ئەو کهسەیت که بۆ ئەم سەفەرە دەچیت. گەر خودا ویستی ئەوا سبەي بەیانی دەگەوێتە پێ.’

دەستی سەیدم ماچ کرد. ئاخریکەي بە ھاوہلەکەم دەگەم.

باوەزەمان وەک چۆن باوکیک پیش ئەوەي کۆرەتاقانەکەي بۆ مەیدانی جەنگ بنێریت، زەردەخەنەيەکی بە پروودا دەپژینیت، ئاوا زەردەخەنەيەکی گەرمی بە پروودا پژاند. ئینجا له بن عەبا درێژەکەيەوہ نامەيەکی مۆرکراوی دەرھێنا، دواي ئەوەي نامەکەي پێدام، بە بێدەنگی ژوورەکەي جێھێشت و

ئەوانى تر دواى كەوتن. كە بە تەنھا لە ژوورەكە مامەو، مۆرەمۆمەكەم
شكاند.

لە ناوەویدا بە دەستخەتێكى جوان دوو زانیارى نووسرابوون كە بریتى
بوون لە ناوى زاناکە و ناوى شارەكە. ئیدى بۆ دیدارى زانیەك كە ناوى
(پۆمى)یە بەرەو قونیا دەپۆم.

دلم بە توندى كەوتە خورپە. لەمەوبەر ناویم نەبیستبوو. بیگومان
زانیەكى بەنۆبانگە، وەلى بۆ من بە تەواوى مەتەلێك بوو. دەستم بە وتنى
پیتەكانى ناوەكەى كرد: پیتی پێى قورس و درەوشاوە، پیتی واوى مەخمەلى،
پیتی میمی بویری و باوەر بەخۆبوو، پیتی یێى ئالۆز كە دەبێت هەلبهێنرى.
پیتەكانم خستەوێ سەرێك و چەندینبارە دەستم بە دركاندن ناوەكەى
كرد تا وشەكە لەسەر زمانم وەك پارچە هەلوايەكى شیرین توایەو، ئیدى
شەكە وەك (ئاو) یان (نان) یان (شیر) لام ئاشنا بوو.

ئىلا

نۆرتامبىتون، ۲۲ى ئايارى ۲۰۰۸

بەھواي ھەۋكردنى گەروويەۋە، ئىلا لەژىر لىفە سىپىيەكەيدا، جەستەي مەندوو بوو و بەھەستەم دەيتوانى تەفەكەي قووت بەداتەۋە. ئاخىر شەۋانى پابردوو تا درەنگانى شەۋ زىاد لە پىۋىست خواردبوويەۋە و كارى تىكردبوو، لەگەل ئەۋەشدا بۆ نەۋمى خوارەۋە دابەزى تا قاۋەلتى دروست بىكات. لەگەل ھەردوو مەندالە جەمكەكەي و مەردەكەي بە دەۋرى مەزەكەدا دانىشت و بە ھەموو توانايەۋە ھەۋلى دا خۆي وا پىشان بەدات كە بايەخ بە قەسەكانيان دەدات كە باسى جۋانتەين ئۆتۈمبىليان لە قوتابخانەكەيان دەكرد، ھەموو ئەۋەي دەيەۋىست ئەۋەبوو بگەپتەۋە سەر جىخەۋەكەي و بنوئەت.

لەناكاو ئۆرلى ئاۋرپى لە دايكى دايەۋە و لىي پەرسى: "ئافى دەلەيت خوشكەكەمان ئىتەر بۆ مەلەۋە ناگەپتەۋە. دايكە، ئايا ئەمە راستە؟". دەنگى گومان و تاۋانباركردنى پىۋە دياربوو.

ئىلا گوتى: "بىگومان ئەمە راست نىيە. ۋەك دەزانىت مەن لەگەل خوشكەكەتدا دەمەقالتىيەكمان بوو، بەلام خۆشى دەۋىم و خۆشم دەۋى".
"ئايا راستە كە تۆ قەست لەگەل سەكۈتدا كەردوۋە و داۋات لىي كەردوۋە كە ۋاز لە جانىت بىنەيت؟"، ئافى وا دياربوو كە چىژ لە ۋروۋزاندنى بابەتەكە ۋەردەگرەيت، بەدەم پەرسىياركەردنەۋە زەردەخەنەيەك لەسەر پەرخسارى نەخشا.

ئىلا بە دوو چاۋى كراۋەۋە تەماشاي مەردەكەي كەرد، لى دەيفىد بۆۋكانى تىكنا و ۋەك ئامازەيەك كە ئەۋەي پى نەۋتوون ھەردوو لەپى والاكەرد.

ئىلا پىتمىكى دەسلەتخوازانهى به دهنگى خۆى بهخشى، ئەمەيشى له و
 كاتانهدا دهكرد كه پىنمايى به مندالهكانى دهدا، وتى: "ئەمە قەت پاست نىيە،
 من له گەل سكوڤدا قسەم كردوو، بهلام داوام لىتى نهكردوو كه واز له
 خوشكهكەت بهيڤىت. هەموو ئەوێ پىم گوتوو ئەو بىو كه ناڤىت له
 هاوسەركرىدا پەله بكن."

"من قەت شووناكەم"، ئۆرلى وەك لهخۆدلىيايىك، ئەمەى راگەياند.
 ئافى گوتى: "بەلى، ئاوها! وەك ئەوێهه پياويك چاوهپى خواستنى تو
 بىت."

لهو دەمەيدا كه ئىلا گوتى بۆ دوو منداله جمكهكەى پادىرابوو، كه
 هەريەكەيان ئەوى تى دەورووژاند، زەردەخەنەيەكى شلەژاو له دەموچاوى
 نەخش بوو كه خۆيشى نەيزانى هۆيەكەى چييه. هەرچەندە زەردەخەنەكەى
 خەفەكرد، به خەفەكراوى هەر مايهوه، كاتىكىش هەردوو مندالهكەى و
 مێردەكەى گەيانده بەردەرگا، هيوای پۆژىكى خۆشى بۆ خواستن.

ئىلا تا ئەو دەمەى گەرايهوه و لەسەر كورسىيەكەى خۆى له بەردەم
 مێزى نانخواردن دانىشت و نىوچەوانى گرژ كرد و هيشتا زەردەخەنەكە به
 لالۆييهوه بوو. هەستى كرد وەك ئەوێ سوپايەكى رسق (چىچ) پەلامارى
 ناندینهكەيان داڤىت، پاشماوهى هيلكهى كولاو و قاپى نيوه بهتال و كوپى پيس
 لەسەر مێزى نانخواردنەكە بلاوبووونەوه. سەگەكە بهم سەروبهوسەرى
 ناندینهكەدا دەهات و دەچوو، پەرۆشى دەرچوون بوو تا كەمى پياسە بكات،
 وەلى ئىلا تا دواى ئەوێ دوو كوپ قاوهى خواردەوه و كەمى فیتامىنى
 خوارد، هەموو ئەوێ له توانايدا بوو بىكات، ئەو بوو كه بۆ ماوهى چەند
 خولهكىك سەگەكە بۆ ناو باخهكە دەرېكات.

* * *

كه ئىلا له باخه كه گه پايه وه، بينى له ئامىرى تۆمارى تەليفۆنەكه وه
پروناكىيە سوورەكه دەبرىسكىتە وه. ئەنگوستى خستە سەر زەنگەكه. ئاى له و
خۆشییە! دەنگى ناسكى جانیئ تۆورەكهى پركرد.

"دایكه، تۆ له ویت؟ دەى باشه، پیم وا بوو له مال نیت، ئەگینا بیستەكى
تەليفۆنەكه تەهەلدەگرت"، بە نیمچه پێكه نینیکه وه لەسەر قسەكهى بەردەوام
بوو: "دەى باشه، زۆر لیت تۆرپە بووم و نەمدەویست جاریكى تر دەموچاوت
ببینمە وه، لى ئیستا تۆرپە نیم. مەبەستم ئەوێه كه ئەوێ تۆ كردت هەله بوو،
ئەمە راستییەكه. نەدەبوو پەيوەندى بە سكوته وه بكەیت، بەلام من له و هۆیه
تیدەگەم كه واى لیکردیت ئەوێه بكەیت. گوێ بگره، نابیت تۆ بە درێژایى كات
مژوولى پاراستن و چاودێریکردنى من بیت. ئیدى من ئەو كچه مندالە نیم كه
دەبیت له دایهنگە بمیئیتە وه. واز لەم پارێزگارییه زیدەپۆییه بیتە و لیمگەرێ با
بە سروشتى خۆم پەفتار بكەم. پێكهاتین؟".

چاوهكانى ئیلا عەسریان تیزا. له هزرىدا وینەى جانیئ بە شیرەخۆرهى
بروسكهى دا. پىستى بە جۆرى سووربوو مایهى خەم بوو، پەنجە بچكۆلهكانى
ئەوێهەندە تەنك بوون، لەوه بوو ئەودىویان دەرکهویت، هەردوو سییهكهى بۆ
هەناسەدان بە بۆرییهكه وه بەسترا بوون – هیشتا ئامادهى ئەوه نەبوو كه بۆ
ئەم دنیاى بیت. ئیلا چەندین شەو بە دیارییه وه شەونخوونى كرد و گوێى له
هەناسەى رادەگرت تا دلنیا بیت كه هیشتا له ژياندا ماوه.

"دایه، شتىكى تر هەیه"، جانیئ بەئاگاییه وه گوێ: "من تۆم خۆش دەوئ".
كه ئیلا ئەوێه ژنەوت، هەناسەیهكى قوولى هەلکیشا و راستەوخۆ بیری
بەرەو نامە ئەلیكترونییهكهى عەزیز چوو، رەنگە درەختى خۆزگەكان بەدەنگ
داواکارییهكانییه وه چوو بیت، هەر هیچ نەبیت بەشى یهكەمیان، رەنگە جانیئ
بەم پەيوەندییه ئەوێه لەسەرى پتویست بوو كەردبیتى، ئەوێه ماوه تەوه له
ئەستۆى ئیلايه. پەيوەندى بە مۆبایلى كچهكهیه وه كرد و زانىى وا بەرەو
كتیبخانهى زانكۆ بەرپۆهیه.

"كچى خۆشهویستم، نامەكه تەم خوینده وه. گوێ بگره. من زۆر داواى
لیبۆردن دەكهەم. دەمهوئ تەوازۆت لى بخوازمه وه".

ماوهیه کی کورت، به لام بارگاوی بالی کیتشا، "دایکه، کیتشه یه ک نییه."
"نا، شته که وا نییه، ده بوو پیزیکی زورترم له ههستی تو بگرتایه."
وهک ئه وهی جانیت خوی دایک بیت و ئیلاش کچه یاخییه که ی، گوتی: "با
شته که له بیر خۆمان ببهینه وه."
"به لئ، کچه خۆشه ویسته که م."

جانیت وهک ئه وهی بترسیت که دواى ئه وه چ پرسیاریکی لیده کات، مینا
وره وریکی په نهان بکات، دهنگی نزم کرده وه: "ئه وهی پیش چهند پوژیک وتم
نیگه رانی کردووم. مه به ستم ئه وهیه، ئایا ئه وه راسته؟ ئایا تو زور
خه مباریت؟"

ئایلا به له ز به رسفی دایه وه: "بیگومان نه خیر، ئینجا له سه ری پویشتم،
سی مندالی جوانم به ختو کرد، ئیدی بۆچی خه مبار بم؟"
به لام جانیت وهک دیاربوو دلنیا نه بوو، گوتی: "مه به ستم له گهل باوکه یه."
ئایلا جگه له راستی نهیزانی چی بلیت، "ماوهیه کی زور به سه ر ژن و
میردایه تی من و باوکتدا تیپه پیوه، دواى ئەم هه موو ساله هه ستمه وهک
دوو عاشق بمینینه وه."

"تیگه یشتم"، جانیت ئەمە ی گوت و به شیوه یه کی سه یر لای ئایلا هه ستیک
دروست بوو که جانیت لئی تیگه یشتووه.

ئایلا دواى ئه وهی ته لیفونه که ی داخست، ده رباره ی عه شق خوی راده ستی
بیر کردنه وه یه کی قوول کرد. له سه ر کورسییه بزۆکه که ی دانیشتم و خوی
ویکهنایه وه و له خوی پرسى ئاخۆ ئەمیکى بریندار و ئازارزه ده چۆن بتوانیت
جاریکی تر بچیته نیو ئەزموونی خۆشه ویستییه وه. ئاخۆ ئەفیندارى بۆ ئەو
که سانه یه که له م دنیا تیزپه وه دا به دواى ئامانجیک یان هۆکاریکه وه عه ودالن،
به لام بۆ ئەوانه ی زور ده میکه ده ستیان له وه هه لگرتووه چی؟
پیش پوژاوا بوون وه لامی نامه که ی عه زیزی دایه وه.

ئازیزم عه زیز (گه ر بۆم هه بیته ئاوها بانگت بکه م)
سوپاس بۆ وه لامه ناسک و به سوژه که ت که یارمه تی دام به سه ر ته نگژه
خیزانییه که مدا زال ببم. من و کچه که م توانیمان ئەو به دحالیبوونه
ئابوو به ره یه، هه ر وهک خۆت به وێله وه ناوت نابوو، تیپه پینین.

من له تاقە شتىكىدا راست بووم. من له نىوان دوو دژدا دىم و دەچم:
 شەپانگىزى و نەرىنى، يان زۆر له كاروبارى ئەو كەسانە خۆم ھەلدەقورتىنم
 كە خوشم دەوين، يان بەرانبەر پەوتارەكانيان ھەست بە دەسەوسانى دەكەم.
 بەلام دەربارەى دەسەلاتخووزى، لە ژيانمدا ئەم جۆرە ملکہچىكردنە
 ئاشتىيانەيەم پەيرەو نەكردووە كە تۆ دەربارەى بۆت نووسى بووم.
 راستگويانە دەلیم، پىم وا نىيە كە ئەو توانايەم ھەيىت بىم بە سوڤى، بەلام
 گەرەكە ئەمەت پى بلىم: شتەكانى نىوان من و كچەكەم ھەر وەك خۆم
 دەمەويست، دواى ئەوەى وازم لە دەستتۆھردانى كاروبارەكانى ھىئا، بە
 شىوہيەكى سەرسوپھىنەر گۆپان. قەرزارى تۆم و زۆر سوپاست دەكەم،
 ھەروەھا نزام بۆت كرد، وەلى دەمىكە لە دەرگای خودام نەداوہ و دلىيا نىم
 ئاخۆ ھىشتا لە ھەمان شوين نىشتەجىيە. ھەش بە سەرم، ئايا وەك چۆن لە
 چىرۆكەكەدا خاوەن مەيخانەكە دەدوئىت، منىش ئاوا دەدوئىم؟ نىگەران مەبە،
 من بە دەردەدلىيەوہ بەرانبەر بە بەھاكان كفر دەكەم. ھىشتا كفرم نەكردووە.
 لەمەولاش نايكەم.

لە تۆرتامبۆنەوہ

ھاوپىت، ئىيلا

نامه‌که

له به‌غداوه بۆ قه‌یسهرییه، ۲۹ی ئه‌یلوول ۱۲۴۳

ب‌ه ناوی خودا که ده‌هنده و دل‌و‌فانه

برامان سه‌ید بوره‌انه‌دین

سل‌اوتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا بر‌ژی

که نامه‌که‌تم پ‌نگه‌یشت شادمان بووم وه‌ک چۆن ناسیوتمه‌هر واه‌فاداری پ‌نگه‌ی عه‌شقیته‌. نامه‌که‌ت تووشی گولمه‌زیک‌ی کردم، چونکه‌هر ئه‌وه‌نده زانیم که بۆ رۆمی منه‌ی هاوه‌ل‌یک ده‌که‌یت، ئیدی زانیم مه‌به‌ستت ک‌ئیه، وه‌لی ئه‌وه‌ی نه‌مه‌ه‌زانی ئه‌وه‌ بوو که له‌دوای ئه‌وه‌ چی بکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، ده‌رویشیک‌ی گه‌ریده له‌ ته‌که‌یکه‌ی منه و ناوی شه‌مسی ته‌وریزییه. وه‌سپی ئه‌و که‌سه‌ی که تو منه‌ی ده‌که‌یت، به‌ته‌واوی له‌مدا به‌دی ده‌کر‌ی. بر‌وای وایه که ئه‌و په‌یامیک‌ی بۆ ئه‌م جیهانه‌ پ‌ئیه. جا بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی ب‌ئینیه‌ته‌ دی، له‌ که‌سیکی پ‌وونبین و پ‌ووناکییر ده‌که‌ر‌یت تا په‌یامه‌که‌ی خۆی بۆ بگو‌یزیته‌وه و بیر‌ی زاخاوب‌دات و پ‌ووناک بکاته‌وه. ئه‌و له‌ مریدیک‌ یان له‌ فه‌قییه‌ک ناگه‌ر‌یت، به‌لکو‌ داوا له‌ خودا ده‌کات که هاوه‌ل‌یک بدۆزیته‌وه. جار‌یک‌یان پ‌ئی گوتم که ئه‌و له‌ پ‌ئناو که‌سانی خواسابی نه‌هاتووه، به‌لکو‌ هاتووه تا په‌نجه‌ بخاته‌ سه‌ر خور‌په‌ی د‌لی که‌سیک که به‌ره‌و راستی ر‌ینو‌ئینی دنیا ده‌کات.

که نامه‌که‌تم پ‌نگه‌یشت، زانیم له‌ چاره‌ی شه‌سی ته‌وریزی نووسراوه که بگات به‌ رۆمی. جا بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌کسانی بۆ هه‌موو ده‌رویشه‌کانی ته‌که‌یکه‌م هه‌ل بره‌خسینم، کۆمکردنه‌وه و ب‌ئ ئه‌وه‌ی بچه‌ ن‌ئو ورده‌کارییه‌وه، ده‌رباره‌ی زانایه‌ک که ده‌یه‌ه‌وئ د‌لی خۆی بکاته‌وه قسه‌م بۆ کردن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

ژماره یه کی که م و دیاریکراو بوون، شه مس تاقه که سینک بوو ته نانه ت دواى بیستنی مه ترسیی ئه رکه که، پتی له سه ر قه بوو لکردنی ئه وه داگرت. ئه مه له زستانی پابردوودا بوو. ئه وه بوو هه مان شت له به هار و ئینجا له پایزدا دووباره بووه وه.

رهنگه بپرسیت بۆچی به درێژایی ئه م ماوه یه چاوه پیم کرد. به ئاشکرا ده لیم زۆر بیرم لیکرده وه، جگه له تاقه هۆیه ک ناتوانم هۆی دیکه به پیمه وه: وام لیها تبوو شه مسم زۆر خو ش ویست و دلم نه ده هات بۆ سه فه ریکی تر سناک بینیرم.

شه مس له بهر ئه وه ی ژیا نیکی ته نها ژیا وه، که سیکی ته بیات ئاسان نییه و هه ر ئه وه ده توانیت ئه م ئه رکه جیه جی بکات، به لام ئه گه ر له شار یکتا نشته جی بوو و تیکه لاوی خه لکه که ی بوو، ئه وه ده ترسم هه ندی که س بیزار بکات، بۆیه به گوێره ی توانا هه ول م دا سه فه ره که ی دوا بخه م.

ئێواره ی پیش پۆیشتنه که ی شه مس، له بهر ئه وه ی کرمی ئاوریشم به خێو ده که م، به ده وری دار تووه کاندایا سه یه کی درێژمان کرد. ئاخه ر دابونه ریته کۆنه کان به که می له نیو ده چن. عه شق وه ک تروسکاییه ک ناسکه و به شیوه یه کی سه رسو ره یته ر چون ئاوریشم به هیزه. بۆ شه مسم رافه کرد که چۆن کرمی ئاوریشم دوا ی ئه وه ی له قۆزاخه که ی سه رده ر دینیت، ئه و ئاوریشمه له نیو ده بات که دروستی کردووه، بۆیه وه رز پره کان لنده برین له نیوان ئاوریشمه که و کرمی ئاوریشمه که دا یه کیکیان هه لبژیرن. زۆر جار کرمی ئاوریشمه که هیشتا له ناو قۆزاخه که ی دا یه ده یکوژن تا به ساغی ئاوریشمه که ده ربینن، بۆ دروستکردنی یه ک ملپنچی ئاوریشم، سه دان کرمی ئاوریشم به کار ده هینرئ.

خه ریک بوو ئێواره داده هات، بایه کی سارد به سه رماندا هه لیکرد و له رزم لیها ت. له م پیرییه مدا به ئاسانی سه رمام ده بیت، لی زانیم که ئه م له رز لیها تته م به وای پیرییه وه نییه، به لکو زانیم که له م دنیا یه دا ئه مه دوا چاره شه مس له ناو باخه که مدا ده وه ستیت و جار یکی تر هیچمان یه کتر نابینن. بێگومان ئه ویش هه ستی به وه کردبوو، چونکه خه میکم له چاوه کانی دا بینئ.

كازيوه‌ی ئەم بەيانىيە، هات تا دەستەكانم ماچ بكات و داواى فەرم لى
 بكات، واقم وڤما كه بىنيم قژە ڤەش و درىژەكه‌ى ڤڤيوه و سمىله‌كه‌ى تاشيوه،
 ئەو ھۆكارەكه‌ى نەوت و منىش ڤرسىارم لىنى نەكرد. ڤىش ئەو‌ه‌ى ڤڤوات،
 گوتى ڤۆلى ئەو لەم چىرۆكه‌دا لە ڤۆلى كرمى ئاورىشم دەچىت و ئەو و
 ڤۆمى بەرەو قۆزاخەى عەشقى خوداىى دەكشىنەو، تا ئەو كاتە دىت و
 ئاورىشمىكى بەنرخ دەچنرئ، لە ناويدا دەمىتنەو. وەلى لە كۆتاييدا بۆ ئەو‌ه‌ى
 ئاورىشمەكه‌ بژى، گەرەكه كرمى ئاورىشمەكه‌ بمرىت.

ئىنجا بەرەو قۇنيا كەوتە ڤئ . خودا بىپارىزىت. دەزانم ئەو‌ه‌ى لەسەرم
 بوو كردم، ھەروەھا تۆش، بەلام خەمىكى قورس كەوتووئە سەر دلم،
 خەرىكه بۆ دەرويشىك ڤەرۆش دەبم كه لە ھەموو ئەو دەرويشانەى لە
 تەكىكه‌ى خۆمدا بىنيومن، سەيرتر و سەركىشتتر بوو.

لە كۆتاييدا ھەموومان بۆ لای خودا و بۆ لای ئەو‌ىش دەگەڤىنەو.
 ھەر خودا پشتوپەنات بىت

باوەزەمان

فه قیكه

به غدا، ۲۹ ی ئیلول ۱۲۴۳

بپوون به دەرۆیش وهک ههموان ئاگاداریان کردمه وه، ئاسان نییه، به لام
ئهو شته ی بیریان چوو پیمی بلین، ئه وه بوو گهر من بووم به دەرۆیش، ئه و
له دوو لاهه تالاهه ده چیژم. له وه ته ی گه یشتوومه ته ئه م ته کییه وه کو سه گیک
کارده که م. پۆژانه ئه وه نده کارده که م که ده چمه نیو جییه که م، له تاو ئازاری
ماسوولکه کانم و پینه کانم، خه و ناچیه چاوم. له خۆم ده پرسم ئاخۆ که سی
ئاگای له وه هه یه که چ مامه له یه کی خراپم له گه لدا ده کری؟ ته نانه ت گهر
یه کیکیش سه رنجی ئه وه ی دابیت، بیگومان ههر گویشی پی نادات. تا زیاتر
کارم ده کرد، شته که خراپتر ده بوو، ته نانه ت ئه وان ناویشم نازانن و له نیو
خۆیاندا به چه له دوامه وه به (فه قی تازه که و نه ناسه که و قژسووره که)
ناویان ده هینام.

خراپترین شتیک بۆ من ئه وه بوو له ناندینه که به سه ره ره شتی
چیشتلینه ریک کارم ده کرد. ئه م پیاوه له جیاتی دل، خاوه نی پارچه به ردیک
بوو. ده بوو له سوپای مه غوله کاندایه بوو بووا یه ته سه ره کرده یه کی درنده و
تینووی خوین، نه ک له ته کییه دهرۆیشه کاندایه بیته چیشتلینه ر. له یادم نییه
قسه یه کی ناسکی له گه ل یه کی کدا کرد بیت. پی م وا نییه بزانیته زهرده خه نه یه ک
بخاته سه ر لیوی. پۆژیکیان له گه و ره دهرۆیشیکیانم پرسی ئاخۆ له سه ر فه قی
پنویسته که له ناندین له گه ل چیشتلینه ریکدا ملکه چی مه یه ته ی کارکردن بیت؟
به زهرده خه نه یه کی ئالۆزه وه وه لامی دایه وه: (نه ک هه موو فه قیکان، به لکو
ته نها هه ندیکیان).

هموو پۆژئی يه كه م كهس من ږاډه بېم، له جوگه نزيكه كه ئاو دهه مينم،
ئينجا له كوانووه كه ئاگر ده كه مه وه، ناني كونجيدار ده كه م. بۆ قاوه لتي شوږبا
ئاماده ده كه م. ئاخر ئاسان نيه بۆ په نجا كهس خواردن دابين بكهيت، چونكه
پتويسته هموو خواردنه كان له مهنجه لگه لي لپښرين كه گهره يي ههريه كيكيان
له قهواره ي حهوزي گه رماوه كان كه متر نيه. جا ئوه بيتنه بهرچاوتان كي
پاكيانده كاته وه و ده يانشوات. من له به يانيه وه تا ئتواره هموو كاته كانم به
پاك كړدنه وه ي زه وي و سه ريان و قالدرمه به سه ر ده بېم و حه وشه كسك
ده دم و دار ده بېم. چه ندين سه عات به سپينه وه و پاك كړدنه وه ي ته خته به نده
كوڼه كان ي زه وي ي ژووره كان به سه ر ده سته كانم و نه ژنوكانم كوږ ده بمه وه،
كه جيړه جيړيان ليوه دي. مړه بای پرته قال و خوړاكي گهرم ئاماده ده كه م و
گيزه ر و كوله كه سويړ ده كه م و به وريايه وه بړيكي گونجاوي خوږ به كار
دينم به جوړي ناييت به شي تامي هيلكه يه كي زياد بيت. خو نه گه ر بړيكي
زورتر يا كه متر خوږم تيكر دبا، نه وا چيشتلينه ره كه تووشي نوره توږه ييه ك
ده بوو، نه وسا هموو شتيكي به سه ر يه كدا ده شكاند و ده بوو سه رله نوږ
هموو شتم ئاماده بكه مه وه.

114

له وهلامدا گوتی: (ههزار و یهک پوژ، مادام له توانای شههرهزادی
حهکایهتخواندا بووبیت که به دریژیی ئەم ماوهیه ههموو شهویک حهکایهتیکی
تازه دروست بکات، ئەوا له توانای توشدا ههیه بهرگهی ئەوه بگریت).

ئەمه شیتیه! ئایا له نیوان من و شههرهزاددا چ لیکچوونیک ههیه؟ ئاخو
ههموو ئەوهی ئەو دهیکرد ئەوه بوو لهسەر نوینیکی مهخملی رادهکشا و
پهنجی پینهکانی دهجوولاند و دهنکهتریی شیرینی دهکرده دهمی پاشا
گیلهکهوه و چیرۆکی خهیاالی دروستدهکرد و خهیاالیکی تیزیشی نهبوو. پیم وا
نییه که کاریکی قورسی کردبیت، ههروهها پیم وا نییه گهر داوی لی کرابا
نیوهی ئەوه بکات که من دهیکهم، ههفتهیهک بهرگهی نهدهگرت. نازانم ئایا
کەس ههیه پوژهکان بژمیریت، بهلام بیگومان من دهیانژمیرم، ئەوهتا هینشتا
٦٢٤ پوژ له پینشم ماوه.

له ئەزموونهکهما چل پوژی یهکههم له ژووریکی بچکۆلهی نزم بهسەر
دهبرد که نهدهتوانی رابکشیم یا به پتوه بوهستم، بۆیه لیدهپرام بهردهوام
لهسەر چۆکهکانم دانیشم. گهر ئارهزووی خواردنیکی باش یان کهمی
پشودانم کردبا، یان له تاریکی یان له تهنیایی ترسابام، یا خودانهکهران به
ئافرهتیکهوه شهیتانی بووبام، داوی لیدهکردم که ئەو زهنکه مسیهی له
بنمیچهکهوه شوپوبووبوهوه لیدهتم تا یارمهتی پوچیم بدات. وهلی من قهت
ئەوهم نهدهکرد، خو ئەمهش وا ناگهیهنیت که من ئەو بیره ههلهقومهلهقانهم به
خهیاالدا نههاتوو که بنیادهم کهیفساز دهکهن، بهلام چ ههلهیهک له وهدایه که
بیری ههلهقومهلهق به خهیاالی مروفتیکدا بیت که بهندکراویکی بی جووله بیت؟
دوای تهواوبوونی خهلوتهکه، دهبوو بۆ ناندینهکه بگهپیمهوه تا بهدهست
چیشتلینهرهکهوه ئازارهکانم دهست پینکهنهوه، بیگومان بهراستی ئازارم
دهچهشت، بهلام ئەو راستیه تالهی که بهقهت تالچهشتنهکهم بوو ئەوه بوو
قهت له پینماییهکانی چیشتلینهرهکه لام نهدهدا - تا ئەو ئیوارهی که
شهمی تهوریزی گهیشته جی. لهو شهوهدا که له کویتاییدا چیشتلینهرهکه
دهستی لیم گیربوو، تیروپری لیدام، داردهسته قهلهم توژهکان یهک له دوای

یهک له سهر پشتم دهشکان. ئینجا ههردوو پیتلاوهکه می له بهردهرگا دانا که نوکهکانیان پرووهو دهرهوه بوون، ئهمهش نیشانهی ئهوهبوو که کاتی ئهوه هاتووه برۆم. له تهکیی دهرویشهکاندا دهبرت ناکهن و به ئاشکرا پیت نالین که تو سهرکهتوو نهبوویت، بهلکو وات لیدهکهن به بیدهنگی برۆیت.

(ناتوانین به زۆر بتهکین به دهرویش)، چیشتلینهرهکه ئهمهی درکاند، (چونکه بنیادهم دهتوانیت کهریک بباته سهر ئاو، بهلام ناتوانیت به زۆر ئاوی دهرخوارد بدات. دهبنی کهرهکه خۆی ئامادهیی تیدا بیت، لهمهش زیاتر پینگهیهکی تر نییه).

بیگومان مه بهستی ئهوه بوو که من کهرم. له راستیدا گهر شه مسی تهوهریزی نهبوایه، دهمنی بوو به ته مابووم ئهم شوینه جی بهیلم، کهواته ختووکهی پتر ناسینی ئهو وای لیکردم لهم شوینه چهق ببهستم، چونکه لهوهوپیش من کهسیکی وهک ئهوم نه دیبوو. ئاخر ئهو له کهس نه دهترسا، ملکهچی کهس نه بوو، ته نانهت چیشتلینهره کهش زۆر ریزی دهگرت. گهر لهم تهکییه دا گهر پیشهنگی هه بوو بیت و هی ئهوه بیت چاوی لی بکری، تهنها شه مسی تهوهریزی به ئهفسوونه کهی و ئابروومه ندیه کهی و یاخیبوونه کهیهوه بوو، نهک ماموستا و شیخه خاکه را کهی تهکیکه.

بهلن، شه مسی تهوهریزی له بهرچاوی من قاره مانیک بوو. دواي ئهوهی که بینیم، زانیم من هه وهجهی ئهوه نیم که بېم به دهرویشیکی سه لار. گهر ماوهیهکی زۆرم له گه لیدا به سهر بردبا، ئهوا ده بوومه کهسیکی پیشهنگ و به وهج و سهرکیش، بۆیه که پایز داهات، زانیم شه مس ده پوات و ئیتر ناگه پیته وه، بریارم دا له گه لیدا برۆم.

دواي ئهوهی خۆم به کلا کرده وه، چووم چاوم به باوه زهمان بکه ویت، بینیم دانیشتوو و له بهر پرووناکیی فانتوسیک کتیبیکی کۆن ده خوینیته وه. (هیی فهقی، چیت دهوئی؟) وهک ئهوهی به بینینی من بیتاقت بوو بیت، به بیتاقتیه وه لی پرسیم.

به گویره‌ی ئه‌و توانای قسه‌له‌رووییه‌ی هه‌مبوو، گوتم: (گه‌وره‌م، زانیومه به‌م زووانه شه‌مسی ته‌وریزی ده‌روات. ده‌مه‌وئ له‌گه‌لیدا برپۆم، په‌نگه له سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئاتاجی هاوده‌میک بیت).

(نه‌مده‌زانی تۆ ئاوها هۆگری بوویت)، سه‌ید به‌گومانه‌وه پیتی گوتم: (یاخود بۆیه‌ و ده‌لێت تا له‌ کارکردنی نان‌دین رابکه‌یت؟ هیشتا ماوه‌ی مه‌شق‌کردنه‌که‌ت ته‌واو نه‌بووه، هیشتا ماوته‌ ببیت به‌ ده‌رویش).

(په‌نگه‌ یاوه‌ریکردنی که‌سیکی وه‌ک (شه‌مسی ته‌وریزی) له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یدا بۆ من باشت‌ترین مه‌شق بیت)، هه‌رچه‌نده‌ زانیم قسه‌یه‌کی ئاوها ئازایه‌تی ده‌وئ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر گوتم.

سه‌ید که‌وته‌ بیر‌کردنه‌وه‌وه و چه‌ند بێده‌نگیه‌که‌ی درێژه‌ی ده‌کیشا، ئه‌وه‌نده‌ برپام به‌وه زیاتر ده‌بوو که له‌سه‌ر بێچاوه‌رووییه‌که‌م سه‌رکۆنه‌م ده‌کات و بانگی چیش‌تلینه‌ره‌که‌ ده‌کات، تا سزام بدات، به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌کرد، به‌لکو به‌ ناو‌می‌دییه‌وه ته‌ماشای کردم و سه‌ری له‌قاند.

(پۆله، په‌نگه‌ تۆ بۆ ئه‌وه نه‌خول‌قاییت تا له‌ته‌کی بژیت. له‌ نیوان هه‌ر چه‌وت فه‌قی‌دا له‌یه‌کی‌کیان زیاتر نام‌ینیت‌ه‌وه و ئه‌وانی تر ئه‌م رێگه‌یه ده‌گرنه‌به‌ر. هه‌سته‌وه‌ریم پیم ده‌لێت که تۆ بۆ ئه‌وه ناشینیت ببیت ده‌رویش، بۆیه ده‌بیت له‌ شوینیکی تر به‌دوای به‌ش و چاره‌نووسی خۆ‌دا بگه‌ریت. ده‌رباره‌ی یاوه‌ریکردنی شه‌مسیش له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یدا، ده‌بی له‌ خۆی بپرسیت). که ده‌مودووه‌که‌مان ئاوها کۆتایی هات، باوه‌زه‌مان به‌سه‌ر ئاماژه‌یه‌کی به‌وێل و یه‌ک‌لاکه‌ره‌وه‌ی کرد و کۆتایی به‌بابه‌ته‌که‌ هینا و گه‌رایه‌وه سه‌ر کتێبه‌که‌ی. هه‌ستم به‌خه‌مباری و بچووکی خۆم کرد، به‌لام به‌پاده‌یه‌کی سه‌یر پیم وا بوو که من ئازاد بووم.

شەمس

بەغدا، ۳۰ ئىيۇلى ۱۲۴۳

پەس سۈرى ئىسپەكەم لە كازىوھدا پرووھ بايەكە تىم تەقاند، تەنھا جارىك وەستام تا تەماشايەكى دواوھ بىكەم، تەكىنى دەرويشەكانم بىنى وەك ھىلانەى پەلەوھ لە نىو دارتووھكان و درەختلەكان تا دەھات ون دەبوو. دەموچاوى ماندووى باوھزەمان لە بەرچاوم بوو، دەمزانى نىگەرانى منە، بەلام ھۆكاريكى راستەقىنەى وام نەدەبىنى واى لى بىكات تا نىگەران بىت.

ئىدى لە سەفەرىكى عەشقى ئاواھى ناوھوھمدا ھەپپام لىكرد، ئىدى چۈن دەبىت تووشى زىان بىم؟ ئەمەش پىساي دەيەممە: لە نىوان پۇژھەلات و پۇژاوا و باشوور و باكوردى جىاوازييەكى ئەوتق نىيە. ئىدى ئاراستەت پرووھ ھەر لايەك بىت، ئەو سەفەرەى كە دەيكەيت دەبىت بىكەيت بە سەفەرى ناوھوھى خۇت. گەر لە ناوھوھى خۇتدا سەفەرت كىرد، ئەوھ دەتوانىت دىنيا پانوبەرىنەكە و ئەوھى پىشتىشىيەوھ بىرپىت.

ھەرچەندە پىشتىبىنى ئەوھم دەكرد كە پرووبەپرووى ھەندى ئاستەنگ بىمەوھ، وەلى پەژارە دايەگرتەم و ئەو چارەنوسەم بەخىرھىنا كە لە قۇنيا چاوەپىم بوو. لەبەر ئەوھى من سۆفيم، فىرى ئەوھ بووبووم كە پىكەوھ بە دېك و گول، بە دىزىوى و جوانى ژيان قايل بىم. ئەمەش پىسايەكى دىكەيە:

کاتی مامان که ده بینیت دوو گیانه که له کاتی ژاندا نازار ناچیزیت، ئیدی ده زانیت هیشتا ریگه بۆ مه لۆتکه که خوش نه بووه، که واتا جاری مندالی نابیت، جا بۆ ئه وهی نه فسیکی تازه له دایک بیت، پتویسته نازار هه بیت. هه وهک چۆن خشتی سوور ئاتاجی که رمیه کی به رزه تا رهق بیت، خوشه و یستیش به نازار نه بیت کامل نابیت.

* * *

ئو شه وهی پینش ئه وهی ته کیی ده رویشه کان جی بهیلم، په نجه رهکانی ژووره کهم والا کرد تا دهنگ و بۆنی تاریکی بینه ژووره وه. له بهر پرته پرتی پووناکی مۆمه که، پرچه درێژه کهمم بپی و چهند داویکی زبری لی که وته سه زه وییه که، ئینجا ریش و سمیلم و هه ردوو بروم تاشی. که لیووومه وه، له و پوخساره ی نیو ئاوینه که ورد بوومه وه که پتر دره وشاوه و لاو ده یواند. دوا ی ئه وهی تووکه کانم لابرد، ده موچاوم له هه ناو و ته من و په گه زیک خالیبووه وه و ئیدی نه پابردووی هه بوو نه بانه پۆژ. له م ساته وه بۆ هه تاهه تایه داخرا. به هیوری گوتم: (به لی، خۆم ئه وه ده زانم). ته مه ش ریسایه کی تری چل ریساکه یه: "گه ران به دوا ی خوشه و یستیدا ده مانگۆریت. که سیک نییه به دوا ی خوشه و یستیدا بگه ریت و له کاتی سه فه ره که یدا پهن نه گه یشتیت. هه ره ئه وه منده ده ست به سه فه ری گه ران بکه یه، ئیدی له ناوه وه و له ده ره وه ده ست به گۆران ده که یه".

باوه زه مان به سووکه زه ده خه نه یه که وه سندو و قیتی مه خمه لی ده ره یتا و پینشکه شی کردم. له ناویدا سی شتم بینی که ته مانه بوون: ئاوینه یه کی زیوین، ده سته سپرکی ئاوریشم و که مۆله یه ک که عه تری تیدا بوو.

(ئه م شتانه په نگه له سه فه ره که تدا یارمه تیت بدهن، که ئاتاجیان بووین به کاریان بینه. گه ر پروات به خۆت نه ما، ئه وا ئاوینه که جوانی ناوه وه ت پیشان ده دات. ته گه ره ست کرد ناو و ناو بانگت له که یه کی گرتووه، ئه وا

دهسته سړه که یه کسه ر بنگه رډی دلت دینته وه یاد، به لام عتره که برینه کانی
ناوه وه و دهره وه تیار دهکات).

دهستیکم له هره که یان دا، ئینجا سندو ووه که م داخست و سوپاسی
باوه زه مانم کرد و گوتم: (پیم وایه تو ئیتر ناته وئ شتیکی تر بلتیت).

له گهل گه رډی به یاندا، کاتی چوله که کان دهستیان به جریوه جریو کرد، که
دلپه ئاونگه بچو و که کان له سهر لقه کانه وه دهستیان به تکانه وه کرد، سواری
ئه سپه که م* بووم و به ره و قونیا تیمته قاند. نه مده زانی چی چاوه پریم دهکات،
وهلی له و چاره نووسه دلنیا بووم که خودا بوی نووسی بووم.

* نووسه ر پیشتړ ولاخه که ی شهمسی به (ماین) ناو بردووه، به لام له مه ولا به دریژیای پڑمانه که به
(ئسپ) ناوی ده بات، بویه منیش هر ئه سپم به کار هتیاوه. (و. کوردی).

فه قیكه

به غدا، ۳۰ ی ئه یلوولی ۱۲۴۳

په دواى شه مسى ته ور یزیدا، به سوارى ئه و ئه سپه ی که دزیبووم، نیم ته قاندا. تا له توانامدا بوو هه و لم دا مه و دایه که له نیوانماندا به یلمه وه، بۆم ده رکه و ت نا کر ی بئ ئه وه ی بمیینیت که دواى که و تووم، پئی بگم. کاتى شه مس له یه کى له بازاره کانى به غدا وه ستا تا که مى پشو و بدات و هه ندی پئویستی س هه ر بکر یت، بریارم دا خۆمى لى ئاشکرا بکه م، ئیدی له به رده م ئه سپه که ی خۆم به زه ویدا دا.

“هئى لاوی نه ناسی پرچسور، ئه وه بۆ وا له سه ر زه ویه که خۆت در یژ کردو وه؟”، شه مس له سه ر پش تی ئه سپه که ی وه نیوه شادمان و نیوه سه رسورما و بانگی کردم.

له به رده میدا به چۆکا هاتم و وه که ده رۆزه که ران ده سته کانم پانکرده وه و ملم در یژ کرد، به پارانه وه وه گوتم: “ده مه وئ یاهه ریت بکه م. تکه ات لیده که م با له گه لندا بئم.”

“ئایا ده زانیت من بۆ کوئ ده رۆم؟”.

بیده نگ بووم. بیرم له م پرسیاره نه کردبو وه وه، گوتم: “نه خیر، به لام ئه وه گرینگ نییه. من ده مه وئ ببمه مریدی تو. تو پیشه نگی منیت.”

شه مس گو تی: “وا راهاتووم به ته نها س هه ر بکه م و نامه وئ مرید یان فه قیم هه بی ت، سو پاست ده که م! بیگومان من پیشه نگی که س نیم، به تاییه تی تو، ده ی به رپی خۆتدا بکه ر یوه، به لام ئه گه ر له بانه رۆژدا به دواى مامۆستایه کدا گه رایت، تکه یه ر یسایه کی زی ترین بی نه وه یادت که ده لیت: له م دنیا یه دا ژماره ی فیرکه ری درۆزن و مامۆستای درۆزن له ژماره ی ئه ستیره

بېنراوه‌کانی گەردوون زۆرترن. ئو کەسە خۆپەرستانەي کە لە پای دەسەلاتدا کار دەکەن لە گەل مامۆستا راستەقینەکان تیکەل مەکە. مامۆستای پوڤحیی راستگۆ سەرنجت بۆ خۆی ڕاناکیشیت و چاوەڕێی ملکه‌چیی ڕەها، یان سەرسامیی تەواوی تو‌نییە، بە‌لکو یارمەتیت دەدات تا بە‌های خۆدی ناو‌ه‌وت بزانیت و پێزی بگری‌ت. مامۆستا راستەقینەکان وە‌ک شووشە ڕوون و نووری خۆدایان پێدا تێدە‌په‌ریت.

"تکات لێدە‌کەم هە‌لیکم بدەرئ، لێی پارامە‌وه، 'هە‌موو گە‌پیدە بە‌ناوبانگە‌کان کە‌سیکیان وە‌ک مرید یان خزمە‌تکار هە‌بوو لە بارگە‌خستن و ڕۆ‌یشتنیاندا، یارمە‌تیان داو‌ن".

شە‌مس وە‌ک ئە‌وه‌ی ددان بە‌ راستی قە‌سە‌کانمدا بنیت، بە‌دە‌م ڕیشخو‌راندنە‌وه‌ پرسیی: "ئایا دە‌توانیت یا‌وه‌ریم بکە‌یت؟".

پا‌په‌ریم و بە‌رزە‌پێ هە‌ستم، لە هە‌موو دڵمە‌وه‌ سە‌رم لە‌قاند و گوت‌م: "بێ‌گومان، لە ناخە‌وه‌ حە‌ز دە‌کە‌م".

"کە‌واتە‌ باشە. یە‌کە‌م ئە‌رک‌ت ئە‌وه‌یه: دەر‌ه‌وێ ڕوو بکە‌یتە‌ نزیک‌ترین مە‌یخا‌نه‌ و دا‌وای دەر‌یکی ڕێ شە‌راب بکە‌یت، بیهێ‌نیت و لێ‌ره‌ لە‌ بازا‌ره‌کە‌دا بێ‌خو‌یتە‌وه‌".

منیک کە‌ بە‌ عە‌باکە‌م زە‌ه‌ویی ژو‌وره‌کانم پاک‌دە‌کرده‌وه‌، مە‌نجە‌له‌کانم وا سە‌پێ دەر‌کرده‌وه‌، وە‌ک شووشە‌ی جوانی فینیسیا دەر‌ی‌سکا‌نه‌وه‌، کە‌ لە‌ لای یە‌کیک لە‌ پێ‌شە‌وه‌ره‌کان بێ‌نبووم و زۆر دەر‌م بوو کاتی خا‌چپەر‌سته‌کان دایان بە‌سەر شاره‌کە‌دا لە‌ قوس‌تە‌نتینه‌ تالانیان کردبوو، هە‌روه‌ها دە‌توانم بە‌ یە‌ک دانێشتن سە‌د پیاز پاک بکە‌م، یان لە‌تە‌سیر بچنم، هە‌موو ئە‌مانە‌شم بە‌ نا‌وی گە‌شە‌کردنی پو‌حە‌وه‌ دەر‌کرد، بە‌لام خو‌اردنە‌وه‌ی شە‌راب لە‌نیو هە‌موو خە‌لکی و لە‌ بازا‌ردا لە‌ سەر‌ووی توانای مە‌وه‌یه، بۆ‌یه ئیدی بە‌ ترسە‌وه‌ تێ‌یم ڕوانی.

"نا‌توانم ئە‌وه‌ بکە‌م. گەر با‌وک‌م بزانیت، لا‌قه‌کانم دەر‌شکێ‌نیت. ئا‌خر ئو منی بۆ‌ تە‌کیی دەر‌وێشە‌کان نار‌دوو‌ه تا بێ‌مه‌ مو‌سلمانیکی چاکە‌خواز، نە‌ک بێ‌مه‌ یە‌کی لە‌ گا‌ورانێ بپه‌رست. ئا‌خر خا‌نه‌واده‌کە‌م و ها‌ورێ‌کانم چیم پێ‌ دە‌لێ‌ن؟".

ههستم به نیگا سووتینه ره که ی شه مس کرد که ئاراسته ی کردم. هه موو
جهستم که وته له رزین، هه ره وهک چۆن ئه وسا که وته له رزین، کاتی له پشت
دهرگا داخراوه کانه وه خۆم لئ داگرتبوو.

’وهک ده بینى ناکرئ بیته یاوه رم، ئه مه ی به پیتمیک گوت بۆنى
تاوانبارکردنى لیده هات، ’تۆ زۆر بایه خ به بۆچوونى خه لک ده دهیت، تۆ ئه مه ت
زانیه وه؟ زۆر به ته نگ به دهسته پێنانى ره زامه ندیى خه لکه وهیت، ئی هه رچه ند
هه وێش به دهیت له ره خنه یان پرگار نابیت.

زانیم که هه لى یاوه ریکردنیم وا دوور ده که ویته وه، ئیدی دهستم به
به رگریکردن له خۆ کرد، ’چۆن بتوانم که بزنام تۆ به م پرسیاره تا قیم
ناکه یته وه؟ ئاخه ئیسلام شه رابى هه رام کردووه، ’به لام ئه مه که مه کردنه به
خودا. ئه رکى ئیمه ئه وه نییه که یه کێکمان بریار له سه ر برۆای ئه وى تر بدات،
شه مس ئاوها وه لامى دامه وه.

به ئاومیدی دیقه تى ده ور به رى خۆم دا و نه مده زانى چۆن وه لامى
قسه کانى بده مه وه، مه ژگم وهک هه ویرى هه لاته تیک هه لده چوو.

شه مس له سه ر قسه که ی پۆشت و وتی: ’تۆ ده لیت گویا ده ته وئ پێگه که
ببریت، لئ ناته وه ئی له پای وه دیه پێنانى ئه م ئامانجه، قوربانى به هیه شتى به دهیت.
سامان یان هیز یان نیوانگ یان زیده پۆی یان چیتزى جهسته یی. که ره که
یه که م جار له و شتانه خۆت پرگار بکهیت که لای مروف ئازیزن.

شه مس له سه ر ئه سه په که ی جینى خۆى خۆشکرد و به مه کوتایى به
قسه که ی هیتا: ’پیم وایه ده بین بۆ به غدا بۆ لای خیزانه که ت بکه پیته وه، منه ی
پیشه وه ریکى راستگۆ بکه و له به رده ستیدا فێربه. وای بۆ ده چم په نگه پۆژئ
بیت بیته بازرگانیکى باش، به لام چاوتوک مه به. پێگه م بده که ره که برۆم.

به م شتیوه بۆ دوا جار دوعاخوازی لیکردم و ئاوزهنگی له ئه سه په که ی دا،
تیتیه قاند و دوور که وته وه، دنیا له ژیر سمه کانى ئه سه په که یدا گرمه ی ده هات و
ده خزی. خۆم هه لدايه سه ر ئه سه په که م و به ره و ده ره وه ی به غدا دووی که وتم،
به لام مه وداى نیوانمان تا ده هات زۆر تر ده بوو، تا بوو به خالیکى تاریک و
دوور، ته نانه ت تا دواى ماوه یه کى زۆر که خاله تاریکه که ش له ئاسۆوه دیار
نه مابوو، ههستم به کاریگه ریی نیگای شه مس ده کرد.

ئىلا

نورتامبىتون، ۲۴ ئايارى ۲۰۰۸

بەيانىنى ھەموو پۇرۇش، ئىدى كۆتايى پشووۋى ھەفتە بوايە يان پۇرۇشكانى تر، ئىلا پووى دەكرده ناندینهكه و به خۆى دەوت ژەمى قاوہلتنى باش، پەوتى پاشماوہى پۇرۇشكه ديارى دەكات، چونكه پىنى وا بوو ژەمى بەيانىان گرینگترین ژەمى پۇرۇشكهيه. له يەكئ له گۇقارەكانى تاييەت به ئافرەتان خویندبوويهوه كه ئەندامانى ئەو خیزانەى پىكهوه به پىكوپىكى قاوہلتنى دەكەن، له ئەندامانى ئەو خیزانە تەباتر و يەكگرتووترن كه به نيوہتيرى له مال دەردەچن. ھەرچەندە وەك گۇقارەكان باسيان دەكرد، بپوای بەو ھەبوو كه دەيت چيز له خواردنى بەيانىان وەربگريت، بەلام ئەزموونى لەگەل ژەمى بەيانىاندا وەك پىكدادانى ھەسارەكان وا بوو، چونكه له خواردندا ھەر يەكئ له ئەندامانى خیزانەكهى ئارەزوويهكى جياوازی ھەبوو و ھەريەكەيان ھەزى له خواردنىكى جيا بوو، ئەمەش دژى بىرۆكهى پىكهوه نانخواردنى ئىلا بوو. ئىدى چۆن له سەر مېزى نانخواردن ھەماھەنگى دروست دەيت، كاتى جانيت لەتە نانېك بە مرەباوہ دەقريتيت و ئافى نانى تيرى بە ھەنگوينەوہ دەخوات و دەيفيد چاوەرپنە قاپى ھىلكەى كولوى بيتە بەردەم، ئۆرليش نايەھوئ ھىچ بخوات؟ سەربارى ھەموو ئەمانە، ژەمى بەيانى گرینگ بوو و بەيانى ھەموو پۇرۇش ئامادەى دەكرد. سووربوو لەسەر ئەوہى كه نابيت ھىچ يەكئ له مندالەكانى پۇرۇشكهى بە خواردنى پارچە پىكىتيك، يان خواردنىكى ديكەى ھەرزان، دەست پىيكات.

بەلام ئەم بەيانىيەكه ئىلا چووە ناندینهكه، يەكەم شتى كه كردى ئەوہ بوو له بەردەم مېزى نانخواردنەكه دانېشت و كۆمپيوترەكهى كردهوہ.

لهجياتى ئۇەھى قاۋە يان خۇشاۋى پۈتەقال ئامادە بىكات، يان نان بىكات،
ئىنتەرنىتتەكەي كىردەۋە تا بزانىت ئاخۇ عزىز نامەي ئەلىكترونىي بۇ ناردۋە.
ئاي لەو خۇشىيە كە نامەيەكى بىنى!

ئىلاى ئازىز

كە زانىم نىۋان تۇ و كچەكەت باش بوۋە شادمان بووم. دويىنى
دەمەۋبەيان گوندى مۇمۇستىنانگۇم جىيەشت. سەير لەۋەدا بوو من جگە لە
چەند پۇژى زياتر لەۋى نەمامەۋە، كەچى كە كاتى دوعاخۋازى ھات زۇر
خەمبار بووم، بەلكو ھەستەم بە خەمۇكى دەكرد. لە خۇم پرسى ئاخۇ جارىكى
دى دەتوانم لە گواتىمالا ئەم گوندە بچوۋكە بىيىنمەۋە؟ پىم وا نىيە.

ھەر جارى مالئواۋايى لە شوينى بىكەم كە خۇشم دەۋى، ھەست دەكەم
پاژىك لە خۇمى تىدا جىدەھىلم. وام بە خەيالدا دىت، گەر ئىمە ۋەك ماركوپۇلۇ
گەپىدەيى ھەلبۇزىرىن، يان لەنىۋ بىشكەۋە تا ناو گۇر لە ھەمان شوين
بىيىنەۋە، ئەۋا ژيان دەبىتە زنجىرەيەك لە لەدايىكۋون و مردن، چونكە
چركەساتىك لەدايك دەبىت و لەۋى تردا دەمرىت. جا بۇ ئۇەھى تاقىكردنەۋى
نوي دەربكەون، تاقىكردنەۋى كۇن دەپوۋكىنەۋە. ئەرى توش پىت وا نىيە؟

كە لە مۇمۇستىنانگۇ بووم، دەستەم بە پامان كرد و ھەۋلم دا رەنگ و
خەرمەنەي تۇ وىتا بىكەم. ھەر زوو سى رەنگ لە بەردەمىدا دەركەۋتن كە
ئەمانە بوون: زەردىكى گەرم، پۈتەقالىيەكى شەرمىتون، ئەرخەۋانى. وام
مەزەندە كرد كە ئەمانە رەنگەكانى تۇن، بە خەيالدا ھات كە ئەمانە چ بە جيا
بن يان پىنكەۋە بن، رەنگەلىكى جوانن.

لە گواتىمالا، تشاگۇل دوا وىستگەمە - شارۋچكەيەكە خانوۋەكانى پەرش
و بلاۋ و لە قور دروستكراون. حىكمەتىك لە چاۋانى مندالەكانىاندایە لە
سەرۋوى تەمەنيانەۋەيە. ئافرەتەكانى لە ھەموو جۇرە تەمەنىك لە مالەكانى
خۇياندا خەرىكى چىنىنى فەرشى سەر دىۋارن كە بە نەخشى ناياب
پازاۋنەتەۋە. داوام لە پىرېژنىك كرد كە فەرشىكى سەر دىۋارم بۇ ھەلبۇزىرىت،
پىم گوت كە بۇ خاتونىكى دەنىرم لە نۇرتامبۇتون دەۋى. دواي ئۇەھى
كەمەكىك بىرى كىردەۋە، لەنىۋ كۇمەلە فەرشىكى زۇرى پىشت خۇيەۋە،
فەرشىكى راکىشا. بە خۇدا سويىدى خۋارد، ئەۋ كۇمەلە پىتر لە پەنجا فەرشى

له هه موو پهنگه كان تيدا بووه، به لام نهو فهرشه ی که بق توی هه لېژارد، تنهها به سې پهنگ چنرابوو: زهر د و پرته قالی و وهنه وشه یی. وا بزانه تۆ حز دهکیت نه م پیکه و ته بزانه، گهر له مه دا شتی هه بیت، نهوا هه ر له خوداوه یه. نایا به خه یالندا هاتووه که نامه گوړینه وهی نیوانمان پهنگه له پیکه و ته وه نه بیت.

له گه ل سلاوی گهرمدا

عه زیز

تیبېنی: گهر ویست، ده توانم فهرشه که ته به پوستاند بق بنیرم، یان تا نهو پوژه دیت چاومان به یهک بکه ویت و کوپن قاوه پیکه وه بخوینه وه، چاوه پری بکه م و خوم پیشکه شتی بکه م.

نیلا چاوه کانی نوقاند و هه ولی دا نهوه ویتا بکات که چوڼ پهنگه کانی دهوری خه رمانه ی دهموچاوی ددهن. سهیر له وهدا بوو که نهو وینه یه ی له خه یالیدا به رجه سته بووبوو، نهو وینه یه نه بوو که هی ژنیک ی له ته من خویدا بیت، به لکو وینه ی نهو کاته یه تی که کیژوله یه کی ههوت سالان بوو.

بیره وه ریبه کی زور هه لده قولان و بق لای دهگه رانه وه، یاده وه ریگه لئ بوون وایده زانی ده میکه له بیر ی چوونه ته وه. وینه ی دایکی که وه ستاوه و پشتمینکی فستقی سهوزنمالی به دهوری که مه ریدا به ستووه و کوپنکی پیوانه کردنی به دهسته وه یه، ماسکینکی خوله میشی نازارای دهموچاوی داپوشیوه، چهن دین دلی کاغه زینی دره وشاوه و بریقه دار به دیواره که وه هه لواسراوه.

جهسته ی باوکی وهک نهوه ی بیهه وئ له گه ل که ره سه ی پازاندنه وه ی جهژنی له دایک بوون تیکه ل بیت، له بنمیچه که وه شوړ بووه ته وه و شتیه یه کی دلگیری به ماله که به خشیوه. بیر ی که وه ته وه چوڼ سالانی هه رزه کاری به سه ر بردووه، چوڼ به رپر سیاریتی خو کو شته که ی باوکی خسته نه ستوی دایکی. که نیلا هیتشتا کیژوله یه کی بچووک بوو، به لینی به خوی دا که شووی کرد ده بیت میرده که ی به خته وه ر بکات و نابیت وهک دایکی له شوو کردندا سه ر که وتوو نه بیت. به پنی توانا هه ولبدات هاوسه رگیری به که ی له وه ی دایکی

جیا بیت، شووی به پیاویکی کریستیانی نه کرد، به لکو پتی باش بوو هر له
ثایینه که ی خوی شوو به پیاویک بکات.

ئوه چهند سالیکی که مه ئیلا وازی له وه هیناوه که رقی له دایکه
پیریژنه که ی بیته وه. هه رچه نده له م دوا بیه دا نیوانیان باش بووه، لی که یادی
رابردوو ده کاته وه، هیشتا له ناخه وه دلته نگیه ک دایده گریته.
"دایکه! ... خاک دایکمانه! خاک دایکمانه".

ئیلا له دوا ی خوی وه شه پۆلیک پتکه نین و چپه چپی ژنه وت. که ئاوری
دایه وه، بینیی چوار جوت چاو چاودیژی ده کهن. بۆ یه که مین جار، ئۆرلی و
ئافی و جانیت و ده یقید پتکه وه بۆ قاوه لیکردن هاتن. هه موویان به تهنیشت
یه که وه وهستان و وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی نامۆ بیت، تیان ده پروانی. له
شیوه ی ته ماشا کردنه که یانه وه دیار بوو که ئه وان ده می بوو له وی وهستان
و هه ولیان داوه سه رنجی رابکیشن.

ئیلا به زه رده خه نه وه گوتی: "به یانی هه مووتان باش".
"ئه وه گویت لیمان نه بوو؟"، ئۆرلی به سه رسوپمانه وه لئی پرسی.
ده یقید بی ئه وه ی ته ماشای بکات، وتی: "تۆ ته واو نوقمی نیو ئه و
شاشه یه بوو بوویت".

ئیلا دوا ی نیگای شووه که ی که وت و له سه ر شاشه کراوه که ی به رانه بری
نامه یه کی عه زیز. ز. زاهارای بینیی که به شیوه یه کی کال بریسکه ی ده دا. به
په له به بی کوژاندنه وه کومپیوته ره که ی داخست.

"چهند نامه یه کی په خشکاری ئه ده بی هیه، ده بی بیانخوینمه وه، ئیلا
له سه ری پۆیشت، "خه ریکی نووسینی راپۆرته که م بووم".
ئافی به ده موچاویکی گرژه وه گوتی: "نه خیر، تۆ نامه ئه لیکترۆنییه کانت
ده خوینده وه".

ئیلا له خوی پرسی ئاخۆ چی وای له مندا له هه رزه کاره کانی کردوه
ئاوها پژد بن و خه وش یه کتر و درۆی ئه وانی تر ئاشکرا بکه ن؟ به لام که
ئه وان به لای بابه ته که دا نه چوون، به لکو ته ماشای شوینیکی دیکه یان ده کرد و
چاویان بریبوووه میزی نانخواردنه که، بۆیه هه ستی به ئاسوده یی کرد.

ئۆزلى لای به لای ئىلادا كرده وه و لهبرى هه موویان پرسى: "دایكه،
 بۆچى ئەم به یانییه ژهمى قاوه لىتیت ئاماده نه كردووه؟"
 ئىلا به ره و میزه كه ئاو پىدا یه وه و بینى كه ئه وهى ئه وان ته ماشایان
 ده كرد، نه قاوه ی لى بوو نه هیلکه ی كولاو و نه نانى گهرم و نه مره بای ترى.
 چهند جارى سه رى بادا و وهك ئه وهى له ناوه وهیدا به و دهنگه قایل بیت كه
 راستیه یكى حاشاهه لنه گر ده دركیتیت.
 راسته، له بهر خۆوه گوتى چۆن بیرت چوو خواردنى به یانى دروست
 بکهیت؟

بەشى دووھم

ئاو

شتە شلەمە نىيەكان دەگۆرپىن و

پېشېنى ناكرپىن

پۆمی

قونیا، ۱۵ ی تشرینی یەكەم ۱۲۴۴

بەینیم مانگە پەر و درەوشاوەکە ی ئاسمان لە مروارییەکی نایاب و
هەلواسراو دەچوو، لەنیو جینگەکم رابووم و لە پەنجەرەکەو تەماشای
حەوشەکم کرد کە لێوانلیۆبوو لە تریفە ی مانگ، لێ ئەم جوانییە دلەرفیتە ی کە
دیتم خورپە ی دلم و لەرزینی دەستەکانمی سووک نەکرد.

"ئەفەندی، تۆ پەنگت زەرد هەلگەراوە. ئایا دیسان خەونت بینێوە؟"
هاوسەرەکم بە نەرمی وای پێ گوتم، "جامی ئاوت بۆ بینم؟".

دلنایم کردەو و داوام لیکرد کە بۆ ناو جیبەکە ی بگەڕیتەو و ناتوانیت
هیچ شتی بکات، چونکە خەوێنەکانمان بەشیکن لە چارەنووسمان و خودا
چۆنی بویت ئاوا پەوتی خۆیان وەردگرن. بە خۆم گوت بێگومان هۆیک
هەیه وام لێدەکات کە هەموو شەویک لەو چل شەوێ رابردوو هەمان خەون
ببینم. لە هەر جارێکدا سەرەتای خەوێنە کەمێ جیاواز بوو، یان پەنگ
بەردەوام هەمان خەون بووبیت، بەلام ئەوێ من بووم لە هەر شەویکدا لە
خانەیهکی جیاوێ مەملانیم کردوو.

ئەمجارە لە ژووریکێ بە فەرش پاخراو و ئاشنا خۆم بینی قورئانم
دەخویند، بەلام لە هیچ شوێنی لەو شوێنانە نەدەچوو کە پێشتر بینیبووم.
دەرویشیکێ بالابەرز و باریکە لە بەرانبەرم قیت دانیشتبوو، دەمامکی لەسەر
دەموچاری بوو و مۆدانیکێ بە دەستەو بوو، پێنج مۆمی داگیرساوی تیدا
بوو، پووناکییان بۆ دەکردم تا بتوانم بخوینمەو.

دوای کەمێ سەرم هەلبێی تا دەرویشەکە لەو چامەیه ئاگاداربکەمەو کە
دەمخویندەو. وای لەو ترسە ی کە دایگرتم، ئاخەر ئەوێ من بە مۆمدانم

دهزانی، دهستی راسته‌ی پیاویک بوو. که دهر ویشه‌که دهستی بۆ دریژکردم،
بینیم هر په‌نجه‌یه‌ک له په‌نجه‌کانی داگیرسابوون.

به ترسه‌وه ته‌ماشای دهر و به‌ری خۆم کرد و له ئاو ده‌گه‌رام، به‌لام چهند
چاوم گیرا، ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت. ئیدی عه‌باکه‌م له به‌ر خۆم دا‌کهند و دام به
سه‌ر دهر ویشه‌که‌دا تا ئاگره‌که بکوژینه‌وه.

کاتی عه‌باکه‌م به‌رز کرده‌وه، ئه‌و نه‌مابوو و له دوا‌ی خۆی مؤمیتی
داگیرساوی جیه‌یشتبوو.

له‌وساوه وام لی‌هاتوو به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی. له ماله‌که‌دا
به‌دوا‌یدا ده‌گه‌رام و هه‌موو گۆشه و سووچی‌کم ده‌پشکنی. دوا‌جار به‌ره‌و
حه‌وشه‌که رامکرد، گوله‌کانی ناو حه‌وشه‌که له ده‌ریایه‌کی په‌نگی زه‌ردی
دره‌وشاوه‌دا پشکوتوو بوون. به راست و چه‌پدا بانگم کرد، وه‌لی له هه‌چ
شوینی پیاوه‌که‌م نه‌دی.

“هۆو خۆشه‌ویست بگه‌رێوه، تق له کویت؟”

له کۆتاییدا وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سته‌وه‌رییه‌کی شووم پێش خۆی دابم، له
بیره‌که نزیک بوومه‌وه و له بنی تاریکی بیره‌که‌دا ته‌ماشای ئاوه‌که و
شه‌پۆله‌که‌یم کرد. سه‌ره‌تا هه‌چم نه‌دی، لی دوا‌ی که‌م، له تریفه‌ پروونا‌که‌که‌ی
مانگ لی‌وانلیو بووم و حه‌وشه‌که‌ی پروونا‌ک کرده‌وه. ئه‌وسا دوو چاوی په‌شم
بینی که له بنی بیره‌که‌وه به‌خه‌میکی بپیشینه‌ نیگایان ده‌کردم.

“کۆشتیان، یه‌کێ بانگی کرد، په‌نگه‌ ئه‌وه هه‌ر ده‌نگی خۆم بووبیت.
له‌وانه‌یه ده‌نگه‌که‌ی خۆم له دۆخی ئازاری‌کی بپیرانه‌وه‌دا، وا ده‌رکه‌وتبیت.

ئیدی هاوارم کرد و هاوارم کرد، تا هاوسه‌ره‌که‌م به‌توندی گرتمی و به
سینگ‌ی خۆوه‌ی نوساندم. به‌ناسکی لی‌ی پرسیم “ئه‌فه‌ندی، دیسان هه‌مان
خه‌ونت دیوه‌؟”

* * *

دوای ئه‌وه‌ی کیرا دووباره‌ نوسته‌وه، به‌ره‌و‌ه‌وشه‌که‌ دزهم‌ کرد. له‌و‌ ساته‌دا‌ ئه‌و‌ سه‌رنجه‌م‌ لا‌ دروست‌ بوو، که‌ هه‌شتا‌ خه‌ونه‌که‌ به‌ پروونی‌ و‌ ترسناکیه‌وه‌ ده‌بینم. له‌ کپی‌ شه‌وه‌که‌دا‌ به‌ بینینی‌ بیره‌که‌ ته‌زوویه‌ک‌ به‌ هه‌موو‌ جه‌سته‌م‌دا‌ تێپه‌ری، به‌لام‌ توانام‌ نه‌بوو‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دا‌نیشم، ئیدی‌ بۆ‌ سرته‌ی‌ شنه‌ی‌ شه‌وبای‌ نیو‌ دره‌خته‌کان‌ گویم‌ هه‌ل‌خست.

له‌ کاتی‌ ئاوه‌ادا، نۆره‌خه‌مێک‌ دا‌یده‌گرت‌م‌ و‌ نه‌مه‌زانی‌ به‌وای‌ چیه‌وه‌یه. ئاخر‌ منێک‌ ژایانی‌ خۆم‌ دروست‌کردووه‌ و‌ ئه‌وه‌ی‌ به‌هه‌ویای‌ بووم‌ وه‌دیم‌ هه‌تاوه. خودا‌ سێ‌ شتی‌ ئازیزی‌ پێ‌ په‌وا‌ بینووم‌ که‌ ئه‌مانه‌ن: زانست، چاکه‌خوازی، توانای‌ یارمه‌تیدانی‌ خه‌لکی‌ تا‌ به‌دوای‌ خودادا‌ بگه‌ڕین.

دوای‌ ئه‌وه‌ی‌ گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی‌ سیوه‌هشت‌ سالی، خودا‌ له‌وه‌ زۆرت‌ری‌ پێ‌ به‌خشیم‌ که‌ داوام‌ ده‌کرد. خویندم‌ تا‌ بووم‌ به‌ وتارخوین‌ و‌ زانایه‌کی‌ ئیسلامی‌ و‌ شه‌رعی، زانسته‌کانی‌ عیرفانم‌ خویند، ئه‌مه‌ش‌ زانستیکه‌ به‌ پله‌ی‌ جیاجیا‌ ته‌نها‌ به‌ پێغه‌مبه‌ران‌ و‌ پیاوچاکان‌ و‌ زانایانی‌ ئایینی‌ ده‌به‌خشری. به‌ موچپاری‌ باو‌کم‌ خودا‌ لێ‌ خوش‌ بیت، له‌ لای‌ باشت‌رین‌ زانایانی‌ سه‌رده‌مه‌که‌مان‌ خویندم‌ و‌ بۆ‌ قوول‌کردنه‌وه‌ی‌ باوه‌ره‌که‌م‌ که‌ ئه‌رکیکه‌ خودا‌ منی‌ بۆ‌ تایبه‌تمه‌ند‌ کردووه، ده‌وانیکی‌ زۆرم‌ دا.

سه‌ید‌ بوره‌انه‌دینی‌ کۆنه‌مامۆستام‌ ده‌یگوت‌ من‌ له‌و‌ که‌سانه‌م‌ که‌ خودا‌ زۆر‌ خوشی‌ ده‌وین، چونکه‌ بۆ‌ ئه‌م‌ ئه‌رکه‌ پێرۆزه‌ راسپێرد‌راوم‌ تا‌ په‌یامه‌که‌ی‌ بگه‌یه‌نمه‌ به‌نده‌کانی‌ و‌ بۆ‌ جیا‌کردنه‌وه‌ی‌ دادووبیدای‌ کۆمه‌کیان‌ بکه‌م.

چه‌ندین‌ سال‌ له‌ حوَجْره‌ خویندم، له‌گه‌ل‌ زانایانی‌ دیکه‌ی‌ ئایینناسیدا‌ له‌ لاهووت‌م‌ کۆلییه‌وه، فه‌قیکانم‌ فێر‌کرد‌ و‌ له‌ زانستی‌ ئایینی‌ و‌ فه‌رمووده‌م‌ کۆلییه‌وه‌ و‌ وتاری‌ هه‌ینیم‌ له‌ گه‌وره‌ترین‌ مزگه‌وته‌کانی‌ شاردا‌ خوینده‌وه. به‌ ده‌گه‌م‌ ناوی‌ ئه‌و‌ فه‌قیانه‌م‌ له‌ بیرده‌چوو‌ که‌ وانه‌م‌ پێ‌ گوتبوونه‌وه. هه‌ست‌ به‌ زیاده‌ڕوویی‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ ده‌که‌م‌ که‌ لێیان‌ ده‌بیستم‌ ده‌لێن‌ گوايه‌ یه‌کجار‌ ئاتاجی‌ ئه‌و‌ وتارانه‌ی‌ من‌ بوون‌ و‌ پێنویینی‌ کردوون‌ و‌ ژایانی‌ گۆپیوه.

خودا‌ به‌ خێزانیکی‌ خوشه‌ویست‌ و‌ براده‌ری‌ باش‌ و‌ مریدی‌ دلسۆز‌ خه‌لاتی‌ کردووم. له‌ ژایانه‌دا‌ هه‌ژاری‌ و‌ نه‌بوونیم‌ نه‌چه‌شتووه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ له‌ده‌ستدانی‌ یه‌که‌مین‌ هاوسه‌رم‌ ئێشیکێ‌ توند‌م‌ پێگه‌یشت‌ و‌ پێم‌ وا‌ بوو‌ ئێتر‌ ژن‌

ناهيتمهوه، بهلام ژنم هيتا. له سايهی کيراوه ژيانیکی پر خوشی و گهشی
 ژيام. هردوو کورپهکهم گهوره بوون، لهگهل ئهوهشدا ههر ئه و پرسياره
 دهکهم چون دهبيت يهکتيان لهوی دیکه جيابيت. ئه و دووه مينا دوو تؤون،
 لهگهل ئهوهی به تهنشت يهکوه و له هه مان خاکدا پويتراون و هه مان خور
 گهشهی پيداون و هه مان ئاو پاراوی کردوون، ئیدی سهریان دهرهيتا و دوو
 پروهکی تهواو جيايان لئ پيداوو. من شانازيان پيوه دهکهم، شانازی به و
 کچه مانه وهش دهکهم که ههلمانگرتوه تهوه و خاوه ن چهنده به هره يهکی
 دهگمه نه. من پياویکی به خته وهرم، به ژيانی خوم و به و کومه لهی که تتياندا
 دهژيم، په زامه ند و قايلم.

که واته بۆچی له ناوه وهمدا ههست به بۆشایی دهکهم و پوژ له دواي پوژ
 بۆشاییه که قوول و ههراوتر دهبيت؟ وهک نه خوشی رۆحم بۆگه ن دهکات و بۆ
 ههر کوييه ک برۆم له گه لمدايه، وهک مشک هيتمه، بهلام موزير و درنده يه.

شەمس

قۇنيا، ۱۷ ئىيۇن ۱۹۴۴

بەرلەۋەي لە دەروازەي ھەر شارىك كە پىشتەر نەم دى بىت، بچمە ژوورەۋە، كەمى دەۋەستەم تا سلاۋ لە پياۋچاكان و پىرۆزەكان بكم، ئىدى بە مردوۋ و زىنۋىيەنەۋە، بە ناسراۋ و گومناۋىيەنەۋە. ھەر كاتى گەشتىتەمە شوئىكى نوئ، يەكەم شتى كە كر دوۋمە ئەۋەيە فەرم لە پياۋچاكانى خىرخواز ۋەرگرتوۋە، ئىدى موسلمان بوۋىن يان كرىستيان يان جوۋلەكە بن، چونكە بىروام وايە پياۋچاكان لە سەروۋى ئەم ناولىتەنە جىاۋازە توۋرەھاتەنەۋەن، چونكە ئەۋان سەر بە ھەموو مرقۇايەتەن.

ھەر ئەۋەندە بۆ يەكەم جار لە مەۋدايەكى دوۋرەۋە قۇنيام لى دەركەۋت، ئەۋەي لەۋەپىش كر دىۋوم لىرەش كرەم، بەلام شتىكى ئائىسايى ۋوۋى دا. لەبرى ۋەلامدانەۋەي سلاۋەكەم و فەر پىتەخشىنەم، پياۋچاكان ۋەك كىلى وردوخاشبوۋى گۆرەكان بىدەنگ بوۋن. دوۋبارە بە دەنگىكى بەرزتر و توندتر سلاۋم لى كرەنەۋە، بەلكو ئى ئەيانىستىتەم. دىسان بىدەنگى بالى كىشا. ئىدى زانەم ئەۋان بە باشى گۈنيان لە من بوۋە، بەلام فەرى خۇيان پى نەبەخشىۋم.

پىم بلى ئەۋە چى قەۋماۋە؟، داۋام لە (با)يەكە كرە تا بە درىژايى و پانايى ۋلاتەكە قسەكانەم بۆ پياۋچاكان و رىز لىگىراۋەكان بىات.

دۋاي كەمەكى بايەكە بە خۆ و ۋەلامەۋە گەپايەۋە و گوتى: ھۆ دەرويش، لەم شارەدا لە دوۋ شتى دژ بە يەكتر زىاتەر نايىنىت و لە نىۋانىندا شتى تر نىيە، ئەۋىش يان خۆشەۋىستىيەكى بى غەلوغەشە، يان ۋىكى ئەستورە. ئىمە

ئاگادارت دەكەينەو ڭەر بېرۇيت لەسەر بەرپرسىيارىتى خۇت دەچىتە ناو
شارەكەو.

وتم: 'لەم بارەدا پېويست بە پەژارە ناكات، من تا ماوم خۇشەويستى
بىڭەرد دەدۆزمەو، ئەمەش بۇ من بەسە.'

كاتى پياوچاكانى قۇنيا ئەوھيان بېست، فەرى خۇيان پى بەخشىم، بەلام
من بېيارم دا لە چوونە نېوشارەكە پەلەنەكەم، ئەو بوو لەژىر داربەروويەك
دانىشتىم. لەو دەمەدا كە ئەسپەكەم لەو گىاوگۇلانە دەلەوہرا، دەستم بە
تەماشاكردنى شارەكە كرد كە لە دوورپا لىمەو دياربوو. منارەكانى قۇنيا
لەبەر تىشكى خۇرەكە وەك پارچە بلوور دەبرىسكانەو. ناوبەناو وەپىنى
سەگ و زەرەى كەر و پىكەنىنى مندانان و دەنگى فرۇشيارانم دەبېست كە بە
هەموو ھىزانەو بانگيان دەكرد - دەنگەلىكى ئاسايى كە نىشانەى
دەنگەكانى شارىكە پرە لە ژيان. لە خۇم پرسى ئاخۇ دەبى لە پشت دەرگا
داخراوہكان و پەنجەرە بە پەردە داپۇشراوہكان، جۆرى شادمانى و خەم چى
بىن؟ لەبەر ئەوہى لەگەل ژيانى گەپىدەيىدا راھاتبووم، بۆيە مانەو لە شاردا
كەمى بىزارى دەكردم، بەلام رىسايەكى بنچىنەى دىكەم ھاتەو ياد كە دەلىت:
(ھەول مەدە بەرەنگارى ئەو گۇرپانكارىيانە بېيتەو كە رېت لىدەگرن، بەلكو
لىڭەپى با ژيان لەناوتدا بژى. ڭەر ژيانت سەرەوژىر و قەپەو بوو، نىگەران
مەبە. چۇن دەكرى بزانىت كە ئەو شتەى لەگەلىدا راھاتوويت، لەو شتە باشتەرە
كە بەرپۆەيە؟).

دەنگىكى ناسك لە زىندەخەوہكەم وەئاڭاى ھىنام و گوتى: 'دەرويش،
سلاوت لى بېت.'

كە ئاوپم دايەو، جوتيارىكى پىستەسمەر و دەستوبازوو ئەستوور و
سىمىلشۆپم دى. سواری پەيتوونىك بووبوو كە گايەكى لەپولاواز پرايدەكىشا،
ئەم گياندارە بەستەزمانە وا دياربوو ھا ئىستا ھا نەختىكى تر گيانى
دەردەچىت.

وئەلام دايەو: 'سلاو لە تۇش، بەرەكەتى خودات بەسەردا بېرۇيت.'
'ئەو بۇ لىرە بە تەنيا دانىشتوويت؟ ڭەر لە سواری ئەسپەكەت ماندوو
بوويت، ئەو دەتوانم بىڭەنم.'

به زهرده‌خه‌نه‌وه پيښ وټ: "سوږاست ده‌که‌م، پيښ وايه به پيښان بړوم له گايه‌که‌ی تو زووتر ده‌که‌مه جي".

جوتياره‌که وټي: "گايه‌که‌م به که‌م مه‌زانه"، هه‌ستی به سووکايه‌تی کرد، "ره‌نگه پير و لاواز بووبیت، به‌لام نازيزترين هاوپټمه".

ئهم قسانه‌م به دل‌وه نووسان، ئیدی به‌رزه‌پي راپه‌ريم و به‌رانبه‌ر جوتياره‌که دانوشتامه‌وه. ئاخړ منيکی ساکاری پيکه‌ه‌تی بازنه فراوانه‌که‌ی خه‌لقه‌نده‌کانی خودا، چوڼ ده‌کرئ پيکه‌ه‌ته‌ی‌کی ديکه‌ی ئهم بازنه‌یه به که‌م بزانه‌م، ئیدی ئهو پيکه‌ه‌ته‌یه نازل بیت يان مړوق؟

گوتم: "داوای ليټوردن له خوټ و له گايه‌که‌ت ده‌که‌م، تکات ليټده‌که‌م بمبه‌خشه".

سټيبريکی باوه‌پنه‌کردن له‌سه‌ر پوخساری جوتياره‌که نه‌خش بوو. ماوه‌یه‌ک له شوين خوی وشک وه‌ستا و وايزانی شوخی پيټده‌که‌م، گوتی: "قه‌ت هيچ که‌سي وای پي نه‌وتووم"، زهرده‌خه‌نه‌ی‌کی گه‌رمی به پوومدا پژانده. "مه‌به‌سنت ئه‌وه‌یه داوای ليټوردنم له گايه‌که‌ت کرد؟".

"مه‌به‌ستم ئه‌مه‌شه، به‌لام قه‌ت هيچ که‌سي داوای ليټوردنی لي نه‌کردووم، به‌لکو گه‌ر پوويشي دايتت ئه‌وه به پيچه‌وانه‌وه بووه، به‌رده‌وام منم ته‌وازو ده‌خوازمه‌وه. ته‌نانه‌ت کاتي خه‌لکی هه‌له‌یه‌کم به‌رانبه‌ر ده‌که‌ن، هه‌ر من داوای ته‌وازو يان ليټده‌که‌م".

به بيستنی ئه‌وه نيگه‌ران بووم، به هيمنی گوتم: "قورثانی پيروز ده‌لټ (مړوقمان له باشتريښ شيوه‌دا دروستکرد)، ئه‌مه‌ش پيسايه‌که له پيساکان". پرسبی: "کام پيسا؟".

"خودا مژوولی ته‌واوکردنی دروستکردنی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی تويه. ئهو ته‌واو مژوولی تويه. هه‌ر بنياده‌ميک بریټيه له کرده‌یه‌کی به‌رده‌وام و له‌سه‌رخو و بزواو، به‌لام به‌خوراگرييه‌کی به‌ره‌و به‌رکه‌مالبوون. هه‌ر يه‌کي له ئيمه بریټيه له کاریکی هونه‌ری ته‌واونه‌کراو و ليټپراوانه هه‌ولی به‌رکه‌مالبوون ده‌دات. خودا له‌گل هه‌ريه‌که‌ماندا به‌جيا مامه‌له ده‌کات، چونکه مړوقايه‌تی تابلوقيه‌کی جوانه و شيوه‌کاریکی به‌هرمه‌ند وټنه‌ی کيتشاوه، له پووی بايه‌خيشه‌وه هه‌موو خاله‌کان له ته‌واوکردنی وټنه‌که‌دا يه‌کسان".

‘ئایا هاتوویت تا گوڭ له وتاره‌کەش بگریت؟’ جوتیاره‌که سەرله‌نوڭ به بایه‌خه‌وه پرسپاری کرد و له‌سەری پوښت: ‘وا دیاره شوینه‌که له خەلکی جمه‌ی بیټ. ئەو پیاویکی مه‌زنه’.

که زانیم مه‌به‌ستی کێیه، دلم به توندی که‌وته خورپه، لیم پرسى: ‘پیم بلی جیاوازی وتاره‌کانی پۆمی له چیدایه؟’.

جوتیاره‌که بێده‌نگ بوو و چاوی برییه ئاسۆی فراوان. وا دیاربوو که بیرى له هه‌موو شویټیکدا ده‌هات و ده‌چوو، بێ ئه‌وه‌ی له شویټیکی دیاریکراو بگیرسێته‌وه.

ئینجا وتی: ‘له گوندی پزئێته‌وه به کۆمه‌لی ده‌رده‌سه‌رییه‌وه هاتم. سەر‌ه‌تا برسیتی داها، ئینجا مه‌غوله‌کان هاتن و پرویان ده‌کرده هەر دینی‌هک ده‌یان‌سووتاند و تالانیان ده‌کرد، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌شاره‌گه‌وره‌کانیان کرد، خراپ‌تر بوو. ئه‌وه‌بوو ئه‌رزه‌پۆم و سیواس و قه‌یسه‌رییه‌یان داگیر کرد، هه‌رچی نێرینه‌ بوو سه‌ریان برین و ئافره‌تانیان به‌دیل گرت. بۆخۆم که‌سیکم له‌خۆشه‌یستانم له‌ده‌ست نه‌چوووه‌ یان مال‌م تیندا نه‌چوووه، به‌لام شتیکی گرینگم له‌ده‌ست داوه، ئه‌ویش خۆشی و گه‌شییه’.

لیم پرسى: ‘ئه‌وه چی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌پۆمییه‌وه هه‌یه؟’.

جوتیاره‌که دووباره‌ چاوی برییه‌وه گایه‌که‌ی و به‌ئاخافتنیکی خالی له هه‌ر رېټمیک، که‌وته بلمه‌بلم: ‘هه‌موو خەلکی ده‌بیژن گه‌ر گوڭ له وتاره‌کانی پۆمی بگریت، خه‌مه‌کانت ده‌په‌وینه‌وه؟’

به‌ش به‌حالی خۆم پیم وا نیه‌ که له‌گه‌ل خه‌مدا کێشه‌یه‌ک هه‌بیټ، به‌لکو ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌وه‌یه – ئه‌وه دوورپوویییه که خەلکی به‌خته‌وه‌ر ده‌کات، به‌لام راستی وایان لێده‌کات هه‌ست به‌خه‌مباری بکه‌ن، به‌لام ئه‌وه‌م به‌جوتیاره‌که نه‌وت، به‌لکو پیم گوت: ‘بۆچی تا قۆنیا هاوه‌لێت نه‌که‌م تا ده‌رباره‌ی پۆمی پتر قسه‌م بۆ بکه‌یت؟’.

هه‌وساری ئه‌سه‌په‌که‌م به‌گالیسه‌که‌که‌وه به‌ست و سه‌رکه‌وتم و به‌ته‌نیشټ جوتیاره‌که‌وه پۆنیشتم. که زانیم گایه‌که‌ گوڭ به‌سه‌رباره‌که‌ی نادات، هه‌ستم به‌خۆش‌حالی کرد. به‌شیوه‌یه‌کی بیزارکه‌ر یه‌کجار له‌سه‌رخۆ ده‌ستی به‌پۆشټن کرد. جوتیاره‌که له‌تی نان و پارچه‌یه‌ک په‌نیری بزنی پێدام و ده‌ستم

به خواردن بیان کرد. ئینجا به بهر چاوی نه‌نوستووی پیاوچاکانی شاره‌که‌دا و له‌ژێر ئاسمانیکی سامال و شین و خۆره‌تاویکی داگیرساودا چووینه ناو قونیاره.

‘هاوړېم خودا پشتیوانت بیت’، ئه‌مه‌م گوت و له‌سه‌ر گالیسکه‌که‌یه‌وه قه‌له‌مبازیکم دا و هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌م کرده‌وه.

‘له‌بیرت نه‌چیت ئاماده‌ی وتاره‌کان بیت’، جوتیاره‌که به‌په‌رۆشه‌وه بانگی کردم. سه‌رم له‌قاند و به‌ئاماژه‌ی ده‌ست دوعاخوازیم لێکرد، گوتم ‘گه‌ر خودا مه‌یلی لێ بیت’.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌له‌های بیستنی وتاره‌که و چاوه‌ڕینی بینینی پۆمی بووم، به‌لام سه‌ره‌تا ویستم له‌شاره‌که‌دا هه‌ندێ کات به‌سه‌ر به‌هم، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار ده‌رباره‌ی ئه‌م وتارییژه‌مه‌زنه‌ بۆچوونی دانیشتوانی شاره‌که‌ بزانم. ده‌مه‌ه‌ویست به‌ر له‌وه‌ی به‌چاوی خۆم ببینم، له‌چاوی خه‌لکه‌که‌وه‌ ببینم، له‌چاوی یار و نه‌یاره‌وه، چاوانی خۆشیان ده‌وێ و چاوانی پ‌قیان لێیه‌تی.

حه سه نی سوال کهر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

پاوه‌ر ده کهیت یان نایکه‌یت، ئه وان به م پا که ره وه زه مینییه* ده لّین (ئازاری پیروژن). ئاخر منیکی گه‌روگولی له یه مېووس** هه‌لواسراو له وه زیاتری ناوی که ته‌نیا بیلن له ناویاندا بیت، ئیدی مردوو بن یان زیندوو. له شه‌قامه‌کاندا دایکه‌کان بق ترساندن مندا له هارو هاجه‌کانیان ئاماژه به من ده‌که‌ن، مندا لان به‌ردبارنم ده‌که‌ن، خاوه‌ن دوکانه‌کان له به‌رده‌م دوکانه‌کانیان ده‌رم ده‌که‌ن تا تووشی ئه‌و به‌دبه‌ختیه‌یان نه‌که‌م که بق هه‌ر شوینن برۆم له‌گه‌لمدایه، ژنه‌ دووگیانه‌کان که چاویان به من ده‌که‌ویت له ترسی ئه‌وه‌ی مندالی شیناویان نه‌بیت، رووی خویان داده‌پوشن. ئه‌وانه نه‌یانده‌زانی چهنده‌ خویان له من دوور بگرن، منیش به هه‌مان شیوه‌ خۆم لییان دوور ده‌گرم تا له نیگا توورپه‌کانیان خۆم بیاریزم.

پیستم ده‌گۆرا و ره‌ش هه‌لده‌گه‌را و ئه‌ستوو ده‌بوو، له‌سه‌ر هه‌ردوو شانم و چۆکه‌کانم و باله‌کانم و ده‌موچاوم له‌ په‌نگی هیلکه‌ی پیس به‌ قه‌واره‌ی جیاجیا بلق ده‌رده‌که‌وتن و هه‌ستم به‌ زوورانه‌وه و سووتانه‌وه‌یان ده‌کرد، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌برد ئیشه‌که‌ی نه‌ده‌ما. ئه‌م په‌لانه‌ گه‌وره‌ ده‌بوون و هه‌لده‌ئاوسان و کیسه‌ی ناشیرینیان لی په‌یدا ده‌بوو، ده‌سته‌کانم چرنۆکیان لی په‌یدا ده‌بوو و ده‌موچاوم به‌ راده‌یه‌ک ده‌گۆرا هه‌ر نه‌ده‌ناسرایه‌وه. که ده‌گه‌یشتمه‌ دواوایی، نه‌مه‌ده‌توانی پیلوه‌کانم لیک بنیم. لیک به‌ ده‌مدا ده‌چۆرایه‌وه و هه‌ر له‌خۆوه‌ چاوه‌کانم فرمیسکیان ده‌پژانده‌، شه‌ش نینۆکی

* پا که ره وه‌ی زه مینی: دیواریکی نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خه.

** یه مېووس: پینچیکی نیو دۆزه‌خه.

په نجه كانم كه وتن و نينؤكيكي ترم خهريكيوو دهكوت. سهير له وهدايه كه هيتشتا جه ستم مووي پتوهيه، بؤيه دهبي له مه دا خؤم به بهخته وهر بزانم. بيستبووم كه گه پرووهكان فرينده دهنه دهره وهي شووراكاني شار، به لام له م شارهدا مادام گروئ بوون بؤ ئاگادار كردنه وهي خهلكي زهنگيكي پتیه تا لتي نزيك نه كه ونه وه، وازيان لتي هيتاوه تا له ناوشار بؤي.

ههروهها ريگهي دهرؤزه كردنيان پيداوين، ئه مهش شتيكي باشه، چونكه گه ر ئه وه نه كه ين، له برسان دهرمين. دهرؤزه كردن يه كيكي له و دوو ريگه يهي پتي ده ژين، به لام ريگهي دووهم نوؤژ كردنه، ئه مهش نهك له بهر ئه وهي كه خودا چاوديرييه كي تاييه تي گه پرووهكان دهكات، بهلكو هه ندئ پتيان وايه كه به هؤيه كي سهيره وه ئه مه دهكات، بؤيه دانيشتواني شاره كه به قه د ئه وهي نه فره تيان لي دهكردين، به و ئوميدده ي بري زياده نزا له ده ممان دهر بينن، خؤشيان ده ويستين و بري پاره يان خواردنيان پتيدهداين. رهنگه له شه قامه كاندا گه پرووهكان له سهگ خراپتر مامه له يان له گه لدا بكرئ، به لام له و شوپنا نه ي كه تارمايي مهرگ يان نا ئوميدديان لي دهر ده كه ويت، ئه وا ئيمه مانان تني دا ده بين به پاشا.

كه داوام لي دهكرئ به رانبهر هه ندئ پاره بؤ كه سيك هه ندئ نزابكه م، سه رم به رده ده مه وه و به چه ند وشه يه كي ناحالي به عه ره بي بلمه بلميك ده كه م و خؤم وا پيشان ده ده م كه نوقمي نئو نزاكردن بووم. هه موو ئه وهي له ده ستم ديت تا بيكه م ئه وه يه زؤر له خؤم ده كه م، چونكه له و باوه ره دام كه خودا نامبيستيت، ئي هؤكارنيكيشم به ده سته وه نيه و ام لي بكات كه ئه و ده مبيستيت.

هه رچه نده سوا لكردن قازانجكي واي نيه، به لام له نزاكردن پيم ئاسانتره. خؤ هيچ نه بيت كه س هه لناخه له تينم. پؤژي هه يني بؤ دهرؤزه كردن باشترين پؤژه كاني هه فته يه، به لام هه موو پؤژه كاني ره مه زان به هه رمينه. دوا هه مين پؤژه كاني ره مه زانيش باشترين پؤژي سوا لكردن، خهلكي ته نانه ت ئه وانه ي هيچيان نيه، بؤ زه كاتدان كيپر كي ده كن، تا خودا له گونا هي سه ره تا و كؤتاييان خؤش بيت، بؤيه ده بينين خهلكي له ساليكدا يهك جار له سوا لكه ر پاناكه ن، بهلكو به دواي سوا لكه ردا ده گه رين، ئيدي تا سوا لكه ره كه داماوتر

بیت، باشته و شانازی به ووه دهکن که بهخشندهن و حزیان له چاکهیه. ئهوان تهنه کتیرکئی له سهر ئهوه ناکهن که زهکاتمان بدهنی، بهلکو ئهوهسته شمان لا دروست دهکن که لهو پۆژهدا خوشیان دهوین.

پهنگه ئهمرۆ له ههموو پۆژهکان بههمیتتر بیت، چونکه پۆمی وتاری ههینی دهخوینیتهوه. مزگهوته که پهره له نوێژکه ران و ئهوانه ی له ناو مزگهوته که جێیان دهست ناکه ویت، له ناو حهوشه که پیزده بهستن. نوێژی عهسر بۆ نوێژکه ران و گیرفانبران باشته رین کاته، ئهوانیش وهک من ههموویان لێزه و له پیزی نوێژکه رهکاندا بلاو بوونه تهوه.

به رانه بهر مزگهوته که دانیشتم و پشتم دایه درهختیکی که وهته وه. ههوا ی دوا ی باران له بۆنی شئ یهقی دابوو وه و تیکه لی ئهوه بۆنه خوشه بوو بوو که له باخه دووره کانه وه هه لیکرد بوو. جامولکه ی سوالکرده کهم له بهردهم خۆم دانا. وهک سوالکه رهکانی تر به ئاشکرا داوا ی خیرم نه ده کرد. ئاخیر که پروگول ئاتاجی ناله و گریان و پارانه وه نییه، حه وهجه ی ئه وهش نییه هه ندی چیرۆک دروست بکات و کلۆلی و نه خوشی خوی پیشان بدات، چونکه ههر به بینینی دهموچاوم کاریگه ری هه زار وشه ی ههیه، بۆیه پووی خۆم هه لمالی و دانیشتم.

دوا ی سه عاتی پارچه دراوی کانهزایی یهک له دوا ی یهک که و تنه نیو جامولکه که مه وه، هه ره هه مووی پارچه مسی شکاو بوون. من ئه لهای ئه وهم ده کرد پارچه زیریکم دهست بکه ویت که هیمای خۆر یان شیر یان مانگی دووشه وه ی له سهر هه لکۆلرایت. ئیدی له وه ته ی خوالی خوشبوو عه لانه دین که یقوباد یاسا سه پینرا وه کانی له سهر درا وه کان سووک کرد، بپیار درا هه موو ئه وه پاره کانهزاییانه ی که له لایه ن والیه کانی حه له ب و فه رمانه وه ا فاتمیه کانی قاهیره و خه لیفه ی به غدا و فلۆرینی ئیتالی لیده درین بۆ مامه له به کار دین، ئاوه اش فه رمانه وه ایانی قونیا به سوالکه ره کانی شاریشه وه هه موویان قایلن به کاری بهینن.

چهند پارچه پارهیەکی کانونایی و هەندێ پارهی وشکەیی کاغەزین کەوتنە کۆشمەوێ. گەلازێپرین و مەیلەو سوورەکانی دارکەوێتەکش دادەپژان و کە بایەکی توند هەلیکرد مینا درەختەکش بیهەوێ خێرم پێ بکات، هەندێ لە گەلاکانی کەوتنە ناو جامەکەمەوێ. لەناکاو زانیم کە شتیکی هاوبەش من و دارکەوێتەکە کۆدەکاتەوێ. ئەو درەختەیی کە لە پایزدا گەلاکانی دەوێرین و لەو پیاوێ دەچیت کاتی دەگاتە دوا قوناغەکانی نەخۆشیی گەروویی و پەلەکانی هەلدەوێرن.

وێک درەختیکی پووت بووم. پێستم و ئەندامەکانم و دەموچاوم هەلدەوێرن، ئیدی هەموو پۆژی بەشیکی دیکەیی جەستم جێی دەهێستم و وێک دارکەوێتەکە وەرزیکی بەهارم نەبوو گولەکانم تێیدا خونچە دەرەبکات. ئەوێ لە دەستی دەدم، هەتا هەتایە لە دەستی دەدم. کاتی خەلکی تەماشام دەکەن، بۆ ئەوێ تەماشام ناکەن تا بزائن من کێم، بەلکو تەماشای ئەوێ دەکەن کە لە دەستی دەدم. کاتی پارچە دراویکیان فرێدەدایە نێو جامەکەمەوێ، زۆر بە خێراییی فرێاندا و وێک ئەوێ گەر تەماشام بکەن تووشی نەخۆشییەکەم دەبن، خۆیان لە تەماشاکردنی چاوەکانم دەدزییەوێ. من بە لای ئەوانەوێ لە دزێک یان بکوژێک خراپتر بووم. هەرچەندە ئەوان پقیان لەو تاوانبارانە بوو و پەتیان دەکردنەوێ، بەلام بە شیوێ کەسانی نەبینراو مامەلەیان لەگەڵدا نەدەکردن، بەلام ئەوێ لە مندا دەیانبینی مەرگی بۆ لە دەموچاویانی دەپوانی. ئەوێ دەیترساندن بینی ئەو مەرگە نزیک و دزێوێ بۆ کە بەو پادەیی لێیانەوێ نزیکە.

لەناکاو لە پشتهوێ هاتوواواریک بەرزبووێوێ، گویم لێ بۆ یەکی هاواری دەکرد: 'وا هات! وا ئەو هات!'

وێک چاوەپوان دەکرا، پۆمی هات. سواری ئەسپێکی سپیی وێک چۆری شیر بوو، عەبایەکی عەنبەریی نایابی لە بەردا بوو کە بە گەلای زێپرین و مرواریی بچووک نەخشینرابوو، بە شانازی و حیکمەت و خانەدانییەوێ خۆی قیت گرتبوو. حەشیمەتیک لە هەوادارانێ و مریدانی دوا کەوتبوون. سەنگینی

و دلتیایی لئ ددره وشایه وه، ئاوه اش وهک ده سترپویشتوویهک ددره که وت نهک زانایه کی ئایینی - دهسه لاتنداری با و ئاگر و ئاو و خاک - ته نانهت ئه سپه سه نگینه که یشی وهک ئه وهی گرینگی ئه و پیاوهی له سهر پشیتیتی بزانتت، به ئارامیه وه وه ستابوو.

پاره کانم ئاخنییه نئو گیرفانم و سهرم پتچایه وه و نیوهی دهموچاوم به هه لماراوی هیشته وه و چوومه ناو مزگه وته که وه. مزگه وته که به رادهیهک له خه لکی جمه ی ده هات، هه سته مبوو بنیادهم بتوانیت هه ناسه بدات، چجای شویتیکی ده ست بکه ویت و لینی دابنیشیت، به لام باشتر وایه شوینه که چه ند جه نجال بیت، گه پروگول ده توانیت شویتنی ده ست بکه ویت، چونکه که س نایه وئ له ته نیشتییه وه دابنیشیت.

"براکانم"، پۆمی به دهم قسه وه دهنگی بهرز و نزم ده کرد، "فراوانیی گهردوون و امان لیده کات هه ست به بچووک، به لکو به بیبایه خی خۆمان بکه ی. رهنگه هه ندی بپرسن: "له زانیی سنوورداری من دهرباره ی خودا ده کری چ واتایه کم ده ست بکه ویت؟ ناوبه ناو وام به بیردا دیت رهنگه ئه م پرسیاره به خه یالی زۆرتاندا بیت. له وتاری ئه مپۆدا، دهمه وئ هه ندی وه لامی دیاریکراو دهرباره ی ئه م پرسیاره بدۆزمه وه."

هه ردوو کوپه که ی پۆمی له ریزی پیشه وه دانیشقبوون، قۆزه که یان که (سوڵتان وه له ده) هه موان ده لێن له دایکه خوالیخۆشبووه که ی ده چیت، عه لئه دینی کوپه بچووک دهموچاوی پر چالاکییه و چاوه کانی مه کراوین.

پۆمی له سهر قسه که ی پویشت و گوتی: "مرۆف به زانیاری مه زنی ئه وتو خه لاتکراوه، ته نانهت چیاکان و ئاسمانه کانیش ناتوانن هه لی بگزن، بۆیه خودای گه وره ده فهرمویت (انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان - ئیمه ئاوه زمان به ئاسمان و زهوی و چیاکان دا، به لام لئی ترسان و نه یانتوانی هه لی بگرن، مرۆف هه لیگرت). دوا ی ئه وهی ئه م پایه به رزه ی به مرۆف به خشی، پتویسته ئامانجیان له وه که متر نه بیت که خودا پتی به خشیون."

پڙمی دهرباره‌ی خودا قسه‌ی ده‌کرد و پیتته بزوینه‌کانی به شیوه‌یه‌ک دهرکاند، مه‌گر هر زاناکان بتوانن ئاوها بیاندرکینن. پینی له‌سهر ئه‌وه داده‌گرت که خودا له ئاسماندا له‌سهر عهرشیکی دوور دانه‌نیشتووه، به‌لکو له ههریه‌که‌مانه‌وه نزیکه. هه‌روه‌ها وتی جگه له ئیش و ئازارچه‌شتن، هیچ شتیکی دیکه له خودا نزیکمان ناخاته‌وه.

ده‌ستت به‌رده‌وام ده‌کریتته‌وه و داده‌خریت، گهر وانه‌که‌یت، تووشی ئیفلجی ده‌بیت. له هه‌موو گرژبوونه‌وه و خاوبوونه‌وه‌یه‌که‌دا تو هه‌بوویه‌کیت، جا با ئه‌و دووه بچووکیش بن، هه‌ردووکیان مینا دوو بالی په‌له‌وه‌ر به شیوه‌یه‌کی جوان هاوسه‌نگ و پیکن.

له سه‌ره‌تاوه به قسه‌کانی سه‌رسام بووم، ئه‌وه‌ی دلمیشی گهرم کرد، ئه‌و بیروکه‌یه بوو که خوشی و خه‌م وه‌ک دوو بالی بالنده‌ پشت به یه‌کتر ده‌به‌ستن، به‌لام له هه‌مان ساتدا هه‌ستم به شه‌پۆلیک توو‌په‌یی کرد که به‌ره‌و ئه‌و‌کم هه‌له‌که‌شا.

پۆمیه‌یه‌ک که کو‌پی پیاویتی ناسراو و میراتگری خانه‌واده‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌نده و به تیروته‌سه‌لی ده‌ژی، ئیدی دهرباره‌ی ئیش و ئازار چی ده‌زانیت؟ هه‌رچه‌نده ده‌مزانی که ژنی یه‌که‌می مردووه، به‌لام پیم وا نییه تووشی مه‌ینه‌تییه‌کی راسته‌قینه بوو‌یت. که له‌دایک بووه که‌وچکی زیوی بۆ ده‌می بردووه و لای باشت‌ترین زانایان خویندوو‌یه‌تی، هه‌میشه خوشه‌ویست و نازپراگی‌راو و پیزگی‌راو بووه، ئیدی چۆن زات ده‌کات دهرباره‌ی ئیش و ئازار وتار بدات؟

به‌ دلێکی خه‌مینه‌وه زانیم که به‌راورد‌کردنی نٔوان من و پۆمی سوودینی نییه. بیرم له نادادپه‌روه‌ری کرده‌وه، خودا هه‌ژاری و نه‌خوشی و کلۆلی به‌ من به‌خشیه‌وه و به‌ پۆمی سامان و سه‌رکه‌وتن و حیکمه‌ت، ناوبانگی پاک و په‌فتاری بالا. ئه‌و مه‌گر چۆنها، ده‌نا سه‌ر به‌م دنیا‌یه نییه، هه‌ر هیچ نه‌بی سه‌ر به‌م شاره‌ نییه، به‌لام من تا خه‌لکی به‌ بینیم سل نه‌که‌نه‌وه، گه‌ره‌که ده‌موچاوی خۆم هه‌لبێچم، که‌چی پۆمی ده‌دره‌وشیتته‌وه و مینا به‌ردی

گرانبه‌ها دهبړيسکيټه‌وه. له خټوم پرسى گهر ټو له شوين من بوايه چټون
 په‌فتارى ده‌کرد؟ ټايا قه‌ت به خه‌ياليدا هاتووه که که‌سيکى نمونهيى و خاوه‌ن
 پايه و ده‌سکه‌وتى وهک ټو پوژى پيى هه‌لده‌که‌ويت و ده‌که‌ويت؟ ټايا پوژى
 بيړى له‌وه کردووه‌ته‌وه گهر مروځ ته‌نانه‌ت بټ تاقه پوژيک نه‌فره‌تليکراو بيت،
 هه‌ست به چى ده‌کات؟ ټايا پوښى مه‌زن گهر ژياننکى وهک ټو هى من ژيا‌با،
 هه‌ر ټاوها به ژياندوستى ده‌مايه‌وه؟

له‌گه‌ل هه‌ر پرس‌سياريکى نوټ‌دا، بي‌زارتر ده‌بووم و هه‌موو
 سه‌رسامبوونه‌که‌مى را‌ده‌مالى. به هه‌ستيکى تال و سه‌ره‌پوټيه‌وه، هه‌ستام و
 به‌ره‌و ده‌ره‌وه پيى خټوم کرده‌وه، ژماره‌يه‌ک له نوټ‌ژکه‌ران به ته‌وسه‌وه
 ته‌ماشايان ده‌کردم و له‌به‌ر خووه ده‌يانپرسى ټاخو ده‌بى بوچى وتاريک جى
 به‌يلم که خه‌لکيکى زور به په‌روشه‌وه ټاماده‌ى بوون.

شەمس

قۇنيا، ۱۷ ئىشلىنى يەكەمى ۱۲۴۴

بەھاى ئۇ جوتيارەۋە كە گەياندەمىيە ناۋەندى شار، شۈيىنى داكرىنىم بۇ
خۇم و ئەسپەكەم دۆزىيەۋە. بۇم دەرگەۋت كە خانى بازارگانانى شەكر بۇ من
گونجاۋە. لەو چوار ژوورەى پىشانىان دام، ئەو ژوورەم ھەلۋارد كە كەمترىن
كەلوپەلى تىدا بوو، ھەسىرىك بۇ خەۋتن راخراپوو، پەتۋىيەكى بۆگەن و
فانۇسىك كە خەرىكبوو دەكوژايەۋە، لەگەل خىشتىكى كال كە ۋەك سەرىن
بەكار دەھىترا. ھەموو دىمەنى شار بە تەپۋلكەكانى دەوروبەرىشىيەۋە لەۋتوۋە
دىاربوو.

دواى ئەۋەى لە خانەكە جىگىر بووم، دەرچووم و لە شەقامەكان دەستم
بە گەپان كرد. لەو تىكەلەيەى ئايىنەكان و دابونەرىتەكان و زمانەكان سەرم
سورما كە دەوروبەركەيان پىكرىبوو، چونكە بەدەم پىۋە قەرەجم بىنى
مۇزىكىان دەرەنى، پىۋارانى ەرەب و ھەجكەرانى كرېستىيانى و بازارگانانى
جوۋولەكە و كاھىنانى بوودايى و شاعىرانى گەپۋكى ئەۋروپايى و
ھونەرمەندانى فارس و پالەۋانانى چىنى و جادوۋگەرى ھىندى و
ئەفسوۋنگەرانى زەردەشتى و فەيلەسووفانى يۇنانىم بىنى. لە بازارى
كەنيزەكاندا ئافرەتانى سىپىستى ۋەك چورپى شىر و قولەپەشى خەسىتراوم
بىنى كە لەو زەبرى ترسەى چىشتىبوويان، تواناى قسەكرىيان لەدەست دابوو.
لە بازاردا توۋشى دەلاكى گەپۋك بووم كە تفاقى كەلەشاخگرتەۋەيان پى
بوو. فالگرەۋەم بىنى تۋپى بلوورىنيان پى بوو، جادوۋگەرانم بىنى ئاگرىيان
قوۋت دەدا. ھەندى حاجى بەرەۋ قودس دەرپۇشتن، ھەندى دەرەدەرم دى
مەزەندەم بۇ ئەۋە چوو كە سەرباز بن و لە دواپەلامارى خاچپەرستەكاندا

هه لاتبن. گویم لی بوو که سانیک به زمانی ئیتالی و فه پهنسی و ساکسونی یونانی و فارسی و تورکی و کوردی و ئهرمهنی و عبیری و چهن دین شیوه زار قسه دهکن و من لیان تیناگه م. له گه ل جیاوازییه پواله تییه بینکوتاییه کانیا نندا، هه موویان له که موکووپی و ناته واویدا له شتیکه له یه کترچوو ده چوون، ئه ویش ئه وه یه هه ریه که یان پارچه یه کی هونه ریی ته واونه کراو پینکدینن.

شاره که له تاوه ری بابل ده چوو. به رده وام هه موو شتیکه تیدا ده گۆپا، لقی لیده بووه وه، خۆی ده دایه بهر پرووناکی، په رت ده بوو، گه شه ی ده کرد، ئینجا ده توایه وه و بۆگه ن ده بوو و ده مرد. له جهنگه ی ئه م ئاژاوه یه دا، له شوینیکه خامۆش و په نا وه ستام. گویم به دنیای ده ور به ری خۆم نه دا، لی له هه مان کاتدا بۆ هه موو ئه وانیه تیده کۆشن و ئازار ده کیشن، هه ستم به خۆشه ویستییه کی بیقه وام کرد. پرسیایه کی زیرینی دیکه م هاته وه یاد که ئه مه یه: (ئاسانه خودایه کت خۆش بوئ که خاوه نی که مال و بێگه ردی و پاکزی بیت، لی له وه قورستر ئه وه یه که برامرۆقه کانت به هه موو که موکووپی و خه وشیکانه وه خۆش بوئ. له بیرت بیت که مرۆف جگه له توانای خۆشه ویستی، هه چی تر نازانیت. به بی خۆشه ویستی هیکه ت به نرخه نه بووانه. گه ر فیر نه بین چۆن ئافه ریده کانی خودامان خۆش بوئ، ئه وا ناتوانین خۆشه ویستی راسته قینه له دلماندا بیت و به راستی خودا بناسین). به نئو کوچه و کۆلانه تهنگه کاند ده ستم به گه ران کرد، له وئ پیشه وه ران له ته مه نی جیا جیادا له دوکانه بچووک و په رپووته کانیا ن په نجیا ن ده کیشا. پرووم له هه ر شوینی کردبا له نئو خه لکی شاره که دا باس باسی رۆمی بوو. له خۆم پرسه کاتی مرۆف ناوبانگ ده رده کات و ده بیته جینی سه رنجی جه ماوه ریکی زۆر، ئاخۆ ده بی هه سستی چۆن بیت؟ ئه ی ئه وه چ کاریکی ده روونی ده بیت؟ له کاتیکدا بیرم به م پرسیا رانه وه مژوول بوو، رینگه ی پیچه وانیه ی ئه و مزگه وته م گرت بهر که رۆمی وتاری تیدا ده خوینده وه، شوینه که ی ده ور به رم ورده ورده تا ده هات ده گۆپا. تا به ره و باکوور ده بوومه وه، ماله کان په رپووت و دارووخاوت و دیواری باخه کان پماوتر ده بوون و مندا لانی ژاوه ژاوکه ر و چه قاوه سوو زیاتر ده رده که وتن، بۆنه کانیش گۆپان و بۆنی به هارات و سیر تیژتر بوون. له کوتاییدا گه یشتمه شه قامیک

سى بۆنى لى ھەلدەستا: شەراب، عەتر، شەھەت. لىرەدا زانىم كە من گەشتوومەتە بەشى ھەژارنىشىنى شارەكە.

لە سەرۋى شەقامە زۆر لىژەكەو خانوۋىيەكى پەپپوت دياربوو، ديارەكانى بە كۆلەكەى دارحەيزەران راگىرابوون و سەربانەكەى گژوگيا داپۆشى بوو. لە بەردەم مالاكە كۆمەلى ئافرەت دانىشتبوون و خەرىكى دەمەتەقى بوون. كە بينىيان و لىيان نزيك دەبمەو، بە چاۋى خۆتپەلقورتانەو تەماشايان كردم، لى دياربوو گوینەدەرەن. لە نزيك باخىك دانىشتبوون ھەموو جۆرە گۆلىكى تىدا بوو و نايابترین بۆنيان لى ھەلدەستا. لە خۆم پرسى تۆ بلىنى كى سەرپەرشتى ئەم باخە بكات؟

زۆر چاۋەپىم نەكرد و ۋەلامەكەم دەستكەوت. كە گەيشتمە باخەكە دەرگای چوونەژوورەو مالاكە كرايەو و ئافرەتلىكى قەلەۋى لى ھاتە دەرەو، خىشلى بەقەد خۆيەو كەردبوو و بالا بەرز بوو. كە چاۋەكانى بە نيۋەنوقاۋى دادەخست، ھەردو چاۋى ۋەك ئىستا دەمبىنى لە توى گۆشتەكەيدا ون دەبوون. سىملىكى بارىك و پەشى ھەبوو و دوو گوارەى ئەستورى لە گۆى بوو. تا زانىم كە ئەمە ھاۋكات پياۋە و ژنىشە ماۋەيەكى پىچوو.

"چىت دەۋى؟"، نىزەموۋكەكە بە گومانەو لىنى پرسىم. بەردەوام سىماى دەموچاۋى دەگۆرا: لە ساتىكدا دەموچاۋى ۋەك ئافرەت دەينواند، ئىنجا دەگۆرا و دەموچاۋى پياۋىك جىگەى دەگرتەو. خۆم پىنى ناساند و پرسىارى ناویم كرد، بەلام خۆى لە پرسىارەكەم نەبان كرد.

"ئىرە شوپىنى تۆ نىيە"، ئەمەى گوت و مينا مىشنىك لە خۆى دوور بخاتەو دەستەكانى ھەلتەكاند. "لەبەر چى؟".

"ئەى نابىنىت كە ئەم شوپىنە سۆزانیخانەى؟ دەرويشىنە، ئەى ئىو سۆپىندان نەخواردىو كە لە ئارەزوۋى سىكسى خۆتان دووربەنەو؟ ھەرچەندە خەلكى پىيان وايە كە من لىرە خەرىكى گوناھكارىم، ۋەلى خىر

دەكەم و لە مانگی پەمەزانددا دەرگاكانم دادەخەم. ئەمىستا دەمەوى پزگارت بكم. دەى دوورەوبكەوه. لە شارەكەدا ئىرە پىستىرەن شوینە.
بە ناپەزایىيەوه و تەم: "پىسى لە ناوەوه خۆى حەشارداوه، نەك لە دەرەوه. رىساكە وا دەلەت".

بە دەنگىكى بەرز گوتى: "ئەوه باسى چى دەكەيت؟".
"ئەمە يەككە لە چل رىساكە، هەولم دا پروونى بكەمەوه: (پىسى راسەقەنە لە ناوەوه خۆى حەشار داوه، بەلام پىسىيەكەى تر بە شۆردن دەپوات.

يەك جۆرە پىسى هەيەكە بە سازگارترین ئاو پاك نابیتەوه، ئەویش پىسى رىق و دەمارگىرىيە و رۆح دەلەوتىت. دەتوانىن جەستەمان بە خوداپەرستى و نوێژ پاكبەكەينەوه، بەلام تەنها خۆشەويستى دلەكانمان پاك دەكاتەوه).

ئەوهى گوتەم نىرەمووكەكە گوتى پى نەدا، گوتى: "هێتى دەرويشىنە، ئىوه ئاوەزتان لە دەست داوه. من لىرە لە هەموو جۆرە مەمىلىكم هەيە، بەلام دەرويش و ئىرە؟! گەر شاخیش لە سەرت بپوین، نایەلم بچیتە ژوورەوه. ئاخىر لەبەر ئەوهى خوداناسىك لە رى دەرەكەين، خودا ئەم شوینەمان بەسەردا دەپووخىت و بەر نەفرەتى دەكەوين".

لە پىكەنىندا خۆم پى بەرزەوت نەكرا و گوتەم: "ئەم بىرۆكە توو پرەهاتانەت لە كوێهە هیتا؟ ئایا پىت وایەكە خودا باوكىكى مگىز دەمدەمىيە و هەر كاتى هەلەيەكمان كرد لە ئاسمانەوه بەرد و بۆقمان بەسەردا دەبارىت؟".

خاوەن سۆزانیخانەكە لایەكى سەمىلە بارىكەكەى گرت و كەمى باى دا و بە بىزارى و قەنەوه تەماشای كردم؟

"نىگەرەن مەبە، من بۆ ئەوه بۆ ئىرە نەهاتووم تا سەر لە سۆزانیخانەكەت بدەم، بۆ دلنیاكردنەوهى ئەمەم گوت، "بەلكو حەزم لە بىنىنى گولەكانى باخەكەت بوو".

"ئى ئى، كەواتە ئاوها، نىرەمووكەكە بە تەوسەوه شانەكانى هەلەكەند، كچىك پرواندوونى كە لای من كاردەكات، ناوى گولى بىابانە".

نیره مووکه که ئاماژهی بۆ کچیکی جیحل کرد که به رانبه رمان له ناو له شفرۆشه کان دانیشتبوو. ده موچاوی گنده مووی پتوه بوو، ناسک، پسته که ی وهک مرواری دهره وشایه وه، چاوه کانی باده می و خه میکیان له سه ر نیشتبوو، یه کجار جوان بوو. که ته ماشام کرد، هه ستم کرد که له م شوینه زۆر نامینیتته وه.

بۆ ئه وه ی جگه له خاوه ن سۆزانیخانه که زیاتر که سی تر نه میبستیت، ده نگم نزم کرده وه و گوتم: "ئه و کچه، کچیکی باشه. پۆژیک دیت بۆ گه ران به دوا ی خودادا ده ست به سه فه ریکی پۆحی ده کات. ئه و ئه م شوینه جیده هیلیت و قه ت بۆ ئیره ناگه ریتته وه. که ئه و پۆژه هات هه ول مه ده پینگه ی لی بگریت".

نیره مووکه که به سه رسوپرمانه وه ته ماشای کردم، پیش ئه وه ی به قه یتته وه کوتی: "ئه وه تۆ ده لیت چی؟ که س بۆی نییه فه رمانم پی بکات که له گه ل که چه کانم چی ده که م! ده ی لی ره برۆ، ئه گینا بانگی سه رچه قه ل ده که م". لیم پرسى: "ئه و که سه کتیه؟".

"بروا بکه، پیم وا نییه که تۆ به ویت تیبه گیت"، نیره مووکه که به ده م قسه وه په نه گه کانی راده وه شانده و پیی له سه ر ئه و خاله داده گرت که ده یه ویست جه ختی له سه ر بکات.

به بیستنی ئه م ناوه نامۆیه که می ته زووم پێدا هات، به لام گویم به شته که نه دا و گوتم: "ئیس تا ده پۆم، به لام ده گه پیمه وه، که دووباره چاوت پیم که وته وه سه رت سوپنه مینیت. من له و خودا په رستانه نیم که ژیا نی خویان له سه ر به رمالی نوێژکردن به چۆکدادانه وه به سه رده بن و چاو و دلی خویان بۆ دنیا ی دهره وه داده خه ن و بۆ پووکه شی نه بیت قورئان ناخوینن، به لام من له میانه ی گولی پشکوتوو و بالنده کۆچه ریبه کانه وه ده یخوینمه وه. من ئه و هه ناسانه ی قورئان ده خوینمه وه که له میانه ی مرقه وه تیده په رن".

"ئایا ئه مه وا ده گه یه نیت که تۆ که سه کان ده خوینیتته وه؟"، خاوه ن سۆزانیخانه که به ته وه سه وه پیکه نی، "ئه م شته توو په هاتانه چییه؟".

"هه ر بنیاده میک بریتییه له کتیبیکی کراوه، هه ریبه کێ له ئیمه قورئانیکی که پۆکه. گه ران به دوا ی خودادا له دلی هه مواندا هه لده قولیت، ئیدی ئه و که سه

پیاوی خودا بیټ یان قەدیسټک بیټ یان داوینپیس. لەو ساتەوهی لەدایک دەبین، خۆشەویستی لە دلی هەریەکەماندا چەکەرە دەکات، ئیدی چاوەڕپی هەلیکە و لە کاتی خۆیدا دەرەکەوێت. هەر وەک یەکیک لە چل بنەماکە دەلێت: لە ناوەوهی هەر مەرفێکدا هەموو گەردوون جیگیر بوو – لە ناوەوهی تو. ئەوهی لە دەورووبەری خۆتدا دەبینی، بەو شتانه‌شەوه کە خۆشت ناوین، تەنانت ئەو کەسانە کە بیژت لیان دەیتەوه و ڕقت لیانە، بە پلە جیا جیا لە ناوەوتدا خۆیان جیگیر کردوو، بۆیە لە دەرەوهی ئەفسی خۆت منە شەیتانی مەکە. شەیتان هێزێکی لەتوانا بەدەر نییە لە دەرەوه پەلامارت بدات، بەلکو دەنگێکی خواسایە و لە ناوەوتدا هەلدەقولێت.

گەر بەتەواوی خۆت ناسی و بە ڕاستگویی و دلەقییەوه ڕووبەرووی هەردوو لای تاریکی و ڕووناکی بوویتەوه، ئەوسا دەگەیتە بالاترین شتوێکەکانی وشیاوی و هەر ئەو دەمە خۆت دەناسیت، ئاوهاش خودا دەناسیت.

نێرەموو کە هەردوو باسکی لەسەر سینگێ تیکەپەڕاند و بەرەو پێشەوه خۆی نوشتاندەوه، بە نیکایەکی هەپەشەئامیزەوه تەماشای کردم. ئینجا وتی: "دەرویشیک و ئامۆژگاری سۆزانیان بکات! من ئاگادارت دەکەمەوه، ڕێگەت نادەم بە بیروکە توو پەهاتە کانت لێرە کەس بیزار بکەیت.

باشتر وایە لەم سۆزانیخانەیه دوور بکەویتەوه! چونکە گەر وا نەکەیت، سویند دەخۆم کە (سەرچەقل) ئەو زمانە درێژت دەبریت و منیش بەوپەڕی لەزەتەوه دەخۆم".

ئىيلا

تورتامبىتون، ۲۸ ئاينى ۲۰۰۸

بە خەمبارىيەۋە ئىيلا رابوۋ، نەك لەبەر ئەۋەى گريانى دەھات، يان لەبەر ئەۋەى شادمان نەبوۋ، بەلكو لەبەر ئەۋە خەمبار بوۋ، چونكە ھەستى نەدەكرد كە ئارەزوۋى زەردەخەنەى ھەيە تا شتەكان بە ئاسانى ۋەربگرىت. ھەستى دەكرد ۋەك ئەۋەى گەيشتېتە خالىكى گرىنگ و خۋى بۇ ئامادە نەكردوۋە. لەو كاتەدا لە ناندېنەكە قاۋەى ئامادەدەكرد، لە چاۋى مېزەكە لېستى ئەۋ بېيارانەى دەرھىتا كە تۆمارى كىرەبوۋن. ئىدى دەستى بە خويندەنەۋەيان كىرە.

پېش ئەۋەى بگەيتە تەمەنى چل سالى، دە شت ھەن گەرەكە بىيانكەيت:

۱- كاتى خۆت بە باشى رېك بخە. باشتىن رېكخەر بە و تا ئەۋپەرى پلان بۇ باش بەكارھىتەنى كاتەكەت دابنى. بۇ تۆماركردنى پلانەكانى پۇژانەت، دەفتەرىكى تېپىنى بىكەر. (جىيەجى كرا).

۲- قىتامىن و كانزا تەۋاۋكەرەكان و دژە ئۆكساندن بۇ خواردنەكەت زىاد بىكە. (جىيەجى كرا).

۳- بۇ نەھىشتىنى لۆچەكان شىتېك بىكە. بەرھەمەكانى ئەلفا ھايدروكسىد تاقى بىكەۋە، كرىمى لۇريالى نوۋ بەكار بېتە. (جىيەجى كرا).

۴ - قوماشى تاخى ناۋمال بگۆرە، درەختى نوۋ بىكەر، سەرىنى نوۋ بھېتە. (جىيەجى كرا).

۵ - ژيانىت و بەھاكانىت و بىروباۋەپەكانىت ھەلسەنگىتە. (بەتەۋاۋى جىيەجى نەكراۋە).

۶- گوشت له لیستی خواردنه کانت دهر بکه، هه موو هه فته بکه لیستیکی تهن دروست دابنځ، بهو شیوهیه پړیزی جهسته ت بگره که شایانیتتی. (به ته واوی جیبه جی نه کراوه).

۷ - دهست به خویندنه وهی شیعره کانی پۆمی بکه. (جیبه جی کرا).

۸ - مندا له کان بۆ برۆدواوی بۆ شانۆیی موزیک ببه. (جیبه جی کرا).

۹ - دهست به نووسینی کتییی چیشتلینان بکه. (جیبه جی نه کراوه).

۱۰ - دلت بۆ خۆشه ویستی بکه وه.

ئێلا لێره له شوین خۆی وهستا. چاوه کانی له سهر بهندی دهیه می لیسته که ی گیرکرد، نهیده زانی ئایا دهیئت تییینییه که له تهنیشتی دابنیت یان نا. تهنانهت کاتی ئهو بهندهی نووسی به پراستی خۆیشی نهیزانی مه بهستی چی بووه. ئهی بیرى له چی دهکرده وه؟ به چپه به خۆی گوت بیگومان ئه وه له ژیر کاریگهری پۆمانی (کفری شیرین) وه بووه. برۆای به خۆی هینا که له م دوا ییهدا زۆر بیر له خۆشه ویستی دهکاته وه.

* *

سهیدا عهزیز

ئه مپۆ پێکه وتی پۆژی له دایک بوونمه! ههست دهکه م له ژياندا گه یشتوومه ته خالێکی بنچینه یی. دهوتری ته مهنی چل سالی به تایبه تی بۆ ئافرهت ساتی به کلاکه ره وهیه، ههروه ها دهوتری که چل بۆخۆی سییه کی تازه یه (شهستیش چلکی تازه یه)، لی له به پراست وه رگرتی ئه وه دا به گوێره ی ئاره زووی من شته که ئامانجیکى دووره. مه بهستم ئه وه یه به کئ پێده که نن؟ چل هه ر چله! پیم وایه ئه میتستا من هه موو شتیکم به زیاده وه دهست دهکه ویت - زانستی زیاد، حیکمه تی زیاد، بیگومان له چرچولۆچی و سپی بوونی پرچیش به زیاده وه.

به رده وام جه ژنه کانی له دایک بوون شادییان به دلم به خشیوه، به لام ئه م به یانییه که له خه و رابووم له سهر سینگم ههستم به قورساییه ک کرد. پرسیاریکی زۆر گه وره پووبه پووی ئافره تیک دهکه مه وه که هیشتا قاوه ی

به‌یانی نه‌خواردوو ته‌وه. له خۆم پرسى ئایا ئه‌و پښگه‌یه‌ی له ژيانمدا
گرتمه‌به‌ر، هه‌ر ئه‌و پښگه‌یه‌یه‌ که ده‌مه‌ه‌وئ له‌سه‌رى به‌رده‌وام به‌م؟
دواى ترسیک داىگرتم. ئه‌ی ته‌گه‌ر هه‌ردوو وشه‌ی به‌لئ و نه‌خیر بوونه
مايه‌ی ته‌نجامگه‌لیکى خراپ؟ بۆیه‌ وه‌لامیكى دیکه‌م دۆزییه‌وه، ئه‌ویش: په‌نگه‌.

سلاوى گه‌رم

ئێلا

تیینى: ببووره، چونکه‌ نه‌متوانى نامه‌یه‌کى له‌وه‌ گه‌شینه‌تر بنوسم.
نازانم بۆچى ته‌مپۆ هه‌ست به‌ خه‌مۆکى ده‌که‌م و خۆمیش نازانم هۆیه‌که‌ی
چیه‌. (مه‌به‌ستم جگه‌ له‌ گه‌شتم به‌ چل سالى، پيم وايه‌ که ته‌مه‌یه‌ ناویان
ناوه‌ ته‌نگژه‌ی ناوه‌راستى ته‌مه‌ن).

* * *

ئێلاى نازیز

جه‌ژنى له‌داىکبوونت پېروژ! ته‌مه‌نى چل سالى بۆ پیاوان و ئافه‌ه‌تان وه‌کو
یه‌ک جوانترین ته‌مه‌نه‌. ئایا ده‌زانیت که چل له‌ بیرى سۆفیگه‌ریدا بۆ پاچه‌نینى
پۆح هیمایه‌ بۆ هه‌لکشان له‌ ئاستیکه‌وه‌ بۆ ئاستیکى بالاتر؟ کاتى تووشى
خه‌میک ده‌بین، بۆ ماوه‌ی چل پۆژ خه‌مبار ده‌بین، که‌ مندالیک له‌داىک ده‌بیت تا
چله‌ی ده‌چیت و بۆ ژيانى سه‌ر زه‌وى ئاماده‌ ده‌بیت چل پۆژ ده‌خایه‌نیت، کاتى
عاشق ده‌بین، ده‌بى چل پۆژ چاوه‌پۆ بکه‌ین تا له‌ ئاستى هه‌سته‌وه‌ریمان دله‌یا
ده‌بین.

توفانى نوح چل پۆژ به‌رده‌وام بوو، له‌ کاتیکدا ئاو ژيانى وێران کرد،
به‌لام هه‌موو خلت و خاشاکیکیشى پامالئ و توانای دایه‌ مرووف تا ده‌ست به
ژيانیکى نوێ بکاته‌وه‌. له‌ ئیسلامدا چل ئاستى سۆفیتى هه‌یه‌ که‌ مرووف له
خودا جیا ده‌کاته‌وه‌. سه‌ربارى ئه‌وه‌ له‌و شیاریدا چوار قوناغى بنه‌په‌تى هه‌یه‌،
له‌ هه‌ر یه‌که‌یاندا ده‌ پله‌ هه‌یه‌ و کۆى هه‌موویان ده‌بیت چل. مه‌سیح چل شه‌و

و چل پوژ پووی کرده چۆلی و بیئاوه دانی. محهمه د له ته مه نی چل سالییدا
سرووشی بۆ هاته خواره وه. بوودا له ژیر درهختی زه یزه فۆن چل پوژ له
پاماندا بوو. ئەمه جگه له چل پێسا که ی شه مس.

تو له چل سالییدا ئەرکیکی نوێ و ژيانیکی نویت ده که ویتته ئەستۆ! ئیدی
تو گه یشتوو بیتته ژماره یه کی پیروژ و له هه موو ژماره کان زیاتر مزگینی و
فه پری پێیه. پیرۆزه! نه که ی خه م داتبگریست له بهر ئەوه ی سالییک
گه وره تربوویت. نه هیزی چرچولۆچی و نه سپیتی سهر ده توانن پووبه پووی
هیزی چل ببنه وه.

به هیوای به خته وه ری

عزیز

گولی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ تشرینی یه‌که‌م ۱۲۴۴

ب‌وچی هه‌ندێ ده‌لێن که خه‌لکی رقیان له چاره‌ی له‌شفرۆشه، له کاتێکدا له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ خانه‌ی له‌شفرۆشان که ئافره‌تانی وه‌ک من له‌خۆده‌گرن، هه‌ر هه‌بوون. به‌مه‌ش سه‌رم سوپرماوه که هاوکات ژيان له‌و له‌شفرۆشه تال ده‌که‌ن، که ده‌یه‌ه‌وئ تۆبه بکات و ژيانێکی نوێ ده‌ست پێکاته‌وه؟ وه‌ک ئه‌وه‌یه پێمان بێژن که به‌زه‌ییان پێماندا دێته‌وه، چونکه که‌وتووینه‌ته‌ نیو زلکاوه‌وه، بۆیه ده‌بێ هه‌تا هه‌تایه له‌و شوێنه بمێنینه‌وه که تێکه‌وتووین. ناتوانم ه‌وئ ئه‌وه تێبگه‌م، به‌لام ئه‌وه ده‌زانم هه‌ندێ که‌س له‌سه‌ر به‌ده‌ختی که‌سانی تر ده‌ژین و هه‌زناکه‌ن ژماره‌ی به‌ده‌خته‌کانی سه‌ر زه‌وی که‌م بینه‌وه، به‌لام هه‌رچیه‌ک ب‌لێن یان بیکه‌ن، ئه‌وا من پ‌وژئ له‌م شوێنه هه‌ر ده‌رده‌چم.

ئه‌م به‌یانیه که له‌ خه‌و رابوو، ب‌و بیستنی وتاری رۆمی مه‌زن ئاره‌زوویه‌کی سه‌رکێشانه‌م لا په‌یدا بوو. گه‌ر راستیه‌که‌م به‌ خاوه‌ن س‌وزانیخانه‌که‌ گوتبا و داوام لێ کردبا که رێگه‌ی پ‌ویشنم بدات، ئه‌وا گالته‌ی پێده‌کردم و ده‌یگوت: "ئه‌وه له‌که‌یه‌وه له‌شفرۆشه‌کان پ‌وو له‌ مزگه‌وت ده‌که‌ن؟"، ئیدی له‌ پێکه‌نیندا شه‌قی ده‌ب‌رد و ده‌موچاوه‌ خه‌ره‌که‌ی سوور هه‌لده‌گه‌را، بۆیه درۆم له‌گه‌لدا کرد. ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌روێشه پ‌ووته‌له‌یه‌ پ‌ویشن، دیاربوو بیرێ ئالۆز بووبوو، بۆیه هه‌ستم کرد ئیستا کاته‌که‌ی له‌باره تا برۆم قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. ئاخ‌ر مه‌گه‌ر خه‌یالی به‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک م‌ژوول بوایه، ئه‌گینا قسه‌ی له‌گه‌لدا به‌کردن نه‌ده‌هات. پێم وت ب‌و ک‌رینی برێ پ‌یویستی ب‌و بازار ده‌چم. باوه‌ری پێکردم دوا‌ی نو‌و سال کارکردن له‌ لای، ئینجا وه‌ک دیله‌سه‌گێک باوه‌ری پێکردم.

وتی: "به مهرچیک کونجی له گه لندا بیت".

ئوه کیشیهک نه بوو، کونجیم خوش دهو یست، ئه و پیاوه قه له و گوشتنه ی عه قلی مندالانه و ساویلکه و راستگو و جیگه ی برپا بوو. نازانم چون توانیبوو له م دنیا پر دلره قییه دا بژی. ئه مه بق من مه ته لیک بوو. که سیک ناوی راسته قینه ی نه ده زانی، رهنگه خویشی هر نه زانی بیت. ئه و ناوه مان بویه لی ناپوو، چونکه خووی دابوو خواردنی شیرینی به کونجیه وه. کاتی یه کی له له شفرۆشه کان له خانه ی سۆزانییه کان بچوایه ته ده ره وه، وهک سییه ریکی بیده نگ یاوه ری ده کرد، بویه باشتین پاسه وان بوو که ده مه ویست یاوه رم بیت.

ئو ریگه خۆله مان گرت بهر که به باخه کانداییده په پی. که گیشینه یه که م دوو پیان، داوام له کونجی کرد که چاوه پیم بکات. ئیدی له پشت ئه و چال و بارسته خۆلانه ی که جانتایه کی پر له جلی پیاوانه م تیدا شار دبووه وه، خۆم حه شار دا.

له بهر کردنی جلی پیاوانه له وه قورستربوو وهک بیرم لیکردبووه وه. جا بق ئه وه ی سینگ تهخت ده ربکه وئ، ملیچی دریژم له ده وری مه که کانم ئالاند، ئینجا شهروالیک پان و بهروانکه یه کی لۆکه و عه بایه کی دریژ و سووری تیرم له بهر کرد و میزه ریگم له سه رم به ست. ئینجا به له چکینک نیوه ی ده موچاوم داپۆشی تا وهک عه ره بیکی ره وه ند ده ربکه وم.

که بق لای کونجی که پامه وه، سلی کرده وه و سه ری سورما بوو.

"ده ی با برۆین"، ئه مه م گوت و هانم دا. که بینیم له شوینی خۆی نابزویت، ده موچای خۆم هه لمالی و پیم گوت "نازیم، ئه وه نامناسیته وه؟". "گولی بیابان، ئه ری ئه وه تۆیت؟"، کونجی هاواری لی هه ستا و وهک مندالیک ترساو دهستی خسته سه ر ده می، "بۆچی ئه م جلانه ت له بهر کردووه؟".

"نه ئینییه که هیه، ئایا ده توانیت بیشاریته وه؟".

کونجی سه ری بادا و چاوه کانی ئه بله ق بوون.

به چه گوتم: "ده ی با بق مزگه وت برۆین، به لام به خاوه ن سۆزانیخانه که مه لی".

لچی کونجی که و ته ته له و گوتی: "نا، نا، ئیمه بۆ بازار ده پۆین".
"به لای نازیم، به لام یه که م جار بۆ مزگه وت ده چین تا گوێ له وتاره که ی
پۆمی مه زن بگرین".

به هوی گۆرینی پلانه که وه، وهک پیشبینیم کردبوو، کونجی له رزی لیها،
به پارانه وه وه پیم گوت: "تکات لیده که م، ئاخر ئه م شته بۆ من زۆر گرینگه، گهر
قایل بیت و به لینم پی بدهیت که شته که به که س نالیت، ئه و پارچه یه ک
شیرینی گهره ت بۆ ده کړم". کونجی وهک ئه وهی قسه که تامیکی شیرینی له
دهمیدا چی هیشیتیت، به خوشحالییه وه به زمان دهستی به ملچه ملچ کرد.
به هه ویای پارچه شیرینییه که وه، به ره و ئه و مزگه وته که وتینه پئی، که
پۆمی وتاره که ی تیدا ده خوینده وه.

* * *

له دنیه کی بچووی نزیکی نیکیا له دایک بوو بووم. دایکم به رده وام
پیی ده وتم: "له شوینیکی گونجاو له دایک بوویت، من له وه ده ترسام که له ژیر
ئه ستیره یه کی شوومدا له دایک ببیت". ئه و ده مه پۆژگار که خراپ بوو و سال
له دوا ی سال شته کان ده گۆران. سه ره تا دهنگو بلا بووه وه که خاچه رسته کان
ده گه پینه وه، هه روه ها چیرۆکی ترسناکمان ده رباره ی ئه و کوشتاره درنده یه
ده بیست که له قوسته نتینه کردبوویان، کوشکه کانیا ن داگیر کردبوون و
تالانیا ن کردبوون و ئایکونه کانی که نیسه کانیا ن شکاندبوون. دوا یی هه والی
هیرشه کانی سه لجوو قیه کانمان بیست. پیش ئه وه ی خه لکی ئه و چیرۆکه
ترسناکانه و ئه و تاوانانه یان بیربچیته وه که سوپای سه لجوو قی کردبوویان،
مه غۆله بیته زه ییه کان هاتن. هه رچه نده ناو و پوخساری دوژمن ده گۆرا، به لام
ترسی په لامارده ره ده ره کییه کان وهک به فر له سه ر لوتکه ی چیا ی ئیدا وهک
خوی مایه وه.

دایبام هه ردووکیان نانکه ر و کریستیانی باوه ردار بوون. بۆنی نان که له
نانه واخانه که وه هه لده ستا، یه کیکه له و یاده وه ریسانه ی که تا ئه مرق هه ر
له گه لمدا یه. خیزانیکی ده وله مه ند نه بووین، هه ر له مندالییه وه من ئه وه م ده زانی،
به لام نه داریش نه بووین. له چاوی هه ژاره کاندئا ئه و نیگایانه م ده بیینی که بۆ

نانه‌واخانه‌که ده‌هاتن و بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی له‌ته‌نانیک س‌والیان ده‌کرد. هه‌موو شه‌وێ پێش ئه‌وه‌ی بچمه‌ نیۆ جی، سوپاسی خودام ده‌کرد، چونکه‌ به‌ برسیستی نه‌یناردوو‌مه‌ته‌ نیۆ نوینی نوسته‌وه‌. وا هه‌ستم ده‌کرد که هاوڕێه‌کم ده‌دوینم، چونکه‌ ئه‌و ده‌مه‌ خودا هاوڕێم بوو.

که‌ له‌ ته‌مه‌نی هه‌وت س‌الیدا بووم، دایکم دووگیان بوو. پینم وایه‌ به‌رله‌وه‌ی به‌ من دووگیان بێت، چه‌ند جارێ مندالی له‌بار بردبوو، به‌لام له‌و باره‌یه‌وه‌ هیچم نه‌ده‌زانی. ئه‌و ده‌مه‌ من کیژۆله‌یه‌کی بێگونه‌ا بووم، گه‌ر لێیان پرسیبام مندال چۆن دروست ده‌بێت، ده‌مگوت خودا له‌ هه‌ویریکی شیرین و ته‌ر دروستی ده‌کات.

به‌لام بێگومان ئه‌و مه‌لۆتکه‌یه‌ی که‌ خودا بۆ دایکمی شینلا، گه‌وره‌ بوو، چونکه‌ ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد زگی هه‌لاوسا و به‌رزبووه‌وه‌، دایکمیش ده‌رمانی لێ برا و ئیدی نه‌یده‌توانی جووله‌ بکات. مامانه‌که‌ گوتی که‌ گوایا ئاوبه‌ن بووه‌، بۆیه‌ ئازاری هه‌یه‌، به‌لام به‌ لای منه‌وه‌ ئه‌وه‌ شتیکی خراپ نه‌بوو.

ئه‌و شته‌ی نه‌ دایکم و نه‌ مامانه‌که‌ش ده‌یانزانی، ئه‌وه‌ بوو یه‌ک مندال له‌ زگیدا نه‌بوو، به‌لکو سێ مندال بوون و هه‌رسیکیانیش کوڕبوون. براکانم له‌نیۆ مندالدانی دایکما ده‌ستیان به‌ شه‌ر کرد، ئیدی یه‌کیکیان وه‌ک ئه‌وه‌ی بیهه‌وێ تۆله‌ بکاته‌وه‌، به‌ ناوکه‌ په‌تکه‌که‌ی، براکه‌ی خۆی خنکاند. منداله‌ مردووکه‌ ده‌ریچه‌که‌ی داخست و ڕینگه‌ی ده‌رچوونی له‌ دوو منداله‌که‌ی دیکه‌ گرت. دایکم به‌ درێژایی چوار پۆژ به‌ ژانه‌وه‌ مایه‌وه‌ و شه‌و و پۆژ گوێمان له‌ هاواری بوو و جگه‌ له‌ هاواری ئه‌و، گوێمان له‌ هیچی تر نه‌بوو.

مامانه‌که‌ که‌ نه‌یتوانی دایکم پزگار بکات، ئینجا بۆ پزگارکردنی براکانم هه‌رچی له‌ توانیدا بوو به‌کاری هێنا. مقه‌ستیکی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و زگی دایکمی هه‌لدی. له‌ کۆتاییدا ته‌نیا مندالێکیان پزگاری بوو. به‌م جۆره‌ ئه‌و براهیم له‌دایک بوو که‌ باوکم لێی خۆش نه‌بوو و له‌ ڕۆپه‌رسی شتن و پاککردنه‌وه‌که‌یشی ئاماده‌ نه‌بوو.

دوای ئه‌وه‌ی دایکم مرد، باوکم هه‌میشه‌ گرژ و مۆن بوو، ئیدی ژیا‌نمان وه‌ک جاران نه‌ما، کاره‌کانمان له‌ نانه‌واخانه‌که‌دا زۆر به‌ خیرایی هه‌ره‌سیان هێنا و مه‌عمیله‌کانمان ته‌کینه‌وه‌. که‌ هه‌ستم کرد له‌ هه‌ژاری ده‌ترسم و په‌نگه‌

پوڙي ناچاريم دەرۆزه بکەم، ئیدی نانه پەقم له ژیر سهرینه کەم دهشاردهوه، تا وشک و پهق دهبوونهوه. براكهه سەختترین ئازاری دهچەشت. هەر ههچ نه بهی من له پابردوودا خوښه وستی و نازیکم پێ درابوو، لێ ئهوه له هەردووکیان بیههش بوو. که دهمینی باوکم خراپ مامه لهی لهگهڵدا دهکات، زۆر نیگهراڤ دهبووم، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا شتیکم تیدا بوو ئاسوودهی دهکردم و ئهرخایهڤ بووم، چونکه بهوای ئهوهوه نهدهبوومه ئامانجی توو پهیههکانی باوکم. ئاواته خوازبووم بتوانم براكهه بپاریزم. خو ئهگەر وام لێ نههاتبا، ئهوا ئهمرۆ لێ نهدهبڕام له قونیا له خانهی سۆزانییهکان کاربکهم. ئای له سهیره سه مه رهیی ژیان!

دوای سالیکی له مردنی دایکم، باوکم ژنی ههتایهوه. ئیدی تاقه جیاوازییهک که به سه ره ژیاڤی براكهه مدهات، ئهوه بوو، باوه ژنه کهم چووه پال باوکم و به هه مان خراپی مامه لهی لهگهڵ براكهه مدهکرد. ئیدی له مال هه لدههات، که دهگه راپه وه خراپترین خوی لهگهڵ خۆیدا دههتایه وه و هاو پهیههیی کهسانی خراپی دهکرد.

پوڙیکیان باوکم ئه وه نه دهی لێ دا خه ریک بوو بیکوژیته. له وه وه هه رزه کاره که گۆرا و له چاوه کانی دا نیگایه کی توند و سارد و تازه ده رکه و تن. دهمزانی شتیکی له بن سه ردايه، به لام نه مده زانی ئه وه پلانه سامناکه چیه که له سه ریدا ده خولیته وه، ئای ئاواته خواز بووم بزانه. چه ند چه زم ده کرد پێکه له پرو دانی کاره ساته که بگرم.

به یانی پوڙیکی به هار بوو، باوکم و ژنه کهی به مردوویته دۆزانه وه که به ژه هری پسق کوژرابوون. کاتی هه واله که بلا بووه وه، هه موو خه لکی گومانی ئه وه یان کرد که بکوژه که براكهه مه. که پاسه وانه کان ده ستیان به تاقیکردنی کرد، له ترسان هه لات، ئیدی له و ساوه نه مینییه وه. به م ئاوهایه له م دنیا یه دا به ته نیا مامه وه و به رگهی ئه وه م نه گرت له ماله که دا بمی نه مه وه که هیشتا بونی دایکی لیدههات، له توانامیشدا نه بوو له نانه واخانه که کار بکهم که یاده وه ری ناخو شی تیدا بوو. ئیدی بپارم دا پرووبکه مه قوسته نتینه تا له گه ل پووریکی و جاخ کویر و پیرمدا که ئیستا تاقه خزمیکم بوو، بژیم. ئه وه کاته ته مه نه م سیانه زه سالان بوو.

به گالیسکه يه ک بۆ قوسته نتيه سه فهرم کرد. له گالیسکه که دا من مندالترین پېښوار بووم و تاقه مېینه يه کيش بووم که به ته نيا سه فهرم ده کرد. دواى ئه وهى چهند سه عاتى پېښه مان بړى، کومه له دزېک پېښه مان ليگرتين و هه موو شتيکيان لى سه ندېن: جانتا، جلوبه رگ، پيلاو، پشتين، خشل، ته نانه ت ئه و قاوړمه يه ي که خاوړن گالیسکه که پښى بوو، ئه وه شيان برد. له بهر ئه وهى من هيچ نه بوو بيانده مې، به هېوړى له لايه که وه وه ستام و دلنیا بووم که هيچ ئازاريکم پى ناگه يه نن، لى کاتى کاره که يان ته واوکرد و خه ريک بوون بړون، ده مرسته که يان ئاوړى ليدامه وه و لى پرسیم: "ئهرى جوانکيله تو پاکيزه يت؟".

له شه رمان ده موچاوم سووره لکه را و وه لامى ئه م پرسياړه ئابروو به رهم نه دايه وه، به لام نه مزانى شه مرکړنه کم وه لامیکه ئه و چاوړپى بوو.

"دهى با بړون"، سه رکړدهى ده سته که دهنگى دان و ئه مېشى وت: "ئه سپه کان و که که بيه".

که ده ستم به گريان کرد و خوم له ده ستیان راپسکان، هيچ به کى له پېښواره کان هولى نه دا يارمه تيم بدات. پېښه کان به ره دارستانىکى چر پيش خويان دام. که بينيم له ناو دارستانه که گونديکى ته واويان چيکړدوه و ئافره ت و مندال و مراوى و بزن و به رازى تېدايه، سه رم سوړما. وهک گونديکى شاعيرانه ده هاته به رچاو، به لام له حه شارگه يه کى کومه له تاوانباريک زياتر نه بوو.

ئه وهندهى نه برد زانيم بۆچى سه رده ستهى پېښه کان ده ربارهى پاکيزه ييم پرسياړى ليکړدم. گه وره ي گونده که نه خوښ بوو و تووشى گرانه تا بوو بوو. ده مې بوو له سه ر جى که وتبوو و هه موو جه ستهى بوو بوو به په لى سوور، ده رمانىکى زورى تاقى کړدبووه وه و دادى نه دابوو. يه کى له گونده که قايلى کړدبوو که ئه گه ر له گه ل کچيکى پاکيزه دا بنويت، ئه و نه خوښيه که ي بۆ که که ده گويزرېته وه و ئه م چاک ده بېته وه.

هه ندې شت له ژياندا هه ن نامه وى بېته وه يادم، له وانه ئه و ماوه يه ي که له دارستانه که به سه رم برد، تا ئه مړو جگه له دارسه رووه کان، شتى ترم له

یاد نییه. حەزم دەکرد لە ژێر ئەو درەختانەدا لە گەل ژمارەیهک لە ئافەرەتەکانی گوندەکە دابنیشتم کە زۆربەیەکیان ژن یان کچی پێگەرەکان بوون. هەندێ لە شەفرووش هەر خۆیان بۆ ئەوێ دەهاتن، بەلام لەو تینەدەگەیشتم کە بۆچی هەڵنایەن، لە کاتێکدا من پلانم دانابوو کە هەلبێم.

چەندین گالیسکە بە دارستانەکەدا تێدەپه‌پین، کە زۆربەیی خاوەنەکانیان لە خانەدانەکان بوون. تالاننەکردنی ئەو گالیسکانە بۆ من بووبوو بە مەتەلێک، دواجار تێگەیشتم کە هەندێ لە گالیسکەوانەکان پێش ئەوێ بە دارستانەکەدا تێپەن، بەرتیلیان بە دزەکان دەدا تا بە سەلامەتی سەفەر بکەن. کە تێگەیشتم کارەکان چۆن ڕایی دەبن، مشووری تایبەتی خۆم خوارد. دواي ئەوێ گالیسکەیه‌کم ڕاگرت کە بەرەو شارە گەورەکە دەڕویششت، لە گالیسکەوانەکە پارامەوێ کە هەلم بگریت، بەلام ئەو داوای بڕیکێ زۆر پارەیی لێ کردم، هەرچەندە دەیشیزانی کە من هیچ شتێک شک نابەم، ئیدی بەو تاقە ڕینگەیه‌ی خۆم دەیزانم، قایلیم کرد.

کە گەیشتمە قوستەنتینە، دواي ماوێهێکی زۆر ئینجا زانیم کە بۆچی لە شەفرووشەکان لە دێیه‌کەي ناو دارستانەکە ڕاناکەن، چونکە دۆخی شارەکە خراپتر بوو، شوێنێکە بەزەیی نازانیت. لە پوورە پێرەژنەکەمیش نەگەرām، چونکە دەمزانی خانمیکێ بەڕیزی وەک ئەو قایل نابیت لە گەل ئابرووتکاوینکی وەک من بژی. ئیدی ئاوا بە تەنیا مامەوێ. ماوێهێکی زۆر بەسەر هاتنەکەمدا بۆ شار تێدەپه‌پیوو، وەرەم بەردا و جەستەم هەلا هەلا بوو. لە پڕ خۆم لە دنیا یه‌کی تر دا دۆزیه‌وێ - دنیا یه‌ک پڕ لە پق و دەستدریژیکردن و وەحشیگەری و نەخۆشی. چەندین جاری یه‌ک لە دواي یه‌ک منداڵم لە بار خۆم برد تا جەستەم پەکی کەوت و لاواز بوو، سوپێ بێنویژیم وەستا و ئیتر توانای دووگیانبوونم نەما.

لە شەقامەکاندا شتەهایه‌کم دی ناتوانم بە وشەي ڕووت باسیان بکەم. دواي ئەوێ شارەکەم جێهێشت، لە گەل سەربازان و پیاوانیکێ قۆشمە و قەرەج سەفەرم کرد و بە دەم هەموو پتووستییەکانیانەوێ دەچووم. ئینجا پیاویک بە ناوی (سەرچەقەل) دۆزیمییەوێ و بۆ ئەم خانەي لە شەفرووشانەي هێنام لە قونیا. بە لای خاوەن سۆزانیخانەکەوێ گرینگ نەبوو بزانیت لە کوێوێ

هاتووم، به لکو ئه وهی لا گرینگ بوو ته ندروستییه کی باشم هه بوو. که زانیی مندالم نابیت یه کجار خۆشحال بوو، چونکه ئه مه ههچ کێشه یه ک بۆ کاره کهم دروست ناکات. به وای نه زۆکییه که مه وه ناوی نام (بیابان)، جا بۆ ئه وهی ره وه نه قنیک بهم ناوه بیهخشیت، وشه ی (گول) ی خسته سه ر و منیش دلم کرتی، چونکه عاشقی گول بووم.

وای داده نیت که بره و شیوازی که وه ک باخچه یه ک بیت و گولی شاره وهی تیدا بوو بیت و پۆژی به ناویدا سوورابیتمه وه و بۆیانم هه لمژیبیت، به لام نه متوانیوه بچه ناوییه وه. ده مه وێ هه ر وه کو جاران خودا ببیته وه به هاورپم و بهم ئه لهایه وه به ده وری ئه و باخچه یه دا بخولیتمه وه. ئیستا له ده رگای چوونه ژووره وه ده که پیم، ره نگه ده رگایه ک بدۆزمه وه تا بتوانم بچه ژووره وه.

* * *

کاتی له گه ل کونجیدا گه یشتمه مزگه وته که، بره وام به چاوانی خۆم نه کرد. پیاوان له جۆره ها ته مه ن و پیشه له سووچه کانی مزگه وته که و ته نانه ت ئه و شوینه ش که بۆ ئافره تان ته رخانکرا بوو، دانیشتبوو. خه ریکوو ئاومید بيم و برۆم، کاتی سه رنجم دا سواله که ریک وا جیه که ی جیده هیلت و ده روات. سوپاسی به ختی خۆم کرد و پێگه ی خۆم له نێو خه لکه که کرده وه و به ره و ئه و شوینه زۆیشتم که چۆلی کردبوو. داوام له کونجی کرد که له ده ره وه چاوه پیم بکات.

به مجۆره له مزگه وتیکی پر له پیاو خۆم بینیه وه و وا گویم له رۆمی مه زن گرتوه. ته نانه ت نه مویت بیر له وه بکه مه وه گه ر بۆیان ده رکه وت وا ئافره تیک له نێویاندا یه، چی پرووده ات، چجای ئافره ته که له شفرۆشیش بیت. دوا ی ئه وهی هه موو خه یاله ناخۆشه کانم له سه ری خۆم ده رکرد، ئیدی هه موو هۆشی خۆم خسته سه ر وتاره که.

پۆمی گوتی: "خودا ئازاری دروستکردوه تا له میانه ی دژه که یه وه به خته وه ری ده ربکه ویت. شته کان له میانه ی دژه کانیانه وه ده رده که ون. له به ر ئه وهی خودا دژیکی نییه، بۆیه به نادیا ری ده میتیته وه."

له کاتیکدا وتاریژه که قسه ی دهکرد، وهک چۆن به فری تواوه گوپ ده داته
 جۆگه له ی چیا، ئاوها دهنگی بهرز و نیر ده بوو: ته ماشای پووچی زهوی و
 شکومه ندیی ئاسمان بکه ن. بزائن که هه موو ئه و شتانه ی له دنیا دا پووده ده ن،
 وهک: لافاوه کان و وشکه سالی و ناشتی و جهنگ، له بیرتان نه چیت هه رچییه ک
 پووبدات، خودا له خۆپایی دروستی نه کردوون. ئیدی شته که توو په یی یان
 خه ونیین بیت یان راستگویی یان زیره کی.

له و دانیشته ی ئه ویدا خه ریکبووم تیبه گم که هه موو شتی له ژیا ندا
 ئامانجیکی هه یه. په ته ناوکه که ی دایکم و کوشتاری براکانم له مندا لدانیدا، ئه و
 دۆخه ته نیاییه ی براکه م تیدا ده ژیا، به لکو ته نانه ت تاوانی کوشتنی باوکم و
 باوه ژنه که م و ئه و پۆژه سامنا کانه ی که له دارستانه که دا ژیا م، هه موو ئه و
 شته وه حشیکه رییا نه ی له شه قامه کانی قوس ته نتینه تووشیان بووم، که
 هه رییه که یان به شیوازی تاییه تی خۆی به شداری له چیرۆکه که م دا کرد. له
 پشت هه رییه کی له م ده رده سه ری و ئاسته نگانه وه، پلانیکی گه وره تر خۆی
 مه لاس دابوو و بهروونی لیتی تینه ده گه یشتیم، به لام به هه موو بوونیکمه وه
 ده متوانی ههستی پی بکه م. دوا ی ئه وه ی له مزگه وتیکی پر له خه لک و له
 عه سری ئه و پۆژهدا گویم له پۆمی گرت، هه ستم به هه وریکی سوکنا یی کرد
 که به سه ر سه رمدا داده یه زی، هه روه ها چۆن دایکم ده بیینی نانی ده کرد، ئاوها
 هه ستم به شادمانی و ئاسووده یی کرد.

حه سه نی سوالکه ر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

به توررهیی له بن دارکه وه ته که دانیشتبووم، له پۆمی توورپه بووم، چونکه له وتاره به ئاو و تاوه کهیدا باسی ئیش و ئازاری ده کرد و وا دیاربوو شتیکی ئه وتۆی لی نازانیت. سییه ری مناره که خه ریکبوو ده که وته سه ر شه قامه که. نیوه نوستوو و نیوه به ئاگا ته ماشای ریبوارانم ده کرد. خه ریک بوو خه وم لی بکه ویت، چاوم به ده رویشیک که وت که له وه و به ر نه م دی بوو. جلیکی په ش و کۆنی له به ردا بوو، دارده ستیکی دریزی به ده سته وه بوو، پیشی ناشی بوو، گواره یه کی کردبووه یه کن له گوینه کانی، ئه وه نده له خه لکی جیابوو، به ته واوی نه متوانی ته ماشای بکه م.

له کاتیکدا به پاسه ت و چه پدا چاوی ده گیرا، هه ر ئه وه نده چاوی پیم که وت، له جیاتی ئه وه ی خۆیم لی گیل بکات، هه ر وه ک چۆن خه لکی له رینگاوبان ده مبین و خۆیان لیم گیل ده که ن، ده سته ی پاسته ی خسته سه ر دلی و وه ک ئه وه ی دوو هاوپتی دیرین بین، سلاوی لیکردم. سه رم سوپما و به ده وری خۆمدا چاوم گیرا تا دلنیا بم که سلاوی له که سیتی تر نه کردووه، به لام جگه له من و دارکه وه ته که که سی تر له وئ نه بوو. به په شوکاوی و سه رسوپمانه وه ده ستم خسته سه ر دلم و سلاوه که یم سه نده وه.

ده رویشه که به هه نکاوی سه نگینه وه به ره و لام هات. چاوم له وه بوو که پارچه دراویکی مس بخاته ناو جامیلکه که مه وه، یان پارچه نانیکم پیدات، به لام ئه وه ی نه کرد و به رانه رم به چۆکدا هات.

گوته: 'هۆ سوالکه ر، سلاوت لی بیت'.

وه لاسم دايه وه و گوتم: "دهرويش، سلاو له توش، دهنگم به جورى
بيباكانه بوو، به لاي خوميشه وه نامو بوو. ئاخو ماويه كي زور بوو قسم
له گهل كه سدا نه كړدبوو، به جورى خهريكبوو توني دهنگي خوميش
بيربچيته وه.

خوى ناساند و گوتى كه ناوى شه مسى ته وريزيه، ئينجا پرسياى ناوى
منى كړد.

پيكنيم و گوتم: "پياويكي وهك من چ پتويستيه كي به ناو هيه؟".
به ناقايليه وه وتى: "هر كه سه و ناويكي هيه. خدا ناوى زورى هيه و
له نه وه دونو ناوه كي زياتر نازانين. ئي كه هر خدا نه وهنده ناوى هيه،
ئيدى چوڼ دهكړى بنيادهم كه وينه يه كي خودايه، به بيتاو جووله بكات؟".
نه مزاني چوڼ وه لاسى بدهمه وه، به لكو هر هه وليشم نه دا، ئينجا وتم:
"پوڅى له پوڅان هاوسه و دايكم هه بوو، به ناوى حه سن بانگيان دهكردم.
كه واته ناوت حه سته"، دهرويشه كه سه رى بادا، ئينجا ئاوينه يه كي زيوينى
دامى و گوتى: "لاى خوټ بپاريژه. له به غدا پياوچاكيك پيشكه شي كردم، به لام
پهنگه تو له من زياتر ئاتاجى بيت. ئه ئاوينه يه نه وهت ده خاته وه ياد كه تو له
ناوه وهى خوټدا خودات هه لگرتوه".

به له وهى هه لى وه لاسدانه وهم بو هه لكه وىست، له پشتمانه وه
غه لبه غه لبيكمان ژنه وت. يه كه م شت كه به خه يالما هات، نه وه بوو كه پهنگه
گيرفانبريكيان له مزگه وته كه دا دهستگير كړد، لى كاتى دهنگه دهنگه كه به رز
بووه وه و پتر بوو به توندوتيزى و ژاوه ژاو، گوتم بيگومان شته كه له وه
كه وړه تره، چونكه دهستگيركردنى گيرفانبريك ئه م بگره و به رده يه لى
ناكه وىته وه.

نه وهنده ي نه برد شته كه مان بو دهركه وت. نه وه بوو له مزگه وته كه دا
ئافره تيكي له شفروشى ناسراويان دوزيبووه وه كه خوى گوږيپوو و جلوبه رگي
پياوانه ي له بهر كړدبوو. چهندين پياو به ره و دهره وهى مزگه وته كه پاليان
پتوه دنا و هاوريان دهكرد: "ئهم ئافره ته فيلبازه بهر قامچى بدهن! ئهم
له شفروشه بهر دباران بكهن".

لەم کاتەدا کۆمەڵی چەورە و دەستوپێوەندی تووڤە گەیشتنە شەقامەکە.

ئافەرەتە جەیلەکەم بینی کە جلی پیاوانەى پۆشیبوو، پەنگی مردووی لى نیشتبوو، چاوە بادەمیەکانی ترسیان تێدازابوو. لەو پێش کاری کوشتنی زۆرم دی بوو، بۆیە سەرم سوڤنەدەما کە ببینم چۆن هەندێ خەلک دەگۆڤین و دەچنە پال تێکدەران، چونکە لەپەر پیاوانی ئاسایی کە پێشینیەکی توندوتیژیان نییە -پیشەوەر یان فرۆشیار یان فرۆشیاری دەستگیر- دەگۆڤین و دەبنە کەسانێکی شەپانگیز، تەنانەت کاتێ کۆدەبنەو، دەبنە بکوژ. ئیدی کاری کوشتن تەشەنەى کردبوو، جا بۆ ئەوێ چاوی خەلکی پێش بۆشکێن، کارەکە بەو کۆتایی دەهات لاشەکانیان لە شەقامەکاندا پیشان دەدا.

ئای چەند ئافەرەتێکی بەستەزمانە!، ورەوریکم بەربای گوێی شەمسی تەوریزیدا دا، لى کە ئاورم دایەو تەو لەلامەکەى بژنەوم، ئەو نەمابوو، بەلکو دەرویشەکەم بینی وەک ئەوێ تیریکی دایساو بیت و هاوئێزاییت، بە توندی بەرەو ناو ئازاوەکە تەکانی دەدا. بەرزەپێن پاپەریم و پامکرد تا بگەم پێی. کە گەیشتمە بەرایی کۆرەوێکە، شەمس داردەستەکەى چوون ئالایەک بەرزکردەو و بە هەموو دەنگییەو بانگی کرد: 'پاوەستن، هۆو خەلکینە پاوەستن!'. بێدەنگییەک بالی بەسەر پیاوەکاندا کێشا و بەواقوڤمانەو تەماشایان کرد. 'دەبێ شەرم لە خۆتان بکەن!', شەمسی تەوریزی هاواری دەکرد و داردەستەکەى بە زەویدا دەکووتا: 'ئەو سى پیاو پەلاماری تاقە ئافەرەتێک دەدەن. ئایا ئەمە دادپەرورەییە؟'.

ئەمە شایستەى دادپەرورەى نییە، پیاوێکی کەتە و دەموچاو چوارگۆشە و چاومات وای گوت و دیاربوو خۆی کردبوو بە دەمپراستی ئەم تاخمە کە هەر لەخۆوە دروست بووبوو. ئیدی دەسبەجى ناسیمەو. حەسەسیک بوو ناوی پێپەرس بوو، بە هۆی دڕندەیی و چاوچنۆکیەو هەموو دەروژەکەرەکانی شارەکە دەیانناسی.

پێپەرس گوتی: 'ئەم ئافەرەتە خۆی گۆڤیو و جلوبەرگی پیاوانەى لە بەر کردوو و بە دزییەو هاتوو تە ناو مزگەوتەکەو تە موسلمانە باوەردارەکان لەخشتە ببات، ئێمەش دۆزیمانەو'.

"ئایا مەبەستت ئەوێهە کە ئێو دەتانهوێ سزای کەسیک بدەن هەر لەبەر ئەوێ پووی کردووەتە مزگەوتە کە؟ ئایا ئەمە تاوانە؟"، شەمسی تەوڕیزی بە دەنگی قیزهاتنەوێ لێ دەتکا، لێی پرسى.

ئەم پرسىارە ھێوربەوونەوێهە کى ئێرەتەى دروست کرد. دیاربوو کەس بیری لەم شتە نەکردبوو.

"ئاخر ئەمە لەشفرۆشە"، پیاویکی دیکە کە لە توورەبیاندا گری گرتبوو و دەموچاوی سوور ھەلگەپابوو، ھاواری کرد، "مزگەوتیکی پاک، شوینی ئەو نییە".

دەرکەوت کە ئەو قسەییە بەسبوو تا دووبارە خەڵکە کە گریگرەو، چونکە کەسانىکی تر تێھەلچوون: "ئەمە لەشفرۆشە! زیناکارە! بە ئەم لەشفرۆشە بکوژین".

لاویک بەرەوپیش تەکانی دا و میزەری ئافرەتە کەى گرت و بە توندی پايکیشا. میزەرە کەى کەوت و قژە درێژ و زەرەدە کەى دەرکەوت کە وەک درەختی گولەبەرۆژە شەپۆلی دەدا و دەرەوشایەو. ھەموومان ھەناسەمان قەتیس بوو. لە جوانی یە کجار بیۆینە و جحیلی ئافرەتە کە سەرمان سوڕما. بێگومان شەمس دەرکی بەم ھەستە جۆراوجۆرانە کردبوو، چونکە بە توورەبیەو ھەرخەنەى لێدەرگرتن: "براکانم، گەرە کە ئەو یە کلا بەکەنەو، ئایا ئێو بەپراستی پەتەن لەم ئافرەتەییە، یان ھەزتان بۆی دەبزویت؟".

دەرویشە کە دەستی لەشفرۆشە کەى گرت و بەرەو خۆی پايکیشا و لە لاوەکە و گیرەشیتۆینەکان دووری خستەو. ئافرەتە کە وەک چۆن کیزۆلە یەک لە پشت بالا پۆشە کەى دایکییەو خۆی بشاریتەو، خۆی دایە پەنای دەرویشە کە.

"تۆ ھەلە یە کى گەرە دەکەیت"، سەردەستەى کۆمەلە کە دەنگی بەسەر غەلبە غەلبی ھەشیمەتە کە دا بەرز کردەو و گوئی: "تۆ لەم شارەدا نەناسی کیت و دابونە ریتی ئیمە نازانیت و خۆت لەم شتە ھەلەمە قورتینە".

ئینجا کەسیکی تر ھاتە قسە: "تۆ چ دەرویشی کیت؟ ئەرئ جگە لە پاراستنی لەشفرۆشیک، شتیکی دیکەت بەدەستەو نییە؟".

شەمسى تەوريزى وەك ئەوھى بىر لەم پرسىيارانە بىكاتەو، ساتىك بىدەنگ بوو. ھىچ نىشانەيەكى توورەيى پتوھ دىيارنەبوو و ھىمنىي خۆي پاراستبوو، ئىنجا گوتى: "بەلام توخوداتان چۆن ھەستتان پىكرى؟ ھەرچەندە ئىوھ ھاتوچۆي مزگەوت دەكەن، لى پتر ھۆشتان دەخەنە سەر ئەوانەي دەوروبەرتان، نەك خودا. خو ئەگەر وەك خۆتان دەلەين، بەپاستى بېروادار بوونايە، ئەوا ئەم ئافرەتە پرووتىش بوايە، ھەستتان پىي نەدەكرد. دەي بەرەو لاي وتارەكە بگەپنەوھ و شتىك لەمە باشتر بكن."

بىدەنگىيەكى قورس ھەموو شەقامەكەي گرتەوھ. گەلای درەختەكان كە بە درىزايى پىادەپۆكە پەرت بووبوون بۆ ساتەوھختىك تاقە شت بوو دەجوولانەوھ.

"دەي خەلكىنە! دەي بگەپنەوھ و گوئ لە وتارەكە بگرن، شەمسى تەوريزى بەدەم قسەوھ بە داردەستەكەي ئاماژەي دەكرد و وەك ئەوھى كەشە لە مېشومەگەز بكات، كەشەي لە پىاوھەكان دەكرد.

ھەموويان وەرسووپان تا بېرۆن، بەلام چەند ھەنگاويك بە لارەلار كەشانەوھ و نەياندەزاني دواي ئەوھ چى بكن. ژمارەيەكى كەميان وەك ئەوھى لە گەپانەوھ دوودل بن، تەماشاي مزگەوتەكەيان دەكرد. لەم كاتەدا لەشفرۆشەكە زاتى خستە بەرخۆي تا لە پشت دەرويشەكە دەرىچىت، ئىدى پشت لە خەلكەكە، وەك كەرويشك بە خىرايى تىتەقاند و پرچە درىژەكەي بە ھەموو لايەكدا پەخشان بووبوو و بەرەو نزيكتىن شەقامى لاوھكى ھەپپاي لىكرد.

دوو پىاو ھەوليەن دا دواي بگەون، بەلام شەمسى تەوريزى پىگەي لى گرتن و داردەستەكەي دايە بەر پىيان و ساتمەيان كرد و كەوتن. ھەندى خەلكى رەوتەنى ئەوھيان بىنى، پىكەنەين، منىش پىكەنەيم. دوو پىاوھەكە بەخۇدا شكانەوھ و بە جۆرە گىزبوينىكەوھ ھەستانەوھ، بەلام لەشفرۆشەكە ون بووبوو، دەرويشەكەش دواي ئەوھى ئەم ئەركەي ئىرەي بەجى ھىنا، پۆيشت و دووركەوتەوھ.

سليمان سهرخوش

قونيا، ۱۷ تشرینی يەكەم ۱۲۴۴

بەر له پوودانی ئەو بگرهوبه ردهيه، پشتم به ديواری مه‌یخانه‌كه‌وه
دابوو و سهرخه‌وم ده‌شكاند، به‌لام ئەو بگرهوبه ردهيه‌ی كه له ده‌ره‌وه به‌رپا
بووبوو، وای لێكردم خه‌ريكبوو له پێستی خۆم بێمه ده‌ری.
"ئه‌وه لێره چی پووده‌دات؟"، له‌گه‌ل چاوكردنه‌وه‌دا هاوارم كرد، "ئایا
مه‌غوله‌كان هێرشیان كردووه‌ته سه‌رمان؟".

شه‌پۆلێك پێكه‌نین به‌رزبووه‌وه. ئاوپم دایه‌وه و بینیم چه‌ند مه‌عمیلێك
شوخیم پێده‌كه‌ن. ئای له‌م بیژیه‌ چه‌په‌لانه.

"هێی پیری سهرخوش، نێگه‌ران مه‌به"، خریستۆسی خاوه‌ن مه‌یخانه‌كه
پێی وتم "مه‌غول لێره نین تا پاره‌دووت بنێن، به‌لكو ئەوه پۆمیه‌ به‌ خۆی و
كه‌ژاوه‌كه‌یه‌وه تێده‌په‌رێت و به‌حه‌شیمه‌تێك له‌هه‌واداران و مریده‌كانی
ده‌وره‌دراوه".

پووم كرده په‌نجه‌ره‌كه و ته‌ماشای ده‌ره‌وهم كرد. كه‌ژاوه‌یه‌كم له‌ مریدان
و هه‌وادارانێ به‌جۆشوخرۆش بینی، هاواریان ده‌كرد: "خودا گه‌وره‌یه، خودا
گه‌وره‌یه"، له‌ ناوه‌ندیاندا پۆمی به‌ بالا قیته‌كه‌یه‌وه، سواری ئه‌سپێکی سه‌پی
بووبوو، ده‌موچاوه به‌تین و له‌خۆ دانیاهێوه. ده‌ره‌وشایه‌وه. په‌نجه‌ره‌كه‌م
كرده‌وه و سه‌رم ده‌ركرده ده‌ره‌وه و دیقه‌تیانم دا. كۆپه‌وه‌كه‌ كه‌ زۆر
له‌سه‌رخۆ ده‌جوولا و نزیكبووه‌وه. له‌ناو كۆپه‌وه‌كه‌دا هه‌ندێ له‌ پیاوه‌كان زۆر
له‌ منه‌وه نزیك بوون، به‌ جۆری ده‌متوانی ده‌ستم بگاته سه‌ری هه‌ندیکیان.
له‌ناكاو بیرۆكه‌یه‌کی نایابم بۆ هات، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو میزه‌ری سه‌ری
هه‌ندیکیان بره‌فینم.

ئەو دارى پشتخوراندنەم بە دەستەو گرت كە ھى خرىستۇس بوو. بە دەستىكم پەنجەرەكەم كەردەو، بە دەستەكەى ترم دارى پشتخوراندنەكەم گرت. خۆم بەرەو پىشەو چەماندەو و توانىم دارەكە بگەيەنمە مېزەرى يەكەك لە پياوھەكان. ئەوئەندەى نەمايو مېزەرەكە رابكىشەم، بە رېكەوت پياوئىكى دى چاوى ھەلبېرى و بىنىمى.

"سلاوتان لى بىت، بە زەرەخەنەو سلاوم لىنى كرد.
"موسلمان و لە مەيخانە بىت! ئەمە بۆ تۆ شوورەيە، پياوھەكە بەسەرمدا نەپاندى، ئەى نازانیت شەرابخوراندنەو كارىكى نەگريسى شەيتانە؟"
زارم ھەلئىنا تا وەلام بدەمەو، بەلام پىش ئەوئەى دەنگىكم لىوھە بىت، وژەيەكى تىژ بە لای سەرمدا تىپەرى. بە ترسىكى زۆرەو زانىم كە ئەو بەرد بوو. خۆ ئەگەر لە دواساتدا سەرم لانەبردبا، ئەوا كەللەسەرمى وردوخاش دەكرد. ئىدى لە پەنجەرە كراوھەكەو تىپەرى و لە پشتەو كەوتە سەر ئەو مېزەى كە بازىرگانىكى فارس لەسەرى دانىشتبوو. بازىرگانەكە زۆر سەرخۆش بوو و ئاگای لەو نەبوو كە لە دەورو بەرىدا چى پروودەدات، بەردەكەى ھەلگرت و وەك ئەوئەى ئاگادار كەردنەو ھەيكى ئالۆز بىت و لە ئاسمانەو بەربووبىتەو، ھەر دىقەتى دەدا.

"سلىمان، ئەو پەنجەرەيە دابخە و بگەپئوھە لای مېزەكەت، خرىستۇس بە بۆلەبۆل و بە دەنگىكى بەرز و پەژارەو بانگى كردم.
وتم: "ئەرى بىنىت چى پرووى دا؟"، بە لەتردان بەرەو مېزەكەم گەپامەو،
"يەكەكيان بەردى تىگرتەم. خۆ خەرىكبوو بمكوژىت."

خرىستۇس برۆكانى ھەلبېرى و گوتى: "بەداخەوھەم، بەلام تۆ چاوەپىنى چىت دەكرد؟ ئەى نازانیت خەلكانىك ھەن چاويان بە موسلمانىك ھەلئايات كە لە مەيخانە بىت؟ ئەوئەتا تۆ خۆت ئاشكرا دەكەيت و بۆنى شەرابت لىدیت و لووتت وەك گرى فانۇس سوورەلگەپاوە."

"ئاخر ئەمە چ زيانىكى ھەيە؟"، بە ترمەترم گوتەم، ئەى من مرقوف نىم؟".
خرىستۇس وەك ئەوئەى بلىت، دەى باشە، باشە، دەستى خستە سەرشانم.

گوتم: "هر به وای ته مه وهیه رقم له ئایینه، چونکه ئایینه پوره ره کان پیتان وایه که خودا له ته کیان وه ستاوه و وا ده زانن ئه وان له سه رووی خه لکی دیکه وهن".

خریستوس هیچ وه لامیکی نه دایه وه. پیاویکی برودار بوو، هاوکات خاوهن مه یخانه یه کی لیزان بوو، ده یزانی چۆن مه عملیکی توو پر هتور بکاته وه. قاپی شه رابی سووری دیکه ی بۆ هیتام، من هه لمده قوراند و ئه و ته ماشای ده کردم. له ده ره وه بایه کی توند هه لیکردبوو و په نجه ره کانی هیتابوو ته قوه وپ، که لای وشکی دره خته کان به چه پ و راستدا په رت ده بوون. وهک ئه وه ی گوئی له ئاوازیگ بگرین، ساتیک گویمان هه لخت.

وتم: "من تیناگه م بۆچی خودا له م دنیا شه رابی حه رام کردووه، که چی له به هه شتدا وهک به لیتیک به خه لکی داوه. گه ر وهک ده لێن به م پاده یه خراپه، ئه ی بۆچی له به هه شتدا پیتان ده درئ؟".

"پرسیار، پرسیار،...." خریستوس وره وریکی کرد و هه ردوو ده ستی به رزکرده وه، "تۆ به رده وام پرسیار لیده پرژیت. ئایا پتویسته ده رباره ی هه موو شتیک پرسیار بکه یه ت؟".

"بیگومان. ئه ی بۆچی ئاوه زمان پی به خشراوه؟".

"سلیمان، من ده میکه ده تناسم. تۆ لای من ته نها مه عملیک نییه. تۆ هاو پریمیت، من بۆ تۆ نیگه رانم".

"باش ده بیته، که وام گوت خریستوس قسه که ی پی بریم و گوتی: "تۆ پیاویکی باشیت، به لام زمانت وهک خه نجه ر تیژه، هه ر ئه مه شه په ژاره ی کردووم. له قونیا خه لکی هه مه جوړ هه ن و شاراوه نییه که هه ندیکیان پرزی موسلمانیک ناگرن که خووی دایته مه یخواردنه وه. گه ره که فیر بیت چۆن له نێو خه لکدا ئاگات له خۆت بیت. به نه ینی شته کانت بکه و ئاگات له هه ر وشه یه ک بیت که ده یلێت".

زه رده یه کم هاتی و گوتم: "ئایا ده توانین ئه م قسه یه مان به چامه یه کی خه یام برازینینه وه؟".

خریستۆس هه ناسه یه کی هه لکیشا، به لام بازرگانه فارسه که که گوئی لیم بوو به خوشحالییه وه دهنگی بهرزکرده وه، 'به لئ، ده مانه وئ گویمان له چامه یه کی خه یام بیت'.

مه عمیلی تریش هاتنه پالمان و به توندی چه پله یان لئ دا. به ته کانیکێ پر له جۆشوخروشه وه به رهو میزه که بازم دا و دهستم به خویندنه وه کرد:

'ئایا پیت وایه که خودا خۆی دارمێوی دروست کرد

دوایی حه رامی کرد و شه رابه که یشی کرد به گونا؟'

بازرگانه فارسه که هاواری کرد، 'بیگومان نه خیر! ئه مه مانایه کی نییه'.

'سوپاسی ئه و که سه بکه که ئاوها بۆی فه راهم کردین،

بیگومان ئه و ته نانه ت حه زی له به یه کدادانی په رداخه کانیشه!'

گه ره له ماوه ی ئه م سالانه دا له خواردنه وه وه شتی فیزیووبم، ئه وه یه که خه لکی له شتوازی خواردنه وه یاندا جیاوازن. من که سانیکم ده ناسی هه موو شه وئ چه ند کاسه شه رایان ده خواردنه وه، ئیدی ده بوون به که سانیکێ که یفساز و گۆرانییان ده چرپی، ئینجا ده چوونه خه ویکێ قووله وه، که چی که سانیکێ تر له چه ند فریک زیاتریان نه ده خواردنه وه، ده بوون به درنده. گه ره خواردنه وه هه ندێ بکاته مه شره بخۆش و قسه شیرین و بریکی دیکه بکاته خراپه کار و شه پانگیز، که واته بۆ گازانده که نه خه یه سه ره شه رابخۆره که، نه ک شه رابه که؟

'بخۆره وه! چونکه نازانیت له کوێه هاتوویت و بۆ هاتوویت

بخۆره وه! چونکه نازانیت بۆچی ده پویت و بۆ کوێ ده پویت'

گرمه ی چه پله لیدان بهرزبووه وه، ته نانه ت خریستۆسیش به شداری چه پله لیدانه که ی کرد. له قونیا، له گه ره کی جوله که کان له مه یخانه یه ک که خاوه نه که ی کریستیان بوو، ئیمه کۆمه له تیکه له یه کی هه موو ئایینه کان و عه شقی شه راب، پیکه وه پیکه کانمان بهرزکرده وه و به خوشی یه کتر خواردمانه وه. هه رچه نده قورسه باوه ر به وه بکری که خودا خۆشی بویتین و لیمان خوش بیت.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۳۱ ئايار ۲۰۰۸

‘بە سەلامەتى بگەيت لەو بەشتەرە ژىوان بېيتەو، يەككى لە سايدەكانى ئىنتەرنېت باسى ئەمەي كىردىبوو، بۇ ئەوۋەي لە دەۋسى پەلەي سووراۋ دۇنيا بېت، دېقەتى كىراسەكانى بدە. ئاگاداربە كە بۇ مال دەگەپىتەو، بزانە ئاخۇ بۇنى عەترىكى نامۇي لىدېت.

ئەو يەكەم جار بوو ئىيلا پۇبىشتاين لە ئىنتەرنېت بەم ناۋىشانە خۇي تاقى بکاتەو: ‘چۇن دەتوانىت ئەو بزانىت ئاخۇ شوۋەكەت غايەنەتت لەگەلدا دەكات يان نا؟، ھەرچەندە پىرسىارەكەي توۋپەھات دىاربوو، بەلام ئىستا بۇي دەرکەوت كە رەنگە خۇدى ژيان بۇخۇي دەرپىنىكى دەمدەمى بېت و ھېچى تر.

لەگەل ئەوۋەي ئىيلا نەيدەۋىست لە ئەنجامى ئەو تاقىكردنەۋەيەي كە ئەنجامى دابوو، پوۋبەپوۋى دەيفىد بېيتەو و لىيشى نەدەپىسى ئاخۇ ئەو شەۋانەي كە لە دەرەۋەي مال بەسەرى دەبات لە كۆيە. لەم ماۋەيەدا زۆربەي كاتەكانى بە خۇيىندەۋەي پۇمانى (كفرى شىرىن) بەسەردەبرد و پۇمانەكەي ۋەك بىيانوۋىەك بۇ داپۇشىنى بېدەنگىيەكەي بەكار دەھىتا. لەبەر ئەۋەي ئاۋەزى پەرتبوو، بۇيە ماۋەيەكەي لە كاتى خواساى زىاترى دەۋىست، بەلام چىژى لە چىرۆكەكە و لە ھەر پىسايەكەي نوۋى پىساكانى شەمس ۋەردەگرت كە خەرىك بوو سەراپاي ژيانان دەگۇپى.

ئىيلا كاتى مىندالەكانى ئامادەبۇنایە بە شىۋەيەكەي خواساى پەفتارى دەكرد، بەلام ئەو دەمەي بە تەنھا لەگەل دەيفىد بۋايە، دەيفىد ۋەك ئەۋەي بېرسىت ئەمە چ جۆرە ژنىكە لە مېردەكەي ناپرسىتەۋە ئاخۇ شەۋەكەي لە

کوئ به سه بر دوه، ئیدی به جوړی کی تر ته ماشای ده کرد، به لام ئیلا نهیده ویست ئه و زانیاریانه بیستیت که نه زانیت به رانه ریان چون په فتار بکات. وا بیرى ده کرده وه تا که متر ئاگای له په یوه ندیه ئه فینییه کانی شووه که ی بیت ئه وهنده که متر بیرى لیده کاته وه. راسته گوتوویانه بیتاگای نیعمه ته.

یه که م جار بوو که له جه ژنی له دایک بوونی رابردودا کاتى له یه کى له هوتیله ناوخییه کانه وه فوړمی کی ئاگادارکړنه وه که یشته سندووقی پوسته که یان و ئاراسته ی ده یقید کرابوو، له قه ی له و خپروخوشیه دا. ئه وه بوو به شی (خزمه تگوزاری مه عمیله کان) ویستی بزانت ئایا له و ئوتیله ی که چهند جاریک لى نیشه جى بووه کاتیکى ئاسووده ی تیدا به سه بر دوه یان نا. ئیلا نامه که ی له سهر کومه لى نامه ی دیکه له سهر میزه که جیهیتشت و ئه و ئیواره یه دهستی به چاودیریکردنی کرد. ده یقید نامه که ی له زهرفه کراوه که دهرهینا و خویندیه وه.

"ئا، فوړمی هه لسه نگانده له لایه ن ئه و که سانه وه که ده بڼه میوانی هوتیل! ئه مه دواشته ده مه وى بیبیم"، ده یقید به دم قسه وه زه رده خه نه یه کی به پرووی ئیلا دا، "پار ئاماده ی کونگره یه کی پزیشکی ددان بووم. بیگومان ئه وان ناوی هه موو به شدار بووانیان له لیستی میوانه کانی خویان تومار کردوه".

ئیلا برپواى پیکرد. به لای که مه وه برپواى به و لایه نه ی کرد که حه زی نه ده کرد گوم که بشله قینیت، به لام لایه نه که ی تر که په شبینی و گومانی هه لده گرت، ئه وه بوو پوژى دواتر به دواى ژماره ی هوتیله که دا که را تا په یوه ندی پتوه بکات و گوئى له و شتانه بیت که له بڼه رته وه نه یده زانین، ئه ویش ئه وه بوو که له هوتیله که یاندا نه ئه مسال و نه پار کونگره ی پزیشکی ددان نه به سترابوو.

ئیلا له ناخه وه خوی سهر زه نشت کرد. ئاخړ وا خه ریکه به ساله وه ده چیت و له ماوه ی شه ش سالی رابردودا کیشی زیادی کردبوو. له گه ل زیادبوونی هه ر په تلکی تازه ی جه سته یدا، جوشی سیکیسی کز ده بوو. وانه ی چیشتلینان خوړزگارکردنی له په تله زیاده کان لى قورس کردبوو، که چی ئافره تانی

خۆیئاسا لەو باشتەر و زیاتر چیشتیان لێدەنا و کیش و قەبارەیان نیوەی کیش و قەبارەیی ئەو بوو.

کە ژیاڵی پابردووی خۆی بیرکەوتەو، زانیی یاخیوون دادی ئەو نادات، چونکە قەت لە پشت دەرگا داخراوەکانەو لەگەڵ کچاندا تلیاکی نەکیشاوە، لە مەیخانەکان وەدەر نەنراوە، دەرمانی دژە دووگیانبوونی بەکار نەهێناوە، نۆرە تووڕەبوونی نەبوو، یان درۆی لەگەڵ دایکیدا نەکردوو و لە قوتابخانە هەلنەهاتوو و لە تافی هەرزەکاریدا کاری جووتبوونی نەکردوو. لەکاتیکیدا کچانی هاوتەمەنی ئەم مندالیان لەبارخۆ دەبرد یان ئەو مندالانەیی کە پیش شووکردن دەیانخستەو دەیاندا نەکسانی تر تا هەلیان بگرێت. ئیدی وەک ئەوەی دەربارەیی برسییتی لە ئەسیویدا بەرنامەییەکی تەلەفزیونی ببینی، گوئی لە چیرۆکەکانیان دەگرت. ئەو شتەیی کە لە دلی ئیلادا مایە، خەم بوو، بلالو بوونەو ئەم کارەساتانە بوو لە جیهاندا، بەلام پێی وا نەبوو کە لە هەمان ئەو دنیایدا دەژی کە ئەو کچە بەستەزمان و کلۆلانە تێیدا دەژین.

تەنانت کاتی لە تەمەنی هەرزەکاریدا بوو، بەشداریی ئەو ئاھەنگانە نەدەبوو کە لاوەکان سازیان دەدا، بەلکو پێی باش بوو لە مالهەو بمینیتەو و لە شەوی هەینیدا کتییکی نوێ بخوینیتەو، نەک لە ئاھەنگیی بەرەلاییدا بەشداری کۆمەلە لاویکی نەناس بکات.

‘بۆچی وەک ئیلا ناکەن؟’ لە گەرەکەدا دایکەکان لە کچەکانی خۆیان دەپرسی، ‘تەماشای بکەن، ئەو خۆی لە هیچ کیشەییەکی تێوناگلیتیت’.

لە کاتیکیدا دایکانی کچەکان زۆر پێزیان لەم دەگرت، کەچی کچان و کوپان ئەمیان بە جیددی و ئالۆز و خالی لە پۆچی خوشنوودی دەبینی. ئیدی سەیر نەبوو لە قوتابخانەیی دواناوەندی کچیکی زۆر خۆشەویست نەبوو. جاریکیان یەکی لە کوپە هاوێڵەکانی پێی گوت: ‘ئایا دەزانیت کیشەیی تو چییە؟ تو ژیاڵت زۆر بە قورسی گرتوو. کچیکیت تا بلینیت بێزارکەرت’.

بە وردی گوئی لیکرت و گوئی کە بیریک لە شتەکی دەکاتەو.

ئەویک بە درێژایی ئەو سالانە شێوەی پرچیشی نەگۆرپیوو – پرچیکی درێژ، پەخشان، زەردیکی هەنگوینی، لە شێوەی کیکیکدا هەلێدەگەراندهو – یان دەیکردە پەلک و تا خوارەوێ پشتی شۆردەبوو. خۆی زۆر

نەدەپرازاندەو، بەلکو تووژیکى تەنكى لە سووراوى قاوهی مەیلەو سوورى بەکار دەهینا، ھەر وەك کچەكەى دەیگوت سێبەرێكى سەوز ئامالێ بۆ چاوى دەکرد و لەجیاتى ئەوێ دەریانبخات، پەنگە شین و خۆلەمیشیەكەى دەشاردەو.

لە ھەموو بارێكدا نەیدەتوانى بە باشى دوو ھێلى چەماوێ بۆ سێبەرى چاوەكانى بکێشێت و بەزۆرى ھێلە کێشراوەكەى سەر یەكێ لە پێلۆووەكان لە پێرەوى خۆى دەردەچوو و لە ھێلە کێشراوەكەى سەر پێلۆووەكەى تر ئەستورتر دەردەكەوت.

ئێلا وای بە خەیاڵدا دەهات كە خەوشىكى تێداى. ئاخى ئەو یان خۆتێھەلقورتیتەرێكى منجەرە (وەك خۆھەلقورتاندەكەى لە شووگردنەكەى جانیئت)، یان نەرم و ملکہچە (وەك پەيوەندییە سێكسییەكانى مێردەكەى). ئیدی لەوئ ئێلايەكى دەسەلاتخواز و لێرە ئێلايەكى تا ئەو پەرى ناوێمێد و بەستەزمان. نەیدەزانى لەم دوو شتە کامیان و كەى دەردەكەوێت.

ئێلايەكى سێبەمیش ھەبوو، ئێلايەك بە ھێمنى سەرنجى ھەموو شتیكى دەدا و چاوەپێى كاتى تەقینەوێ دەکرد. لە بن خودى ئێلاى ھێمن و خنكاو، تووڕەیی و یاخیبوونیكى توند خۆیان ھەشاردا بوو. ئێلاى سێبەم ئاگادارى دەکردەو كە ئەگەر لەسەر ئەم پەوتە بەردەوام بیت، ئەو بێگومان پۆژیک ھەر دێت بتەقیتەو، ئەمەش بەند بوو بە پەخسانى كاتەو.

دواى ئەوێ ئێلا لە دواپۆژى مانگی ئایاردا ئەوێ كردى دەمى بوو شتى وای نەکردبوو. نووژى كرد و لە خودا پاراىوێ كە خۆشەویستیەكى وای پێ ببەخشێت ھەموو بوونی پێ بکاتەو، یان وای لێ بکات ئەو نەندە دلرەق و گوینەدەر بیت، بێر لەو نەكاتەو و گوێ بەو نەدات كە لە ژيانیدا خۆشەویستى نییە.

لەم دوو کامیان ھەلدەبژیریت، تەكایە زوو وەلام بدەو، بەدەم تەكاو بیری كەوتەو "پەنگە بێرت چوو بیت كە من گەیشتوومەتە تەمەنى چل سالى. وەك دەبینیت، من سالانى تەمەنم بە باشى بەكار ناھێنم."

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بە هەناسە بڕکێو بە کۆلانه تەنگەکاندا هەر پامدەکرد و پامدەکرد، نەمدەتوانی ئاوپی دواوە بدمەو. سییه کانم دەسووتانەو و سینگم دەههژی، تا لە کۆتاییدا گەیشتمە بازارپە قەرەبالغەکە و پشتم دایە دیواریکەو بە زگی دابوو و خەریکیوو دەرووخا، ئەوسا زاتم وەبەر خۆ نا و تەماشای دواوەی خۆم کرد. وای چەند واقم و پەمان و ئاسوودە بووم. بینیم تاقە کەسیک دوامکەوتوو، ئەویش کونجییه. بە هەناسە بڕکێو بە تەنیشتمەو و هستا و دەستیکی کەوتبوو ئەملا و دەستەکە ی تری ئەولا، سەری سوپمابوو و توورەیی بە دەموچاوییهو دیاربوو. لەو تێنەدەگەیشتم کە بۆچی لە پەر وەک شیت بە کۆلانه کانی قونیا دا پامدەکرد.

شەکان بە خێزایی پرویان دا. تا نەگەیشتمە بازارپەکە، راستییە کەم بۆ پروون نەبوو. کاتی لە مزگەوتە کە دانیشتبوو و بە قوولی گویم لە وتارە کە گرتوو، بە گەوهەری حیکمەتی و تەکانی پۆمی مەست بووبوو. لە گەرمە ی ئەو مەستییه مەدا، سەرنجی ئەو مە نەدا کە ئەو لاوەی بە تەنیشتمەو دانیشتبوو، بە بێ مەبەست پێی خستە سەر ئەو ملپێچە ی کە دەموچاوی خۆم پێداپۆشی بوو. ئیدی بە بێ ئەو ی ئاگام لی بیت ملپێچە کە هاتە خوارەو و میژەرە کەم لاریبوو و دەموچاوم و بە شیک لە قژە کەم دەرکەوتن. بە پەلە دەمامکە کەم توندکردهو و لەسەر گوینگرتن لە پۆمی بەردەوام بووم و دلتیا بووم کە کەس سەرنجی شتیکی نەداو، بە لام کاتی دووبارە چاوم هەلبێی، بینیم گەنجیک لە پیزی پیشەو چاوی تێبپیوم. دەموچاوی شیو چوارگۆشە

بو، چاوی مات بو، لووتیکی دریژ و تیژی هه‌بو، دهمی وا پیشان دها که بیزی دیته‌وه. ئەمبستا زانیم که ئەوه پپرسه.

پپرس یه‌کئی بوو له‌و مەعمیلە بینزارکه‌رانە‌ی که هیچ کچی له سۆزانیخانه‌که ئاره‌زووی نه‌بوو له‌گه‌لیدا بنویت. ئاخر پیاوانیک هه‌ن له‌گه‌ل له‌شفرۆشدا جووت ده‌بن و هاوکات رقیان لیان ده‌بیته‌وه و سووکایه‌تیان پیده‌که‌ن، پپرسیش یه‌کئی بوو له‌و جۆره‌ پیاوانه‌ و له‌ قسه‌ی سووک و نوکته‌ی ناشیرینی خۆی نه‌ده‌که‌وت و ته‌بیاتیکی یه‌کجار خراپی هه‌بوو. جاریکیان به‌ شیوه‌یه‌کی کوشنده‌ له‌ کچیکی دا، خاوه‌ن سۆزانیخانه‌که هه‌رچه‌نده‌ به‌ر له‌ هه‌رشتی‌ه‌زی له‌ پاره‌ بوو، ده‌ریکرد و پپی گوت که جاریکی تر پپ نه‌خاته‌وه ئەم شوینه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند مانگیک هاته‌وه. دوا‌یی نه‌مزان‌ی هۆیه‌که‌ی چیه‌ له‌ناکا‌و‌ وازی له‌ هاتوچۆی سۆزانیخانه‌که هیتا و ئیدی ده‌نگوباسیمان نه‌بیسته‌وه. ئەوه‌تا ئیستا مینا پیاوانی خوداپه‌رست ریشیکی دریژی هیشته‌وه‌ته‌وه و له‌ ریزی پیشه‌وه‌ دانیشته‌وه، به‌لام هیشتا بروسکه‌ی توندوتیژی له‌ چاوانیه‌وه سه‌ری ده‌کرد.

ده‌موچاوی خۆم لینی شارده‌وه، به‌لام کار له‌کار ترازابوو. ئیدی منی ناسیبووه‌وه. پپرس شتیکی چپانده‌ بن گوینچه‌کی ئەو پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشتبوو، ئینجا وه‌رسووران و چاویان تیپریم، دوا‌یی ئاماژه‌یان بۆ پیاویکی تر کرد، ئیدی هه‌موو پیاوه‌کان له‌و ریزه‌دا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ته‌ماشایان ده‌کردم. ده‌موچاوم سووره‌له‌گه‌را و دلم داخو‌ریا، به‌لام نه‌متوانی له‌ شوینی خۆم ببزویم، به‌لکو خۆم دایه‌ ده‌ست ئەو ئومیده‌ مندالانه‌یه‌ که ئەگه‌ر هه‌ر وا به‌بئی جووله‌ له‌شوین خۆم دابنیشم و چاوه‌کانم بنوو‌قینم، ئەوا تاریکییه‌که هه‌موومان قووته‌دات و په‌ژاره‌ی ناو‌یت.

که زاتم وه‌به‌رخۆ نا و دووباره‌ چاوم کرده‌وه، بینیم وا پپرس له‌نیو‌حه‌شیمه‌ته‌که‌ رینگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه و به‌ره‌و لای من دیت. ئیدی پرووه‌ ده‌رگا‌که رامکرد، به‌لام هه‌سته‌م بوو بتوانم رابکه‌م، چونکه‌ به‌ ده‌ریایه‌کی هه‌لچووی پیاوان ده‌وره‌ درابووم. پپرس له‌ چاو‌ترووکانی‌کدا پیم گه‌یشت و ئەوه‌نده‌ لیم نزیک بووبوووه‌وه، بۆنی هه‌ناسه‌یم کرد. قو‌لی گرت‌م و له‌نیوان

ددانه به چیره وه چوه کانییه وه گوتی: "سۆزانییهک لیڤه چی دهکات، ئه وه شهرم ناکهیت؟".

"تکات لیڤه کهم... لیت ده پاپیمه وه وازم لی بینه با برۆم، زمانم گیرابوو، به لام پیم وا نه بوو گویی لیم بوو بیت.

هاوړیکانی هاتنه پالی. پیاوانی گیل، ترسناک، لووتبه رز، له خورازی، بۆنی تووړه یی و ترشه لۆکیان لیڤه هات، ئیدی سووکایه تییارانیان کردم. پیاوه کانی دیکه ئاوړیان دایه وه تا بزنان چی پروو ده دات، هندیکیان ورته ورتیکی نارهازیان دهر بری، به لام که سیکیان نه هاته بهینه وه. جه ستم مینا پارچه هه ویریکی خاوبوو بووه وه. خۆم شلکرد تا به رهو دهرگا پالم پیوه بنین. که گه یشتینه شه قامه که، ئاواته خواز بووم کونجی راپه ریت و یارمه تیم بدات. به ته مابووم گهر له مه خراپتر پروو بدات، رابکه م، به لام ههر ئه وهنده پیته کانم که وتنه سهر زه ویی شه قامه که، توندوتیژی و شه رانگیزی پیاوه کان زیاتر بوو. ئه وان له ناو مزگه وته که دا به وای وتارییژه که و نوێژکه رانه وه، سلیمان ده کرده وه دهنگ به رز بکه نه وه، یان پالم پیوه بنین، به لام ئیستا ترسی ئه وه م لی نیشته له شه قامه که دا شتیک نه بوو به ریان پی بگریته.

له ژیاندا گه لی ئاسته نگم دیون، لی باوه رناکه م قهت هه سستیکی خه مینی وهک ئیستام هه بوو بیت. دواي سالانیک له دوو دلی، وا ئه مړۆ ههنگاویک به رهو خودا نزیکه بمه وه، ده بی ئاوها وه لامی نزیک بوونه وه که م بداته وه؟ به تیه لدان و دهرکردنم له مالی خۆی!

"نه ده بوو بۆ ئه وی بچم"، وام به کونجی گوت و دهنگم چون به فریکی ته نک درزی برد، "ئه وان راست ده که ن، چونکه له مزگه وت یان که نیسه یان ههر مالیک له ماله کانی خودا سۆزانییهک جی نایته وه".
"وا مه لی".

که ئاوړم له ئاخیره ره که دایه وه، باوه ږم به چاوه کانی خۆم نه کرد. خۆ ئه وه دهر ویشه گه ږیده بیږیشه که یه. زه رده خه نه یه کی ئاشکرا له سهر روخساری کونجی نه خش بوو، خۆش حال بوو که جاریکی تر دهر ویشه که ی بینیه وه. ته کانم دا دهسته کانی ماچ بکه م، به لام رابگرتم و نه یه نیشته، ئینجا گوتی: "نا، تکات لیڤه که م".

به پارانه وهه گوتم: "ئاخر چون بتوانم سوپاست بکه؟ من زور قهرزاري
توم".

به گوينه دانه وهه شانەکانی هه لته کاند و گوته: "تو به ههچ شته قهرزاري
من نهته. جگه له خودا ئيمه قهرزاري ههچ که ستيک نهته".

خوي پينا ساند و گوته که ناوي شه مهي ته ورهيزيه، ئينجا باسي
سه برترين شته کرد که له ژياندا نه ميبستبوو: "هه ندی خه لک ژيانيان به
خه رمانه يه که گهش ده ست پنده کهن، به لام ئه وهنده نابات ئه و گه شيه کال
ده بيه ته وه. وا دياره توش به کتيکت له وانه. خه رمانه ي ژيانی توش پوژي
له روژان پرېوو له گوله زه نه به قی سېي و خالخالوي، وه لئ ورده ورده
کال بوونه وه و نه ميستا بوون به ته لختي که مات. ئه ري تو په نگه په سه نه کانی
خوت له ده ست نه داوه؟ ئه ري هه ز نا که يته مه يدان خوازي گه وهه ري خوت
بکه يته؟".

هه ستم کرد و خه ري که تينووي وشه کانی ده بم.
"خه رمانه که ته دره و شانە وهه نه ماوه، چونکه به دره زايي ئه م سالانه
باوه پت به خوت هه ناوه که تو له ناوه وه و له ده ره وه په سيست".
"من په يسي نهيم"، به ده م قسه وه لئوه کانی خوم گه ست، "ئاخر تو ئه وه
نازانته، ئه ي بو خوژياندن چی بکه م؟".
"په نگه م بده با خه کايه تنيکت بو بگيرمه وه"، شه مس واي گوت و ئه مه ي
گيرپه وه:

پوژي له شفرۆشک به لاي سه گي که به ره لادا تيه په ري. سه گه که له بهر
خوره سووتينه ره که دا له تينووتي و بېچاره ييدا هه ناسکه هه ناسکی بوو.
له شفرۆشه که ده سه به جي تاکی له پيلاوه کانی دا که ند و له بيریکی نزیک پري
کرد له ئاو تا ئاو به سه گه که بدات. ئينجا به پتي خويدا پوژيشت. پوژي دواي
تووشي سوڤيه که به حیکمه ت بوو. که له شفرۆشه که ي بيني ده سه ته کانی ماچ
کرد، ئه ميس سه ري سوڤما. سوڤيه که پتي گوت که ئه و به پاستگوي به زه ي
به سه گه که دا ها تو وه ته وه، بويه خودا له هه موو گونا هه کانی خو شبووه".

تيگه يه شتم که شه مهي ته ورهيزي ده يه وي چيم پي بلته، به لام شته له
ناوه وه مدا ئه وه ي په تده کرده وه که باوه پي پي بکات، بويه گوتم: "با دلنياه

بکه مه وه، گهر من هه موو سه گه کانی قونیا تیراو بکه م، بایی ئه وه نییه له گونا هه کانم پاک بیه مه وه.

له توانای تودا نییه ئه وه بزانی، ههر خودا خوی ئه وه ده زانی. ئه ی چی وات لیده کات پیت وا بیت که یه کی له و پیاوانه ی له مزگه وته که ده ریان کردیت، له هه موویان له خودا وه نزیکتره؟.

ته نانه ت گهر له خوداش نزیک نه بن، ههر له خو وه وه لامم دایه وه، ئاخر کی ئه وه یان پین بلیت؟ تو؟.

ده رویش هه که سه ری بادا و گوتی: نه خیر، شته کان ئاوها به پیره ناچن، گهره که تو خوت پینان بلیت.

پیت وایه که ئه وان گویم لیده گرن؟ ئاخر ئه و پیاوانه رقیان لیمه.

دی گوێ بگرن، به جه خته وه ئه مه ی گوت، چونکه شتی نییه ناوی (ئه وان) بیت، ههروه ها شتیکی ش نییه ناوی (من) بیت، هه موو ئه وه ی له سه رته بیکه یت ئه وه یه که بزانی ت له م گه ردوونه دا هه موو شتیکی و هه موو که سیک پیکه وه به ستراون. ئیمه بریتی نین له سه دان و هه زاران بوونه وه ری جیاوان، به لکو هه موومان یه ک شتین.

چاوه پیم کرد تا بۆم پروون بکاته وه، ئه و له سه ری پویش و گوتی: ئه مه پێسایه که له چل پێساکه: گهر مرۆف بیه وئ ئه و شیوازه بگوریت که خه لکی له گه لیدا مامه له ی پیده که ن، ئه و پێویسته یه که م جار ئه و شیوازه بگوریت که له گه ل خودی خویدا مامه له ی پیده کات. گهر مرۆف فیری ئه وه نه بوو چون به ته واوی و راستگوییانه خوی خوش بوی، ئیتر هه یج شیوازیکی دی نییه وای لئ بکات که خوشه ویستی له دلیدا بیت. لئ کاتی ده گاته ئه و قوناغه، ئه و سوپاسی ههر درکیک ده کات که له لایه ن خه لکی دیکه وه پێیدا ده چه قینری، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه که هاکا گولباران کرا. که می وه ستا و ئینجا له سه ری پویش: گهر مرۆف خوی به شایسته ی پیزگرتن نه زانی، ئیدی چون ده کری گازانده له خه لکی تر بکات له بهر ئه وه ی پیزی ناگرن؟.

که ههستم کرد ئه وه ی له نێو چنگمدا یه و خه ریکه لیم ده چۆر پته وه، بۆیه لیره دا وه ستام و نه متوانی وشه یه ک بدرکینم، چونکه هه موو ئه و پیاوانه م هاته وه یاد که له گه لیاندا نوستیووم، بۆنیان، بهرکه وتنی ده ستیان و پێستی

زېريان، ئاخوئوفى ساتى پەرحەتبوونيان... گەنجانى سەلارم بينى دەبوونە دېرندە، دېرندە دەبوونە گەنجى ناسك و سەلار. جاريكيان مەعميليك هات بۆلام كە بەوۈ پاهاتبوو لە كاتى سەرجىيىكردندا تفى لە سۆزانيەكان دەكرد و دەيگوت (چەپەل)، تفى لە دەموچاوم كرد و پىنى وتم (هەى قەحپەى چەپەل). كەچى ئەم دەرويشە پىنى وتم كە من لە ئاوى كانى پاكترم، وام بەخەيالدا هات كە ئەمە نوكتەيەكى بىتنامە، ويستم زۆر لە خۆم بكەم و پىيكەنم، دەنگ لە ئەوكمەوۈ دەرنەچوو، ئىدى هەناسەى خۆم قەتيس كرد.

"پاڤر دوو خولانەوۈيەكى بەردەوامە، گەر خۆت بۆ شل كرد، ئەوا بەسەر ساتى ئىستاندا زال دەبيت، ئىتر ھەلتەمژىت و پاتەمەلىت، شەمس وەك ئەوۈى غايەكانمى خويندەيتەوۈ وای پىن گوتم، پۆزگار لە وەھمىك زياتر نىيە، گەرەكە بە تايبەتى بۆ ئەم ساتە بژىت و ئەوۈى گرینگە ئەمەيە."

كە ئەمەى گوت، دەستەسپرىكى ئاورىشمى لە گىرفانى عەباكەى دەرھىتا و گوتى: "لاى خۆت بىپاريزە. لە بەغدا پياوچاكيك پىنى بەخشىم، بەلام تۆ لە من پتر پتويستت پىنى دەبيت. ئەم دەستەسپرە بىرت دەخاتەوۈ كە تۆ دلپاكىت و لە ناوۈەى خۆتدا خودات ھەلگرتوۈ."

دەرويشەكە داردەستەكەى ھەلگرت و ھەستا و خۆى ئامادەكرد بېروات، گوتى: "واز لەو سۆزانيخانەيە بىتە."

"بۆ كوئى و چۆن بېروم؟ ئاخىر شوئىنكى دىكەم نىيە پرووى تىبكەم." ئەمە گرفت نىيە، دەرويشەكە بەدەم قسەكردنەوۈ چاۈەكانى درەوشانەوۈ، "گوئى بەوۈ مەدە پىگە بەرەو كوئىت دەبات، بەلكو چاۋت لەھەنگاۋى يەكەم بىت، كە قورستىن ھەنگاۋە و گەرەكە بەرپرسىيارىتى ھەلگىرىت. ھەر ئەوۈندە ئەو ھەنگاۋەت ھەلئىنا، ئىدى ھەموو شتەكان بە شىۋەيەكى سىروشتى بۆخۇيان دەپۆن و ئەوۈى دەمىنيتەوۈ ھەر لەخۆۈە دىت. لەگەل شەپۆلدا مەرۆ، بەلكو خۆت بىبە بە شەپۆل."

سەرم لەقاند. ئىدى ئاتاجى ئەوۈ نەبووم پرسىيار بكەم تا تىبگەم كە ئەمىش يەككە لە چل رىساكە.

سليمان سهرخوش

قونيا، ۱۷ ي تشريني يه کم ۱۲۴۴

بهر له نيوه شهو، دوا پيكي شهرابم خوارده وه و مه خانه كه م جيته شت. ته وه ي پيم وتيت له بيرت بيت. ورياي هر وشه يه ك به كه له دهمت درده چيت، خريستوس وهك ناگادار كړدنه وه يه ك ته مه ي پي گوتم و ده ستی دوعاوازيی بق ه ليريم.

سهرم له قاند و هه ستم به به خته وه ری كړد، چونكه هاوړپيه كم هه يه و به ته نغمه وه يه. وه لی هر ته ونډه پييه كانم كه وتنه سهر شه قامه چول و تاريخه كه، هه ستم به ماندووبوونيك كړد كه له وه وپيش هه ستم پتي نه كړدبوو. شه للام كړد كه قايي شهرابم له گهل خوم هيتابا، چونكه هيتشتا توانای خواردنه وه م هه بوو.

له كاتيكدا دهرؤيشتم و له ترم ددها، پيلاوه دريژه كانم له سهر شه قامه نارپكه كه ته قه ته قيان لي هه لده ستا. وينه ي ته و پياوانه ي كه له گهل كه ژاوه كه ي پوميدا دهرؤيشتن هاته وه بهر چاوم. يادي نيكا رقاوييه كانی چاويان نازاری دام. گهر له دنيا دا شتيك هه بيت رقم ليی بيته وه، سه نگينييه، له م باره وه دهوله مند و هه ژار تانه يان ليداوم، ئیدی هر به ياد كړدنه وه يان ته زوويه ك به هه موو جه سته مدا تيده په ريت.

له كاتيكدا ته غايلا نه مژوليان كړدبووم، لای ليژاييه كه پيچم كړده وه و به كولانيكي لاهه كيدا پيم گرته بهر. به وای دره خته لقوپوپ به رزه كانه وه كولانه كه تاريخ كتر بوو، سهرباري تاريخيه كه له ناكاو مانگيش له پشت په له هه وريكه وه ون بوو. ئیدی تاريخيه كي ته نگوسته چاو ده وری دام. خو

ئەگەر تارىككە نەبوايە ئەوا ئەو دوو حەسەسەم دەيىنى كە خەرىكەتتە
نەزىك دەبوونەو.

وتم: 'سلاوتان لىيىت'، دەنگم خۇشچالىي پىنە دياربوو و ھەولم دا
نىگەرانىي خۇم بشارمەو.

دوو حەسەسەكە سلاوئەكەمىيان نەسەندەو، بەلكو لىيان پىسىم كە بەم
دەنگى شەو ھەم شەقامە چى دەكەم.

بە بىلمە بىلم گوتم: 'پىاسە دەكەم'.

پووبەپووى يەكتر وەستايىن، بىدەنگىيەكى قورس بالى كىشا و جگە ھە
ھەپەي دوورى سەگەل، ھىچى تر نەدەيىسترا. يەكە ھە پىاوەكان ھاتە پىشەو
و بۇنى بە ھەواو ھەكرد، ئىنجا گوتى: 'بۇنىكى ناخۇش دەكەم'.

'بەلى، بۇنى شەراب دىت'، پاسەوانەكەي تر دلىيى كەدەو.

بىپارم دا كە شتەكە بە ئاسانى چارەسەر بىكەم، بۇيە وتم: 'خۇتان عەزىت
مەدەن. ئەم بۇنە ناخۇشە تەنھا بۇنىكى خوازەيىيە. ھەبەر ئەو ھەي ئىيەم
موسلمان جگە ھە شەرابى خوازەيىيە پىگەمان پى نادىر شەرابى دىكە
بىخۇينەو، بىگومان بۇيە بۇنەكەيشى دەيىتە بۇنىكى خوازەيىيە'.

'بۇ خاترى دۇزەخ، ئەم پىاوە چ وپىنەيەك دەكەت؟'، پاسەوانى يەكەم
ترمەترمىكى كەد.

ھەو ساتەدا مانگ ھە پىشت ھەورەكەو ھەورەكەوت و بە تىرىفە ناسك و
زەردەكەي كۆيكرىنەو و تەوانىم ئەو پىاوەي بەرانبەرم وەستابو بىيىنم،
دەموچاوى چوارگۆشە بوو، پىشىكى بەردابووەو، چاوەكانى شىن و
ساردوسىر و لووتىكى تىژى ھەبوو. خۇ ئەگەر چاوە ماتەكانى و دەموچاوە
مۇنەكەي نەبوونايە، پەنگە قۇز بوايە.

'ئەم كاتە دەرەنگەدا ھەم شەقامە چى دەكەيت؟'، پىاوەكە پىسىارەكەي
دووبارە كەدەو، 'ئە كۆيۈ ھاتوويت و بۇ كۆي دەپۇيت؟'.

خۇم پى نەگىرا و گوتم: 'پۇلە ئەم پىسىارانە قوولن، گەر وەلامەكانىانم
بزانىايە، ئەوا مەتەلى بوونى خۇمانم ھەم دىنبايەدا ھەلدەيتا'.

'ھەي چەپەل، ئەو ھەم گالتەم پىدەكەيت؟'، پاسەوانەكە بە مۇنىيەو پىسىارى
كەد و بەخىزايى قامچىيەكى دەرەيتا و ھەوادا پىاوەشاند.

له جووله كانيدا زور زنده پوځى دهكرد، بويه به نهرمى پيكنيم، پاشان قامچيپهكى له سهر سينگم دا. ليدانه كه بؤ من كتوپر بوو، له نگره م تيكچوو و كه وتم.

‘په ننگه نه مه فيرت بكات كه چوڼ به وييله وه په فتار بكهيت،’ هه سحه سه كه به دهم قسه وه قامچيپه كه ي نه مده ست و نه وده ست كرد، ‘نه ي نازانيت كه شه را بخوار د نه وه له گونا هه گه وړه كانه؟’.

هه ستم كرد خوينم هاتو وه ته كول، سهرم له ده ريايه كى نازاردا ده ستى به خولانه وه كرد و هيشتا باوهرم نه ده كرد كه گنجى له تمه نى كوپه كه ي خوځدا له ناوچه رگه ي گهړه كدا بهر قامچيم بدات.

‘ده ي سزام بده،’ به دهم قسه كړدنه وه هاوارم كرد، ‘گه به هه شت بؤ كه ساني وهك تو ته رخاڼ كرابييت،’ نه وا پيښم باشته له ئاگرى دوزه خدا بسووتيم’.

له نوره تووړه يپه كى تونددا هه سحه سه لاهه كه تا هيژى تيدا بوو به قامچى لى ددهام. به ده سته كانم ده موچاوى خوځم ده شارده وه، به لام نه وه هيچ داديكي نه دام. له و ساته دا سترانيكي خوځم بيركه و ته وه، كه به زور له نيوان هه ردوو ليوه خلتان خوينبو وه كانمه وه ريگه ي خوى كړده وه. سووربووم له سهر نه وه ي خوځم به زه بوونى پيشان نه دهم، له گهل هه ر زه بريكي قامچيپه كه دا به ده نكيكي به رز و به رزتر ده ستم به گورانى گوتن كرد:

‘هق خوځه ويستم ماچم بكه، هه موو دلم پاره پاره بكه ليوه كانت تامى شيرينى شه را بى گيلاس ددهن، ده ي زورترم بؤ تن بكه’.

نه م شوخي كړدنه م پاسه وانه كه ي تووړه تر كرد. چهنه به ده نكي به رز گورانپه كه م ده چرى، توندتر لى ددهام. له و باوهړه دا نه بووم كه نه م جوړه تووړه ي و رقه به م راده ي له ناخى تاقه كه سيكدا هه بيت.

‘پيترس راوه سته، ئيتر به سه،’ گويم لى بوو هه سحه سه كه ي تر به تر سه وه هاوارى كرد.

له پر چوڼ ده ستى به ليدانم كرد، هه ر واش ده ستى لى هه لگرم. ويستم دوا قسه بكم و شتيكي له ناكاو و توند بلنم، لى سيلوى خوينى ناو دهم له هه ناومه وه قولې دا و ده نكي خهفه كړم و رشامه وه..

”تو پیاویکی نه خوځښت، پټپرس به تانه وه وای پئی گوتم، دهرباره ی
ئوه ی پټم کردیت ته نیا لومه ی خوټ بکه.“

پشتیان تیکردم و هه پیا یان لیکرد، ئیتر له ننیو تاریکی شه وه که دا بزربوون.
نه مزانی تا که ی له وئ که وتبووم، په نگه ماوه ی چهند خوله کیک یان به
دریژی شه وه که بوو بیت، چونکه زه من و هه موو شتیکی تر په وتی خو ی
له ده ست دابوو، مانگه که ش له پشت هه وره کانه وه ون بوو، ئیدی نه که هه
رووناکیه که ی جیی هیستم، به لکو به جوړی جیی هیستم که نه میس ده زانی
من کیم. زوری نه برد له نیوان دهریایه کی بیرچوونه وه ی نیوان ژیان و مهرگا
دهستم به گینگلدان کرد، ئیتر گویم به وه نه ده دا کوتایم به چی دیت. ئینجا تا
ده هات سړی جه ستم نه ده ما و جیگه ی هه ر گاز و هه ر لیدانکی به زه بر و
هه ر برینکی جه ستم، شیتانه ده ستی به ئازار کرد و شه پؤل دوی شه پؤلی
ئازار ده یان کوتامه وه. سه رم له قه له قی بوو، ده ست و لاقه کانم ئازاریان لی
هه لده ستا. له و دوخه دا مینا گیانداریکی بریندار دهستم به ناله نال کرد.

بینگومان کویرایم داهاتووه. تاوئ چاوم کرده وه، میزم به خوځدا کردبوو،
ده ست و پینه کانم یه کجار ده ئیشان. له خودا پارامه وه که جه ستم سړ بکات،
یان شه رابم پئی بیه خښیت. له م کاته دا گویم له ترپه ی هه نگا وگه لی بوو نریک
ده بوونه وه. دلم به توندی که وته خورپه، په نگه به ره لایه کی شه قامه کان بیت،
یان دزیک، یان پیاوکوژیک بیت، به خوځم گوت له چی بترسیم؟ ئیدی
که یشتوومه ته راده یه که هیچ شتیکی ئم شه وه نامترسینیت که له گوینه بیته
پینگام.

له پشت سینبه ره کانه وه دهرویشیکی بالابه رز و باریکه له و پششتا شراو
دهرکه وت و له ته نیشتمه وه داچه مایه وه، یارمه تی دام که هه ستم. خو ی پئی
ناساندم که ناوی شه مسی ته ورزییه، ئینجا له ناوی پرسیم.

”سلیمان سه رخوځ، خه لکی قونیام و له خزمه تتدام، به دهم وه لامدانه وه وه
ددانکی له قم له زارم دهریتا، به بینیت خو شحالم.“

”تو خوینت له بهر دهروات، شه مس به دهم سړینه وه ی خوینی ده موچاوم،
بلمه بلمیکی کرد، نه که هه ر له دهره وه، به لکو له ناویشه وه.“

که ئهوهی گوت، که مولهیهکی زیوی له گیرفانی عهباکهی دهرهینا و گوتی: "بهم مهرههمه برینهکانت چه ور بکه. پیاوچاکنیک له بهغدا پیتی بهخشیتم، بهلام تو له من زیاتر پتووستیت پیتی دهیت. وهک دهزانیت برینهکانی ناوهوهت قوولترن و دهبی خه میان بخویت. ئهوهشت بیردهخاتهوه که تو له ناخدا خودات هه لگرتووه."

"سوپاست دهکههه". گویم له خۆم بوو بلمه بلمه دهکرد. دواي ئهوهی نهرمونیا و سۆزهکهی کاریان تیکردم، گوتم: "ئهو حهسهسه.. به قامچی لینی دام و گوتی که گوايا من شایستهی ئهوههه."

کاتی ئهه قسانهم دهکرد، سههرم له کپووزانهوهی مندا لانهی خۆم و دهنگی پتووستبوونم به یارمهتی سوپما.

شه مسی تهوڕیزی سههری بادا و گوتی: "کەس بۆی نییه ئهوه بکات. ههر کهسهو له خودی خۆیدا له خودا دهگهڕیت. لهه بارهیهوه بنه مایهک ههیه: خودا هه موومان له سههر شیوهی خۆی دروستکردووه، له گهه ئهوه شدا ئیمه هه موومان ئافه ریدهی جیاواز و دیارین. دوو کهسی لهیه کترچوو دهست ناکهون و دوو دلایش به هه مان پیت لێنا دهه. گهر خودا ویستبای هه موومان لهیه کتر بچین، ئهوا وهک یه کتر دروستی دهکردین، بۆیه پێزنه گرتی جیاوازییهکان و سه پاندنی بۆچوونی خۆت به سههر ئهوانی تردا، پێزنه گرتی ئهو سسته مه پیرۆزهیه که خودا دايناوه."

"باشه"، سههرم له نیانی دهنگی خۆم سوپما، "بهلام ئایا ئیوهی سوپی دهربارهی ئهوه گومانان نییه؟"

شه مسی تهوڕیزی زهرده خه نهیهکی ماندووانه ی هاتی و گوتی: "به لێ، گومان شتیکی باشه. ئه مهش ئهوه دهگهیه نیت که تو زیندوویت و بهردهوام له منه کردن دایت". ئه مهی به جوړی وت، وهک ئهوهی خه ریکی خویندنه وهی کتینیک بیت.

"ههروهها مرۆف له شهو و پوژیکدا ناییت به برادار، چونکه مرۆف وا بیردهکاتهوه که براداره، ئینجا شتیکی له ژیا نیدا روودهات و دهیت به بیباوه، ئینجا دووباره دهگه پیتهوه و دهییتهوه به برادار، ئینجا دهییته خانه گومان. ئیدی بهم ئاوهایه تا دهگاته قوناغیکی دیاریکراو. ئاخه ئیمه

بەردەوام لە دوودلی داین، ئەمەش تاقە پێگەیەكە كە وامان لێدەكات بەرەو
نواوە برۆین. لەگەل ھەر ھەنگاویكى نویدا لە حەقیقەت نزیک دەبینەو.

وتم: "ئەگەر خریستۆس گوێی لیتبیت ئاوا قسە دەكەیت، ئەوا داواى
لێدەكردیت كە ئاگات لە قسەى خۆت بیت. ئاخر ئەو دەلیت ھەموو قسەيەك بۆ
ھەموو گوێیەك ناگونجیت."

"قەیدى چییە، ئەویش بۆچوونی خۆی ھەیە، شەمسی تەوریزی بەدەم
قسەکردنەو بە ئاستەم پێكەنى و بەرزە پێ ھەستا، دەى با تا مالاو
یاوهریت بكەم، گەرەكە ئاگامان لیت بیت و دەبێ كەمى بخەویت."

یارمەتیی دام تا ھەستم و لەسەر پێى خۆم بوەستم، لى توانای پۆشیشتەم
نەبوو و بەلادا دەھاتم، بۆیە دەرویشەكە وەك شتیكى سووك لەكۆلى كردم.
بە شەرمەو وەرەورێكم كرد، "دەمەوئ ئاگادارت بكەمەو كە من بۆنێكى
ناخۆشم لێدیت."

"سلیمان، خەمت نەبیت و ھەر گوێشی مەدەرئ."

بەم جۆرە دەرویشەكە بەبێ ئەوێ گۆئ بداتە خوێن و میزەكەم و بۆنە
بۆگەنەكەم، بە كۆلانە تەنگەكانى قۆنیادا لە كۆلى كردم. بە بەردەم مالان و
كوختەلێكدا تێپەڕیین لە پرخەى خەودا بوون، لە پشت دیواری باخەكانەو
سەگەل بە دەنگى بەرز و دڕندانە دەستیان بە لوورەلوور كرد و پێمان
دەوەرپن تا ھەموو خەلكیمان لى وەئگا بیتنەو.

گوتم: "ھەمیشە دەمپرسی لە شیعری سۆفیەكاندا باسى شەراب كراو،
ئایا ئەو شەرابەى كە سۆفیەكان پێیدا ھەلدەدن، شەرابى راستەقینەى یان
شەرابى خوازەییە؟"

"ھاوڕیم، ئەو كەى گرینگە؟"، شەمسی تەوریزی پێش ئەوێ لە بەردەم
مالەكەى خۆم دامبیت، لەسەر قسەكەى پۆشیشت: "بۆ لێكدانەوێ ئەمە
پێسایەك ھەیە: كاتى عاشقیكى راستەقینەى خودا دەچیتە مەيخانەكەو، ئەوا
مەيخانەكە دەبیتە ژوورى نوێژكردنى ئەو، بەلام ئەودەمەى شەرابخۆرىك
دەچیتە ھەمان ژوورەو، ئەوا ژوورەكە دەبیتە مەيخانەى ئەو. ھەر شتى
بكەین دەوەستیتە سەر دلمان، نەك دیوى دەرەویمان. سۆفیەكان بە دیمەنیان
كەسایەتیی خەلكى ھەلئاسەنگینن، كاتى سۆفیەك دیقەتى كەسێك دەدات،

هەردوو چاوی دەنوو قینیت و چاوی سییەم دەکاتەوێ - ئەو چاوەی کە دنیای ناوێ دەبینیت".

دوای ئەو شەوێ دوورودریژ و تاقەتپرووکی، بە تەنیا لە مالهکەیی خۆم بووم و بیرم لەو شتێکە دەکردەوێ کە پروویان دابوو. لەگەڵ ئەوێ خەمباربووم، بەلام لە ناخەوێ هەستم بە ئارامییەکی خوش دەکرد. بۆ ساتیکی رەوتەنی شەمسەم بینی و ئەلھام دەکرد بۆ هەتاهەتایە لەوێ بمینیتەوێ. هەر لەو ساتەدا زانیم کە خودایەکی هەیه و خوشی دەویم. هەرچەندە جەستەم ئازاری هەبوو، بەلام سەیرم پێدەهات کە هەستم بە ئازار نەدەکرد.

ئىلا

نۆرتامبىتون، ۳ى حوزيران ۲۰۰۸

بەر زىبونەۋەى پىتىمى گۆرانىيى (لاۋانى پۇخەكە) لە پەنجەرەكراۋەكانى ئۆتۈمبىلى قوتايىانى زانكۆۋە دەيىسترا، يەكەم تىنى گەرمى خۇرى ھاۋىن بە دەموچاۋياندا چزا. ئىلا بى ئەۋەى گۆى بە شادمانىيان بدات، تەماشاي دەكرد و يادگەى بەرەو ئەو چەند پۇژە كەمەى رابردوۋ گەپايەۋە. ئەۋەبوۋ سەگە (سپىرىت)*ى بە تۇپىۋى لە ناندىنەكەدا بىنى، لەگەل ئەۋەى خۇى بۇ ئەم چركەساتە ئامادە كىردبوۋ، بەلام غەمىكى گەرە داىگرت و ھەستى بە لاۋازى و تەنپايى خۇى كىرد. پىنى وا بوۋ بە لەدەستدانى سەگەكەى لەم دنپايەدا بە تەنپا ماۋەتەۋە. دۋايى بۇى دەرەكەوت كە ئۆرلى بەدەست نەخۇشىي (پۇلىميا)**ۋە موبتەلا بوۋە و ھەموو دەستەخوشكەكانىشى لە قوتابخانە ئەۋە دەزانن. شەپۇلىك لە ھەستكىردن بە گوناھبارى ئىلاى داگرت و دەربارەى پەيوەندىي نىۋان خۇى و كچە بچوۋكەكەى گومانى لە لا پەيدا بوۋ، ئەمەش واى لىكىرد ۋەك داىكىك بىر لەۋە بكاتەۋە كە بە تۆمارەكەيدا بچىتەۋە. ھەستكىردن بە گوناھبارى لە لاى ئىلا شتىكى تازە نەبوۋ. لى متمانە بەخۇ نەبوۋن لە پەرۋەردەكىردندا ۋەك داىكىك، واى لىكىرد ھەست بەۋە بكات.

لەو ماۋەيەدا ئىلا ھەموو پۇژى لەگەل عەزىز. ز. زاھارادا چەندىن نامەى ئەلىكترۇنىيان بۇ يەكتەر دەنۋوسى. دوۋ، سى، ھەندى جار پىنج نامەى بۇ

* سپىرىت: لە زمانى ئىنگلىزىدا واتا پۇخ، بەلام لەم پۇمانەدا ۋەكو ناۋىك بۇ سەگەكەى ئىلا بەكار ھىزاۋە.

** پۇلىميا: ئارەزوۋىەكى بەردەوام و نارىك لە زۇرخۇرىدا، كە لەدۋاي تىرىبوۋن زۇرخۇر ھەلدەدات بېشىتەۋە، يان دەرمانى پەۋانى يان پىنجىم بەكار دىتت. زۇرخۇر بەزۇرى ھەست بە گوناۋ و خەمۇكى دەكات.

دەنوووسى و باسى ھەموو شتىكى بۇ دەکرد. لەو سەرى سورمابوو كە يەكسەر وەلامى دەدايەو. ئىلا لەو تىنەدەگەيشت ئەويك بۇ شویتە دوورەكان سەفەر بكات، ئىدى كەى كاتى ئەو ھەيە، يان چۆن دەپەرژىتە سەر خويندەو ھى پۇستى ئەلىكترۆنىي ئىنتەرنىت. ئەو ھەندەى نەبرد ھۆگرى دەربىنەكانى بوو. بەيانىان يان لە ھەر دەرفەتىكى تردا يەكەم شت پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دەکردەو، ئىنجا دواى قاوالتى، كە لە پياسەى بەيانىان دەگەرايەو و ژەمى خواردنى ئامادە دەکرد، ھەروھا بەر لەو ھى بۇ پىئوسىتىيەكان لە مال دەربچىت، بەلكو لەو كاتەشدا كە لای قاووخانى ئىنتەرنىت ھەلوەستەيەكى دەکرد، ھەروھا لەو دەمەيدا كە تەماشای بەرنامە دلخوازەكانى خۆى لە تەلەفزیۆن دەکرد، يان لە يانەى چىشتلىنان تەماتەى قازقاژ دەکرد، يان ئەو كاتەى بە تەلیفۆن لەگەل دەستەخوشكەكانىدا قسەى دەکرد، يان ئەو كاتانەى كە گوئی لە ھەردوو مىندالەكەى دەگرت كە دەربارەى قوتابخانە و ئەرکەكانى قوتابخانەيان گفتوگۆيان دەکرد، كۆمپيوتەرەكەى بە كراوھى دەھىشتەو و پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دەکردەو. كە نامەى تازەى عەزىزى نەدەبىنى، نامە كۆنەكانى دەخويندەو. لە ھەموو جارىكدا كە نامەيەكى نوئى لەو ھەو پىدەگەيشت، بەبى دەستى خۆى، زەردەيەكى دەھاتى و لەو ھى پووى دەدا، تىدا دەما، چونكە شتى ھەر پووى دەدا.

زۆرى نەبرد ئىلا لە سۆنگەى نامەكانى نۆوان خۆى و عەزىزدا وای لىھات لە ژيانى سەلارى و سەنگىنى دابىرپىت و لە ئافرەتىكەو كە تابلوى ژيانى برىتى بىت لە پەنگى خۆلەمىشىيەكى مات، بگۆرپىت بۇ ئافرەتىكى خاوەن پەنگى نەپنى و سوورى درەوشاوە، چونكە حەزى لىي بوو.

عەزىز پىاويكى ھەرزە نەبوو. لەو باو ھەدابوو كە ئەوانەى دلپان ناكەن بە پىئوتىكى سەرەكى تا لە ژيانىندا پابەرييان بكات، ئەوانەى ناتوانن خويان بۇ عەشق والا بكەن و ھەك چۆن گولەبەرۆژە پوو لە خۆر دەكات، ئاوا پووى تىيەن، ئەوانە زىندووى راستەقىنە نىن. (ئىلا بە خۆى گوت، گەر بكرئ ئەمەش بخاتە سەر لىستى ئەو شتانەو كە زىندووتىيان پىئوسىتە). عەزىز دەربارەى زەپۆش يان دوا فىلمىك كە دىویتی نەيدەنووسى، بەلكو دەربارەى شتگەلى دەينووسى كە ھەك ژيان و مەرگ قوولن، لەو ھەش گرینگەر دەربارەى

عەشق دەینووسی. ئیلا پانەھاتبوو رازی خۆی ئاشکرا بکات، بە تاییەتی بۆ
کەسیکی نەناس، بەلام پەنگە ھەر ئەم نەناسە بێت کە وای لە ئافرەتییکی وەک
ئەم کردبێت، ئەوەی لە دلایە بیدرکینێت.

ئیلا بە خۆی گوت، ھەرچەندە نامەکانی نیوانیان بۆنی جۆرە ئەفینیەکی
لێدیت، بەلام ئەفینیکی پاکە و پەنگە بۆ ھەردووکیان باش بێت، پەنگە
یەکیکیان ھەزی ئەوی تر ببزینیت و خۆیان لە پەناو پاساریکی بیکۆتایی
جیھانیکی گریمانەیی دابنن. ھەر لە سایە ئەم نامەگۆرینەو ھەدا ئومیدی
بەو ھەبوو بەشیک لەو ئاومیدیەکی کە لەمیانە شووکردنەکە ھەو لە دەستی
دابوو، بە دەستی بێتتەو، چونکە ھەرز یەکیک بوو لەو پیاوانە کە بەبێ
ئەو ھەری پیزی خۆی لە دەست بدات، بۆی ھەبوو ئافرەتیک بخاتە داوی
خۆشەویستی خۆیەو، پەنگە ھەست بە بەختەو ھەش بکات، چونکە بوو ھەتە
جینگە سەرنج و بایەخی ئافرەتییکی تەمەن مامناو ھەندێ ئەمریکایی. ئیدی لە
دەرەو ھەری سروشتی تاییەتی خۆی، ئیتتەرنیت بوو بە مایە کرانەو و نیانی،
بەبێ ئەو ھەست بە گوناھباری بکات (ھەزی لێ نەبوو، چونکە تیری لەو
خواردبوو)، سەرکیشی بەبێ مل پێو ھەنان (خۆیشی ئەمە ھەو ھەست، چونکە
پیشتر تاقیی نەکردبوو ھەو). دیارە ئەمەش وەک خواردنی خۆراکیکی خۆشی
ھەرامکراو و بێ ئەو ھەری گۆی بداتە زیادە کالۆری – ئەنجامیکی خراپی نییە.
پەنگە کاریی نەشیاو بێت کە ژنیک میرددار و مندالدار نامە
ئەلیکترۆنی ناو ھەن سۆزداری بۆ کەسیکی نەدی و نەناس بنووسیت، بەلام
بە ھۆی سروشتی پەيوەندییە ئەفلاتونییەکەیانەو، ئیلا گەیشتە ئەو ھەری بلیت:
ئەمە کفریکی شیرینە.

ئىلا

تورتامبىتون، ۵ى حوزيران ۲۰۰۸

پاوانم عەزىز

لە يەككى لە نامەكانى پىشووئىدا باسى ئەو بىرۆكەيەت كىرەبوو كە ئەگەر
هەلبەئار دىنەكانمان ئاۋەزمەندانە بىت، ئەوا دەتوانىن دەست بەسەر پەوتى
ژيانى خۆماندا بگىرىن، پىم وايە بىرۆكەيەكى توورپەھاتە و لە ماسىيەك دەچىت
هەلبەت دەست بەسەر ئەو ئوقيانووسەدا بگىرىت كە مەلەى تىدا دەكات. زۆر
بىرم لەو پىستەيە كىردەو كە دەلىت: "مروڤ خودى خۆى دەناسىت، ئەم
بىرۆكەيە نەك ھەر نەبوو بە ماىەى پرودانى پىشېبىنيەكى ھەلە، بەلكو لەو
شۋىتانەى كە ژيان تىدا لەگەل پىشېبىنيەكانمان ھەماھەنگ نىيە، ماىەى
ناۋمىدەيە".

ئەمىستا كاتى ئەو ھاتوۋە ددانى پىدا بىم: مەن خواستى دەست
بەسەرداگرتن و دەسەلاتخوۋىم ھەيە. بە لای كەمەو ھەوانەى بە پاستى
دەمناسن ھەر ئەمەت پىدەلەين. تا ئەم ماۋەيە مەن دايكىكى توند بووم و بىنەماى
زۆرم ھەبوو (بىروام پى بىكە، ھەك پىسا سۆفىگەرييەكانى تۆ، پىساگەلىكى
جوان نەبوون)، ھىچ پىگەيەكم بۆ سازشكرىن بەرانبەر بە خۆم
نەھىشتىبوۋەو. جارىكىان كچە گەورەكەم بەو تۆمەتبارى كىردم كە مەن
پەپرەوى پىيازى پىاۋانى چەتە دەكەم. پىي گۆتم كە مەن دەست لە وردەكارىي
ژيانىان وەردەدەم و لە سەنگەرى خۆمەو ھەولەدەم لەسەر ھەر بىرۆكەيەك
يان ئارەزوۋىەكى ھەلەى ئەوان ھەلبەدەم كە پەنگە دەرى بېرىن.

گۆرانىي ("SERA.QUE SERA" چى دەبىت با بىت) بىر كەوتەو، دەى بە
ھەرحال پىم وا نىيە كە ئەمە يەككى بوۋىت لە گۆرانىيە دلخاۋەكانم، چۈنكە

دهسته واژه‌ی (چی ده‌بیت با بیت) قهت له‌گه‌ل مندا نه‌ده‌گونجا. ئاخ‌ر من ناتوانم له‌گه‌ل شه‌پۆلدا برۆم. ده‌زانم تو پیاویکی ئاینپه‌روه‌ریت، به‌لام من ئاینپه‌روه‌ر نیم. هه‌رچه‌نده خیزانه‌که‌ی ئیمه ناوبه‌ناو به بۆنه‌ی پۆزی شه‌ممه‌وه ئاهه‌نگ ده‌گیرین، لی من ئه‌و دواچاره‌م له یاد نییه که نوێژم تیدا کردبیت. (ئاه ئیستا بیرم که‌وته‌وه، دوو پۆز له‌مه‌وبه‌ر له ناندینه‌که‌ی خۆم نزام کرد، به‌لام ئه‌مه به نوێژ ناشیت، چونکه وه‌ک گله‌یه‌ک بوو به‌ره‌و زاتی بالا).

ئه‌و ده‌مه‌ی له زانکۆ بووم، ماوه‌یه‌ک خووم دابوو پۆحگه‌راییی پۆژه‌لاتی، هه‌ندێ شتم ده‌رباره‌ی بوودایی و تاوی خوینده‌وه، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ده‌سته‌خوشکیکی ره‌وتار سه‌یرمدا بۆ به‌سه‌ربردنی مانگیک له ئه‌شرامی هند هه‌ندێ پلانم دانا، لی ئه‌و قوناغه‌ی ژیانم زۆری نه‌خایاند. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی سرووته سۆفیه‌کان جوان و سه‌رنج‌راکش بوون، به‌لام وام به‌خه‌یالدا ده‌هات که ئه‌وانه سرووتی نه‌رمی و ملکه‌چین و له‌گه‌ل ژیا‌نی هاوچه‌رخدا ناگونجین. ئیدی له‌وساوه بۆچوونی خۆم نه‌گۆریه‌.

ئومیده‌وارم به‌م خۆدوورگرته‌م له‌ئاین خراپه‌م له‌گه‌ل نه‌کردبیت. تکایه ئه‌مه به‌دانا‌پیدانا‌نیک‌ی دره‌نگه‌خته‌ی که‌سیک دابنی که به‌ته‌نگته‌وه‌یه.

له‌گه‌ل که‌رموگۆپیم

ئێلا

ئێلای ئازیز، ژنه‌ جه‌نگاوه‌ره‌که‌ی شه‌پی پارتیزانی.

ئه‌و کاته‌ی نامه‌که‌ت پیم که‌یشت خۆم ئاماده کردبوو ئامستردام جی به‌یلم و بۆ مه‌لاوی برۆم. پاسپێردرا‌بووم له گوندیکدا وینه‌ی خه‌لکانیک بگرم که ئایدزیا‌ن تیدا بلا‌و‌بو‌وه‌ته‌وه و ژماره‌یک‌ی زۆر مندالی بی دایابی تیدا‌یه.

ئه‌میستا که‌ر هه‌موو شتیک وه‌ک پتو‌یسته به‌رپۆه بجیت، ئه‌وه دوا‌ی چوار پۆزی تر ده‌گه‌ریمه‌وه. ئایا ده‌توانم ئه‌و ئومیده‌م هه‌بیت؟ به‌لی. ئه‌ی ئاخۆ ئه‌وه له‌ده‌ستی خۆمدا‌یه؟ نه‌خیز! ئه‌وه‌ی ده‌توانم بیکه‌م، کۆمپيوته‌ره‌که‌م له‌گه‌ل خۆم هه‌لبگرم و هه‌ولی په‌یوه‌ندیه‌کی باشی ئینته‌رنیت بده‌م، هیوادارم که پۆزیک‌ی

تریش بژیم. ئیدی ئه‌وه‌ی ده‌میتیته‌وه له‌ده‌ستی مندا نییه. سۆفیه‌کان به‌مه ده‌لێن توخمی پێنجهم – بۆشایی. ئه‌و توخمه خوداییه‌ی که ناتوانی لێک بدریته‌وه و ناتوانی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگیریت و ئیمه‌ی مرۆف ناتوانین لێی تییگه‌ین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا گه‌ره‌که ده‌رکی پێیکه‌ین. گه‌ر مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه که تو به‌ته‌واوی هیچ شتێ ناکه‌یت و به‌قوولی بایه‌خ به‌ژیان ناده‌یت، ئه‌وه من بروام به‌ (خۆ دواخستن و گوێنه‌دان) نییه، به‌لام بروام به‌ رێزگرتی ره‌گه‌زی پێنجهم هه‌یه.

پێم وایه که هه‌ر یه‌کێ له‌ ئیمه په‌یمانێکی له‌گه‌ل خودادا به‌ستوه. من ده‌زانم که ئه‌وه‌م کردوه. کاتی بووم به‌ سۆفی، به‌لێنم به‌ خودا دا که ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر من پێویسته به‌گوێره‌ی توانای خۆم بیکهم، ئه‌وه‌ی ده‌میتیته‌وه بۆ ئه‌وی جێ به‌یلم ته‌نها بۆ ئه‌و و به‌س، چونکه به‌و راستیه قایل بووم که شتگه‌لێ هه‌ن سنووری من و توانای من تێده‌په‌رێن. ئیدی جگه له‌ هه‌ندێ به‌ش وه‌ک چه‌ند پارچه‌یه‌کی سه‌رئاوکه‌تووی نیو فیلمێکی سینه‌ما هیچی تر نابینم، به‌لام پلانه گه‌وره‌که له‌ سه‌رووی تیگه‌یشتنی منه‌وه‌یه.

ئه‌مێستا تو پێت وایه که من پیاویکی ئایینه‌په‌روه‌رم. نه‌خێر من ئه‌وه نیم، به‌لکو پیاویکی پۆحگه‌رام و ئه‌مه‌ش شتیکی دیکه‌یه. ئایینه‌په‌روه‌ری و پۆحگه‌رای هه‌مان شت نین. پێم وایه له‌پێشدا ئه‌و بۆشاییه‌ی نێوان ئه‌م دوو شته وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌م‌رۆ قوول نه‌بوو. که ده‌روانه دنیا ده‌بینم کێشه‌که قوولتر بووه. له‌ لایه‌که‌وه جگه له‌ بره‌وابه‌ونمان به‌ خودا، بروامان به‌ ئازادی و توانای تاکه‌که‌س، یان حکومه‌ت، یان کۆمه‌ل هه‌یه. له‌ زۆر پوه‌وه مرۆف خۆپه‌رستی زیادی کردوه و جیهان تا دیت ماددیه‌تر ده‌بیت. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه مرۆفایه‌تی به‌ گشتی ده‌بیته‌ پۆحگه‌را. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر پشتمان به‌ ئاوه‌ز به‌ست، وا دیاره ئێستا گه‌یشته‌وینه‌ته‌ نوخته‌یه‌ک که ده‌بیت ددان به‌وه‌دا بنێن ئاوه‌ز سنووری هه‌یه.

ئه‌م‌رۆ هه‌ر وه‌ک چاخه‌کانی ناوه‌په‌راست رابه‌وونێکی پۆحگه‌رای به‌رپا بووه. خه‌لکیکی زۆری پۆژاوا سه‌رباری سه‌رقالیان به‌ کارکردنه‌وه، هه‌ولده‌دن له‌ پۆحگه‌رای نزیکی بینه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل نیازی باشیان زۆر جار شینوازه‌کانیان بای ئه‌وه نییه. پۆحگه‌رای ترشوخییه‌کی تر نییه بۆ هه‌مان

خواردنه کونه که. گهر گورانیکې سهره کیې تیدا نه کهین، ناتوانین شتیک بخهینه
سهر ژیانمان.

من دزمانم تو چهز له چیشتلینان ده کهیت. ئایا دهزانیته شه مسی ته وریزی
وتوویه تی که دنیا مه نجه لیکې گهره یه و شتی گهره یی تیدا ده کولینری؟ به لام
تا ئیستا نازانین ئه و شته چیه. هه موو ئه وه یی ده یکهین، یان بهرمان ده که ویت،
یان بیرى لیده کهینه وه، یه کیکه له پیکهاته کانی ئه و تیکه له یه. ده بی له خو مان
بپرسین چی ده کهینه ناو مه نجه له که وه. ئایا بیزارى یان دوژمنکاری یان
تو وړه یی یان توندوتیژی تیده کهین؟ یان عه شق و ته بایی تیده کهین؟
ئیلای نازین، ئه ی تو چیی تیده کهیت؟ ئه و پیکهاتانه چین که پیت وایه
ده بیته بیکه یته ناو شوربایه کی مرو فینی هاوبه شه وه؟ کاتی بیر له تو
ده که مه وه، ئه و ئه و پیکهاته یه ی که تیده که م، بریتییه له زهرده خه نه یه کی
ته و او.

له گهل هه موو خوشه وېستیم

عزیز

بهشی سییهم

با

ئەو شتانەى كە دەبزوين ، گەشه دەكەن ،
مەیدانخوازی دەكەن

دهمارگیره که

قونیا، ۱۹ ی تشرینی به که م ۱۲۴۴

به به نای په نجره کراوه که مه وه سه گهل ده وه پین، له سه ر جینگه که م راستبوومه وه و گومانی نه وه م کرد که دزیک هاتووه ته سه ر ماله که م، یان سه رخوشی کی چه پهل به به رده م ماله که م دا تیده په ریت. دوا ی نه وه ی بیړه وشتی و گونا هکاری له هه موو شوینیک بلابووه وه، ئیدی خه لکی ئابروومند له زه تیان له خه ویکی هیمن نه ده کرد. دوخه که له مه و به ر وا نه بوو، چند سالی بوو نه م شاره نارام بوو. پیم وایه گنده للی ره وشت جیاوازی به کی له گهل نه و په تا ترسناکه نیبه که له ناکاو دیت و به خیرایی بلابوده بیته وه و وهک بهک تووشی ده وله مند و هه ژار، گه وره و بچووک ده بیت. نه مرق نه مه دخی شاره که مانه. گه ر له بهر نه وه نه بوايه له سوخته خانه کار ده که م، نه وه مالم جی نه ده هیشت .

من سوپاسی خودا ده که م که خه لکانیک هه ن به رژه وه ندیی کومهل ده خه نه پیش به رژه وه ندیی خویانه وه و بۆ سه پاندنی یاسا شه و ده دهنه ده م پوژده وه. له نیتو نه وانه ش پیپرسی لاو و برازام، که خه لکی خوشیان ده وی و من و ژنه که میش شانازی پیوه ده که یین. نه وه ی خه می پیده خوم نه وه یه که پیپرس و هاوړی حه سحه سه کانی له م کاته درهنگانه ی شه ودا بۆ پاراستنی ئیمه تا پروپوچه کان و تاوانباره کان و سه رخوشه کان خراپه کاری بلالونه که نه وه، به ده وری شاره که دا ده سووپینه وه.

که براکه م مرد، من خاوه نداریتی پیپرسم له نه ستو گرت. لاویکی ده مارگیر بوو، پیش شه ش مانگیک وهک پاسه وانی شه وانه (حه سحه س) ده سته کار بوو. زوربلیکان ده نگوی نه وه بلابوده که نه وه که گویا بویه نه م کاره ی ده سته و تووه، چونکه من ماموستای سوخته خانه م. لی من وه لامیان

دەدەمەوێ که ئەوێ ئەوان دەیلێن قسێ بێسەرۆبەر، چونکە پێرس خۆی گەنجیکێ لێهاتوو و بەتوانایە و شایستەیی ئەم کارەییە و ڕەنگە بێتە سەربازیکێ لێهاتووش. ئەو زۆر پەرۆش بوو کە بۆ شەڕی خاچەرستان بۆ قودس بڕوات، بەلام من و ژنەکەم بڕیارمان دا کە کاتی ئەوێ هاتووێ دابمەزیت و خیزان پێکەوێ بنیت.

پێم گوت: کۆرم، ئێمە لێرە پێویستمان بە تۆیە، چونکە هەندێ شت هەن پێویستە بەریان لێ بگیرین.

بەرستی لێرە هەندێ شت هەن گەرکە بەریان لێ بگیرێ، بە تاییبەتی ئەم بەیانییە بە هاوسەرەکەم گوت ئێمە بە کاتیکێ پڕ تەنگوچە لەمەدا تێدەپەڕین. ئاخر بە ڕێکەوت نییە ڕۆژانە ڕووداویکی کارەساتبار دەژنەوین. خۆ ئەگەر مەغۆل سەرکەوتن، یان ئەگەر خاچەرستان توانییان پەیامەکەیان بـلاوبکەنەو، هەرۆهـا ئەگەر بینیمان دوژمنانی ئیسلام کاولکاری و داگیرکاری دەکەن و شار لەدوای شار و گوند لەدوای گوند تالان دەکەن، ئەمەش تەنها لەبەر ئەوێ کە خەلکی هەر بەناو بوون بە موسلمان. کاتی خەلکی وابەستەیی ئایین نابن و پابەندی فەرمانی خودا نابن، ئەوا ڕێگەیی راست ون دەکەن. هەر لەبەر ئەو گوناو و تاوانەیی کردوومانە، خودا وەک سزایەک مەغۆلی بۆ ناردووی. خۆ ئەگەر مەغۆلێش نەهاتبان، ئەوا زەمینلەرەزەیک ڕووی دەدا، یان برسیتی دادەکەوت، یان لافاو هەلەدەستا. ئاخۆ بەوای ئەو گوناھبارانە کە لەم شارەدا بەدەرەوشتی بـلاودەکەنەو، دەبێ تووشی چەند کارەسات ببین، تا لە پەیامەکە تێبگەن و تۆبە بکەن؟ دەترسم ئەمجارە لە ئاسمانەو بەردمان بەسەر دا بباریت و ئەو ڕۆژە نزیکە هەموومان لەنیووجین و وەک نەتەوێ سەدوم و عاموورە دەوسمان نەمیتیت. لێ ئەم سۆفییانە کاریگەرییەکی خراپیان هەیە. ئاخر چۆن زات دەکەن ناوی خۆیان بنێن موسلمان، لە کاتیکدا هەندێ شت دەلێن هیچ پەیوەندییەکی بە ئیسلامەو نییە، شتەلێ نابیت بە خەیاڵی موسلمانیکدا بیت، یان هەر بیری لێ بکاتەو، چونکە کاتی دەبیستم ناوی پێغەمبەر (د.خ) دێن تا بیروبوچوونە تووڕەهاتەکانیان بـلاوبکەنەو، خوینم دیتە کول. ئاخر ئەوان بانگەشەیی ئەو دەکەن کە محەمەدی پەیامبەر دوا یەکی لە جەنگەکان وتوویەتی ئێمە لە

خۆبەختکردنى بچووكەوۋە بۆ خۆبەختکردنى گەرە گەپرايىنەوۋە -
پرووبەپرووبوونەوۋە نەفس- سۆفییەكان پى لەسەر ئەوۋە دادەگرن كە گوايا
لەو كاتەوۋە (نەفس) بوو بە تاقە دوژمىنىك كە موسلمان شەرى دەكات. ئەم
قسەيە لە پۈللەتدا جوانە، لى من دەپرسىم بۆ بەرەنگاربوونەوۋە دوژمىنانى
ئىسلام ئەوۋە دەبىتتە چ يارمەتیدەرىك؟

سۆفییەكان پىداگرى دەكەن و پىيان وایە كە شەرىعەت قۇناغىكى رېگەكەيە.
دەپرسىم كام قۇناغ، باسى چى دەكەن؟ وەك ئەوۋە ئەمە هېچ ترس و
پەژارەك نەخاتەوۋە، دەبىنىت پى لەسەر ئەوۋە دادەگرن كە نابىت بىنەماكانى
قۇناغى پىشۈونەكان كەسى رۇشنگەر كۆتۈبەند بكات. بانگەشەى ئەوۋە دەكەن
كە ئەوان گەشتۈونەتە پلەيەكى بالا و ئەمەشيان كىردوۋەتە بىانۈويەك تا
بىنەماكانى شەرىعەت پىشتگوۋى بخەن و بەپراستى پابەندىان نەبن. وا ديارە ئەوان
شەراب و سەما و شىعر و وینە لە ئەركە ئايىنىيەكان بە گرینگىر دەزانن،
دەشلىن لەبەر ئەوۋە لە ئىسلامدا رىزبەندى نىيە، بۆيە ھەر مەقۇنىك بۆى ھەيە
منەى خودا بكات. لە پۈللەتدا ئەم وتەيە باشە و زىان و ئازارى نىيە، لى لە
شتەكە وردبىتەوۋە، لە ناواخنى قسەكەدا لایەنىكى شەرانگىزىت بۆ دەردەكەوۋىت،
بەواتا ئىدى پىنۈست ناكات گوۋى لە دەستەى پىاوانى ئايىنى بگىرىت.

سۆفییەكان پىيان وایە كە قورئانى پىروژ لىوانلىۋە لە ئامازەى ئالۋز و
ھىماگەلى كە لە چەندىن چىنى جۈراۋجۈر پىكەتوۋە، بۆيە گەرەكە
ھەريەكەيان بە شىۋازىكى سۆفییانەى باتىنى لىك بدرىتەوۋە، بۆيە لەوۋە
دەكۆلنەوۋە كە چۈن ھەر وشەيەك بۆ ژمارە دەگۆرن و لەواتاى شاراوۋەى
ژمارەكان دەكۆلنەوۋە و لە ئامازە و سەرچاۋە ناديارەكانى ناو دەقەكە
دەگەپىن. ئىدى ھەموو توانايان بۆ ئەوۋە بەكاردىنن تا خۇيان لە خويىندەنەوۋەى
ئاسان و پروونى پەيامى خودا بدزەنەوۋە.

تەنانت ھەندى لە سۆفییەكان بانگەلاى ئەوۋە دەكەن كە مەقۇقەكان خۇيان
ھەمان قورئانى قسەكەرن. ئى ئەگەر ئەم قسەيە كىرىكى پرووت نەبىت، نازانم
دەبىن كىر چى بىت؟ ھەندى دەرويشى گەپىدە ھەن كە كۆمەلى سەلىشىۋاۋى
ترن و برىتىن لە كەسانىكى نادروست و شتەكانيان لى تىكەل بووۋە، وەك
قەلەندەرى و ھەيدەرى و چەندىن ناۋى تر كە پىنى دەناسرىنەوۋە. من دەلىم

ئەوانە خراپترین خەلقەندەى خودان. ئاخىر پياويك نەتوانىت لە شوئىنىكدا جيگىر بىت، ئىدى كام شتى بەسوودى لى دەوشىتەو. گەر بنىادەم ھەستى بە پابەندبوون نەکرد، دەبىتە سەرەپۆ و پوو لە ھەموو شوئى دەكات و ھەك گەلای وشكى درەخت (با) دەبیات. ئەو قوربانىيەكى نمونەى شەیتانە.

دۆخى فەیلەسووفەكانىش لە سۆفییەكان باشتر نییە، ئاخىر ھەك ئەو ھى بە ئاوەزى سنوورداریانەو ەبتوانن لە ئالۆزى گەردوون تىگەن، كاویژ دەكەن و بىردەكەنەو. چىرۆكىك ھەيە ئاماژە بۆ (سازش)ى نىوان فەیلەسووفەكان و سۆفییەكان دەكات.

پۆژىكيان فەیلەسووفىك تووشى دەرویشىك دەبىت و زۆرى نەبرد بوون بە ھاوچ. چەندىن پۆژ ھەر قسەيان کرد و ھەريەكەيان قسەى ئوى دىكەى تەواودەکرد. لە كۆتايىدا كە لە يەكتەر جىابوونەو، فەیلەسووفەكە دەربارەى ئەو قسانەى لە نىوانياندا رووى دابوو گوتى: (ھەموو ئەو ھى من دەيزانم، ئەو دەبىينىت).

لەكۆتايىدا دەرویشەكە وتى: (ھەموو ئەو ھى من دەبىينم، ئەو دەيزانىت). بەم جۆرە سۆفى لەو باوەرەدايە كە دەبىينىت، فەیلەسووفىش پىنى وایە كە دەزانىت. من پىم وایە ئەوان نە شتى دەبىين و نە شتى دەزانن. ئاخىر نازانن كە ئىمەى ئادەمىزاد بەو پىيەى بوونەو ھەرى لەنۆچووین و بەو سادەى و توانا سنووردارەمانەو لە توانای زانىنى خۆمان زياتر نازانىن؟ چونكە بنىادەم دەربارەى خودا زۆرىش بزانىت، ئەو ھىشتا شتىكى كەمى دەست دەكەوئىت. ئەمە ھەموو شتەكەيە. ئەو ھەركى ئىمە نىيە پىنمايەكانى خودا لىك بدەينەو، بەلكو تەنھا ملكەچى و كارکردنە بە پىنمايەكانى خودا.

ئەو دەمەى پىپرس بۆ مال دەگەپتەو، باسى ئەم شتانە دەكەين. ئەو ھەو ھەتە خوويەك لە خووەكانمان و سرووتە بچووكەكانمان. ھەموو شەويك دواى ئەو ھى نۆرە پاسەوانىيەكەى تەواو دەكات، ئەو شۆربا و نانە دەخوات كە ھاوسەرەكەم بۆى ئامادە دەكات، ئىنجا باسى ئەو پووداوانە دەكەين كە لەم شارەدا پوودەدەن. زۆر خۆشحالم كە دەبىينم ئارەزووى خواردنى باشە، ئاخىر دەبىت بەھىز بىت، چونكە ھەك لاويكى خاوەن بپوا، لەم شارە پىر ئاشووبەدا كارى زۆرى لەپىشە.

شەمس

قۇنيا، ۳۰ ئىشىنى يەكەم ۱۲۴۴

بەر لەو شەوئى چاوم بە پۇمى بکەوئىت، لەسەر سەكۆكەى خانى
بازرگانانى شەكر دانىشتبوم. دلم بە مەزنى و نايابىي گەردوون دایسابوو كە
خودا لەسەر شىئوئى خۇى دروستى كردوو، بۇيە بەرەو ھەر كوئىك
و ەرسوو پىن و تەماشى بکەين، دەتوانين لىي بگە پىن و بیدۆزىنەو، بەلام
بنیادەم بە كەمى ئەو دەكەن.

ئەو كەسانەم ھاتنەو ىاد كە تووشيان بووبووم: سووالكەرەكە و
لەشفرۆشەكە و سەرخۆشەكە. خەلكىكى خواسایى بەدەست نەخۆشیەكى
ھاوبەشەو موبتەلان، ئەویش جیابوونەو ەيە لە خودای تاك و تەنیا. ئەو
زانایانەى كە لە شوئى بەرز دانىشتوون، ئەم جۆرە كەسانە نایین. لە خۆم
پرسى ئاخۆ دەبى پۇمى لەم زانایانە جیایىت؟ بە خۆم گوت گەر جیانەبىت،
ئەو دەبى بىمە میانگیرى نیوان ئەو و بنكەى كۆمەل.

لە كۆتاییدا شارەكە كەوتە خەوئىكى قوولەو. لەو كاتانەى شەودا تەنانەت
گیاندارە شەوئىبەكانىش نایاننەوئى ئەو ئارامیە بشلەقینن كە بالى بەسەر دنیادا
كىشاو. گوئەلخستىن بۆ شارىك كە لە دۆخى نوستندایە، وام لیدەكات
ھاوكات خەمین و شادمان بم، دەپرسم دەبى ئەو چىرۆكانە چى بن كە لە
پشت دەرگا داخراو ەكانەو دەگىردىنەو. ئەى ئەو چىرۆكانە چىن كە پەنگە
لە گەلیاندا بژیم لەكاتىكدا گەر سەرپشك بكریم پىگەيەكى تر بگرەم بەر. لى
من سەرپشك نەبووم، بەلكو ئەو پىگە بوو كە منى ھەلبژارد.

حەكایەتكم ھاتەو ىاد كە دەلەت، دەرویشىكى گەپیدە گەیشتە شارىك،
خەلكەكەى متمانەیان بە كەسانى نەناس و لايدە نەبوو، تىيان خوړى: 'بړو!
لیرە كەس تۆ ناناسیت'.

دەرویشەكە بە ھېمىنى وەلامى دايەو، "بەلى، بەلام من خۆم دەناسم،
بېروام پى بكن"، لەگوين بوو گەر مەسەلەكە شتىكى تر بوایە، زۆر لەو
خراپتر دەبوو.

مادام خۆم دەناسم، شتەكان بە باشى دەپۆن. ھەر كەسنىك خۆى بناسىت،
خودای تاك و تەنياش دەناسىت.

مانگەكە بە تریفەى ڤووناك و فېنكى لىوانلىوى كردم. ڤرووشەيەكى نەرم
بەسەر شارەكەدا بارى، نەرم ھەر وەك سەرپۆشنىكى ئاورىشم. بۆ ئەم ساتە
پېرۆزە سوپاسى ڤەرودەگارم كرد و خۆم ڤادەستى كرد. بېرم كەوتەو كە
ژيان فشەل و كورتخايەنە. ھەر وەها ڤىسايەكى دىكەم بېركەوتەو: (ژيان لە
قەرزىكى ئىرەتى پتر نىيە، ئەم جىهانە لە لاسايىكردنەو ھەيكى لاوازی
ڤاستىيەكان زياتر نىيە. تەنھا مندالان دەتوانن گەمە و ڤاستەقینە تىكەل بكەن.
لەگەل ئەو ھەشدا مەروڤ يان دلەبەندى گەمەكە دەبن، يان بە لاقرتییە دەيشكىن
و تووڤى دەدەن. لەم ژيانەدا خۆت لە ھەموو جۆرەكانى زىدەپۆیى دور
بگەر، چونكە ھاوسەنگى ناو ھەوت تىكەدەچىت).

سۆفى لە ڤەوتارىدا زىدەپۆیى ناكات، بەلكو ھەر لىتوردەيە و بەردەوام
میانپەرەو.

سبەى بەيانى ڤوودەكەمە مزگەوتە گەورەكە و گوڤى لە ڤۆمى دەگرم.
وەك باسى دەكەن ڤەنگە وتارىيژىكى مەزن بىت، لى گرینكى و جەماووردارى
ھەر وتارىيژىك لە ژمارەى ئەو كەسانەو دەردەكەو بىت كە ڤووى تىدەكەن.
دەشنى وشەكانى ڤۆمى مینا سەوزەلانى دەشتودەر بىت، ڤر بىت لە درەخت و
گیاوگۆل و دارى سەروو و كورتەدرەخت، بەلام میوان ھەمیشە بۆى ھەيە بە
ئارەزووى خۆى شتىك لىبكاتەو. كەچى خەلكىكى زۆر بۆ كردنەو ھەي گولنىكى
جوان یەكسەر ڤادەكەن، لى كەمىكى كەم بە لای ئەو درەختانەدا دەچن كە
دېكاوین و ڤەنگە دەرمانى باشیشیان لى دروست بکړی.

ئایا ھەمان شت بۆ باخچەى عەشقیش ناشىت؟ ئاخىر ئەگەر بنیادەم تەنیا
شتەجوانەكانى ھەلبژارد و واى لە شتە دزیو و قورسەكان ھىئا، ئىدى چۆن
دەكړی عەشق شایستەى ناو ھەكەى خۆى بىت؟ ئاسانە چىژ لە شتە باشەكان
و ەربگىرى و قىز لە شتە خراپەكان بکړیتەو. ھەر كەسنىك دەكارى ئەو

بكات، لى مەيدانخوۋازىي راسىتەقېنە ئەۋەپە كە مرۇف شىتە باشەكان و شىتە خراپەكانى پىكەۋە خوشبوي، نەك لەبەر ئەۋەى شىتەكانى بە شىرىنى و تالىيەۋە قەبوول بىت، بەلكو لەبەر ئەۋەى دەبى ئەم خەسىتانه تىپەرپىنىت و تىكرای خوشەويستى قەبوول بكات.

تەنھا رۆژىك ماۋە تا بگەم بە ھاۋەلەكەم. وا خەويشم لى تورا.
ھۆ پۆمى! ھۆ پاشاى دىناى پەيغ و واتا! ئاخۇ كاتى دەمىنىت،
دەمناسىت؟

دەى با بەيەك بگەين!

پۆمى

قۇنيا، ۳۱ ئىشلىنى يەكەم ۱۲۴۴

بەپاسىتى ئەمىرۇ پۇرۇزىكى پىرۇزە، چۈنكى چاوم بە شەمسى تەورىزى كەوت. ئەمىرۇ دواين پۇرۇزەكانى مانكى تىشلىنى يەكەمە و ھەوا ساردتر بوو و بايەكى توند ھەلىكردوو و كۆتايى پايزى راگەيانند. عەسرى ئەمىرۇ ھەك ھەمىشە مزگەوتەكە لە نوپۇزكەران جمەى دىت. كاتى بۇ ئەو خەلكە زۇرە وەعز دادەدەم، بەردەوام خەمى ئەو ھەمە كە ئەو بىرۋادارانەم بىر نەچىت گوى لە وتارەكانم دەگرن. بۇ بەجىھىتەننى ئەو جگە لە تاكە رىگەيەك، ھىچ شىنكى دىكەم بەدەستەو نىيە، ئەوئىش وا بىرېكەمەو كە جەماوەرەكە برىتتە لە يەك تاكە كەس. ھەرچەندە ھەموو ھەفتەيەك سەدان كەس گوى لە وتارەكانم دەگرن، لى من يەك كەس دەدوئىنم، ئەوئىش ئەو كەسەيە كە گوى لە دەنگدانەو ھەي پەيغەكانم دەگرىت و بەرەو ناو دلى شۇرەدەبىتەو، ھەر ئەوئىش دەمناسىت و كەسىكى تر ناناىت.

كە لە وتارەكەم بوومەو و لە مزگەوتەكە دەرچووم، ئەسپەكەيان بۇ ئامادە كىرەبووم و چەند زەنگولەيەكى زىو و زىرى بچووكيان بە چەند تالەموويەكى يالى ئەسپەكەو بەستبوو. لەگەل ھەر ھەنگاويكى ئەسپەكەدا، چىژم لە زرىنگەي زەنگولەكان وەردەگرت، لى لەبەر ئەو ژمارە زۇرەي خەلكەكە كە لە پىشمەو دەرۋىشتن، ھەستەم بوو خىراتر بىرۇم. لەسەرخۇ بە بەردەم دوكان و خانوى پەرشوبلاوى بەھەلەشك سەرگىراودا رۋىشتىن. بانگەلاي فروشىاران و گرىانى مندالان و كىرۋوزانەو ھەي دەرۋزەكەران تىكەل بووبوون و داواي نەختى پارەيان دەكرد. زۇرەي خەلكەكە داوايان دەكرد كە پىرۇزىان بىكەم و نزايان بۇ بىكەم. بىرىكى تىران ھەر بەو دادەكەوتن تەنھا لە

نژیکمه وه بېړون، به لّام هه نديکي دیکه یان داواکاری گه وره تریان هه بوو، داوایان لئ ده کردم که له نه خو شیه کی قورس چاکیان بکه مه وه، یان پوحي پيسيان لئ دووربخه مه وه. بۆ ئه مانه نیکه ران بووم، ئاخر ئه وان ه نه یانده زانی که نه پیغه مبه ر و نه حه کیمیکي دیکه له توانایاندا نه بووه له م باره یه وه په رجوویه ک به کار بهیئن؟

کاتی لای لیژاییه که ی شه قامه که وه پیچمانکرده وه و له خانی بازارگانانی شه کر نژیک بووینه وه، پیاوچاکیکی خواپه رستی گه پیدم که و ته به رچاو، له ناو خه لکه که وه پینگه ی خو ی ده کرده وه و راسته وخو به ره و لای من ده هات و به دوو چاوی تیژه وه تی یی ده پروانیم. جووله کانی لیژانانه و چر بوون، خه رمانه یه کی توانای خودی لئ ده دره وشایه وه. ته راشی کردبوو، نه پریشی هه بوو نه برۆ. هه رچه نده وه ک هه ر پیاویکی ئاسایی ده موچاوی به ده ره وه بوو، به لّام سیمایه کی ئالۆزی هه بوو.

به لّام ئه وه دیمه نه که ی نه بوو که به دلّمه وه نووسا و سه رنجی پاکیشام، چونکه سالانتيکی زۆر بوو له هه موو جوړه ده رویشیکم دی بوو به قونیادا تپیه پیبوون و به دوا ی خودادا ده گه ران، زۆربه ی ئه و ده رویشانه به ره وتاری چه مووشیان و به خاله کوتراوه زه قه کانیان و به گوا ره ی گو ی و حه لقه کانی لووتیان ده ناسرانه وه. ئه وان ه یان پرچیان به رده دایه وه، یان به ته واری ده یانتاشی، به لکو هه ندی ده رویشی سه ر به پربازی قه له نده ری، زمان و گو ی مه مکیان ده سمی و حه لقه یان تیده خست، بۆیه که چاوم به م ده رویشه که وت، تو یکلّی ده ره وه ی نه بوو که سه رنجی پاکیشام، به لکو ده توانم بیژم نیگای بوو به دلّمه وه نووسا.

چاوه ره شه کانی که تییان ده پروانیم له خه نجه ر تیژتر بوون. له ناوه راستی شه قامه که وه ستا و هه ردوو بالی به رز کرده وه و تا ئه وپه ری والای کـردنه وه. وه ک ئه وه ی به م کـاره ی بـیه و ی نه ک هه ر که ژاوه که بوه ستینیت، به لکو ره وتی پۆژگاریش رابگریّت. هه ستم کرد شتیکی نه زانراو وه ک ته زوویه ک به هه موو جه سته مدا تپیه ری. ئه سپه کم شه لژا و به ده نگیکی به رز حیلاندي و به ملا و به ولادا ده ستي به سه رپاوه شاندن کرد. هه ولم دا

ترسەكەى بېرەيىنمەۋە، بەلام بەلەسە بوو، بۆيە منىش ھەستىم بە شلەژانىك
کرد.

دەرويشەكە بە بەرچاومەۋە لە ئەسپە پەويەكەم نىكبوۋەۋە. شىتىكى
چپاندە بن گوچكەيدا. ئەسپەكەم كە ھەناسە بركىتى بوو، بە دەستى ئاماژەيەكى
بۆ كرد و دەسبەجى ھىوربوۋەۋە. چپەچپىك لەنىو ھەشىمەتەكە پەيدا بوو،
گويم لى بوو يەككىك بە ترمەترم دەلىت: "ئەمە جادوۋە".

دەرويشەكە بى ئوۋى گوىى بىداتە دەوروبەرى خۆى، نىكايەكى
سەركىشانەى كردم و گوتى: "ھۆ زاناي مەزنى پۇژھەلات و پۇژاۋا، زۆرم
لە بارەى تۆۋە بىستوۋە. مەن ئەمرو بۆ ئىرە ھاتووم، گەر پىگەم بدەيت،
پرسىارىت لىدەكەم".

بە چپە گوتم: "فەرموو".
"باشە، يەكەم جار گەرەكە لە ئەسپەكەت داببەزىت، تا بىكەوينە يەك
ئاستەۋە".

بەم قەسەيە سەرم سورما، بۆ ساتىك نەمتوانى ھىچ بلىم، خەلكەكەى
دەوروبەرم سەريان سورما. ئاخىر تا ئىستا كەسىك زاتى نەكردبوو بەم
شىۋازە بىدوئىت.

ھەستىم كرد دەموچاوم دادەگىرسىت و ئازار دەكەۋىتە ھەناوم، بەلام
بىزارىيەكەى خۆم شار دەۋە و لەسەر پىشتى ئەسپەكەم دابەزىم. دەرويشەكە
پىشتى تىكردم و پۇششت و دووركەۋتەۋە.

"ھۆۋ لەگەل تۆمە، پراۋەستە، بانگم كرد و خۆم پىي گەياند، دەمەۋى
گويم لە پرسىارەكەت بىت".

ۋەستا و ۋەرسوۋاپايەۋە، بۆ يەكەم جار زەردەيەكى ھاتى و گوتى: "دەى
باشە. تىكايە پىم بلى بەبۇچوۋنى تۆ محەمەدى پەيامبەر و ئەبو يەزىدى
بوستامى سۆفى كاميان مەزنتەرە؟".

ۋەتم: "ئەمە چ پرسىارىكە؟ چۆن دەتوانىت پىغەمبەرى مەزىمان دروود و
سلاۋى خوداى لى بىت كە دوا پىغەمبەر و نىردراۋەكانە، لەگەل سۆفىيەكى
ناۋبانگزاۋدا بەراۋرد بىكەيت؟".

خەلکی خۆتېھەلقورتىنەرى نىو قەربالغىيەكە لە دەورمان كۆبۈنەو، بەلام
 ۋا دياربۈ دەرويشەكە ھەر گویشيان پىنادات. ئەو ھىشتا كە دىقەتى دەدام،
 بە سووربۈنەو گوتى: "تكاىە بىرى لى بىكەو. ئەى پىغەمبەر نەى گوتوۋە:
 (ئەى خودايە، لە ناسىنى راستەقىنەى خۆتدا لە بىدەسەلاتىم خۇش بە)، لە
 كاتىكدا بوستامى گوتوۋىتەى: (خۇشى لە خۆم، منىك بتوانم خودا لەنىو
 عەباكەم ھەلبىگرم؟)، گەر پىاۋىك ھەبىت ھەست بىكات كە بەچاۋ خوداۋە
 ئەۋەندە بچوۋكە، كەچى پىاۋىكى تر لافى ئەۋە لىبىدات كە خوداى لە ناۋەۋەى
 خۆيدا ھەلگرتوۋە، ئىدى كامىان مەزىترە؟".

دالم بە توندى داخۇرپا. ئىدى پرسىيارەكە نامۇ نەبوو. لە راستىدا ۋەك
 چۆن پەردەيەك لادىرىت و لە ژىرىدا مەتەلىكى سەرنجراكىش چاۋەپىم بىكات،
 ئاۋا ھەركەۋت. لەسەر لىۋەكانى دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى مەكراۋى مىنا
 شەنەيەكى رەۋتەنى نەخش بوو. ئەمىستا زانىم كە ئەو شىت نىيە، بەلكو ۋەك
 ھەر پىاۋىك پرسىيار دەكات، پرسىيارىك لەۋەۋبەر بىرم لى نەكردبۈۋەۋە.
 "دەبىنم ئەۋەى ھەۋلدەدەيت بىلىت، ۋام گوت و نەموىست ئەۋ لەرزىنەى
 كە لە دەنگى شەۋمدا پەيداۋوبو، بژنەۋىت، كە ھەردوۋ ۋەكە بەراۋرد
 دەكەم، دەبىنم ۋەكەى بوستامى بەرزىر دىارە، پىتىش دەلىم بۆچى
 پىچەۋانەكەى راستە".

دەرويشەكە ۋتى: "ھەموو گىانم گوتىيەكى سوۋكن".
 "ۋەك دەبىنىت، خۇشەۋىستى خودا ئۇقيانۋوسىكى بىكۆتايىيە، مەرۋف
 ھەۋلدەدەن زۆرتىن بىرى ئاۋى لى ھەلىنجىن، لى لە كوتايىدا ئەۋ بىرە ئاۋەى
 كە ھەرىكەى لە ئىمە دەستى دەكەۋىت، دەۋەستىتە سەر قەبارەى ئەۋ دەفرەى
 بەكارى دەھىنىت. لە كاتىكدا ھەندى كەس بەرمىلىان پىتە و ھەندىكى دى
 دۆلكەيان پىتە، كەچى ھەندىكى ترىان جامىلكەيان پىتە".

كە قىسەم دەكرد، چاۋم بىرى بوۋە دەرويشەكە كە سىماى لە سوۋكە
 تەۋسىيەكەۋە دەگۆرا و دەبوۋ بە سوپاسكردنىكى ئاشكرا، ئىنجا دەبوۋە
 زەردەخەنەيەكى ناسكى كەسىك كە بۆچۈنەكانى خۆى لە قىسەى كەسىكى
 تردا بىبىنىتەۋە.

دەفرەكەى بوستامى نەختى بچووك بوو، دواى ئەوەى چۆرپكى لى خوار دەو، تىنويتى شكا و بەو قۇناغەى پىى گەشتبوو داكەوت، ئەوەش شتىكى مەزن بوو كە لە خودى خۇيدا هەست بە خودا بكات، بەلام سەربارى ئەوەش نەيتوانى جىاوازى لە نيوان خودا و يەكيتىى خودا بكات، بەلام هەرچى پىغەمبەرە، خودا هەلبىزارد و دەفرىكى زۆر گەورەترى هەبوو تا پرى بكات، بۆيە خودا لە قورئاندا لىى پرسى: ئەى دلى تۆمان بۆ بېروا فراوان نەكرد؟ ئا بەم جۆرە دلى فراوان كرد و دەفرەكەى يەكجار گەورە بوو و تا دەهات تىنووتر دەبوو، بۆيە سەير نىيە كە وتوويهتى: (ئىمە وەك چۆن پىويستە بىتناسىن، ئاوا نەتمانناسيوە) ، لەگەل ئەوەشدا بىگومان ئەو بە جۆرى دەيناسىت، كەسىكى تر ئاوا نايناسىت.

دەرويشەكە زەرەدخەنەيەكى ئاشكرا و دۆستانەى نواند. سەرى لەقاند و سوپاسى كردم. ئىنجا وەك پىزانىنك ماوہيەك دەستى خستە سەر دلى. كە دووبارە چاومان ئامبازى يەكتر بوون، سەرنجم دا، جۆرە ناسكىيەك لە نىگايدا دەرکەوت.

بەرەو پىشتەوہى دەرويش ھەلمروانى، دىمەنى سروشتى خۆلەمىشى ئامالى مروارى پەنگم بىنى كە لەم وەرزەى سالددا شارەكەمانى پى دەناسرىتەوہ. چەند گەلایەكى وشكى دەرەختەكان بەدەور پىماندا خزان. دەرويشەكە بە بايەخىكى تازەوہ دىقەتى دەدام، سوپىد دەخۆم كە لەو زەرەدى خۆراوايدا بۆ ساتىك خەرمانەيەكى عەنبەرىن پەنگم بە دەورىدا بىنى.

بە پىزەوہ بۆم داچەمايەوہ و بۆى داچەمامەوہ. نازانم ئاوا چەندى وەستەين، ئاسمان بە پەنگە وەنەوشەيەكەيەوہ بەسەر سەرمانەوہ شۆرپوبوبوہوہ. دواى كەمى ئەو خەلكەى كە بە دەورماندا ھەلقەيان بەستبوو و ئىمەش قسەمان دەكرد، بە سەرسورمانىكى نىمچە پەتەكردنەوہ و توورەيەوہ بەنىو يەكدا دەهاتن، چونكە قەت ھىچ كەسى منى نەيىنبوو بۆ يەكى داچەمىتەوہ، بۆيە ھەندى كەس تەنەنات بە مرىدە نرىكەكانى خۆمىشەوہ كە منيان بىنى بۆ سۆفىيەكى سادە و گەرىدە دادەچەمىتەوہ، تووشى شۆك بوون.

بىگومان دەرويشەكە ھەستى بە توورەيى تىكرای خەلكەكە كەردبوو.

‘باشتر وایه ئیستا برۆم و له گه‌ل مریده‌کانتدا جیت به‌یلم، به‌ده‌م
قسه‌کردنه‌وه ده‌نگی نزم کرده‌وه تا وه‌ک دوا زرینگه‌ی زه‌نگیک بوو به‌چه.
به‌ناقایلییه‌وه گوتم: ‘چاوه‌ڕی بکه، مه‌ڕۆ. تکایه‌ بمینه‌وه.’

توێژاڵی په‌رۆشیم له‌ روخساریدا به‌دی کرد، به‌خه‌مه‌وه لیوه‌کانی
هه‌لقه‌چاند، وه‌ک ئه‌وه بوو بیهه‌وئ شتی بلیت، ئینجا یان نه‌یده‌توانی، یان
نه‌یده‌ویست بلیت. له‌و ساته‌ بیده‌نگیه‌ کورته‌دا، ئه‌و په‌رسیاره‌م ژنه‌وت که‌ لی
نه‌پرسی بووم.

ئهی وتاریژی مه‌زن، ئهی ده‌رباره‌ی خۆت چی ده‌لییت؟ پیم بلی قه‌باره‌ی
ده‌فره‌که‌ی تو چه‌نده‌؟

شتیکم پئ نه‌بوو بیلیم، چونکه‌ وشه‌کانم چکیان کرد. له‌ ده‌رویشه‌که
نزیکبوومه‌وه به‌ پاده‌یه‌ک خه‌ته‌ زیرنه‌کانی نێو چاوه‌ په‌شه‌کانیم بینی. له‌په‌ر
وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌وبه‌ر له‌م چرکه‌ساته‌ی ئیستادا ژیايم، هه‌ستیکي سه‌یر
دایگرتم. نه‌ک جاریک، به‌لکو پتر له‌ ده‌ جار ده‌ستم به‌ بیره‌یتانه‌وه‌ی پارچه‌کان
کرد. پیاویکی بالا به‌رز و لاواز پووی خۆی داپۆشی بوو، ئه‌نگوسته‌کانی
داگیرسابوون. ئینجا زانیم که‌ ئه‌م ده‌رویشه‌ی له‌ به‌رانبه‌رم وه‌ستاوه، ده‌بی
هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ بیت که‌ به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کاندا ده‌مبینی.

زانیم که‌ من هاوه‌له‌که‌ی خۆم دۆزییه‌وه، به‌لام وه‌ک به‌ خه‌یاڵمدا هات،
له‌بری ئه‌وه‌ی له‌ خۆشییان بگه‌شتمه‌وه، هه‌ستم به‌ ترسیک کرد.

ئىيلا

تورتامبىتون، ۸ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۆمەلە پرسىياريكى بى ۋەلام ئىيلا دەۋرەدراپو، تەماشاي كىرد لە نامەكانى نيوان خۆى و عەزىزدا پوۋبەپوۋى شتەپەك بوۋەتەۋە، بە تايىبەتى ئەۋ پاستىيەى كە لەگوينە بە كىردەيى پوۋبىدات. لە ھەموو پوۋبەكەۋە تەۋاۋ لەيەكتەر جىابوون. لە خۆى دەپرسى ئەۋ شتە ھاۋبەشانەى نيوانيان چىن تا بىنە ھۆى ئەۋەى نامە بۆ يەكتەر بنووسن.

عەزىز لە تابلۇيەكى شىۋەكارى دەچوۋ كە لە چەند پارچەيەكى گەۋرە پىكھاتىت. لە ھەر نامەيەكى ئەلىكترونى تازەدا كە دەينارد، پارچەيەكى دىكە لە شوپىنى راستەقىنەى ئەۋ تابلۇيە دادەنرا. ئىيلا دەيەويست ھەموو تابلۇكە بىيىنىت، بەلام دەربارەى ئەۋ پىاۋەى كە نامەى لەگەلدا دەگۆرپىيەۋە، چەند شتىكى ئاشكرا كىرد.

لە تۆمارەكەى عەزىزدا لەسەر ئىنتەرنىت، ئىيلا زانىى كە ئەۋ وىنەگىرىكى پىشەكارە ۋ ھەموو شوپىنىكى گۆى زەۋى دەگەپىت ۋ ئەم گەپانەيشى بەدنيادا ئەۋەند لە لا ئاسايى ۋ ئاسانە ۋەك ئەۋەيە لە باخچەى گەپەكەكەى خۆيدا باى بالىك بدات. لە ناخدا خىلەككىيەكى سەرسەختە، ھەموو دنيا دەگەپىت، لە سىبىريا بىت يان لە شەنگەھى يان لە كەلكەتا، يان لە دارولبەيزا، ئىدى لە ھەر شوپىنى بارگە بخات، تىيدا ئاسوودەيە. سەفەر دەكات ۋ كۆلەپشتىك ۋ شمشالىكى لەقامىش چىكراۋ لەگەل خۆى ھەلدەگىرەت ۋ لەۋ شوپىنانە دۆست بۆخۆى پەيدا دەكات كە ئىيلا ناتوانىت لەسەر نەخشەش شوپىيان ديارى بكات. توۋشى ئەۋ پاسەۋانە مىشكىپوۋچانەى سنوور دەبىت كە مامەلەكىردن لەگەلياندا ھەستەمە، بە زەحمەت قىزاي ئەۋ ولاتانەى دەست دەكەۋىت كە

حکومه ته کانیان ئاشتیخواز نین، تووشی ئه و نه خووشیه درمانه ده بیت که له ریگه ئاوه وه ده گوێزینه وه، له ئه نجامی خواردنی پیسه وه تووشی تیکچوونی کۆئه ندامی هه رس ده بیت، تووشی مه ترسی گیرفان برین ده بیت و ده که وینه نیو باز نه ی کیشه کانی حکومت و شوێرشگیره کانه وه. ئیدی شتی نییه ببیته ریگر له نیوان ئه و و سه فه رکردن به ره و پوژهلان و پوژاوا، به ره و باکوور و به ره و باشوور.

ئێلا به خۆی گوت که عه زیز تافگه یه کی به خوره مه. به هه موو هیز و توانایه وه بۆ ئه و شوێتانه ده پروات که ئه م ناویریت پیتی بخاته سه ریان. ئاخه ئێلا پیش ئه وه ی بۆ کاریک هه نگاو بنیت، راپا و به گومانه، که چی له سه ره تادا بۆی به په رو شه و دوا یی دوودلی و په ژاره دایده گریت. لێ ئه و هه یج دوودلییه کی نییه. که سیتی عه زیز لیوانلیوه له چالاک، به جوړی به که سیتی نموونه یی و پر له خو شه ویستییه کی و ناسرابوو که هه سته م بوو له یه ک جه سته دا پیکه وه جیگه یان ببیته وه. چه ندین جوړه شه یقه ی له سه ر ده کرد و ده یوانی هه ر یه که یان به شیوه یه کی باش له سه ر بکات.

ئێلا خۆی و ده بیانی که ئافره تیکی ئازاده و سه ر به پارتی دیموکراسه و جووله که یه کی ناو به سته ی ئایینه و پوهه کخوریکی به ته ماحه. له سه ر ئه وه مکوورپه که پوژیک هه موو جوړه گوشتیک له ژمه خواردنه کانی دا به لاوه بنیت. وهک چۆن کاروباری ماله که ی ریکده خست، ئاوه اش شته کانی به پوونی بۆ چه ند جوړیک پۆلین ده کرد و دنیا که ی خۆی به وردی و پیزبه ندی ریکده خست. ئیدی ئاوه زی به دوو لیستی درێژی دژبه یه ک کاری ده کرد: ئه و شتانه ی که خو شی ده ویستن، به رانه ر ئه و شتانه ی رقی لیان ده بووه وه.

هه رچه نده ئێلا ئایینه په ره ر نه بوو، لێ ناو به ناو چیژی له جیبه جیکردنی هه ندی سرووتی ئایینی وه رده گرت. پیتی و بوو که ئایین کیشه یه کی سه ره کییه و هه ر وهک چۆن له رابردو دا دنیا ی مژوول کرد بوو، ئه مڕۆش دنیا ی مژوول کردووه. ئاخه ئایینه په ره ره کان به و لووتبه رزییه زۆره یان به و برپا خود په رستییه یانه وه شیواز و کرداری خۆیان له سه رووی هه موانه وه ده بینن، ئه مه ش ده ماری ده گرت، چونکه ئه و هه سه له ی ده مارگیری ئایینی یان

تیره‌گه‌راییی یان هر شتیکی له‌م بابته‌ی نه‌بوو، به‌لام له ناخه‌وه پینی وا بوو که موسلمانان توند‌په‌وه‌کان له هه‌موویان خراپ‌ترن.

عه‌زیز پیاویکی پو‌حانی بوو، ئایین و بر‌وای به‌پاستی وه‌رگرتبوو و له شته‌سیاسیییه سه‌رده‌مییه‌کان خۆی دوور ده‌گرت و (رق‌ی) له هیچ شتی یان که‌سی نه‌ده‌بووه‌وه. گوشت‌خۆریکی به‌هه‌له‌په‌بوو و ده‌یگوت ناتوانیت قاپی که‌بابی به‌له‌زه‌ت په‌ت بکاته‌وه. له ناوه‌پاستی هه‌فتاکاندا خودانه‌ناس بوو ئینجا بوو، به‌موسلمان، هر وه‌ک خۆی به‌لاقرتی‌وه ده‌لیت د‌وای که‌ریم عه‌بدولجه‌بار و پیش کاتی ستیغنز. ئیدی له‌وساوه‌ وای لی‌هات نانی خۆی له‌گه‌ل سه‌دان سو‌فی له ولاتانی جیا و ئایینی جیادا به‌شده‌کرد و ده‌یگوت: (ئه‌وان به‌دریژایی پێگه‌ خوشک و برای ئیمه‌ن).

عه‌زیز پیاویکی موسلمان بوو و توند‌وتیژی په‌ت ده‌کرده‌وه، بیروب‌و‌چوونیکی مرو‌ف‌دوستی به‌هیزی هه‌بوو، هه‌روه‌ها بر‌وای وا بوو که هه‌موو جه‌نگه‌ ئایینییه‌کان له‌گه‌وه‌ردا (کیشی‌ زمانه‌وانی)ن. ده‌لیت زمان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی پاستی ئاشکرا بکات، ده‌یشاریته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خه‌لکی له‌نیو خۆیاندا خراپ له‌یه‌کتر حالی ده‌بن و که‌س پ‌یزی ئه‌وی دیکه‌ ناگریت. ئیدی له‌دنیا‌یه‌کی تژی له‌ وه‌رگیرانی خراپ چاوه‌پوانی هیچ سوودیک له‌و که‌سانه‌ش ناگرێ که‌ خۆیان بۆ هر باب‌ه‌تیک ته‌رخان ده‌که‌ن، چونکه‌ بۆی هه‌یه‌ باشترین قه‌ناعه‌تمان ده‌رهاویشه‌ی به‌حالی‌بوونیکی ساده‌ بیت. به‌گشتی مرو‌ف ناییت له‌ هیچ شتی‌کدا توند‌وتیژ بیت، چونکه‌ "بۆ ئه‌وه‌ی مرو‌ف بژی، گه‌ره‌که به‌رده‌وام په‌نگه‌کان بگوریت".

عه‌زیز و ئیلا له‌ باری پیشه‌یی و خوازه‌یییه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان له‌ ناوچه‌یه‌ک ده‌ژیان، له‌ پ‌ووی کاته‌وه‌ جیاوازییان هه‌بوو، کاتیش بۆ ئه‌و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، واتا بانه‌روژ. به‌شیکی زۆری له‌ پ‌ۆژه‌کانی به‌و ئاره‌زووه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد که‌ بۆ سالی داها‌توو و مانگی داها‌توو و بۆ سه‌به‌ینی، به‌لکو بۆ خوله‌کی داها‌توو‌ش پلان دابنیت. ئیلا ته‌نانه‌ت له‌ شتی تازه‌ی وه‌ک بازارکردن یان کورسییه‌کی شکاو و بۆ هر ورده‌ شتی پیش‌وه‌خته‌ پلانی داده‌نا و به‌پ‌یی خشته‌ و چه‌ند لیستی‌ک ئه‌و ورده‌ شتانه‌ی جێبه‌جێ ده‌کرد و جانتاکه‌ی له‌مانه‌ پ‌رکردبوو.

بەلام كات لە دیدگای عەزیزدا لە دەوری ساتەوختی ئیستادا
 كۆبووبوو، ئیدی جگە لەم چركەساتە، لە خەیاڵك پتر نەبوو. ھەر بەوای
 ئەمەو لەو باوەرەدا بوو كە خوشەویستی پەيوەندیی بە (پلانی سبەینی)و،
 یان بە (یادەوهرییهكانی دوینی عەلەدین)و، خوشەویستی تەنھا لێرە
 و لە ئیستادا نەبیت، ئیتر نییە. ئەو بوو لە یەكی لە نامەكانی پیشوویدا بەم
 دەستەواژەیه كۆتایی ھێناوو: "من سۆفیم، منداڵکی ئەم چركەساتە ئیستام".
 ئیلا وەلامی دایەو: "لام سەیرە باسی ئەو بۆ ژنیک دەكەیت كە زۆر بێر
 لە پابردوو دەكاتەو و زۆرتیش بێر لە بانەپۆژ دەكاتەو، لی بەر
 ساتەوختی ئیستا نەكەوتوو".

عەلائەدین

قۇنيا، ۱۶ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

بە رېكەوت كاتى دەرویشەكە رېى لە باوكم گرتېو، من لەوئى نەبووم.
ئەو بوو لەگەل ھەندى برادەردا بۆ راوہئاسك دەرچووبووم و پۆزى دوایى
گەرامەو، ئەمىستا دیدارى باوكم و شەمسى تەوریزى كەوتېووە سەر ھەموو
زارىك. خەلكى دەیانپرسى ئەو دەرویشە كىنە و چۆن دەكرى زانایەكى
سەنگىنى ھەك پۆمى ئاوها بايەخى پېتېدات و كار بگاتە ئەوھى بۆى
دابچەمىتەوہ؟

ھەر لە مندالىمەوہ خەلكىم دەبىنى بەرانبەر باوكم دادەچەمانەوہ، ئەوہم
بە خەيالدا نەدەھات كە پۆزى دادىت باوكم دەبىنم جگە لە پاشا يان سەدرى
ئەعزەم، بۆ يەككى تر دادەچەمىتەوہ، بۆيە بە نىوہى ئەوہ باوہپم نەكرد كە
بىستېووم و بىزارىشم دەرنەبرى تا كاتى گەيشتمەوہ مال و كىراى باوہژنم
كە نە درۆدەكات و نە زیادوكەمى پتوہدەنىت، لە ھەموو وارىقاتەكە دلىيائى
كردم. بەلى، راستە كە دەرویشىك بە ناوى شەمسى تەوریزى لە بەردەم
ھەموو خەلكەكە مەيداندارى باوكمى كردووە، بەلكو ئىستا لە مالى خۆماندا
دەژى.

تۆ بلىيت ئەو نەناسە كى بىت وا ئاسمان ھەك تاشەبەردىكى ناديار
تووپى داوہتە نىو ژيانمانەوہ؟ لە پەرۆشى ئەوھى بە چاوى خۆم ببىنم، لە
كىرام پرسى: "كەواتە ئەو دەرویشە لە كوئىھ؟".

“بیده‌نگ به”، کیرا به چپه و به نه‌ختن شله‌ژانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه، “باوکت و ده‌رویشه‌که له کتیبخانه‌که‌ن”.

له دووره‌وه ده‌نگی هه‌ردووکیان ده‌گه‌یشته ئیمه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌سته‌م بوو بزانی‌ن چی ده‌لین. رووم کرده کتیبخانه‌که، به‌لام کیرا رینی لی‌گرت‌م. “جاری پاره‌سته. داویان کردووه که که‌س بی‌زاریان نه‌کات”.

به درێژایی پوژه‌که له کتیبخانه‌که ده‌رنه‌چوون، ئیدی بو سبه‌ینی و دووسه‌بیش هه‌ر ده‌رنه‌چوون. ده‌بی باسی چی بکه‌ن؟ ئاخو چ شتی که‌سیکی وه‌ک باو‌کم و ده‌رویشیکی ساده کو‌بکاته‌وه؟

هه‌فته‌یه‌ک پاربرد و ئینجا هه‌فته‌یه‌کی تری به‌دوادا هات. هه‌موو به‌یانییه‌ک کیرا خواردنی قاوه‌لتی دروست ده‌کرد و ده‌یخسته سه‌ر سینیییه‌ک و له‌به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌یان دایه‌نا. هه‌ر خواردنیک خۆشیان بو ئاماده‌کرا‌با ده‌میان لی نه‌ده‌دا، به‌یانیان به‌ له‌ته‌ نانی‌ک و ئیواران به‌ کو‌پی شیر ی بزنی دایه‌که‌وت‌ن.

له‌م ماوه‌یه‌دا ترس و دوودلییه‌ک دای‌گرت‌م و هه‌وسه‌له‌م نه‌ما. به‌ درێژایی پوژ کون و درزی ده‌رگا‌که‌م تاقی‌کرده‌وه تا به‌ دزیه‌وه ته‌ماشای ناو کتیبخانه‌که بکه‌م. گویم به‌وه نه‌ده‌دا گه‌ر له‌ناکاو ده‌رگا‌که بکه‌نه‌وه و ببینن وا گویم هه‌ل‌خستووه. ماوه‌یه‌کی زو‌ر خۆم کو‌وپ ده‌کرده‌وه و هه‌ول‌م ده‌دا بزانی‌م باسی چی ده‌که‌ن، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی که ده‌مبیس‌ت، ته‌نها چپه‌چپیکی نزم بوو، زو‌ریش‌م نه‌ده‌بینی، چونکه ژووره‌که به‌وای په‌رده دادراوه‌کانه‌وه نیم‌چه تاریک بوو. که هیچ‌م نه‌ ده‌بینی و نه‌ ده‌بیس‌ت، جله‌وم بو ئاوه‌زم شل ده‌کرد تا بیده‌نگیه‌که پر بکاته‌وه و ئه‌و قسه‌وباسانه هه‌لبه‌ستیت که له‌گوینه له‌ نیویاندا بکری.

جاریکیان کیرا بینیمی وا گویم خستووه‌ته سه‌ر ده‌رگا‌که، به‌لام هیچی نه‌گوت، که‌چی له‌ من په‌رو‌شتر بوو تا بزانی‌ت چی پرووده‌دات. ئاخ‌ر ئافره‌تان به‌ سروشت هه‌ز له‌ خۆه‌لقورتان ده‌که‌ن، به‌لام به‌ پینچه‌وانه‌وه، کاتی سولتان وه‌له‌دی برام بینیمی وا گوینیان لی پاده‌گرم، نیگایه‌کی تیژی کردم و له‌

تو پره بیان ده موچاوی سوور هه لگه را. به تانه وه گوتی: 'مافی ئه وه ت نییه سیخوړی به سهر که سانی دیکه وه بکه یت، به تاییه تی به سهر باو کته وه'.

شانه کانم هه لته کاند و گوتم: 'برام، بروام پی بکه. ئه ی ئه وه نیگه رانت ناکات که باو کمان کاتی خو ی له گه ل که سیکی نه ناسدا به سهر بیات؟ ئه وه مانگی زیاتریان پېچووه و هه موو ئه م ماو هیه باو کمان خیزانه که ی خو ی فهرامو ش کردووه. ئه ی ئه مه ته نگه تاوت ناکات؟'.

'باو کمان فهرامو شی نه کردو وین، براهه م ئه مه ی گوت و له سهری پویش، 'چونکه شه مسی ته وریزی پی وایه که هاو ه لیک ی باشی دوزیوه ته وه، جا تو ش وهک فه قتییه کی سوخته خانه له جیاتی ئه وه ی وه رس بیت، گهر به پراستی خو شت ده وی، گهره که به باو کمان شادمان بیت'.

براهه م هر ئه وه نده ی لی ده وه شیتته وه که ئه م شتانه بلئ. جا له بهر ئه وه ی من له گه ل بو چوونه کانی راهه ت بووم، بو یه به قسه په قه کانی ته نگه تاو نه بووم. ئه وه هه می شه ئه وه گه نجه ناسکه بوو که له دل ی خیزانه که و گهره که که دا خو شه ویست بوو، لای باو کمیش کو په ری ز لیگیرا وه که بوو.

دوای ئه وه ی چل پو ژ به سهر خه لو ه ته که ی باو کم و شه مسی ته وریزی له کتیبخانه که دا تیپه پی، شتیکی سه یر پووی دا. ئه وه بوو له ته ک دهرگا که خو م کوو پر دبو وه وه و گویم له بیده نگییه کی زو ر نا ئاسایی دهرگرت، گویم لی بوو له پر دهر ویشه که ده نگی به رز کرده وه.

'ئه وایر ه چل پو ژ به سهر خه لو ه ته که ماندا تیپه پی و هه موو گفتو گو یه کمان له سهر هر ری سایه ک له چل ری سایه کی عه شق کرد. ئه می ستا دوای ئه وه ی لی بووینه وه، به مه زنده ی من با شتر وایه بچینه دهره وه، په نکه ئه م دیار نه بوونه ت خیزانه که تی ته نگاو کرد بیت'.

باو کم به ناقایلییه وه وتی: 'خه مت نه بیت، هاو سه ره که م و کو په کانم له نا ستیکی باشی پیگه یشتندان و له وه تی ده گن که په نکه من حه وه جه ی هه ندی کات بم تا ناو به ناو لیان دوو ربم'.

‘دهی باشه، من دهرباره‌ی هاوسه‌ره‌که‌ت هیچ نازانم، به‌لام هه‌ردوو کوپه‌که‌ت وه‌ک جیاوازیی شه‌و و پوژ له‌یه‌کتر جیان، شه‌مس وه‌لامی دایه‌وه، چونکه‌ کوپه‌ گه‌وره‌که‌ت ریچکه‌ی خو‌تی گرتووه، به‌لام کوپه‌ بچوکه‌که‌ت، ده‌ترسم به‌ ریگه‌یه‌کی ته‌واو جیاوازا بروت، چونکه‌ دلی پره‌ له‌ بق و ئیره‌یی.’

له‌ تووپه‌بیان ده‌موچاوم دایسا. ئاخ‌ر ئیمه‌یه‌ک قه‌ت یه‌کترمان نه‌بینیی‌ت، چون ده‌توانی‌ت دهرباره‌ی من شتی وا خراب به‌ زاریدا بی‌ت.

‘پێی وایه‌ که‌ من نایناسم، به‌لام من باش ده‌یناسم، ده‌رویشه‌که‌ دوا‌ی که‌می گوتی، ئه‌و خو‌ی کوپ‌ کردووه‌ته‌وه‌ و چنچکانی دانیش‌تووه‌ و گو‌یی ناوه‌ته‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ و له‌ درزه‌کانی ده‌رگا‌که‌وه‌ ته‌ماشام ده‌کات و منیش‌ چاودیری ئه‌و ده‌که‌م.’

له‌پ‌ ته‌زوویه‌کی سارد به‌ جه‌سته‌مدا گه‌را و مووی سه‌ر بازووه‌کانم په‌پ‌ بوون. هه‌ر له‌خۆوه‌ پالم به‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ ناو چوومه‌ ژوو‌ره‌وه‌. باوکم وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌پ نه‌کات، چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بوون، به‌لام زوری نه‌برد تووپه‌یی جینگه‌ی شوکبوونه‌که‌ی گرت‌وه‌.

‘عه‌لاه‌دین، ئه‌وه‌ تیکچوویت؟ چون زات ده‌که‌یت ئاوها بیزارمان بکه‌یت، باوکم هاواری به‌سه‌رمدا کرد.

خۆم له‌ پرسیاره‌که‌ی باوکم نه‌بان کرد و ئاماژه‌م بۆ شه‌مس کرد، به‌ ده‌نگیکی به‌رز وتم : ‘بۆچی یه‌که‌م جار له‌و ناپرسیت، چون زات ده‌کات ئاوها باسی من بکات؟’.

باوکم هیچی نه‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی باریکی قورس بم به‌سه‌ر شانیه‌وه‌، ته‌ماشایه‌کی کردم و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا.

‘باوکه‌، تکات لی‌ده‌که‌م، کیرا بی‌رت ده‌کات، هه‌روه‌ها فه‌قیکانتیش. ئاخ‌ر چون ده‌توانیت بۆ ده‌رویشیکی خراپه‌کار پشت له‌ خو‌شه‌ویستانت بکه‌یت؟’.

هەر که ئەم قسانەم کرد، یەكسەر ژێوان بوومهوه، بهلام ئیدی کار لهکار ترازابوو. باوکم به چاویکی یهكجار بیزارییهوه تێپروانیم که لهوهوبه ر قهت ئاوها نه مبینی بوو.

"عه لاته دین، دهی هەر ئیستا برۆ دهره وه"، باوکم له سه ری پویشته، "برۆ بۆ شوینیکی هێمن و بیر له وه بکه وه که کردت. تا به قوولی بییری لیده که یته وه و هه له که ی خۆت ده زانیت، قسه م له گه لدا مه که".
"به لام، باوکه..."

"برۆ دهره وه"، باوکم دووباره ی کرده وه و پرووی خوی لیم وه رگیرا.
به دلێکی برینداره وه ژووره که م جیهیشت. ناوله په کانم ئاره قه یان کردبوو و ئه ژنۆکانم ده له رزین.

له وساته وه زانیم که ژیانمان ئالۆزکاوه و گۆراوه و ئیدی شته کان وه ک جارن نه ماون. له وساو ه که پیش هه شت سال دایکم کۆچی دوایی کردبوو، ئەمه دووهم جار بوو هه ست بکه م که باوکم وازی لێ هێناوم.

رۆمى

قۇنيا، ۱۸ى كانوونى دووم ۱۲۴۴

بۇ ئەۋەى راستى بىيىم، ئاۋەزم والا بىكە ھۇ خوداى پوخسار پەنھان -
خودا ناديارە.

كاتى شەمسى تەۋرىزى دەربارەى محەمەدى پىغەمبەر و بوستامى
سۇفى پرسىياري لىكرىم، ھەستم كرد وەك ئەۋەى ھەردووكمان لەسەر زەۋى
بە تەنيا مابىنەۋە و ھەر ھەوت دۆخەكەى پىگەى راستەقىنە لە بەردەمماندا
والا بوويىت - ھەوت پىگە دەبى ھەموو پۇچىك پەنجى بۇ بدات تا دەگاتە
يەكتابى.

دۆخى يەكەم نەفسى فەرماندارى خراپەكارە و لە ھەموو جۆر و
دۆخەكان سەرەتايىترە و لە گەردووندا بەربلاۋە، ئەمەش لە كاتىكدايە كە پۇچ
دەكەۋىتە داۋى ھەۋلى دىنبايەۋە. زۆربەى خەلكى لەم دۆخەدا دەمىنەۋە،
پەنجەدەن و ئازاردەكىشن، چونكە سەرقالى خزمەتكردى نەفسى كلۆلى
خۆيانن، بەلام بەرپرسىيارىتىي كلۆلىيە بەردەوامەكەيان دەخەنە ئەستۆى
كەسانى دى.

كاتى بىيادەم دەزانىت گەيشتوۋەتە ئەو دۆخى داپروخانى پۇچىيە، ئىدى
بەرەنگارىي نەفس دەكات تا دەگاتە قۇناغى داۋى ئەۋە كە پىچەۋانەى دۆخى
يەكەمە. ئىدى ئەو مرقۇفەى كە نەفسى خۇى گەياندوۋەتە ئەو دۆخە لەبرى
ئەۋەى بەردەوام خراپەكارىيەكە بخاتە ئەستۆى ئەۋانى تر، ھەندى جار دەگاتە
پەلى لەنىۋېردنى نەفس. لىرەدا نەفس دەبىتە نەفسىكى لۆمەكار و ئاۋھاش
سەفەرەكە بەرەو پاكرىدەۋەى ناۋەۋە دەست پىدەكات.

له دۆخی سیتیهدا بنیادهم پتر پیدهگات و نهفس بهرهو قوناغی گواستنهوه
 ههنگاو دهئیت تا بییته نهفسیکی سرووشبهخش. مروڤ تهنیا لهه دۆخهدا
 دهتوانیت له واتای راستهقینهی وشهیی (ملکهچی) تیگات. بهه ئاوهاییه له
 دۆخی زانیارییه خوداییهکاندا دهست به سوورانهوه دهکات. ئهوه کهسهی که
 دهگاته ئهه قوناغه، دهبیته خاوهن ئارامی و خوڤاگری و حکمهت و خاکهپایی.
 دنیای به تازهی و لیوانلیو له سرووش دیت بهرچاو. ههرچهنده زۆربهی
 ئهوانهی که دهگانه ئهه سیتیهم پایهیه، دهیانیهوئ تییدا بمینهوه، ئازایهتی
 لهدهست دهدهن و ئهه ئارهزووهیان نامینیت جیگۆرکی بکهن یان بچه نیو
 دۆخهکانی ترهوه، بۆیه ههرچهنده دۆخی سیتیهم جوان و پیروژ دیاره، کهچی
 بو ئهوه کهسهی که چاوی لهوهیه بگاته پلهیهکی بهرزتر، وهک هاوبهش
 پهیداگردنیک وایه.

بهلام ئهوانهی که دهتوانن بهرهو پیشهوه برۆن، ئیدی دهگانه دۆلی
 حکمهت و ئاشنای نهفسی دلیا دهبن. لیردها ههستهوهری نهفس لهگهله دۆخی
 پیشدا جیایه، چونکه بهرهو پلهیهکی بهرزتری وشیری ههلههکشیت. ئهوانهی
 که دهگانه ئهه دۆخه ئهه خهسیتانهیان تیدایه: بهخشندهیی، خوداناسی،
 ههستی پهزنامهندی، ئیدی سهختی و ئاستهنگهکانی ژیان له ههر پادهیهکدا بن
 ئهه پێیان قایله. ئینجا دۆلی یهکبوون (یهکیتیووون) دیت. ئهوه کهسهی که
 دهگاته ئهه پایهیه، به ههموو باریکی خودا قایله و گوێ به شته دنیاویهکان
 نادات، چونکه گهیشتووته نهفسی پهزنامهند.

دۆخی دواي ئهوه نهفسی قایلکه ر دیت. لهه دۆخهدا بنیادهم بو مروڤایهتی
 دهبیته چرا و وزه به ههموو داواکاریک دهبهخشیت، وهک مامۆستایهکی
 راستهقینه خهلی فیر دهکات و بیریان پووناک دهکاتهوه. ههندی جار مروڤ
 دهبیته خاوهن زیده وزهیهکی وا پووبکاته ههر شوینیک دهوسیکی گهوره له
 ژیانی خهلهکدا جیدههیلیت. ههر شتیک بکات لهمیانهی خزمهتکردنی ئهوانی
 ترهوه، ئامانجی خزمهتکردنی خودایه.

له کوتاییدا دۆخی ههوتهم دیت و مروڤ دهگاته نهفسی پاکژ و دهبیته
 (مروڤیکی کامل و تهواو)، بهلام دهربارهی ئهه دۆخه کهس شتیک ئهوتو
 نازانیت، تهنانهت ئهوه ههنده کهسهی پیشی دهگن، قسهی لهسهه ناکهن.

کورتکردنه وهی ریځه ی گه یشتن به دڅخه کان ئاسانه، لی برینی زهحه ته. ئه و ئاستهنگانه ی که به دریژایی ریځه راسته قینه که دهرده که ون، ئه وانن که دهسته به ریک بۆ چوونه پینشه وه و به رده و امبوون نییه، ریځه که ش هر له دڅخه یه که مه وه تا دوا دڅخه هیلکی راست نییه و به رده و ام ئه گهری ئه وه ی هه یه بکه ویت و بۆ دڅخه کانی سه ره تا بگه پینته وه، بری جار بۆی هه یه که و تنه خواره وه که له ترۆپکی دڅخه کانه وه به ره و دڅخه یه که م بیت. جا به دریژایی ریځه که به هوی ته له ی زوره وه، سه یر نییه که ئه و که سه نه گاته دڅخه کوتاییه کان، دهنه له هر سه ده یه کدا که میکی که م پی ده گهن.

* * *

شه مس که ئه م پرسیاره ی لیکردم، نیازی به راوردکردنی نه بوو، به لکو ده یه ویست بزانیته تا چ راده یه ک ئاماده ییم تیدایه به ره و ئه وه بچم که سایه تی خۆم له خودادا بتوینمه وه. له پرسیاره ی یه که میدا پرسیاریکی شاراره هه بوو. ئه ی وتاربیژی مه زن، ئه ی دهرباره ی خۆت چی؟، پرسیاره ی لیکردم، له نیو هه رحه وت دڅخه که دا، ئه میستا تو له کام دڅخه دایت، ئایا بویری ئه وه ت هه یه تا کوتایی برۆیت؟ پیم بلئ، قه باره ی ده فره که ت چه نده؟.

کیرا

قونیا، ۱۸ ی کانوونی یەکم ۱۲۴۴

پۆ بئ یەغبالیی خۆم، خەمخواردن دادیکم نادات، بەلام سەرباری ئەو
ئاواتەخوازبووم شارەزایی زۆرترم دەربارەیی ئەو شتانه هەبیت کە
پەیوەندییان بە ئایین و میژوو و فەلسەفەو هەیه، هەروەها شارەزاییم لەسەر
هەموو ئەو شتانهی کە پۆمی و شەمس بە درێژایی شەو و پوژ باسی
دەکەن. سات لەدوای سات ئارەزووی یاخیبوون دەکەم لەبەر ئەوەی وەک
ئافەرەتیک دروستبووم. کە وەک کچیک لەدایک دەبیت، گەرەکە فێری
چیشتلێنان و شتنی جلی کۆن و پینەکردنی گۆرهویی دپاو و دروستکردنی
سەرتوێژ و پەنیر و شیردانی منداڵ ببیت، هەروەها هەندێ ئافەرەت فێری
هونەری خۆشەویستی دەکڕین کە چۆن وا لە خۆیان بکەن سەرنجی پیاوان
رەبکێشن، بەلام هەموو شتەکە ئەوێه، کەسێک کتێب بە ئافەرەتان نادات تا
چاویان نەکرێتەو.

لە یەکم سالی ژن و میردایەتیماندا، ئەوەندەیی بۆم پێکەوتبا، دەخزامە
نیو کتێبخانەکەی پۆمییهو و لە ناوەرستی ئەو کتێبانە دادەنیشتم کە زۆر
خۆشی دەویستن، ئەو تۆزەیی کە لەسەریان نیشتبوو، ئەو بۆنە گەلمەخاوییهی
کە لێیان دەهات، هەلمدەمژی و لە خۆم دەپرسی ئاخۆ ئەو مەتەلانی چینی کە لە
دوو توتیاندا حەشاریان داو. دەمزانی پۆمی چەند عاشقی ئەو کتێبانەیه کە
زۆر بەیان لە بەهādینی باوکی کۆچکردووێه بۆی ماونەتەو. لەنیو ئەم
کتێبانەدا عاشقی کتێبی (زانباریه کان - ئینسکلۆپیدیا) بوو. چەندین شەو تا
بەرەبەیان بەدیاریانەو شەوبیداری دەکرد و دەخویندەو. پێم وا بوو کە
هەمووی لەبەرکردوو.

پښتو دهیگوت: "کتیبه‌کانی باوکم به هیچ شتی ناگورمه‌وه، تهنات گهر چندين کيسه زيريشم بدهنی. هر کتیبیک له م کتیبانه کولتووریکی به‌نرخه و پيشوونانم بویان جیهیشتووم، له باوکمه‌وه بوم ماونه‌توه و منیش بوم منداله‌کانم جیان دهیلم."

ده‌مزانى که کتیبه‌کانی بوم و چی ده‌گه‌یه‌نن. له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا، پوژیکیان به‌تینا له‌ماله‌وه بووم و به‌خه‌یال‌مدا هات که کتیبخانه‌که پاکبکه‌مه‌وه. هه‌موو کتیبه‌کانم له‌سهر ره‌فه‌کان داگرت و به‌رگه‌کانیانم به‌پارچه مه‌خمه‌لیکی به‌گولاو ته‌پرکراو پاککرده‌وه. دانیشتوانه خو‌جیبیه‌کان له‌و باوه‌رهدان که جنوکه‌یه‌کی بچوک هه‌یه‌ناوی (کتیپک) و چیژ له‌لناوبردنی کتیب وهرده‌گریت. جا بوم ووه‌ی پینگه‌ی و کاره‌ی لی بگیری، ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ناگادارکردنه‌ویان له‌سهر هر کتیبیک دهنووسی: "هتی کتیبک راه‌سته، له‌م کتیبه‌ دورره‌وه‌که‌وه". ناخر چون بزائم کتیبک تاقه که‌س نه‌بوو که ده‌بوو له‌کتیبه‌کانی شووه‌که‌م دور بکه‌ویت‌وه، به‌لکو ده‌بی منیش دور بکه‌ومه‌وه.

له‌عه‌سری و پوژده‌دا، توری سهر هه‌موو کتیبه‌کانی ناو کتیبخانه‌که‌م ته‌کاند و پاکم کردنه‌وه. من خه‌ریکی ووه‌بووم، ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی کتیبی (ژیانده‌وه‌ی زانسته‌ثایینیه‌کان)ی غه‌زالی کرد. کاتی له‌پشتمه‌وه‌ده‌نگیکی وشکم ژنه‌وت و زانیم که‌ماوه‌یه‌کی زورم به‌خویندنه‌وه‌به‌سهر بردوه.

"کیرا، ووه‌خه‌ریکی چییت؟"

وه‌پښتو دهی بوو، یان یه‌کیکی دیکه‌بوو له‌شیتو‌ی و - پیتمی ده‌نگی زور توور و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌بوو. له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی* ژن و می‌ردایه‌تیماندا ووه‌یه‌که‌م جار بوو به‌و شیتوازه‌قسم له‌گه‌لدا بکات.

(پاکیان ده‌که‌مه‌وه)، به‌ده‌نگیکی نزم وه‌لامم دایه‌وه، (ویستم دلت خوش بکه‌م).

*پنج وایه پښماننوس لیرده‌له‌پرووی کاته‌وه‌تووشی غافلپوونیک بووه، چونکه‌کاتی کیرا چوه‌ته‌ناو کتیبخانه‌که‌وه‌ده‌لیت (پوژیکیان له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا)، که‌چی هیشتا هر له‌ناو کتیبخانه‌که‌یه‌و ده‌لیت (له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی ژن و می‌ردایه‌تیماندا). و. کوری.

پښمى وه لامي دايه وه: "له وه تېده گم، به لام تكايه جاريكي تر دهست له
كتيپه كانم مده. له راستيدا پيم باشه به هيچ جورئ نه يه يته ناو نه م
ژووره وه."

له و پوژه به دواوه تهنانه ت گهر كه سيش له مال نه بوايه، نه ده چوومه ناو
كتيپخانه كه وه. ئيدي تيگه يشتم و به وه قايل بووم كه دنياي كتيب نه بو من
بووه و نه بو منيش ده بيت.

به لام كه شه مسي ته وريزي بو مالمان هات و له گهل ميژده كه مدا ماوه ي
چل پوژ له كتيپخانه كه دا كه و ته خه لوه ته وه، هه ستم به رځيك كرد كه له دلما
پهنگي ده خواره وه. برينيك بوو نه مده زاني ئاوها خويني لن ده تكيته وه.

کیمیا

قونیا، ۲۰ی کانوونی یەکم ۱۲۴۴

باوک و دایکی راسته قینه م له و جوره که سانه ن که له کارکردندا زور خویان ده په نچینن و زوو پیرده بن. ئاخر من له خیزانیکى جوتیارى ساده، له یه کى له دهشتاییه کانی چیاکانى تۆرۆس له دایک بووم. له ته مهنى دوانزه سالیما رۆمى هه لیگرتمه وه. له خانوویه کى بچووکدا ده ژیاين و من و خوشکه که م پیکه وه له گه ل تارمايى برا مردووه کانمان له ژووریکدا بووین. ئه و پینچ منداله ی که هه موویان به وای نه خۆشیی سووکه وه مردن، له ماله که دا من تاقه که سیک بووم که ده متوانی تارمايیه کانیا ن ببینم. هه ر کاتى باسی ئه وه م کردبا که رۆحه کان چى ده که ن، خوشکه که م و دایک ده ترسان و ده گریان. هه ولم ده دا وایان لى بکه م له هیچ نه ترستین و خه م نه خۆن، به لام بیسوود بوو. ئاخر هیچ شتى ده رنه ده که وت که په یوه ندى به برامردووه کانمه وه هه بیته و مایه ی ترس و په ژاره بیته، لى نه متوانی بره و به خیزانه که م بهیتم.

رۆژیکیان خودا په رستیک به دنیه که ماندا تپه پرى، که باوکم بینبووی ماندووه، فه رمووی لى کردبوو تا شه و له مالمان بمینیتته وه. ئه و ئیواره یه هه موومان به ده ورى کوانووه که دا کۆبوو بووینه وه و په نیری بزمنان ده برژاند، خودا په رسته که هه ندی چیرۆکی شوینانى دوورى بۆ گێرپاینه وه. له و کاته دا که چیرۆکه کانی بۆ ده گێرپاینه وه، چاوه کانم لیک نا و له گه لیدا به ره و بیابانى عه ره بى و هه وارى په وه نده کان له باکوورى ئه فریقا و بۆ ئه و ده ریایه ی که ئاوه که ی له هه موو ئاوه کان شینتره و پى دهلین ده ریای سپى ناوین، سه فه رم کرد. له که ناره که یدا گوێچکه ماسییه کى گه وره و درزبردووم

دۆزییه وه و خستمه گیرفانمه وه. خۆم هه لده نا که ده توانم له مسهری که ناره که یه وه تا ئه وسهری که ناره که ی بپۆم، لئ له نیوه ی پینگه بۆنیکى تیز و بۆگه ن رايگرتم.

که چاوه کانم کرده وه، خۆم بینى له سهر زه ویه که پاکشاوم و ئه وانەى ناو ماله که به په ژاره وه ده وریان دابووم. دایکم به ده ستیکى سهرمى گرتبوو و نیوسه لک پيازیش به ده سته که ی دیکه یه وه بوو تا بۆنى بکه م.

‘هاته وه هۆش خۆی’، خوشکه که م به دهم قسه کردنه وه چه پله ی لیده دا. ‘سوپاس بۆ خودا’، دایکم به دهم قسه وه هه ناسه ی هه لده کتیشا، ئینجا ئاوړی له خودا په رسته که دایه وه و به دهم پرونکردنه وه وتی: ‘کیمیا هه ره له وساره که کیزۆله یه کی بچووک بوو نۆره فیتیه کی له که لدا بوو’.

به یانى خودا په رسته که بۆ میوانداریه که مان سوپاسی کردین و دوعا خوازی لیکردین، به لام پیش ئه وه ی بروت به باوکمى وت: ‘کیمیای کچت مندالیکى ئاسایی نییه و کچیکى به هره داره، جیکه ی داخه گه ر پیزی ئه م به هره یه ی نه گیرئ. پتویسته بیخه یته به ر خویندن’.

‘گه ر کچ فیری خویندن بیت، چ سوودیکى هه یه؟’، دایکم هاواری لئ به رزبووه وه، ‘شتى وات له کوئ بیستووه؟ گه ره که تا شووده کات لای خۆم بمینیتسه وه و له فره شچنیندا یارمه تیم بدات. وه ک ده زانیت فره شچنیکى ده ستره نگیه’.

خودا په رسته که به بی دوودلی وه لامى دایه وه: ‘په نگه پۆژى بیت بیته زانایه کی ناودار. ئاشکرایه خودا پشتی له کچه که ت نه کردووه له به ر ئه وه ی کچه، بۆیه چهن دین به هره ی پئ به خشیوه’، ئینجا له دایکمى پرسى: ‘تایا تو بۆت هه یه له خودا زۆرتر بزانیته؟ گه ر سوخته خانه ش لیتره نه بیت، بینیره لای یه کئ له زاناکان تا ئه و زانیاریه وه ربگریت که شایسته یه تی’.

دایکم سهری بادا، به لام بینیم باوکم بۆچوونى جیابوو، چونکه ده مزانی چهن د فیربوون و زانیاریی خوش ده وئ و پیزی تواناکانى من ده گریت، هه ره له به ر ئه وه پیم سهر نه بوو که گویم لئ بوو لئى ده پرسیت: ‘ئیمه هه یچ زانایه ک ناناسین. ئاخه ر چون بتوانم یه کیکى ئاوها بدۆزمه وه؟’.

خوداپه‌رسته‌که ناوی زانایه‌کی هینا که ره‌وتی ژیانمی گوږی، وتی: من زانایه‌کی پایه‌برز له قونیا ده‌ناسم و ناوی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی پۆمییه، پیم وایه بۆ فیرکردنی کچیکی وه‌ک کیمیا، خو‌ش‌حال ده‌بیت. بۆ لای ئه‌و بیبه و په‌شیمان نایه‌ته‌وه.

که خواپه‌رسته‌که پۆیشته، دایکم ده‌سته‌کانی به‌رزکرده‌وه و گو‌تی: من دوو‌گیانم، ها‌کا مال‌ه‌که‌مان ده‌میکی دیکه‌ی بۆ زیاد بوو، تا خواردنی بۆ په‌یدا بکری. ئا‌خر من پتو‌یستیم به‌ یارمه‌تییه. کچان پتو‌یستیان به‌ کتیب نییه، به‌لکو پتو‌یستیان به‌ فیربوونی کاروباری مال و سه‌ره‌رشتیکردنی من‌داله.

حه‌زم ده‌کرد نا‌قاییلیه‌که‌ی دایکم به‌وای شتی دیکه‌وه بوایه. گه‌ر وت‌بای به‌رگه‌ی ئه‌وه نا‌گریته به‌ ئیره‌تیش بیت بمبه‌خشیته خیزانیک‌ی تر و منی له‌ده‌ست بچم، له‌گوین بوو که بمینمه‌وه، به‌لام شتیکی ئاو‌های نه‌گوت، که‌چی باوکم پنی وا بوو که خواپه‌رسته‌که راست ده‌کات.

دوای ماوه‌یه‌ک من و باوکم بۆ قونیا سه‌فه‌رمان کرد. له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و سوخته‌خانه‌یه‌ی که پۆمی وانه‌ی تیدا ده‌وته‌وه، چاو‌ه‌پیمان کرد. کاتی هاته ده‌ره‌وه، شه‌رمم کرد سه‌ر هه‌لبیرم و ته‌ماشای بکه‌م، بۆیه چاو‌م بریبه هه‌ردوو ده‌ستی. ئه‌نگو‌سته‌کانی درێژ و خال‌خالو‌ی بوون و پتر له‌ ئه‌نگو‌ستی پیشه‌کاریک ده‌چوون، نه‌ک ه‌ی زانایه‌ک. باوکم به‌ره‌و لای ئه‌و پالی نام .

“کچه‌که‌م به‌هره‌یه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام خو‌م پیاو‌یکی ئاساییم و ژنه‌که‌میش هه‌ر وایه. پتیا‌ن وتین که تو له‌ ناوچه‌که‌دا زانا‌ترین پیاو‌ی. ئایا ده‌ته‌و‌ی فیری بکه‌یت؟”

بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌موچاو‌ی بکه‌م، هه‌ستم کرد که پۆمی به‌ داواکه‌ی باوکم سه‌ری سو‌رنه‌ما، بی‌گومان ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌و جو‌ره داوا‌کاری‌انه‌دا راها‌تبوو. له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و و باوکم مژوولی قسه‌کردن بوون، به‌ره‌و گو‌ره‌پانه‌که پۆیشتم. ئه‌وه‌بوو ژماره‌یه‌ک کو‌رم بین‌ی و هه‌یج کچیک نه‌که‌وته به‌رچاو‌م. کاتی گه‌پامه‌وه سه‌رم سو‌رما که کچیکی جحیل‌م بین‌ی به‌ ته‌نیا لای لی‌ژاییه‌که وه‌ستا‌بوو. ده‌موچاو‌ه خه‌که‌ی مینا به‌ردی مه‌رپه‌ هه‌تم و سه‌ی بوو. ده‌ستم لی هه‌له‌کاند، دیار‌بوو به‌ بینیم سه‌ری سو‌رما، لی دوای که‌مه‌کی دوو‌دلی، ئه‌ویش ده‌ستی بۆ هه‌له‌کاندم.

لئی پرسیم: 'کچه گه نجه که سلاو، ئایا ده توانیت بمیینیت؟'.
 که سهرم بۆی له قاند، زهردهی هاتی و دهستهکانی پښکدا دا و گوتی: 'ئهمه
 زور نایابه، جگه له تو، ئهمه له توانای کهسی تر دا نییه'.
 بهرهو لای پۆمی و باوکم پۆیششتین، پیم وا بوو ئهوان ههه که ئهو
 ئافرهته بیینن، واز له قسهکردن دینن، لی ئهو راستی دهکرد، نه یانتوانی بییینن.
 پۆمی گوتی: 'کیمیا وهره. باوکت پینی وتم که تو چهزت له خویندنه. پیم
 بلی، چهز له چ جوهره کتیییک ده کهیت؟'.
 بههستهتم تفه کهم بۆ قووت درا و نه متوانی وهلامی بدهمه وه. ئاخه
 دهسته وسان بووم، دیاربوو باوکم بیزای دایگرتبوو، گوتی: 'تازیم وهره'.
 ویستم وهلامیکی گونجاو بدهمه وه، وهلامیک مایه ی شانازی باوکم بیت.
 له گهرمه ی پهژاره کهمدا ته نیا دهنگیک که له زارمه وه سههه ی کرد،
 هه ناسه یه کی نا ئومیدانه بوو.
 گهر ئهم ئافرهته نه هاتایه ته نیوانه وه، له گوین بوو له گهل باوکمدا به
 دهستی خالییه وه بۆ گونده که مان بگه پیمه وه. ژنه که دهستی گرتم و گوتی:
 'ده ی پینی بلی له وانهکانی ئه ودا چهزت له چیه. دلنیات ده کهم هه موو شتی به
 دلی تو ده بیت'.
 که ههستم کرد له دۆخیکی باشتردام، بهرهو پۆمی ئاوپم دایه وه و وتم:
 'ئه ی مه ولانا، شانازی ده کهم که له بهر دهستی تودا فیتری قورئان خویندن بېم.
 ئاماده م له خویندنه که دا هه ولبدم'.
 ده موچاوی پۆمی گه شایه وه و گوتی: 'ئهمه نایابه، لی وهک ئه وه ی
 هه ندی شتی خراپی بیر که ته بیته وه، گوتی: 'به لام تو کچیت، ته نانهت گهر
 خویندت و قوناغیکی باشیشت بری، ئه وهنده نابات شوو ده کهیت و مندالت
 ده بیت. ئه وسا هیه سوو دیک له و سالانی خویندنه نایینیت'.
 نه مزانی چی بلیم، ههستم کرد که من کچیکی به دبه ختم، به لکو گونا هیشم.
 دیاربوو باوکمیش نیکه رانه و خه ریکوو له پیلاره که ی ده گه را. جاریکی تر ژنه
 جحیله که به هانامه وه هات و گوتی: 'پینی بلی که ژنه که ی چهزی ده کرد
 کچیکی بیت، ئیستا خو شحال ده بیت بیینیت وا ئه و خه ریکه کچیکی تر فیره
 خویندن ده کات'.

که په پامه کم پټی گه یاند، پږمی پیکه نی و گوتی: "وا دیاره که تږ سهردانی مال که ی منت کردووه و قسه ت له گه ل هاوسه ره که مدا کردووه، به لام با دلنیا ت بکه مه وه کترا ده ست له کاروباری وانه وتنه وه ی من وهرنادات". وتم: "من دهرباره ی گه وهر قسه م ده کرد، ناوه که یم به باشی گو کرد، دایکی هردوو کوږه که ت".

پوخساری پږمی زهرده لگه را و به وشکی گوتی: "کیژوله که م، گه وهر مردووه. تږ دهرباره ی هاوسه ره کوچکردووه که م چی ده زانیت؟ ئه مه له گالته یه کی تووږه ات زیاتر نییه".

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "ئهی مه ولانا، دلنیا م که ئه و مه به سستی کی خراپی نییه. ده توانم دلنیا ت بکه مه وه کیمیا کچیکې په روش و کارایه و زور پیزی ئه وانه ده گری ت که له خوی گه ورتن".

زانیم که ده بیت پاستییه که بلیم، بویه وتم: "هاوسه ره کوچکردووه که ت لیتره یه. ئه و تا ده ستی گرتووم و هانم ده دات قسه بکه م. چاوه کانی مه پین، خالی جوان به ده موچاوییه وه یه، عه بایه کی زهردی دریژی له به ره...".

وه ستام و سهرنجم دا وا ئافره ته گه نجه که ئاماژه بږ نه عله کانی ده کات، وتم: "ئهو داوام لیډه کات که باسی نه عله کانیت بږ بکه م. جووته نه علیکی ئاوریشمن، په نگیان پرته قالیه کی دره وشاوه یه و به ورده گولی سوور نه خشینراون و یه کجار جوانن".

پږمی وتی: "له دیمه شق بږم هینان"، چاوه کانی فرمی سکیان تیزا "خوشی ده ویستن".

مه ولانا بیډه نگ بوو و پړشی خوراند، سیمای په روشی گرژبوو، به لام که دووباره ده ستی به قسه کرده وه، ده نگی ناسک و دوستانه بوو و هیچ ده ویستی خه می پتوه دیار نه بوو.

"نیستا تیگه یستم بږچی ده لین کچه که ت به هره داره"، پږمی به باوکمی وت، "با بږ مال که ی من بږوین و له باره ی ئاینده یه وه قسه بکه ین و نانی شینوایش بخوین. من دلنیا م که ده بیت هه قنیه کی لیها توو و له کوږه کان زور با شتر ده بیت".

ئىنجا پۇمى ئاۋرى لى دامەۋە و لىتى پرسىم: 'ئايا ئەمە بە گەۋھەر رادەگەيەنيت؟'

وتم: 'ئەي مەولانا، پىۋىست بەۋە ناكات، چونكە ئەو خۇي گۈيى لىت بوۋ، لەسەرى پۇيشتىم، 'وا ئەو دەلىت دەبى ئىستا بىروات، ئاخىر ئەو بەردەۋام چاۋى خۇشەۋىستى لەسەرتە.'

پۇمى زەردەخەنەيەكى گەرم گرتى و باۋكىش زەردەي ھاتى. ئىستا بە پىچەۋانەي پىشتىر ئاسوودەيى بالى كىشا. لەو ساتەدا زانىم كە ئەم دىدارەم لەگەل پۇمىدا ئەنجامىكى دوورمەۋاى دەبىت.

قەت پەيۋەندىيەكى پتەوم لەگەل دايكىدا نەبوۋ، لى ۋەك ئەۋەي قەرەبوۋى دوورى دايكىم بۇ بىكرىتەۋە، خودا دوو باۋكى پىبەخشىم، باۋكى راستەقىنەي خۇم و ئەو باۋكى كە ھەلىگىرتەۋە.

بەم ئاۋەھايە بەر لە ھەشت سال گەيشتەمالى پۇمى، كچۇلەيەكى شەرمەن و پەرۋشى زانىارى.

كىرا ئافرىتىك بوۋ لە دايكىم زىاتىر خۇشەۋىستى و سۆزى پىبەخشىم. ھەردوۋ كۆرەكەي پۇمى پوۋخۇش بوۋن، بە تايبەتى كۆرە گەرەكەي دۋاى ماۋەيەك ۋاى لىنھات بوۋ بە براگەۋرەم.

لە ئەنجامدا قسەي خواپەرستەكە ھاتە دى. ھەرچەندە باۋك و خوشك و براكانم لەدەست دابوۋن، لى بۇ چركەساتىك لەۋە ژىۋان و خەمبار نەبوۋم كە بۇ قۇنيا ھاتم و لەنىۋو خىزانەكەي پۇمى گىرسامەۋە. ئىدى پۇژانىكى زۇر خۇشم لەژىر مىچى ئەم مالاۋە بەسەربرد.

تا ھاتنى شەمسى تەۋرىزى دۇخەكە بەم شىۋەيە مايەۋە، ھاتنى ئەو ھەموو شىتىكى گۆرى.

ئىيلا

نۆرتامبىتون، ۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بەھواي ئەۋەي ئىيلا قەت چىژى ۋەرنەدەگرت كە لەگەل خۇيدا بگەۋىتە خەلۋەتەۋە، لە دوايىشدا بۆي دەرگەوت كە خۇي ئەۋەي ويستۋە. خەرىكى دوا پىداچوونەۋەي ئەۋ پاپۆرتە بوو كە دەربارەي پۇمانى (كفرى شيرين) نووسى بووي. ئەۋە بوو داۋاي لە مىشيل كىر كە ھەفتەيەكى تر لەسەرى بوەستىت، لە كاتىكدا دەيتوانى كارەكەي زووتر تەۋاوبكات، لى نەيدەويست ئەۋە بكات. ئەم كارە بيانوويەكى بۆ دروست كىر تا پرسورايەك لەگەل ئاۋەزى خۇي بكات و خۇي لە ئەرگەكانى ژن و مىردايەتى و خىزانەكەي بدزىتەۋە كە دەمى بوو چاۋەپنى ئەمەي دەكرد. بۆ يەكەم جار بوو لەم ھەفتەيەدا بۆ يانەي چىشتىلتان نەچو، چونكە ھەستى نەدەكرد لەگەل پانزە ژندا كە ھەموويان دۇخى ژيانىان ۋەك يەكە، ئارەزووي لە چىشتىلتان و چەنەبازىي ھەيىت، ھاۋكات دلىيا نەبوو كە چۆن مامەلە لەگەل ژيانى خۇيدا بكات. ئىدى پەيوەندى پىۋەكردن و ئاگادارىكردنەۋە كە تاى لىيە.

ئىيلا زۆر بە نەينى نامەي لەگەل عەزىزدا دەگۆرپىيەۋە. عەزىز نەيدەزانى كە ئەۋ ھەر پۇمانەكەي ناخوينىتەۋە، بەلكو پاپۆرتىشى لەسەر دەنووسىت، پەخشكارە ئەدەبىيەكەش نەيدەزانى ئەۋ دلىدارى لەگەل نووسەرى ئەۋ پۇمانەدا دەكات كە راسپىزراۋە بىخوينىتەۋە و بۆچوونى خۇي لەسەر دەرپىرپىت، ھەروەھا مىندالەكانى و مىردەكەي دەربارەي بابەتى پۇمانەكە و نووسەرى پۇمانەكە و ئەۋ نامانەي كە دەينووسىن، ھىچيان نەدەزانى. ئىيلا لە ماۋەي چەند ھەفتەيەكدا لە ژنىكەۋە كە ژيانى ۋەك مىنداللىكى تازە لەدايكبوو بىگەرد بوو، گۆرا و بوو بە ژنىكى پىر لە پىنچوپەنا و لەنىۋ نەينى و درۇدا

گیتنگلی دەدا. ئەو ەى لەم گۆرپانەدا تووشى سەرسورپمانىكى زۆرى کردبوو، ئەو ەى بوو ەستى بە ەىچ بىزارىيەك نەدەکرد. وەك يەكئى پەفتارى دەکرد كە بە دلىايى و ئارامىيەو ەاوەپى شتىكى گرینگ بىت. ئەم پىشپىنيە نادروستەى بەشىك بوو لە ئەفسوونى مگىزە تازەكەى كە سەربارى ەموو نەپىنيەكان، بە لايەو ە دلىگر بوو.

شەكە ەەر بە گۆرپىنەو ەى نامەى ئەلىكترۆنيەو ە نەو ەستا، ەەرچەندە ئىلا لە نامەنووسىندا دەستپىشخەر بوو، لەگەل پىنج سەعات جىاوازى كاتى نيوانيان، ئەمىستا وایان لى ەاتبوو پۆژانە بە تەلىفۆن قسەيان لەگەل يەكدا دەکرد. ەزىز پى گوت كە دەنگى نەرم و ناسكە. كە پىكەنى، پىكەنىنەكەى بە جۆرى ەاتە بەرگوى لە خوړەى ئاوى جۆگەلە دەچوو و وەك ئەو ەى پى وای بىت كە دەبى زۆرتەر پىكەنىت، نەختى ەناسەبركى دەكەوتە نىو پىكەنىنەكەىو ە. پىكەنىنى ئافرەتىك بوو كە قەت فىزى ئەو پىسايانە نەبووبوو چۆن خەلكى تر لە پىكەنىندا پەپرەو ەى دەكەن.

"خۆت بدە دەم شەپۆلەو ە با لەگەل خۆيدا بىبات"، وتى: "وا لە خۆت بكە لەگەل شەپۆلدا ەلبقولىت".

بەلام ەلقولىنەكانى دەورووبەرى جىگىر نەبوون، چەند شتىك پىگرى بوون و لە مالىەكەى خۆيدا پوویان دەدا. ئافى خەرىك بوو وانەى تايبەتى وەردەگرت، ئۆرلى سەردانى پاوپژكارىكى پزىشكى دەکرد، تا چارەسەرى ئەو ئازارە بكات كە لە دواى خوارن تووشى شلەژان دەبوو. ئەم بەيانىيە نىو كولپزە بە ەىلكەى خوارد -چەند مانگىك بوو يەكەم جار بوو ژەمى قورس بخوات- ئەو ەى بوو يەكسەر پرسىارى ژمارەى ئەو كالىرىيەى كرد كە تىپدايە، سەیر لەو ەدا بوو كە ەستى بە ەلەكەى خۆى نەكرد و خۆيشى بەو ەى سزا نەدا كە ئەو ەى خواردوویەتى ەلى بەپىنیتەو ە. ەەر لەم كاتەدا جانیت رايگەياند كە لەگەل سكۆتدا جىابوو ەتەو ە، بەمەش بۆمبىكى تەقاندەو ە، لەبەر ئەو ەى ەریەكەيان پىوىستى بە كەشكى تايبەت بە خۆى ەيە، ەىچ شتىكى پوون نەكردەو ە. ئىلا پرسىى ئاخۆ وشەى (كەش) ەيمايە بۆ ەشقىكى نوئ، لەبەر ئەو ەى لە بەردەم ەریەكە لە جانیت و سكۆتدا ەيشتا كاتىكى زۆر ەيە تا كەسىكى دى بدۆزنەو ە.

ئەو پەيوەندىيە مەزىيانەى كە خىرا دەست پىدەكەن و ھەلدەوھ شىنەو، لە ھەموو كاتىك زياتر ئىلاى دىن كەردبوو، لەگەل ئەوھ شىدا ھەولە دەدا بۆچوونى خۆى بەسەر ئەوانى تردا نەسەپىنەت. ئەوھى لە نامەكانى نىوان خۆى و عەزىز فەترى بووبوو، ئەوھ بوو ھىمنى و ھاوسەنگى خۆى بپارىزىت، لى لەگەل مەندالەكانىدا كىشەى زىادى كەردبوو. كە وازى لەوھ ھىنا بەدواياندا راپەكەت، ئىنجا ئەوان لى ھەلنەدەھاتن. شەكەكان خەرىكبوون بە ئاسانى بە دلى ئەو بەرپۆھ دەچوون، نەك وەك جارەن كە ھەولە دەدا لىپراوانە يارمەتیدەر بىت.

وا دىتە بەرچاوە كە ئەو بۆ گەيشتن بەم ئامانجە ھىشتا شتىكى ئەوتۆى نەكەردوو. لەجىياتى ئەوھى وا بىر بەكاتەوھ پۆلى ئەو لە مالاكەدا جۆرىكە لە ماددەى پىوھەلكاندن و بووھە چەقى پىكەوھىيانىكى نەپىنى ئەوتۆ وا دەزانىت پىكەوھ نووساون، لى ئىستا بووھە تەماشاكەرىكى پىدەنگ. دەستى بە چاودىرىكەردنى پووداوەكان كەرد كە تا دەھات پۆژبەپۆژ لە بەردەمىدا ئاشكرا دەبوون، ئەمەيشى وەك پىوېستىبونىك يان خويىساردى و گوینەدانىك نەدەكەرد، بەلكو بە بابەتییانە و نەپنى چاودىرى دەكەردن. ئىدى گەيشتبووھ ئەو بپروايەى كە ئەوێك بەوھ قايل بىت، ئىدى پىوېست ناكات ھەست بە شەژان بەكات و دەرھەق بەو شتەنەى دەسلەتەى بەسەرياندا ناشكىت، فشار بخاتە سەر خۆى. بەم جۆرە خودىكى تر لە ناخیدا سەرى ھەلدا، خودىكى ھۆشمەندتر و ھىمنتر و ھەستەوھتر.

"پەگەزى پىنجەم"، لەو پۆژەدا چەند جارێ لەبەر خۆوھ ورەورى كەرد، "بە بۆشایی قايل بە".

زۆرى نەخايند مەردەكەى سەرنجى دا كە لە پەوتارىدا شتىكى نامۆ پەيدا بوو، شتىك لە ئىلاى راستەقىنەدا نەبوو. ئاخۆ ھۆپەكەى ئەوھبوو كە حەزى دەكەرد كاتىكى زۆرتەرى لەگەلدا بەسەر ببات؟ چونكە لەم پۆژانەدا زوو بۆ مال دەگەراپەوھ، ئەمەش واى لە ئىلا كەرد گومانى ئەوھ بەكات، كە ماوھەكە چاوى بە ژنى دىكە ناكەوېت.

"خۆشەويستم، ئايا تۆ باشىت؟"، دەفەيد چەندىن جار لى پەرسى.

"وەك چۆن بارەن باشە، منىش ئاوا باشم"، ھەموو جارێ بە زەردەخەنەوھ وەلامى دەداپەوھ. وا دياربوو ئەو پەنابەردنەى بۆ كەشىكى ھىمن

و تایبەت بە خۆی ئەو ڕەفتارە سەنگینەى لى دامالى بوو که سالانیک بوو له پشت ژن و میردایەتییه که یانەو به هیمنی خۆی مه لاس دابوو، لى ئەمىستا دوای ئەو هی بیانگ و لافلیدانەکانیان نەما، ئیدی دەبیینی خەوش و هەلەکانیان ڕووتبوونەتەو. ئیتر وازی له نواندن هینا و ئەو هەستەى لا پەیدا بوو که دەیفید وا خەریکه شتیک بکات.

له کاتی قاوەلتی و شینودا به دەنگی دوو کهسى پیگەیشتوو و سەنگین دەربارەى ڕووداوی ڕۆژه که قسەیان دەکرد، هەروها له سەر ڕاپۆرتی داهاى سالانەى وه به رهینانهکانیان له بازاری پارەگۆڕینەو گفتوگۆیان دەکرد، ئینجا بێدەنگ دەبوون و به ئاشکرا دەیانزانى که ئیدی شتیکی ئەوتویان پى نییه قسەى له باره وه بکهن، چونکه ئیدی شته که وهکو جارێ نەما بوو.

هەندێ جار دەبیینی میردەکهى به دیکهتەو ته ماشای دهکات و چاوه پێیه که شتی بلێ، هەر شتی. ئیلا هەستى دهکرد گەر له باره ی په یوه ندىیه سۆزداریه کهانییه وه پرسى یاری لى بکات، ئەوا به خوشحالییه وه ددانى پيدا دەنیت.

له ڕابردودا بۆ ئەو هی ڕاپۆری ژن و میردایەتییه که یان نەهەژیت، وهک ئەو هی هەر نەهەژانیت ئەو له دەرەو هی مال چى دهکات، خۆی به بیتاگا پيشان دهدا، لى ئەمىستا وازی له ڕەفتاری نواندنە هینابوو. ئەو بوو پیشانی دا که ئەو هەموو شتی دەزانیت، به لام گوێی پى نادات. هەر ئەم خۆکێکردنەى بوو که شووه کهى ترساندبوو، هەرچەنده ئیلا دهیتوانى شته کهى تىگه یه نیت، به لام له ناخه وه خۆیشى دهترساند.

خۆ ئەگەر مانگی پيش ئیستا، دەیفید هەنگاوێکی بچووکی بۆ ئاساییکردنەو هی نێوانیان هەلینایه، ئەوا هەستى به پیزانین دهکرد و هەر هەولێک له لایەن ئەو وه که شییەکی دهخسته دلایه وه، به لام شته که وا نه کهوتەو وه و پێی وا بوو که ژيانیکی راسته قینه ی نییه. ئەى چون گەیشته ئەم ئەنجامه؟ ژنێکی خۆبەختکه ڕۆ سى منداڵ چون ئاوها خەموکی و ناو میدی خۆی ئاشکرا کرد؟ له هەموو ئەوانه گرینگر وهک ڕۆژیکیان به جانیتهى گوت گەر بهخته وەر نه بوايه، وهک چون که سانی نابەخته وەر ڕەفتار دهکەن، ئەمیش ئاوها ڕەفتاری نه دهکرد؟ نه گریانى ناو گەرماو، نه هەنسکی بهردهم

دهستشوری ناندین، نه بهدهم خه‌مه‌وه به‌پی پویشتنی دوور له مال، نه به‌دیواردانی شته‌کان.. نه هیچ شتی.

بیده‌نگیه‌کی سه‌یر بالی به‌سه‌ر ئیلادا کیشا. وا دیاربوو که دۆخی له هه‌موو کاتیک جیگیرتره، که‌چی زۆر به‌خیرایی به‌ره‌و ژیانیکی دوور له‌و ژیان‌ه‌ی ناسیبووی ده‌خزا. به‌یانی ته‌ماشای ئاوینه‌که‌ی کرد تا بزانیته ئاخو هیچ گۆرانیکی ئاشکرا له‌ ده‌موچاویدا پووی داوه، ئایا وای لیها‌تووه ته‌مه‌نی بچوو‌کتر و جوانتر دیار بیت، یان بو‌ی هه‌یه تژی بیت له‌ ژیان؟ به‌لام هیچ جیاوازییه‌کی نه‌دی. هیچ شتی نه‌گۆرابوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیدی شته‌کان وه‌ک خۆیان نه‌بوون.

کیرا

قونیا، می ئایار ۱۲۴۵

بە پروکاری ئەودییوی پەنچەرەیی ژوورەکەماندا، گولەکان لەسەر چلی شۆرەووەبووی ژێر قورساییی بەفر خەریکبوون دەپشکووتن. شەمسی تەوریزی هیشتا لەگەڵماندا دەژیا. لەم ماوەیەدا دەمیینی مێردەکەم تا دیت دەبیته پیاویکی تر، پۆژ لەدوای پۆژ لە من و لە خیزانەکەیی دوور دەکەوتەو. سەرەتا وای بۆ دەچووم کە یەکیکیان لەوی تر بیزار دەبیست، بەلام وا دەرناچوو، بەلکو ئەوان پتر پێکەو دەلکان. کە بەیەکەو دەبوون، یان بە شیوەیەکی سەیر بێدەنگ دەبوون، یان بە شیوەیەکی بەردەوام بە کپی قسەیان دەکرد، هەندێ جار گفتوگۆکەیان پێکەنینی تێدەکەوت. دەمپرسی ئەو جۆگەلەیی وشەکانیان هەر چکی نەکرد. پۆمی دوای هەر گفتوگۆیەک کە لەگەڵ شەمسدا دەیکرد، وەک ئەوێ بوویست بە پیاویکی تر و بە ناو ژوورەکەدا دەهات و دەچوو، وەک ئەوێ بە سێکەریک سێکرایست و لە توانای مندا نەبیست تەمە بکەم و ببینم، دەکەوتە خەیاڵەو و کەیل دەبوو.

ئەو بەندیارییەیی کە کردبوونی بەیەک هێلانەییەکی دوو کەسی بوو و جیگەیی کەسی سێنەمی تێدا نەدەبوو. وایان لێ هاتبوو پێکەو زەردەخەنە دەیگرتن و پێدەکەنین، یان بە هەمان شیوە پرویان گرز دەبوو، لە هەمان کاتدا لە نیوان ئەو قسانەیی کە دەیانکرد بە دووردیژی و مەبەستەو تەماشای یەکتریان دەکرد، تەنانت حەواسی هەریەکیکیان بە حەواس و سەرودلی ئەوێ تریانەو بەندبوو. دەتبینی هەندێ پۆژ هێمن و هیچ شتی ناخۆن و هیچ شتی نالین، کەچی پۆژانی تر دەتبینن بە جۆری بە خۆشحالییەو بە دەوری یەکترا دەخولیتەو، گەر کەسی دیانای وای بۆ

دەچوو کە ئەم دوو پیاووە ئاوەزیان لە دەست داو. لە هەردوو باردا، ئیدی من مێردەکەى خۆم نە دەناسییهو، ئەو پیاوێى کە هەشت سال زیاتر بەسەر ژن و مێردایەتیماندا تێپەری بوو، ئەو پیاوێى کە منداڵەکانى وەک ئەوێى منداڵى خۆم بن بەخێرم کردن و خۆمیش منداڵیکم لێى بوو، ئەمىستا بوو بە پیاوێكى نامۆ. تەنها ئەو کاتانە هەستم بە نزیکى ئەو دەکرد کە خەوى لێدەکەوت. لە ماوێى چەند هەفتەى رابردوودا چەندین شەو بە دیارییهو نەنوستم و گویم لە رێتمى هەناسەى دەگرت و هەستم دەکرد هەناسە ناسکەکانى بەر پێستم دەکەوتن و لێدانى دلى وەک چەپەیک بەر گوێچکەکانم دەکەوت، تا بە یادى خۆمى بێنمەو کە ئەو هیشتا ئەو پیاوێى کە شووم پێى کرد.

بەوێى ناو هەستم و بە خۆم دەلێم نەخێر، ئەمە قونایى کاتیە و بەسەر دەچیت، بێگومان شەمس پوژى هەر دەروات، چونکە ئەو دەرویشى گەڕیدەیه، ئەوسا پۆمى بۆ لام دەگەڕێتەو، چونکە سەر بەم شارە و مێردەکانى، بەلام جگە لە چاوەروانییهى خۆراگرانە، هیچ شتى دیکەم لە دەست نایات، خۆراگى بە ئاسانى دەست ناکەوێت و پوژبەرۆژ شتەکە قورستر دەبێت. کە هەست بە نائومىدى دەکەم، هەلە دەم یادى پوژانى رابردوو بکەمەو، بە تايبەتى ئەو کاتانەى سەربارى هەموو ئاستەنگەکان پۆمى پشتیوانم بوو.

"کیرا کریستیانیه، خۆ ئەگەر بێتە موسلمانیش، قەت ناییتە بەکى لە ئێمە." خەلکى کە بیستیان وا خەریکە شووى پێدەکەم، دەستیان بە زۆربلێى کرد، "لەبەر ئەوێى زانایەى ئىسلامى مەزنە گەرەکە ئافرهتیک نەخوازیت کە سەر بە ئایینهکەى خۆى نییه."

بەلام پۆمى نە ئەوسا و نە ئىستاش هیچ گوى پێ نەدان، بۆیه هەتا ماوم هەر بۆى وەفادار دەبم.

ئەنادۆل تیکەلەیهکە لە ئایین و گەلان و خواردن. ئاخىر گەر ئێمە هەمان خواردن بخوین و هەمان سترانى خەمگین بچرین و بروامان بە هەمان پڕوپوچ هەبێت و هەمان خەون ببینین، ئیدی بۆ نەتوانین پێکەوێت بژین؟ من دەمزانى هەندى منداڵى کریستیانى ناوى ئىسلامیان لى نرابوو، منداڵانى موسلمان دایکانى کریستیانى شیرى خوێانیان دەدان. دنیاکەمان دنیاى یهکە

نیانه و هه‌موو شتیکی لێ هه‌لده‌قولیت و تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن. خۆ ئه‌گه‌ر له‌ نێوان کریستیانی و موسلماندا سنوورگه‌لی هه‌بن، ئه‌وا ئه‌و سنووران هه‌ وه‌ نه‌رمونیاوترن وه‌ک پیاوانی ئایینی هه‌ردوو لا بیری لێده‌که‌نه‌وه‌.

که‌ من هاوسه‌ری زانایه‌کی ناسراو بووم، خه‌لکه‌که‌ پێیان وا بوو که‌ من له‌ ئاستیکدام قه‌در و پێزی زانایان ده‌زانم، به‌لام له‌ پاستیدا له‌و ئاسته‌دا نه‌بووم. بێگومان زاناکان شتی زۆر ده‌زانن، به‌لام کاتێ شته‌که‌ دێته‌ سه‌ر وابه‌سته‌بوون به‌ بره‌وه‌، ئایا ئه‌و شت زۆرزانینه‌ بنیاده‌م وابه‌سته‌ ناکات؟

ئاخر ئه‌وان واز له‌ قسه‌ی گه‌وره‌ ناهێنن، بۆیه‌ تێگه‌یشتن و هه‌رسکردنی ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌لێن هه‌سته‌مه‌. زانا موسلمان هه‌کان په‌رخه‌ له‌ ئایینی مه‌سیحی ده‌گرن، چونکه‌ بره‌ویان به‌ سێینه‌ی پیروژ هه‌یه‌. قه‌شه‌ی مه‌سیحیه‌کانیش په‌رخه‌ له‌ موسلمان هه‌کان ده‌گرن، چونکه‌ قورئان به‌ کتییکی ته‌واو داده‌نێن و پێیان وایه‌ هه‌ردوو ئایینه‌که‌ دوو دنیای جیا، به‌لام به‌ بۆچوونی من، که‌ شته‌که‌ دێته‌ سه‌ر میتۆده‌ سه‌ره‌کیه‌کان، ئه‌وا کریستیانه‌ ئاساییه‌کان و موسلمان هه‌ ئاساییه‌کان له‌ شته‌که‌که‌دا به‌چاو پیاوه‌ ئایینییه‌کانه‌وه‌ زۆرتر هاوبه‌شن.

ده‌لێن قورسترین شتی بۆ ئه‌و موسلمان هه‌ی که‌ بره‌وا به‌ ئایینی مه‌سیحی بێنێت، قه‌به‌ولکردنی سێینه‌ی پیروژه‌، قورسترین شتیکیش بۆ ئه‌و مه‌سیحیه‌ی که‌ ده‌بێته‌ موسلمان وازه‌یتانه‌ له‌ سێینه‌ی پیروژ. له‌ قورئاندا مه‌سیح ده‌لێت: "من به‌نده‌ی ئه‌و خودایه‌م که‌ کتیبی بۆ په‌وانه‌کردم و کردمی به‌ پیغه‌مبه‌ر".

به‌لام من هه‌یچ لام هه‌سته‌م نییه‌ بره‌وا به‌و بیرۆکه‌یه‌ بکه‌م که‌ مه‌سیح کۆری خودا نییه‌، به‌لکه‌و به‌نده‌یه‌تی، به‌لام وه‌ک بۆم ده‌رکه‌وت له‌وه‌ هه‌سته‌متر وازه‌یتانه‌ له‌ مریه‌م. ئه‌وه‌م به‌ که‌س نه‌گوتوووه‌، ته‌نانه‌ت به‌ پۆمیش، به‌لام هه‌ندێ جار ئه‌له‌های بێنینه‌ی چاره‌ کال و میهره‌بانه‌کانی مریه‌م ده‌که‌م، چونکه‌ به‌رده‌وام نیگا‌کانی کاریگه‌رییه‌کی هێورکه‌ره‌وه‌یان له‌سه‌رم هه‌یه‌.

له‌وساوه‌ که‌ شه‌مسی ته‌وریزی پێی خسته‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌مان، خه‌مۆکی و شه‌ژانیک دایگرتووم، هه‌ست ده‌که‌م له‌ هه‌موو کاتێ زیاتر تامه‌زروی مریه‌م، وه‌ک ته‌زوویه‌ک به‌ جه‌سته‌مدا ده‌گه‌رێت و وه‌ک جارێ ئاره‌زوو ده‌که‌م نوێژ بۆ مریه‌م بکه‌م، ئاره‌زوویه‌ک خه‌ریکه‌ نه‌توانم کپی

بکه مه وه. ئیدی وهک ئه وهی خایه نه تی له ئایینه نوێیه کهم بکه م، ههستیکی
گونا هباری دهست به هه لکۆلینم دهکات.

که سیک به وه نازانیت، ته نانهت سه فیهی دراوسیمیش که له هه موو
شتیکدا نهی نیپۆشم بوو نه یده زانی، چونکه لیم تیناگات. زۆر ئاواته خواز بووم
که لای میترده کهم باسی ئه وه بکه م، به لام نه مدە زانی چون ئه و باسه ی له گه لدا
بکه مه وه، چونکه زۆر لیم دوور که وتوو ته وه، ده ترسم گهر ئه وه ی پی بلیم،
پتر لیم دوور بکه ویت ته وه. ئاخر پۆمی بۆ من هه موو شتیکه، که چی ئیستا بۆ
من بوو ته نامۆیه ک. ئیدی نازانم ئاخۆ ده توانم له ژیر یه ک میچدا له گه ل
که سیکدا بژیم و له سه ر هه مان جیخه و له گه لیدا بنووم و هه ست بکه م که ئه و
به راستی بوون و هه موو شتیکه من.

شەمسى تەورپىزى

قۇنيا، ۱۲ى حوزىران ۱۲۴۵

بېروادارىكى دەمدەمى! گەر مۇقنىك ناۋى خوداى لى ھىنا و ھەموو مانگى پەمەزان بەپۇژوو بوو، ھەموو جەژنەيەك بەرخىك يان بىزنىكى كىردە قوربانى تا خودا لە گوناھەكانى خوش بىت، گەر كەسىك بە درىژايى ژيانى ھەوللى دا لە مەككەى پىرۆز حەجى مالى خودا بكات، ئەگەر ھەموو پۇژى پىنج جار لەسەر بەرمال كىنۇشى برد و شوينى بۇ خوشەويستى لە دلىدا نەبوو، ئىدى ئەم ھەموو ماندووبوونە چ دادىكى دەدات؟ بېروا گەر لە گەۋھەردا خوشەويستى تىدا نەبوو و ھەر قسەبوو، ئەوا دەبىتە شتىكى بىيەھا و لە ھەموو جۆرە ژيانىك بەتال دەبىتەۋە و دەبىتە، شتىكى ئالۆز و بۆش و ناتوانىت بەراستى ھەستى پىيكەيت.

ئايا لەو باۋەرەدان كە خودا لە مەككەى پىرۆز يان لە مەدىنەى منەۋەرە نىشتەجىيە؟ يان لە ھەر مزگەوتىك لە مزگەوتەكانى دنيايە؟ ئاخىر چۆن دەتوانن ئەۋە وىنا بكەن كە خودا لە قالايىيەكى سنووردادا قەتەيس بوۋە، لە كاتىكدا ئەۋ خۇى دەفەرموئىت: (ما وسعنى ارضى ولاسمائى، ووسعنى قلب عبدى المؤمن - "نە لە زەۋىيەكەم جىم بوۋەۋە نە لە ئاسمانەكەم، بەلام لە دلى بەندەيەكى بېروادارمدا جىم بوۋەۋە").

من بەزەيىم بەو كالفامەدا دىتەۋە كە پىيى وايە سنوورى ئاۋەزى مۇق ھەر سنوورى خوداى بەرز و بەتوانايە. بەزەيىم بەو نەزانەدا دىتەۋە كە پىيى وايە دەتوانىت سازش لەگەل خودادا بكات و ژمىرە و قەرزەكانى خۇى لەگەلدا يەكلا بكاتەۋە. ئايا ئەمانە پىيان وايە كە خودا بەقالىكە و چاكەكانمان و خراپەكانمان لە دوو تەرازوۋى جىادا پىوانە دەكات؟ ئايا پىيان وايە كە ئەۋ

گوناهه کانمان له دهفته ری ژمیره کانیدا به وردی تۆمار ده کات، تا پوژی خوئی
 نه وهی له سه رمانه بیدهینه وه؟ ئایا ده رباره ی یه کتایی ئاوها بیر ده که نه وه؟
 خودای من نه به قاله و نه ژمیر یار، به لکو خودایه کی مه زنه. خودایه کی
 زیندووه! من خودای مردووم بو چییه؟ نه زیندووه. ناوی زیندوو و
 به ده وامه. ئاخو بوچی له ترسیکی هه تاهه تایی و په ژاره یه کی بیکوتاییدا گینگل
 بدهم و به ده وام به هه رامکراوه کان و به کان کوتم بکات؟ نه ویک که ناوی
 خوشو یستراو و په رستراو بیت، ئیدی به زهیی نه و سنووری بو نییه. من به
 شیوه یه کی سروشتی و ئاسان به هه موو وتن و په فتارمه وه، وهک چۆن هه وا
 هه لده مژم، سوپاسی ده که م.

ناوی سوپاسکراوه، ئیدی چۆن بتوانم له پاشملهی کهسانی تر قسه
 بکه م و ناویان بزپینم، له کاتیکدا له قوولایی دلمه وه ده زانم خودا ده بیستیت و
 ده بینیت؟ ناوی مزگینیده ره، جوانه و له سه رووی هه موو خه ون و
 ئومیدیکه وهیه. جوان، به ده وام، ده ههنده، دلۆڤان. له کاتی برسیتی و
 لافاوه کاند، له کاتی بینارانی و تینویتییدا، تا چۆکه کانم شل ده بن، تا جه سته م
 به لادا دیت، تا دلم له لیدان ده که ویت، گۆرانی ده چرم و سه مای بو ده که م.
 نه فسی خۆم ده شکینم و وردوخاشی ده که م تا له گه ردیله یه ک زیاتر هیچی تر
 نه بم، تا له بو شاییه کی ته واودا ده بم به په وته نییه ک، له نه ندازیارییه مه زن و
 نایابه که یدا ده بم به بینموویدیکی بینموود. به پیزانین و خوشحالییه وه ده ست له
 پیتا هه لگوتنی مه زنی و به خشنده یی نه و هه لئاگرم. بو هه موو نه و شتانه ی پیتی
 به خشیوم و لیتی قه دهغه کردووم، سوپاسی ده که م، چونکه هه ر خوئی ده زانیت
 چی له قازانجی مندایه.

کاتی له لیسته که مدا پرسیایه کی ترم بیر که وته وه، شه پۆلیک له به خته وه ری
 و ئومیدی نوێ پری کردم. مرۆڤ له نیو ئافه ریده کانی خودادا شوینیکی
 تاقانه ی بهر که وته وه، چونکه خودای بهرز و بالا ده فه رمویت (ونفخت فیه من
 روحی له پوچی خۆم گیانم وه به ردا کرد). هه موومان به بی جیاوازی
 دروست کراوین تا له سه ر زه وی بیینه جیگره وه ی خودا. له خۆت بپرسه چه ند
 جار وهک جیگره وه ی نه و په فتارت کردووه، له کاتیکدا گه ر نه وه ت کردینیت؟

ئەو بىنەو يادى، ئەركى ھەريەكىمانە كە پۇخى خوداىى لە ناخى خۇيدا بدۇزىتەو، تا بەپىى ئەو بىزى.

ئايىنپەرورە دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەوئى خۇيان لە عەشقى خودادا بتویننەو و بەرەنگارى نەفسى خۇيان بىنەو، دژايەتتى كەسانى تر دەكەن و شەپۇل لەدواى شەپۇل ترس دەخەنەو. بە چاوىكى توقىوئەو دەپرواننە ھەموو گەردوون، بۆيە ئەوئى ئەوان باسى دەكەن خەلكى لىيان دەترسەت. كاتى زەمىنلەرزەيەك، يان بىتارانييەك، يان كارەساتىك پروودەدات، ئەمە بە نىشانەى توورپەى خودا دادەنن، وەك ئەوئە خودا نەيفەرمووبىت (ان رحمتى سبقت غضبي - بەزەيىم پىش توورپىم كەوتوئە). كاتى بەواى ھەر شتىكەو بىت توورپە دەبن، پىيان واىە كە خوداى سوپاسكراو و بالا لەجىياتى ئەوان دىتە نىوانەو و تۆلەيان بۇ دەكاتەو. ئىدى بەردەوام ژيانيان پر دەبىت لە دۇخى ناخۇشى و دوژمنكارى و پروو بكەنە ھەر شوئىتك، توورپەيەكى ئەستور وەك ھەورىكى رەش دوايان دەكەوئىت و رابردوو و بانەپۇژيان تارىك دەكات.

لە برابووندا شتى ھەيە وا لە بنیادەم دەكات كە نەتوانىت دارستان ببىنەت، چونكە تەنھا درەخت دەبىنەت. ئايىن بە ھەموو بوونىكىيەو گەلى لە بەشە بچووكە پىكەينەرەكانى مەزنتەر و قوولترە، گەرەكە ھەر رېسايەك لە چوارچىوئەى تىكرای رېساكاندا بخوئىرتەو. ئىدى رېسا تەواوەكانىش لە گەھەردا ون دەبن.

دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەوئى لە گەھەرى قورئان بگەپىن و وەك گشتىك وەربىگرن، ئايەتلىك يان دوان وەك خۇى وەردەگرن و گرینگى بەو فەرمانە خودايىانە دەدەن كە لەگەل شىوازی ئەو بىرکردنەو و ئاوەزەيان ھەماھەنگە كە ترس ھىلانەى تىدا كەردووە. واز لەو وەبىرھىتانەوئەش ناھىتن كە لە پۇژى پەسلاندا ھەموو مرقۇف ناچار دەكرىن تا بەسەر ئەو پردەدا بپەرنەو كە لە موو بارىكتەرە و لە شمشىز تىژترە. ئەوسا ئەو گوناھبارانەى كە ناتوانن لە پردەكە بپەرنەو، بەردەبنەو و دەكەونە قوولايى دۇزەخەو و ھەتاهەتايە ئازار دەكىشن، بەلام ئەوانەى بە خوداپەرستى ژيانيان بەپى كەردووە، دەتوانن تا ئەوسەرى پردەكە بپۇن، ئىدى بە ميوئە بەلەزەت و

ئاۋى سازگار و حۆرى خەلات دەكرين. بە كورتى دەربارەى پۇژى پەسلان
ئەمە بىر كىردنەۋە يانە. لە ژياندا ھەموو خەيالان لەسەر ترس و پاداشت و ئاگر
و ميوە و فريشته كان و شەيتانە كان چىرىۋەتەۋە. بىۋچان بۇ بانە پۇژىك
ھەۋلەدەن تا بىسسەلمىتىن كە ئىستا ئەۋان كىن، ئاۋھاش خودايان
بىرچوۋەتەۋە! تۆ بلىتىت لە چل رىساكە ئەم رىسايە نەزانن؟ كە دەلىت: وا
ئىستا دۆزەخ لىزەيە، ھەروەھا بەھەشتىش ھەر لىزەيە. ۋاز لە بىر كىردنەۋەى
ترسى دۆزەخ و خەۋن بىنن بە بەھەشتەۋە بىنن، چونكە لەم ساتەدا
ھەردووكيان بەتەۋاۋى ھەن. ھەر كاتى خۆشەۋىستى لە دلماندا بىت، بەرەو
ئاسمان ھەلدەكشىن، ھەر كاتىكىش پىق يان ئىزەيى لە دلماندا بىت، يان
دژايەتتى يەككىك بىكەن، ئەۋا يەكسەر دەكەۋىنە نىۋ ئاگرى دۆزەخەۋە. ئەمە
رىساي بىستوپىتجەمىنە و ئاۋا دەلىت.

ئايا دۆزەخىك لە چىشتىنى ئەۋ ئازارە خراپتر ھەيە كە مرقۇف لە قوۋلايى
ۋىژدانىيەۋە ھەست بىكات گوناھىكى كىردوۋە، گوناھىكى گەۋرە؟ لەۋ كەسە
بىرسە، ئەۋ پىت دەلىت كە دۆزەخ چىيە. ئايا بەھەشتىك لەۋ خىروفەرە باشتر
ھەيە كە لەۋ چىركەساتە دەگمەنانەى كۆمەكانى گەردوون دەكرىنەۋە و ژيان
دەپۇزىتە سەر مرقۇف و ھەست دەكات ھەموو نەپىيەكانى نەمىرى پىيە و
بەتەۋاۋى لەگەل خودادا يەكى گىرتوۋە؟ لەۋ كەسە بىرسە ئەۋ پىت دەلىت
بەھەشت چىيە.

ئەم ھەموو نىگەرانىيە بۇ ئەۋ بانە پۇژە خەيال كىردەيەى كە دۋاى ژيان
پروودەدات لەپاى چى؟ بە تايىبەتى كاتى ئەۋ چىركەساتە دەپىتە تاقە زەمەنىك
كە بەپاستى و بە شىۋەيەكى تەۋاۋ لە ژيانماندا ھەست بە بوون و نەبوونى
خودا دەكەين؟ سۇفىيەكان لە ترسى سزاي ئاگرى دۆزەخ و ئارەزوۋى خەلات
و پاداشتى بەھەشت خودايان خۆش ناۋى، بەلكو تەنھا لە خۆشەۋىستىيەكى
پاكەۋە خودايان خۆش دەۋى، خۆشەۋىستىيەكى بىگەرد و ئاسان و نەلەۋتاۋ
و بىيەرژەۋەندى.

عەشق ھۋيە، عەشق ئەنجامە.

كە عەشقى خودا دەبىت، كاتى ھەموو بوونەۋەرەكانىت لە پىشاۋ ئەۋدا
خۆشۋىست، ئىدى لە سايەى ئەۋەۋە ھەموو دابەشبوونەكان دەتۈينەۋە و ون

دەبن. ئىدى لىرەو شىتېك نامىتېت پىي بوترى (من) و ھەموو ئەو پىي
دەگەيت برىتېيە لە سەرەتايەكى گەورە و ھەموو بوونت دەگرىتەو.

پىش چەند پۆژى من و پۆمى بىرمان لەم شتانە دەكرەو، لەپر
چاوەكانى نوقاند و ئەم دىرەنەى بە دەمدا ھات:

نە كرىستيانم و نە جوولەكە و نە موسلمان، نە بوودايىم و نە ھندۆكى،
نە سۆفيم و نە زەن. نە سەر بە ھىچ ئايىنىكم و نە ھىچ سستەمىكى
پۆشنىبرى. نە پۆژەلاتىم و نە پۆژئاوايى. شوئى من ناشوئە،
شوئەنەوارىكى ناشوئەوارە.

پۆمى پىي واىە ناكرى بىتە شاعىر، بەلام لە ناوھەيدا شاعىرىك ھەيە،
شاعىرىكى ناياب و وا ئىستا دەردەكەوئە!

بەلى پۆمى راست دەكات، ئەو نە سەر بە پۆژەلاتە و نە سەر بە
پۆژاوايە، ئەو سەر بە مەملەكەتى عەشقە، ئەو سەر بە مەعشوقە.

ئىلا

نورتامبىتون، ۱۲ى حوزيران ۲۰۰۸

بە كۆتايىھاتنى خويندەنەۋەى رۇمانى (كفرى شيرىن)، ئىلا دەستى بە دوا پىداچونەۋەى راپۇرتەكەى كرد. ھەرچەندە پەرۇش بوو لەگەل عەزىزدا باسى وردەكارى رۇمانەكە بكات، لى ھەستى پىشەى كاركردن رىگەى ئەۋەى بىن نەدا، چونكە پىش تەۋابوۋنى كارەكە ئەۋە نەشياۋ بوو، تەنانت بە عەزىزى رانەگەيانىد كە دواى ئەۋەى لە خويندەنەۋەى رۇمانەكە بوۋەۋە، دانەيەكى لە چامەكانى رۇمى كرىۋە ۋ ھەموو شەۋىك بەر لەۋەى بنوئىت ھەندىكى لە چامەكان خويندەۋەتەۋە. توانىى بە شارەزايىۋە مەۋداى نىۋ كاركردى لەسەر رۇمانەكە ۋ ئەۋ نامانەى بۇ نووسەرەكە دەينوۋوسى بگونجىنىت، لى لە دوانزەى حوزيراندا شتى رۋوى دا، مەۋداى نىۋان ھەردوۋكىانى شلەقاند.

ئىلا تا ئەمىرۇ ۋىنەى عەزىزى نەدىبوو، چونكە لە سايدەكەيدا لەسەر تۋرى ئىنتەرنىت ۋىنەى نەبوو ۋ نەيشى دەتوانى لە خەيالى خۇيدا ۋىنەكەى ۋىتابكات. سەرەتا چىزى لەۋ ئالۋزىيە ۋەردەگرت كە نامەى بۇ پياۋىكى بى دەموچاۋ. دەنوۋوسى، لى وردەۋردە ئەۋ ئارەزوۋەى زىادى دەكرد كە ۋىنەى دەموچاۋىك لەگەل نامەكاندا بىينىت، بەلام ئەۋ داۋاى ۋىنەى ئىلاى نەدەكرد، بۇيە ئەمەى زۆر بە لاۋە سەير بوو.

ئىلا ۋىنەيەكى خۇى بۇ نارد، لە ۋىنەكەدا لەگەل سەگە سىپىرىتىدا لە بەلەكۋنەكە ۋەستابوو ۋ جلىكى شىنى كەمى تەنگى لە بەر بوو ۋ شوئىنە

ههستیارهکانی جهستهی دهرخستبوو. له وینهکهدا زهردهخه نهیهکی بهسه ر
 لیوهوه بوو، زهردهخه نهیهک تیکه ل له دوودلی و خوشحالی. وهک ئه وهی
 خوی به سهگه کهوه گرتبیت، به په نهجهکانی توند قهره وینهی سهگه کهی
 گرتبوو. ئاسمان تیکه لهیهک له پهنگی زیوی و ئه رخواهی لهسه ر خوی و
 سهگه کهی دروست کردبوو. ئه م وینهیه له هه موو وینهکانی تری جوانتر بوو،
 به لام شتیکی پوچی تیدا بوو که له پوژی په سلانه وه نزیک بوو، یان خوی
 ئاوانیکی وای دهخواست. ئیلا بوی نارد و دهستی به چاوه پروانی کرد.
 مه بهستی ئه وه بوو داوای له عه زیز دهکرد تا وینهی خوی بۆ بنیریت.
 ئه وه بوو وینهکهی خوی نارد.

کاتی ئیلا ئه و وینهیهی بینی که عه زیز ناردبووی، به خوی گوت بیگومان
 له یه کیک له ولاتانی پوژه لاتی دوور گیراوه، ولاتیک که ئه و قهت نه بیینیوه.
 عه زیز له وینهکهدا به ژماره یهک مندالی قز پهشی ولاته که دهوره درابوو.
 کراسیکی پهش و پانتۆلیکی پهشی له بهر بوو، بی جورم بوو، لووتی تیژ
 بوو، پرچه پهش و ورینه داره کهی تا سه ر شانهاکانی هاتبووه خواری.
 چاوهکانی زوموردی بوون و هیزیان لی هه لده قولا، ههستی کرد شتیکی
 تریشی وهک جوړه میهره بانیه کیان تیداوه. حهلقه یهکی بچووی له یهکی له
 گوئییهکانی کردبوو، له گه ل ملوانکه یه کدا که شیوه کهی باش دیار نه بوو. له
 قالایی وینهکهدا ده ریاچه یهکی زیوین دريژ بوو بووه وه و به گزوگیای دريژ
 دهوره درابوو. له یهکی له سووچه کانه وه سیته ری شتیکی یان که سیک له
 دهروهی چوارچیوهی وینهکه ده بینرا.

ئیلا دهستی به ته ماشا کردنی پیاوه کهی ناو وینهکه کرد و له هه موو
 ورده کارییهکانی وردبووه وه. ههستی کرد که دهیناسیت و له شوینیک دیویتی.
 به رادهیهکی سهیر دهیتوانی سویند بخوات که پیشتر بینویتی.
 له پر زانیی.

که لیکچوونیکى زۆر له نڤوان شه‌مسی ته‌وریزی و عه‌زیز. ز. زاهارادا هه‌یه. ته‌واو به‌و شیوه‌یه بوو که وه‌سفی شه‌مسی ته‌وریزی کردبوو پیش ئه‌وه‌ی بۆ دیداری پۆمى پرووبکاته قۆنیا. ئیلا له‌ خۆی پرسى ئاخۆ عه‌زیز که باسى ئه‌و که‌سیتییه‌ی کردووه، پشتی به‌ سیمای ئه‌و به‌ستووه. په‌نگه وه‌ک نووسه‌ریک ویستیتی وه‌ک خودا چۆن له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی بنیاده‌می دروست کردووه، ئه‌میش که‌سیتییه ته‌وه‌ره‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی دروست بکات.

له‌و ده‌مه‌یدا که بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه، ئه‌گه‌ریکی تریشى به‌ خه‌یالدا هات، ئه‌ویش ئه‌وه بوو ئایا پێی تیده‌چیت که شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی شه‌مسی ته‌وریزی وه‌ک له‌ کتێبه‌که‌دا وه‌سفی کردووه، ته‌واو ئاوها بووبیت، ئه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت، په‌نگه به‌ پێکه‌وت لیکچوونیک له‌نڤوان دوو پیاویدا پیدای بووبیت که نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د سال نڤوانیانه؟ ئایا ده‌کری ئه‌م لیکچوونه به‌ مه‌به‌سته‌وه نه‌بووبیت، به‌لکو په‌نگه له‌ سه‌رووی تێگه‌یشتنی نووسه‌ره‌که‌وه بووبیت؟ ئیلا چه‌ند بیرى له‌م کێشه‌یه ده‌کرده‌وه، گومانى ئه‌گه‌رى پێکه‌وه‌به‌ستنى نڤوان شه‌مسی ته‌وریزی و عه‌زیز. ز. زاهارای له‌ لا زیاترده‌بوو و له‌ سه‌رووی شیوازی ساده‌ی فیلى ئه‌ده‌بیه‌وه بوو.

ئه‌م دۆزینه‌وه‌یه دوو کاریگه‌ریی چاوه‌پواننه‌کراویان له‌سه‌ر ئیلا هه‌بوو، یه‌که‌میان ئه‌وه بوو هه‌ستى کرد پتویسته‌ بگه‌رێته‌وه سه‌ر پۆمانى (کفرى شیرین) و به‌ چاویکی جیاوازه‌وه دووباره‌ بیخوینێته‌وه و ئه‌م جاره‌یان نه‌ک له‌پای تێگه‌یشتنی چیرۆکه‌که، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی نووسه‌ره‌که‌ بدۆزێته‌وه که له‌ پشت شاکه‌سه‌که‌وه خۆی هه‌شارداوه، مه‌به‌ستیشی ئه‌وه‌بوو عه‌زیز له‌ شه‌مسی ته‌وریزیدا ببینیت. دووه‌میان ئه‌و تا ده‌هات دلبه‌ندى عه‌زیز ده‌بوو، بۆیه ده‌یه‌ویست بزانی‌ت که ئه‌و کێیه؟ به‌سه‌ره‌اتى چیه؟ له‌ نامه‌یه‌کی ئه‌لیکترۆنى پێشهودا، پێی گوتبوو که ئه‌و ئۆسکوئله‌ندییه، لى ناویکی

پوڙهه لاتیپانهی ههیه - عهزیز؟ ئایا ئه مه ناوی راسته قینهی خویه تی؟ یان
 ناویکی سو فیانهیه؟ ئه ی سو فیکه رای ی بۆ ئه و چی ده گه یه نیت؟
 شتیکی تریش مژوولی کردبوو: له سه ره تادا هه ر ئه وه تا ئاره زووی
 ده جوولا، که چی ماوه یه کی زۆری برد و هه ستیکی وا داینه گرتبوو، بۆیه دوای
 چهند چرکه یه ک، به هیز و سووربوون و سه رکه شان وه توانی ئه و هه سته
 بناسیته وه که دایگرتبوو. ئیدی زانیی دلی به و پیاوه وه یه که له ناو وینه که دایه.
 هه ستیکی ئه وه نده چاوه پروانه کراو و شه رماوه ر بوو، به راده یه ک وه ک
 ئه وه ی پیاوی ناو وینه که به ره و خۆی پای بکیشیت، خیرا لاپتۆپه که ی
 کوژانده وه.

پېپرسی جهنگاوهر

قونیا، ۱۰ی ته ممووز ۱۲۴۵

‘بېروا به کس مه که، پوله پېپرس،‘ مامم گوتی، ‘چونکه له دنیا دا خراپه کاری پهره ی سهندووه. وتیشی تاکه پوژگاری باش سهرده می زیږینی محمه دی په یامبه ر (دروودی خوی لی بیت) بوو. دوی کوچی دویایی ئو، هه موو شتی لیژبووه و ئو شوینه ی له دوو کس زیاتری لی بوو، بوو به مهیدانی جهنگ، به لام ئایا له سهرده می پیغه مبه ریشدا جهنگ هه لنه گیرساوه؟ ئاخر جهنگه کان کرؤکی ژیانن.

شیر شوور هه لده لوو شیت، باشووکه که لاک لرف دهکات و تنها ئیسکه پروته که ی دهیلتیه وه. سروشیت بینه زه ییه، ئیدی له سهر زه وی بیت یان له ناو ده ریا یان له هه وا، له تاقه ریگه یه ک زیاتر له به رده م هه ر بوونه وه ریگدا نییه تا بتوانیت له ژیاندا بمینیتیه وه: ئویش ئه وه یه ده بیت له درنده ترین دوژمنت زیره کتر و به هیتر بیت، جا بو ئه وه ی له ژیاندا بمینیتیه وه ده بیت بجهنگیت. به ساده یی هه موو شته که ئه مه یه.

گهره که بجهنگین، ته نانه ت ساویلکه ترین کس پیی وایه له م پوژ و سهرده مه ماندا جگه له وه ریگه یه کی تر نییه. ئه وه پینج ساله شته کان ئاراسته یه کی خراپیان گرتووه. کاتی جهنگیزخان بو گفتوگوی ئاشته وایی سه د نیرده ی خوی نارد، ئه وه بوو هه موویان کوژران، ئیدی جهنگیزخان بوو به توپه لی له ئاگری تووپه یی و جاپی شه ری به سهر ئاشتیدا دا. که سیک نه یزانی ئه م نیردانه چوون کوژران و له به ر چی. هه ندی که س گومانی ئه وه ده که ن که جهنگیزخان خوی فهرمانی کوشتنی ئه و نیردانه ی دهرکردووه که ناردوونی، تا بیانوی هه لگیرساندنئ ئه م جهنگه نه فرینه ی بکه ویتته ده ست. رهنگه ئه مه

راست بیت، له گهل ئه وه شدا كه س نازانیت، لی ئه وه ی من ده یزانم ئه وه یه دوا ی پینج سال مه غول په لاماری تیکرای هریمی خاوه رشاری دا و پئی خراپه کاریان له هر شوینیک دابنایه کولیان ده کرد و مرگیان تیدا ده چاند. پیش دوو سال مه غول هیزه سه لجو و قیه کانیان له کوسیداغ به زاند و سولتانیان خسته ژیر ده سه لاتی خزیانه وه.

ناچاریان کرد باجیان پی بدات. تاقه هویه ک وای له مه غوله کان کرد که له ناومان نه بهن ئه وه بوو ده یانه ویست به زیندوویی بمینینه وه تا ملکه چیان بین.

په نکه هر له ئه زه له وه جه نکه هه بوو بیت، به لای که مه وه له وساوه که قابیل هابیلی برای کوشت، لی میژوو شتیکی له وینه ی سوپای مه غولی به خویه وه نه دیوه. شاره زاییان له به کاره یتانی چه ندین چه که هه بوو، که هه ریه که یان بو مه به ستنکی تاییه تی دروست کرابوو. هه موو سه ربازانی مه غول چه کدار بوون و ئه م چه کانه یان پین بوو: دارده ست، پاچ، شمشیر، قه مه که جوړه تیریکیان پتوه بوو زریی ده سمی و ده یتوانی دییه که به ته وای بسووتینیت و قوربانیه کانی ژه هراوی بکات، یان په قترین ئیسکی جه سته ی مروف کون بکات. جوړه تیریکیان هه بوو وژهی ده هات و له تیپکه وه بو تیپکی تر وهک ئاماژه به کاریان ده یتا. مه غوله له خودا نه ترسه کان به م شاره زاییه جه نگیه پیشکه وتوانه وه به هر شار و شاروچکه و گوندیکدا تیپه رییان، په لاماریان ده دا و خه لکه که یان له نیتو ده برد، ته نانه ت شاریکی دیرینی وهک بوخاریان کرده کومه لی داروپه ردوو. ئاخر خو هر مه غوله کان کیشه نین، به لکو قودسیش کیشه یه و گهره که له خاچه رسته کان وهی بگرینه وه. ئه مه سه رباری فشاری بیژنتیه کان و ململاتی نیوان شیعه و سوننه. ئاخر کاتی له هه موو لایه که وه به دوژمنی درنده ده وره بدرین، ئیدی چون له مه ترسیان ده خه له ستین؟

له بهر ئه وه ی رقم له که سانی وهک پومییه، ئیدی لام گرینگ نییه که خه لکی چه ند ریژی ده گرن و به مه زنی ده زانن. من پیم وایه ترستوکه و ته نها ماکی ترستوکی بلاوده کاته وه، په نکه له پابردوودا زانایه کی ئایینی باش بوو بیت، به لام ئیستا که وتوو ته ژیر کاریگری شه مسه وه، ئه و زورزانه

خراپەكارە. ئاخىر دوژمنانى ئىسلام ئامۇڭگارىيەكانى پۇمى چۈن پىشان دەدەن؟ ئەو داۋاي ئاشتى و خۇپادەستكردن و ملکہچی دەكات.

ھى براکەم، بەرگەى ئازار بگرە.

خۇت لە ژەھرى ئارەزوۋەكانت بپاريزە

ئاسمان بەرانبەر جوانيت دادەچەمیتەوہ

گەر ئەوہت کرد... ئەوا دېک دەبیتە گول و

لەگەل ھەردوۋ دنیادا دەدرەوشیتەوہ

پۇمى بۇ ئەوہ ئامۇڭگارىمان دەكات تا دەستەپاچە بىن، وا لە موسلمانان دەكات لە مینگەلە مەپىک زیاتر نەبن و بەستەزمان و شەرمەن بىن. دەلیت ھەر پىغەمبەرىک شویتکەوتروانى خۇى ھەيە و ھەر کۆمەلگەيەکیش پۇڭگارى خۇى ھەيە. سەربارى پەيغى (عەشق)، وا ديارە پەيغەلەيکى بەنرخى وەک ئەمانەيشى ھەيە (ئارامگرتن) و (ھاوسەنگى) و (خۇپاگرى). گەر شتەکە بە دەستى ئەو بىت، ئەوا ھەموومان چوارمشقى لە مالەکانى خۇماندا لىتى دادەنىشىن و چاۋەرئ دەکەين تا بە دەستى دوژمنەکانمان سەردەبېردىين، يان تا کارەساتىکى دیکەمان بەسەر دىت. مەن دلىام دواى ئەوہ دىت و تەماشايەکى خىراى کاۋلکارىيەکە دەكات و ناۋى لىدەنيت (فەر)، ئاخى ھەندى بىستوۋيانە گوتوۋيەتى: 'کاتى سوختەخانە و مزگەوت و شوينى بانگدان بپروخيترين، ئەوسا دەرويشەکان دەتوانن کۆمەلگەيەکان بىنیا بىن. ئەرى ئەم وتەيە ماناى چىيە؟

کە لە شتەکە ورد دەبیتەوہ، دەبىنيت تاقە ھۆکارىک پۇمى لەم شارە جىگىر کرد، ئەوہ بوۋ چەند دەيەيەک لەمەوبەر ژمارەيەک لە زانايان و دەۋلەمەندان داۋەتنامەيەکى کراۋەيان لە سولتانى سەلجوقىيەوہ پىگەيشت و يەکى لەۋانە باۋکى پۇمى بوۋ، ئىدى خىزانەکەى ئەفغانستانى جىھىشت و پەناى ھىنايە بەر ئەنادۆل. بەم جۆرە خانەۋادەکەى پۇمى کە لە سايەى خىر و خۇشى و ئارامى و دەۋلەمەندى و ناز ھەلگىراويدا بوۋ، ئەفغانستانى جىھىشت کە ئەو دەمە ئازاۋەى تىکەوتبوۋ، ئىدى بەرەو باخەکانى قۇنياى ئارام و ئاشتىخۋاز ھات. کە مېژۋويەکى ئاۋھات لە پىشتەوہ بىت، ئاسانە دەربارەى لىبوردەيىش وتار بەدەيت!

چەند پوژى لەمەوبەر چىروكىكم بىست كە دەلىت گوايا شەمسى تەورىزى لە بازار قسەى بۆ كۆمەلە كەسىك كىدوو و وتوویەتى كە عەلى خەلىفەى پىغەمبەر و يەكئ لە هاوەلانى شەرى لەگەل گاورىكى دىندەدا كىدوو، شەپەكەى نىوانىان درىژە دەكىشیت. لە كۆتاییدا پەزای خوای لى بىت بەسەر دوژمنەكەیدا سەردەكەویت و گاورەكە دەكەوێتە ژىر پىنى عەلى كوپى ئەبى تالیبەو و برىندار دەبىت. عەلى شمشىرەكەى بەرز كىدوو و خەرىكوو دایوووشىت و بىكوژىت، گاورەكە تفىكى لە عەلى كىد. ئەو بوو وازى لى هینا و دەستى لە كوشتنى هەلگرت. كە هوئ ئەوہیان لى پىرسى، گوتى: من لە پىناو خودادا لەگەلیدا دەجەنگام، كاتى تفى لە دەموچاوم كىد، هەستم كىد كە من دەموئ تۆلەى خۆمى لى بكەمەو، بۆیە وازم لى هینا. بەم جۆرە عەلى پیاوہكەى ئازاد كىد. ئەمە زۆر كارى لە گاورەكە كىد، ئىنجا بە ئارەزووى خۆى بوو بە موسلمان و بوو بە يەككىك لە شوینكەوتوانى عەلى.

دىارە شەمسى تەورىزى حەزى لەم جۆرە چىروكەى، بەلام لەم چىروكەدا دەپههوى چ پەيامىك بگەيەنیت؟ بەئىت تا كافەرەكان تف لە چارەت بكەن! من دەلىم چ كافەر یان هەر كەسىكى تر بىت، مەگەر بەسەر لاشەكەمدا بىوات، ئەگىنا كەس ناتوانىت تف لە دەموچاوى پىرسى جەنگاوەر بكات.

ئىلا

تورتامبىتون، ۱۲ى حوزيران ۲۰۰۸

بۇ غەزىزى خوشەويست

پىم دەلىت كە من شىتم، لى شىتىك ھەيە دەمەوى لىتى بېرىم: ئايا تو
شەمسىت؟

يان پىچەوانەكەي راستە؟ ئايا ئەو شەمسە ھەر خوتىت؟

دلسۆز

ئىلا

* * *

ئىلاى ئازىزم

شەمس بوو بە مايەى ئەوھى كە رۆمى لە پياوئىكى ئايىنى ناوخويەوھ
بگۆرپىت بۇ شاعىر و سۆفییەكى ناودارى جىھانى.

سەيد سامىد پىى دەوتم: "تەنانەت گەر كەسىكى وەك شەمسىشمان
دەست بکەوئىت، ئەى كەسىكى وەك رۆمىمان لە كوى دەست دەكەوئىت؟".

لەگەل پىزمدا

غەزىز

* * *

غەزىزى قەدرگران

ئەو سەيد سامىدە كىتە؟

جوانترىن سلاو

ئىلا

* * *

ئىلاى خۇشەويست
ئەوۋە چىرۋىكىنى درىژە. ئايا بەپاستى دەتەوى بزانىت؟
سلاوى گەرمم
عەزىز

* * *

عەزىزى بەھادار
ھىشتا كاتىكى زۆرم بەدەستەوۋەيە.
لەگەل خۇشەويستىم
ئىلا

رۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئاينى ۱۲۴۵

بە خەيالىدا دىت كە ژيانىت پېر شانازىيە، لىپاولىيە، بى كەموكوورپىيە، تا كەسىك سەرھەلدەدات و وات لىدەكات لەو بەئاگا بىتتەو كە لەو ماوۋىيە چىت ون كىردبوو. مىنا ئاۋىتتەيەك كە شىتىكى نادىيارىت پىشان بىدات، نەك ھەر ئىستى، بەلكو لە پۇختا بۇشايىيەكت پىشان بىدات _ ئەو بۇشايىيە چاۋت لە بىنىنى دەپۇشى. پەنگە ئەو كەسە خۇشەۋىستىك بىت، يان ھاۋپىيەك يان مامۇستايەكى پۇخى بىت، پەنگە مىندالىك بىت و پىۋىستە خۇشەۋىستى و سەرپەرىشتى پى بىخەشىرى. گرىنگ ئەۋەيە ئەو پۇخە بىدۇزىتەۋە كە تەۋاكەرى پۇخى خۇتە. ھەموو پىغەمبەران ھەمان ئەم ئامۇژگارىيەيان پىشكەش كىردوۋە: ئەو كەسە بىدۇزەرەۋە كە دەبىتتە ئاۋىتتە! بەش بە ھالى خۇم ئەو ئاۋىتتەيە مىن شەمسى تەۋرىزىيە، كاتى ھات ۋاى لىكىردم تا لە قوۋلايى و پىچەكانى پۇخمدا بگەرىم، چۈنكە مىن پاستىيە بىچىنەيەكەى خۇم نەدۇزىيۋەۋە: لەگەل ئەۋەى مىن لەدەرەۋە زانايەكى سەرکەۋتوۋ بووم، لى ھەستىم بە تەنھايى دەكىرد و لە ناۋەۋەى خۇمدا ھىچ شىتىكم بەدى نەھىتابو.

ۋا دىيارە مىنا چەندىن سالت بە كۆكىرىنەۋەى فەرھەنگىكى تايىبەتى بەسەر بىردىت، ھەر چەمكىكت پى گرىنگ بوۋىت پىئاسەت كىردوۋە، ۋەك (پاستى)، يان (بەختەۋەرى)، يان (جۋانى). ئىدى لە ھەر ۋەرچەرخانىكى ژيانىدا بۇ ئەم فەرھەنگە گەۋاپىتەتەۋە، لى كەم ۋا بوۋە ھەستىت بە پىۋىستىۋونى گەپان لە پىشەككىيە لۇژىكىيەكان كىردىت. ئىدى كەسىكى نەناس دىت و فەرھەنگە

به نرځه که ت لیده سه نیت و فری دداته لاره و پیت ده لیت: "پتویسته هه موو
ئو پیناسانه ی داتناون، دووباره پیناسه یان بکه یته وه. کاتی ئه وه هاتووه که
هه موو ئه وه ی ده یان زانیت له بیرى خوتیان ببه یته وه."

له بهر هویه ک که عه قلت بری ناکات، به لام بۆ دلت پروون و ئاشکرایه.
قایل مهبه به وه ی کردووته، یان به مایه پووچی مه زانه، به لکو به خوشحالییه وه
به دهم ویسته کانییه وه بچۆ، شه مسیش هه ر ئه مه ی به من کرد.
هاوړتیه تیه که مان فیزی زور شتی کردم، لى له هه مووی گرینگر ئه وه بوو
فیزی کردم هه موو ئه وانه له بیر خۆم ببه مه وه که ده مزانی.

کاتی که سیکت به م راده یه خوش بوئ، پیت وایه هه موو ئه وانه ی
ده ورو به ریتش خوشیان ده وئ و به شداری خوشی و گه شیه که ت ده کهن، لى
کاتی ئه وه نایه ته دى، تووشی سه رسوړمان ده بیت و هه ست ده که ی ت که ئه وان
سووکایه تی و غه دریان لیکردوویت.

ئاخر چۆن داوا له خیزانه که م و دوسته کانم بکه م ئه وه ی من ده بیینم
ئه وانیش بیینن؟ چۆن بتوانم وه سفی ئه و شتانه بکه م که هه سته مه بتوانم
وه سفیان بکه م؟ چونکه شه مس ده ریای میهره بانى و فه ری منه، شه مس
حه قیقه ت و برۆای منه و ناوم ناوه پاشای پاشاکانی پوچ. ئه و کانیاوی زیانمه
و دره ختی کاژی لقو پو پدارى سه نگین و هه میشه سه وزى منه، هاوړتیه تی
ئه و له خویندنه وه ی چواره می قورئان ده چیت - سه فه ریکه ته نها له ناوه وه
هه ستي پتدکړئ و قه ت له دهره وه هه ستي پى ناکړئ.

بۆ به دب ختی زوربه ی خه لکی خه ریکى واته وات و پروپاگهنده ن، پتیا ن
وایه که شه مس ته نها ده رویشکی ره فتار سهیره و گوته و ره فتاره
سهیره کانیشی کفریکى ته واون، هه روه ها به که سیکى دهمده می داده نین و
گوايا نابیت برۆای پى بکړئ، لى به لای منه وه نمونه یه که له خوشه ویستی و
له هه موو شوینه جیاکانی گهردووندا له جووله دایه، هه ندی جار به ره و دواوه
ده کشیته وه تا پارچه په رتبووه کان کوکاته وه و بیانخاته وه سه ر یه ک. بری

جاری تر دمه قیته وه و پارچه پارچه ده بیټ. دیداریکی ئاوها تهنه یهک جار، هر سیوه شت سال جاریک له تهمندا پرووده دات.

له وساو ه که شه مس هاتووه ته نئو ژيانمانه وه، خه لکی لیم ده پرسن ئه وهی له ودا دیوته، ئه و له چیدا له خه لکی تر جیا یه، به لام وه لامیک بۆ ئه م پرسیاره یان نادۆزمه وه. له کوتاییدا ئه وانه ی ئه م پرسیاره ده که ن، ئه وه خویانن که لئی تیناگن، لئ ئه وانه ی لئی تیگه یشتوون قهت ئه م پرسیاره ناکه ن.

ئه و کیشه یه ی که خۆمی تیدا ده بینمه وه، چیرۆکه که ی له یلا و هارون ئه لره شیدی خه لیفه ی ناسراوی عه باسیم دینته وه یاد. کاتی بیستی که شاعیریکی خه لکه ی و ره وه ند تووشی داوی عه شقی له یلا بووه و له پیتاویدا دین بووه و ناوی (مه جنوون - دین) ی لیتراوه، ئیدی خه لیفه په رۆشی ناسینی ئه و ئافره ته ده بیټ که مه جنوونی گه یاندووه ته ئه م پاده ی کلۆلییه.

به خۆی گوت ده بیټ ئه م له یلا یه بوونه وه ریکی زۆر تایبه تی بیټ، ئافره تیک بیټ له سه رووی هه موو ئافره تانی تره وه، په نگه ئه فسوونیک ی وای تیدا بیټ له جوانی و شوخیدا هیه ئافره تیک شان له شانی نه دات. ئه وه بوو هه موو ئه و فیل و شیوازانه ی که له نئو کتیباندا باسکراون تاقیکرده وه تا له یلا به چاوی خۆی ببینیت.

پۆژیکیان له یلایان بۆ کۆشکی هارون ئه لره شید هینا، که پروپۆشه که ی لادا و ده موچاوی بیینی، هه سستی به نا ئومیدیه کی زۆر کرد. له یلا پیریژنیک یان که مه ندامیک یان ناشیرینیک نه بوو، به لام هاوکات به و پاده یه سه رنجراکتیش و جوانیش نه بوو، تهنه ئافره تیک ی ئاسایی بوو و خه وش ی خۆی هه بوو، ئافره تیک ی ساده و وهک هه موو ئافره تانی تر بوو.

خه لیفه هه سستی زهن به خه ساریی خۆی نه شارده وه و لئی پرس ی: 'ئه ری تو ئه و ئافره ته ی که مه جنوون بۆی شیت و شهیدا بووه؟ ئه و شته چیه تو ی کردووه به و ئافره ته ی مه جنوون بۆی دین بیټ، له کاتیکدا تو ئافره تیک ی خوا ساییت؟'.

لیوه‌کانی له‌یلا به زه‌رده‌خه‌یه‌ک کرانه‌وه و گوتی: 'به‌لێ، من له‌یلام، به‌لام تو مه‌جنوون نیت. جا بۆ ئه‌وه‌ی ئهم مه‌ته‌له هه‌لبێنیت که ناوی عه‌شقه، ده‌بین به‌ چاوه‌کانی مه‌جنوون ته‌ماشام بکه‌یت'.

چۆن بتوانم هه‌مان مه‌ته‌ل بۆ خێزانه‌که‌م، یان براده‌ره‌کانم، یان فه‌قی‌کانم پافه‌ بکه‌م؟ چۆن وایان لێ بکه‌م تێبگه‌ن تا بزائن ئه‌وه‌ی له‌ شه‌مسی ته‌وریزیدا هه‌یه، گه‌ره‌که ئه‌وان به‌ چاوه‌کانی مه‌جنوون ته‌ماشای بکه‌ن؟

ئایا تا نه‌بیت به‌ عاشق ڕێگه‌یه‌ک هه‌یه له‌ واتای عه‌شق تێبگه‌یت؟
عه‌شق لێکنادریته‌وه، هه‌روه‌ها تا تێیدا نه‌ژیت و ئه‌زموونی نه‌که‌یت، هه‌ست به‌ هه‌بوونی ناکه‌یت. هه‌رچه‌نده عه‌شق لێکنادریته‌وه، لێ ئه‌و هه‌موو شتی‌ک لێکده‌داته‌وه.

کیمیا

قونیا، ۱۷ی ئاب ۱۲۴۵

بە پەرۆشەو چاوەرێم دەکرد رۆمی بانگم بکات تا وانەم پێ بلیتەو،
بەلام کاتی ئەوەی نەبوو. هەرچەندە وای لێهات وانەکانم لە دەست دەدا و
هەستم دەکرد پشتگوێی خستووم، بەلام من لێی زویر نەبووم، پەنگە بەوای
ئەووە بیت خۆشم دەویست، یان پەنگە لەبەر ئەوە بوو بیت من لەوانی تر
زیاتر دەمزانی چۆن بیردەکاتەو، لێ ئەوەی لە ناو دەم وەک ئەوانی تر
تووشی سەرسوڕمانی کردبووم، شەمسی تەوریزی بوو.

چۆن درەختی گۆلەبەرۆژە دواي خۆر دەکەویت، چاوەکانی پۆمیش ئاوا
دواي شەمس کەتبوون. خۆشەویستی نێوانیان ئاشکرا و بەهێز بوو، شتیکی
پەكجار دەگمەن هەبوو کۆی دەکردنەو. ئیدی هەموو ئەوانی لە مالهەدا
بوون ئەو شتەیان بۆ قووت نەدەچوو، بە تاییبەتی عەلانەدین کە چەندین جار
بینیبووم بە توورپەییەو تەماشای شەمسی دەکرد. پەژارە کیرایشی گوشتی
بوو، بەلام وشەیک لە دەمی دەر نەدەچوو. ئاوا هەموومان لەسەر
بەرمیلیکی پڕ لە بارووت دانیشتبووین، سەیر ئەوە بوو ئەو هەموو ئالۆزییە
بالی بەسەرماندا کێشابوو شەمس لێی بەرپرسار بوو، کەچی ئاگای لێ نەبوو
کە چی پووی داو، یان ئاگای لێ بوو و خۆی لێ کێکردبوو.

بەرانبەر بە شەمس لە لایەکەو هەستم بە دەر دەسەرییەک دەکرد، چونکە
رۆمی لێ زەوت کردبووین، لە لایەکی ترەو پەرۆش بووم زیاتر بیناسم.
ماوەیەک بوو ئەم هەستە دژانە لە دەروونمدا لە مەملانیدا بوون. وا ئەمڕۆ
ترسی ئەوەم هەیه کە هەندێ لە غایلهکانم ئاشکرا کردبیت.

ئەم ئىۋارەيە قورئانە ھەلۋاسراۋەكەي سەر دىۋارەكەم ھىتايە خوارەۋە و
 بېيارم دا خۆم بە تەنھا بىخوئىنمەۋە. لەمەۋبەر پۆمى پەيپەۋى ئەو
 رېزبەندىيەي دەکرد كە ئايەتەكانى تىدا ھاتبۈنە خوارى، لى دۋاي ئەۋەي كە
 كەسىك نەبوو پىنمايىم بكات و دۋاي ئەۋەي ژيانمان سەرەونخوون بوۋەۋە،
 بىنىم ھىچ زىاننىك لە رېزبەندى نەكردنىدا نىيە، بۆيە ھەر وا لەخۆۋە
 لاپەرەيەكەم كەردەۋە و چاۋم بە يەكەم سوورەت كەوت، ئەۋىش سوورەتى
 (النساء - ئافرەتان) بوو، كە زۆر حەزم لىي نەدەكرد، چونكە تىگەيشتى ئەو
 فەرمانانەي پەيۋەندىي بە ئافرەتەۋە ھەيە بۆ من زەحمەت و قورس بوو. چەند
 جارى سوورەتەكەم خوئىندەۋە، بىرم كەردەۋە كە داۋاي لى بىكەم يارمەتىم
 بدات. ھەرچەندە پۆمى ئىدى ۋانەي پى نەدەۋتمەۋە، بەلام ھۆيەكەش نەبوو
 پىم لى بگرىت تا پرسىياري لى بىكەم، بۆيە قورئانەكەم ھەلگرت و پووم كەردە
 ژوورەكەي.

كە پۆمىم لە ژوورەكەدا نەبىنى سەرم سۈرپما، بەلكو شەمس بىنى لە
 نىك پەنجەرەكە دانىشتىبوو و تەزىيحاتى دەكرد و زەردەي خۇراۋا ختوۋەي
 دەموچاۋى دەدا. زۆر قوز دياربوو و دەموچاۋى خۆم لىي شارەۋە.
 پىم گوت: 'بىمبۈرە لە مەۋلانا دەگەپىم، دۋايى دىمەۋە'.
 شەمس گوتى: 'پەلەي چىتە؟ راۋەستە. ديارە بۆ ئىرە ھاتوۋىت تا
 دەربارەي شتى پرسىيار بىكەيت. پەنگە بتوانم يارمەتەيت بەم'.
 شتى نەبوو پىم لى بگرىت تا پرسىياري لى نەكەم، بە دوۋلىيەۋە وتم:
 'باشە، بە زەحمەت لەم سوورەتە تىدەگەم'.

شەمس ۋەك ئەۋەي خۆي بدوئىت، ۋەرۋىكى كەرد و گوتى: 'قورئان
 ۋەك بوۋكىكى شەرمە، ھەتا نەبىنىت كە تەماشاكەرەكەي لە ناخەۋە لەگەلدا
 نەرمونيان و بەسۆزە، چارشىۋەكەي لاناۋات، ئىنجا خۆي پاست كەردەۋە و
 پرسىي: 'كام سوورەت؟'.

گوتم: 'سوورەتى ئافرەتان. ھەندى ئايەتى تىدايە دەلىت پىاۋان لە ئافرەتان
 دەسەلاندارتىن، تەننەت دەلىت پىاۋان بۆيان ھەيە لە ھاۋسەرەكانى خۇيان
 بدەن.....'.

“ثایا شته که وایه؟”، شه مس به بایه ختیکی زیده پوییه وه لیتی پرسیم، جا نازانم به راستی بوو یان هه ولی وروژاندنی منی ددها، که منی بیدهنگ بوو، ئینجا زه رده خه نه یه کی ناسک که وته سهر لیتی و ههر له بهر دهستی به خویندنه وهی ثایه ته که کرد:

(الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم، فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا).

کاتی له خویندنه وهی بووه وه، چاوه کانی نوقاند و بهم شتیه دهستی به لیکدانه وهی ثایه ته که کرد:

(پیاوان به ختیکه ری ئافره تان، چونکه خودا بژیویی هه ندی که سی له هه ندی که سی دیکه زیاتر کردوه، تا له سامانی خویان خه رج بکه ن و ئافره تان به ختیکه بکه ن. ئافره تانی باش و ملکه چی خودا پارێزه ری نادیارن ههر وهک خودا ئه و نادیاره ی پاراستوه، به لام ئه و ئافره تانه ی که لیان دهرسن یاخی بن، ئه و “بی ئه وهی ئازاریان بدهن” ئامۆژگاریان بکه ن و سه رجییان له گه لدا مه که ن. “گه ر خویان ئاره زویان لی بوو” سه رجییان له گه لدا بکه ن. گه ر لیان هاتته پیتشه وه، له بیانویه ک مه گه رین تا سه رکۆنه یان بکه ن. خودا له سه رووی هه موو توانایه که وه یه).

شه مس پرسیی: “ثایا جیاوازییه ک ده بینیت؟”.

وتم: “به لئ، جیاوازییه کی گه وره هه یه. له کاتی کدا وا دیاره که ئایه ته که له گه ل ئه وه دایه پیاوان له هاوسه ره کانیان بدهن، لیکدانه وه که ی ئامۆژگاری پیاوان ده کات لیان لئووته لابن و لیان دوور بکه ونه وه. پیم وایه که جیاوازییه کی گه وره هه یه. ئه وه بق وایه؟”.

“ئه وه بق وایه؟ ئه وه بق وایه؟”، شه مس وهک ئه وهی چیت له پرسیاره که بینیت، چه ند جار و تیه وه، “کیمیا، شتیکم پی بلی. ثایا له مه وه بهر هه یه له روبردا مه له ت کردوه؟”.

که بیره وه رییه کانی مندالیم له یادگه مدا بروسکه یان دا، سه رم له قاند. ئه و جۆگه له ئاوه ساردانه م بیرکه وته وه که له چیاکانی تورۆس ده هاتته خواری و

تینویتیان دہشکاند، ھەر وەھا بیرە وەر ییەکانی کیزۆلە یەکی بچکولە کە چەندین ئیوارە ی خۆشی لە گەل خوشکە کە ی و دەستە خوشکەکانیدا لە پۆخی ئەو جۆگە لاتە بە سەر دەبرد، کە ئەمیشتا جگە لە ھەندێ شتی کەم هیچی نە ماوە. دەموچاوی خۆم لە شەمس شار دەو، چونکە نە مویست ئەو پوندکانە ببینیت کە لە چاوە کانمە وە ھاتنە خوار.

"کیمیا، کاتی لە دوورە وە تەماشای پوباریک دەکەیت، پەنگە ھەست بە تەنیا یەک دەرایی ئاو بکەیت، بەلام گەر خۆت لە ئاوەکەدا نوقم بکەیت، ئەوسا تێدەگەیت، کە لە پوباریک زیاتر ھەیە، چونکە پوبار چەندین تەوژم ھەشار دەدات کە ھەموویان بە یەک پێتم ھەلەدەقولین، بەلام ھاوکات ھەریەکیان لەوی دیکە جیا یە."

شەمس بە دەم قسە کردنە وە لێم نزیک بوو وە و بە دوو پەنجە چەناگی گرتە و ناچاری کردم راستە و خۆ تەماشای چاوە قوول و بەسۆزەکانی بکەم. خەریکبوو دلم لە لێدان بکەوێت، تەنانەت نەمدەتوانی ھەناسە بدەم.

ھەر وەھا گوتی: "قورئان پوباریکی ھەلقوللاوە. ئەوانە ی لە دوورە وە تەماشای دەکەن، جگە لە یەک پوبار، هیچی دیکە نابینن، بەلام ئەوانە ی مەلە ی تێدا دەکەن، چوار تەوژم دەبینن. مینا ماسییە جیاوازەکان، ھەندیکمان لە نزیک پرووی ئاوەکە مەلە دەکەین و ھەندیکی ترمان لە ئاوی قوولتر مەلە دەکەین."

وتم: "تیناگەم"، ھەرچەندە خەریکبوو تێدەگەیشتم.

"ئەوانە ی ھەز دەکەن لە نزیک پرووی ئاوە وە مەلە بکەن، بە واتای دەرە وە ی قورئان قایل دەبن و کەسانیکی زۆر سەر بەم دەستە یەن، ئیدی ئایەتەکان بە شیوہ ی وشە بە وشە لیک دەدەنە وە، سەیریش نییە کاتی سوورەتێکی وەک (النساء) دەخویننە وە بگەنە ئەو ئەنجامە ی کە پیاوان لە ئافرەتان پایە بەرزترن، چونکە ئەوان دەیانەوێ تەنھا ئەمە ببینن."

لێم پرسی: "ئە ی دەر بارە ی تەوژمەکانی تر چی دەلێیت؟"

شەمس ھەناسە یەکی ناسکی ھەلکێشا، بە دەست خۆم نەبوو تەماشای ناو دەمە ئالۆزە کیم کرد کە چێژی باخچە یەکی نھیتی دەدا.

"سێ تەوژمی تر ھەن: تەوژمی دووہم لە تەوژمی یەکەم قوولترە، بەلام لە سەر وە نزیکە. کە رادە ی وشیاریت فراوان دەبێت، ئاستی تێگەیشنتت بۆ

قورئانیش فراوان ده‌بیت، به‌لام تا ئه‌وه پینکدیت، گهره‌که به‌ره‌و قوولایی خۆت
نوقم بکه‌یت.

که گویم لئی راگرتبوو هاوکات هه‌ستم به‌بۆشایی و به‌تیگه‌یشتن ده‌کرد،
ئینجا به‌وریاییه‌وه لیم پرسى: "ئه‌ی کاتى خۆت نوقم ده‌که‌یت چى
پرووده‌دات؟"

"به‌لام ته‌وژمى ژیره‌وه‌ی سێیه‌م خویندنه‌وه‌ی نادیاره. ئه‌گه‌ر سووره‌تى
(ئافره‌تان)ت خوینده‌وه و چاوى ناخت کراوه‌بوو، ئه‌وا ده‌بینیت که سووره‌ته‌که
ده‌رباره‌ی ئافره‌تان و پیاوان قسه‌ناکات، به‌لکو ده‌رباره‌ی مێیايه‌تى و نێرايه‌تى
ده‌دوێ. له‌ لای هه‌ریه‌کێ له‌ ئێمه، به‌ من و تۆشه‌وه، مێیايه‌تى و نێرايه‌تى
هه‌یه، به‌لام به‌چهند پله و سێبه‌رى جیا. که‌ فێربووين چۆن ئهم دوو خه‌سێته
له‌ ئامیز بگرین، ده‌توانین په‌کتاییه‌کى هه‌ماهه‌نگ به‌دى بێنین."

"ئایا ده‌ته‌وێ پێم بلێیت که له‌ ناوه‌وه‌مدا شتى له‌ نێرايه‌تى هه‌یه؟"

"به‌لێ، بێگومان. له‌ منیشدا لایه‌نێکى مێیايه‌تى هه‌یه."

سووکه‌ پێکه‌نینێک گرتمى و لیم پرسى: "ئه‌ی ده‌رباره‌ی پۆمى ده‌لێیت
چى؟"

شه‌مس به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتى: "له‌ناو هه‌ر پیاویکدا پله‌یه‌ک له‌ مێیايه‌تى
هه‌یه."

"ته‌نانه‌ت ئه‌و پیاوانه‌ش که پیاوه‌تیان زۆر زاله‌؟"

"ئازیزم به‌ تاییه‌تى ئه‌مانه"، شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کم له‌ لا بدركێتیت،
به‌ده‌م قسه‌وه و شه‌کانى به‌ چاوداگرتنه‌وه ده‌پازانده‌وه و ده‌نگیشى تا ده‌هات
ده‌بوو به‌چه‌.

وه‌ک کچێکى بچکۆله‌ پێکه‌نینه‌که‌م خه‌فه‌کرد. زۆر نزیکبوونه‌وه‌ی شه‌مس
ئه‌و کاره‌ی تیکردبووم، پیاویکى سه‌یر بوو، ده‌نگى ئه‌فسوونێکى سه‌یرى تیدا
بوو، ده‌سته‌کانى نه‌رم بوون، قۆل و باسکى ره‌گه‌رگاوى بوون، نیگای چوون
هێلێک له‌ تیشکى خۆر هه‌ر شتێک بکه‌وتایه‌ته سه‌رى تیژتر و چالاکترى
ده‌کرد. که‌ شانبه‌شانى وه‌ستابووم هه‌ستم به‌ توانای جھێلێ خۆم ده‌کرد،
هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌وه‌مدا هه‌زێکى زگماکانه‌ی دایکایه‌تى به‌ ناوه‌وه‌مدا تێپه‌رى و

بۆنى شيرىكى خەستى دايكايەتى لىدەھات. ويستم بىپارىزم، ئىدى چۆن و
لەبەرچى، خۇمىش نەمدەزانى.

شەمس دەستى لەسەر شانەكانم دانا، دەموچاوى زۆر لە دەموچاوم
نزيكخستەوہ و ھەناسە گەرمەكانى پىمدا چزان. لە چاوەكانىدا نىگايەكى
خەونىيىنى تازەم بىنى. كە سەرئەنگوستە گەرمەكانى بەرمكەوتن وەك گرېك
پىستەكەمى داگىرساند و ختووكەى گۆناكانمى دا. كەمى پەنجەكانى بەرەو
لىوى خوارەوہم شۆپرەدەوہ و سەرم سوپما، ھەستم بە سەرەگىژكە و
شلەژانىك كرد. چاوەكانم نوقاند و لە ھەناومدا ھەستم بە شەپۆلىكى
وروژاندن كرد كە بارتەقاي تەمەنىكى تەواو بوو، بەلام شەمس زوو دەستى
لە لىوہەكانم دوورخستەوہ.

ئازىزم كىميا، گەرەكە ھەر ئىستا برۆيت، شەمس بە ورەورىكەوہ
ناوہكەمى وەك پەيفىكى خەمىن گۆكرد.

چوومە دەرەوہ و ھەستم بە شلەژانىكى ناو مەژگم كرد، لە گەرمان
پوومەتەكانم سوورەلگەپابوون. كە بۆ ژوورەكەم گەپامەوہ، لەسەر
خەسبرى خەوتنەكەم لەسەر پشت پاكشام و چاوم برىيە بنمىچەكە و لە خۆم
پرسى ئەى ئەگەر شەمس ماچى كردبام ھەستم چۆن دەبوو. بىرم كەوتەوہ
كە بىرم چوو دەربارەى ژىرىنەى چوارەمى خستەكە لىنى بىرسم -
خويندەنەوہى قوولترى قورئان. ئەمە چىيە؟ بنیادەم چۆن دەتوانیت بگاتە ئەو
پادەيە ئاواھ قوول بىیتەوہ؟

ئەى دەربارەى ئەوانەى خۇيان نوقم دەكەن چى پروودەدات؟

سولتان وهلهد

قونیا، ٤ی ئیلوول ١٢٤٥

بپراگه و ره ی عه لائهدین بووم و هه میسه دلم له لای بوو، به لام ئیدی په ژاره کهم وهک نه وهی له مه بهر نه بوو. ئه و هه ر له مندالییه وه تونده ته بیات بوو و زوو توو په ده بوو، لی ئیستا هزی له چه توونی و شه پرانگیزی بوو. به رده وام له سه ر هه ر شتی، ئیدی شته که چه ند توو په هات و هیچ بوایه ئاماده ی شه پکردن بوو. بیحه و سه له و چه توون بوو بوو. مندالان که له شه قام ده یاندى لئی ده ترسان. هه رچه نده ته مه نی له حه فده سال تینه په پری بوو، به وای خوگوشین و رقه وه چه ند لۆچیک به ده وری چاوه کانیدا دروست بوو بوون. ئه م به یانییه به تاییه تی سه رنجم دا لۆچیکی تازه که وتبووه لاده مییه وه، چونکه به رده وام ده می کرژده کرده وه.

له سه ر پیستیکی ته نکى مه ر خه ریکی نووسین بووم، کاتی له پشتمه وه گویم له دهنگیکی نزم بوو. ئه وه عه لائهدین بوو به لیوه هه لقرچاوه کانیه وه. خودا ده زانیست له که یه وه له وئ وه سستابوو و به چاوه مه ری و نیگا شله ژاوه کانیه وه سه یری ده کردم. لئی پرسیم که چی ده کهم.

گوتم: "وانه یه کی کۆنی باوکمان کۆپی ده کهم. باشتر وایه وینه یه کی زیاده ی هه موو وانه کانی بپاریزین."

"ئه وه سوودی چییه؟"، علائهدین هه ناسه یه کی توندی هه لکیشا، "ئاخر ئه و وازی له وانه و تنه وه کان و وتاره کانی هیتاوه، مه گه ر تییینی ئه و هت نه کردوه وازی له وانه و تنه وه ی سوخته خانه ش هیتاوه. ئه ی نابینیت دهستی له هه موو بهر پرسیاری تیه کانی هه لگرتوه؟".

گوتم: "ئه وه شتیکی کاتییه. به م زووانه ده که پیته وه سه ر وانه و تنه وه."

تو خوت هه لده خه له تينيت. ئه ي نابينيت باو کمان جگه له شه مس کاتي
 ئه وه ي نه ماوه بپه ر ژي ته سه ر شتي ک يان که سي کي تر؟ ئايا ئه مه جي گه ي
 پي که نين نيه؟ وا گري مان ئه و ده رو ي شي کي گه پي ده يه، به لام له ماله که ماندا په گي
 دا کو تا وه.

عه لائه دين به ته وسه وه پي که ن ي و پي ي وا بو و که من له گه ل
 بو چو و نه که ي دام، لي که من وه لاميم نه دا يه وه، به نا و ژو وره که دا ده ستي به
 ها تو چو کرد، ته نا نه ت بي ئه وه ي ته ماشاي بکه م هه ستم به بلي سه ي ئه و
 تو وره ي به کرد که له چا وه کا ني دا بري سه کي ده دا.

خه لکي زو ر قسه ده که ن، عه لائه دين به غه م بار ي به وه له سه ري رو ي شت،
 خه لکي هه مان پر سي ار ده که ن: خو دا نه نا سي ک چو ن تو ان ي گه مه به زانا يه کي
 سه نگين بکا ت؟ ئاخ ر نا و با نگي با و کمان خه ري که وه ک به فري بهر تا و
 ده تو ي ته وه، خو ئه گه ر زو و واز له و نه ه ي تيت، په نگه له م شا ره دا مري دي دي که ي
 ده ست نه که وي ت، چو نکه ئي تر که س وه ک ما مو س تا يه ک نا يه وه ي، من له و
 باره ي وه گله ي له و ان نا که م.

پي سه ته ته نه که که م خسه لا وه و ته ماشاي برا که م کرد. ئه و هه رچه ن ده
 لا و ي کي تازه پي گه ي شتو و بو و، خه ري کو و سي ماي پيا وه تي لي ده ني شت. له پا ره وه
 زو ر گو پا بو و و گو ما ني ئه وه م ده کرد که ئه و عاشقه، لي نه م ده زاني ئه و کچه
 کتي ه و براده ره کا ني شي نه يان ده وي ست پي م بلي ن.

برام، من ده زانم که تو شه مست خو ش نا و ي، لي مي و ان ي که و ها تو وه ته
 ماله که مان و پي وي سه ته پي زي بگري ن. گه ر شته که پاس تي ش بي ت، گو ي له
 وا ته وا تي خه لکي مه گره. گه ره که ئه م شته ئالوز نه که ين و ژا وه ژا و
 نه و رو و ژي نين.

که ئه م قسا نه م کرد، ژي و ان بو و مه وه، لي کار له کار ترا زابو و. عه لائه دين
 مي نا دا ري وشک به خي را يي گري گرت.

ژا وه ژا و؟ عه لائه دين هه نا سه يه کي هه لکي شا، ئه ري ئه و کاره سا ته ي
 به سه ر ما ندا ها تو وه نا و ي ده ني ت ژا وه ژا و؟ چو ن ده کري ئا و ها کو ي ر بي ت؟
 پي سه ته يه کي ته نکي دي که م هه لگرت و ده سي تيم به رو وه ته نکه که ي دا هينا.
 کو پي کرد ني و تا ره کا ني با و کم چي ژي کي گه وره يان پي ده به خشي م، بو يه به گو ي ره ي

توانا هه ولم دده له سه ری بهرده وام بم، تا خه لکی بتوانن وتاره کانی باوکم بخویننه وه. و سرووشی لی وه ربگرن. کاره کهم له گهل بچوو کیشیدا وای لیده کردم هه ست به شانازی بکه م.

عه لئه دین به تهنیشتمه وه وه ستابوو و له سه ر بیزاریده رپرینی خوی به ده وام بوو و به دوو چاوی خه مین و ئازار زده وه ته ماشای کاره کهی منی ده کرد. هه ر زوو له چاوه کانیدا ئه لهایه کم له پوخساری لاهه که دا به دی کرد و زانیم که هه وه جهی خۆشه ویستی باو کیتی. دلم گوشر و زانیم که ئه و له شهمس توو په نییه، به لکو له باوکم توو په یه.

عه لئه دین له باوکم توو په بوو، چونکه زۆر خۆشی نه ده ویست. هه رچه نده باوکم زانایه کی سه نگین و لیها توو بوو، که چی نه ی توانی دایکمان له مردن پزگار بکات که له سه ره تای ته مه ندا بوو.

ئینجا گوتی: ده لێن شهمس جادووی له باو کمان کردووه، هه روه ها ده لێن گوا یا تلپاک کیشه کان خویان ئه ویان ناردووه.

تلپاکیه کان گروو پیکن به وه ناسراون به شیوازیکی ورد به ژه هر دوژمنه کانیا ن ده کوژن. که سانی ئه م گروو په خاوه ن ده سه لاته کان و خاوه ن پایه کانیا ن ده کرده ئامانج و قوربانییه کانیا ن له شوینه گشتیه کاندا ده کوشت تا ترس و دله راوکی له نێو خه لکیدا بلاو بکه نه وه. ئه وه بوو هه ندی حه لوای ژه هراوییا ن له گهل نامه یه کدا له ناو ختوه ته که ی سه لاهه دینی ئه یوبی دانا و تیتیدا نوو سیبوویان تو له به رده ستماندا یه. سه لاهه دین، ئه و سه ر کرده موسلمان ه مه زنه ی که به رانه ر خاچه رسته کان جهنگا و قودسی پزگار کرد، زاتی نه کرد شه پیا ن بکات، به لکو پینی باشتربوو ئاگر به ستیا ن له گهلدا مؤر بکات. ئاخر چۆن ده کری خه لکی وا بیر بکه نه وه که شهمس په یوه ندی به م گروو په وه هه بیته که ترس له دلی خه لکیدا ده چینیته؟

ده ستم خسته سه ر شانی عه لئه دین و ناچارم کرد ته ماشای ده موچاوم بکات.

سه رباری ئه وه، ئه ی نازانیت که ئیدی گروو په که وهک جاران نه ماوه؟ ئیستا ته نیا له ناویک زیاتر نییه.

عەلەئەدین کەمى لە قەسە کە وردبوووە و گوتى: 'بەلێ، بەلام دەلێن سێ لەو سەربازانەى کە زۆر ملکەچى حەسەن ئەلسەباحن، قەلاى ئەلەمووتیات جێهێشتوو و سوێندیان خواردوو کە بگەنە هەر شوێنى ترسى تێدا بچێن. هەندى پێیان وایە کە شەمس رابەریانە'.

خەریکبوو ئارام نەمێنیت، بۆیە وتم: 'خودا یارمەتیی من بدات! ئایا دەتوانیت پێم بلێت بۆچى ئەو تلپاکیانە دەیانەوێ باوکمان بکوژن؟'.
'لەبەر ئەوەى رقیان لە کەسانی خاوەن پایەیه و حەزبان لە بلاکردنەوێ ئازاوەیه"، عەلەدین کەوتبوو ژێر کاریگەری پیلانگیرانەو، بۆیە ئاوا وەلامى دایەو، بە جۆرى هەندى سوورایى کەوتە سەر پرومەتەکانى.

دەبوو زۆر بە پێداگری شتە کە چارەسەر بکەم، بۆیە گوتم: 'تەماشاکە، خەلکى بەردەوام دەربارەى هەموو شتێ قسان دەکەن، نابێت بڕوا بەم پرۆپاگەندە خراپانە بکەیت. ئەم بیرە پێ لە کێنانە عەقڵت ژەهراوى دەکەن. لەسەر خۆت دەریان بکە'.

هەرچەندە عەلەدین نرکەیهکی توورەبى لى هەستا، لى لەسەر قەسە کەم بەردەوام بووم و گوتم: 'وا دیارە تۆ بە تاییەتى شەمست خوش ناوی، هیچ پێویستیش ناکات خۆشت بوو، هەر لەبەر پێزی باوکمان گەرە کە خۆت وا پیشان بدەیت کە نەختی پێزی دەگرت'.

عەلەدین بە کولکەسەر و رقهووە تەماشای کردم. ئیدی تیکەیشتم کە برا گچکە کەم هەر تەنها لە باوکم نیکەران نییه و لە شەمس توورە نییه، بەلکو لە منیش یە کجار توورەیه، چونکە پێی وا بوو کە من لەبەر لاوازیم پێزی شەمس دەگرم، پەنگە بیرى لەوێش کردییتەو کە من بۆیە ملکەچ و بێدەسەلات دیارم تا پەزنامەندى باوکم بە دەست بینم. هەرچەندە ئەو هەر گومان بوو، بەلام زۆر ئازاری دەدام.

سەربارى ئەو ئەو لێى توورە نەبووم و تەنانت گەر لێشی توورەبام، توورەبیه کەم زۆرى نەدەخایاند، چونکە براى بچووکمە و بۆ من هەر ئەو هەرزەکارەیه کە لە شەقامەکاندا بەدواى پشیلاندا پایدەکرد و پتیهکانى بە گۆماوى باراناو قورای دەبوون، هەروەها بەم پوژگارە خەریکی نان و

کیرا

قونیا، ۲۲ ی تشرینی به کهم ۱۲۴۵

به جۆشه وه دهرباره ی خودا و ئه و شتانه ی له خودا زیاتر که س نایانزانیّت، ئه و پۆژه له پشت دهرگا داخراوه که وه شه مس و پۆمی قسه یان ده کرد. سینییه کم هه لگرت که قاپی شیرینی له سهر بوو، له دهرگام دا و بی ئه وه ی چاوه پنی وه لام بکه م چوومه ژووره وه. شته که وا ده قی گرتبوو که من له وی بوومایه، وه ک ئه وه ی به وای منه وه قسه ی بۆ نه یات و نه توانیّت له خواردن دروستکردندا ستایشی ده ستره نگینیم بکات، هیچ قسه یه کی نه ده کرد. به هه رحال ئه و زۆر خواردنی نه ده خوارد و پیم وا بوو که ئه و به لایه وه گرینگ نییه خواردنی خوشی بده می یان نانه په ق. لی ئه مجاره کاتی ئه و پارچه شیرینییه ی خوارد که خۆم دروستم کردبوو، چاوه کانی بریسکانه وه.

وتی: "کیرا، ئه مه زۆر به تامه. ئه وه چۆن دروستت کردوه؟".

خۆمیش نازانم چیم به سهر هات، ئیدی له بری ئه وه ی په سنه که یم بۆ ئه و حه لوائیه ی دروستم کردبوو، پی خوش بیّت، گویم له خۆم بوو وا وه لامی ده ده مه وه: "بۆچی ده پرسیت؟ گهر پیتیش بلیم چۆن دروستم کردوه، خۆ تۆ ناتوانیت دروستی بکه یّت".

شه مس وه ک ئه وه ی به قسه که م قایل بیّت، ته ماشایه کی کردم و که می سهری له قاند. چاوه پیم کرد له وه لامی ئه وه دا شتیکی بلیت، لی به بیده نگی و هیمنی ههر وا له وی وه ستابوو.

دوای نه ختی ژووره که م جیهیشت و بۆ نانیدینه که گه پامه وه و بیرم له وه ده کردوه که رووی دا. گهر ئه وه ی ئه م به یانییه رووی نه دابایه، په نگه هیچ له یاد نه مایه.

* * *

له ناندینه که دا به تهنیشت ئاگردانه که وه خه ریکی شیر تیکدان بووم، له
 حه وشه که گویم له هه ندی دهنکه دهنگی سهیر بوو. به په له بۆ دهره وه پۆیشتم
 و چاوم به شیتانه ترین دیمهن کهوت که له ژیانمدا نه مدیوو. کتیه کان به
 هه موو شوینیکدا بلاو بوو بوونه وه، هه ندیکیان له سهیر یه که که له که کرابوون و
 له قه له قیان بوو، هه ندی کتیه دیکه سهیر ئاوی گۆمه که که تبوون و به وای
 مه ره که بی تواوه وه ئاوه که ی زۆر شین هه لگه پابوو.

له کاتیکدا پۆمی له ولاره وه ستابوو، شه مس له نیو کتیه به سهیره کدا
 که وتوه کان کتیه کی هه لگرت - دیوانی موته نه بی - بوو، به نیگایه کی مۆنه وه
 ته ماشای کرد و توورپی دایه نیو ئاوه که وه. که کتیه که له ئاوه کدا نوقم بوو،
 کتیه کی دیکه ی هه لگرت. نه مه یان کتیه نه نییه کانی عه تار بوو.

له ترسان زارم به شکرده وه. ئاخیر شه مس یه که له دوا ی یه که کتیه
 به نرخه کانی پۆمی له نیوده برد! دوا کتیه که توورپی دایه نیو ئاوه که، کتیه
 (زانسته خوداییه کان) بوو که باوکی پۆمی داینا بوو. له بهر ئه وه ی دهمزانی تا
 چ پاده یه که پۆمی باوکی خۆشده ویست و چهند خوی به م ده ستنوو سه
 کۆنه وه گرتوه، ته ماشایه کیم کرد و پیم وا بوو که له توورپه یاندا ده ته قیته وه،
 به لام پۆمی به پوخساریکی وه ک مۆم زهرده هه لگه پاو و دهستی له رزۆکه وه
 له ولاره وه ستابوو. نه مزانی بۆ هیچ شتی نالیت. ئاخیر ئه و پیاوه ی به وای
 ته کاندنی تۆزی سهیر کتیه کانی سهیر کۆنه ی کردم، وا ئیستا بی ئه وه ی
 وشه یه که له ده می دهر بچیت، پیاوکی شیت به بهر چاوییه وه هه موو
 کتیه خانه که ی له نیو ده بات. که پۆمی نه هاته ده ست تا سنووریک بۆ ئه وه دابنی،
 من خۆم هاتمه ده ست، چونکه ئه مه دادپهروه ری نییه.

"ئه وه تو چی ده که یته؟"، له شه مسم پرسى: "ئاخر دانه ی دیکه له م کتیه انه
 نییه و زۆر به نرخن. له بهر چی توورپان ده ده یته ناو ئاوه که وه؟ ئه ری تو شیت
 بوویت؟".

شه مس وه لامی نه دایه وه، به لکو ئاوپری له پۆمی دایه وه و لیتی پرسى:
 "ئه مه بۆ چوونی تۆشه؟".

پۆمی لیوه کانی هه لقرچاند و سووکه زهرده خه نه یه که گرتی، لى هه ر
 بیده نگ بوو.

“بۆچی شتیک نالیت؟”، به سەر شووه که مدا هاوارم کرد.
 رۆمی لیم نزیکبووه وه و به توندی دهستی گرتم و گوتی: “کیرا، تکات
 لیده کهم هیمنبه ره وه. من بروام به شه مس هیه.”
 شه مس به ئاسوودهیی و بروابه خۆبوونه وه له شانی وه ستابوو و
 ته ماشای ده کردم، قۆله کانی هه لکرد و کتیبه کانی له ئاوه که ده رهیتا. کاتی بۆم
 ده رکه وت که هه موو ئه و کتیبه نه ی له ئاوه که دا ده ریان ده هیتیت و شکن، واقم
 و پرما.

لیم پرسى: “ئایا ئه مه جادووه؟ چۆن ئه مه ت کرد؟”
 شه مس گوتی: “بۆچی ده پرسیت؟ خۆ ئه گه ر پیتیش بلیم، تو ناتوانیت ئه وه
 بکهیت.”

توو پره بووم و فرمیسکه کانم قه تیس کرد، ئینجا به ره و ناندینه که خزام که
 له م ماوه یه دا بووبوو به دالده م. له نێو مه نجه ل و مه قاله و کۆمه لێ گژوگیا و
 به هارات دانیشتم و له سه لای گریانم دا.

پۆمى

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۵

بېرىارمان دا لەگەل شەمس پىكەو نوڭزى بەيانى لەدەشتودەر بکەين،
ئەو بوو دواى كازيوە كەمى بەدواوہ لە مال دەرچووين. ھەريەكەمان
سواری ئەسپى خۆى بوو و ماوہيەك رۆيشتين. دەشتى پر لە گياوگۆل و
شيو و جۆگەلەمان بېرى كە ئاوى زۆر ساردیان پىدا دەپۆيشت. چىژمان لەو
شەنى بەيانىيە ھەردەگرت كە بەر دەموچاومان دەكەوت، دەنگى
ئاگادارکەرەوہى جۆراوجۆرى سەير لە پەلەگەنمەكانەوہ سلاويان لىدەکردين،
كاتى لەو نيمچە تاريكانەدا بە بەردەم مالا لادىيەكدا تىپەپرين، جلوہرگى
تازەشۆردراو و ھەلخراومان بىنى بە خىرايى بە ھەموو لايەكدا دەشەكانەوہ.

لە گەرانەوہماندا شەمس جەلەوى ئەسپەكەى توندکرد و ئاماژەى بۆ
داربەپروويەكى زەبەلاحى دەرەوہى شارەكە كرد. پىكەوہ لەژىر دارەكە
دانىشتين، ئاسمان بەسەرمانەوہ لەنىو سىبەريكى ئەرخەوانىدا ھەلواسرابوو.
كە لە مزگەوتە نزىك و دوورەكانەوہ دەنگى بانگدان بەرزبووہوہ و بۆ
نوڭزکردن بانگى موسلمانانى كرد، شەمس عەباكەى لەسەر زەوييەكە پراخست
و پىكەوہ نوڭزمان كرد.

"كە گەيشتمە قۇنيا، لەژىر ئەم دارە دانىشتەم، شەمس بەدەم قسەوہ
بىرەوہرييەكى دوور لە سەريدا بروسكەى دا و زردەخەنە گرتى، لى
ئەوہندەى نەبرد كەوتە دۆخىكى جدييەوہ و گوتى: "ئەوہبوو جوتيارىك
گەياندىيە جى زۆر سەرسامى تۆ بوو و گوتى كە وتارەكانى تۆ خەمپەوينن".
وتم: "ئاوى ئەفسوونكارى پەيفانيان لى نابووم، لى ئەوہ ئەمىستا وەك
ئەوہيە لە پۆژگارىكى كۆندا بووييت. ئارەزووى وتاردانم نەماوہ و
لىبوو مەتەوہ".

“تو ئەفسونکاری پەيئانیت، شەمس ئەوێ بە جەختەو وە، بەلام لەجیاتى ئەوێ ببیت بە خاوەنى ئاوەزىكى وتاریژی، بوویت بە خاوەنى دلىكى پیتمدار.”

لە مەبەستى تینهگەیشتم و لیشیم نەپرسى. بەیانى پاشماوێ شەوێ پابردووی بەزاند و ئاسمان بوو بە پەنگىكى پرتەقالیشامیز. لە مەودایەكى دووری پێشمانەو شەرەكە خەرىكبوو لە خەو پادەبوو. قەلەرەشكە هێرشیان بۆ گیلگەى سەوزاییەكان هینا تا بتوانن شتیکیان دەست بکەوێت. دەنگى جیرەى ئەو دەرگایانەى كە خەرىكبوون دەرمانەو دەگەیشته گۆچكەمان، هەروەها زەرەى كەر و گرپەگرپی ئاگرى كوانووە دایساوێكان هەموو پێكەو پێشوازیی پۆژىكى نوێیان دەكرد.

“لە هەموو شوێنێكدا خەلكى، بێ ئەوێ كەسێك ئاراستەیان بكات یان رابەراییەتیان بكات كە دەبێ چى بكەن، بۆ خۆسەلماندن سەر بەخۆ هەر خۆیان خەبات دەكەن، شەمس بە سەربادانەو وەرورێكى كرد، پەیفەكانى تو یارمەتیان دەدات و منیش ئەوێ لە توانامدا بێت یارمەتیت دەدم. من خزمەتكارى تۆم.”

“وا مەلئ، بە ناقلییەو پێم گوت، تو هاوێنى منیت.”

شەمس بێ ئەوێ گۆی بداتە ناقلییەكەم، لەسەر قەسەكانى پۆیشتم و گۆتى: “ئەوێ پەژارەى كردووم ئەوێ تو لە ناوخۆ قەتیسكردندا دەژیت. جا لەبەر ئەوێ وتاریژ و ئامۆزگاریكەریكى ناودارىت، هەواداران و مریدەكانت دەورت دەدەن، بەلام دەربارەى خەلكە پەشوكیەكە چى دەزانیت؟ وەك سەرخۆشەكان و سەواڵكەرەكان و دزەكان و لەشفرۆشەكان و قوماربازەكان – كە دلدەرەوێەكان نییە و تووشى سەختترین جۆرەكانى سەتم و كۆلى دەبن. ئایا دەتوانین هەموو خەلقەندەكانى خودامان خۆش بوو؟ ئەمە تاقیكردنەوێەكى قورسە و تەنها خەلكى كەم دەتوانن پێیدا تێپەرن.”

كە درێژەى بە قەسەكەى دا، بینیم ناسكى و پەژارەكە لەسەر پوخسارى نەخش بوون، شتیكى دیکەشم بەدى كرد كە لە سۆزىكى دایكانە دەچوو. وتم: “تو راست دەكەیت. من بە خوشگوزەرانى ژپام، تەنانەت نازانم كە خەلكى ئاسایی چۆن دەژین.”

شەمس چنگى خۆلى ھەلگەرت، لە كاتىڭدا خۆلەكە لە نىوان
ئەنگۈستەكانىيە دەھاتە خوارى، بە ھىمنى لەسەرى رۆيشت: "گەر بتوانىن
بېوا بە ھەموو شتە جىاواز و دژەكانى گەردوون بەيىن، ئەوا ھەموو شتىك
لە يەك بۆدەقەدا دەتۆيتەو".

ئەوسا شەمس چلەدارىكى وشكى ھەلگەرت و بە دەورى داربەرووھەدا
جەزىكى گەورەى كىشا. كە ئەو ھى تەواوكر، ئىنجا ھەردوو بەلى بەرەو
ئاسمان بەرزكردەو، ھەك ئەو ھى بە دەستەكانى پەتيكى نادىارى گرتىت،
دەستى كرد بە وتنى ھەر ئەودونۇ ناوھ جوانەكەى خودا و ھاوكات لەنىو
بازنەكەدا دەستى بە خولانەوھە كرد، سەرەتا بە ھىمنى و لەسەرخۆ، ئىنجا مينا
ھەلگەردنى شەنى ئىوارە. زۆرى نەبرد چەشنى گەردەلوولىك بە توندى و
خىرايىيەوھە خولانەوھەكەى زۆرتەر كرد. خولانەوھە بە جۆشوخووشەكەى ئەوھەندە
دەلگىر و كارىگەر بوو، خەرىكبوو ھەستم دەكرد ھەك ئەو ھى تىكرەى
گەردوون - زەوى و ئەستىزەكان و مانگ - لەگەيدا بخولیتەوھە، دەستم بە
تەماشاكردنى ئەم سەما سەيرە كرد و ئەو وزەيەم بىرچووھە كە لىى
دەدرەوشايەوھە و رۆح و جەستەمى داگىر كەردبوو.

شەمس وردەوردە خولانەوھەكەى ھىواش كەردەوھە تا بەتەواوى وەستا. كە
ھەناسەى دەدا سىنگى دەھەژى، دەموچاوى سېى ھەلگەرا، لەناكاو ھەك
ئەو ھى بە قوولى دەنگى لە دوورەوھە بىت، گوتى: "گەردوون يەك خەلقەندەيە.
ھەموو شتىك و ھەموو كەسىك بە تۆرىكى شاردرەوھى كۆمەلە چىرۆكىكەوھە
بەستراونەتەوھە. ئىدى بزانىن يان نا، ھەموومان لە گفتوگۆيەكى بىدەنگدا
ھاوبەشىن. لەوھەدا ھىچ زەرەر و زىانىك نىيە. مېھربان بە و تەنانەت ئەگەر
قەسەكانت بى مەبەست و پاكىش بوون، چەندوچوون مەكە، چونكە پەيقەكان
كە لە زارمانەوھە ھەلدەقولىن ون نابن، بەلكو لە قالايىيەكى بىكۆتايىدا بۆ
ھەتاهەتايە دەمىتەنەوھە و لە كاتىكى گونجاودا بۆ لامان دەگەرىنەوھە. ئازارىي
تاقە مرقۇتيك ھەموومان ئازاردەدات، خووشى و گەشىي تاقە مرقۇتيك
ھەموومان دەخاتە زەردەخەنە.

يەكئ لە پىساكانى عەشق وا دەلەيت.

ئىنجا نىگايەكى خۇتىھەلقورتانى كىردىم، دەۋسى ئائومىدىيەك لە قوۋلايى
چاۋەكانىدا دياربۇ، دەۋسى خەمىك كە پىشتىر لەۋدا نەمدىبۇ.
شەمس گوتى: "پۇژى دىت تۇ لە پۇژەلەت و لە پۇژئاۋا بە دەنگى
خۇشەۋىستى دەناسرىت، ئەۋ كەسانەى كە قەت دەموچاۋىشتيان نەدى بىت،
سرووش لە دەنگت وەردەگىرن."

بە گومانەۋە لىم پرسى: "چۇن دەبىت ئەۋە رۇبۇدات؟".
شەمس لە ۋەلامدا گوتى: "لەمىانەى پەيفەكانتەۋە، بەلام مىن لىرەدا
دەربارەى ۋانەۋتتەۋە و وتارەكان قسەناكەم، بەلكو دەربارەى شىعر دەدویم."
شىعر، بە دەنگىكى پىچىچىر وتم: "ئاخر مىن شىعر دانانىم. مىن زانايەكى
ئايىنىم. قسەكەم زەردەخەنەىكى شاراۋەى لەسەر دەموچاۋى شەمس نەخش
كرد.

"ھاۋرېم، تۇ دەبىتە يەككى لە جۋانتىرەن ئەۋ شاعىرانەى كە دىنا دەيانناسىت."
خەرىكبۇ ناپەزائى دەربېر، لى نىگايە كالاكەرەۋەى چاۋەكانى شەمس
ژىۋانى كىردمەۋە و نەموىست دەحكەى لەگەلدا بكەم، بۇيە گوتى: "ئەۋەى
پىۋىست بىت پىكەۋە دەيكەن. پىكەۋە لەسەر ئەم پىگەيە دەپۇين."
شەمس بە تىفكرىنەۋە سەرى بادا و بە شىۋەيەكى ترسناك بىدەنگ بوو و
چاۋى بېرىپ پەنگە كالاۋەبوۋەكانى ئاسۇ. كە دەستى بە قسە كىردەۋە بەۋ
ۋشە شوۋمانە دەستى پىكرد كە قەت بەرۇكىان بەرنەدەدام و بەردەوام
پۇحيان بىرىندار دەكردىم: "ھەرچەندە يەكجار خەزەكەم لەگەلدا بم، لى دەبىت
خۇت بە تەنیا ئەۋە بكەيت."

لىم پرسى: "مەبەستت چىيە؟ بۇ كۆى دەپۇيت؟".
شەمس بە خەمبارىيەۋە لىۋەكانى كرژ كىردەۋە و چاۋەكانى ھەلبېرى و
وتى: "شەكە لەدەست مىندا نىيە."

بايەكى سارد مىنا ھەۋالى ئەۋەى پى بىت كە پايز ۋا لە دەرگامان دەدات،
لەپىر بەسەرماندا ھەلىكرد و ھەۋا ساردى كرد. ئاسمانى شىن و بىگەرد بە
خوناۋى فېنك ۋەك بەركەۋتنى پەپوۋلەيك ختوۋكەدەر و ناسك، دەستى بە
خوناۋ كرد. ئەمە يەكەم جار بوو بىرىم لەۋە كىردەۋە كە شەمس دەپرات. ئىدى
ئەۋە بوو بەۋاى ئازارىكى تىژ لە سىنگمدا.

سولتان وهلهد

قونیا، کانوونی به که م ۱۲۴۵

به بیستنی ئه واته واته، پهنگه هه ندی که س چیژیان وه رگرتبیت، لی من به بیستنیان ئازارم ده چه شت. ئاخو چۆن ده کری خه لکانیک ده ربارهی شتگه لی دلتیا نه بن و ئه وه نده داخ له دل و له خوبایی بن؟ خه لکیک ئه وه نده له راستیه وه دوور بن، گهر ترسناک نه بن شتیکی سهیره! ئاخو ئه وان له په یوه ندیه قووله تیناگه ن که من به باو کم و شه مسه وه ده به ستیه وه. ئاشکرایه که ئه وانه قورئانیان نه خویند و وه ته وه، خو ئه گهر بیان خویندایه ته وه، ئه وه ده یانزانی که چیرۆکگه لیککی هاوشیه وه هه ن و باسی خیر و به زه یی پو حیی ده که ن، وه ک چیرۆکی موسا و خدر.

له سووره تی (الکف - ئه شکه وت) دا، زۆر به پروونی باسی ئه وه کراوه. موسا پیاویتی پهیره و کراو و مه زن بوو و بوو به پیغه مبه ر، سه رباری ئه وه ش رابه ر و یاسادانه ریکی بیهاوتا بوو. ئه وه بوو که کاتی ئه وه هات هه سستی کرد زۆر ئاتاجی هاوه لیککی پو حیه تا چاوی ستیه می بکاته وه، ئه وه هاوه له ش ته نیا خدر بوو، که دله ره وه ی کۆستکه وتوو و که سه رداران بوو.

خدر به موسای گوت: "خودا فه رمانی پیکردم که به دنیا دا بگه ریم و ئه وه بکه م که پتویه سته بیکه م. تو ده لیت ده ته وئ له گه لمدا بیت. جا گه ره ر ده ته وئ له گه لمدا بیت، ئه و تا خو م بۆتی باس نه که م، ده ربارهی هیه شتی پرسیارم لی مه که."

موسا وتی: "ده مبینیت ئارام ده گرم و له هیه شتیکدا بیه فهرمانیت ناکه م." هه پیا یان لیکرد و له پتگه دا سه ریان له چه ندین شوین دا، لی موسا سه ری له کرده وه کانی سو پ ما بوو. به بهر چاوییه وه می ردمندا لیککی کوشت و

پاپۆپکی کون کرد. موسا خوی پی نه گیرا و لئی پرسى: "نهم کاره کاره ساتبارانهت بۆچی کرد؟".

"ئهی پیم نه وتیت که پرسیارم لی نه کهیت؟".

موسا هه موو جارئ پرسیارى لیده کرد و هاوکات تهوازوی لی ده خواسته وه و به لئینی پندهدا که دووباره پرسیارى لی نه کاته وه، لی به لئنه که ی نه ده برده سهر. له کوتاییدا خدر هوئى رهفتاره کانی خوی بۆ پروون کرده وه. موسا ورده ورده تیگه یشت که هه ندئ شت به خراپ یان به مایه ی به دبختی ده رده که ون، لی زۆر جار ده بنه مایه ی خیر و خوشیه کی له شیوه دا به کاره سات داپۆشراو، کاتیکیش شته کان پروون ده بنه وه، رهنگه بۆ ماوه یه کی دوور زیانیان لی بکه ویتته وه. ئیدی ئه و ماوه کورته ی که له گهل خدردا بوو، له ژیانیدا بوو به زۆرترین ئه زموونی سه رسوپه یته ر.

وهک له م حه کایه ته هیماداره دا دیاره، له م دنیا یه دا هه ندئ براده رایه تی هه یه بۆ که سانی ئاسایى پروون نیسه، لی راستیه که ی ئه وه یه ئه و براده رایه تییه هه ندئ که نالی تر پیکدینیت و ده بیته مایه ی فراوانکردنی حکمهت و دووربینیه کی قوولتر. شه مسیش له ژیا نی باوکمدا ئاوها ده بینم.

ده زانم خه لکی تر به و شیوازه شته که نابین که من ده بینم، ئه مهش نیگه رانم ده کات. شه مس بۆ به دبختی شته کان وا ئاسان ناکات تا خوشه ویستی و دۆستایه تی خه لکی بۆ خوی به ده ست بئیت. ئاخیر ئه و له بهر ده رگای ته کی که به شیوه یه کی هه ره شه ئامیزه وه داده نیشت و هه ر که سی بیه وئ بۆ بیننی باوکم بچیته ژوره وه، پئی لیده گریت و لئی ده پرسیت: "بۆ ده ته وئ مه ولانای مه زن ببینیت؟ ئه و دیارییه چییه که بۆت هیتاوه؟".

ئیدی میوانه که زمانى تیکده ئالیت و ده که ویتته ترمه ترم، به لکو داوای لیبووردنیش بکات شه مس پئگه ی نادات بچیته ژوره وه. هه ندئ له م سه ردانیکه رانه دواى چه ند پۆژئ دووباره به ده ستو دیاریى وهک میوه ی وشکه وه کراو یان چه ند دراوینکی زیو یان به رمالی ئاوریشم یان به رخه کۆرپه، ده هاتنه وه. شه مس به بیننی ئه م شتانه ده هری ده بوو و چاوه ره شه کانی ده بریسکانه وه و ده موچاوی سووره لده که را و دووباره ده ری ده کردنه وه.

پوڙيڪيان پياويڪ پقي ههستا و به پووي شهمسدا ههلساڻا: "ڪي ٿو مافهي پيداويت ڪه دهراي مهولانا به پووماندا دابخهيت؟ واز لهوه بيٽنه ڪه ههر ڪهسي ديت و پرسياڙي ليدههڪهيت ڪه چيي لهگهل خويدا هيناوه! ٿئي تو خوت چيت هيناوه؟".

شهمس بڻ ٿوهي ههموويان گوڻيان لئي بيٽ به دهنگيڪي بهرز وتي: "من نهفسي خوم هيناوه. لهپاي ٿودا قوربانيم به سهري خوم داوه".
پياوهڪه به ترمهترم و به شلهژاوييهوه ڪه له توورپهي زياتر بوو، دوورڪهوتوه.

* * *

له ههمان پوڙدا له شهمس پرسى ٿاخو ڪاتي ههموو خهلي ڪي به خراپي لئي تيدهگهن و پڙي ناگرن، ههست به نيگهراڻي ناکات؟ به ترسيشوه ٿهمم پنگوت ٿاخو لهم دواييهدا دوڙمنيڪي زوري بوخوي پهيدا ڪردبوو.
شهمس وا دياربوو ڪهوته بيرڪردنهوهوه و وهڪ ٿوهي ٿو شتانهي دهربارهي ٿو دهيانلٽيم، بيروڪهيهڪي پي نهبيٽ، گوتي: "بهلام من هيچ دوڙمنيڪم نيه"، لهسهي پويشت، "رهنگه عاشقاني خودا رهخنهگريان پڪابهريان ههبيٽ، لي دوڙمنيان نيه".

به ناقايلبييهوه گوتم: "بهلي، بهلام تو لهگهل خهليڪدا شهر دهڪهيت".
شهمس بهرپهرچي دامهوه و گوتي: "من شهرپان لهگهلدا ناهم، بهلڪو شهر لهگهل ههستي خو بهزلزانياندا دهڪم، ٿهميان شتيڪي جيايه".

ٿينجا به هيمني گوتي: "ٿهمه ريسايهڪه له چل ريساڪه: (ٿهم دنيايه له چيايهڪي بهفرگرتوو دهچيت ڪه دهنگي تو بداتهوه، ههموو ٿوهي دهيليت، باش پان خراپ به شيوهيهڪ له شيوهڪان بڻ لاي خوت دهگهپيتهوه. لهبر ٿوه گهر ڪهسيڪ به خراپه باسي ڪرديت، توش به ههمان شيواز به خراپه باسي ٿهوت ڪرد، ٿهوا شتهڪه خراپتر دهبيٽ. ٿهوسا نهفسي خوت دهبيٽ له بازنيهڪي بهتالدا بووته هيڙيڪي رقبهخش. لهبر ٿوه گهرهڪه به دريڙاي چل شهو و چل پوڙ دهربارهي ٿو ڪهسه به شيوازيڪي ناسڪ قسهبڪهيت و بيربڪهيتوه. له ڪوتاييدا ههموو شتهڪان لهگهل پهڪتردا جيا دهبن، چونڪه خوت له ناوهوه جيا دهبيٽ)".

گوتم: 'بهلام خه لکی دهر باره ی تو شتی زور ده لئین، تهنانهت گومان له و په یوه نندیه ی نیتوان دوو پیاو ده کهن، که ناکړی باس بکړی،' له کوتاییدا خه ریکبوو ده نگم لئیم ټیکبدات.

که شه مس ئه وه ی بیست، دهستی له سهر قو لم خاو کرده وه و وه که هه میسه زه رده خه نه یه کی ئاسووده گرتی و ئهم چیرۆکه ی بۆ گێرپامه وه.
دوو پیاو له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکي تر سه فه ریان ده کړد، که یشتنه جوگه له ئاویک که به هو ی بارانی زوره وه ئاوه که ی هه ستابوو. ئه وه نده ی نه مابوو له جوگه له که به پرنه وه، ئافره ټیکي جحیل و جوانیان بینی به تنیا وه ستابوو و ئاتاجی یارمه تی بوو. ده سبه جی یه کئ له پیاوه کان به ره و لای پویش و به باوه ش هه لگرت و له جوگه له که په راندیه وه، ئیدی له وه به ره وه داینا و دهستی دو عاخوازیی بۆ هه لپری، ئینجا که و تنه وه پئ.

له ماوه ی ئه و مه و دایه ی له سه فه ره که یان مابوو یان، پئیواری دوو هم هه ر بیده نگ و گرژ بوو و وه لامی پرسیاره کانی براده ره که ی نه ده دایه وه. دوا ی چه ند سه عاتیکی گرژی، ئیدی بیده نگیه که ی شکاند و گو تی: 'بۆچی ده ستت به ر ئه و ئافره ته که وت؟ بۆی هه بوو له خشته ت بیات! چونکه بۆ پیاو حه رامه دهستی به ر ئافره ټیکي ئاوا بکه ویت.'

پیاوی یه که م به هیمنی وه لامی دایه وه: 'هاورپم، من ئه و ئافره ته م هه لگرت و له وه به ری جوگه له که دامنا و له وئ وازم لئی هیتا، لی تو له وساو هه شتا هه ر هه لگرتو وه.'

'هه ندئ که س ئاوه ان، شه مس گو تی، ترس و بیر کرده وه ی لایه نگرانه یان به شان هه لگرتو وه و ئه و باره قورسه ده یان پلیشینیته وه. که ر له ده می یه کینکت بیست گوا یا ناتوانیت له و په یوه نندیه ی نیتوان من و باوکت ټیگات، پئی بلن با مه ژگی خوی بشواته وه.'

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۵ى حوزيران ۲۰۰۸

بېرسىت و بلىت چۆن بووم به سۆفى؟ منىش پىت دەلىم له نيوان شه و
و پۆژىكدا نه بووم به سۆفى.

ناوى راسته قىنەم كريگ ريتشارد سۆن-ه، له شارى كىنلۆ تشپىرڤى
له دايك بووم، كه به ندهرىكى دووره و دهكه وىته ناوچه به رزاييه كانى
ئوسكوته نداوه. كه رابردووم بىردهكه وىته وه، به ئەلهايەكى زۆره وه به له مى
راوكردن و ئەو گەنجانەم بىردهكه وىته وه كه بارى قورسى ماسىيان
هەلگرتبوو، هەروەها ريشووى گزۇگىاي دەريايىم بىردهكه وىته وه كه چون
مارى سەوز شۆرپووبوونە وه، ئەو بالەندە فیتووكەرانەى كه به درىزايى لمى
كه ناره كه دەفپين و كرمىان هەلدەگرتە وه، ئەو گزۇگىايانەى له هەندى شويى
دەگمەن و سەخت دەروان، هەروەها بۆنى تىژ و سوپىرى دەريام
بىردهكه وىته وه. ئىدى ئەو بۆنە و سەربارى بۆنى چياكان و دەرياچەكان و
ئەو دلىيايه خەماوييهى كه بالى به سەر ژيانى ئەورووپاي دواى جەنگدا
كىشابوو، پاشخانى مندالىى منيان پىك هينابوو.

له كاتىكدا له شەستەكانى سەدهى بيستم جيهان لينژ بووبووه وه و
بووبوو به شانۆى خۇپيشاندانى قوتابىيان و فراندنى فرۆكه و هەلگىرساندنى
شۆرپشەكان، من له هەموو ئەوانە دووربووم و له سووچىكى هيمىن و سەوز
خۆم مت كردبوو. باوكم كتيپخانهيهكى بۆ فرۆشتنى كتيپى به كارهيئراو هەبوو،
دايكميش ئەو مەپانەى به خيودەكرد كه خورىيهكى زۆر نايابيان هەبوو. له
مندالىيدا هەستم به لەزەتى ئەو تەنيايه دەكرد كه شوانەكه تىيدا دەژيا،
هەروەها ئەو هەستەى كه كتيپفروش هەيهتى. پۆژانىكى زۆر به سەر

درهختیکی به تهمەندا هەلدەزنام و دیقەتی دیمەنی دەورو بەرم دەدا و پێم وا بوو کە من هەموو ژیانم لەوێ بەسەردەبەم. دڵم ئەلھای سەرکێشی دەکرد، بەلام کێنلۆ تشپیرفیم زۆر خۆش دەویست و بەختەوەر بووم و بپروام بە شتە چاوەپوانکراوەکانی ژیانی خۆم هەبوو. ئاخر چۆن بزنام کە خودا نەخشە یەکی تری داناوە؟

دوای ئەوێ گەیشتمە تەمەنی بیست سال کەمتر، دوو شتم دۆزییەوێ کە بۆ هەتا هەتایە ژیانمیان گۆڕی، یەکەمیان ئامێری وینەگرتنی پیشەیی بوو، ئەو هەبوو ناوی خۆم لە خولێکی فێربوونی وینەیی فۆتۆگرافی تۆمارکرد و نەمەدەزانی کە خووە دەدەمە شتێ بە درێژایی ژیانم بە حەزێکی لاوەکیی دادەنێم. دوو هەمیان خۆشەویستی بوو. ئەو هەبوو ئافەرەتێکی ھۆلەندیم خۆشویست کە ناوی مارگۆ بوو کە لەگەڵ دەستە خوشکەکانیدا بە ئەورووپادا گەشتی دەکرد.

مارگۆ هەشت سال لە من گەورەتر بوو، بالابەرز و جوان و لامل بوو. خۆی بە بۆھیمی و نموونەیی و رادیکالی دادەنا و تێکەلاوی ھەردوو پەگەزەکی دەکرد، چەپرەو و ئاژاوەگیر و فرە پۆشنبیری و چالاکی بواری مافی مەرۆف و چالاکی بەرھەڵستکاری پۆشنبیری باو بوو، ھەروەھا مێنە یەکی ژینگەپارێز بوو. ئەمانە زاراوەگەلی بوون گەر یەکی لەبارەیانەوێ پرسبیری لێ کردبام نەمەدەزانی پێناسەیان بکەم، بەلام ھەر لە سەرەتاوێ سەرنجم دا کە ئەو شتێکی تر دەگەییەت: ئافەرەتێکی ئەمبەر و ئەو بەرکەر. مارگۆ ئافەرەتێک بوو دەیتوانی لە چەند خولەکییدا لە نێوان دڵخۆشییەکی زێدەرۆ و خەمۆکییەکی تەنکدا بێت و بچێت. زۆر دەمەمی بوو و ھەمیشە بەو شتە تووڕە دەبوو کە خۆی بە دوو پوویی (شیوازی ژیانی بۆرژوازیانە) لێکی دەدایەوێ. ھەولێ دەدا لە ھەموو وردەکارییەکانی ژیان بگەڕێت و دژی کۆمەلگە جەنگی بەرپا دەکرد. تا پۆژی ئەمڕۆمان ئەوێم لە لا بووئە مەتەلێک کە ھێشتا دەستبەرداری نەبووم و وازم لێی نەھێناوێ، بەلکو خۆم داوێتە دەست گێژاوی کەسایەتی دەمەمیەکیەوێ، چونکە لە خۆشەویستی ئەو دا نوقم بوو بووم.

مارگۆ پېنەوپەپۆيەكى بۆينەبوو، ھەرچەندە لېوانلىق بوو لە بۆچوونى شۆرشگىرپانە و بۆيرىيەكى رەھا و داھىنەرانە، ھاوکات گولپىكى دەستکردى فەشەل بوو. ئىدى بېيارم دا پىشتى بگرم و بېيارىزم، نەك ھەر لە دىيائى دەرەو، بەلگەو لە نەفسى خۆيشى بېيارىزم. ئايا ئەوئەندەى من خۆشم دەويست، ئەوئىش منى خۆش دەويست؟ پىم وا نىيە، بەلام دەمزانى كە ئەو بە شىوازە خۆپەرسىتىيەكەى خۆى كە برىتى بوو لە روخاندنى خود، خۆشى دەويستم.

بەم جۆرە تەمەنم بىست سال بوو لە ئەمستردام گىرسامەو، ئىدى لەوئى ھاوسەرگىرىمان كرد. مارگۆ كاتى خۆى بۆ ئەو پەنابەرانە تەرخان كرد كە بە ھۆكارى سىياسى يان مەوى پوويان كەردە ئەوروپا. بەواى كارەكەيەو لە رېكخراويك كە سەرپەرشتى پىويستى پەنابەرەكانى دەكرد، كۆمەكى ئەو زىيانلىكەوتوانەى دەكرد كە لە ھەموو شويىنكى دىياو بۆ ھۆلەندا ھاتبوون و ئەمىش بووبوو بە فرىشتەى فرىادپرەسيان و زۆر لەو خىزانانەى لە ئەندونىسيا و سۇمال و ئەرژەنتىن و فەلەستىنەو ھاتبوون، ناوى كچەكانى خۇيان نا مارگۆ.

لى من ئەوندە بايەخم بە شتە گرینگەكان نەدەدا، چونكە سەرقالى ئەو بەووم پەلم بەرز بىيتەو. دواى ئەو لە كۆلپىزى كارگىرپى دەرچووم، لە كۆمپانىيەكى نىودەوئەتى كارم كرد. مارگۆ گوينى بە بارودۆخم يان مووچەكەم نەدەدا، ئەمەش واى لىكردم تەماخم بكەوئە سەر وەديھىتەنى دەستكەتى توورەھات. زۆر تىنووى دەسەلاتخووزى بووم و دەمەويست دەوسى دەست و پەنجەم بەسەر ھەموو دىيادا جىيەئىم.

پلانم بۆ ھەموو ژيانمان دانابوو، بېيارمان دابوو دواى دوو سال ئىنجا منداڵ بىخەينەو. دوو كىژۆلە ئەو وئەيەيان تەواو دەكرد كە لە ھەزرى خۆمدا بۆ خىزانپىكى نموونەى وئەم كىشاپوو. لەو بانەپۆژەى لە بەردەممان دياربوو دلىا بووم. لە ولاتىك دەژياين لە ھەموو ولاتانى سەر زەوى ئاسايشى زياتر تىدا بوو، يەكئەبوو لەو ولاتانەى كە ئازاوەيان تىدا بلابووبووو ھەو ھەلگى ھەك داركاژىكى ئاويلپراو بە لىشاو پوويان دەكردە ئەوروپا. لە ھەپەتى لاويىتى بووين و تەندروسىتىيەكى باشمان ھەبوو و يەكترمان خۆشدەويست.

ئىستا زۆر ھەستەمە بېروابكەم كە من گەشتوومەتە تەمەنى پەنجاوچار
سالى و مارگو مردووه.

مارگو يەكجار لەشساغ بوو، لە سەردەمىكدا ئەو پووهكخۆر بوو، ھىشتا
ئەم وشەيە نەناسرابوو. ھەولى دەدا خواردنى تەندروست بخوات و بەردەوام
وەرزشى دەکرد و ھىچ دەرمانيكى نەدەخوارد. دەموچاوه پەريئاساكەى
تەندروستى لى دەتكا و بەردەوام جەستەى باريكەلە و لاواز بوو. بە جۆرى
بايەخى بە خۆى دەدا لەگەل جياوازي نىوان تەمەنمان، من لەو بەتەمەنتر
دياربوم.

مارگو بە شيوەيەكى چاوه پواننەكراو مردنيكى ئاسايى مرد. شەويكيان
لەدواى سەردانيكى بۆ لای پۆژنامەنووسيكي پووسی كە داواى پەنابەريتي
كردبوو، لە گەپانەوهدا لە ناوہ پراستی پيگەى خيڤرا ئۆتۆمبيلەكەى پەكى
دەكەوئت. ئىدى شتيكى كردبوو لەگەل كەسيتي پراستەقینەى ئەودا نەدەگونجا.
ئاخر ئەو ژنيك بوو بە كەمى وابەستەى ياساكان بوو. ئىدى لەجياتى ئەوہى
چار لايتى ھەلبكات و چاوه پيى بەھاناھاتنەوہ بكات، ئۆتۆمبيلەكەى
جيدەھيلىت و بەپي بەرەو گونديكى نزيك دەپوات. چاكەتيكى خۆلەميشي
تاريك و پانتۆليكى تۆخى لە بەر بوو و ھىچ ئاماژەيەكى ھەك لايت يان ھەر
شتيك واى لى بكات كە ببينري، پيى نەبوو. ئىدى بارەھەلگريك كە لە
يۆگسلافياوہ دەھات لى دەدات. شوفيرەكە گوتبووى نەيديوہ، چونكە مارگو
بەتەواوى لەنيو تاريكەشەوہكەدا توابووہوہ.

پۆژانيك گەنج بووم. خۆشەويستی چاوه كانمى بۆ ژياننيكى جوانتر
كردەوہ، بەلام دواى ئەوہى ئەو ژنەى كە خۆشم دەويست لەدەستم دا،
گۆپانيكى گەورە لە شيوەمدا پووى دا، ئىدى نە ئەو لاوہ بووم و نە ئەو پياوہ
پيگەيشتووہ، بەلكو بووم بە ئاژەليكى سەندمكراو. ئەم قوناغەى ژيانم ناو دەنيتم
پيتى (س) لە وشەى (سوفى).

ھيوادارم بەم نامە دريژە بارتم گران نەكردپيت.

لەگەل خۆشەويستيم.

عەزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەه‌وای ئەو شەرمەزارییەیی که له مزگەوتەکه تووشم بوو، ئیدی خاوەن سۆزانیخانەکه ڕینگەیی نەدەدام بۆ هیچ شوینی دەرچم و بۆ هەتا هەتایە له سۆزانیخانەکه بووم بە بەندکراویک، بەلام ئەو بێزاری نەدەکردم، چونکه ئارەزووم له هیچ شتیک نەما بوو.

ئەو دەموچاوەی که بەیانیی هەموو پۆژیک له ئاوتنەدا سلاوی لێدەکردم تا دەهات زەردتر هەلەدەگەرا، قژم شانە نەدەکرد، یان پوومەتەکانم هەلەدەگلۆفی تا ڕەنگی سووراوکه بگرن. کچه‌کانی دیکه خەریکبوون له پوختسارم دەرەوینەوه له‌بەر ئەوێ سەرنجراکیش نەبوو، دەیانگوت سەرۆسه‌گوتت وا دەکات مەعمیلەکان بته‌کێنەوه. ڕەنگه قسه‌که‌ی ئەوان راست بووبیت. پۆژیکیان پێیان گوتم که مەعمیلیک سووره له‌سەر ئەوێ بمیینیت، بۆیه هەستم بە دلناییه‌ک کرد.

کاتی بۆم دەرکه‌وت که ئەو پێپرسه، ترسم لێنیشت. که له ژووره‌که‌دا به‌ ته‌نیا له‌گه‌ڵیدا بووم، لێم پرسی: "ه‌سحه‌سیکی وه‌ک تۆ لێره چی ده‌کات؟". به‌ ده‌نگیکی قورسی هێماداره‌وه گوتی: "ده‌ی باشه. خۆ هاتنی من بۆ سۆزانیخانەیه‌ک له‌ چوونی له‌ شفرۆشیک بۆ مزگه‌وت نامۆتر و سه‌یرتر نییه‌". گوتم: "من دلنیا بووم که له‌و ڕۆژهدا ده‌ته‌ویست بمکوژیت. من به‌ ژیانم قه‌رزاری شه‌مسی ته‌وریزیم".

وتی: "جاریکی تر له‌ به‌رده‌م مندا ناوی ئەو زه‌ندیق و کافره قیزه‌ونه به‌ ده‌متدا نه‌یه‌ت".

"نەخیر ئەو خوانەناس نییە، نازانم چیم بەسەرھات، لێ گویم لە خۆم بوو
 ئاوا دەلێم: "لەو پۆژەووە شەمسی تەوریزی چەند جاری سەردانی کردووم".
 "ئاوا! دەرویشیک و لە سۆزانیخانە بیت!، پیپرس مشەمشیکی لێوە هات،
 ئەوەم لا سەیر نییە".

وتم: "شتەکە وا نییە. ئەوەی تۆ بیرى لێدەکەیتەووە قەت وا نییە".
 لەو پێش باسی ئەوەم بۆ کەس نەکردبوو، ئیدی نازانم چى وای لێکردم
 کە ئیستا ئەوە بە پیپرس بلێم، بەلام شەمس لەم چەند مانگەى دوایدا هەموو
 هەفتەیەک سەرى لێدەدام. نازانم چۆن دەیتوانی بى ئەوەی کەسێک ببینیت بە
 تاییەتی خاوەن سۆزانیخانە، دزە بکات و بێتە ناو سۆزانیخانەکەو. پەنگە
 کەسێکی تر مەزەندەى ئەوەی بکردایە کە جادووی پەش دەکات، بەلام
 دەمزانى کە ئەمە راست نییە و شەمس پیاویکی باشە - برادارە - و بەهرەى
 تاییەتی هەیە. جگە لە دایکم لە کاتی منداڵیدا، شەمس تاکە کەسێک بوو کە
 بەبى بەرانبەر بە ناسکی و نیانی مامەلەى دەکردم. هەر ئەو بوو فێرى کردم
 گەر شتەکە گەشتە ئەوپەرى خراپیش، ناوێمدا نەبم. کە پێم گوت کەسێکی
 وەک من ناتوانیت لە پابردووی خۆی پزگار بیت، یەکی لە پێساکانى
 بیرھێنامەو کە دەلێت: (پابردوو لێکدانەوێ و ئایندە خەیاڵە. دنیا وەک
 ئەوەی هێلێکی راست بیت لەمیانەى پۆژگارەو ناچوولیت، تا لە پابردووەو
 بەرەو ئایندە بڕوات، بەلکو پۆژگار لەمیانەى ئێمەو لە ناوەوەماندا لە چەندین
 لۆلەپى بیکۆتاییدا دەجوولیت. هەتاھەتایی زەمەنى پەھا ناگەینیت، بەلکو
 نەمری دەگەینیت. گەر ویستت پووناکی هەتاھەتایی تاقى بکەیتەو، ئەوا
 دەبیت پابردوو و ئایندە لە ئاوەزت دەربکەیت و لەنێو چرکەساتى ئیستادا
 بژیت).

شەمس لەسەر قسەکەى بەردەوام بوو: "وەک دەبینیت، ئەم ساتەى ئیستا
 هەموو ئەوەیە کە بوو و هەموو ئەوەشە کە دەبیت. کاتی لەم راستییە
 تێدەگەیت، ئیدی شتى نامینیت لێى بترسیت، ئەوسا دەتوانیت هەتاھەتایە ئەم
 سۆزانیخانە بەجى بهیلت".

* * *

پتپرس سهیری دهموچاوی دهکردم. وهک ئه وهی له ژووره کهدا که سیکه دیکه مان له گه لدا بیت، چاوی راسته ی به ره و لاوه خیلکرده وه، که سیک که من نه مده بینی، ئه مهش ترساندمی.

زانیم ئیدی ناییت باسی شه مس بکه م، قایی بیرهم دایی و به په له هه لئوقوراند.

که واته شاره زاییت له چی هه یه؟، دوا ی ئه وهی پتپرس قاییکی دیکه ی بیره ی خوارده وه، لئی پرسیم: "ئه ری ئیوه ی کچان به هره یه کی تاییه تیتان نییه؟ ئایا سه مای پوژه ه لاتی ده زانیت؟".

وتم به هره یه کی له م بابه تانه م نییه، ئه و به هره انه یش که له پابردوودا هه مبوون، دوا ی ئه وهی تووشی نه خو شیه کی نادیار بووم، له ده ستم دان. ئی ئه گهر خاوه ن سو زانیخانه که ش بژنه ویت شتی ئاوا به یه کیک له مه عمیله کان ده لیم، ئه واهه ده مکوژیت، لی ئیدی گوئی پی ناده م. هیوام ده خواست که پتپرس ئه م شه وهی له گه ل کچیکی ترده به سه ر بیات، به لام پتپرس هیوا پرایی کردم، چونکه دهستی به سه رباده ن کرد و گوئی که ئه و گوئی به وه نادات. ئینجا کیسه یه کی ده رهیتا و ماده ده یه کی قاوه یی سوور ئامالی پژانده ناو له پی و هاویشتییه ده مییه وه و دهستی به جوینی کرد، ئینجا لئی پرسیم: "ئایا که میکت ناوی؟".

سه ری نه خیرم له قانده. ئاخه ده مزانی ماده ده که چییه.

"تو نازانیت چیت له ده ست داوه"، که له سه ر ته خته خه وه که پراکشا جهسته ی سه ربووی پادهستی تلپاکه که بوو.

له و ئیواره یه دا، پتپرس دوا ی ئه وهی به وای بیره که و هه شیشه که وه ههستی به خاوبوونه وه کرد، به شانازییه وه دهستی به باسکردنی ئه و کاره ساتانه کرد که له مه یدانه کانی جهنگدا بینییوونی. وتی هه رچه نده که جهنگیزخان مردووه و لاشه که ی داپزاوه، به لام هیشتا سیبه ر و تارمایی ئه و له گه ل سوپاکانی مه غولدا یه. هه ر تارماییه که ی ئه وه سوپای مه غول هانده دات په لاماری کاروانه کان بدات و دیهاته کان تالان بکات و داگیریان بکات، ئافره تان و پیاوان سه ربهریت. ئینجا دوا ی ئه وهی سه دان که س ده کوژران و بریندار ده بوون و دهیان که س دوا هه ناسه یان ده دا. باسی ئه و بیده نگیه ی بق کردم

که وهک سیپالئیکی تهنک له شهوانی زستانی سارددا بالی به سهر مهیدانی جهنگدا دهکیشا. به دهنگیکی ئالۆز گوتی: "ئهو بیدهنگیهی که دوی کارهساتیکی گهره بال دهکیشیت له ههموو ئهو دهنگه بیستراوانهی سهر زهوی هیمتره".

به ورتهورت گوتم: "شتهکه زۆر خهمین دیاره".

لهناکاو قسهکان چکیان کرد، ئیدی شتی نهبوو قسهی له سهر بکهین. قۆلی گرتم و به رهو سهر جیخهوه که پالی نام و جلهکانی له بهر داکه ندیم. چاوهکانی بیتشه رمانه تر و دهنگی بهر زتر بوو. بۆنی تیکه لهیهکی له بۆگه نی حه شیش و ئارهقه و برسیتی لیده هات. مسته کۆلهیهکی توندی لیدام. هه ولّم دا خۆم بخه مه لاه و رانه کانم خاوبکه مه وه تا ئازاره زۆره کهم سووک بکه مه وه، به لام به ههردوو دهستی فشاریکی توندی خسته سهر سینگم و له شوینه کهی خۆم وشکی کردم. ئیدی وهک بوو که لهیهکی بزواو که دهستیکی نادیار بیجوولیتیت به بانمه وه دهیهینا و دهیبرد تا پرژانندییه ناوم. دیاربوو که ئهو توورهیه و گیلانه دهجوولایه وه. ترسام که دووباره بکه ویته وه سهر باری په پیوون، به لام له پر هه موو شتی کوتایی هات. هیشتا له بانم بوو و به رقه وه دیقه تی ده دام، وا دیاربوو ئهو جهستهیهی که پیش چهند چرکه یه ک وروژانده بووی، ئه میستا بوو بوو به مایه ی قیزهاته وهی.

"جله کانت له بهر بکه"، فه رمانی پیدام و خۆی خسته لاه.

جله کانم له بهر کرد و به تیل چاو سهیریم ده کرد ئه ویش که می تلیاکی خسته ده مییه وه و گوتی: "ده مه وی له ئیستا به دواوه بیسته دۆستم"، به ده م قسه وه قه پۆزی به رهو ده ره وه ده ره په راند.

پرووی نه دابوو که مه عمیله کان داوی شتیکی وام لی بکه ن. خۆم ده مزانی ئه م جوړه شته چاره سهر بکه م، ئیدی بیروکه یه کی درۆم هه لده به ست و وام پیشان ده دا که گوا یا له و زیاتر خزمه تی که سی تر ناکه م و دۆستی ئه وم، به مه رجی بۆ رازیکردنی خاوه ن سۆزانیخانه که پاره یه کی زۆر تر بدات، به لام ئه مرۆ نه مو یست خۆم ئاوها پیشان بده م.

وتم: "ئاتوانم ببم به دۆستت، چونکه به م زووانه ئه م سۆزانیخانه یه جیده هیلم".

پیپرس وهک ئه وهی سه مه ره ترین شتی له ژیانیدا بیستبیت، له قاقای
 پینگه نینی دا، ئینجا به دلنیا بیه کی ته واهوه وتی: "ناتوانیت ئه وه بکهیت".
 ده مزانی که نابیت به ره و پرووی بیمه وه، به لام خۆم پێ به رزه وت نه کرا و
 گوتم: "من و تو ئه وه نده جیا وازیمان نییه. له مه و بهر هه ریه که مان شتگه لیکمان
 کردووه زۆر لێی ژێوانین، به لام تو به وای پینگه و رێوشوینی مامته وه به
 هه سحه س (پاسه وانی شه وانه) دامه زراویت، لێ من مامیکم نییه پشتم بگریت".
 ده موچاوی پیپرس وشک هه لگه را، له تو وره بیان چاوه سارد و سه ره کانی
 کرانه وه. به ره و لام ته کانی دا و به پرچ رایکی شام. به گرمه گرم گوتی: "من
 له گه لندا نه رم بووم، تو خۆت به چی ده زانیت؟".
 زارم هه لێنا تا شتی بلیم، به لام ئازاریکی تیز بیندهنگی کردم. پیپرس
 مسته کۆله یه کی توندی به ده موچاومدا کیشا و به ره و دیواره که ره تی پێدام.
 ئه مه یه که م جار نه بوو ئاوها لیم بدهن، مه عمیلیکی زۆر لێیان دا بووم، به لام
 نه ک به م دل ره قیه.

* * *

پیپرس له سه ر زه ویه که ته ختی کردم و به جێنودان به توندی به پێله قه
 که وته ویزه ی باسکه کانم و لاقه کانم. هه ستم کرد له ژیاندا سه مه ره ترین
 ئه زموونم بینی. له و ساته دا پێچم ده خوارد و ئازارم ده چه شت، جه سته م له بهر
 زه بری هه ر لێدانیکدا ده پلێشایه وه، ئیدی پۆحم - یان وام هه ست ده کرد که
 ئه وه پۆحه - له جه سته م جیا ده بیته وه و ده بم به کۆلاره یه کی کاغه زینی ئازاد.
 دوا ی که مه کیک له بۆشاییدا ده ستم به خولانه وه کرد، ئیدی وهک ئه وه ی
 تو وره درایتمه نێو سه ره تای دروست بوونیک هیمنه وه و بهر هیه شتیک
 نه که ویت و شوێنیکیش نه بیت په نای بۆ بهیت، به ئاسانی ده ستم به خولانه وه
 کرد و به سه ر په ریزی گهنمی تازه دره و کراودا فریم. له وێ (با) له چکی سه ر
 کچانی جوتیاری ده فراند، له شه ویشدا لێره وه لێر گوله ئه ستیره کان چه شنی
 ئاگری یاری تروسکاییان ده دا. وا دیار بوو خه ریک بووم ده که وتم، به لام من
 پوووه وه و ده که وتم، به ره و ئاسمانی قوول و بێن.

ئاخۇ من لە گيانەلادا بووم؟ ئەگەر ئەمە مردن بېت، ئىدى نامترسىنىت.
 كەمى پەژارەكەم سووك بوو. لە شويتىكى پاك و رەھا سووك كەوتم،
 ناوچەيەكى ئەفسووناوى و بوو لە توانای هېچ شتىكدا نەبوو بەرەو خوار
 رامبىكىشىت. لەناكاو زانيم كە من لە سەختترين دۇخى ترسدام، كەچى لە
 نەترسانى خۆم سەرم سوپما. ئەى ھەر ترسى ئەو ئازاردانە نەبوو وای
 لىكردم بە درىژايى ئەم ماوہيە نەويزم سۆزانيخانەكە جى بهيلم؟ ئىدى مادام
 لە مردن ناترسم، بە خوشحاليیەو زانيم كە من ئەم كونی جرجانە جیدەهيلم.
 شەمسى تەوریزی راستى دەوت، تەنھا پىسىيەك ئەو پىسىيەكە كە لە
 ناوہوي مرقدا مۆلى خواردووہ. چاوەكانم نوقاند و كەسىتيەكەى ترمم
 ويناكرد، پاك، تۆبەكار، گەنج. ئىدى سۆزانيخانەكەم بەجى ھىشت و دەستم بە
 ژيانىكى نوئ كەرد، كە پېبوو لە لاويتى و پېروابەخوبوون، ژيانىك لىوانلىو لە
 ئاسايش و ئارامى و خوشەويستى. ھەرچەندە خوینم لەبەر دەپۆيشت و
 باسكەكانم تريوہ تريويان دەكرد، بەلام ديدىكى دلبزوين و يەكجار راستەقىنە
 بوو. بى دەستى خۆم، بزەم كەوتە سەر لىوان.

کیمیا

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەتەمابووم دەربارەى قوولترین ئاستەکانى خویندەنەوہى قورئانى پیرۆز لەگەڵ شەمسى تەوریزی قسە بکەم و پرسىارى لى بکەم، لى چەند هەفتەىەک بوو هەلم بۆ هەلنەدەکەوت. هەرچەندە ئیمە لەژێر یەک میچدا دەژیاين، بەلام قەت چاومان بە یەکتر نەدەکەوت. ئەم بەیانیهى خەریکی حەوشەمالین بووم، لە تەنیشتمەوہ پەیدا بوو و وام بە خەیاڵدا هات کە سەرودلى لە دۆخیکدا یە دەکرى قسەى لەگەڵدا بکرى. ئەم جارە نەک هەر توانیم بۆ ماوہیەکی زۆرتر قسەى لەگەڵدا بکەم، بەلکو توانیم تەماشای چاوہکانیشى بکەم.

"کیمیای ئازیزم، کاروبار چۆن دەروات؟"، بە خوشییەوہ پرسى.

شەمس وەک ئەوہى هەر ئیستا لە خەو رابوو بێت یان خەونىکی دیکەى دیبیت، خاوخلیچک دیاربوو. زانیبووم کە خەون دەبینیت و ئەمىستا فێربوو بوو ئاماژەکانى لیکەدایەوہ. ئاخىر هەر جارێ خەونى دیبا رەنگى زەرد هەلنەگەرا و چاوہکانى خەوالوو دەبوون.

"بەم زووانە زریانیک هەلنەکات"، شەمس ورتەورتىکی کرد و چاوى بەرەو ئاسمان هەلبێرى کە خەریک بوو کړیوہیەکی خۆلەمیشى دەکرد و یەکەم بەفربارىنى سالاکەى رادەگەياند.

پێم وا بوو هەلەکەى لەبارە تا ئەو پرسىارەى لى بکەم کە دەمى بوو لە خەیاڵدا بوو. بە وریاییەوہ وتم: "لە یادمە کاتى پیتگوتم کە هەموومان بەپێى قوولیی بیرکردنەومان لە قورئان تیدەگەين؟ لەوساوہ دەمەویست دەربارەى ئاستى چوارەم پرسىارت لى بکەم".

شەمس ئاۋرى لى دامەۋە و خەرىكبوو نىگەي پوخسارم بسووتىنىت.
 ھەزم دەکرد بە بايەخەۋە تەماشام بکات، چونکە تا دەھات قۆزتر دەھاتە
 بەرچاۋم، بە تايىبەتى ئەۋ دەمەي لىۋەکانى کرژ دەکردهۋە و کەمى تەۋىلى
 تىگدەنا.

گوتى: "ناكرى ۋەسىي ئاستى چوارەم بكرى، چونكە دواى ئەۋە قۇناغىك
 ھەيە زمان لە ئاستىدا دەستەوسانە. كاتى دەچىتە ھەرىمى عەشقەۋە ئىدى
 ھەۋەجەي زمان نابىت."

ۋەتم: "ئومىدەۋارم پۆژى بىت بچمە نىۋ ھەرىمى عەشقەۋە، دەسبەجى
 شەرم دايگرتم، بەلام لەسەرى پۆيشتىم: "مەبەستم ئەۋەيە تا بتوانم قورئان بە
 دىدىكى قولتەرەۋە بخوئىنمەۋە."

سوۋكە بزەيەكى سەير لەسەر لىۋەکانى شەمس نەخش بوو و گوتى:
 "گەر ئەۋە لە ناۋەۋەتدا خۆى مت كرديت، دەتوانىت ئەۋە بکەيت، ھەروەھا
 دەتوانىت لە شەپۆلى چوارەمدا خۆت نوقم بکەيت تا دەگەيتە جۆگەلەكە."

من ئەم ھەستە تىگەلەيەم بىرچوۋبوۋەۋە كە جگە لە شەمس كەسىكى تر
 نەيدەتوانى بىوروژىنىت. ئەۋ دەمەي بە تەنىشتىيەۋە دەۋەستم، ھەست دەكەم
 كىژۆلەيەكم و سەرلەنۆي فىرى بنەماكانى ژيان دەبم، يان ئافرەتىكم و ئامادەم
 گېرى ئاگرى ژيان لە مندالدىنى خۆم بەربدەم.

لېم پرسى: "مەبەستت لەۋە چىيە ئەگەر لە ناۋەۋەتدا خۆى مت كرديت؟
 مەبەستت چارەنۋوسە؟"

"بەلى ئەمە راستە، شەمس سەرى لەقاند.

"بەلام واتاى چارەنۋوس چىيە؟"

"ئاتوانم پىت بلىم چارەنۋوس چىيە. ھەموو ئەۋەي دەربارەي چارەنۋوس
 بتوانم بۆتى باس بکەم لە يەكى لە چل پىساكەي عەشقدا بەرجەستە دەيىت:
 (چارەنۋوس ئەۋە ناگەيەنىت كە ژيانت بە چارەنۋوسىكى ھەتمىيەۋە بەندە،
 بۆيە گەر ھەموو شتەكان بۆ چارەنۋوس جى بھىلىت و ھاۋبەشى لە ژەنىنى
 مۇسىقاي گەردوون نەكەيت، بەلگەي نەزانىنى رەھايە. مۇسىقاي گەردوون
 ھەموو شوئىنىك دەگرىتەۋە و لە چل ئاستى جياۋاز پىكدىت. چارەنۋوسى تو

ئەو ئاستەيە كە ئاوازی خۆتى تىدا دەژەنیت، پەنگە ئامىرى مۇسقاكەت
نەگىزىت، بەلكو ئەو پلەيە دەگىزىت كە لە ژەنىندا دەستپەنگىنیت).

بە نىگايەكى شلە ژاوەو تەماشایم كرد، چونكە شەمس ھەستى كرد
پىويستم بە لىكدانەو ەي قسەكەيەتى. دەستى خستە سەر دەستم و بە ناسكى
گوشىي و بە دووچاوى قوول و خومارەو ە گوتى: 'با چىرۆكىكت بۆ
بگىرەو ە'.

ئەمە چىرۆكەكەيە كە بۆي گىرەمەو ە:

پوژىكيان كچىكى جھىل دەربارەي چارەنوسى خۆي پرسىارى لە
دەرويشىك كرد. دەرويشەكە وتى دەي با پىكەو ە برۆين و چاويك بە دنيدا
بگىرەين. ئەو ەندەي نەبرد تووشى كە ژاوەيەك بوون، بكوژىكيان بۆ مەيدانىك
دابوو ەپىش تا لەسىدارەي بدن. دەرويش پرسىي: 'ئايە ئەم پياو ە لەبەر ئەو ە
لەسىدارە دەدرى، چونكە يەككىك بۆ كپىنى ئەو چەكەي كە ئەم يەككىكى پى
كوشتوو ە، پارەي پىداو ە؟ يان لە كاتى تاوانەكەدا يەككىك پىي لى نەگرتوو ە تا
تاوانەكە نەكات؟ يان لەبەر ئەو ەي دواجار دەستگىر كراو ە؟ ئايە لەم
مەسەلەيدا ھۆ و ئەنجام لە كوین؟'.

قسەكەم پىي برى و گوتم: 'ئەم پياو ە بۆيە لەسىدارە دەدرى، چونكە
ئەو ەي كىرەو ەيەتى كاريكى قىزەو ە و ئەمەش پاداشتى كىرەو ەكەيەتى. كەواتە
ھۆكار ھەيە و ئەنجامىش ھەيە. شتى باش ھەيە و شتى خراپىش ھەيە، لە
نىوان ھەردوو كيانىشدا جياوازی ھەيە'.

'ھىي كىمىاي جوان، شەمس وەك ئەو ەي لەپەر ماندوو بوو بىت بە
دەنگىكى نەرم وەلامى داو ەو ە، 'تۆ حەزت لە جياكردنەو ەيە، چونكە پىت وايە
ئەو جياكردنەو ەيە ژيان ئاسان دەكات. ئەي ئەگەر شتەكان بە شىو ەيەكى
پوون نەبوونايە؟'.

'بەلام خودا داوامان لىدەكات كە پوون بىن، ئەگىنا چەمكى حەلال و
حەرام نەدەبوون، بەھەشت و دۆزەخىش نەدەبوون. ئەو بىنە بەرچاوت گەر

نەتوانىت بە ئاگرى دۆزەخ خەلكى بىرسىنىت، يان بە چۈنە بەھەشت پاداشت
نەكرىن و ھان نەدرىن، ئەو ھە دىيادا خراپەكارى زۆرتر دەبوو.

بەفرەكە بەدەم باو ھەرتدەبوو، شەمس داچەمايە ھە تا لەچكەكەم
توندبكاتە ھە. كەمەكتىك بە پىنە وشك ھەستام، بۆنىكى خوشى لىدەھات كە
تىكەلەيك بوو لە بۆنى درەختى سەندەل و كارەمان، سووك ھەك بۆنى
خاكي پاش باران. ھەستەم بە گرېكى گەرمى نىو ھەناوم و شەپۆلىكى ئارەزوو
لە نىوان لاقەكانم كرد. شتەكە سەير و تىدامان بوو، بەلام ئەو بە ھىچ جۆرى
تىدا نەمايو.

"لە ھەشقدا سنوورەكان تىكەل دەبن، شەمس بەدەم قسە ھە بە جۆرە
مىھر و بايەخىكە ھە تىي دەروانىم.

تۆ بلىت دەربارە ھە ھەشقى خودايى بدوئەت يان ھەشقى نىوان ئافرەت و
پىاو؟ يان ئاماژە بۆ ھەردووكيان دەكات؟ ئەى شتىك ھەيە كە ناوى (ئىمە)
بىت؟

شەمس بەبى ئەو ھە ئاگاي لە غايەكانى من بىت، لەسەر قسەكانى
رۆيشت و گوتى: "بە لاي مەنە ھەلەل و ھەرام گرېنگ نىن. من ھەزدەكەم
ئاگرى دۆزەخ بكوژىنمە ھە و ئاگر لە بەھەشت بەربدەم تا خەلكى لەپاي
خوشەويستىيەكى پاك و بىگەرددا، خودايان خوشبوئ.
وتم: "گەرەكە لەنىو خەلكى باسى ئەم شتەنەكەيت. خەلكى خراپەن،
ئەو ھە تۆ دەبلىت ھەمويان تىيىناگەن."

لەسەر روخسارى شەمس بىزەيك دەركەوت كە نىشانە ھە ئازايەتى و
بوئىرى دەگەياند. ئىدى رېگەم پىدا دىلم بكات، ناولەپە گەرم و قورسەكەى
خستە ناو لەپم.

"رەنگە تۆ راست بكەيت، بەلام پىتە و نىيە كە ئەو زاتىكى گەورەترم
پىدەدات تا بە ئاشكرا بۆچوونى خۆم دەربىرەم؟ سەربارى ئەو، ئەو كەسانەى
كە كەچىين و گوئىشان گرانە. بە ھەرجۆر بەواى گوئىچكە داخراوەكانيانە ھە،
واى دادەنن ھەمو ئەو ھە من دەبلىم كفرىكى تەواو."

‘هه موو ئه وانه ی به منی ده لئیت شیرین و جوانن’.

شه مس نیگایه کی کردم که نیشانه ی باوه پنه کردن و تا پاده یه ک
سه رسو پمان بوو، لئ من له و پتر سه رم سوپما، ئاخر چۆن ده کری شتیکی
ئاوها بلیم؟ تو بلئیت جلّه وم بۆ ههستی خۆم شل کردیت؟ دیاره جنۆکه یه ک
یان شتیکی له و جۆره دهستی لئ وه شان دووم.

‘به داخه وه م، باشتروایه ئیستا برۆم’، به ده م قسه وه پاپه پریم.

له شه رماندا پروومه ته کانم داگیرسابوون، به وای ئه و شتانه ی که
وتبوومان و ئه وانه شی که نه مانو تبوون دلم که وتبووه خورپه خورپ. به په له
له حه وشه که به ره و ماله وه پۆیشتم، به لام کاتی پامده کرد، هه رئه وه تا زانیم
که له دالانه که تیپه پریم. ئیدی له مه ولا ناتوانم ئه و راستیه فهرامۆش بکه م که
پتی گه یشتووم: ئه ویش ئه وه یه که من شه مسی ته وریزیم خۆشده وئ.

شەمس

قۇنيا، كانوونى دووم ۱۲۴۶

بۇ ھەندى كەس دووزمانى و ناوزپاندنى خەلكى و جوين پيدانيان،
سروشتى دوومەن. واتە وات و پروپاگەندەى زۆرم دەربارەى خۆم
پىگە يىشتوونەتەو. لەوساوە ھاتوومەتە قۇنيا، قسەوباسى ھەلبەستراوى زۆر
بلاوبوونەتەو، بەلام بەو سەرم سورنامىنىت. ھەرچەندە قورئان دەلىت كە
دووزمانى و ناتۆرە ھەلبەستىن بۇ خەلكى گوناھىكى گەرە، لى زۆربەى
بەشەر، مەگەر چۆنھا، دەنا ھەولئادەن لەم بارەيەو خۇيان بەرزەوت بكەن.
ئەوان واز لە لاقرتیکردن بە سميئە تاشراو كەم ناھىتن، يان بەدواى ئەو
ئافرەتە زىناكارانەدا دەگەرین تا بەردبارانيان بكەن، لى كاتى شتەكە دیتە سەر
دووزمانى كە لای خودا گوناھىكى گەرە، نازانن گوناھىكى گەرە دەكەن.
ھەموو ئەمانە چىرۆكىكم بىردەخەنەو.

پۇژىك پىاوچىك لە سۆفییەك نزىك دەبیتەو و بە ھەناسەبىركى پىى
دەلىت: 'ھۆ سۆفى، ئەھا تەماشای ئەوئى بكە، ئەوانە سىنيان پىئە'.
سۆفییەكە بە ھىمنى وەلامى دایەو: 'جا ئەو چ پەيوەندىيەكى بە ئىمەو
ھەيە؟ ئايا شتەكە تايبەتە بە ئىمەو؟'.
پىاو كە ھاوارى كرد: 'ئاخر ئەوانە ئەو سىنيانە بۇ مالى ئىو دەبەن. ئەى
ھىشتا شتەكە پەيوەندىی بە تۆو نىيە؟'.

مەخابن! خەلكى بەردەوام چاويان بىوہتە سەر سىنى ئەوانى تر، جا
لەبرى ئەوئى خەرىكى كاروبارى تايبەتى خۇيان بن، بىرپار لەسەر ئەوانى
دىكە دەدەن. سەرم لەو شتانە سور دەمىنى كە ھەلیدەبەستىن! ئاخر كاتى
گومان لە يەككە دەكەن و ناوى دەزپىنن، خەيالى سەركىشيان سنوور

تیده په پښت. له م شاره دا هندی پټیان وایه که من سهرکرده یه کی نه پښی
 گروو پټکی تلیاکیه کانم، به لکو هندیکیان له وه دورتر ده پون و بانگه شه ی
 نه وه ده کن که گویا من کوړی کی دیکه ی ئیمام ئیسماعیلیم له قه لای نه له موت،
 هه روه ها ده لټن که من خه ریکی نه فسوون و جادووی ره شم و نه فره ت له هه ر
 که سیک بکه م ده سبه جی ده مریت، هه روه ها هندیکی دیکه تومه تیکی قیزه و نیان
 خستووه ته دووم که گویا جادووم له پومی کردووه، جا بق نه وه ی نه م
 جادووه به تال نه بیته وه، ناچارم کردووه که به ره به یانی هه موو پوژئ
 شو ربای مار بخوات.

کاتی نه و چه نه چه نه ده ژنه وم، پیده که نم و جټیان ده هیلم. ئاخر له وه
 زیاتر چیم له ده ست دیت؟ نه و رقه ی نه وان هه لیان گرتووه چ زیانیک به
 ده رویشیک ده که یه نیت؟ نه گهر ده ریا هه موو دنیا قووت بدات، مراوی چ باکی
 هه یه؟

به لام من هه ست ده که م هندی که سی ده ور به رم په ژاره دایگرتوون، به
 تاییه تی سو لټان وه له د، که لویکی ژیره و دلنیام به م زوانه ده بیته
 یارمه تیده ری باوکی. ئینجا کیمیا، کیمیا ی جوان.. که نه ویش دوودل دیاره،
 به لام له نیتو هه موو نه م زور بلټیه دا له هه مووی خراپتر نه وه یه که
 تانه وته شه ریکی زور بهر ناوبانگی پومی ده که ویت. ئاخر نه و وه ک من
 رانه هاتووه قسه ی ناشیرینی خه لکی بژنه ویت. که ده بینم هندی کالقام قسه ی
 سووکی له باره وه ده کن، خه مبار ده بیته، زور ئازار ده کی شم. له ناخی
 مه ولانادا جوانیه کی یه کجار زور هه یه، به لام له ناوه وه ی مندا بریکی جوانی
 و بریکی دزیوی هه یه، بویه من له و زیاتر ده توانم مامه له له گه ل کریتی
 خه لکیدا بکه م، به لام زانایه کی سه نگین که له گه ل په روشی و به ره نجامی
 لوژیکی راهاتیت، چون بتوانیت به ره نگاری قسه ی پروپوچی نه زانان
 بیته وه؟

سه یر نییه که محمه د پیغه مبه ر وتوویه تی: "من به زه یم به سی جوړه
 که سدا دیته وه: نه و ده وله مه نده ی سامانه که ی له ده ست داوه، نه و به پیزه ی که
 پیزی له ده ست داوه، نه و زانایه ی نه فامان ده وریان داوه."

پهنگه ئه وه له قازانجی پرمیدا بیت. ناوزپاندن په گه زیکی ئازار به خشه،
 به لکو بۆ گۆرینی ناوه وهی پرمی پتویسته. ئه ویک به دریزایی ژیا نی هه موان
 پیزیان لینگرتبوو و سه رسامی بوون و لاساییان ده کرده وه و خاوه ن
 ناوبانگیکی بیگه رد بوو، ئیستا نازانیت چۆن ده بی خه لکی خراپ لینی تی بگه ن و
 په خنه ی لیبگرن. قهت هه سستی به و لاوازی و ته نیاییه نه کرده وه که ناوبه ناو
 خه لکی تر هه سستی پی ده که ن، خو که سیش نه فسی به رزی ئه وی
 نه پرووشاندوه، به لام ئه و ئاتاجی ئه وه یه. له گه ل ئه وه ی ناوزپاندن و
 قسه بۆ هه لبه ستن ئازار به خشه، به لام بۆ سۆفیه کی گه پیده سوو د به خشه،
 ئه مه ی خواره وه پیتسای سییه مینه: سۆفی پاسته قینه ئه وه یه، ته نانه ت گه ر له
 هیچیش تاوانبار بکری و له هه موو لایه که وه هیرشی بکریته سه ر، ئه و ته نها
 وشه یه کی ناشیرین به ره و پرووی په خنه گره کانی ناکاته وه و به ئارامیه وه
 به رگه ده گریته. سۆفی گازانده له که س ناکات. ئاخو چۆن ده کری دوژمنیک
 یان پکا به ریک یان ته نانه ت (ئه وانی دیکه یه ک) هه بن، له کاتی که دا له پله ی
 یه که مدا (نه فسیک) نه بیت؟ چۆن ده کری به کیک هه بیت گله یی لئ بکات، له
 کاتی که دا جگه له (تاک و یه کتا) که سی تری تیدا نییه؟

ئىلا

نورتامبىتن، ۱۷ى حوزيران ۲۰۰۸

باوانەكەم ئىلا، ئەوسا بەوپەرى نىسانىيەو داوات لىكردبووم كە دەربارەى خۆم زۆرتت بۇ باس بكەم. لە راستىدا ئاسان نىيە دەربارەى ئەم ماوہىيەى ژيانمت بۇ بنووسم، چونكە ھەندى شتم دىنئەوہ ياد، نامەھوئى دووبارە بىرى خۆمىيان بىتمەوہ. لەگەل ئەوہشدا بۆتيان باس دەكەم:

دواى ئەوہى كە مارگۇ مرد، گۆرانيكى گەورە بەسەر ژيانمدا ھات. دواى ئەوہى ھاوشىنى كۆمەلى (مدمن - خووپتوہگر)م كرد، لە ئەمستردام شەوانە ھاتوچۆى يانەكانى سەمام دەكرد كە لەوہ پىش ھاتوچۆم نەدەكردن. ئىدى لە شوپنە ناشايستەكاندا بەدواى رابواردن و دەستگەرمكردنەوہدا دەگەرەم. ئاوا ھەبووم بە بوونەوہرىكى شەوگەر و تووشى كەسانىك بووم كە نەدەبوو تووشيان بىم، لەنئو نوئىنى كەسانى نەناسدا بىداردەبوومەوہ. بەم ئاواھايە لە ماوہى چەند مانگىكدا كىشەم پتر لە بىستوپىنج رەتل كەمىكرد.

بۇ يەكەم جار لە ژيانمدا ھىروئىنەم ھەلمژى و پشامەوہ و نەخۆشكەوتم، نەخۆشى گەياندمىيە دۇخىك بە درىژايى رۆژەكە نەمدەتوانى سەرم ھەلبىرم، چونكە جەستەم ماددەى سىركەرى رەتدەكردەوہ، ئەمەش ئامازەيەك بوو بەرەو ڤووم بووبووەوہ، بەلام پەندەم لى وەرەنەدەگرت. دواى ماوہىيەكى كەم لەجياتى ھەلمژىن، دەرژىم بەكار دەھىتا، وەك ماريوانا و تلياك و كوكايىن - ئىدى ئەوہى بەردەستم كەوتبا تاقىم دەكردەوہ. زۆرى نەبرد تا بە جەستە و ئاوەزەوہ كەوتە دۇخى سەرلىشىوان و شلەژانەوہ - ھەموو شتىكم دەكرد تا خۆم بەسەر پتوہ بەھىلمەوہ.

که دهچوموه دؤخی سهرگه رمییه وه، پلانی سه یرم بۆ خۆکوشتن داده نا، ته نانه ت جارێکیان وهک چۆن سوکرات خۆی ژهرخواردوو کرد، هه ولّم دا خۆشاوی شه وکه رانی* ژهرراوی بخۆمه وه، به لام دیاربوو کاریگه ری ژهره که بایی ئه وه نه بوو کارم تیبکات، یان ئه و گیایه په شه ی که به نه یی له چیشخانه یه کی چینی کریم که خواردنی ئاماده یان ده فروشت، ته نها گیایه کی ئاسایی بوو، یان په نگه فیلیان لیکردبم و جۆره چایه کی سه وزیان پی فروشتبم. چهن دین رۆژ که به یانی له خه و راده بووم، خۆم له شوینی نامۆ ده بینیه وه و که سێکی تازهم به ته نیشت خۆمه وه ده بینیی. ئافره تان ده یانلا واندمه وه و ئاگادارییان ده کردم، له گه ل ئه وه شدا له ناوه وه مدا هه مان بۆشایی هه لیده کۆلیم. ئه و ئافره تانه ی ده یانلا واندمه وه و ئاگیان لیم بوو، هه ندیکیان له ته مه ندا له خۆم مندا لتر بوون و برێکیان له خۆم زۆر به ته مه نتر بوون. له ماله کانیا ن ده مامه وه و له سه ر جیخه وه کانیا ن ده نوو ستم و کۆتایی هه فته م له کوخته کانیا ن به سه رده برد، خواردنیا ن بۆ دروست ده کردم و جلی خه وتنی میرده کانیا ن له به ر ده کرد، بۆ کرپنی پیویستییه کانم له بازار کارتی متمانه ی ئه وانم به کار ده هینا، له گه ل ئه وه شدا ئاماده نه بووم که مترین ئه و خۆشه ویستییه یان پی ببه خشم که لیا ن ده ویستم و بیگومان شایسته ی بوون.

ئه و ژیا نه ی که هه لم بژاردبوو به خیرایی زیانی گه وه ی لیندام. ئیدی کاره که م و هاوړیکانم له ده ست دا، له کۆتاییدا ئه و باله خانه یه شم له ده ست دا که من و مارگۆ رۆژانێکی زۆر به خته وه ریمان تیدا به سه ربردبوو. دوا ی ئه وه ی ده رکه وت که ئیدی من توانای ئه م جۆره شیوازی ژیا نه م نه ماوه، له نیا ن چهن دین مالی هاو به شی ساده دا ده ستم به گۆزه گۆز کرد. له رۆتروام له یه کێ له م مالا نه پانزه مانگ زیاتر مامه وه، که نه ده رگای حه شه ی هه بوو، نه هی ژووره وه، ته نانه ت گه رما وه که یشی ده رگای نه بوو. ئه وانه ی له وێ نیشته جیپو وین له هه موو شتی کدا هاو به شبو وین: سترانه کانمان، خه و نه کانمان،

* شه وکه ران: ده رختیکی ژهرراوییه و گولیکی سپیی هه یه و لاسکه که ی سه وزه. له کۆندا یۆنانیه کان وهک شیوازیکی کوشتن ده رخواردی ئه و که سانه یان ده دا که فرمانی له سیداره دانیان بۆ ده رده چوو. (وه رگیزی کوردی).

خەرجىيەكانمان، ماددەھۆشبەرەكانمان، خواردنمان و جى خەوتنمان. ئىدى جگە لە ئازار، لەھەموو شتىكىدا ھاوبەش بووين، دواى سالانىك لە ژيانى نىو ماددەھۆشبەرەكان و بەرەللايى، بەرەو خوارەوھى خوارەوھە شۆرپوومەوھە و بووم بە تارمايىھەكى ئەو پياوھى كە جارەن ھەبووم. بەيانىيەك كاتى دەموچاوم دەشت، تەماشاي ئاوينەكەم كرد، لاويكى ئاواھا داھىزراو و غەمگىنم بەو شىئەھە قەت نەبىنيو. گەرەمەوھە سەر جىگەكەم و مينا مندالىك لە سەلاي گريانم دا. لە ھەمان پۆژدا ناو ئەو سەندووقانەم پشكىنى كە شتەكانى مارگۆم وەك يادگارىيەك يەك لەدواي يەك تىدا پاراستبوون: كىتەكانى، جلوبەرگەكانى، شىرتى گۆرانىيەكانى، تەوقەكانى قژى، دەفتەرەكانى، وىنەكانى. ئەوھەبوو ھەمووم لەنىو سەندووقەكان دانايەوھە و بەسەر ئەو مندالە ئاوارانەدا دابەشم كردن كە خۆى سەرپەرشتى و چاودىرىي دەكردن، ئەمانە ھەمووى لە سالى ۱۹۷۷دا بوون.

لەسايەى خوداھە كارىكى وىنەگىم لە گۆفارىكى گەشتىارى ناوداردا دۆزىيەوھە. بەم جۆرە جانتايەك و مارگۆم لەگەل خۆمدا ھەلگرت و سەفەرى باكوورى ئەفرىقيام كرد و وازم لەو پياوھەينا كە بووبووم بە ئەو. لە چياكانى ئەتلەس لە بىبابانى گەرە تووشى زانايەكى ئەنتروپۆلۇگىيە بەرىتانى بووم و بىرۆكەيەكى دامى. لىي پىرسىم ئاخۇ دەمەوى بىم بەو يەكەم وىنەگەرە پۆژئاوايىيە بەرەو پىرۆزترىن شارەكانى ئىسلام دزە بكەم. نەمدەزانى باسى چى دەكات. ئىنجا گوتى لە سەودىيە ياسا ھەرامى كردوھە كە جگە لە موسلمان كەسى دىكە بچىتە ناو مەككەي پىرۆز و مەدىنەي مەوەرەوھە، ھەرەھا رىگە بە كرېستىيان و جوولەكە نادىر بچەن نىو ئەو دوو شارەوھە، كەسىش نەيتوانىوھە رىگەيەك بدۆزىتەوھە تا بچىتە ناو ئەو دوو شارەوھە و ھەندى وىنە بگىرىت، ھەرەھا ئەوھەشى پى گوتم گەر دەستگىرم بكەن، ئەوا لە زىندان بەندەم دەكەن، يان رەنگە شتىكى لەوھە خراپترەم بەسەر بىت. بە بايەخەوھە گوىم بۆ ھەلخستبوو، چونكە پۆششتن بۆ خاكىكى قەدەغەكراو و جىتەجىكرەنى شتىك كە لەوھەپىش كەس بۆى نەكرابوو، سەربارى ئەو ناوبانگ و پارەيەى لە كۆتايىدا دەستم دەكەوتەن، وايان لىكردم

پژینى ئەدرىنالىن لە جستەمدا قولىپ بدات. ئىدى بىرۆكەكە وەك چۆن
مەنجهلىك هەنگوین هەنگ رادەكىشىت، ئاوها رايكىشام.

زانا ئەنترۆپۆلۇگياكە پىنى وا بوو كە من بە تەنيا ناتوانم ئەو بەكەم و
حەوہجەم بە میانگیرى و پەيوەندى ھەيە، پيشنيارى كرد پەيوەندى بە خوشكە
سۆفییەكانى ناوچەكەو بەكەم، ئینجا وتى: 'تۆ چووزانىت. رەنگە قایل بن
يارمەتیت بدەن'.

ھیچ شتیكم دەربارەى سۆفیگەریتی نەدەزانى و بایەخیشم پى نەدەدا.
كاتى رەزامەندیان پيشان دا كە يارمەتیم بدەن، شادمان بووم چاوم بەو
سۆفییانە دەكەویت كە تەنيا وەك ئامرازىك بۆ وەدیھینانى ئامانجەكەم
تەماشام دەكردن و ھیچى تر.

ئىلا، ژيان سەیرە. لە كۆتایی شتەكەدا، نە ئەوسا و نە لەدوايیدا و تەنانەت
نە دواى ئەوێ بووم بە موسلمان، نە بۆ مەككەى پیرۆز چووم و نە بۆ
مەدینەى منەوەرە. ئەوہبوو چارەنوس بەرەو رینگەيەكى تەواو جیاواز
بردمى، بەرەو گۆرانیكى چاوەپوانتەكراوى پروداوەكان، گۆرانیكى ئەوتۆ
دواى ماوەیەك ئامانجە راستەقینەكەش بایەخى نەما. ھەرچەندە نیازەكانى من
سەرەتا لە نیازىكى ماددىی پروتەوہ ھەلقولابوو، لە كۆتایی گەشتەكەدا بووم
بە پیاویكى تر.

بەلام سۆفیگەریتی، لە توانای كىدایە بزانیت كە ئەوێ من بۆ وەدیھینانى
مەبەستەكەم دامناوو، خۆى بوو بە مەبەست؟ من ئەو بەشەى ژيانم ناوناوہ
دیدارم لەگەل پیتی (ۆ) لە وشەى سۆفى.

دلخواز

عەزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

بەو بەفرە ی باریبوو، شەقامە پیچاوپیچ و تەنگەکان دەدرەوشانەو، هەر ئەو پۆژە سۆزانیخانەکەم جێهێشت کە پۆژیکی ناخۆش و خەمین بوو و ساردترین پۆژەکانی چل سال لەمەوبەر بوو. بە گۆیسوانە ی مالهکان و منارە ی مزگەوتەکاندا چلوورە ی تیژ شۆرپووبووووە و جوانییەکی دلرفینی هەبوو. کە ئێوارە داها ت سەرما توندی کرد و لە شەقامەکە چەند پشیلە یەکم دی، مووہکانی سمیلیان بووبوو بە تالی تەنک و بەستوو، خیرا دەپۆیشتن و لەپەر دەوستان. چەند خانوو یەک لە ژێر قورسایێ بەفردا بەلادا هاتبوون و پووخابوون. لە شار ی قونیا دا بیتەواکان لەدوای پشیلەکان سەختترین دەردەسەرییان دەچەشت. شەش لاشە ی بەستووم بینی، هەموویان وەک دۆخی مەلۆتکە یی ویکهاتبوونەو و مینا بۆ ژیانکی باشتر و گەموگوپتر چاوەپوانی سەرلەنوێ لەدایکبوونەو بەکن، زەردەخەنە یەکی خۆشنوودی لەسەر دەموچاویان بوو.

پۆژیکیان دەمەوخۆراوا، ئەو دەمە ی هەموو کچەکان پیش دەست پیکردنی چالاکی شەویان، سەرخەویک دەشکێن، لە ژوورەکە ی خۆم دزەم کرد و جگە لە کەم ی جلۆبەرگی سادە، هیچم لەگەڵ خۆمدا هەلنەگرت. پۆشاکەکانم و ئەو جلە ئاوریشمانە ی کە بۆ مەعمیلە تایبەتیەکان لە بەرم دەکردن، جیم هێشتن. هەموو ئەو شتانە ی لە سۆزانیخانەکە دەستم کەوتبوون، دەبوو هەر لەوێ بمێننەو.

لە ناوەرپاستی پە یژەکە دا مانۆلیام دی کە لە لای دەرگاسەرەکییەکە وەستابوو و گەلای درەختکی سوورباوی دەجوی کە خووی پێوہ گرتبوو.

له ناوهختدا كۆتاييان هاتوو نهكەين كه ليرە كاريان كردوو، هەروەها لەو
بۆنە دەگمەنانهی كه باسما دەكردن، هەولمان دەدا ناويان نههينين، چونكه
پنويسى نهدهكرد لەناو گۆرەكانيان بيزاريان بكەين، ئاخىر ئەوان ژيانىكى
سەختيان بەسەربردبوو، باشتەر وا بوو وازيان لى بئين تا له مردنهكهياندا
ئاسووده بن.

"تەنانەت گەر توانیت راشبكهیت، ئەى چۆن بژیویى خۆت پەيدا دەكەیت؟"،
مانۆلیا بە پێداگرییهوه ئەمەى گوت و لەسەرى پۆیشت: "ئاخىر له برسان
دەمریت".

ئەوێ له چاوهكانى مانۆلیادا دەمبىنى ترس بوو - نهك له ترسى ئەوێ
كه سەرکهوتوو نهيم و سزا بدریم - ، بەلكو له ترسى ئەوێ كه سەربكهوم.
گەر بۆى كرابا ئەویش ئەو شتەى دەكرد كه من خەونم پێوه دەدى، بەلام هېچ
زاتى نهدهكرد خەونەكەى بىنیتە دى، بۆیه ئیستا بەواى بویرییهكه مەوه ریزی
دەگرتم و هاوكات پقیشى لیم دەبووهوه. زوو كهوتمه دوودلى و گومانهوه،
خۆ ئەگەر دەنگى شەمسى تەوریزی له سەرمدا دەنگى نهدايهتەوه، لهگوین
بوو بگهپیمهوه.

گوتم: "مانۆلیا، لیمگهپى با بپۆم. ئیدی پۆژىكى تر لیرە نامیتمهوه".
دواى ئەوێ پپرس لى دام و مەرگم بە چاوى خۆم بىنى، هەستم دەكرد
شتیكم تیدا گۆراوه و ئیتر گهراوهوهى بۆ نیه، هەستم دەكرد ترس له ناخمدا
پهویوهتەوه. بە هەر جۆر ئیدی گویم پى نهدهدا و بپيارم دا پاشماوهى ژيانم
بۆ خودا تەرخان بكەم. ئەوه گرینگ نیه ئەو ماوهیه يەك پۆژ يان چەندین
سالى تر دەخایەنیت. ئاخىر شەمسى تەوریزی وتى بپوا و عەشق بنیادەم
دەكەن بە پالەوان، چونكه ترس و دلەپاوكى له دلیدا بنبر دەكەن. ئاوها
خەرىك بوو له مەبەستهكەى تێدەگەیشتم.

سەیر لهوهدابوو كه مانۆلیاش لهوه تیگەیشتبوو، بە نىگایهكى دوورودریژ
و پوون تەماشای كردم و خۆى دایه لاوه و پێگەى پێدام تا دەربچم.

ئىلا

نورتامبىتون، ۱۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بەرئىز ئىلا،

سوپاس بۇ رېزىنلاندنەكت. خوشحالم كه تۇ پۇمانەكەمت بەدلە و زۇر
بىرى لىدەكەيتەو. ھەرچەندە من رانەھاتووم باسى رابردوو بكم، پىم سەيرە
كه باسكردنى رابردوو بۇ تۇ وای لىكردم ھەست بە بارسووكى بكم.
ھاوینی ۱۹۷۷م لە مەغرىب لەگەل كۆمەلى سۆفى بەسەر برد. ژوورەكەم
سادە و بچووك و سېى بوو، لە كەلوپەلى پىويست زياترى تىدا نەبوو:
ھەسىرىك بۇ نوستن، چرايەك، تەسىيچىكى ەنەبەر، چەند ئىنجانەيەكى گول
بە تەنىشت پەنجەرەكەو، نوشتەيەكى چاوەزار، مېزىك لە دارى گویز
دروستكراو كە دیوانىكى رۆمى لە يەكك لە چاوەكانىدا بوو. ئىدى نە تەلیفون
و نە سەعات و نە كارەباى تىدا بوو. ھەر گۆشەم بەو نەدەدا. ئاخىر مېك
چەندىن سال لە خانووگەلىكى مىللى و ساكاردا ژىابووم، ئىدى لە تەككەكى
دەرویشەكاندا ژيانم لە لا قورس نەبوو. سەيد سامىد يەكەم ئىوارە لە تەككە
بۇ ئەوہى لە دۇخم دلنیا بىت ھات بۇ ژوورەكەم و گوتى ئەوان زۇر
خوشحالن لەگەلىاندا بىتمەو تەو دەمەى كاتى رۆيشتنم بۇ مەككەى پىرۆز
دیت، بەلام بە مەرجى نابىت ھىچ جۆرە ھۆشەرىك بەكار بەئىت.
لە يادەمە چون مندالىك دايىبابى بىيىنن وا دەستى خستووتە نىو پاكەتە
پسكويتىكەو، دەموچاوم سوورھەلگەرا. چۆن زانىيان؟ ئايا كاتى لە دەرەوہ
بووم ناو جانتاكەمیان پشكنیوہ؟ دواى ئەوہ تا لە ژياندا ماوم ئەوہم بىرناچىت
كه سەيد پنى گوتم: 'كاكە كرىگ، ئىمە پىويستمان بەوہ نىيە ناو كەلوپەلەكانت
بېشكنىن تا بزائىن ئاخو ماددەھۆشەرەكان بەكار دىئىت يان نا، بەلكو
چاوەكانت گەواھى دەدەن كه تۇ خووپتوہگرى.'

ئىلا ئەوئەي مايەي پىكەننە، ئەوئەيە من تا ئەو پۇژە خۇم بە خووپئوئەگر-
مدمن دانەدەنا، بەلكو دالنيا بووم كە خۇم بەسەر شتەكەدا زال دەبم و
ماددەھۆشبەرەكان يارمەتيم دەدەن كىتشەكانم چارەسەربكەم. ئەوئەبوو سەيد
ساميد گوتى: 'هتوركدنەوئەي ئازار بە ماددەي ھۆشبەر بىنپىناكرى، كاتى
كارىگەربىيەكەي نامىتت، ئازارەكە وەك خۇي دەمىتتەوئە'.

دەمزانى ئەو پاست دەكات. بە شىوازيكى خۇنەشكاندەوئە ھەرچى
ماددەي ھۆشبەرم پى بوو پادەستم كردن، تەنانت ئەو ھەبى
خەوليكەوتتەنەشم دانى كە دەمخواردن. زوو بۇم دەركەوت كە پلانەكەم
ئەوئەندە بەھىز نەبوو تا لەمەولا لەتەنگزە دەرم بەيتت. لە ماوئەي ئەو چوار
مانگەي كە لەو تەكى بچووكە نىشتەجى بووم، بەلئەكەم نەبردەسەر. ئىتر بۇ
كەسەك كە پى باش بىت گىژوور بىت نەك بەئاگا، تەنانت گەر لايدەش بىت
زەحمەت نىيە ماددەي ھۆشبەر بدۆزىتەوئە. شەويكىان بە سەرخوشى بۇ
تەكىكە گەرپامەو، بىنيم ھەموو دەرگاكان لە ناوئەو داخراون، ئىدى لىيرام لە
باخچەكە بنووم. پۇژى دوايى سەيد ساميد ھىچ شتىكى لى نەپرسىم و منىش
ھىچ تەوازىيەكەم بۇي نەھىنايەوئە.

سەربارى ئەم رووداوئە شەرماوئەرانە، لەگەل سۇفییەكاندا گونجام و
ئىواران چىژم لەو ھىمىنيە وەردەگرت كە لە تەكىكەدا ھەبوو و ھەستم بە
ئارامىيەكى تاييەتى دەكرد، لى ئارامىيەكە سەير بوو، ھەرچەندە راھاتبووم كە
لەژىر يەك مېچدا لەگەل كەسانى تر بژىم، لەوئ شتىكى ترم دەستكەوتبوو كە
لەوئەوبەر نەمىنيبوو، ئەوئ شتتى ناخ بوو.

لە پوالەتدا ھەموومان ژيانىكى ھاوبەش دەژباين، پىكەوئە دەمانخوارد و
دەمانخواردەوئە، ھەموومانىش ھەمان كارمان دەكرد، بەلام چاوەروانى
ئەوئەمان لى دەكرا كە لە ناوئەوئەماندا بە تەنيا بىمىتتەوئە و لە ناوئەوئەي خۇمان
رايمىتتىن، بۇ ئەمەش ھانىيان دەداين: لە رىگەي سۇفيگەرىتتەوئە يەكەم شتى كە
دەيدۆزىتەوئە ھونەرىكە كە دەبىت لە ناوئەوئەگەي ھەموو خەلكىدا بە تەنيا بىت،
ئىنجا دەگەيتە ئەوئەي كە ھەموو خەلكى لەئىو تەنيايى تۇدا خۇيان ھەشارداوئە
و دەنگىشيان لە ناوئەوئەي تۇدايە.

کاتی له مه غریب چاوه پتی یارمه تیی سؤفیه کان بووم تا به بی کیشه بؤ مه که که ی پیرۆز و مه دینه ی منه وهره برۆم، دهستم به خویندنه وه ی فلسفه ی سؤفیتی و شیعر ی سؤفیه کان کرد. سهرتا ئه مه م بؤ په واندنه وه ی بیتاقه تی و بیزار ی ده کرد و له وه باشتريشم دهست نه ده که وت بیکه م، دواچار به بایه خیکی زۆرتره وه دهستم پیکرد، ئیتر وه ک که سیک تا یه که م قومی ئاو نه خواته وه نازانیت که تینوه، بینیم هه ره ونده سؤفیه گهریم ناسی، پتر ئه له ی که وته سهرم. له نیو هه موو ئه و کتیبانه ی که له و هاوینه درێژده خویندمنه وه، شیعره کانی پۆمی بوون که کاریکی گهره یان لیکردم.

دوای سنی مانگ، سهید سامید له ناکاو وتی که من که سیک دینمه وه یاد، دهرویشیکی گه ریده که ناوی شه مسی ته وریزییه. هه ندی که س شه مس به دوو پوه کی بیچارو وروو داده نین، به لام گهر پرسیار له پۆمی بکهیت، ئه و له وه لامدا پیت ده لیت که شه مس مانگ و خۆره. گیرۆده ی بووم، به لام شته که تنه ا خۆتیه له قورتان دینک بوو. که گویم له سهید سامید ده گرت و ئه ویش باسی شه مسی ده کرد، ته زوویه ک به بربره ی پشتما تیده په پری و ئه و ههسته سهیره م له لا دروست ده بوو که من له وه وپیش ئه وم بینوه.

ئهمیستا، په نگه بلیت که من دینم، لی سویند به خودا دهخۆم، له و ساته دا له پشته وه گویم له دهنگیکی سووکی ورشه ی ئاوریشمیک بوو، سهره تا له مه ودا یه کی دووره وه بوو، ئینجا دهنگه که تا دههات زۆر و زۆرتتر نزیک ده بووه وه، ئینجا له نه بوو سییه ری که سیکم بینی. له وه یه شنه ی ئیواره بوو بیت که له نیو چله کانه وه ده بزوا. له ناکاو زانیم که من له مه ولا پئویستم به وه نییه بؤ هیچ شوینیک برۆم. له و ئاره زوو به رده وامه بیتاقهت و بیزار بووم، که به بی دهستی خۆم و به ته کانی به رده وام بؤ شوینانی تر، بؤ شوینی دوور سه فه رم ده کرد.

هه ر شوینیکم ویستبا له وئ بووم، ئه وه ی ئاتاجی بووم مانه وه و رامان بوو له ناوه وه ی خۆم. ناوی ئه م به شه نوئییه ی ژیانم ده نیم دیدارم له گه ل پیتی (ف) له وشه ی سؤفی.

له گه ل خۆشه ویستیم

عه زیز

شەمس

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بەھيانىي ئەو پۇژە لە ھەموو پۇژانى تر خىراتر پۇيشت و ئاسمان نزم
و خۆلەمىشى بوو. چاۋەپوان دەكرا رۇژىكى پر رووداو بىت. درەنگە
عەسرىكى ئەو پۇژە، پۇمىم لە ژوورەكەى خۆى بىنى، لە نزيك پەنجەرەكە
دانىشتىبوو، پامابوو و تەوئلى خاوبووبوۋەو، بە پەژارەو ئەنگۈستەكانى
بەسەر دەنكەكانى تەسبىحەكەيدا دەجوولاندى. ژوورەكەى بەواى پەردە
مەخمەلى و قورس و نىمچە داخراۋەكانىيەو نىوہ تاريك بوو، لى لەو
شۈينەى كە پۇمى لى دانىشتىبوو گورزە تىشكىكى سەيرى خۇرەكەى
دەكەوتە سەر و شتىكى لە شىۋەى خەونى بە دىمەنەكە بەخشىبوو. لە خۇم
پرسى ئاخۇ دەبى پۇمى ئەو نيازە راستەقىنەيە بىيىت كە لە پشت ئەو
شتەوہيە من داواى لىدەكەم بىكات، يان تووشى شۆك دەبىت و بىزار دەبىت؟
لە كاتىكدا ۋەستابووم و لە بىگەردىيى چركەساتەكە تىدەگەيشتىم و جۇرە
شلەژانىكىش داىگرتىبووم. بەرچاوم پرووناكبوۋەو، كەچى پۇمىم لە تەمەنى
خۆى گەورەتر و لاوازتر ھاتە بەرچاۋ. عەبايەكى سەۋزى تىرى لە بەر بوو و
لە ھەمان شۈين دانىشتىبوو. لە ھەر كاتىكى تر بەسۈزتر و بەخشندەتر
دىاربوو، بەلام نىشانەيەكى ھەمىشەيىم لە شىۋەى خۇمدا لە دلىدا بىنى.
دەسبەجى لە دوو شت تىگەيشتىم كە ئەمانەن: پۇمى سەردەمى پىرىتى ھەر
لەم مالاۋا بەسەر دەبات، دوۋەميان ئەو برىنەى دواى من جىدەمىنىت قەت
سارپىژ نابىتەو. ئىدى چاۋەكانم فرمىسكىان تىزا.
"ئايا تو باشىت؟ تو پەنگت زەرد ھەلگەپاۋە" پۇمى وتى.

زۆرم له خۆم كرد زەردەم بیتی، بەلام قورسایى ئەوەی نیازم بوو بیلیم بارگرانییهکی خستە سەرم. دەنگم پەژارەئامیز و لەوە کەمپەرۆشتر بوو کە خۆم دەمەویست، هەرچۆنێ بێت وتم: "ئەمە راست نییه. من یەكجار تینووم و لەم ماله‌دا شتی نییه تینووتیم بشکینیت".

پۆمی پرسیی: "ئایا دەتەوێ داوا له کیرا بکەم ئاخۆ دەتوانیت چی بکات تا گری تینووتیه‌کەت دا‌بمرکیتە‌وه؟".

"نەخێر، چونکە ئەوەی من پێویستمە له ناندین دەست ناکەوێت، بە‌لکو له مە‌یخانه هەیه، وەك دە‌بینیت هەست دە‌کەم حەزم لێ‌یه سەر‌خۆش بێم".
وام پێشان دا کە من سەرنجی نیشانه‌کانی ئەو تینگە‌یشتنەم نە‌داوه کە له دە‌موچاوی پۆمی نە‌خش بوون، لە‌سەر قسە‌کەم بە‌رده‌وام بووم: "لە‌جیاتی ئە‌وهی بۆ ناندین بچیت تا ئاو بخۆیتە‌وه، ئایا دە‌تەوێ بۆ مە‌یخانه بچیت تا شە‌راب بخۆیتە‌وه؟".

"مە‌بە‌ستت ئە‌وه‌یه کە تۆ داوام لێ‌ده‌کەیت شە‌رابت بۆ پە‌یدا بکەم؟". پۆمی بە‌ده‌م پرسیار‌کردنە‌وه، وشە‌که‌ی دوا‌یی به‌ جۆره‌ جە‌ختێکی ئە‌وتۆ در‌ک‌اند مینا نە‌وێریت بیلێت.

"راسته". زۆر مە‌نتە‌بارت دە‌بێم گەر تۆزی شە‌رابمان بۆ پە‌یدا بکەیت. دوو قاپ بە‌شمان دە‌کات، یە‌کێ بۆ تۆ و یە‌کێ بۆ من، بە‌لام تکایه‌ چاکە‌یه‌کم له‌گە‌ڵدا بکە. کاتی بۆ مە‌یخانه دە‌چیت، نە‌که‌ی تە‌نیا دوو قاپه‌که‌ بێ‌نیت و بگە‌ڕیتە‌وه، بە‌لکو کە‌مێ ب‌مێنە‌وه و بۆ خە‌لکی قسە‌ بکە. من لێ‌ره‌ چاوه‌ڕێت دە‌کەم و پێ‌ویست ناکات پە‌له‌ بکەیت".

پۆمی نی‌گایه‌کی نیم‌چه توورە و نیم‌چه سە‌رسو‌رمانی کردم. دە‌موچاوی ئە‌و فە‌قییه‌م له‌ بە‌غدا ها‌ته‌وه یاد، ئە‌وه‌ی کە دە‌یه‌ویست یا‌وه‌ریم بکات، بە‌لام لە‌وه دە‌ترسا گەر شە‌راب بخواتە‌وه ئا‌برووی دە‌چیت، چونکە ئە‌وه‌نده له‌ قسە‌وقسە‌‌لۆکی خە‌لکی دە‌ترسا، وای لێ‌هات ئە‌وه نە‌کات. ئە‌م‌یستا پرسیم: ئایا ناوبانگی پۆمیش وای لێ‌ده‌کات کە ئە‌وه نە‌کات؟

بە‌لام کاتی پۆمی هە‌ستایه‌ سەر پێ و سە‌ری له‌قاند، هە‌ستم به‌ ئاسوودە‌یه‌کی گە‌وره‌ کرد.

"قەت سەرم بە مەيخانەيەكدا نەكردووه و لە ژيانمدا تامی شەرابم نەكردووه، پێمیش وا نيينە كە شەرابخواردنەوه ئەوەندە شتێكى لەبار بێت كە دەبێ بىكەم، بەلام من بپروايەكى تەواوم بە تۆ هەيه، چونكە بپروام بەو خۆشەويستىيە هەيه كە پێكەوه گرێداوين. بىگومان هۆيەك هەيه تا ئەو داوايەم لێ بكەيت. گەرەكە ئەو هۆيە بزانم. وا دەپۆم تا شەرابەكە بێنم."

ئینجا دوواخوازى لىكردم و پۆيشت.

كە ژوورەكەى جێهێشت، لەسەر زەوييەكە پاكشام و كەوتمە دۆخىكى كەيفسازى قوولەوه.

تەسبيحە عەنبەرەكەى پۆمىم هەلگرت كە جێى هێشتبوو. سوپاسى خودام كرد، چونكە هاوەلىكى راستگۆى پێبەخشيم. لە خودا پارامەوه كە پۆحە جوانەكەى لە سەرخۆشى عەشقى خوداى بێبەش نەكات.

بهشی چوارهم

ئاگر

ئەو شتانەى كە پووخيئەر و

تيكشكيئەرن

سليمان سهرخوش

قونيا، شوباتى ۱۲۴۶

بە کاریگه‌ری مه‌ی سهرخوش ده‌بم و تووشی غایله‌ی زور ده‌بم، به‌لام
بۆمیه‌ی مه‌زن و بیته به‌رده‌رگای مه‌یفرۆشه‌که! شتی بوو بپروانه‌کرده‌نی بوو.
هه‌رچه‌نده خۆم کووڤ کرده‌وه، دادی نه‌دام و ئه‌وی لی نه‌شارده‌وه.
هاوارم کرد: "خریستۆس، هۆ پیاو، ئه‌وه تۆ چیت داومه‌تی؟ بیگومان
قاپه‌که‌ی دوا‌یی شه‌راییکی نایابی تیدا بوو. دلنیا‌م قه‌ت باوه‌ڤ به‌وه ناکه‌یت که
ئه‌وه‌ی ئیستا من ده‌بیینم."

"بیده‌نگ به‌هه‌ی گه‌مزه"، یه‌کێ له‌ پشته‌وه به‌چه‌ وای پینگۆتم.
دیقه‌تی ده‌رووبه‌ری خۆم دا تا بزانه‌م ئه‌وه کتیه‌ هه‌ولی بیده‌نگکردم
ده‌دات. که‌ بیینیم هه‌موو پیاوه‌کانی ناو مه‌یخانه‌که به‌ خریستۆسیشه‌وه چاویان
بپیه‌وته ده‌رگا‌که، ئاوه‌ز له‌ مه‌ژگمدا نه‌ما. بیده‌نگیه‌کی به‌سام بالی به‌سه‌ر
شوینه‌که‌دا کیشا، ته‌نانه‌ت ساکو، سه‌گی مه‌یخانه‌که که وه‌رکه‌وتبوو و
گوئییه‌کانی به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا شوڤبوو بوونه‌وه، نیشانه‌ی سه‌رسوڤمانی پتوه
دیاربوو. بازرگانه‌ فارسه‌ فه‌رشفرۆشه‌که‌ش له‌ ئاوازه‌ ناخۆشه‌کانی وه‌ستا که
سترا‌نی ده‌چڤی، هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و به‌ ئه‌توا‌ری سهرخوشان چه‌نه‌ی
به‌رزکرده‌وه و هه‌ولی دا وا ده‌ربکه‌وێ که ئه‌و له‌سه‌رخۆیه‌.

خریستۆس یه‌که‌م که‌س بوو که بیده‌نگیه‌که‌ی شکاند و گو‌تی: "هۆ
مه‌ولانا، به‌خیربییت بۆ مه‌یخانه‌که‌م، ده‌نگی به‌ده‌م قسه‌وه پیزی لیده‌تکا!
"شانا‌زییه‌کی گه‌وره‌یه که له‌ژێر ئه‌م میچه‌دا ده‌تبینم. نازانه‌م چۆن خزمه‌ت
بکه‌م؟".

چەند جار ئى چاۋەكانىم پرووكاند و لە كۆتاييدا دۇنيابووم كە ئوھ رۆمى خۆيەتى لەوئى وەستاوھ.

رۆمى گوتى: "سوپاس"، زەردەخەنەيەكى ئاشكرا، بەلام ساردوسىر كەوتە سەر لىۋەكانى و لەسەرى پۇيشت، "نەختى مەيم دەوئ".

خريستوسى بەستەزمان كە ئوھى بىست سەرى سوپما و دەمى بەشكردەوھ. كە دووبارە جوولەى تىگەر، رۆمى بەرەو يەكەم مېزى بەتال برد، پىكەوت وا بوو بە تەنيشت ئو مېزەوھ دانىشت كە من لەسەرى دانىشتبووم.

"سلاوى خوداتان لى بيت، رۆمى دانىشت و سلاوى لىكردم.

وھلامىم دايەوھ: سلاو لە توش، ھەندى قسەى ھەلەقوبەلەقم كرد، لى دۇنيا نەبووم كە ئو وشانەى لە دەم دەرچوون گونجاون يان نا. بە سىماى ھىمنى و بە عەباگرانەھاكەى و كراسە ئاودامانە سوورخەنە نايابەكەى دياربوو كە ئەم شوينە قەت بۆ رۆمى شايسە نىيە.

بەرەو پىشەوھ خۆم نوشتانەوھ و ئوھەندە دەنگم نزم كردهوھ ھەر ئوھەتا دەبىسترا، وتم: "ئايا بىنويلى نىيە بېرسىم پياويكى وەك تۆ لىرە چى دەكات؟".

"من بە ئەزموونىكى سۇفیانەدا تىدەپەرم، رۆمى بەدەم قسەوھ وەك ئوھى دوو ھاوپى كۆن بىن چاۋەكانى پرووكاند و لەسەرى پۇيشت: "شەمس بۆ ئىرە ناردىمى تا ناوبانگم لەكەدار بيت؟". لىم پرسى: "ئايا ئەمە شتىكى باشە؟".

رۆمى پىكەنى و گوتى: "دەى باشە، ئوھ دەوھسەتتە سەر شىۋازى تىروانىت بۆ شتەكە. ھەندى جار دەبى ھەموو پەيوەندىيەكانت تىك بشكىتت تا نەفسى خۆت سەربخەيت. تەنانەت گەر پەيوەندىيەكانمان بەخىزانەكانمانەوھ توندوتۆل بوو و لەناو كۆمەلدا پىگەمان بەرز بوو، گەر پەيوەندىمان بە سوختەخانەكەمان يان مزگەوتەكەمانەوھ ئوھەندە باش بوو، بەلام كاتى دەبىتە پىگر لە بەردەم يەكبوونمان لەگەل خودادا، ئو دەمە گەرەكە ئو پەيوەندىيانە تىكبشكىتتىن".

دَلنیا نه بووم که به باشی لئی تیگه یشتووم، به لام ئەم لیکدانه وهیه تا
پادهیهک ئاوهزه شله ژاو و شتواوه که می ئاسووده کرد. ئاخو وام به خه یالدا
دهات که ئەم سۆفییانه شیتن، کۆمه لئکی جیاوازن و هه موو شتیکی نامۆیان
له دهست دیت.

ئهمیستا نۆرهی پۆمی هات تا بنوشتیته وه و به هه مان پیتی چپه دوو
بپرستیت: "ئایا بپویتی نییه گهر لیت بپرسم هۆی ئەو شوینبرینهی سه
ده موچاوت چیه؟".

گوتم: "ئمه چیرۆکیکی سهیر نییه، له کاتیکه درهنگی شه ودا به ره و مال
دهگه پامه وه، ئەو هه سه سه پتی لیگرتم و تیروپی لی دام".
"ئاخو له بهر چی؟"، پۆمی به ده م پرسیار کردنه وه نیشانهی نیگه رانی که و ته
سه ر پوخساری.

"چونکه مهیم خوار دبووه وه"، به ده م وه لامدانه وه وه ئاماژه م بۆ ئەو قاپه
کرد که ئیستا خریستۆس له بهرده م پۆمی داینا.

پۆمی سه ری با دا. سه ره تا ته واو شله ژاو دیار بوو، وهک ئەوهی
بروانه کات که رهنگه شتگه لی ئاوها پووده ده ن، به لام هه ر زوو به
زه رده خه نه یه کی دۆستانه لیوه کانی کشان. ئاوها درێژه مان به قسه کانمان دا.
له کاتیکدا خه ریکی خوار دنی نان و په نیری بز ن بووین، ده رباره ی بر و و
براده رایه تی قسه مان ده کرد، هه روه ها ده رباره ی شتگه لئکی دیکه ی ژیان که
پیم وا بوو زۆر له میژبوو بیرم چووبوونه وه، لی ئهمیستا شادمان بووم که
دووباره له دلمه وه ده ستیان به هه لقولین کرد.

که می دوا ی شتوان، پۆمی هه ستاو خۆی ئاماده ی پویشن کرد. هه موو
ئوانه ی له مه یخانه که بوون بۆ به پرخستنی هه ستانه سه رپن. دیمه نیکی
کاریگه ر بوو، بۆیه وتم: "تا پیمان نه لیت مه ی بۆچی هه رام کراوه، نابن
برقوت".

خريستوس به پوخساريكي گرژوه به په له هاته تهنيشتمه وه، خه مې
ئوه وې بوو كه پرسياره كم مەعميله به پريزه كهي بيزار دهكات، گوتي: "سليمان،
بيدهنگ به. بؤچی دهرباره ي ئه م شتانه پرسيار دهكيت؟".

"نه خير به پاستيمه"، به جهخته وه ئه م م گوت و دهمپروانيه پومي، "خو
ئيمهت بيني، ئيمه خراپه كار نيين، لي بهرده وام وامن پيدهلين. پيم بلي گه
رهفتارمان باش بيت و نازاري يه كتر نه دهين، مەيخواردنه وه زياني چيه؟".

هه رچه نده په نجه ره كهي لاي سووچه كه كرابووه وه، هه واي ناو مەيخانه كه
بؤگن و پربوو له دووكه ل و قورس بووبوو به چاوهرواني و هه موان
په روشي بيستني وه لاهه كه بوون. پومي ليم نزيكبووه وه، ناسك و به ئاگا،
بيري دهكرده وه و ئه مې خواره وې گوت:

"گه ر له مەيخوردا

ناسكي و نيانيه كي قول هه بوو،

له كاتي سه رخوشيدا پتیه وه ديار ده بيت

خو ئه گه ر كينه و لووتبه رزي له خو حه شاردا بوو

ئه وه يشي هه ر پتیه ديار ده بيت

له بهر ئه وه ي زوربه ي خه لكې وا ده كهن

بويه مه ي له هه موو خه لكې حه رام كراوه".

له كاتيكدا بيرمان له م وشانه دهكرده وه بو ماويه كي كه م خاموشييه ك

بالي كيشا.

"براده رانم، خواردنه وې مه ي بيزيان نيه"، پومي به دهنكيكي ليتوانليو له
چالاكي و فه رماندارانه و سه نگين و توكمه پووي تيكردين، "چونكه خراپترين
شتمان تيدا دهرده هيتيت، بويه پيم وايه بو هه موومان باشتر وايه واز له
خواردنه وې بهتتين. له بهر ئه وه ئه و شته ي كه خو مان له كردني بهرپرسين
بو مان نيه گله ييه كه بخه ينه سه ر مه ي. له وهش گرینگتر ده بي خو به زلواني و
توورهييمان جله و بكه ين. له كوتاييدا ئه وه ي ده يه وې با بخواته وه، ئه وه يشي

نایههوی با نه خواته وه. بۆمان نییه شیوازی خۆمان به سه ره ئه وانی تر دا
بسه پینین و له ئایینیشدا زۆر لیکردن نییه.

به دوا ی قسه کانیدا نیشانه ی خوشی و گهشی له هه ندی له مه عمیله کان
پهیدا بوو، به لام پیم باش بوو په ردا خه کهم بهرز بکه مه وه، چونکه بروام وایه
نابیت په ند و ئامۆژگارییه که تپه پیت بی ئه وه ی به خوشی ئه وه وه
نه خۆمه وه.

گوتم: 'ده رباره ی ئه وه ی ئه مپۆ کردت خه لکی هه رچییه که بلین، تۆ
پیاویکی باشیت و خاوه ن دلکی مه زنیت، چونکه دلنیا م خه لکی ده رباره ی تۆ
زۆر ده لین. له بهر ئه وه ی وتارییژ بوویت، بی ئه وه ی هیچمان به سه ردا
بسه پینیت، قسه ت بۆ کردین، هاتنه که تیش بۆ مه یخانه بۆ خۆی ئازایه تییه کی
که وره یه'.

پۆمی نیگایه کی دۆستانه ی کردم، ئینجا ئه و دوو قاپه شه رابه ی هه لگرت
که دهستی بۆ نه بر دبوون، ئیدی چووه ده ره وه تا پيشوازی له شنه ی ئیواره
بکات.

عه لئه دین

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

بۆ ئه وهی به باوکم بلیم داخوایی کیمیا بۆ بکات تا شووم پێ بکات،
ئه وه سێ ههفتهیه چاوه رێی ئه و ساته گونجاوه دهکهم. چهندین سعات له
خه یالی خۆمدا دهمدواند و هه مان ئه و پرستانه م چهندین جار داده پرشته وه و
دووباره م دهکردنه وه، به دوا ی باشتترین شتوازا دهگه رام تا نیازی خۆمی پێ
دهربهرم. بۆ ئه گه ری هه ر په تکردنه وه یه ک وه لامیکی ئاماده م پێ بوو. گه ر پێی
گوتم که من و کیمیا برا و خوشکین، بیر ی دهخه مه وه که هه یچ په یوه نندیه کی
خوین له نیوانماندا نییه. له بهر ئه وه ی دهمزانی که باوکم یه کجار کیمیای
خۆش دهوێ، بۆیه بهر یارم دا ئه وه یشی پێ بلیم گه ر ئیمه بووین به ژن و
میرد، ئه و به در یژایی ژیا نی له ماله که دا له گه لماندا ده ژ ی، ئیدی له خه یالی
خۆمدا بۆ هه ر شتیک ر یوشوینیکم دانابوو، به لام نه متوانی بۆ چرکه یه کیش به
ته نها له گه ل باوکمدا قسه بکه م.

ئێواره ی ئه مپۆد باوکم له خراپترین دۆخدا بین ی. خه ریکبووم له مال
ده رده چووم و بۆ دیده نیی هه ندێ له براده ره کانم خۆم ئاماده ده کرد، کاتی
ده رگا که کرایه وه و باوکم ها ته ژووره وه و دوو شووشه (مه ی) ی به
ده سته وه بوو.

به بیدهنگی و واقورمانه وه وه ستام، ئینجا لیم پرس ی: "باوکه، ئه وه ی به
ده سته وه یه چییه؟".

"ئا، ئه مه!"، به بێ هه یچ به خۆداشکانه وه یه ک وه لامی دایه وه و گو تی: "پۆله،
ئه وه مه یه".

"به پراستیتته؟" هاوارم کرد، "ئه ری مه ولانای مه زن وای لیتهات؟ پیاویکی به ساله وه چوو و مه یخواردنه وه؟".

"ناگات له قسه ی خۆت بیت"، له پشته وهم گویم له دهنگیکی توو په بوو. شه مس بی ئه وهی چاو پپروو کینیت چاوی له ده موچاوم بری و وتی: "تو بۆت نییه بهم شتوازه باوکت بدوینیت. ئه وه من بووم داوام لیتی کرد بۆ مه یخانه بچیت".

"سهیر نییه"، ئه مه م گوت و زهرده خه نه یه کی ده سترکرم نواند. گه رچی قسه کانی من بۆ شه مس سووکایه تی بوو، به لام نه بیرده سه ر خۆی و گوتی: "عه لائه دین، گه ر هه ولبدیه ت توو په ییه که ت دووربینیت نه شتوینیت، ئه وه ده توانین ده رباره ی ئه وه قسه بکهین".

ئینجا سه ری لارکرده وه و وتی که ده بیت دلێ خۆم نه رم بکه م. پاشان وتی: "ئه مه یه کیکه له چل ریساکه : ئه گه ر ویستت بپروات به هیز بکهیت، ده بیت له ناوه وت نه رم بیت. بۆ ئه وهی بپروات توندو تۆل بیت و وهک به رد په ق بیت، ده بیت دلت وهک په ر سووک بیت. ئه گه ر تووشی نه خوشیه ک بووین، یان کاره ساتیکمان به سه ر هات، یان تووشی زیانیک بووین، یان ترسیک دایگرتین، ئه وا هه ریه که مان به شتیه یه ک پووبه پووی ئه و پووداوانه ده بینه وه و فیریشمان ده کات که چۆن که متر خۆ په رست بین و زۆرتر به حیکمه ت بین و به سۆزتر و به خشنده تر بین. هه رچه نده له مه دا هه ندیکمان په ند وه رده گریت و میان په وتر و ناسکتر ده بیت، هاوکات هه ندیکی تر دل په قتر ده بن. ئه و شتوازه ی که وات لیده کات له پراستیه وه نزیکتر بیت ئه وه یه که دلت جیکه ی مرۆ قایه تی تیدا ببیته وه و شوینیکی زیاتری بۆ خۆ شه ویستی تیدا بمینیتته وه؟".

گوتم: "ببیره وه، جگه له باوکم من فه رمان له ده رویشانی سه رخۆش وه رناگرم و هه موو شته که ش ئه مه یه".

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "عه لائه دین، ئه وهی تو ده یلیت شوو ره ییه". هه ستم به تاوانیکی گه وره کرد، به لام هه سته که دره نگ که وت، هه ستیکی بیزاری و توو په یی وا دایگرتم پیم وا بوو ده می بوو شتی وام له خۆمدا نه بیینی بوو.

شه مس وتی: "بیگومان به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یلئیت و ده‌یکه‌یت تو رقت له منه، به‌لام له‌و باوه‌ره‌دا نیم که تو بۆ ساتیکیش باوکت خو‌ش نه‌وی. ئه‌ی بۆ له ناخه‌وه برینداری ده‌که‌یت؟".

وه‌لامیم دایه‌وه: "ئه‌ی تو‌ش نابینیت که ژیانمانت ویران کردوه‌؟". له‌و ساته‌دا باوکم داچه‌مایه‌وه‌و زاری نوقاند و ده‌ستی راسته‌ی به‌ره‌و لای سه‌ری به‌رزکرده‌وه، وامزانی زلله‌م لیده‌دات، به‌لام که ئه‌وه‌ی نه‌کرد، پتر شله‌ژام.

"تۆ ئابرووم ده‌به‌یت"، باوکم بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌موچاوم بکات وای پیگوتم.

چاوه‌کانم فرمیسکیان تیزا. ده‌موچاوی خۆم لینی شاردوه‌و و له‌پر خۆم پروبه‌پرووی کیمیا دیته‌وه. نه‌مزانی له‌که‌یه‌وه‌ له‌وی وه‌ستاره‌و و به‌ دووچاوی پر له‌ ترس له‌ سووچیکی ژووره‌که خۆی لێ داگرتووین؟ ئاخۆ ده‌بێ چهن‌دی له‌ ده‌مه‌قالێکه‌ی نێوانمان بیستبیت؟

شه‌رمه‌زارییه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که باوکم له‌ به‌رده‌م ئه‌و کچه‌ی ده‌مه‌ویست بیخوازم سووکایه‌تی پێکردم، ئه‌مه‌ش له‌ ناخدا ئازاریکی په‌یداکرد و تامیکی ناخۆشی له‌ زارمدا جیه‌یتشت. ئیدی هه‌ستم کرد ژووره‌که به‌ ده‌ورمدا ده‌خولیته‌وه‌ و خه‌ریکه‌ داده‌پمێم.

ئیدی له‌ توانامدا نه‌ما چرکه‌یه‌کی تر له‌وی بمینمه‌وه، چاکه‌ته‌که‌م هه‌لگرت و شه‌مسم دایه‌لاوه‌ و دوور له‌ کیمیا و دوور له‌ هه‌موویان، له‌ مال ده‌رچومه‌و ده‌ره‌وه‌.

شەمس

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بۇنى شوشە مەيەكان كە لە نىوانماندا قىت دانرابوون، بۇنى خاكى گەرم و گىاي كىوى و تووى رەشيان لىدەھات. دواى ئەوھى عەلئەدىن مالى بەجى ھىشت، پۇمى ماوھىك خەمىكى زۆر دايگرت و قسەيەكى نەكرد. پىكەوھ بۇ ناوھەشەكە چووينە دەرەوھ كە بەفر دايپۇشىبوو. ئەوھ لە ئىوارەى پۇژى لە پۇژە غەمگىنەكانى شوباتدا بوو، بايەكى سارد ھەلىكردبوو و كىيىەكى سەير بالى كىتابوو. ھەستابووين و چاومان بربىووه ھەورەكان كە دەجمان، گويمان بۇ دنيايەك ھەلخستبوو جگە لە بىدەنگى ھىچى دىكەى پى نەدەبەخشىن. بايەكە لە دارستانە دوورەكانەوھ كزەيەكى بۇ ھىتاين، كە بۇنى گەلمەخاوى ماسىي لىدەھات. بۇ چركەساتىك ئارەزوومان كرد بۇ ھەتاھەتايە ئەم شارە جىبھىلن.

ئىنجا شوشەيەكم ھەلگرت و بە تەنىشت گولەباختىكى پووتەوھ كە بە خۇى و دپكەكانىيەوھ لەنىو بەفرەكەدا قىت بووبووهوھ، داچەمامەوھ و شەرابەكم كرده سەر خۇلى ژىر گولەباخەكە. دەموچاوى پۇمى لە خوشىيان گەشايەوھ، زەردەخەنەيەك گرتى كە تىكەل بوو لە جۇشوخروۆش و سەنگىنى. گولەباخە پووتەكە ھىدى ھىدى ژيانى كەوتەوھ بەر و توپكى قەدەكەى مىنا پىستى بنىادەم نەرم بوووهوھ و بە بەرچاومانەوھ گولكى گرت. كە لەسەر پۇژاندنى شەرابە بەسەر خۇلى ژىر درەختەكە بەردەوام بووم، گولەكە سىپەرى پەنگىكى پرتەقالىي ھىتم و جوانى لىنىشت.

ئىنجا شوشەى دووھەم ھەلگرت و بە ھەمان شىوھ لىيم پۇژاند، ئىدى رەنگە پرتەقالىيەكەى گولەكە گۇرا و بوو بە سوورىكى درەوشاوھ و ژيانى

لیده چۆرا. که له بنی شووشه که پر پهرداخیک مایه وه، کردمه نیو پهرداخیکه وه و نیوهیم خواردوه و نیوهکهی دیکه م به پۆمی دا. به دوو دهستی لهرزۆکه وه، به زهرده خه نهیه کی گه شه وه که نیانی و سهنگینی لیده تگا، ئه و پیاوهی که له ژیانیدا دهستی بۆ مهی نه بردبوو، به پیر ئاماژه که مه وه هات.

وتی: "بیروباوه و کۆته ئاینیه کان گرینگن، لی نابیت بۆ حه راکراوه کان بگۆرین. هه ر به م تیگه یشتنه وه ئه م مهیه دهخۆمه وه که ئه م پۆ پیمی دهدهیت. له هه موو دله وه بپروام وایه که دواى سه رخۆشى عه شق پاستی و سهنگینییه کی عه قل ههیه."

له و ده مهیدا که پۆمی پیکه کهی له لیوه کانی نزیک دهخسته وه، له دهستیم راپفاند و فریمدایه سه ر زه وییه که، ئیدی شه رابه که مینا دلۆپی خوین پزایه سه ر به فره که.

گوتم: "مه ی مه خۆره وه. ئه مه گه ر له کاتی کدا خۆت مه به ست نییه له سه ر ئه م ئه زموونه به رده وام بیت."

"تۆیه ک که داوام لیده کهیت ئه م مهیه نه خۆمه وه، ئه ی له بنه رته دا بۆچی بۆ مه یخانه که ناردمت؟" پۆمی به پیتیک ئه وه نده ی به سۆز بوو، لاقرتی نه بوو لێ پرسیم.

به زهرده خه نه وه وتم: "تۆ خۆت هۆیه که ی ده زانیت، چونکه گه شه کردنی پۆحی له وشیاریماندا یه، نه ک به چاوگێژان له هه ندی شتی دیاریکراو. ئه مه ی خواره وه پێسای سیودوه مینه: پتویسته هیه شتی نه که ویته نێوان نه فست و خودا، بپوات نه به رابه ریکی ئایینی و نه قه شه یه ک و نه زانایه کی ئایینی باش، نه به هیه ده مپاستیکی دیکه ی سه رکرده ی ئاکاری یان ئایینی، نه که وره پیاوانی پۆحی، ته نانه ت بپوات بپواکه ی خۆتیش نه بیت، به لام به سه ر خه لکانی دیکه دا مه یان سه پینه. ئه گه ر دلی که سانی تر بشکێنیت، ئیدی ئه و بپوا ئایینییه ی که بپوات پیتیه ی، بپوا یه کی باش نییه."

"له هه موو جۆره کانی بته رستی خۆت بپاریزه، چونکه دیدگات ده شیوتیت. با هه ر خودا، خودا هه ر خۆی به ته نها پێنیشاندهرت بیت. هۆ

هاورپېم، فيږی پاستی ببه، به لām وریابه لهو حهقیقه تانه ی که له لات دروست دهبن، بت دروست نه کهیت."

هرچه نده زور به که سایه تی و سوزی پومی سهرسام بووم، که چی له ژیانیدا بیده سولات بوو، بویه تا دهات پتر پنی سهرسام ده بووم.

ئهم دنیا به پره لهو که سانه ی چاویان بریوه ته سامان یان ناوبانگ یان ده سولات، تا زیاتریان ده ست بکه ویت، هه ست ده کهن هیشتا پیوستان پیته تی. به چاوچنۆکی و ته ماحکاری سامانی دنیا یان کردووه ته پرووگی خویان و ئیدی جگه لهو ئاراسته به، به رهو شوینیکی تر ناروانن و هه ست نا کهن بوون به کۆیله ی ئهو شتانه ی که به هه لپه وه بوی تیده کوشن. ئه مه شیوازیکی هاوبه شه و به رده وام پرووده ات. به ده گمهن، به قه د ده گمهنی مرواری پیاویک ده بینیت به رهو بالایی رینگه ی خوی برییت، یان پیاویک بریکی زوری له زیر و ناوبانگ و ده سولات هه بیت و له پر ده ست له هه مووی هه لبرگیت و ناوبانگی خوی بخاته مه ترسییه وه و به رهو سه فهریکی ناوه وه ی خوی هه پیا ی لی بکات و کهس نه زانیت له کوی یان چون کوتای دیت. به لی پومی ئهو مرواری به ده گمهنه به.

وتم: "خودا داوامان لیده کات میانرق و خاکه را بین."

پومی به ناسکی له سه ری پویشیت: "ئهو دهیه وه ی بناسری. ئهو داوامان لیده کات که به هه موو گه ردیله یه کی بوونمانه وه بیناسین، بویه گه ره که وریا و به ئاگابین، نابیت سه رخوش بین و ئاوه زمان شله ژاو بیت."

قسه کانی به دلمه وه نووسان. له حه وشه که دانیشیتین، جگه له گولیکی سوور، هیچ شتیکی تر له نیوانماندا نه بوو، تا تاریکی داهات و سه رماکه توندتر بوو. له ژیر ئاسمانی پچیودا، هه ست به ورده شتیکی ته پ و تازه و جوان ده کرد. ئیدی شه رابی عه شق وای له سه رمان کرد که به ناسکی بخولینه وه، به خوشی و پیزانینه وه زانیم که ئیدی بایه که به نا ئومیدی ناسروینیت.

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۲۴ ى حوزىران ۲۰۰۸

”باوانم، چىشتخانه يەكى نوئى تايلاندى لەشارەكەدا كراوۋتەو، دەيفيد وای گوت، ’دەلین گوايا چىشتخانه يەكى باشە، بۆچى ئەمشەو تەنھا ھەردووكمان بۆ ئەو چىشتخانه يە نەچىن؟‘

لە پۆژى سىشەمەدا ئىلا دواشتى كە دەيەويست بىكات، ئەو ەبوو لەگەل شوۋەكەيدا بۆ نانخواردنى شيوان دەرېچىت، بەلام دەيفيد پىي داگرت و ئىلاش دەسەلاتى ئەو ەي نەما پەتى بکاتەو.

چىشتخانەى (مانگى زىوين)، چىشتخانە يەكى بچووك بوو و بە گلۆپى جوان پارابوۋەو، شوئىنى تايبەتى خىزانى تىدا بوو و بە كورسىي چەرمىن و سەرچەفى پەش پۇشتە كرابوو، چەندىن ئاۋىنە بە نزمى لەسەر دىوارەكانى ھەلۋاسرابوون تا مەمىلەكان ھەست بكن لەگەل پەنگدانەو ەي خەيالەكانياندا لەناو ئاۋىنەكان وا نان دەخۆن. ئىلا زوو ھەستى بە دلئەنگى كرد، ئەم دلئەنگىيە بەو ەي چىشتخانەكەو نەبوو، بەلكو بەو ەي مىردەكەيەو بوو. ئەو ەبوو لە چاۋانى دەيفيدا درەوشانەو ەيەكى نااسايى بەدى كرد كە شتىكى نااسايان تىدا بوو. وا دياربوو بىر لە شتىك دەكاتەو، بەلكو تەنانەت پەژارەيشى پىۋە دياربوو. ئەو ەي بە راستى بىزاري كرد ئەو ەبوو چەند جارئ دەمى تىكئالا. ئاخىر دەيزانى دەيفيد ئەو كاتەي لە قسەكردندا دەمى تىك دەئاليت كە توۋشى خەمىكى قورس دەيىت، ئەمەيشى لە مندالييەو لەگەلدا بوو.

كچە خزمەتگوزارىكى جىئىل كە جلىكى كلاسىكى لە بەر بوو، ھات تا داواكارىيەكانىان جىبەجى بكات. دەيفيد داۋاي قرژالى دەرياي بە پىحانە و

بیبهری تیژهوه کرد، ئیلاش داوای سهوزه و توفوی به زهلاته‌ی گویزی هندیه‌وه کرد، چونکه له جه‌ژنی له‌دایکبوونی چله‌مینیه‌وه به‌لینی به‌خوی دا بوو واز له خواردنی گوشت بینیت، هه‌روه‌ها داوای دوو په‌رداخ شه‌راییان کرد.

بق ماوه‌ی چهند خوله‌کێک باسی ریکوپێکی دیکۆری چیشته‌خانه‌که‌یان کرد، ئینجا باسی کاریگه‌ری ده‌سماله‌ ره‌شه‌کانیان به‌رانبه‌ر ده‌سماله‌ سپیه‌کان کرد، پاشان بیده‌نگیه‌کی که‌رولال که‌وته‌ نیوانیه‌انه‌وه. بیست سال ژن و می‌ردایه‌تی، بیست سال نوستن له‌سه‌ر یه‌ک جی‌خه‌و و پێکه‌وه‌ خوشتن له‌ هه‌مان گه‌رماو و هه‌مان خۆراک خواردن و په‌روه‌رده‌کردنی سی منداڵ... هه‌موو ئەمانه‌ بیده‌نگیان لێکه‌وته‌وه، یان ئیلا له‌ دلێ خۆیدا وای لێکدايه‌وه.

ده‌یفید گوتی: "ده‌بینم تو پۆمی ده‌خوینیته‌وه".

ئیلا به‌ هه‌ندێ سهرسوپمانه‌وه‌ سه‌ری له‌قاند. نه‌یزانی که‌ ئه‌وه‌ی تووشی سهرسوپمانی کرد ئه‌وه‌یه‌ که: بیستی ده‌یفید ده‌رباره‌ی پۆمی شتی ده‌زانیت، یان ئه‌وه‌ی ئەم ده‌خوینیته‌وه‌ ئه‌و بایه‌خی پێده‌دات.

"خه‌ریکم چامه‌کانی ده‌خوینمه‌وه، تا له‌ نووسینی ئه‌و پاپۆرتیه‌ی ده‌رباره‌ی (کفری شیرین) ده‌ینوسم، یارمه‌تیم بدات، به‌لام خه‌ریکه‌ ئاره‌زووم ده‌که‌وێته‌ سه‌ر چامه‌کانی، خه‌ریکم بۆخۆم ده‌یانخوینمه‌وه، ئیلا بق پاساو‌هێتانه‌وه‌ ئەمانه‌ی گوت.

ده‌یفید به‌ده‌م خه‌یاله‌وه‌ چاوی برپیه‌ ئه‌و په‌له‌ شه‌راهه‌ی سه‌ر قوماشی بان می‌زه‌که، ئینجا نرکه‌یه‌کی لێ هه‌ستا و گوتی: "ئیلا من ده‌زانم چی پووده‌دات. هه‌موو شتی که‌ ده‌زانم".

"ئه‌وه‌ تو باسی چی ده‌که‌یت؟"، ئیلا به‌ده‌م پرسیاره‌که‌یه‌وه‌ دلنیا نه‌بوو که‌ ده‌یه‌ه‌وی گویی لێ بگریت.

"ده‌رباره‌ی... ده‌رباره‌ی په‌یه‌ه‌ندییه‌ ئه‌فینیه‌کانه‌...، ده‌یفید به‌ ده‌می تیکتالاه‌وه‌ ئەمه‌ی وت، "من ده‌زانم".

ئیلا به‌ واقو‌پمانه‌وه‌ دیقه‌تی شووه‌که‌ی دا. ده‌مو‌چاوی ده‌یفید له‌به‌ر پووناکی ئه‌و مۆمه‌ی که‌ کچه‌ خزمه‌تگوزاره‌که‌ بۆی داگیرساندن، له‌ باریکی زۆر نا‌ئومیدانه‌ ده‌رکه‌وت.

"په یوه نډی ئه ځینی من؟"، ئیلا به په له و به دهنګی له وه بهرتر که ځوی نیازی بوو هاته ګو. سهرنجی ئو ژن و پیاوړی دا که له دهوړی میزه که ی تهنیشتیان دانیشتبوون، ئه وانیش ئاوړیان به لایاندا دایه وه. به ځویدا شکایه وه و دهنګی به جوړی کزکرد تا بوو به چپه و پرسیاره که ی دووباره کرده وه: "کام په یوه نډی ئه ځینی؟".

"من ګیل نیم"، دهیځید له سهری پوښت، "پوسته ئه لیکترونییه که تم کرده وه و ئه و نامانه تم له ګل ئه و پیاوړه دا خوینده وه".
 "چیت کرد؟"، ئیلا هاواری کرد.

پوخساری دهیځید له ژیر قورسایي ئو شته ی که خه ریکبوو بیلیت ګرژ بوو و ځوی له پرسیاره که دزییه وه: "ئیلا، ګله یی له تو ناکم. من شایانی ئه وه. من توم فهاموش کرد و توش له شویتنیکي تر به دواي سوزدا ده ګه ریت".

ئیلا چاوه کانی داخست و تهماشای په رداخه که ی کرد. شهرا به که په نګی ئه فسووناویي یاقووتی قول و تیری هه بوو. بؤ ماوویه کی که م وای به خه یالدا هات که له سهر پووی شهرا به که چهند خالیک ده بیلیت په نګی کولکه زیړینه یه کی دره وشاوه یان هیه و وهک دهوسی ئو پووناکیانه یه که ئاراسته ی ده کن. په نګه له وې دهوسیکیان هه بیلیت. ئه مانه هه موو به شتویه کی سوریالی ده رکه وتن.

ئهمیستا دهیځید له قسه کردن وه ستابوو و بیري له باشتیرین پڼګه چاره ده کرده وه، یان ده بوو ئه وه ی له خه یالیدایه ئاشکرای بکات. له کوتاییدا وتی: "من نامادم بته خشم و ئه وه ی پووی داوه له بیري بکه ی".

له وساته دا چهنډین شتی توند و ته وساوی و شله ژاو و دراماتیکي له دلی ئیلادا بوون و ده یه ویست بیانلیت، به لام سووکتیرنیانی هه لېژارد، به دوو چاوی دره وشاوه وه لی پرسی: "ئهی دربارهی په یوه نډی ئه ځینی که کانی خوت چی ده لیلیت؟ ئایا توش له بیریان ده که ییت تا له دواي ځومانه وه جیان به یلین؟".
 کچه خزمه تګوزاره که خواردنه که ی بؤ هیتان. ئیلا و دهیځید بیده نګ بوون و تهماشای کچه که یان ده کرد که خه ریکبوو قاپه کانی له سهر میزه که داده نا و به لیژانینیکي زیده پوویانه وه دووباره په رداخه کانی بؤ پرکردنه وه. که جیی

هیشتن، دهیښد ته ماشایه کی ئیلاى کرد و لیى پرسى: "کهاته ئاوها؟ ئه مه
توله سندنه وهیه؟".

"نه خیر، ئیلا به دهم قسه وه نائومیدانه سهرى راوه شاند،" ئه مه
توله سندنه وه نییه، قه تیش وا نه بووه.
"ئه ی چییه؟".

ئیلا دهسته کانی تیځه پاند و ههستیځى وا دایگرت مینا هه موو شتیځ و
هه موو ئه وه ی له ناو چیشتخانه که دایه - به مه عمیله کان و کارگوزاره کان و
چیشتلینه ره کان و به لکو ته نانه ت به ماسیى ناو حه وزى که مهرى زه ویشه وه -
ئاماده ن گوئ له وه بگرن که ئه م ده لیئت.

"شته که په یوه ندی به خو شه ویستییه وه هه یه،" ئاخریځه ی به ده میدا هات،
"من عه زیزم خو ش ده وئ".

ئیلا پئی وا بوو که میرده که ی پیده که نیئت، به لام له کوتاییدا زاتى وه بهر
خو نا تا ته ماشای چاوه کانی بکات. له ده موچاویدا جگه له ترسیځ، هیچ
شتیځى دیکه ی نه بینى، هه ر زوو گورا و بوو به سیمای که سینگ هه ولبدات تا
کیشه یه که به که مترین زیان چاره سهر بکات. له نا کاو ساته وه ختیځى پروون و
بئ پیچوپه نا دایگرت. ئاخه ئافره تیځ له مه و بهر وا راهاتبوو زور به خراپی
باسی خو شه ویستی بکات، که چی ئیستا وشه ی خو شه ویستی بو ئه و بوو بوو
به شتیځى راسته قینه و بارگاوى نه ک خوا سایی.

دهیښد به ده نگیځى له رزو که وه گوتی: "ئاخر سى مندالمان هه یه".
"به لئى، زور خو شم ده وین"، ئیلا به دهم قسه وه شانى هه لته کاند، "به لام
عه زیزشم خو ش ده وئ".

"واز له وتنه وه ی ئه م وشه یه بیته"، دیښد قسه که ی پئ برى و پئش ئه وه ی
ده ست به قسه کردن بکاته وه، قومىځى گه وره ی له په رداخه که دا، ئینجا وتی:
"هه له یه کی گه وره ت کردووه، به لام ئیلا من ده ست له خو شه ویستى تو
هه لئاگرم و له تو زیاتر که سىځى دیکه م خو ش ناوئ. هه ردوو کمان ده توانین
په ند له هه لکه کانمان وه ربگرین. له لای خو مه وه په یمانت ده ده مى که ئه م شته
دوو باره نابیته وه، تو ش ئیستا ئاتاجى ئه وه نیئت بچیته ده ره وه و منه ی
خو شه ویستى بکه یت".

‘من دهرنه چووم تا منەى خوشەويستى بکەم’، ئيلا ورەورىكى کرد که پتر خوى دەدواند نهک ئەو، ‘پۆمى دەلەيت ئيمە لە دەرەووەى خۆمان حەووەجەى ئەووە نيين منەى خوشەويستى بکەين، بەلکو ئەووەى لەسەرمان پتويستە بيکەين، ئەووەىە بتوانين ئەو کۆسپانە لاببەين که لە خوشەويستى ناووەووەى خۆمان دوورمان دەخاتەووە’.

دەيفيد گوتى: ‘ئای خودايە! ئەووە تۆ چيت بەسەر هاتووە؟ ئەمە تۆ نييت! ئەرى تۆ دەست لەم پۆمانسيەتە هەلناگریت؟ بگەرێووە بۆ جارانى خۆت’، ئەمەشى خستەسەرى: ‘تکات لیدەکەم’.

ئيلا برۆکانى تیک نا، وەک ئەووەى شتىک پەژارەى کردبیت، تەماشای نینۆکەکانى خوى کرد. لە رلستیدا چرکەساتىکى ترى پۆژگارى هاتەووە ياد، ئەو کاتەى که خوى خوى بوو هەمان شتى بە کچەکەى دەوت، ئيدى هەستى کرد بازنەکە تەواو بوو. بە هتواشى سەرى بادا و دەسمالەکەى سەرمیزەکەى دايە لاو.

ئینجا گوتى: ‘بە يارمەتیت، ئايا دەتوانين ئیستا برۆين؟ من برسیم نييه’.

ئەو شەووە لەسەر دوو جیگەى جيا نوستن. ئيلا بەيانى زوو يەکەم شتى که کردى، ئەووە بوو نامەيەکى بۆ عزیز نووسى.

دهمارگیر

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

"بۆ له وه خراپتر خۆت ئاماده بکه! هۆ شیخ یاسین! هۆ شیخ یاسین! ئایا ئابروو چوونه کهت بیستوه؟". عهبدوللای باوکی یه کێ له فه قیکانم لیم نزیکه ده بووه وه و بانگی ده کردم: "دوینێ پۆمی له گه ره کی جووله که کان له مه یخانه یه ک بینراوه".

گوتم: "به لێ، ئه وه م بیستوه، به لام سه رم سوپنه ما. ئاخر هاوسه ره که ی ئه م پیاوه کریستیانه، نزیکترین براده ریشی خودانه ناسه، ئیدی چاوه پتی چیی لیده که یه؟".

عهبدوللا به په رۆشه وه سه ری له قاند و گوته ی: "پیم وایه تو راست ده که یه. ده بوو پیشینی ئه وه مان کردبا".

ژماره یه ک خه لکی په وته نی له ده ورمان کۆبوونه وه و گوئیان بۆ قسه کانمان هه لخستبوو. یه کێکیان پیشنیاری کرد، ته نانه ت ئه گه ر پۆمی بۆ کاره که ی ته وازۆی له خه لکه که ش خواسته وه، نابیت پێگه ی پێ بدری له مزگه وتی گه وره وتار بخوینیته وه. له بهر ئه وه ی بۆ لای فه قیکانم له سوخته خانه که دواکه وتبووم، بۆیه به په له دوورکه وتمه وه و جیم هیشتن و ئه وان هه ر قسه یان ده کرد.

زۆر جار گومانم ده کرد که لایه کی تاریکی له پۆمیدا هه یه و پۆژی هه ر دیت ئاشکرا ده ییت، به لام قه ت له و باوه په دا نه بووم که مه ی بخواته وه، چونکه ئه وه کاری نه کرده نییه. خه لکی ده لێن که شه مس هۆی سه ره کیی پوو خانی پۆمییه، ئیستاش هه ر له گه لیدایه، خو ئه گه ر وا نه بوایه، ئه وا پۆمی بۆ ژیا نی ناسایی خو ی ده گه رپایه وه، به لام من بۆ چوونیکێ جیام هه یه، ئه ویش ئه وه یه

گومانم نىيە كە شەمس پىياۋىكى خراپەكارە - كە ئاۋھايە - يان گەر
كارىگەرىي خراپى لەسەر پۇمى نىيە - كە ھەيەتى - بەلام شتەكە ئەۋەيە
بۇچى شەمس زاناينى دىكەى ۋەك من لە پى دەرناكات؟ لە كۆتايى
شتەكەدا، ئەم دوو پىاۋە لە زۆر پوۋەۋە لە يەكتەر دەچن، بەلام خەلكى ددانى
پىدا نانتىن.

ھەندى كەس گوئيان لى بوۋە شەمس وتوۋيەتى: زاناي ئايىنى لەسەر
ئامازەكانى قەلەم دەۋى، بەلام سۇفى عاشق دەيىت و لەسەر دەۋسى شوئىن
دەۋى. ئاخىر ئەۋە چى دەگەيەنيت؟ ئاشكرايە شەمس پىي وايە كە زاناکان لە
شوئىنە بەرزەكان خۇيان ھەشارداۋە، كەچى سۇفى نوقمى نىو ژيانى
راستەقىنەيە، بەلام ئەى پۇمىش زاناي ئايىنى نىيە، يان ئەۋ خۇى بە يەكتىك لە
ئىمە دانانيت؟

ئەگەر شەمس يىتە ناۋ ئەۋ ھۆلەى كە تىيدا وانە بە فەقىكان دەلئىمەۋە،
ئەۋا ۋەك مىشىكەدرى دەكەم و پىگەى نادەم لە بەردەم مىندا باسى ئەۋ
توۋرەھاتانە بكات. ئەى بۇچى پۇمى ھەمان شت ناكات؟ بىگومان بىمەلامەت
نىيە. ئەۋ پىاۋە ھەر زوو ئافرەتتىكى كرىستيانى خواست، ئىدى بە لامەۋە
گرىنگ نىيە بوۋە بە موسلمان يان نا، چونكە ئايىنەكەى چوۋەتە ناۋ خويىنى
خۇى و خويىنى مىندالەكەيشى، بەلام بۇ بەدبەختىيى خەلكى شارەكە، ئەۋ
ھەپەشەيەى كە كرىستيانى پىادەى دەكات بە ھەند ۋەرنىگرن و دەلئىن ئىمە
دەتوانىن پىكەۋە بژىن. من بە وساۋىلكانەى كە ئاۋا بىردەكەنەۋە دەلئىم: ئايا
دەكرى ئاۋ و پۇن تىكەل بن؟ ئا ئەمە ئەۋ مەۋدايەيە كە موسلمانەكان و
دىانەكان دەتوانن لەسەرى بپۇن.

لەبەر ئەۋەى پۇمى ئافرەتتىكى ديانى خواستوۋە، ھەروەھا لەبەر ئەۋەى
لەگەل كەمىنەكاندا زۆر باش و لىيوردەيە، كەۋاتە بە لاي مەۋە پىاۋىكە نايىت
پشتى پى بىبەستىرى، ھەروەھا لەۋ كاتەۋە شەمسى تەۋرىزى لە مالەكەى
نىشتەجى بوۋە، بە تەۋاۋى لە پىگەى راست لاي داۋە. ۋەك ھەمو پۇژى بە
فەقىكانم دەلئىم دەبى لە ھەناس فىلەكانى شەيتان چاۋكراۋە بن، چونكە شەمس
بۇخۇى شەيتانە. من دلئىام ھەر ئەۋ پۇمىي ھاندەۋە تا بۇ مەيخانە بچىت،
ئىدى مەگەر ھەر خۇدا خۇى بزانىت چۆن فرىۋى داۋە، بەلام ئايا فرىۋدانى

خوداناسان به و پادهیهی وایان لی بکری سووکایه تی به پیروزییهکان بکه، له
داهیتانی شهیتان نین؟

هر له سه ره تاوه له خراپه کاری شه مس تیگه یستم، ئاخړ چوڼ زات
دهکات پیغه مبه رمان محمه د سلاوی خودای لی بیت له گهل بوستامی، نه و
سو فییه خودانه ناسه به راورد بکات؟ نهی هر بوستامی نییه گوتوویه تی:
"ته ماشام بکه! شکوی من چند مه زنه!"، نهی هر نه و نییه وتوویه تی: "کابه م
بینی به ده ورمدا ده سووپایه وه؟"، به لکو له وهش دوورتر پویشتووه تا نه و
پادهیهی بلیت "من ئافه رینه ری خودی خوم". گهر نه مه کفر نه بیت، نهی ده بین
کفر چی بیت؟ نه مه ئاستی نه و پیاوویه که شه مس به پیزه وه شتی لی
وهرده گریت، هر وهک چوڼ بوستامی زه ندیقه، نه میس (خودانه ناس -
زه ندیق) ه.

ئیس تا به وهی باشه خه لکی شاره که خه ریکه له ه ناس راستییه ک
بیدارده بنه وه و ژماره ی نه وانه ی په خه له شه مس ده گرن پوژ له دوا ی پوژ
له زیاد بووندایه. هه ندی جار له و قسه و باسانه ده ترسم که له گهر ماوه کان و
چایخانه کان و سه ره پریزی گهنم و ناو بیستانه کان ده کریڼ، که گوا یا
ده یانه وی پاره پاره ی بکه.

* * *

زور له کاتی ئاسایی خوم درهنگتر گه یستمه سوخته خانه که و به م
بیرکردنه وانه سه رم قورس بووبوو. هر نه وهنده ده رگای ژووری
وانه وتنه وه م کرده وه، له پر هه ستم که لا دروستبوو که شتیکی نا ئاسایی
پووده دات. نه وه بوو فه قیکانم به ریزیکی راست دانیشتبوون، وهک نه وهی
موته که یه کیان دی بیت به شیوه یه کی سه یر په نگیان هه لبرکابوو و بیده نگ
بوون.

دوا یی هویه که ی تیگه یستم، که نه و پیاوویه له نزیک په نجه ره کراوه که وه
دانیشتووه و پستی داو ته دیواره که وه و ده موچاوه بیتو که که ی به
زه رده خه نه یه کی به فیزه وه ده ره وشیته وه، جگه له شه مسی ته وریزی که سی
تر نییه.

"شین یاسین سلاوتان لی بیت، به دهم قسه وه تی ده روانیم.

دوودل بووم، چونکه نه مده زانی ئاخۆ ده بێ وهلامی سلاوه که ی بدهمه وه
 یان نا، بپیارم دا وهلامی نه دمه وه، به لکو ئاورم له فهقیکان دایه وه و لیم
 پرسین: "ئه م پیاوه لێره چی دهکات؟ بۆچی پێگهتان دا بێته ژووره وه؟".
 فهقیکان واقیان وپما بوو و شله ژابوون، کهسیان زاتی نه کرد وهلام
 بداته وه، بهلام شه مس بیدهنگیه که ی شکاند.
 به ریتمه بیچاو و پروانه که ی و نیگا جیگیره که یه وه وتی: "شیخ یاسین،
 سه رکۆنه یان مه که. ئه وه بیروکه ی من بوو. ئه وه بوو له م نزیکه وه تیده په پریم،
 به خۆم وت بۆچی لای سوخته خانه که هه لوه سته یه ک نه که م و سه ردانیکی ئه و
 که سه نه که م که له م شاره دا له هه موان زیاتر پقی لیمه؟".

فهقی حوسام

قزئیا، شوباتی ۱۲۴۶

بہ پیز و بہ پال یہ کتره وه و بہ چاوه گه شه کانمانه وه هه موومان له ژووری وانه وتنه وه که له سهر زه وییه که دانیشتبووین، کاتی شه مسی ته وریزی دهرگا که ی کرده وه و هاته ژووره وه. ئیمه شتی زور خراپ و سه یرمان دهرباره ی بیستبوو، زوربه شیمان له مامؤستا که مانه وه بیستبوو، توشی شوک بووین، کاتی منیش به زریوزیندوو یی له ژووری خویندنه که مان بینیم، گرژبوومه وه، که چی ئه و خاوو خلیچک و دؤستانه دیاربوو. دوا ی ئه وه ی سلای له هه موومان کرد، گوتی هاتوو له گهل شینخ یاسیندا قسه بکات.

”مامؤستا که مان هه زناکات که سانی نه ناس بین و له سوخته خانه که سهری لئیدنه، په نگه باشتر وا بیت کاتیک تر بییینیت، به و نیازه وه ئه مه م وت تا له دیداری نیتواناندا شتیکی نه ویستراو پروونه دات.

”لاو، سوپاس بو به هؤله وه بوونت، به لام دیداره خراپه کان هه ندی جار نه ک هه ر کرده نی نین، به لگو پتویستیشن، شه مس وه ک ئه وه ی بیرکردنه وه کانی منی خویندبیته وه، وه لامی دامه وه، ئینجا وتی: له گهل ئه وه شدا نیگه ران مه به، دیداره که مان ئه وه ندنه ناخایه نیت.

ئیرشاد که له ته نیشتمه وه دانیشتبوو، له نیتوان ددانه قرمسا وه کانیه وه ترمه ترمیکی کرد و وتی: ده ته ماشای ئه و هه وسه له یه ی بکه! ئه مه شه یتانیکه بوخوی!

سهرم بادا، له گهل ئه وه ی پیم وا نه بوو که شه مش له شه یتان بچیت، زورم له خوم کرد و به قسه له پرووییه که ی و بویرییه که ی سهرسام بووم.

دوای چەند خولەکیک، شیخ یاسین بە ڕوخساریکی گرز و تیزامانەوه
هاتە ژوورەوه. هەر ئەوەندە چەند هەنگاویکی نا، لەپڕ وەستا و چاوەکانی
بەرەو میوانە خۆتیئەلقورتینەرەکه کەوتنە پرتەپرت.

"ئەم پیاوێ لێرە چی دەکات؟ بۆچی ڕینگەتان دا بیتە ژوورەوه؟"

من و هاوڕێکانم بە نیگای پڕ سەرسوڕمان و چەپە ترساوێوه، تەماشای
یەکترمان دەکرد، بەلام پێش ئەوێ یەکیکمان زات بکات و شتی بڵێت، شەمس
وتی کە ئەو لە نزیک سوختەخانەکهوه تێپەریوه و ویستوویەتی سەردانی
یەکیک بکات کە لە قۆنیادا لە هەموو کەس زیاتر ڕقی لێ دەبیتەوه.

ژمارەیهک لە فەقێکان نەرمەکوێکیان کرد، بینیم ئیرشاد بە قوولی
هەناسەیهکی هەلکێشا. گرزێی نیوان دوو پیاوێکه بە ڕادەیهک چڕ بووبووێوه،
چەقۆ هەوای دەبری.

"من نازانم تۆ لێرە چی دەکەیت، بەلام من کارم هەیه و لەوش گرینگترە
تا لەگەڵ تۆدا قسە بکەم"، شیخ یاسین بە تەوێسەوه ئەمێ وێ و لەسەری
ڕۆیشت: "ئەمێستا، بۆچی نارۆیت تا لەسەر وانەکانمان بەردەوام بین؟".

شەمس وتی: "تۆ دەلێیت قسە لەگەڵ مندا ناکەیت، بەلام لە پاشملە
دەربارەم قسە دەکەیت. دەربارەمی من و دەربارەمی پۆمی و هەموو
سۆفییەکان و ڕێبازی سۆفیگەری، لە وتە خراپ دەمی خۆت ناپاریزیت".

شیخ یاسین لە لووتە ئێسکێ و گەورەکهیهوه هەناسەیهکی دا و وەک
ئەوێ شتیکی تال لەسەر زمانی بیت، دەمە داچەقاوێکهی گەرد کردوێوه، "وێ
وتم، شتیکم نییه دەربارەمی قسەت لەگەڵدا بکەم، من دەزانم دەمەوێ چی
بزانم، بۆچوونی تاییهتی خۆم هەیه".

شەمس بەرەو لای ئێمە ئاوێ دایهوه و نیگایهکی تەوسامیزی خێرای
کردین و وتی: "پیاویک بۆچوونی زۆری هەبیت، بەلام پرسیاری پێ نەبیت!
لەویدا هەلەیهک هەیه".

"بەراستیته؟"، شیخ یاسین بە دەم قسەوه گوێی هاتوێ بهر، "کەواتە
بۆچی لە فەقێکان نەپرسین ئایا لەو دوو کامیان باشترن: ئەو پەندیارەمی کە
وەلامی پێیه، یان ئەو پیاوێ سەرلێشیاوێ جگە لە پرسیارکردن هیچی تری
پێ نییه؟".

هه موو برادره كانم تاي شيخ ياسينيان گرت، به لام هه ستم كرد زوربه يان له دله وه ئه وه يان نه كرد، به لكو له بهر دلي ماموستا كه يان و له بهر خاتري ئه و بوو، بويه من بيده نگيم پي باشتري بوو.

"ئه و كه سه ي كه پي وايه هه موو وه لامكي پيه، ئه وه له هه موو كه س نه زانتره"، شه مس به دهم قسه وه لاي به لاي ماموستا كه ماندا كرده وه، "به لام مادام تو له وه لامدانه ودا باشيت، ئايا بوم هه يه پرسياركت لي بكه م؟".
ليزهدا خه مي ئه و هم لي نيشت كه ئه م قسه وباسه به ره و شوينيكي خراب سه ربكي شيت، به لام هيچ ده سه لاتيكم نه بوو كه نه يه لم گرزييه كه ته شه نه بكات.
له بهر ئه وه ي تو ناتوره ي ئه و ته خستووه ته دووم كه گوايا من خزمه تكاري شه يتانم، كه واته ده فهرموويت پيمان بليتت ده رباره ي شه يتان بيرۆكه ي تو چيه؟"، شه مس پرسباري ليكرد.

"بينگومان"، شيخ ياسين كه بو په ندادان هه لي له ده ست نه دهدا، وه لام ي دايه وه، "ئايينه كه مان كه دوا هه مين ئايينه كان ي ئيبراهيمه و گرينگرينيانه، پيمان ده ليت كه به واي شه يتانه وه ئا دهم و حه و له به هه شت وه ده رنران، جا له بهر ئه وه ي ئيمه نه وه ي دايابايكي ده ركراوين، گه ره كه چاو كراوه بين، چونكه شه يتان به چه ندين شيوه خوي ده گو پيت، هه ندي جار له شيوه ي قومار بازيكدا ده رده كه ويت و داوامان ليده كات قومار بكه ين، بري جاري دي له شيوه ي كچيكي جوان و جيل خوي پيشان ده دات و هه ولده دات له خسته مان ببات، په نگه شه يتان به جو ري خوي پيشان بدات قهت به خه يالي شماندا نه يهت، وهك ده رويشيكي گه ريده".

شه مس وهك ئه وه ي چاو ه پي ئه م قسه يه ي كرديت، زه رده يه كي زانايانه ي هاتي و گو تي: "مه به ستت تيده گه م. ده بي ئه و بيرۆكه يه ي كه شه يتان له پواله تماندا خوي مه لاس ده دات، ئاسو وده ييه كي گه و ره و ريگه ي رزگار بوونيكي ئاسانمان پي بيه خشيت".

"مه به ستت چيه؟"، شيخ ياسين پرسباري كرد.

"باشه، وهك تو ده ليتت گه ر شه يتان ئاوها خراپه كار بيت و ده ره قهت هاتني هه سته م بيت، ئيدي پيوست ناكات ئيمه ي بنياده م سه بارهت به و هه لانه ي كه ده يانكه ين، خومان سه ركونه بكه ين، چونكه شته باشه كان كه

پرووده‌دهن هه‌موویان له دهستی خودادان و هه‌موو شتیکی خراپیش له دهستی شه‌یتاندايه. له هه‌ردوو باره‌که‌دا ئیمه له په‌خه‌گرتن و پشکیننی نه‌فس به‌دهر نین. له‌وه ئاسانتر هه‌یه؟.

شه‌مس له کاتی قسه‌کردندا به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌گه‌ل درکاندنی هه‌ر په‌یفیکدا ده‌نگی به‌رز ده‌بووه‌وه: 'به‌لام با بۆ ته‌نھا چرکه‌یه‌ک وای دابنێین که شه‌یتان نییه و شه‌یتانگه‌لیکیش له پارێزماندا نین تا له‌نیو مه‌نجه‌لیکی کوله‌کولدا بمانسووتین. هه‌موو ئهم وێنه ترسناکانه بۆ ئه‌وه دانراون تا شتیگمان پیشان بدن، به‌لام گوپان و بوونه‌وار به‌ کلێشه‌گه‌لیکی دووباره‌وه بوو، په‌یامی راسته‌قینه‌ی خویان له‌ده‌ست داوه‌.

"ئهی ئهم په‌یامه ده‌ییت چی بێت؟، شیخ یاسین به‌ بیزاریه‌وه پرسى و هه‌ردوو باسکی له‌سه‌ر سینگیتیک په‌راند.

شه‌مس وتی: 'که‌واته پرسیاړت هه‌یه، ئینجا له‌سه‌رى رۆیشت: 'په‌یامه‌که ئه‌وه‌یه ئه‌و ئازاره‌ی که مرو‌ف به‌خوی ده‌گه‌یه‌نیت بیکوتاییه. دۆزه‌خ له‌ ناخی خۆماندايه، هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیش، چونکه قورئان ده‌لێت مرو‌ف له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان پایه‌دارتره، گه‌ر توانیمان به‌ باشی له‌مه‌ بگه‌ین، ئیدی واز له‌و بیروکه‌یه دینین که شه‌یتان له‌ پوه‌الماندا خوی هه‌شارداوه، ددانیشمان به‌وه‌دا ده‌نا که شه‌یتان له‌ ناخی خۆماندايه. ئیدی ئه‌وه‌ی پێویستمانه به‌ راستگویی له‌ نه‌فسی خۆماندا بگه‌رێین، نه‌ک چاو بېرینه خه‌شه‌کانی خه‌لک و راویان بکه‌ین.

"برۆ نه‌فسی خۆت تاقی بکه‌وه، گه‌ر خودا بیه‌وی گوناوه‌کانت پاک ده‌بنه‌وه، شیخ یاسین باگوی دایه‌وه، 'به‌لام پیاوی ئایینی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که کومه‌لگه‌که‌ی خوی ده‌پارێزیت.

"که‌واته رێگه‌م بده با چیرۆکیکت بۆ بگێرمه‌وه، شه‌مس هه‌ر به‌و ناسکیه‌وه که نه‌مانتوانی دایا بین ئاخۆ چیرۆکیکی راسته‌قینه بوو یا نه‌ هه‌ر بۆ ته‌وس بوو، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گێراینه‌وه:

چوار بازرگان له‌ مزگه‌وتیکدا نوێژیان ده‌کرد، بینیان وا بانگده‌ره‌که دیته ژووره‌وه. بازرگانی یه‌که‌م نوێژه‌که‌ی بری و پرسى: 'هۆ بانگده‌ر، ئایا بانگی داوه؟ یا نه‌ هیشتا ماویتی؟.

بازرگانی دووهم نوێژهکەى بېرى و ئاوېرى له برادرهکەى دایهوه و وتى: "هۆ پیاو، تۆ له کاتى نوێژکردندا قسهت کرد و نوێژهکەت بهتال بووهوه، دهبی سهرلهنوێ دهست پێکهیتهوه". که بازرگانی سێیهم گوێی لهوه بوو، هاته ناوهوه و گوێی: "ههئى گهمزه بۆچی سهرکۆنهئى دهکەیت؟ دهبی ئاگات له نوێژهکەت بێت. ئهوه نوێژهکەى تۆش بهتال بووهوه". بهلام بازرگانی چوارهه زهردهخه نه گرتى و به دهنگیکى بهرز وتى: "ده تۆ تهماشایان بکه! ئهوه ههرسیکیان ههلهیان کرد، بهلام من سوپاسى خودا دهکهم که پێگهئى خۆم ون نهکرد".

شه مس دواى ئهوهئى ئهم چیرۆکهئى گێڕایهوه، بهرانبهرفهقیکان وهستا و پرسى: "کهواته پیتان چۆنه به بۆچوونى ئێوه نوێژى کام لهو بازرگانانه دروست نییه؟".

که لهئێوه خۆماندا لهسهر وهلامهکه گفوتگۆمان کرد، ماوهیهکى کهم له هۆلهکهدا غهلبهغالبیک پهیدا بوو، له کۆتاییدا یهکى له دواوه گوێی: "نوێژى بازرگانی دووهم و سێیهم و چوارهه دروست نییه، بهلام نوێژى بازرگانی یهکهه دروسته، چونکه ههموو ئهوهئى ویستى بیکات ئهوهیه پرسىارى له بانگدهرهکه کرد".

"بهئى، بهلام نهدهبوو نوێژهکەى بېریت"، ئیرشاد قسهکەى پهتکردهوه، "ئاشکرایه که ههموو بازرگانهکان ههله بوون، جگه له بازرگانی چوارهه که تهنها نهفسى خۆى دواند".

نیگام کهلاخست و به هیچ یهکى له دوو وهلامهکه قایل نهبووم، بهلام بېیارم دابوو که زار ههلههینم، چونکه پێم وا بوو بایهخ به بۆچوونهکهه نادهن، بهلام هاوکات ئهم بېرۆکهیهه به خهیاڵدا هات، شهمسى تهوړیزى ئاوېرى لێدایهوه و پرسى: "ها تۆ لهوئى! چى دهلێیت".

بهههلهوهئى گوێم له دهنگى خۆم بێت، بههستهه تفهکهه بۆ قووتدرايهوه، ئینجا وتم: "ئهگەر ئهو بازرگانانه ههلهیهکیان کردبیت، ئهوه نییه له کاتى نوێژکردندا قسهیان کردوه، بهلکو لهبرى ئهوهئى نوقمى ئێوه نوێژهکهه ببن و پهيوهندیان به خواوه ههبیت، مژوولى دهووبههه خویان بوون، بهلام ئهگەر ئیمه بېیاریکیان لهسهر بدهین، ئهوه من دهترسم ههمان ههله بکهین".

“که واته وهلامه که ی تو کامه یه؟”، شیخ یاسین له پر پرسى و بایه خى به گفتوگوکه دا.

“وهلامى من ئه وه یه که هر چوار بازرگانه که هه موویان به وای هوکاري له یه کتر چوو وه هه له یان کردو وه، به لام له گه له وه وشدا ناکرئ بوتري که یه کئ له وان هه له ی کردو وه، چونکه ئیمه له کوتاییدا بۆمان نییه بریاریان له سه ر بده ین”.

شه مسى ته ورینى هه نگاو یک به ره و لام هاته پیشه وه و دوستانه و به سۆزه وه ته ماشای کردم. هه ستم کرد منى میزد مندا له خوشه و یستیه کى باو کانه م پئ به خشرا وه، له ناوی پرسیم، کاتئ ناوی خو م پئی گوت، گوتی: “حوسامى ها وریتان دلئکى سؤفیانه ی هه یه”.

که ئه وه م ژنه وت، له شهرمان ده موچاوم سوور هه لگه را. پیم وا بوو که شیخ یاسین دوا ی ته واو بوونى وان که سه ر زه نشتم ده کات و ها ورپیکانمیش گالته م پیده که ن، به لام په ژاره که م زوو په وییه وه. شیوه ی دانیشته که م پیکخست و زه رده خه نه یه که م به پرو ی شه مسدا پژاند، که هیشتا زه رده ی ده هاتى، چاوی لئ داگرتم و له سه ر لیکدانه وه که ی به رده وام بوو.

“سؤفى ده لئت: له برى ئه وه ی بریار له سه ر ئه وانى تر بده م، گه ره که به قولئ بیرم لای په یوه ندی نا وه وه م له گه له خودا دا بیت، چونکه پیاوی ئایینی ده مارگیر به رده وام هه له ی ئه وانى تر به درو داد نه ئیت، به لام فه قئینه له بیرتان نه چیت ئه و که سه ی که زور جار له وانى تر در دۆنگ ده بیت، ئه و خو ی هه له یه”.

“ده ست له شتواندنئ بیرى فه قئیکانم هه لگه ر”، شیخ یاسین ئه مه ی وت و قسه که ی پئ برى، “به لام ئیمه ی پیاوانى ئایینی، گه ره که بایه خ به وه بده ین که خه لکى ده یکه ن، چونکه خه لکى پرسى اری زورمان لیده که ن و چا وه پین وه لامیان بده ینه وه تا بتوانن ئه رکه ئایینییه کانى خو یان به ته واوی و به دروستى جیبه جئ بکه ن. ئاخه ئه وان لیمان ده پرسن ئایا گه ر خو ئینان به ربوو ده بی دووباره ده ستو ئیز هه لبگر نه وه، یان له کاتى سه فه ردا پوژوویان

لهسهره يان نا و زور شتی تر. پړوشوینهکانی مه زه بی شافیعی و حه نه فی و حه نه لی و مالیکی دهر باره ی ئه م شتانه بوچوونیان جیا یه. ئیدی هر مه زه بیگ له م مه زه بانه کو مه لی وه لامی ورد و تاییه ت به خو ی داناو ه که ده بی ت لی بکو لری ته وه و فیری بین.

”ئه مه باشه، به لام خو ت به جیا وازییه پواله تییه کان مه به سته وه. شه مس به هه ناسه هه لکیشانیکه وه ئه مه ی گوت، وشه ی خودا ته واو و بیکه موکو ورییه، له سهر حیسابی هه مو وه کی له ورده کاری مه گه ری.”

”ورده کاری؟، شیخ یاسین به ریتمیکی تزی له گومان وه لامی دایه وه و له سهری پویشیت، برواداران ئه م ریسا و میتودانه به پهروشه وه وهرده گرن، نیمه ی زانایانیش له هه وله کانیا ن پینمایان ده که یین.”

شه مس وتی: ”واتا مادام بیرت ناچیت که پینماییه که ت سنووردار بیت، که واته له سهر کاری پینماییکردن به رده وام به، ئه گینا له سهر ووی وشه ی خودا وه وشه ی تر نییه، ئینجا ئه مه ی خسته سهر، به لام هه ول مه ده ئاموژگاری ئه وانه بکه ییت که گه یشتوونه ته قوناغی پو شنگه ری، چونکه ئه وان چیژی جیا له ئایه ته کانی قورئان وهرده گرن و پتویستیان به پینمایي یان پینیشاندانی شیخیک نییه.”

که شیخ یاسین ئه وه ی ژنه وت، به جو ری تووړه بوو که هه ردوو پروومه ته داچورا وه که ی به شه پو لی سوورباو دهستیان به هه لره زین کرد و سیوه که ی ئاده م —گری قورقورا گه ی به توندی دهرکه وت و گوتی: ”نیمه پینمایي ئیره تی پیشکه ش ناکه یین. شه ریعت ئه وه یه که ئه و ریسا و پینمایانه پیشکه ش ده کات که ده بی ت هه موو موسلمانیک له سهر پیشکه وه تا ناو گوړ په پره وی بکات و وابه سته ی بیت.”

”شه ریعت ته نها پا پوړیکه به ناو ئوقیانووسی حه قیقه تدا ده پوات. ئه وه ی به راستی له خودا ده گه ری ت، درهنگ یا زو و پا پوړه که جیده هیلیت و خو ی نوقمی نیو ده ریا ده کات.”

"بۆ ئەوێ ماسیی قرش بیخۆن، شیخ یاسین بە پێکەنینکی خنکاو وەلامی دایەو، ئەمە لەو کەسانە پروودەدات کە پێنمایی رەت دەکەنەو." ژمارەیهکی کەم لە فەقێکان بەشداریی پێکەنینەکیان کرد، ئەوانی ترمان بە هێمنی و بیزارییهو دانیشتین. گفتوگۆکە لە تەواو بووندا بوو و نەمده توانی پیشبینی ئەو بکەم کە ئەم باسوخواسه چۆن بە باریکی باشدا دەشکێتەو. بێگومان شەمسێ تەوریزیش هەمان هەستی خەمینی هەبوو، چونکە دیاربوو لە فکرانراچوو بوو، بەلکو نائۆمیدیش دیاربوو. مینا لەپەر ماندوو بووبیت، چاوهکانی لێک نا و بەئاستەم جوولەیهکی کرد.

"لەمیانهی سەفەرەکانمەو شێخگەلێکی زۆرم ناسی"، شەمس ئەمەیشی گوت "هەندیکیان پیاوانی دلسۆز بوون و برێکی دیکەیان لووت بەرز بوون و هیچیان دەربارەوی ئیسلام نەدەزانی. من ئامادە نیم گەردی سەر پێلاویکی کۆنی عاشقیکی راستەقینەي خودا بە سەری شێخەکانی ئەمڕۆ بگۆرمەو. ئەو خەیاڵبازە سێبەرانی کە لە پشت پەردەو و پێنەدەکن لەوان باشتەرن، چونکە لانی کەم ددان بەویدا دەنێن کە ئەوێ ئەوان پێشکەشی دەکەن تەنها خەیاڵپلاو."

شیخ یاسین وتی: "ئیدی بەسە! پێم وایە بە زیادەو گۆیمان لە زماندرێژییهکەت گرت. دەي ئێستا بڕۆ دەرەو."

"نێگەرانی مەبە، من خۆم خەریکبووم بڕۆم"، شەمس بە مەکرەو ئەمەي گوت، ئینجا لای بە لای ئێمەدا کردەو و گوتی: "ئەوێ ئەمڕۆ لێرە بینیتان گفتوگۆیهکی کۆنە و دەگەرێتەو بۆ سەر دەمی محەمەدی پەيامبەر دروودی خودای لێ بیت، بەلام ئەم دەحکەیه پەيوەندیی بە میژووی ئیسلامەو نییه، بەلکو لە دلی هەموو ئایینه ئیبراهیمیهکاندا خۆی حەشارداو. ئەمە ململانێی نێوان پیاوی ئایینی و سۆفییه، ململانێی نێوان ئاوەز و دلە."

شەمس کەمەکیک بێدەنگ بوو تا بوارمان بدات بەتەواوی هەست بە کاریگەریی پەیفەکانی بکەین. هەستم کرد نیگای کەوتوو تە سەر من، ئەوێش

ئالوگۆرپىكى شار راوہ بوو، بۆ چوونہ نىو براىہ تىيہ كى ئاشكرانہ كراو و
تۆمارنہ كراوہوہ.

ئىنجا لەسەرى پۇشت: "لە كۆتايىدا، نە مامۆستا كەتان دەتوانىت و نە من
دەتوانم لەوہ زياتر بزانين كە خودا بۆى داناوين بيزانين. ھەريەكئى لە ئىمە
پۇلى خۆى دەگىرپىت، بەلام گرینگ ئەوہيە ئەو مەرفەي كە نايەھويى بىينىت
تىشكى خۆر چاوى نادىدە و كۆپرو كەچىين نەكات".

بەم ئاواھايە، شەمسى تەورىزى دەستى راستەى خستە سەر دلى و
دوعاخوازىي لە ھەموومان و تەنانەت لە شىخ ياسىنىش كرد، كە خۆى دابووہ
لاوہ و دەموچاوى گرژكردبوو و وەلامى دوعاخوازىيەكەى نەدايەوہ.
دەرويشەكە چووہ دەرەوہ و دەرگا كەى لە پشت خۆيەوہ داخست و لە
بىدەنگىيەكى قولدا جيى ھىشتين و بۆ ماوہيەكى زۆر نەمانتوانى قسەيەك
يان جوولەيەك بكەين.

ئىرشاد بوو كە لەو سەرەگىژكەيە دەريھىتام، ئەوہ بوو سەرنجم دا بە
جۆرى تەماشاي دەكردم كە نىشانەى ئەوہ بوو خەوشىكم ھەيە. ئەوسا زانيم
كە دەستى راستەم لەسەر دلم وەك سلاويك بۆ ئەو راستىيەى دۆزىبوومەوہ،
خاوبووہتەوہ.

پېرسى جهنگاوهر

قونيا، ئايارى ۱۲۴۶

بپاوهړم به گوښهكانم نهكرد كه بېستم شمس زاتى كردوه و له بهرهم فەقێكان بهرەنگارى مام بوووتهوه. ئهري ئهم پياوه نرخ بۆ هيچ كهسيك دانانیت؟ ئای چەند حەزم دەكرد كاتى چووه بۆ لای مام، من له سوختهخانهكه بوايم پيش ئهوهى بتوانیت زاره نهفرينهكهى بكاتهو، دهرم بكردايه، بهلام ئهفسوس لهوئ نهبووم. دياره باسوخواسيكى زور له نيوان ئهو و مامدا پرووى داوه، ئىدى فەقێكان لهوساوه هەر باسى دهكەن، پيم وايه به دروستى قسهكان ناگيرنهوه، چونكه به ئاوهژوو باسى دهكەن و راستيهكى زور دةدەنە پال ئهو دەرويشه گەندەله.

وا دياره ئهمشه و بهواى ئهو لهشفرۆشهوه، كه ناوى گولى بياپانه زور شلهژاوم و لهو زياتر ناتوانم بير له هيچى تر بكهमेوه. ئهو سندووقهگهليكى خشل و مرواريم بيردهخاتهوه كه شتى نهپينى تيدا شاردرابيتهوه و وات به خهيالدا بيت كه هى تون، بهلام گهر كليكهكانيت پى نهبيت، ئهوا تهنانهت گهر له باوهشيتيش بن ههروا به داخراوى و دووردهستى دهميتهوه.

ئهوهى زورتر دههريم دهكات خو رادهستكردنهكهيهتى، ئيستاش له خوم دهپرسم بۆچى بهرەنگارى نۆره شيتايهتياهكانم نهبووهوه، چون له ژير پتیهكاندا به خاموشى و بهبى جووله لهسەر رايهخيكي كۆن و پيس لهسەر زهوييهكه پالکەوت؟ خۆزگه له تۆلهى ئهو ليدانهى من ليم دا، لى دابامهوه، يان كاشكى هاوارى كردبا و داواى فرياكهوتنى كردبا، ئىدى دهستم له ليدانى ههلهگرت، بهلام به كپى پالکەوتبوو و هيچ جوولهيهكى نهدهكرد، چاوهكانى ههلاوس بوون و بهقوولدا چووبوون. وهك ئهوهى بيههوى شتهكه به

شېۋەيەكى نالەبار قەبوول بىكات، دەمى نوقاندىبوو، بە ھەرحال ھەرچىيەك بىت. ئەرئ بەپراستى بە لايەۋە گرېنگ نەبوو بىمكوشتاىە يان نەمكوشتاىە؟ ھەموو ھەولېكم دا كە جارىكى تر سەر بە سۆزانيخانەكەدا نەكەم، ۋەلى ئەمپۇ ئارەزوۋىيەكى توند بۇ بىيىنى زۇرى بۇ ھىنام، بەدەم پۇيشتەۋە بۇ سۆزانيخانەكە پرسىيارم لە خۇم كىرد ئاخۇ كە چاۋى پىم دەكەۋىت كاردانەۋەى چۇن دەبىت، ئەى ئەگەر شىكاتى لى كىردىبووم و شتەكە خراپ شىكابوۋەۋە، ئەۋسا دەمى خاۋەنە قەلەۋەكەى سۆزانيخانەكە چەۋر دەكەم، يان ھەرپەشەى لىدەكەم. لە مەژگى خۇمدا پلانم بۇ ھەموو شىتىك دانا، جگە لە ئەگەرى ئەۋەى رەنگە ھەلاتىيىت. ئىدى بۇ ھەموو ئەگەرىك خۇم ئامادە كىردىبوو.

تەقىمەۋە و گوتىم: 'مەستى چىيە، گولى بىبابان لىرە نىيە؟ ئەى لە كۆيىە؟'. 'ئەۋ لە شىفرۇشە لەبىر خۇت بىبەۋە، خاۋەنى سۆزانيخانەكە بەدەم قسەۋە لوقمىكى خستە دەمىيەۋە و دەستى بە لستەۋەى شىلەى شىرىنى سەر پەنجەكانى كىرد. كە بىيىنى زۇر توۋرەم، بە دەنگىكى نەرمتر وتى: 'پىپىرس، بۇچى چاۋىك بە كچەكانى دىكەدا ناگىرېت؟'.

'ھەى پىرەژنى قەلەۋ و خەرفاۋ. لە شىفرۇشە ھەرزانەكانتم ناۋى. گولى بىبابانم دەۋى، دەمەۋى ھەر ئىستا بىيىنم'.

كە ئەۋەم بە نىرەموۋكەكە وت، بى ئەۋەى زات بىكات دەحكەم لەگەلدا بىكات، ھەردوۋ برۇ تىژ و پەشەكەى ھەلبىرى، ۋەك ئەۋەى پىى شەرم بىت قسەكە بىكات، دەنگى نىزمىردەۋە و بە چپە وتى: 'ئىدى ئەۋ پۇيشتوۋە. دىيارە كاتى ھەموان لە پرخەى خەۋدا بوون ئەۋ ھەلاتوۋە'.

شتەكە توۋرەھات دىاربوو، بەلكو پىكەنىناۋىش بوو. لىم پرسى: 'ئەمە لەكەيەۋە لە شىفرۇشەكان لە سۆزانيخانەكە دەردەچن؟ گەرەكە ھەر ئىستا بىدۆزىتەۋە'.

خاۋەن سۆزانيخانەكە ۋەك ئەۋەى يەكەم جارى بىت بىيىنېت، چاۋى تىپىرىم و بە ۋژەۋژىك گوتى: 'تۆ كىيىت تا فەرمانم بەسەردا بىكەيت؟'، چاۋە نەترسەكانى و بچوۋكەكانى بە پىچەۋانەى چاۋەكانى گولى بىبابان بروسىكەيان دا و بە تىژى تىي رۋانىم.

‘من حەسحەسم و مامم پایەیهکی گرینگی هەیه، دەتوانم ئەم حەشارگەیه دابخەم و هەمووتان توورپدەمە سەر شەقام’، بەدەم قسەوێ دەستم بۆ ئەو قاپە فەخفەورییە درێژکرد کە لە باوەشی داینابوو، لوقمیکم هەلگرت، لوقمەکە تەپ و نەرم بوو.

پەنجە لیاواییووەکانم بە ملپێچە ئاوریشمەکە ی سەپپەوێ. لە توورپیان دەموچاوی سوور هەلگەرا، بەلام نەیوێرا پووبەپووم ببیتەوێ. وتی: ‘بۆچی سەرکۆنەم دەکەیت؟ پێویستە ئەو دەرویشە سەرکۆنە بکەیت کە گۆلی بیابانی قایل کرد سۆزانیخانەکە جێبەجێت و لە خودا بگەرێت.’
‘ساتەوێختیک تێنەگەیشتم دەربارە ی کێ قسە دەکات، بەلام زوو زانیم کە مەبەستی شەمسی تەوریزییە.

یەكەم جار لە بەردەم فەقێکان گالتهی بە مامم کرد، ئێستاش ئەمە ی کردووێ. بێگومان ئەم خودانەناس و زەندێقە سنووری خۆی نازانیت.

ئىلا

تورتامبىتون، ۲۶ ى حوزيران ۲۰۰۸

بەرز عەزىز

لەم كاتەدا بېيارم دا، بە شىۋازىكى كۆن، بە قەلەمىكى پاندان و كاغەزىكى بۇندار زەرفىكى ھاۋشىۋە بۇندار و پوۋلىكى پۇست، نامەيەكت بۇ بنووسم. دواى نىۋەپۇى ئەمپۇ بۇ ئەمستردام دەينىرم. دەمەۋى دەسبەجى ئەۋە بىكەم، خۇ ئەگەر لەناردنى دوابكەوم، پەنگە دواى ئەۋە نەتوانم بېينىرم.

سەرەتا چاۋت بە كەسىك دەكەۋىت - كەسىك لە ھەموو ئەۋە كەسانەى دەۋرۋەرت جىايە. كەسىك ھەموو شتىك لە دىدىكى جىاۋە دەبىنىت و وات لىدەكات دىدكات بگۇرپىت و سەرلەنۋى سەرنجى ھەموو شتى لە ناۋەۋە و لەدەرەۋە بدەيت، وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ئەۋە مەۋدا ئارامەى نىۋان خۇت و ئەۋ بپارىزىت، ھەرۋەھا بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ملبىنىت و لە گەرمەى ئەم گەرداۋە جۋانەدا رىگەى خۇت بېرىت، تا لەناكاۋ تىدەگەيت فېدراۋىتە دەشتىكى چۆل و ناتوانىت بېيار لەسەر ئەۋە بدەيت.

تەۋاۋ نازانم لەكەيەۋە پەيغەكانت دىليان كىدووم، بەلكو ھەموو ئەۋەى دەيزانم، ئەۋەيە ئەۋ نامانەى نىۋانمان ھەر لە سەرەتاۋە دەستيان بە گۇرپىم كىد، پەنگە لەۋەى دەيلىم ژىۋان بىمەۋە، لى ھەموو ژيانم لەسەر ئەۋ شتانەى كە نەتوانى بىيانكەم بە پەشىمانى بىرەسەر، بۆيە ئىستا بە خراپى نازانم بە مەبەستى گۇران شتى بىكەم.

لهوساوه كه لهميانه ی پړومانه كەت و نامه ئه ليكترونييه كائنه وه (به تۆ گه یشتم)، دهسه لاتت به سهر بیركردنه وه مدا كیشاوه. هەر كه نامه یه کی ئه ليكترونييت بۆ دهناردم و دمخوینده وه، له ناوه وه مدا ههستم به شتی دهكرد و وای لیده كردهم كه له ناكۆتاییدا بخولیمه وه و ههستم دهكرد زۆر ده میكه ههستم به شتی وا نه كرده وه. ئیدی به دريژایی پۆژ ئهم بیركردنه وانه به رۆكیان به رنه ددهام. به ب یدهنگی قسه ت بۆ دهكهم، له خۆم ده پرسم ده بی چون بیته نیو ژيانی پۆژانه مه وه. كه پروو دهكه یته خواردنگه یه کی باش، ده مه وئ له گه لندا بم، كاتی شتی ده بینم و به دل مه وه دهنووسیت، خه میك دامده گریت، چونكه ناتوانم پیشانی تۆی بدهم. چهند پۆژی له مه و بهر كچه بچووكه كه م لئی پرسم ئاخو چیم له پرچم كرده وه، چونكه قه ت دهقی پرچم ناگۆرم! چونكه وا دیاره بووم به ئافره تییکی دیکه ی جیا و خه ريكه ههست دهكهم كه من جیام.

ئینجا دهگه ریمه وه و بیرى خۆمى دینمه وه كه ئیمه هیشتا یه كترمان نه بینیه، ئه مه ش ده مگێریته وه سه ر دۆخی راسته قینه. له راستیدا نازانم به رانه به به تۆ چی بكهم. له خویندنه وه ی پړومانه كەت بوومه وه و راپۆرته كه مم ئاماده كرده وه. (ئاه، به ئی، كه راپۆرتم له سه ری دهنووسی، تا دههات كاته كه ده پۆیشت و ده مه ویست بۆچوونی خۆمت پئ بلیم، یان لانى كه م ئه و راپۆرته ت بۆ بنیرم كه بۆ په خشكاره ئه ده بییه كه م نارد وه، به لام به خۆم وت ئه مه شیاو نییه، هه رچه نده من ناتوانم ورده کاریی راپۆرته كه مت پئ بلیم. ده بی ئه وه بزانی ت من زۆر كتیبه كه تم به دلدا چوه، سوپاست دهكهم كه ئه و چێژه ت بۆ ره خساندم. په یفه كانت به رده وام له گه لندا ده میتنه وه).

له هه موو بارێكدا پړومانی (كفری شیرین) په یوه ندیی به وه وه نییه تا بریار بدهم ئهم نامه یه ت بۆ بنووسم، یان په نگه په یوه ندیی به هه موو شتیكه وه هه بیست. هه ر ئه و بوو به مایه ی گه شه كردنی نێوانمان و ده سه لاتى کاریگه ریه كه ی له سه رم وام لیده كات خۆم پئ به رزه وت نه كړی، وای لێهاتوه

کاریگه ریبه که ی له وه زیاتر بیت که من بهرگه ی بگرم. سه ره تا خه یال هکانت و
چیرۆکه کانت به دلمه وه نووسان، ئینجا هه ستم کرد من ئه و پیاوهم خوش
دهوئ که له پشت ئه و چیرۆکانه وه خوی هه شارداوه.

وهک وتم، گه ره که ده سه به جئ ئه م نامه یه بنیرم، ئه گینا ده یه دپینم و
وردوردی ده که م. ئاخر به شیوه یه ک پهفتار ده که م وهک ئه وه ی ههچ شتیکی
نوی له ژيانمدا پرووی نه دابیت، شتیکی نا ئاسایی.

به لئ، ده کړئ ئه وه بکه م که هه میسه ده یکه م، خۆمیش وا نیشان بده م که
هه موو شتی خوا سایی و سرو شتییه.

ده توانم لافی ئه وه لیبده م گه ر ئه وه له پای ئه م ئازاره شیرینه ی دلم نه بیت،
ئهی ده بی له پای چی بیت.

له گه ل خوشه و یستیم

ئایلا

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۶

بەرایی مەینەتیەکه. نازانم چۆن بتوانم ئەم شتە چارەسەر بکەم.
ئەم بەیانیه، ئافرهتیک بێ ئەوهی بزانم له کوێوه هاتوو، هات و
پرسیاری شه‌مسی ته‌وریزی کرد. داوام لێی کرد کاتیکێ تر بیته‌وه، چونکه له
مال نییه. وتی شوینتیکێ نییه پرووی تیبکات، هه‌ز ده‌کات له هه‌وشه‌که
چاوه‌ڕێی بکات. ئیدی چه‌ندین گومانم لا په‌یدا بوون و له خۆم پرسى ئەم
ئافره‌ته‌ کێیه و له کوێوه هاتوو. چۆکی دادا و په‌چه‌که‌ی لادا و ده‌موچاویکی
هه‌لاهه‌لابووی برینداری ده‌رخست که له ئەنجامی لێدانیکێ توند ئاوسابوو.
له‌گه‌ل شینه‌ه‌لگه‌ران و برینه‌کانی په‌کجار جوان و باریکه‌له‌ بوو. ئەو که به‌کول
ده‌گه‌ریا و فرمیسکی ده‌رشت، به‌ شیوازیکی په‌کجار شاره‌زایانه‌ له‌و گومانانه
د‌ل‌ن‌یا بووم که هه‌م‌بوون. ده‌رکه‌وت سۆزانییه‌که و له سۆزانیخانه‌وه هاتوو.
گو‌تی: "به‌لام من ئەو شوینه‌ ئابرووبه‌رهم به‌جێ هێشتوو و بۆ گه‌رماوی
گشتی چووم و چل جار و سل‌م کرد و چل نوێژم کرد، سویندم خوارد که
ئیدی توخنی پیاوان نه‌که‌وم. له ئیستا به‌دواوه ژیا‌نی خۆم بۆ خودا ته‌رخان
ده‌که‌م."

نه‌مزانی چیی پێ بلێم، ته‌ماشای چاوه‌ برینداره‌کانیم کرد و پرسیم ئەوینک
که جحیل و کالفامه‌ چۆن ئەو بویرییه‌ی هه‌بووه تا واز له‌و تاقه‌ شته‌ بیتیت که
له ژیا‌نیدا هه‌ر ئەوه ده‌زانیت. نه‌مده‌ویست ئافره‌تیک ببینم که له نزیک ماله‌که‌م
بکه‌ویت، لێ شتیکی تیدا بوو به‌ندی د‌لی پساندم، که جو‌رئ بوو له ساکاری و
هه‌ندئ له بیتاوانی، که له‌وه‌و پ‌ن‌ش له ه‌یچ که‌سی‌که‌دا نه‌مدیبوو. چاوه‌ کاله‌کانی
چاوانی دایکه‌ مارییان بیرخستمه‌وه، بۆیه نه‌فسم پ‌ن‌گه‌ی نه‌دام ده‌ری بکەم.

ئیدی وازم لئی هینا تا له حهوشه که چاوه پڕ بکات. ئه وهش هه موو شتی بوو که له دهستم هات. جیم هیشته و ئه ویش له وی دانیشته و پشتی به دیواره که وه دا و وهک په یکه ری له به ردی گرانبه ها دروستکراو به بی جووله ته ماشای قالایی ده کرد.

دوای نزیکه ی سه عاتی، شهمس و پومی له گه شته که یان گه پانه وه، پام اکرد تا هه والی میوانیکی چاوه پروان انه کراویان پی پابگه یه نم. "ئه ری وتت له شفرۆشیک له حهوشه که مانه؟"، پومی به ده م پرسیار کردنه وه سه رسو پمانیک له ده نگیدا ده رکه وت. "به لئ، ئه و ده لیت بۆیه وازی له سۆزانیخانه که هینا وه تا به دوای خودادا بگه ریت".

شهمس هاته ده نگ: "ئه، بیگومان ئه وه گولی بیابانه". له ده نگیدا پریمیکی شادمانی دیار بوو، نه ک سه رسو پمان، ئینجا گوئی: "بۆ هیشته له ده ره وه بیت؟ با بیته ژووره وه".

"ئاخر دراوسێکانمان گه ر بزانی کچیکی به ده وه شته له ژیرمیچی ماله که مانه چی ده لئین؟"، به ناقایلییه وه وام گوئ و ده نگم شله ژانیکی تیکه وت. "ئه ی له هه موو باریکدا هه موومان له ژیر یه ک میچدا ی؟"، شهمس به ده م قسه وه ئامازه ی بۆ به رزایی ئاسمان کرد، "پاشاکان و سواکه ره کان و پاکیزه کان و له شفرۆشه کان، هه موویان له ژیر یه ک ئاسماندا ده ژین". چۆن بتوانم له گه ل شهمسدا ده حکه بکه م، ئاخر به رده وام بۆ هه موو شتی، وه لامی ئاماده ی پیته.

بانگی گولی بیابانم کرد تا بیته ژووره وه، پارامه وه که چاوی دراوسی خۆتیه له قورتینه ره کان نه مانین. هه ر که هاته ژووره وه په لاماری دهستی شهمسی دا و ماچی کرد و دهستی به هه نسکدان کرد. "به هانتت شادمانم"، شهمس وهک ئه وه ی له گه ل هاو پرنیه کی کۆنیدا قسه بکات، به زه رده خه نه وه ده دوا، "ئیدی به ره و ئه و شوینه ناگه پرینته وه و ئه و قوناغه له ژیا نندا به ته واوی کوتایی هات، خودا سه فه ره که ت به ره و حه قیقه ت به ره همدار بکات".

گولی بیابان له کولی گریانى دا و وتى: "به لام خاوهنى سوزانيخانه که لیم ناگه پیت به ئاسوودهیی بژیم، چونکه سه رچه قهله به دوامدا دهنیریت. ئاخو تۆ نازانیت چۆن...".

شهمس قسه که ی پئی بری و کوتی: "کیژۆله کهم، ئاوه زی خوت پاک رابگره، ئینجا له سه ری پویشیت، پرسیایه کی دیکه ت له بیر نیت: (له گهل ئه وه ی له م دنیا یه دا بنیاده م هه ولده دات شتیک وه ده ست بیتیت و بیته که سینکی گرینگ، که چی دوا ی مردنی هه موو شتیک جیده هیلیت. تۆ که له عه ده مدا ئامانجت ئه وه یه بگه یته قوناغه بالا که، له م ژیا نه دا وه ک ژماره سفر به سووکی و به تالی بژی. ئیمه له مه رکانه یه کی گول جیا نیین. جوانی له ده ره وه نییه، به لکو له و بژشاییه ی ناوه وه ماندایه که وامان لیده کات راست له سه رپین بوه ستین. هه سته کاردن به عه ده م ته واو وه ک ئه وه یه، نه ک ئه وه ی هه ولی به ده سته ی تانی ده ده یین، هه ر ئه مه شه بۆ به رده وامی ژیا ن ده مانه یلته وه)".

* * *

ئێواره درهنگ، ئه و جیخه وه م پيشانی گولی بیابان دا که له سه ری دهنوست، کاتی ده سه بجی خه وی لیکه وت، بۆ ژووره سه ره کییه که گه رامه وه که له وئ پۆمی و شهمس قسه یان ده کرد.

"پئویسته ئاماده ی ئه و سه مایه بیت که پیشکەشی ده که یین، شهمس که بینیمی وا دیم وای پنگوتم.

لیم پرسى: "کام سه ما؟".

"کیرا، سه مایه کی پوچییه و له مه وپیش وینه ت نه دیوه".

به دوو چاوی ئه بله قه وه ته ماشای شووه که مم کرد. ئه وه چی پووده دات، ده رباره ی کام سه ما قسه ده که ن؟

"مه ولانا، تۆ زانایه کی پایه داریت و که سینکی خواناسیت. خه لکی چیت پیده لیت؟"، به ده م پرسیا ره که وه هه ستم به گه رمییه ک کرد که ده موچاومی داگیرساند.

"نیکه ران مه به"، پۆمی پئی وتم، "من و شهمس ماوه یه که ده رباره ی ئه م شته قسه مان کردووه. ده مانه وئ سه مای ده رویشان پیشکەش بکه یین، هه ر

پتی دهوتری (سهما) و ئیمهش پیشوازی ئهوانه دهکین که دینه ناومانهوه و
ئهلهای عشقی خوداین.

سهرم به توندی هاته ژان، وهلی ژانهکهی بهچاو ژانی ناو دلم سووک
بوو.

"ئهی ئهگه خه لکی چه زیان لیتی نه بوو؟ خو هه موو خه لکی پیزی
سهماکردن ناگرن، بهو ئومیدهی ئهوهی وتم کاریگه ری له سهر قسهکانی له
مهولانا هه بیته، به شه مسم وت، به لای که مه وه ئه م سهماکردنه بو ماوهیه که
دوابخری.

"ئاخر هه موو خه لکی وهک پتویست پیزی خودا ناگرن، شه مس وتی، ئایا
له بهر ئه وه واز له بروای خو مان بهینین؟

ئه م دهر برینه کوتایی گفتوگو که بوو. ئیدی هیچ وشهیهکی تر نه ما و
ماله که پر بوو له (با) که له میانهی درزی دیواره کانه وه دزه ی ده کرد و له
گویماندا وژه ی ده هات.

سولتان وهلهد

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

”بېگومان جوانی له چاوی بینه ره که یدایه“، شه مس له سهر وته که ی
پوښت، ”چونکه هه موان هه مان سه ما ده بینن، لی هر که سی به شیوازی جیا
ده بینیت، که واته نیگه رانیی بو چییه؟ هه ندیک هه زی لیده که ن و هه ندیکی تر
هه زی لینا که ن“.

له گهل ته وه شدا له ئیواره ی (سه ما کرده که) دا به شه مسم وت من ده ترسم
که س ئاماده ی سه ما که نه بیت.

به جه خسته وه وه لامی دایه وه: ”نیگه ران مه به، په نگه خه لکی شاره که
خوښیان نه ویم، ته نانه ت ئیتر باوکتیشیان خوش ناوی، لی ناتوانن پشتگویمان
بخه ن، چونکه هه سستی خو هه لقورتانیا ن هانیا ن ده دات ئاماده بن“.

به م ئاوه ای، نه و ئیواره یه ی که سه ما که ی تیدا به پړیوه ده چوو، هوله که
پړبوو له خه لکی هه مه جوړ و هه مه کاره، ئیدی له بازرگانان و ئاسنگه ران و
دارتاشان و جوتیاران و سه نگتاشان و بویاخچییان و گژوگیای پزیشکی
فروشان و سه روکانی تایه فه پیشه ییه کان و نووسه ره کان و نانه واکان و
سه ردولکه داده ره کان و لیزانه کان و پاوکه ری پسقان و ورده واله فروشه کان و
ته نانه ت تا ده گاته شیخ یاسین که به خو ی و ژماره یه که له فه قیکانی هاتبوو –
و ئافره تانیش له پیزی پشته وه دانیشتبون.

کاتی بینیم شا که یخه سره وه له گهل راویژکاره کانیدا له پیزی پیشه وه
دانیشتووه، هه ستم به ئاسووده یی کرد. ئیدی پیاوینک به م پایه به رزه ییه وه
پشتی باوکم بگریت، نه و هه موو زمانه کان لال ده کات.

ئامادەبوان بېرى كاتيان ويست تا جيگهي خويان بگرن، تەنانەت تا دواى
ئەوھى جيگهي خويان گرت، ژاۋەژاۋى نىۋو ھۆلەكە نەنیشتبووھوھ و ھىشتا
منجەمنجى گفتوگۆى ئاگرين دەبيسترا. لەبەر ئەوھى دەمەويست بە تەنیشت
كەسيكەوھ دانیشم جىنئو بە شەمس نەدا و بە خراپە باسى نەكات، ئەوھبوو
لەتەك سلىمان سەرخۆشەوھ دانیشتم، كە بۆنى (مەي)ى لیدەھات، بەلام گويم
بە نۆنەكەي نەدا.

ھەردوو لاقم دەلەرزىن و ناو ھەردوو لەپم ئارەقەيان لى دەچۆراپەوھ.
ھەرچەندە ھەواكەي خۆش بوو و دەمانتوانى عەباكانمان داکەنين، چەقەي
ددانەكانم دەستى پىكرد. ئاخىر ئەم سەماکردنە بۆ ناوبانگى باوكم يەكجار
گرىنگ بوو كە خەرىكبوو لىژدەبووھوھ. لە خودا پارامەوھ، بەلام لەبەر ئەوھى
بەتەواۋى نەمدەزانى داۋاي چىيى لى بكەم، جگە لەوھى شتەكە بە خۆشى
تېپەرئيت، بۆيە پارانەوھكانم لاواز دياربوون.

ئەوھندەي نەبىرد دەنگىك بەر گويم كەوت، سەرھەتا دوور و ئىنجا تا
دەھات نزيك دەبووھوھ. دەنگىكى دلگىر و كارىگەر بوو، بۆيە ھەموان
ھەناسەيان لەبەرخۆ بېرى و گويايان ھەلخست.

‘جۆرى ئەم ئامىزە مۇسقىايە چىيە؟’، سلىمان بە شىۋەيەك تىكەل لە پىز
و خۆشەويستى بە چپە گوتى.

‘ئەوھ پىي دەلئىن ناي’ بەدەم وتنەوھ، قسەيەكى باوكم و شەمس ھاتەوھ
ياد ‘دەنگى لە ھەناسەھەلكىشانى دلدار بەرانبەر دولبەرەكەي دەچىت’.

كە دەنگى نايەكە خامۆش بوو، باوكم بە ھەنگاۋى سەنگىن و لەسەرخۆ و
ناسكەوھ بەرەو سەكۆكە پۆيشت، كە نزيكبووھوھ سالاۋى لە ئامادەبووان
كرد. ئىنجا شەش دەرويش دوايكەوتن كە ھەموويان مريدى باوكم بوون و
جلى ئاودامان سېي و دامىن فراوانيان لە بەر بوو، دەستيان لەسەر سىنگيان
تىكپەراندبوو. ئىنجا بۆ پىروۆزى و فەرۋەرگرتن بەرانبەر باوكم دانوشتانەوھ.
دواتر موزىك لىدرا و دەرويشەكان دەستيان پىكرد. يەك لەدواي يەك سەرھەتا
لەسەرخۆ بە دەورى خوياندا دەستيان بە خولانەوھ كرد، ئىنجا خىراتر و
دامىنى كراسە ئاودامانەكانيان مينا گولە لوتس كرانەوھ.

دیمه نیکى نایاب بوو، ئیدی خۆم پى نه گيرا و به شانازى و خوشحالييه وه زه رده خه نه م هاتى. به تيل چاو چاودى رى به پيره وه هاتنى ئاماده بووانم ده كرد، ته نانه ت ئه وانه ي له هموان چه نه دريژتر بوون، بينيمن به سه رساميه كى ئاشكراوه ته ماشاى سه ماكه يان ده كرد.

ده رويشه كان بۆ پيشاندانى نه مرى هه ر به ده ورى خوياندا سورپانه وه و سورپانه وه، ئينجا دهنگى موسيqa به رزبووه وه، دهنگى ره بابيه ك له پشت په رده وه هاوشانى دهنگى ناي و ده، پاشان شه مسى ته وريژى وهك گه رده لولولى بيابان سه ركه وه سه ر سه كوكه. عه بايه كى له وه ي ئه وانى له به ر بوو، به لام رهنگى تيرتر بوو و له هموان بالا به رزتر دياربوو و له وان خيرتر ده خولايه وه. هه ردوو ناوله پى پرووه ئاسمان كرابوونه وه، ده موچاويشى وهك دره ختى گوله به رۆژه له خور ده گه را.

گويم ليتوو هه ندى له ئاماده بووان به ريزه وه هه ناسه بركتيان بوو، ته نانه ت ئه وانه ي كه رقيان له شه مسى ته وريژى بوو، وا دياربوو كه وتوونه ته ژير ئه فسوونى سه ما و موسيqa كه وه. ته ماشاى باوكم ده كرد، له و ساته دا شه مس زور به خيرايى ده خولايه وه، مريده كانى هه ريه كه و له خولگه ي خويدا ده ستيان به خولانه وه يه كى زور هتواشتر كرد، كه چى باوكم مينا پيره داربه پروويه ك له جيگه ي خوى مايه وه، په نديار و هيمن، ليتوه كانى له جووله ي نزا و پارانه وه دا بوون.

موسيqa خاوبووه وه و له ناكاو ده رويشه كان له خولانه وه كه وتن و هه ريه كى له گوله لوتسه كان به سه ر خويدا داخرا. باوكم له سه ر سه كوكه به سلاويكى ناسك هه موو سه ماكه ره كان و هه موو ئاماده بووانى پيرۆز كرد. بۆ ساتيك هه ستم كرد كه هه موومان له دۇخيكى ته بايى ته واودا پيگه وه گريدر اوين، بيدهنگيه كى چر و كتوپر به دواى ئه وده هات. كه سيك له و خه لكه نه يزاني چۆن رهفتار بكات، چونكه كهس له وه پيش شتى واى نه دييوو.

دهنگى باوكم كپيه كه ي سمى و گوته: 'هاوپتيانم، ئه مه پتي ده وترئ سه ما، واتا سه ماي ده رويشان. ئیدی له ئيستا به دواوه ده رويشه كان له هه موو پۆژگار يكدا ئه م زيكر و سه مايه ده كه ن. ده ستيك به ره و ئاسمان و ده سته كه ي

تر پووه و خوار و بهره و زهوی، هر خالیکی خوشه‌ویستی که له خوداوه
 دهستان ده‌که‌ویت، به‌لین ده‌دهین به‌سەر هه‌موو خه‌لکیدا دابه‌شی بکه‌ین".
 زه‌ده‌خه‌نه‌که‌وته‌ سەر لیوی ئاماده‌بووان و به‌ قایل‌بوونه‌وه‌ ده‌ستیان به‌
 وره‌ور کرد. شله‌ژانیکی دۆستانه‌ و فینک هۆله‌که‌ی گرت‌وه‌ه. بینیم ئه‌م
 به‌ده‌نگه‌وه‌هاته‌ باشه‌ کاری تیکردم و چاوه‌کانم فرمیسکیان تیزا. له‌ کوتاییدا
 سلاوی خوشه‌ویستی و پیز له‌ باوکم و شه‌مس کرا که‌ شایانی بوون.
 ده‌کرا ئه‌و ئیواره‌یه‌ به‌و گه‌رموگوریه‌ کوتایی بیت، هه‌روه‌ها ده‌کرا به‌
 سه‌رودلیکی خوشه‌وه‌ به‌ره‌و مال بگه‌ریمه‌وه‌ و دلنیا‌بم که‌ شته‌کان خه‌ریکه‌
 باش ده‌بن، گه‌ر ئه‌و شته‌ پووی نه‌دایا که‌ له‌وه‌ولا پووی دا، ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو
 شتیکی ویران کرد.

سليمان سهرخوش

قونيا، حوزيراني ۱۲۴۶

بروسكه و خوين! ناي لهو ئيوارهي كه بيرناچيتهوه! هيشتا
كاريگهرييهكه ي بهري نهداوم، لهنتو هموو نهو شتانه ي كه ئهمشه و بينيمن،
كوتاييهكه ي له همووي كاريگه رتر بوو.

دواي تهواو بووني سهماكه، كه يخه سرهوي دووه مي مهن ههستايه
سهرين و به لهخوپازيبوون و شانازي بهخوكردنهوه چاوي به هموو
هولهكه دا گيڤا. به فيزيكي زورهوه دواي نهوه ي له قاقاي پيگه نينيكي به رزي
دا، وتي: 'دهرويشينه، پيروزباييتان لي دهكه! سهماكه تان زور سهرسامي
كردم'.

بومي زور به ناسكي سوپاسي كرد، ههروهها دهرويشه وهستاوهكاني
سهر سهكوكهش به ههمان جور، ئينجا موزيكره نهكان ههستان و دوا
ئيكلاميان بو پاشا كيڤشا، ئينجا كه يخه سرهوه كه ئاسووده ي له دهموچاوي
دهتكا، ئاماژه ي بو يهكيك له پاسهوانهكاني كرد كه كيسه يهكي مهخه لي دايه
دهستي. كه يخه سرهوه له ناو له پيدا دهستي به راوه شانندي كيسه كه كرد تا
بزانيت چهند قورس و پره له پاره ي زير، پاشان به رهوه سهكوكه فريني دا. نهو
كه سانه ي له دهورو به رم بوون هه ناسه يهكيان هه لكيشا و چه پله يان لندا. نهوه
بوو به خشنده ي دهسه لاتداره كه مان كاري له همومومان كرد.

كه يخه سرهوه كه ليوانليو بوو له رهزامه ندي و دلنباي، وه رسوپايه وه تا
بپوات، به لام ههر كه به رهوه دهركا ههنگاوي نا، نهو كيسه يه ي تيسره وينا كه
فريني دابووه سهر سهكوكه، ئيدي پارهكان له ژير پييهكانيدا پهرت بوون و
وهك زره ي بازنگي نوبووكيك زرنگه يان لي ههستا، شتكان زور به خيرا يي

پوویان دا، به جۆرئ بۆ چه‌ند ساتئ به‌ته‌واوی له‌ شوین خۆمان وشک بووین و واقمان و پرما و نه‌مانتوانی له‌وه‌ تیبگه‌ین که له‌ ده‌وروبه‌رمان چی پرووده‌دات. بینگومان ئه‌و که‌سه‌ی بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی پووی دا، که‌یخه‌سره‌و خۆی بوو که به‌پاستی گری گرت. ئاخ‌ر سووکایه‌تیکردنه‌که له‌ هه‌موانه‌وه‌ دیاربوو و گومانی تیدا نه‌بوو ئاراسته‌ی ئه‌و کرا، ئه‌مه‌ش شتیک بوو لیخۆشبوونی بۆ نه‌بوو. به‌ دوو چاوی باوه‌ر نه‌کرده‌نییه‌وه‌ ته‌ماشای دواوه‌ی کرد تا بزانیته‌وه‌ کێیه‌ زاتی کردوو ئه‌م په‌فتاره‌ نابه‌جێیه‌ بکات.

ئه‌وه‌ شه‌مسی ته‌وریزی بوو. هه‌موو سه‌ره‌کان پووه‌و ئه‌و وه‌رسوپان. له‌ کاتی‌که‌دا له‌ ناوه‌ندی سه‌کۆکه‌ وه‌ستابوو، هه‌ردوو ده‌ستی له‌سه‌ر که‌مه‌ری دانابوو و چاوه‌ سووره‌لگه‌پاوه‌کانی زه‌ق زه‌قه‌دیانه‌پوانی.

به‌ ده‌نگیکێ قوول وتی: "ئێمه‌ له‌پیتا‌و پارهدا سه‌ما ناکه‌ین، سه‌ما زیکرێکی پۆحیه‌ و له‌پای خۆشه‌ویستیدا ده‌یکه‌ین، ته‌نها خۆشه‌ویستی. ئه‌ی خاوه‌نشکو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ زی‌په‌کانت وه‌ر‌بگه‌وه‌! پاره‌کانت لی‌ره‌ دادیک ناده‌ن."

بی‌ده‌نگیه‌کی سامناک بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کێشا. کورپه‌که‌ی پۆمی وه‌ک ئه‌وه‌ی خوین له‌ ده‌موچاوه‌ بچووکه‌که‌ی وشک بوویته‌ هه‌لده‌له‌رز، که‌سیک زاتی نه‌کرد ده‌نگیک ده‌ربکات، هه‌موومان هه‌ناسه‌ی خۆمان قه‌تیس کردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاسمان چاوه‌پێی ئه‌م ئاماژه‌یه‌ی کردبیت، باران به‌ لی‌زمه‌ تیی کرد، ئیدی دلۆپه‌کانی بارانه‌که‌ هه‌موو شتیک و هه‌موو که‌سیکی نو‌قم کرد. "ده‌ی با برۆین، به‌ده‌م قسه‌وه‌ ده‌ی له‌ پیاوه‌کانی کرد.

پاشا پووی کرده‌ ده‌رگا‌که‌ و به‌و سووکایه‌تی پیکردنه‌ پوومه‌ته‌کانی ده‌له‌رانه‌وه‌ و لی‌وه‌کانی ده‌له‌رزین و شانەکانی دا‌که‌وتبوون.

پاسه‌وانه‌کانی و خو‌بزه‌کانی یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌دوایدا هه‌پیا‌یان لی‌کرد، به‌ پێلاوه‌ قورسه‌کانیان پێیان له‌ پارە کانزاییه‌ په‌رتبووه‌کانی سه‌ر زه‌وییه‌که‌ ده‌نا، ئیدی خه‌لکه‌که‌ بۆ هه‌لگرته‌وه‌یان ده‌ستیان به‌ پاله‌په‌ستو کرد.

هه‌ر که‌ پاشا پۆیشت، بۆله‌بۆلی نا‌په‌زایی و نا‌ئومیدی له‌ پیزی ئاماده‌بووان به‌رزبووه‌وه‌.

"ئه‌وه‌ خۆی به‌ کێ ده‌زانیته‌، ئه‌مه‌ بۆله‌بۆلی هه‌ندی بوو.

"چۆن دەوێریت سووکایەتی بە پاشاکەمان بکات"، هەندێکی تر هاواریان کرد، "تاخر بۆچی وا لە کەیخەسرەو دەکات کە ئێستا هەموو شارەکە باجەکە ی بدەنەو؟".

هەندێ کەس وەستابوون و سەری باوەرپنەکردەنییان بادهدا، ئینجا بەرەو دەرگا پۆشتن و نیشانەی ناپەزایی لەسەر دەموچاویان نەخش بووبوو. لە سەرۆکی ناپازییەکانەو شێخ یاسین و مریدەکانی بوون. ئەوێ تووشی سەرسۆرمانی کردم، ئەو بوو لەنیو ناپازییەکاندا دوو مریدی پۆمی و عەلئەدینی کورپیم دی.

عه لئه دین

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

بِه خُودا سویند دهخۆم له ژیاندا قهت وهک ئیستا ههستم به شوورهیی و تیدامان نه کردوو. ئاخِر دیمهنی باوکم و براده ره زه ندیقه که ی ئابروو به رانه بوو، کاتی بینیم ئه م سه مایه دهکات، ههستم به سووکایه تی کرد. ئاخِر چۆن توانیی به رانه ر به خه لکی شاره که به م شیوه یه ئابرووی خۆی بیات؟ ئه وه ی له هه موو شتی زیاتر دایچه کاندَم ئه وه بوو بیستم که له شفرۆشیکی سۆزانیخانه که له نیو ئاماده بوواندایه. ئه و کاته ی له وئ دانیشتبووم له خۆم پرسى که خۆشه و بیستی باوکم بۆ شه مسی ته وریزی ئه و شیتایه تی و کاولکارییه مان به سه ردا دینیت. بۆ یه که م جار له ژیاندا ئاواته خوازبووم، که کوپی پیاوینکی تر بوایه م.

من سه ماکردن به پیسکردنی پیروزییه کان ده زانم، به لام ئه و شته ی دوا ی ئه وه رووی دا له عه قل به ده ر بوو. ئاخِر ئه و پیاوه بیچاوو پرووه چۆن زاتی کرد گالته به فه رمانه واکه مان بکات؟ ئه و به ختی یار بوو، چونکه که یخه سه ره و ده ستگیری نه کرد و ده سه به جی له سیداره ی نه دا.

ئه و ده مه ی بینیم شیخ یاسین به دوا ی که یخه سه ره ودا ده رچوو، زانیم ده بی منیش وهک ئه و بکه م. دوا شتی که مه به ستمه ئه وه یه خه لکی شاره که وا تینه گهن من پشتی خوانه ناسیک ده گرم، جگه له براکه م، گه ره که هه موان ئه وه بینن که من گه مه یه ک نیم به ده ستی باوکمه وه.

له و شه ودا بۆ ماله وه نه پویشتم، به لکو له گهل ژماره یه ک له براده ره کان له مالی ئیرشاد مامه وه و به جۆشه وه باسی پووداوه کانی ئه و پۆژه مان کرد و به دریتی گفتوگومان له سه ر ئه وه کرد که ده بی چی بکه ی.

"ئەم پىساوھ كارىگەرىيەكى گەورەى لەسەر باوكت ھەيە، ئىرشاد بە جەختەوھ پىتى وىتم، ئەوھتا لەشفرۆشنىكىشى ھىناوھتە مالاھەتان. عەلائەدىن گەرەكە ناوى خانەوادەكەت پاك بکەيتەوھ."

لە دۆخىکدا وەستابووم و گویم بۆ قسەکانیان گرتبوو، لە شەرمان دەموچاوم دايسابوو، تەنھا يەك شت لای من پروون بوو، ئەویش ئەوھ بوو كە شەمس جگە لە بەدبەختى، ھىچى دىكەى بۆ نەھىتاوين.

ھەموومان گەيشتىنە ئەو برۆايەى پىتويستە شەمس ئەم شارە جى بهیلت، گەر بە خواىشتى خۆى نەپروات گەرەكە بەزۆر پروات.

* * *

پۆزى دواتر بۆ مالاھوھ گەرامەوھ و بریارم دا دووبەدوو لەگەل شەمسى تەوریزی قسە بکەم. بە تەنیا لە ھەوشەى مالاھوھ بوو و ناى دەژەنى. سەرى لارکردبووھوھ و چاوھکانى نوقاندبوون و پشتى لە من بوو. لەبەر ئەوھى نوقمى نۆ ئاوازەكەى بووبوو، ئاگای لە من نەبوو. وەك مشك بە ھىمنى نزیكبوومەوھ و چاوھپى ھەلىك بووم تا چاودىزى بکەم و دوژمنەكەم باشتر بناسم.

دواى چەند خولەكىك شەمس لە ژەنەن وەستا و كەمى سەرى ھەلبەرى. بى ئەوھى تەماشای لای من بكات، مینا خۆى بدوینت، وەرەرىكى كرد و گوتى: "عەلائەدىن، سلاوت لى بىت. ئەوھ منەى من دەكەيت؟".

ھىچم نەوت. شارەزای توانای بووم، ئەوێك لەمیانەى دەرگاداخراوھكانەوھ شت ببینت، ئىدى سەرم سورنەما كە لە پشتى سەرىيەوھ چاوى ھەيە.

"چىژت لە بىنىنى دىمەنى سەماكەى دوینى وەرگرت؟"، شەمس بەدەم پرسىارەوھ دەموچاوى بەرەو لای من وەرسووران.

دەسبەجى وەلامىم داھەوھ "پىم واھە ئەوھ شەرمەزارى بوو. با بە ئاشكرا قسە بکەين. من تۆم خۆش ناوى و قەتیش خۆشم نەویستوویت، پىگەت پى نادەم لەوھ زیاتر ناوبانگ و ئابرووى باوكم وىران بکەيت."

گرېک له چاوهکانی شه مسدا بریسکه یان دا. نایه که ی له لاهه دانا و وتی:
 "که واته ئاوها؟ ته گهر من بهم جوړه ئابرووی پومیم ویران کردیت، ئیدی
 خه لکی وهک پیاویکی سهنگین ته ماشای توش ناکه ن. ئایا له مه دهرسیت؟".
 بریارم دا بواری نه دهم سوژم بورووژنیت، بویه سه رنجه
 بریندارکه ره کانیم پشتگوئ خست. پیش نه وهی بتوانم شتیک بلیم، زوری
 نه خایاند و وه لامیم دایه وه: "بوچی نارویت و به ئاسووده یی جیمان بهیلیت؟
 ئاخر پیش هاتنی تو به ئارامی ده ژیاين و له باشتړین دؤخدا بووین. باوکم
 زانایه کی به پړیز و سه روک خیزانیکي نایاب بوو. هیچ شتی له نیوان ئیوه دا
 نییه تا کو تانبکاته وه".

شه مس به ره و پیشه وه ملی دریژ کرد و به توندی بروکانی تیک نا،
 هه ناسه یه کی قولی هه لکیتشا و له پر وهک پیره میردیکي لاهه دهرکه وت. وام
 به خه یالدا هات که ده توانم لی بدهم، ئیدی پیش نه وهی یه کی فریای
 پژارکردنی بکه ویت، تیروپری لیده دهم. بیروکه که ترسناک و قیزه ون بوو،
 به لام به شیوه یه کی ترسناک هه بزویږ بوو، بویه ده بوو پووی خومی لی
 بشارمه وه.

کاتی دووباره دهستم به ته ماشا کردنی کرده وه، بینیم به وردی تیم
 ده پوانیت و لیم ورده بیته وه. نیگای کونکه ر به هه لپه بوو. ئایا پتی تیده چیت
 بیرکردنه وه کانم بخوینته وه؟ هه ستيکی ترسناک دایگرتم و وهک نه وهی هه زار
 دهرزیم پیدا بچه قینری له دهسته کانمه وه تا پنیه کانم ته زوی پیدا هات، ههستم
 کرد نه ژنوکانم به جوړئ شل بوون، توانای هه لگرتنمیان نییه. بیگومان نه و
 جادووی رهش دهکات، بچووکتړین گومان نه مابوو که شه مس له به هیژترین
 و تاریکترین شیوهکانی جادوودا داهینه ره.

دوای که می شه مس وتی: "عه لاهه دین، تو له من دهرسیت. ده زانیت تو
 کیم دینته وه یاد؟ شاگرده خپله که".

لیم پرسى: "دهرباره ی کی قسه ده که ییت؟".

"نه وه چیروکیکه. ئایا هه زت له بیستنی چیروک هه یه؟".

شانم هه لته کاند و گوتم: "کاتی بیستیم نییه".

لیوه‌کانی شه‌مس له‌رزین، ئینجا گوتی: 'ئه‌و پیاوه‌ی که کاتی بیستی
چیرۆکی نه‌بیته‌ له‌پیناو خوداشدا هه‌ر کاتی نییه‌. ئینجا له‌سه‌ری پۆیشت: 'ئایا
ده‌زانیت که خودا باشتترین گێره‌وه‌یه‌؟'

بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌پێی وه‌لامی من بکات، ئه‌م چیرۆکه‌ی گێرايه‌وه‌:
پیشه‌گه‌ریک شاگردێکی هه‌بوو به‌رده‌ستی بۆ ده‌کرد، شاگرده‌که زۆر
خێل بوو، به‌رده‌وام شته‌کانی به‌ دوان ده‌بینی. پۆژیکیان پیشه‌گه‌ره‌که داوای
له‌ شاگرده‌که کرد که گۆزه‌یه‌ک هه‌نگوینی له‌ کۆگا که بۆ بێنیت. شاگرده‌که به‌
ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ گه‌رايه‌وه‌ و به‌ بێزارییه‌وه‌ وتی: 'به‌لام گه‌وره‌م، دوو گۆزه
هه‌نگوینی لێهه‌، ئینجا وتی، 'ده‌ته‌وێ کام گۆزه‌یانته بۆ بێنم؟'. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
پیشه‌گه‌ره‌که باش شاره‌زای شاگرده‌که‌ی بوو، وتی: 'بۆچی یه‌کێ له‌ گۆزه‌کان
ناشکێنیت و گۆزه‌که‌ی دیکه‌م بۆ بێنیت؟'.

ئه‌فسووس، شاگرده‌که له‌ په‌ندی پشت ئه‌م وشانه‌ نه‌گه‌یشت، ئیدی وه‌ک
پێی وترا بوو ئه‌وه‌ی کرد و یه‌کێ له‌ دوو گۆزه‌که‌ی شکاند. کاتی بێنیی
گۆزه‌که‌ی تریش وا ده‌شکێت، سه‌ری سوپما.

'ده‌ته‌وێ چیم پێ بێنیت؟'، ئه‌م پرسیاره‌م لێی کرد، تا وا ده‌ربکه‌وم که
به‌رانبه‌ر شه‌مس سه‌رودلم ته‌واو نییه‌، به‌لام ئه‌وه‌م بۆ نه‌کرا. 'نه‌فهرته‌ له‌ خۆت
و له‌ چیرۆکه‌کانته. ئه‌رێ ناتوانیت ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وێ راسته‌وخۆ بێنیت؟'.

'به‌لام عه‌لائه‌دین، ئه‌وه‌ زۆر پوونه‌. من ده‌مه‌وێ پێته‌ بێژم که تۆ وه‌ک
شاگرده‌ خێله‌که‌یت، چونکه‌ له‌ هه‌موو شوێنی شته‌کان به‌ دوان ده‌بینیت،
شه‌مس ئه‌مه‌ی وت و له‌سه‌ری پۆیشت، 'من و باوکته‌ یه‌کیکی. گه‌ر منت
شکاند، ئه‌ویشته‌ شکاندوه‌'.

به‌رپه‌رچیم دايه‌وه‌: 'هیچ شتیکی هاوبه‌ش له‌ نێوان تۆ و باوکمه‌دا نییه‌.
ئه‌گه‌ر گۆزه‌ی دووه‌م شکاند، ئه‌وا گۆزه‌ی یه‌که‌م ئازاد ده‌که‌م'.

له‌ پاده‌ به‌ده‌ر تووڤه‌ بووم و بێزارییه‌کی زۆر داگیرتم و ئیدی بیرم له‌
ئه‌نجامی قسه‌کانم نه‌ده‌کرده‌وه‌، نه‌ ئه‌و کاته‌ و نه‌ دواتریش.
هێشتا کاته‌که به‌ به‌رییه‌وه‌ ما بوو.

شەمس

قۇنيا، حوزىرانى ۱۲۴۶

پىچەوسەلە و توندېرەق و كەچىپىنەكان دەلەين سەما حەرەمە.

كە خوداى (بەرز و مەزن) مۇسقىاى پى بەخشىوين - نەك تەنھا ئەو
مۇزىكەى بە دەنگى خۇمان و ئامىزەكانمان دروستى دەكەين، بەلكو ئەو
مۇزىكەش كە ھەموو شىۋەكانى ژيان دەگرىتەو، پىم وا نىيە بىستىنمان لى
حەرام بكات. ئەى نابىنن تىكراى سروشست ستران دەچرىت؟ ھەموو شتىك لەم
گەردوونەدا بە پىتم دەجوولەيت: ترپەى دل، ورشەى بالەكانى پەلەوەر،
ھەلگردنى با لە شەوى زریاندا، زرىنگەزرىنگى ئاسنگەر كە ئاسن دەكوتىت،
يان ئەو دەنگانەى لەناو مندالدا كە دەورى كۆرپەلەيان داوہ.. ھەموو شتىك
بە جۆشوخروشەو و لەخۇرا، بە يەك پىتمى ناياب لە ھەلقولیندا بەشدارن.
سەماى دەرویشانىش ھەر ھەلقەپەكە لەو زنجىرە بەدەوامە. ھەروەك چۆن
دەريا لە ناوہوۋى خۇيدا تىكراى ئاوى ئۇقيانوس ھەلدەگرىت، سەماكەى
ئىمەش نەھىيەكانى گەردوون دەگرىتەو و پىشانى دەدات.

پىش دەست پىكردنى سەماكە بە چەند سەعاتى، من و رۆمى بۇ رامان
چووينە ژوورىكى ھىمنەو، ئىنجا ئەو شەش دەرویشەى كە ئەم ئىوارەپە
سەماكەيان دەكرد ھاتتە پالمان. ھەموومان دەستتوۋىژمان شت و نوۋىژمان
كرد، ئىنجا جەلكانمان لە بەر كرد. بە وردى باسى ئەوہمان كرد كە دەپىت
درىژى كراسەكە چەند پىت، جۆرە قوماشىكى سادەمان ھەلبىژارد كە
پەنگەكانى زەوى لەخۇ بگرىت. ئەوہ تاس كلاوہ پەنگ ھەنگوینىيەكە نىشانەى
كىلى گۆر و كراسە ئاودامانە سىپى و درىژەكە لەجىاتى كفن و عەبارەشەكەش

له جياتى گۆر، سه ماكه مانىش هتايه كه بۇ ئوھى كه چۆن سۆفийه كان وهك
چۆن پيسته يه كى كۆن له خۆ دامالڻ، به ته واوى نه فرهت له نهفس دهكەن.
به ر له وهى هۆله كه جى بهيلىن و پروو بكهينه سهر سهكۆكه، پۆمى
چامه يه كى خوينده وه كه ئه مه يه:

سۆفى ههر پيڭج ههسته كه و
ههر شهش ئاراسته كه ي تپه پاندوه و
واى ليها توه

ههست به شته متبووه كانى پشتو هه يان بكات.
ئيمه بهم ههستانه وه خۆمان ئاماده كردبوو. سهرهتا دهنگى نايه كه
به رزبووه وه، ئينجا پۆمى وهك سهردهسته ي سه ماكه ره كان له سهر تهخته ي
سه ماكه هاته پيشه وه، دوايى دهرويشه كان يهك له دواي يهك دوايكه وتن و به
خاكه راييه وه سهر يان به ردا بووه وه، شىخيش دواكهس بوو دهركه وت.
ههرچه نده ههولئىكى زۆرم دا، به لام پۆمى پيى داگرت كه دهبيى له و
شه وه دا سه ماكه م.

قورئانخوينه كه سووره تى قورئانى خوينده وه: (وفى الارض ايات للموقنين
وفى انفسكم افلا تبصرون - له سهر زهوى و له دهروونى خۆتاندا نيشانه كه لى
بۇ بپرواداران هه ن، ئه ي ئيوه نايانينن).

ئينجا دهنگى دهف له گه ل دهنگى تيزى ناي و ره بابيه به رزبووه وه.

گوى بۇ قاميش و ئه و حه كايه ته هه لبخه كه ده يگيرپته وه
كه چۆن له تاو ليكدابران ده ناليتيت:

له وساو ه كه له قاميشه لان هه لبروم

ئه ميستاش زيرهم پياوان و ئافره تان ده گرييتى

دهرويشى يه كه م به موسلمانيتى خۆى رادهستى خودا كرد و دهستى به
خولانه وه كرد، داميتى كراسه كه ي وهك ژيانئىكى جياواز و تاييه ت به خۆى
دهستى به خشه خشىكى ناسك كرد، ئينجا هه موومان چووينه پال ئه و و به
دهورى خۆماندا دهستمان به خولانه وه كرد تا جگه له (تاك و ته نيابى خۆى)
هه يچ شتيكى ديكه به دهورمانه وه نه ما. ئيدى ئه وهى له خوداو ه له ئاسمانه وه
پيمان ده گه يشت، بۇ خه لكى بۇ سهر زهوى ده مانگواسته وه. ئاوها هه ريه كه مان

بوو به حەلقەيەکی پەيوەندی نێوان دڵخواز و دولبەر. کە مۆسیقاکەش لە ژەنین کەوت، خۆمان بۆ هیزە پێکەینەرهکانی گەردوون نوشتاندەوه: ئاگر و با و خاک و ئاو و توخمی پێنجەمی ئالا.

* * *

بۆچی خەمی ئەوهم بێت کە لە دواى تەوابوونی سەماکە لە نێوان من و کەیخەسرەو پروی دا، لێ داخی ئەوهم بوو کە پۆم خستە هەلوێستیکی ناخۆشەوه. ئاخەر پیاویکی خاوەن پایە بوو و بەردەوام دەپاریژرا. هەموو والییەکان و فەرمانرەواکان خۆشیان دەویست و گلهیان لێی نەبوو، بەلام ئەمىستا وای لێهاتوو دەربارەى ژيانى خەلکى خواسابى شتىکى کەم دەزانیت - ئەو بۆشاییە هەراوەى نێوان فەرمانرەواى دەستەبژێر و خەلکى پەمەک - وام بە خەيالدا دیت کە پوژگارى من لە قونیا خەریکە بەرەو کۆتایی دەهوات.

هەموو خۆشەویستی و دوستایەتیەکی راستەقینە چیرۆکی وەرچەرخانە چاوه‌ڕوان نەکراوەکانن. گەر ئێمە هەمان ئەو کەسەى پیش و دواى عاشقبوونەکەمان بین، وا دەگەیه‌نیت کە عەشقه‌کەمان ئەوتۆ نەبووه.

لە سایەى شیعەر و مۆسیقا و سەماوه، پۆمى لە وەرچەرخانەکەیدا بڕیکى زۆر پێگەیشتوو، ئاخەر ئەو لەووبەر زانایەکی توند بوو و شیعەری خۆش نەدەویست، وتاریبژ بوو و لەو کاتەى وتاری بۆ خەلکى دەخویندەوه، چێژى لە دەنگى خۆى وەرده‌گرت، وەلى نەها گۆپاوه و خەریکە دەبیتە ھۆزانفان و دەنگى ئالاییەکی بێگەرد، بەلام پێم وا نایە هیشتا ئەوەى بەتەواوى هینابیتە دى. منیش بۆخۆم گۆپاوم و هیشتا ھەر لە گۆپاندام، خەریکە لە بوونەوهریکەوه دەگۆپێم بۆ عەدەم، لە وەرزیکەوه بۆ وەرزیکی تر، لە قوناغیکەوه بۆ قوناغیکی تر، لە ژيانەوه بۆ مردن.

ھاوێلیتیەکەمان بەپیت و فەر بوو، دەستکەوتیک بوو خودا پێى بەخشین. گەشەمان کرد، گەشاینەوه و پەرەمان سەند و لە ھاوڕێیەتی بەکتر چێژمان وەرگرت، لەزەتمان لە پڕبوون و خوشیی پەها وەرگرت.

ئەو گوتەيەي باوەزەمانم کەوتەووە ياد کە پۆرژيکيان پێي گوتم، بۆ ئەووەي
 ئاوريشممان دەست بکەوێت، گەرەکە کرمي ئاوريشمەکە بمريّت. کاتێ لە
 هۆلي سەماکردني دەرويشەکان بە تەنيا دادەنيشتم، دواي ئەووەي هەموان
 دەپۆيشتن، کپيەک بالي دەکيشتا، زانيم کە ئەو ماوەيەي لەگەل پۆميدا ماومە
 خەريکە بەرەو کۆتايي دەپوات. لەو ماوەيەي کە پيکەووە بووين، من و پۆمي
 چەندين جواني بيۆينەمان بيني، فيري ئەووە بووم کە مەرۆف ببينيت چي
 دەگەيەنيت، مينا پيکەوتيکي بيکۆتايي، لەميانەي دوو ئاوينەووە کە شتيکي
 بيکۆتايي پيشان بەدەن، لێ پەندە ديريەکە هيشتا لەکاردايە: لە کوچي عەشق
 هەبيّت، خەميش هەيە.

ئىلا

تۆرتامبىتون، ۲۹ ى حوزيران ۲۰۰۸

بۇ پىشوازىي شتە ئاسايى و چاوه پرواننە كراوه كان مروڤ ئامادە نەبىت وەك عەزىز گوتى، ئەوا لە پشت جوانترىن خەونەو، شتەي نامۇ خۇ خەشاردەدەن. لە جەستەي ئىلاشدا هېچ ئامادەگىيەك نەبوو تا ئەو شتە سەيرە قەبوول بكات كە ئەم هەفتەيە ووى دا: ئەو بوو عەزىز . ز . زاھارا بۇ بوستن ھات تا چاوى بى بکەوئىت.

لە ئىوارەي ئەو يەكشەممەيە دواي ئەوہى ئەندامانى خىزانەكەي پۈبىشتاين بە دەورى مېزەكەدا جىي خويان گرت، ئىلا سەرنجى دا نامەيەك لەسەر مۇبايلەكەيەتى، پىيى وابوو كە پەنگە يەككى لە خانمان لە يانەي خۇراكدروسىتكردەنەو بۇي ناردىيىت. بۇ خويىندەنەوہى پەلەي نەكرد، بەلكو خواردنىكى تاييەتى پىشكەشى خىزانەكەي كرد كە ئەم ئىوارەيە بۇي ئامادە كرددبوون: مراوييەكى برزاو بە ھەنگوينەوہ لەگەل پەتاتە و پىيازى پىشاوى سەر برنجى بە پەھەنار لىنراو. كە مراوييەكەي لەسەر مېزەكە داننا، ھەموويان جۆرە شادمانىيەكيان لى دەرکەوت، تەنانەت جانىتىش كە ھەستى بە خەمۇكى دەكرد، چونكە سكۆتى لەگەل كچىكى تردا بىنيبوو و زانىي كە ھىشتا خۇشى دەوئ، ھەستى بە برسيتى كرد.

ئىوارەيەكى دوورودرىژ بوو، شەرايىكى باشيان خواردەوہ و باسوخواسى ئاساييان لە نىو خوياندا كرد. ئىلا لە ھەموو ئەو قسەوباسانەي كە لەسەر مېزەكە كران بەشدارىي كرد.

ئەوہبوو لەگەل شووہكەيدا باسى ئەوہيان كرد دووبارە بالكونەكەيان بە بۆيەي شىنى درەوشاوه بۆيە بکەنەوہ. لەگەل جانىتىشدا باسى بەرنامەكانى لە

زانکودا کرد، ههروهه له گهڵ ههردوو منداله جمکه کهیدا باسی چهند فیلمیکی
فیدیویی کرد، یه کئی لهوانه بهناوی (دزانی ده‌ریای کاریبی) بوو. دواى ئه‌وه‌ی
قاپه پيسه‌کانی خسته ناو پاڪه‌ره‌وه‌ی قاپ و کاتۆی به شکولاته‌ی سپییه‌وه
پیشکەش کرد، به خه‌یالیدا هات که نامه تۆمارکراوه‌که‌ی سه‌ر مۆبایله‌که‌ی
بخوینیته‌وه:

ئێلا سلّو. به کاریکی گۆفاری سمیتۆنیانه‌وه بۆ بۆستن هاتووم. هه‌ر
ئێستا فرۆکه‌که‌ نیشه‌وه. ئایا هه‌زده‌که‌یت یه‌کتر ببینین؟ له‌ هۆتیلی ئۆنیکس
دابه‌زیوم و هه‌زده‌که‌م بته‌بینم.
عه‌زیز

ئێلا مۆبایله‌که‌ی له‌ لاوه‌ دانا و له‌سه‌ر میزه‌که‌ له‌ جێی خۆی دانیشته‌ تا
شیرینی بخوات، هه‌ستی به‌ سه‌رگێژکه‌ کرد.
"ئایا نامه‌ت بۆ هاتووه‌؟" ده‌یفید دواى ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر قاپه‌که‌
هه‌لبێری، پرسیا‌ری لێی کرد.

"به‌لێ، له‌ میشیله‌وه‌یه‌، به‌بێ هیچ دودلییه‌ک وه‌لامی دایه‌وه‌.
ده‌یفید ده‌موچاوه‌ خه‌مباره‌که‌ی شارده‌وه‌ و به‌ ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی ده‌می
سه‌پییه‌وه‌، ئینجا ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی له‌ شیوه‌ی چوارگۆشه‌یه‌که‌دا، به‌ هێواشی و
ورده‌کارییه‌کی سه‌یره‌وه‌ لوول کرد. که‌ لێتوووه‌وه‌ وتی: 'باشه‌'.

ئێلا هه‌ستی کرد شووه‌که‌ی باوه‌ری پێ ناکات، لێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا
هه‌ستی کرد گه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر قسه‌هه‌لیه‌سته‌که‌ی خۆی سوور بیت، ئه‌مه‌ش نه‌ک
بۆ قایلکردنی شووه‌که‌ی یان خه‌له‌تانندی منداله‌کانی، به‌لکو له‌به‌ر خۆی تا
بتوانیت پێشویتنی بۆ ئه‌و هه‌نگاوه‌ دابنێ که‌ له‌ ماله‌که‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌بیات بۆ
ئه‌و هۆتيله‌ی عه‌زیز لێی دابه‌زیوه‌، بۆیه‌ له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو و له‌
هه‌موو وشه‌یه‌ک ورد ده‌بووه‌وه‌، ئینجا گوتی: 'په‌یه‌ه‌ندی پێوه‌کردم تا پێم
بڵێت که‌ سه‌به‌ی به‌یانی له‌گه‌ڵ په‌خشکاره‌ ئه‌ده‌بییه‌که‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌ک
سازده‌دری بۆ گفتوگۆکردن ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌کانی سالی ئاینده‌، ده‌یه‌وی له‌
کۆبوونه‌وه‌که‌دا به‌شدارییان بکه‌م'.

“دهی باشه، که واته دهی برۆیت”، دهیقید بهدم قسه وه چاوه کانی پرووکاند، ئەمەش ئاماژەیە ک بوو که بەشداریی گەمەکه دهکات، گوتی: “بۆچی بەیانی به ئۆتۆمبیل نه تگهیهنم، ئەوسا دهتوانین پیکه وه بۆ ئەوئ بچین؟ دهتوانم هه ندۆ دیدار دوا بخرم”.

ئێلا به واقورمانه وه له مێرده کهی روانی. دهیهوئ چی بکات؟ ئایا دهیهوئ له بهردهم منداڵه کاندا به شه پ بێن؟

“ئوه باشتريشه”، بهدم قسه وه زۆری له خۆی کرد تا زهرده خه نه بگرئ، ئینجا له سهری پۆیشت: “بهلام گهره که پێش ههوتی بهیانی له مال دهر بچین، چونکه میتشیل گوتی که دهیهوئ پێش کۆبوونه وه که به تهنا قسم له گه لدا بکات”.

“که واته بابته که له بیر خۆت ببه وه”، ئۆرلی که دهیزانی باوکی رقی له زوو هه ستانه، هاته نیوانه وه و گوتی: “باوکه ناتوانیت زوو له خه و پایت”.

ئێلا و دهیقید ته ماشای یه کتریان کرد. ته ماشا کردنه که یان به بهرچاوی منداڵه کانیانه وه بوو، هه ریه که یان چاوه پێی ئەوی دیکه ی ده کرد که یه کهم جووله بکات.

“راسته”، له کۆتاییدا دهیقید ددانی پێدا نا.

ئێلا به ئاسووده یی سهری له قاند و دهموچاوی سووراییه کی ته نک و شه رمیون دایپۆشی، چونکه هه ر له و ساته دا بیرۆکه یه کی بویرانه تری به خه یالدا هات.

ئوه بوو وتی: “به لئ، ئوه کاتیکی زۆر زوو. ئەئ بۆچی ئیستا نه پۆم؟”، بیرۆکه ی پۆیشتنی سبه ی بهیانی بۆ بۆستن و له گه ل عه زیزدا قاوه لێکردن وای لێکرد دلی به خیرایی لئ بدات. هه ستی کرد دهیهوئ هه ر ئیستا عه زیز ببینیت و ئیدی نهیده توانی تا سبه یی چاوه پێ بکات، چونکه له پڕ کاته که له بهرچاوی بوو به ماوه یه کی زۆر، پۆیشتنیش له ماله که ی خۆیه وه بۆ بۆستن نزیکه ی دوو سه عاتیک ده خایه نیت، بهلام گوئی به وه نه دا. ئاخه ر ئه وه هه موو

ئەم رېڭەيەي لە ئەمستردامەو لە پېناو ئەمدا بېرەو، بېگومان ئەميش دەتوانيت
بۆ ماوەی دوو سەعات ئۆتۆمبیلەكەى بەاژووت.

دەتوانم ئەمشەو پېش سەعات دە بگەمە بۆستەن، بۆ ئەوەى بگەمە
كۆمپانیاكە و پېش كۆبوونەو كە مېشیل بېنم.

توێژە ئازارېك كەوتە سەر دەموچاوى دەيفيد. وا دەردەكەت كە پېش
ئەوەى شتېك بلیت، كاتەكە سالیك بەردەوام بوو. لەو چركەساتە
دووردیژەدا، چاوەكانى ئەوەیان دەگەياند كە ئیتەر هیز و توانای ئەوەى تیدا
نەماوە تا رېڭە لە رۆشتنى ژنەكەى بگریت بۆ بېننى پیاویكى دیکە.

دەتوانم بۆ بۆستەن ئۆتۆمبیل لیتخوړم و ئەمشەو لە شوقەكەى خۆمان
دەمێنمەو، ئیلا بە روالەت ئەمەى بە منداڵەكانى گوت، لە راستیدا پرووى
قسەكەى لە دەيفيد بوو. ئەو شتۆزەى بۆ ئەوە بوو كە مێردەكەى دلنیا
بكاتەو وەك ئەو پنى وایە ئەم هیچ پەيوەندییەكى جەستەى لە نیتوان خۆى و
هیچ كەسێكى تر لەئارادا نییە.

دەيفيد لەسەر كورسییەكەى هەستا و پەرداخى شەرابى بە دەستەو بوو.
تەماشای دەرگاكەى كرد و زەردەخەنەى كى دلنیاى بە پرووى ئیلادا پژاند، بە
كەمى پەرۆشییەو وتى: "باشە خۆشەوېستم، گەر خۆت ئاوهات دەوى،
گەرەكە ئیستا بروت."

ئافى گوتى: "بەلام دایكە، پیم وا بوو كە ئەم ئیتوارەى لەوانەى بېركارىدا
یارمەتیم دەدەیت."

ئیلا هەستى كرد دەموچاوى دایساو، وتى: "ئازیزم دەزانم. بۆچى ئەوە
نەخەینە سبەینى؟" ئۆرلى ئاوپى لە براكەى دایەو تا پەستى بكات، وتى: "ئاه،
دە لیتگەرئى با بروت. خۆ نابیت هەموو كاتى دایكە بەدیارتەو بیت. ئەوە تۆ
كەى گەرە دەبیت؟" ئافى چارەى تیک نا، بەلام وەلامىكى نەدایەو. ئۆرلى
جیددى بوو، كەچى جانیت گوتنەدەرە بوو. بەم ئاوهایە ئیلا مۆبایلەكەى
هەلگرت و بەرەو نەۆمى سەرەو سەرکەوت. هەر ئەوەندە دەرگای ژوورى

نوستنه‌که‌ی داخست، خۆی به‌سه‌ر جی‌خه‌وه‌که‌یدا دا و نامه‌یه‌کی تۆمار‌کراوی
بۆ عه‌زیز نارد.

ناتوانم برۆابکه‌م که تۆ لی‌ره‌یت. دوا‌ی دوو سه‌عات له ئۆنیکس ده‌بم.
به‌ ترستیکی زۆره‌وه‌ چاوی بریبه‌ مۆبایله‌که‌ی و بینیی وا نامه‌که‌ی
ده‌پوات. چی بکات؟ به‌لام کات ئه‌وه‌نده‌ی به‌ده‌مه‌وه‌ نییه‌ بۆ بیر‌کردنه‌وه‌، خۆ
ئه‌گه‌ر ئه‌م ئیواره‌یه‌ تووشی په‌شیمانی بیت، ئه‌وا په‌نگه‌ له‌مه‌ولاش هه‌ر له
په‌شیمانیدا بیت. ده‌بی ئیستا په‌له‌ بکات. تا خۆی شت، بیست خوله‌کی پێ چوو،
قژی وش‌کرده‌وه‌ و ددانه‌کانی پاک‌کرده‌وه‌ و کراسیکی عه‌زیی هه‌لبژارد و له
به‌ری کرد و دوا‌یی دایکه‌نده‌وه‌، ئینجا عه‌زییه‌کی تری تاقیکه‌روه‌، ئینجا به‌کیکی
تر و سه‌ری شانه‌کرد و که‌می ئارایشی کرد، ئینجا له‌ گواره‌ بچوکه‌کانی گه‌پا،
که‌ (پۆت)ی داپیره‌ی له‌ هه‌ژده‌مین جه‌ژنی له‌دایکبوونیدا پیش‌کشی کردبوو.
دوو‌باره‌ عه‌زیکه‌ی گۆپی.

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکێشا و که‌می عه‌تری (ئیتیرنتی)ی کۆمپانیای
کالفین کلاینی له‌ خۆی دا. عه‌تره‌که‌ زۆر ده‌می بوو له‌ گه‌رماوه‌که‌ هه‌ر له‌ناو
قاوغه‌که‌ی خۆیدا بوو. ده‌یفید زۆر چه‌زی له‌ عه‌تر نه‌ده‌کرد و ده‌یگوت ده‌بی
بۆنی ئافره‌ت هه‌مان بۆن و به‌رامی ئافره‌ت خۆی بیت، نه‌ک هه‌ندی بۆنی وه‌ک
ئانیلا، یان توێکه‌هه‌ناری بۆگه‌نی لی بیت، به‌لام ئیلا به‌ خۆی گوت، په‌نگه‌
بۆچوونی پیاوی ئه‌وروپی له‌م شته‌دا جیا بیت، ئینجا پرسیی، ئایا له‌ئه‌وروپا
عه‌تر شتیکی گرینگ نییه‌؟

که‌ لی‌بووه‌وه‌، دیقه‌تی ئه‌و ئافره‌ته‌ی دا که‌ له‌ناو ئاویته‌که‌دا لی‌وه‌ی
دیاربوو. بۆچی زووتر پێی پانه‌گه‌یاند که‌ ئه‌و دیت؟ گه‌ر پیش ماوه‌یه‌ک
زانیبای ئه‌وا ده‌چوو که‌ن پرچپێک‌خه‌ر و نینۆکه‌کانی بۆیه‌ ده‌کرد و ده‌موچاوی
ئارایش‌ت ده‌کرد و په‌نگه‌ لوول‌کردنێکی نویی پرچی تاقی بک‌ردایه‌ته‌وه‌. ئه‌ی
ئه‌گه‌ر به‌ دلی عه‌زیز نه‌بوو؟ ئه‌ی ئه‌گه‌هیچ سه‌رنج‌پراکێشانیک له‌ نیوانیاندا
پووی نه‌دا و له‌وه‌ ژێوانبووه‌وه‌ که‌ هه‌موو ئه‌م مه‌ودایه‌ی بۆ بۆستن بریوه‌؟

له ناکاو وه ناگاهاته وه. ئه ری بۆچی دهیه ویست دیمه نی خۆی بگۆریت؟
جیاوازی چیه گهر دلپاکیشان له نیوانیاندا پرووبدات یان نا؟ بیگومان ههر
سه رکیشیه ک له گه ل ئه م پیاوه دا په وته نی ده ییت. ئه می ک خهزانداره و خاوه ن
ژیانی تایبه تی خۆیه تی. رابردوو و بانه پۆژی شی ههر لیتره یه. له خۆی بێزار
بوو، چونکه خه ریکبوو بیرى له م سیناریۆ یانه ده کرده وه که له گوین نه بوون،
ئیدی ئاوه زی خۆی کلۆم کرد، ته نیا بیرى له و شته ده کرده وه که بۆی
سه لمابوو ئاسانه ترین شتیه که بیکات.

له سه عات هه شت چاره ک که م دا، ئیلا مندا له کانی ماچ کرد و ئاواتی
شه ویکی خوشی بۆ خواستن و له مال ده رچوو، به لام ده یقیدی نه بینى.
که به ره و لای ئۆتۆمبیه که ی رۆیشت، به کلپه کانی شوقه که ی بۆستنیان
که له ناو ده ستیدا بوون، زرينگه زرينگی ده کرد. هه شتا ئاوه زی توانای
بیرکردنه وه ی نه بوو، دلی به توندی و به خه یایی لێی ده دا.

بهشی پیتجهم

عهدهم

ئەو شتانهی له‌میانەیی

نادیارییانەوه هەن

قونیا، تہممووزی ۱۲۴۶

چرکه ساتیک شله ژام و ههستم به ئاسووده ییه کی سهیر کرد، به لام هیچ نه گوت. سهرباری خه م و شوکه که م، وای بۆچووم که رهنگه ئه وه به چاک بگه پیت. ئه ی ئاوها ژیان ئاسانتر و ئاسووده تر و هیمتر نابیت؟ ئاخیر به وای شه مسه وه دوژمنیکی زۆر بۆ باوکم پهیدا بوون. ئای حهزم دهکرد که شته کان بۆ دۆخی پیش هاتنی شه مس بگه پینه وه. تو بلێیت عه لانه دین له سه ره ق بێت؟ ئه ی پیش هاتنی شه مس هه موومان له دۆخیکی باشتردا نه بووین؟

“بیرت نه چیت شه مس بۆ من چی دهگه یه نیت، باوکم وهک ئه وه ی غابله کانم، خوێندسته وه ئه مه ی وت، ”ئاخیر من و ئه وهک که سین. بهک مانگ

دوو تەنیشتی هەیه، لایەکی ږووناک و لایەکی تاریک. شەمس لایە درەوشاوەکه مە.

سەرم بادا و شەرم دایگرتم. دلم لەنیو سینگدا نوقم بوو. باوکم وشەیهکی لە دەم دەرەنچوو. لە ژیاندا ئازاریکی بەو جۆرەم لە چاوانی هیچ پیاویکدا نەدیوو. هەستم کرد زمانم لەنیو زارمدا قورسە. بۆ ماوێهەک نەمتوانی دەم هەلینم.

"دەمەوێ لە شەمس بگەریت ئەگەر خۆی مەبەستی بوو- بۆمی بگەرێنەوه، پیتی بلێ که یەكجار دلم بۆی خەمینە، دەنگی باوکم بە پادەیهەک نزم بوووه تا بوو بە چپە: "پیتی بلێ ڤویشتی ئەو دەمکوژیت."

بەلینم پیتی دا که شەمسی بۆ بگەرێنەوه. دەستی گرتم و بە خۆشەویستی و پێزانینەوه گۆشی، چاوەکانم لێ که لا خست، چونکه نەمدەویست شەژانەکه م ببینیت.

* * *

بەو ئومێدەیی شوێنپێی شەمس هەلبگرم، هەموو هەفته کهم لە شەقامەکانی قونیادا بە سووڤانەوه بەسەربرد. هەموو خەلکی شارەکه هەوالی ونبوونی شەمسیان ژنەوتبوو. واتەواتەکه دەربارەیی ئەوێ بۆ کوێ چوووه کهوتبووه سەر هەموو زاریک. پیاویکی گەرڤووم بینی که زۆر شەمسی خۆش دەویست، ناوێشانی ژمارەیهەک لە کهسانی بەدبەخت و نەفرەتلیکراوی دامی که دەرویتشه گەریده که یارمەتی دابوون. نەمدەزانی کهسانیکێ ئاوها زۆر هەن که خۆشیان دەوێ، بەلام لەو دەستە خەلکه بوون که من نەمدەبینین.

ئێوارەیهەک بە ماندوویتی و شەژاوێیهوه بۆ مال گەرپامەوه. کیرا پری قاپلەمهیهەک برنج بەشیری بۆندار بە ئاوی گولی بۆ هێنام و بە تەنیشتمەوه دانیشیت و منیش خەریکی خواردن بووم و ئەو تەماشای دەکردم، زەرەدخەتەیهکی خەمین گرتی. سەرنجم دا که ئەمسال تەواوێ بەسالدا چوو. لێی پرسیم: "بیسئومه که دتههوی لە شەمس بگەریت. ئایا دەزانیت بۆ کوێ چوووه؟"

“هەندى دەلێن گوايا بۆ ديمەشق پۆيشتوو، بەلام لە هەندى كەسم
 بېستوو دەلێن گوايا بۆ ئەسفەهان يان بۆ قاھيرە پۆيشتوو، بەلكو تەنانەت
 باسى تەوريزى شويى لەدايكبوونيشى دەكەن. گەرەكە لە هەموو ئەم شاران
 بگەڕيێن. من بۆ ديمەشق دەپۆم و هەندى لە مريدهكانى باوكم بۆ سى
 شارەكەى ديكه دەپۆن.”

دەموچاوى كيرا سيماي بەهۆلەوهبوونى لەخۆ گرت و مينا بە دەنگى بەرز
 بېركاتەوه هەمەمەيهكى كرد: “مەولانا هۆزانى جوان دەنوسيت، پۆيشتنى
 شەمس كردوويەتى بە هۆزانقان.”

ئىنجا سەرى بەردايەوه و تەماشاي فەرشە فارسىيەكەى كرد. گۆناكانى
 تەپبوون و دەمى كرژ كرڊبووهوه و هەناسەيهكى هەلكيشا، ئىنجا دەستى بە
 خويندەنەوهى ئەم كۆپلەيه كرد:

“پاشام بە دەموچاوه پڕ شكۆكەيهوه بينى
 ئەوه چاوى ئاسمان و خۆرهكەى بوو.”

ئىستاستى پەيداىبوو كە پيش چەند چركەيهك نەبوو. كيرام بينى لە
 ناخەوه پسابوو، كە تەماشاي دەموچاويت دەكرد، هەستت دەكرد ئازاريكى
 توند بۆ ميتردهكەى دەكىشت، ئامادەبوو هەرچى لە توانايداىه بىكات تا
 زەردەخەنە بۆ سەر لىوهكانى ميتردهكەى بگيرىتەوه، بەلام ئاسوودەش بوو،
 بەلكو هەستى بە شادمانى دەكرد، چونكە لە ئەنجامدا لە شەمس
 پزگاربوو بوو.

“ئەى ئەگەر بەدوايدا نەگەپم، گويم لە خۆم بوو پرسيارم لىى كرد.
 “ئەوسا شتىكى ئەوتۆ نامىنيت كە بكري، ئەوكاتە دەتوانين وەك جارى
 جاران دريژە بە ژيانى خۆمان بدەين، واى گوت و چاوهكانى بە جۆره
 ئوميدىك گەشايەوه.

لەو ساتەدا بە پروونى و بەبى هېچ گومانىك تىگەيشتم كە مەبەستى چيه،
 ئەويش ئەويە ناييت لە شەمسى تەوريزى بگەپم و ناييت بۆ ديمەشق بپۆم.
 دەمتوانى سەبەينى قونيا جى بهيلىم و بۆ ماوهيهك بە ناوچەكەدا بسوورپيمەوه
 و لەسەر پيگە خانىكى باش بدۆزمەوه و تتييدا بمينمەوه، ئىنجا دواى چەند
 هەفتەيهك بە رپى خۆمدا بگەپيمەوه و بليىم لە هەموو شويى بۆ شەمس

گه پام. جا له بهر ئه وهی باوكم بپوا به قسه كانم دهكات، ئیدی به یه كجاری شته كهی بیرده چینه وه. ئه وه نهك هه ر بۆ كیرا و عه لانه دین كه ته نها گوماننیکیان هه ر له شه مس بوو، به لكو بۆ فه قیکانی باوكم و مریده كانی و بۆ منیش په نگه باشتین شت بیت.

گوتم: "کیرا، چی بکه م؟"

کیرا به نیگایه کی ئازاراوییه وه ته ماشای کردم و ده می هه لنه هینا. ئاخه ئه م ئافره ته بوو به موسلمان تا شوو به باوكم بکات، ئافره تیکه تا بلیت بۆ من و بۆ براكه م باشه و شووه كهی ئه وهنده خو ش دهوئ، تا ئه و پاده یه ی ئه و شیعرانه ی له بهر کردبوو كه بۆ كه سینکی تر نووسیبوونی نهك بۆ ئه و، ئیدی له پڕ قسه كانی چکیان کرد.

ده بی خۆم وه لامه كه بدۆزمه وه.

پۇمى

قۇنيا، ئابى ۱۲۴۶

بە پۇيشتى شەمسى تەۋرىزى، دىنيا وشكۈرىنگ و پروتەن ديارە و ئىدى خۇرى تىدا ھەلئايات. شارەكە بوو بە شوئىنىكى خەمگىن و ساردوسپ و پۇحم بەتال بوو تەۋە. شەۋانە خەو ناچىتە چاوم و بە پەرۋشەۋە بە شەقامەكانى شاردە دەسووپىمەۋە و ھىچى تر ناكەم. من لىزەم و لىزەش نىم - من تارمايىھەكى نىۋ خەلكم. من لە ھەموان توورەم. ئاخىر ۋەك ئەۋەى ھىچ شتى نەگۇرابت، چۇن دەتوانن لە ژيان بەردەۋام بن؟ ئاخىر بەبى شەمسى تەۋرىزى چۇن دەكرى ژيان ۋەكو خۇى بمىئىتەۋە؟

وام لىھاتوۋە ھەموو پۇژى ھەر لە خۇراۋابوونەۋە تا پۇژ ھەلدىت بە تەنیا لەنىۋ كىتبخانەكەم دادەنىشم و جگە لە شەمس بىر لە ھىچ شتىكى تر ناكەمەۋە. ئەۋەم بىردەكەۋىتەۋە كە پۇژىكىان بە دەنگىكى ھەندى نووساۋەۋە پىتى وتم: 'پۇژىك دادىت دەبىتە دەنگى عەشق'.

دەربارەى ئەۋە شتىك نازانم، بەلام خەرىكە لەنىۋ بىدەنگىدا تروسكايىھەك دەدۆزمەۋە، پەيغەكانىش تارىكىكى ناو دىلم دەسمن. ئەى ھەر لەم رىگەيەۋە نەبوو كە شەمس دەيەۋىست بمكات بە شاعىر؟

ژيان واتا بەركەمالى، ھەر پووداۋىك كە پوودەدات، گەرە بىت يان بچووك، ھەر دەردەسەرىيەك پووبەپوۋى دەبىنەۋە، لايەنىكە لە پلانىكى خۇدايى و تا كۇتايى پوودەدات. بەرخۇدان لە دەروونى بىيادەمەۋە ھەلىنجراۋە، لەبەر ئەۋەيە خۇدا لە كىتەبە خۇشەۋىستەكەيدا دەلىت: (سەنرىھەم اياتنا فى الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق: 'لە ئاسمانەكان و لەسەر زەۋى و لە نەفس و خودى خۇياندا نىشانەكانمانيان پىشان دەدەين تا بۇيان پوون بىتەۋە و بگەنە ئەۋ پاستىيەى كە خۇدا ھەق و پەۋايە'). لە ۋىستى خۇدادا ھىچ شتى نىيە پىتى بوترى رىكەۋت، بۇيە رىكەۋت نەبوو كە پىش

نزیکه‌ی دوو سال و پوژیک له پوژه‌کانی تشرینی یه‌که‌م شه‌مسی ته‌وریزی
پیم لی بگریت.

“من به‌دهم باوه بۆ لای تۆ نه‌هاتووم، شه‌مس ئەمه‌ی گوت و ئەم
حه‌کایه‌ته‌ی بۆ گیرامه‌وه:

پوژیک سوڤیه‌کی گه‌وره و له زانستدا مه‌له‌وان تا ئەوپه‌ری هه‌ناسه‌ی
مه‌سیحی تیدا بوو، به‌لام جگه له تاقه‌ مریدیک، هیچی تری نه‌بوو و به‌وه‌ی
پیتی به‌خشرابوو خوشحال بوو، به‌لام مریده‌که‌ی بۆچوونیک‌ی جیای هه‌بوو،
چونکه ده‌یه‌ویست خه‌لکی تر به‌ تواناکانی گه‌وره‌که‌ی سه‌رسام بن. ئیدی
زۆری لیکرد تا ژماره‌یه‌کی زۆرتر له مرید له خۆی گرد بکاته‌وه.

“باشه، گه‌وره‌که‌ی قایل بوو و گوتی: گەر ئەمه خوشحالت ده‌کات،
ئوه‌ی داوای ده‌که‌یت جێیه‌جێ ده‌که‌م.”

هه‌ر ئه‌و پوژه، پرویان کرده بازار و له دوکانیک‌ی شیرینی‌فرۆشدا پارچه
شیرینییه‌کیان بینی له شێوه‌ی بالنده‌ دروست کرابوو. هه‌ر که گه‌وره‌که‌ی
فووی پێداکرد، ئیدی گیانی که‌وته‌به‌ر و به‌دهم باوه‌ فێری. خه‌لکی شاره‌که
ده‌سه‌بجی ده‌وریان لێی دا و سه‌ریان سوڤما و به‌وه‌ی کردی سه‌رسام بوون.
ئیدی له‌و پوژه‌وه خه‌لکی شاره‌که ده‌ستیان به‌ پێدا هه‌لگوتنی سوڤیه‌که‌ کرد و
ئوه‌نده‌ی نه‌برد خه‌لکیکی زۆر له‌ مرید و هه‌واداران‌ی بۆ په‌یدا بوون و ئیتر
مریده‌ کۆنه‌که‌ی ئوه‌نده‌ نه‌یده‌بینی.

“ئاه، گه‌وره‌م، من هه‌له‌ بووم. جاران دۆخه‌که‌ زۆر باشت‌ر بوو، فه‌قیکه
به‌نک نا‌ئومیدی ئەمه‌ی گوت، شتی بکه. تکات لێده‌که‌م ده‌ریان بکه.”
ده‌ی باشه، گەر ئه‌وه خوشحالت ده‌کات، ئەوا ده‌ریان ده‌که‌م.”

پوژی دواتر، له‌و ده‌مه‌دا که گه‌وره‌که‌ی وتاری ده‌خوێنده‌وه، بایه‌کی لێ
به‌ربووه‌وه، ئیدی فه‌قیکانی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ئاو‌ریان دایه‌وه و بیزارییان
ده‌رب‌ری و هه‌موویان جێیان‌هێشت و جگه له‌ فه‌قی کۆنه‌که‌ی که‌س نه‌مایه‌وه.

گه‌وره‌که‌ی لێی پرسی: “بۆچی له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا نه‌پۆشیتیت؟”
فه‌قیکه وه‌لامی دایه‌وه: “به‌وای یه‌که‌م تره‌وه نه‌هاتم وانه‌ت له‌ لا بخوینم،
به‌وای دوا تریشه‌وه جیت نا‌هێلم.”

* * *

شەمس ئەوێ لە دەستی هات کردی تا بگەمە پلەى بەرکەمالی، بەلام خەلکی شار قەت لەوێ نەگەشتن. شەمس بەئەنقەست ئاگری زۆربلایی خۆش دەکرد و دەمارى هەستەوهرى دەورووژاند و هەندى پەيى لە دەم دەردەچوو کە بۆ گويچکەى ئاسايى کفرىکى تەواو بوو، تەنانت ئەوانەى خۆشيان دەويست بەگزياندا دەچوو و پقى هەلدەستاندن. ئەو بوو کتیبەکانمى تووپردایە ناو ئاو و هە و ناچارى کردم هەموو ئەوانەى دەمزانين لەبیر خۆم بردنەو. هەموان گوتيان لى بوو پەخنەى لە پياوچاکان و زانايان دەگرت، جگە لە کەسانىکى کەم، کەس نەيدەزانى کە ئەو پياويکە لە زانستەکانى ليکدانەوێ قورئاندا مەلەوانە. شەمس لە کيميا و ئەستىزەناسى و ئاسمانناسى و لاهوت و فەلسەفە و لۆژيکدا مەلەوان بوو، وەلى زانبارى خۆى لە چاوەنەزانەکان دەشاردەو. لەگەڵ ئەوێ زانا بوو، کەچى وەک دەرويشىکى دەست لە دنيا هەلگرتوو پەفتارى دەکرد.

دەرگای ماله کەمانى لە پرووى لەشفرۆشک والاکرد و وای ليکرد بەشداری نان و خوانمان بکات. داواى ليکردم بۆ مەيخانە بچم و هانى دام لەگەڵ سەرخۆشەکاندا تیکەل بۆم. جاريکیان ئەو دەمێ کە وتاریژبووم، وای ليکردم لە بەردەم مزگەوتەکە سوال بکەم و زۆرى ليکردم لە جینگى سوالکەريکى گەپبوو دانیشم. سەرەتا لەو کەسانە دوورى خستەوێ کە پێم سەرسام بوون، ئینجا لە دەسلەتدارانى دەستەبژیر دايبيريم و وای ليکردم تیکەلى خەلکى عەوام بۆم. لە سایەى ئەوێ خەلکانىکەم ناسى گەر ئەو نەبوايە چاوم پێيان نەدەگەوت. بڕواى وا بوو کە دەبێت هەموو ئەو بتانە، تەنانت بەناوبانگ و سامان و پایەشەو، بەلکۆ بە ئايینیشەو، تیک بشکێنرێن کە دەبنە کۆسپ لە نىوان خودا و بەندەدا. شەمس هەموو ئەو کۆتوبەندانەى لى داماليم کە بە ژيانەو بەنديان کردبووم. هەر کە کۆسپىکى هزرى يان بەلاداتاشينیک يان دەمارگيريبهکى ديبا، پادەپەرى و بە توندى پرووبە پرووى دەبوو.

بەگوێرەى بڕواى ئەو کە گوايا من بە قوناغى تاقیکردنەو و هەلە و بە چەندین قوناغ و دۆخدا تیندەپەرم و ئەمانەش وام لێدەکەن کە لە بەرچاوى شۆینکەوتوو دلسۆزەکانم بکەوم. ئاخىر منیک ژمارهیهکى زور لە خەلکى پێم سەرسام بوون، لى ئەمىستا ئەو هەستەم نەماو کە ئاتاجى سەرسامبوونى

دهوروبه ږم بم و له وه پرزگار بووم. شه مس ورده ورده ناوبانگمي ټيکښکند و له سايه ي ټه وه نه رخى شيتيم زاني، تامي ته نيایي و بيده سه لاتي و نه رمي و گوښه گيريم چه شت، له کوتاييشدا تامي حه سره تم چه شت.

له هه موو ټه و شتانه دوور بکه وه وه که وا ده زاني سوو ده خشن

ژه هر و زوالترين ټاوي ژيان بنوښه

ده ست له ټارامي هه لېگره و له شوينه ترسناکه کان بمينه وه

ده ست له ناوبانگ هه لېگره و ده ست له ملي ټاېرووچوون و

نه فربه تلېکراوي بکه

ټه ي له دواقوناغدا هه موومان دادگايي ناکريين؟ هه موو پوژيک و هه موو خوله کيک خودا ليتمان ده پرسيت که له و پوژدها چيمان کردووه. زور جار بو وه لامدانه وه ي ټه م پرسياړه ترسناکانه ټاماده نيين، به لام خودا به سه بره و له دوو باره کردنه وه ي ټه م پرسياړه وه رس نابيت. گهر ټه م خه مه ش به شيک بيت له تافيکردنه وه، ټه وا تاقه ټاواتم ټه وه يه که شه مس بدوزمه وه. من ټاماده م ده ست له کتيبه کانم و وتاره کانم و خيزانه که م و سامانه که م هه لېگرم، ته نانه ت ده ست له ناوي خو ميش هه لېگرم. من ټاماده م تا جاريکي تر روخساري شه مس بيبنمه وه، واز له هر شتيک و له هه موو شتيک بهينم.

چه ند پوژي له مه و بهر کيرا وتي که من به بي ده ستی خو م بووم به شاعير. هه رچه نده من زور ريزي شاعيره کانم نه ده گرت، بويه بيستني ټه و قسه يه بو من کتوپر نه بوو. گهر ټه وه له رابردوودا بوايه، به و قسه يه قايل نه ده بووم، به لام ټيستا لاريم لتي نيه.

شيعر خه ريک بوو هر له خو وه به رده وام له زارم سه ري ده کرد، شيعرگه لي گهر يه کي بيژنه وتنايه بوي دهرده که وت که به راستي من بووم به شاعير. سولتاني پوژگار! لي له راستيدا ده توانم بلېم که ټه م چامانه هيچ په يوه ندييه کيان به منه وه نيه. من بو گواستنه وه ي ټه و پيتانه ي که له سه ر زارمن له ميانگيريک پتر نيم، من وه ک ټه و خامه يه م که په يقان ټومارده کات، چونکه فره مني پندراوه تا بياننووسيت، يان ټه و نايه ي که به نوته ي موسيqa ده ژه نري، منيش ټه وه ده که م که پتويسته له سه رم بيکه م.

هو شه مسي ته ور يزي بيويته تو له کويتت؟

شەمس

دیمەشق، نیسانی ۱۲۴۷

بەهار لە دیمەشق سەرلەنۆی خۆی ئارایشت کرد، دواى ئەوەى دە مانگ بوو قۆنیام بەجێهێشتبوو، سولتان وەلەد دۆزیمییەو. ئەوەبوو لەگەڵ پەنبەنێکی کریستیانیدا کە ناوی فرانسىس بوو لەژێر ئاسمانى شین و بێگەرددا شەترەنج دەکرد. پەنبەنەکە پیاویک بوو زوو توورە نەدەبوو، بەلکو واتای خۆبەدەستەوهدانى دەزانی. لەبەر ئەوەى ئىسلام ئارامى ناوێوە دەگەیهنیت و وشەكەش لە پەیفى خۆپادەستکردنەو داریژراو، بۆیە بە بۆچوونی من فرانسىس گەلى لەوانە موسلمانترە کە لافى موسلمانیتی لێدەدەن، چونکە یەكێ لە چل پێساكە دەلێت: خۆپادەستکردن ئەوێ ناگەیهنیت کە بنیادەم لاواز یان خراپ بێت، هەروەها نابێتە مایەى بڕواکردن بە قەزاوقەدەر یان خۆ بەدەستەوهدان، بەلکو تەواو بە پێچەوانەوێ، چونکە هێزى راستەقینە لە خۆپادەستکردندایە ئەو هێزەى لە ناخوێ هەلدەقولیت—جا ئەوانەى لە ژياندا خۆ پادەستى گەوهەرى خودایی دەکەن، تەنانت گەر هەموو دنیا ژێرەوژوور بێت، بە دلنایى و ئارامییەو دەژین.

وەزیرەكەم بزواند، تا فرانسىس ناچاربەكەم شا بگوزیتەو، بە بریارىكى بەلەز و بویرانە قەلاکەى گواستەو، ئیدی گومانى ئەوێم لا پەیدا بوو کە من ئەم یارییە دەدۆڕێتم. کە سەرم هەلبێرى چاوى سولتان وەلەد ئامبازى چاوم بوو. پێم وت: "بە بینیت شادمانم، کەواتە بریارت دا ئاوا بەدوامدا بگەریت." زەرەدخەنەیهكى خەمینی بە پرومدا نواند، ئینجا دەموچاوى كرژ بوو. سەرى سورما کاتى بیستى کە من ئاگام لەو کێشمەکێشمەى ناخیتی. لەبەر ئەوەى پیاویكى راستگۆ بوو، نكولیی لە راستییەكە نەکرد.

"پیش ئەوێ منەى تۆ بکەم ماوەیەکم بە سووپانەو بەسەر برد، بەلام دواى ماوەیەک ئیتر تاقەتم لەوێ چوو، نەمدەتوانى درۆ لەگەڵ باوکمدا بکەم، بۆیە بۆ گەڕان بەدواى تۆدا بۆ دیمەشق هاتم و بۆ دۆزینەوێ تۆ ئاستەنگى زۆرم دى".

پێم وت: "تۆ پیاویكى راستگۆ و کوپێكى باشیت و دەبیتە هاوێلىكى مەزنى باوكت".

سولتان وەلەد بە خەمبارییەو سەرى بادا و گوتى: "تۆ تاقە هاوێلىكىت كە باوكم ئاتاجى هاوێلىتییهى، بۆیە دەمەوێ لەگەڵمدا بۆ قونیا بگەرێتەو. باوكم ئاتاجى تۆیە".

كاتى ئەم داواكارییەم ژنەوت، بیرى جۆراوجۆر بە خەیاڵمدا هاتن، سەرەتا هیچ شتیكم لێو دیارنەبوو، بەلام نەفسم دەستى لە گەڕانەوێم بۆ ئەو شوێنە هەلگرتبوو كە ئیدى تێیدا ئەوێندە وێستراو نەبووم.

گویى لى مەگرە. ئیدى ئەركى تۆ كۆتایی هات و نابێ بۆ قونیا بگەرێتەو. ئەو وتەیهى باوەزەمان بێنەو یادت، وتەیهكە لەوێپەرى ترسناكیدا، ئەگەر بگەرێتەو بۆ ئەو شارە، ئەوا جارىكى تر لى دەرنەچیتەو.

دەمەوێ لە سەفەرەكانمدا بەردەوام بم و بە هەموو دنیاى بگەرێم و چاوم بە خەلكانى تر بگەوێت و شارانى دیکە ببینم. دیمەشقم لى خوش هاتوو و دەتوانم تا زستانی ئایندە تێیدا بمێنمەو. بەزۆرى جیگۆرکى و شوێنى تازە هەستى ترس و تەنیاى و خەم لە پۆحى بنیادەمدا دروست دەكات، بەلام لەبەر ئەوێ خودام لەگەڵداى لە خەلوەتى خۆمدا هەست بە پەزنامەندى و بەختەوێ دەكەم.

بەلام باش دەزانم كە دلم ئیستاش هەر لە قونیاى و یەكجار ئەلهاى پۆمى دەكەم، بەجۆرى هەر بە ناوھێنانى زۆر ئازاردەكێشم. لە دواقوناغدا، مادام پۆمىم بە تەنێشتەو نەبیت، ئیدى لە كام شار بم چ جیاوازییەكى هەیه؟ ئاخىر ئەو لە هەر كۆتێك بێت پووگەى من ئەوێتە.

شام لەسەر تەختەى شەترەنجەكە بزواند. فرانسىس كە بۆى دەرگەوت دۆپاوه، چاوهكانى ئەبلەق بوون، بەلام لە شەترەنجدا هەر وەكو لە ژيانیشدا

وايه، بۆ ئهوهى سهرکهوتن به دهست بېئیت، هه ندی جووله ههیه دهکەیت، چونکه جووله گەلێکن که گەرکه هەر بیانکەیت.

تکات لێدهکەم له گەلمدا وەرەوه، سولتان وەلەد به پارانه وەوه وای گوت، ئیدی زنجیره ی بیرکردنه وه می پساند و له سه ری پۆیشت: ئهوانه ی دهرباره ی تو پروپاگه نده یان بلاوده کرده وه، ئهوانه ش که خراپه یان دهره قهت کرد، په شیمانن. ئه م جاره شته که باشتر ده بیئت، من به لێنی ئه وه ت ده ده می.

ویستم پیتی بیژم کورەکەم له توانای تۆدا نییه ئه م به لێنانه بده ییت، که سیش ئه وه ی بۆ ناکرێ! به لام سه رم له قاند و گوتم: دهمه وه ی جاریکی دی له دیمه شق خۆرئاوا بوون ببینم. ده توانین سبه ی به یانی به ره و قونیا به رێ بکهوین.

به راستیته؟ سوپاس، سولتان وەلەد به دەم قسەوه زەر دەر یه کی خوشنوودی هاتی، تو نازانیت باوکم به مه چه ند شادمان ده بیئت.

ئینجا لام به لای فرانسيسدا کرده وه که بۆ درێژه پێدانی یارییه که به بێئارامی چاوه رێی ده کردم. که بیرى خۆم کو کرده وه، زه رده خه نه کی خۆش له سه ر ده موچاوی نه خش بوو.

به دهنگێک که نیشانه وه ی بردنه وه بوو، وتی: هاو پیم، وریابه. کش مه لیک.

کیمیا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

پینیم نیگایه کی ئالۆز له چاوه کانیدا و دوورییه ک له رهفتاریدایه که له وه وه بهر نه مبینی بوو. شه مسی ته وریزی گه رایه وه ناو ژیانم و وا دیاربوو گۆرانیکی گه وهی به سهردا هاتبوو. پرچی درێژکردبوو و به سهر چاوه کانیدا هاتبوو خوارئ، به خۆره تاوی دیمه شق پیستی ئه سمهر بووبوو و گه نچتر و قۆزتر دیاربوو، به لام شتیکی دیکه ی تیدا گۆرانبوو که نه متوانی به وردی دهستنیشانی بکه م. له گه ل ئه و درهوشانه وه و سه رکێشییه ی له چاوه ره شه کانیه وه ده بریسکانه وه، درهوشانه وه و بریسکانه وه که یان زیاتر بووبوو. ئیدی زانیم که دوو چاوی پیاویکی هیه، هه موو شتیکی بینیه و تاقیی کردوه ته وه.

پیم وایه گۆرانیکی قوولتر به سهر پۆمیدا هاتوه. وام بیرده کرده وه دوای گه رانه وهی شه مس په ژاره و ترسه کانی سووک ده بن، به لام شته که وا ده رنه چوو. له پۆزی گه رانه وه کهیدا، پۆمی له ده ره وهی شوورا کانی شار به گول پیشوازی لیکرد، به لام هه ره وهنده خۆشییه کانی پۆزانی یه که م که من هیتور بووه وه، ئیدی په ژاره ی پۆمی زیادی کرد و زۆر له فکران پۆده چوو. پیم وایه من هۆیه که ی ده زانم. ئاخو دوای ئه وهی جاریک شه مسی له ده ست چوو، ئیدی ده ترسا که جاریکی تر له ده ستی بچیته وه. ده توانم له وه تیبه گم که که سی دیکه ناتوانیت لئی تیبه گات، چونکه منیش ده ترسم له ده ستی بده م. گه وه ر، ژنه مردوه که ی پۆمی تاکه که سینک بوو هه ستی خۆم له لای ده رده بپری. ده ی باشه، خۆ ئه و که سیکی راسته قینه نییه، به لام ناوی تارماییشی لئ نانیم، چونکه

ئافره تېكە لە ھەموو ئەو تارماييانەى كە ديومن كەمتر خەوبين و خەيال
پۆيشتوو، ئاخىر لەو ھەتەى ھاتوومەتە ئەم مالا، ھەك دەرەوى ئاو لەسەرخۆ بە
دەورمدا ھەلدەقوليت و بە ئاسانى دەبزويت. ھەرچەندە دەربارەى ھەموو
شتى قسەمان دەكرد، كەچى قسەكردنەكەى نىوانمان بە دەورى يەك بابەتدا
دەخولايەو، ئەويش شەمس بوو.

ئەمق بە گەوھەرم وت: "پۆمى بە دۆخىكى خەمۆكى تونددا تىدەپەريت.
ئومىدەوارم بتوانم يارمەتیی بدم."

گەوھەر بە جۆرە ئالۆزيبەك وتى: "پەنگە ئەو ھەت بۆ بكرى، لەم پۆژانەدا
شتىكى گرینگ بىركردنەو ھى مژوول كردوو و بە ھىچ كەسيكى نەوتوو."
لیم پرسى: "ئەو شتە چىيە؟"

"پۆمى پىي وايە ئەگەر شەمس ژن بەيتىت و خىزان پىكەو ھەيت، ئەوا
خەلكى شار دوژمنايەتیی ناكەن و قسەوقسەلۆكەكانيان لەسەرى سووك
دەبيت، ئىدى جارىكى تر ناپوات."

لەم بە توندى كەوتە خورپە. شەمس و ژنەيتان؟! بەلام كى دىتيت؟
گەوھەر تىل نىگايەكى كردم و وتى: "پۆمى دەپرسىت ئاخۆ تۆ
ھەزدەكەيت شوو بە شەمس بەكەيت؟"

سەرم بە گىژەو ھەت. ئاخىر ئەو يەكەم جار نەبوو بىر لە شووكردن
بەمەو، بەلام ئىستا، دواى ئەو ھى تەمەنم گەيشتوو ھە پانزە سالى، زانيم كە
كاتى شووكردنم ھاتوو، ھەرچەندە ئەو ھەش دەزانم كە ئەو كچانەى
شوودەكەن ھەتاھەتايە دەگۆرپن، چونكە بە چاويكى تازەو دەپوانن و
ئەتواريان شىوازىكى دىكە وەردەگرىت و خەلكيش بە جۆرىكى تر مامەلەيان
لەگەلدا دەكەن، تەنانتە مندانانى بچووكيش دەتوانن ئافرهتە مىرددار و كچى
پاكيزە لە يەكتر جىابكەنەو.

گەوھەر زەردەخەنەيەكى ناسك گرتى و دەستى گرت. ئىدى سەرنجم دا
ئەو شووكردنەى پەژارەى كردووم، شووكردنە بە شەمس.

* * *

دواينيوه پړۍ پوژۍ دواتر، چووم پړۍ بېښم. سه یرم کرد نوقمی نیو
خویندنه وهی کتیبیک بووه به ناویشانی (تهافت التهافت)*.

"کیمیا، پیم بلې، به سوزوه پنی وتم، چیم له توانادایه تا بۆت بکه م؟".
"کاتی باوکم بۆ لای توی هینام، تو پیت وت کچ وهک کور به که لکی
زانپاری نایات، چونکه چاره نووسی کچ شووکردن و مندا لڅستنه وه و
په روه رده کردنی مندا له، من نه وه م باش له یاده".

"بېگومان منیش له یادمه، به دهم وه لامدانه وه چاوه باده مییه کانی تزی
بوون له خو تیه له فور تاندن.

"له پوژوه به لینم به خوم دا که قهت شوو نه که م، بۆ نه وهی هه تاهه تایه
هره فقیی تو بم، نه وه م گوت و له ژیر زه بری نه وهی نیازم بوو بیلیم دهنگم
کزبوو: "به لام دهکری شوو بکه م، نه گینا نه م ماله جیده هیلیم. مه به ستم نه وه یه،
که شوو به که سیک بکه م هر لیره دهژی...".

پړۍ لیی پرسیم: "ایا ده ته هوئ بلیت که حه زده کیت شوو به
عه لانه دین بکه م؟".

"عه لانه دین؟"، به سه رسو پرمانه وه به په رچیم دایه وه، به لام چی وای
لیکړدوه که وا بزانت من حه زده که م شوو به عه لانه دین بکه م؟ ئاخر من به
برای خومی داده نیم.

بېگومان پړۍ سه رسو پرمانه که می بۆ ده رکه وتووه، بویه گوتی: "ماوه یک
له مه و به ر عه لانه دین هات و داخوایی توی لیکردم".

دهم داچه قاند، ئاخر ده مزانی له کچیک ناوه شیته وه که ده ربارهی نه م
شنامه پرسپاری زور بکات، به لام من نه لهای زانینی زورتر بووم، "که وره م،
نه ی چیت پنی گوت؟".

پړۍ وتی: "پیم وت ده بی یه که م جار پرس به تو بکه م".
"که وره م...، به دهم وه لامدانه وه دهنگم یه کجار کزبوو بوو، ئیستا بۆ
نه وه هاتووم تا پیت بلیم که من ده مه وئ شوو به شه مسی ته وریزی بکه م".

* تهافت التهافت: له منجددا به واتای به سه ریه کدا که وتوو، یان زور بلنی، یان بابردوو هاتووه. (وک)

پۆمى به نىگايهكى باوهپنهكردهنى سهيرى كردم و وتى: "ئايا تۆ له وه دلتايات؟".

وتم: "پهنگه ئه وه له زۆر پوه وه باش بىت، ههچهنده ده مه ويست زۆرتر بزائى، كه چى ههستم كرد زۆرم وتوه، ئينجا ئه مه شم گوت: "شه مس ده بىته به شىك له خىزانكه مان و پىويسته جاريكى تر جىمان نه هىلت". پۆمى لى پرسیم: "كه واته بۆچى ده تهوئ شووى بى بكهت؟ تا يارمه تى به دىت كه له گه لماندا بمىنپته وه؟".

وتم: "نه خىر، مه بهستم ئه وه به بلىم به لى، به لام ئه مه هه موو شتىك نيه... پىم وايه كه ئه وه كه سهى له چارم نووسراوه، شه مسه". هه ر ئه وه ندهم له ده ست هات ددانم به وه دا نا كه من شه مسم خۆش دهوئ.

* * *

كىرا يه كه م كه س بوو هه والى هاوسه رگىريه كهى ژنه وت و به زه رده خه نه يه كى نابەدلىيه وه و به سه رسوپمانه وه به پىرى هه واله كه وه هات، به لام هه ر ئه وه نده به ته نيا له ماله وه مايه وه، ئىدى ده ستى به پرسىار كردن كرد و گوتى: "ئايا تۆ دلتايات له وهى كه به راستى ئه وه ت دهوئ؟ تۆ بۆ يارمه تىدانى پۆمى ئه وه ناكهت، وا نيه؟ تۆ كچىكى جىلت! ئايا پىت وا نيه كه ده بى شوو به يه كىك بكهت له ته مه نى خۆته وه نزيك بىت؟". پىم وت: "ئاخر شه مس ده لىت هه موو سنوور هكان له نيو عه شقدا تىكه ل ده بن".

كىرا هه ناسه يه كى درىژى هه لكىشا و گوتى: "كىژۆله كه م، هيوادارم شته كان ئاوها ئاسان بن"، ئينجا ته لى له قژه خۆله مىشيه كهى خسته ژىر سه رپۆشه كه يه وه و له سه رى پۆششت: "ئاخر شه مس ده روئشيكى گه پىده يه، پياوئيكى سه ركيشه، پياوانى وهك ئه وه له سه ر ژيانى ناو مال رانه هاتوون و نابنه مىردىكى باش".

"قه يناكات، پهنگه بگۆپىت"، گرده بر ئاوهام وت، "خۆشه ويستيه كى زۆرى پىنده به خشم و به خته وه رى ده كه م، بۆيه هه ر ده بى بگۆپىت. فىر ده بىت چۆن بتوانىت بىته مىردىكى باش و باوكىكى باش".

قسه كانمان لیره کوتایان هات، ئیدی ئه و شته ی که کیرا له ده موچاومدا
خویندییه وه هه رچییه ک بووبیت، هیچ ناقایلییه کی پیوه دیارنه بوو که ده کرا
بیورووژینیت.

له و شه وه دا خه ویکه هینم کرد و هه ستیکی خوشی و به پلان دایگرتم.
نهمده زانی من هه مان ئه و هه لانه ده که م که ئافره تان به درێژایی سه رده مه کان
کردوویانه: له و بپروا ساویلکانه یانه وه که گوایا به خوشه ویسی خویان
ده توانن ئه و پیاوانه بگۆرن که خوشیان ده وین.

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

بەبەتییکی قوول و ھەستیاڕی وەک خۆشەویستی و قسەکردن لەسەری وەک ئەوێە ھەولبەدەیت گفتوگۆ لەسەر گرتنی گەردەلوول بکەیت. پەنگە بەوای بایەکەوێ ئازارت پێ بگات، بەلام ھیچ پێگەچارەیک بۆ ھێورکردنەوێ خێرایییەکی نییە. لەوێولا ئیدی پرسیاڕی زیاترم لە کیمیا نەکرد، نەک لەبەر ئەوێ بە وەلامەکانی قایل بووم، بەلکو لە چاوەکانیدا ئافرەتییکی عاشقم بینی. ئیدی دەربارەوی ئەم ھاوسەرگیرییە پرسیاڕم لێی نەکردەوێ و شتەکەم وا وەرگرت کە ئەمیش یەکیکە لەو شتە سەیرانەیی ژیان کە دەسەلاتم بەسەریاندا ناشکێت. مانگی پەمەزان خێرا پۆیشت، لەبەر ئەوێ بە کارکردنەوێ مژوول بووم، کاتی ئەوێ نەبوو دووبارە بیر لەم شتە بکەمەوێ. پۆژی یەکشەممە جەژنی پەمەزان ھات و دواي چوار پۆژ کیمیامان لە شەمس مارەکرد.

شەوی پێش زەماوێندەکە، شتی پووی دا سەرودلمی تیک دا. ئەوێبوو بە تەنیا لە ناندینەکە بووم و بەرانبەر دەرخۆنەییکی دارین دانیشتبووم کە ھەویری لەسەر بوو و نانم بۆ میوانەکان ئامادە دەکرد، لەپەر بەبێ ئەوێ ئاگام لەوێ بیت چی دەکەم، خەریک بووم لە گونکە ھەویرەکە ویتەییکی دایکە مریەممانم دروست دەکرد، دایکم مریەم، ئینجا بە چەقو عەبا درێژەکەیم دروست کرد، ئینجا دەموچاوە ھێمن و میھرەبانەکە. لەبەر ئەوێ سەرقالی ئەوێ بووم، ئاگام لێ نەبوو کە یەکی لە پشتمەوێ وەستاوێ.

”کیرا، ئەوێ چی دەکەیت؟“

دلم لەنێو سینگمدا راچەنی. کە ئاوێم دایەوێ بینیم شەمس بە تەنیشت دەرگاکیوێ وەستاوێ و بە دووچاوی خۆخەلقورتاندنەوێ تەماشام دەکات. بیرم

کردهوه که ههویره که بشارمهوه، بهلام کاتی ئهوه نه مابوو. شه مس له درخونه که نزیکبوهوه و تهماشای وینه که ی کرد که دروستم کردبوو. لئی پرسیم: "ئایا ئه مه مریه مه؟" که وهلامیم نه دایه وه، به پوخساریکی دره وشاوه و زهرده خه نه وه ئاو پری لیدامه وه و وتی: "ئه مه جوانه، ئایا ئه له ای مریه مه ده که یته؟".

"زۆر ده میکه بووم به موسلمان. من ئافره تیکی موسلمانم"، به پچرپچری وهلام دایه وه.

شه مس وه که ئه وه ی گوئی له من نه بوویته، له سه ر قسه که ی پویشته و وتی: "پهنگه بپرسیت بۆچی له ئیسلامدا هیمایه کی مینیه ی وه که مریه مه نییه. بینگومان ئایشه مان هه یه، بینگومان فاتیمه ش هه یه، بهلام پهنگه پیت وایته که ئه مانه شتیکی ترن".

ههستم به شله ژان کرد و نه مزانی چی بلیم.

شه مس لئی پرسیم: "ئایا بۆم هه یه چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه؟".

ئه مه ئه و چیرۆکه یه که بۆی گێرامه وه:

چوار پێیواری یۆنانی و عهرهبی و فارسی و تورکی که گه یشتنه شاروچکه یه که، بپاریان دا که شتی بخۆن. له بهر ئه وه ی پاره یه کی زۆریان پێ نه بوو، بۆیه ته نه ا یه که ریگه یان به دهسته وه بوو. ئیدی هه ریگه یان گوئی ئه و خواردنه ی ئه و دهیخوات له هه موو خواردنی دنیا نایاتره و له وه زیاتر هه یچی تر ناخوات. که پرسیری ئه و خواردنه یان لیکردن، هه ریگه یان به زمانی خۆی وهلامی دایه وه. فارسه که وتی (ترئ)، یۆنانیه که وتی: (ترئ)، عهربه که وتی: (ترئ)، تورکه که ش گوئی: (ترئ). هه یچیان نه یته وانی له زمانی ئه و ی دیکه تینگات، ئیدی له نێو خۆیاندا لێیان بوو به دهحکه.

هه ر ده ماقالێیان بوو و تا ده هات بیزارتی ده بوون، تا سۆفیه که به لایاندا تپه پری و قسه که ی پێ بپین. به و پاره یه ی له نێو خۆیاندا کۆیان کرده وه، سۆفیه که هه شووه تریه کی کری، ئینجا ده که تریکانی کرده ناو ده فریکه وه و گوشه ی، ئینجا داوای لیکردن خۆشاوه که ی بخۆنه وه و تپه که ی فرییده ن، چونکه ده بی بایه خ به ناوه خنی میوه که بدن نه که تپه و توینگه که ی.

”کریستیانه کان و جووله که کان و موسلمانانه کان له م ریپوارانه ده چن. له کاتیکدا ئه وان له سهر شیوه ی دهره وه دهمه قالییان بوو، که چی سو فییه که له گه وه هر و کروک ده گه را، شه مس به دهم قسه وه زهرده خه نه یه کی خوشی هاتی.

”ئه وه ی دهمه وه ی بیلیم ئه وه یه که هویه ک نییه وات لی بکات ئه لهای دایکه مریه م بکه یت، گه ره که به پله ی یه که م ده ست له وه لئه گریه. هه رچه نده تو ئافره تیکی موسلمانیت، بۆتیش هیه هه ر به وابه سته یی ئه و بمینیته وه.”

”نه خیر.. پیم وا نییه که ئه م شته گونجاو بیت”، به زمانیکی گیراوه وه ئه مه م وت.

”بۆ نا، ئاخر ئایینه کان وه ک روبرن: هه موویان ده رژینه نیتو هه مان ده ریاوه، چونکه دایکه مریه م هیمایه بۆ سۆز و میهره بانی و خوشه ویستییه کی بیمه رج. ئاخر ئه و هیمایه که بۆ هه مان. تۆش وه ک ئافره تیکی موسلمان ده توانیت به رده وام خوشت بوئ، به لکو ته نانه ت ده توانیت ناوی که چه کیش به ناوی مریه مه وه بنیت.”

وتم: ”ئاخر من کچم نییه.”

”کچیکت ده بیت.”

”ئایا بیت وایه؟”

”من ئه وه ده زانم.”

که ئه م قسانه م بیست، ختووکه م هات، لی ئه وه نده ی نه برد ختووکه که په وییه وه و هه سته یی دیکه جیی گرتیه وه: هاوکاری. ئه وه بوو ساتیکی نا ئاساییمان له پاکی و گونجان پیکه وه به سه ربرد و پیکه وه دیقه تی شیوه که ی دایکه مریه ممان دا. دلم له حه ناس شه مس نه رم بوو. ئاخر له وساوه هاتبووه ماله که مان یه که م جار بوو ئه و شته م تیدا ده بینی که پۆمیی تیدا ده بینیی: پیاویکه خاوه نی دلکی گه وره یه.

به لام هیشتا گومانم هیه که ئه و بۆ کیمیا بیته میزدیکی باش.

ئىيلا

بۆستىن، ۲۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بە يىئارامى و شلەزاويىيەو ئىيلا گەيشتە ئوتىلەكە. كۆمەلى گەشتىيارى
زاپۇنى لە ھۆلى پىشوازيى ھۆتىلەكە بوون كە ھەموويان لە تەمەنى ھەفتاكاندا
بوون، تراشى قۇيان ئەوئەندە لە يەكتر دەچوو، بە رادەيەك دەتوت يەك
كەسن. ئىيلا بە شوئىنى پىشوازيىيەكەدا تىپەپرى و چاويكى بە تابلۇ
ھەلواسراوھەكانى قەد ديوارەكاندا گىرا تا تەماشاي چاوى خەلكەكەى
دەوروپەرى نەكات، بەلام ئەوئەندەى نەبرد ھەلپەكەى بەسەر شەرمەكەيدا زال
بوو. ئىدى ھەر كە نىگاي بەرھە ھۆلى كۆبوونەوھەكان ئاراستەكرد، بىنىنى وا
تەماشاي دەكات.

كراسىكى پەنگ خاكى و پانتۇلىكى كورتى تاريكى لە بەر بوو. وا ھاتە
بەرچاوى كە دوو پۇژە پىشى نەتاشىيە، ئەمەش واى كەردبوو كە
سەرنجراكىش بىت. قىژە قاوھىيى سوورباوھ لوولەكەى بەسەر چاوھ
سەوزەكانىدا ھاتبووھ خوارى و برى باوھپەخۆبوون و ھاوكات جۆرە
مەكرىكى پى بەخشىبوو. لاواز و بالابەرز بوو، پۇھسووك و ناسك،
بەتەواوى لە دەيفىد جىبابو كە بەردەوام جلى گرانبەھى لەبەردەكرد كە بە
تايىبەتى بۆى دەدروورا. بە زارى ئوسكۆتلەندى دەدوا كە ئەفسوونىكى تىدا
بىنى. بە ناسكى و ئاسانى زەردەخەنەى دەھاتى، دياربوو بە بىنىنى شادمان
بوو. ئىيلا بە خۆى گوت چى تىدايە قاوھىيەكى لەگەلدا بخواتەوھ.

دوايى بىرى چوو كە چۆن كوپىك قاوھ بوو بە چەندىن كوپ، يان چۆن
قسەوباسى نىوانيان دەستى پىكرد و رىتمىكى خۆبىيەنەى وەرگرت، يان چۆن
لە ساتەوھختىكدا ماچىكى سەر پەنجەى كرد و نەيزانى بۆچى ھىچى نەكرد تا

نەيەلەيت ئەو بەكات. مادام ئەو قەسەدەكات، ئىدى ئەو گونى بە ھىچ شتى نەدەدا، مادام چاۋەكانى دەتوانن ئەو لۆچە بچووكەى كە لە لالنى مەت بوو، بېين، لە خۆى پەرسى ئاخۇ دەبى ھەستى چۆن بېت گەر ماچىكى ئەو لۆچە بەكات. سەعات دەونىوى شەو بوو. لەگەل پياۋىكدە لە ھۆتلىكە و جگە لە ھەندى نامەى ئەلىكترونى و ئالوگۇر كەردنى قەسى نىو تەلىفون و ئەو پۇمانەى نووسىۋىتى ھىچ شتى لەبارەيەو نازاننى و ھىچ شتى كۆيان ناكاتەو.

ئىلا لى پەرسى: 'كەواتە لەبەر گۇقارى سىمىتونىان ھاتووت؟'

عەزىز وەلامى دايەو: 'لە پاستىدا لەبەر خاترى تۆ ھاتم. دواى ئەوەى نامەكەتم خويندەو، وىستم بىم تا بېينىم.'

چەندىن شىۋازى كەردەى بۆ دەربازبوون لەم رېگە پەلەيە ھەبوون كە خىرا دەجوولا، تەنەت تا ساتىكى ديارىكراو دەكرا وا پىشان بەرى كە ھەموو شتى بە شىۋەيەكى دۆستانە بەرئە دەچىت، نامە ئەلىكترونىيەكان، قەسەكەردن بە تەلىفون، بەلكو تەنەت چاۋبەركىش، پەنگە پۇچىكى ئەقىنى و جۆرە رابواردنىك لە خەيالىدا بوو، لى لەو زىاتر نەبوو. خۆ دەيتوانى سنوورىك دابىنىت، ئىدى ئەو بوو لىنى پەرسى: 'ئىلا، ئايا دەتەوئ بۆ ژوورەكەى من بېيت؟'

گەر ئەو گەمەيەك بوو بېيت كە ھەردووكيان دەيانكەرد، ئەو ھەندەى نەبەرد شتەكە بوو بە پەستى. ئاخىر ئەم پەرسىارەى كارىكى واى كەرد كە ھەموو شتىك بە شىۋە پەستەقەنەكەى دەربەكەووت. ئىدى ھەك ئەو پەردەيەك بېت و لادرا بېت و پەستىيەكە دەركەوت بېت، پەستىيەكى پەوون و ئاشكرا و ئەمىستا تەماشاي چاۋى ھەردووكيانى دەكەرد. ئىلا ھەستى كەرد شتى لە ھەناۋىدا دەجولەيت، ھەستىك لە شىۋەى تەنگەتاۋى و ترسئاسا، بەلام داۋاكەى پەت نەكەردەو. ئەم پەرسىارەى لە ھەموو ئەو پەرسىارەنى كە لە ژيانىدا دابوونى ھەلەشانەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا ھەستى كەرد ھەك ئەو پەيە كە لەجىياتى ئەو پەرسىارەكە درابىت. ئىدى ئەو لەسەر ئەو بوو پەي قايىل بېت.

* * *

ژووره که ژماره ۶۰۸ بوو، به شیوه‌یه‌کی جوان و به پهنگی پەش و سوور و بیجی پازابووه‌وه. گهرموگوپ و فراوان بوو. ئیلا ویستی نه و دواجاره بینیته‌وه یادی خوی که له هۆتلیک دابه‌زی بوو، نه و سه‌فه‌ره‌ی هاته‌وه یاد که ماوه‌یه‌کی زور له‌مه‌وپیش له‌گه‌ل میرده‌که‌ی و منداله‌کانیدا بو مۆنتریال چووبوو. پاشماوه‌ی پشووه‌که‌یان له ماله‌که‌ی خویان له پۆدئایلاند به‌سه‌ر برد، چونکه هیچ پاساویکی وای نه‌ده‌بینی تا له شوینیک بمینیته‌وه، خه‌لکانی تر سه‌رچه‌فه‌کان بگوپ و پۆژانه قاوه‌لتی ئاماده‌ بکن، چونکه گهر له ژووری هۆتلیکدا بیت وەک نه‌وه‌یه له ولاتیکی دیکه بیت، پهنکه شته‌که وا بووبیت. خهریکوو وەک که‌سینک کاتی ده‌چینه شاریک، ته‌واو تیندا نامۆیه و چیژ وهرده‌گریت، هه‌ستی به‌و په‌هاییه ده‌کرد.

ههر که چوونه ناو ژووره‌که‌وه، دووباره شله‌ژا. هه‌رچه‌نده دیکۆری ژووره‌که جوان و فراوانیش بوو، له ناوه‌راستیدا جیخه‌ویکی فراوان دانرابوو، به‌لام که به‌ته‌نیش جیخه‌وه‌که‌وه وه‌ستا و هه‌ستی به‌ته‌نگه‌تاوی و گوناوه کرد، کۆمه‌له پرسیاریک له ناخیدا که‌وتنه شه‌په‌شان، لێ نه‌گه‌یشه‌وه لاییکی تیروته‌سه‌ل. ئایا ئینستا له‌گه‌ل یه‌کترا جووت ده‌بن؟ ئایا ههر ده‌بن نه‌وه بکن؟ ئه‌ی نه‌گهر نه‌وه‌یان کرد دوا‌ی چۆن بتوانیت ته‌ماشای چاوانی میرده‌که‌ی بکات؟ به‌لام ده‌یفید سه‌رباری په‌یوه‌ندییه سیکسییه زۆره‌کانی، به‌لایه‌وه قورس نه‌بوو ته‌ماشای چاوه‌کانی ئه‌م بکات، ئی وا نییه؟ ئه‌ی ده‌بن به‌لای عه‌زیزه‌وه جه‌سته‌ی چۆن بیت؟ ئه‌ی نه‌گهر به‌دلی نه‌بوو؟ ئه‌ی پێویست نییه ئینستا بیر له منداله‌کانی بکاته‌وه؟ ئاخۆ له‌م کاته‌دا نوستوون یان بیدارن و ته‌ماشای ته‌له‌فزیۆن ده‌کن؟ ئه‌ی نه‌گهر زانیان ئینستا خهریکی چیه، ئایا لێ خوش ده‌بن؟

عه‌زیز هه‌ستی به‌په‌ژاره‌که‌ی کرد، بۆیه ده‌ستی گرت و به‌ره‌و نه‌و کورسییه قۆلداره بردی که دوور له جیخه‌وه‌که له سووچیکی ژووره‌که دانرابوو.

به‌چه‌گوتی: "بیده‌نگ به. ئاوه‌زت له بیرکردنه‌وه جمه‌ی دیت و ده‌نگیکی زۆری تیندا به‌رزده‌بیته‌وه."

"خۆزگه زووتر به‌یه‌ک گه‌یشه‌تباين، ئیلا گوئی له خوی بوو وای ده‌گوت.

عەزیز وتی: "لە ژياندا شتێ نیه پێی بوتری زوو یان درهنگ، هەموو شتێ لە کاتی خۆیدا پرووودەدات."

"ئایا بەراستی پێت وایه؟"

عەزیز زەرەدەخەنە گرتی و تالێ لە قژەکەیی لەسەر چاوی دوور خستەو، ئینجا جانتاکەیی کردەو و پایەختیکی لێ دەرھێنا کە لە گواتیمالا کربووی، ھەروەھا قوتووێھەکی بچکۆلەیی دەرھێنا کە ملوانکەییەکی زیوی تیدا بوو و میرووی پیروزیی و مەرجانی سووری پێو لکێنرابوو و وێنەی دەرۆشیشکی لەسەر نەخش کرابوو کە بە دەوری خۆیدا دەخولایەو.

ئێلا رینگەیی پێدا کە ملوانکە کە بکاتە گەردنی، ھەستی کرد ئەو شوێنەیی پەنجەکانی بەری کەوتن، گەرمییەکی تێگەرا، لێی پرسی: "ئایا وەک چاوەرپێت دەکرد ئاوا دیارم؟"

عەزیز بە زەرەدەخەنەو وتی: "خۆشم ویستیت."

"بەلام ھێشتا نامناسیت."

"پێویست بەو ناکات کە دەبێ یەکی بناسم ئینجا خۆشم بوئ."

ئێلا پشووێھەکی خواردەو و وتی: "ئەمە شیتایەتیە."

عەزیز دەستی درێژکرد و ئەو تەوقەیی لابرە کە پرچەکەیی لە شێوھە کێکێکدا گرتوو، پرچی کرایەو و ھەردوو شانی داپۆشی. ئینجا بە سۆزەو بەرەو جێخەوھە کە بردی. بەکاوەخۆ و بە ناسکی بەسەر ھەردوو پێیەو تا ھەردوو گۆزینگی، لە نیوچەوانییەو تا سینگی بە بازنەیی بەردەوام و یەک لەدوای یەک ھەردوو ناوڵەپی جۆلاندا، لێوھکانیشی بە پەیفگەلێ کە بۆ ئێلا لە کۆدینکی کۆن و نھینی دەچوو لە چپە نەدەکەوتن. لەناکاو تێگەیشتم ئەوھە دەیکات چییە. ئاخر ئەو نزای دەکرد و دەستەکانی ھەموو شوێنیشکی جەستەیان تەیی دەکرد و چاوەکانی نووقابوون و لێوھکانی لەپای ئەودا بە ورەو دروودیان دەخویند. ئەو مەزنتەری تاقیکردنەوھە پۆچی بوو کە لە ژیانیدا دەبیست. ھەرچەندە ھێشتا جەھکانی لە بەر بوو، ھەروەھا ئەویش، لەگەڵ ئەوھە ھیچ شتێکی جەستەیی لە نیوانیاندا پروی نەدابوو، کەچی ئەو بەجۆشتەری ھەستی جووتبوونیک بوو لە ژیانیدا.

کتوپر ههستی کرد ختووکه یهک به ناوله پهکانی و شانەکانیدا تیده په ریت، ئینجا هه موو جهستی گرتەوه و وزهیهکی سهیری پچ به خشی. ئاره زوویهکی خوش دایگرت و ههستی کرد که وتووته سهر ئاویکی شه پولاوی فینک و ئیدی ئەوهی له توانایدا بوو بیکات خۆبه دهسته وه دان و زهرده خه نه بوو، وهک ئەوهی شه پۆلی پرووناکییهک به سهریاندا پڑابیت و نوقمیان بکات، له دهوری ئەو و له دهوری خۆی ههستی به شتیکی زیندوو کرد.

ئێلا چاوهکانی لیک نا و بئ ئەوهی دهست به شتیکه وه بگریت، خۆی دایه دهست شه پۆلهکانی پروباریکی تیزه وه. ئیدی پهنگه له کۆتاییدا تافگه یهک هه بییت، به لام ته نانهت گهر توانیشی خۆی بگریته وه، ئەوا دلنیا نه بوو که به راستی خۆی ئەوهی ویستوو.

کاتی دهستهکانی گه یشتنه سهر زگی و بازنه یهکیان له سهر دروست کرد، ئێلا ههستی کرد گرێک له نێوان لاقهکانییه وه ده نایسیت. متمانهی به جهستی خۆی نه بوو، ئاخو دواي تیپه ربوونی ئەم هه موو ساله، دواي خسته وهی سچ منداڵ، هه ردوو که فهلی و رانهکانی و مهکهکانی ئەو جوانی و تهرو بپیهیان نه مابوو، بۆیه په ژارهکی دهمن سووک ده بوو وهمن توند ده بوو. ههستی به پاریزراوی خۆی کرد و خوشیهکی تیگه را، ئینجا دۆخیک له بهخته وهری پرایمالی. ئەوسا زانیی که پهنگه ئەم پیاوهی خوش بوو و بۆی ههیه شهیدایشی بیت.

به م ههسته وه هه ردوو باسکی له عهزیز وه رینا و به رهو خۆی راپیکتشا و ههستی کرد که ئامادهیه له وه دوورتر بروات، به لام ئەو چاوهکانی کرده وه و ماچیکی په پهکهی لووتی کرد و لئی دوورکه وته وه.

'دیاره تو منت به دل نییه؟' ئێلا به ده م پرسیاره وه له کزیی دهنگی خۆی سهری سوپما.

'نامه وئ شتی بکه م وات لئ بکات له دوایدا پئی خه مبار بیت.'

نیوهی جهستی خه مین بوو و نیوهکهی تری شادمان. ههستی به بارسووکیهکی سهیر کرد. زور شله ژا بوو، به لام له ناکاو ههستی به ئاسوودهیی کرد.

سه‌عات یه‌ک و نیوی به‌یانی، ئیلا له‌ بوستن ده‌رگای شوقه‌که‌ی کرده‌وه. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی به‌ چه‌رم پۆشراو پاکشا، چونکه‌ چه‌زی له‌ نه‌بوو له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ بنویت، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ل ئافره‌تانی دیکه‌دا له‌سه‌ری نوستوو، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد باشت‌ر وایه‌ وای دابنیت که‌ ئه‌م ماله‌ هی ئه‌و نییه‌ و له‌ ژوووری هۆتیلێک زیات‌ر نییه‌ و لێره‌ وه‌ک میوانێکه‌. له‌ کاتێکدا نه‌فسی راسته‌قینه‌ی له‌ شوینێکی تر چاوه‌پێی ده‌کرد.

شەمس

قۇنيا، ئايارى ۱۲۴۷

بۈرۈكە جوانەكەم مەگرى
مالئاۋايى لە دايك و باوكت بکە
سبەينى گويت لە خويندنى بالندەکان دەبیت
لەگەل ئەوەشدا ئەو خۇى، خۇى نايیت

لە شەۋى پەردەماندا، دزەم کرد و بۆ ناو حەوشەكە دەرچووم و كەمى
لەۋى دانىشتم و گویم بۆ گۆرانىيەكى ئەنادۆل ھەلخست كە لە نىۋ چەندىن
دەنگى ترى نىۋ مالەكە بەرز دەبوو، دەنگى قاقاي پىكەنن و مۆزىك و
زۆربلىتى. ئافرەتە ژەنيارەكان لە بەشى حەرەمسەرا مۆزىكيان دەرەنى. لەۋى
وہستام و بىرم دەرەدەو و سروودم دەرچى، ھەستم بە سربوونى جەستەم
کرد. ھەستم لە پەيغەكانى سترانەكە راگرت. بۆچى ئافرەتان ھەمىشە لە
شەۋى پەردەدا گۆرانىيە خەمناك دەرچى؟ چونكە سۆفییەكان مردن بە
ئاهەنگەكانى بووگواستەو دەرەستەو و ئاهەنگ بۆ ئەو پۆژە دەرگىن كە
تىیدا دەرەن و ئەو پۆژە بەو دەرەستەن كە لەگەل خودادا يەك دەرەن،
ھەرۋەھا ئافرەتانىش شەۋى پەردە بە مردنەو گرى دەرەن، بەلام بە چەندىن
ھۆكارى جياۋ، تەنانت كاتى مارەبىرنيان كە شادمان دەرەن، جۆرە خەمىك
داياندەرگىت. لە ھەموو ئاهەنگى بووگواستەو ھەيەكدا خەمىك بەسەر ئەو
كچەدا بال دەكىشىت كە ئەوئەندە نابات دەبىتە ھاسەر و دايك.

دواى ئەۋەى ھەموو داۋەتكراۋەكان پۆيشتەو، بۆ مالەو گەرەمەو و لە
سوۋچىكى ھىمەن دانىشتم و دەستم بە پامان كرد، ئىنجا پووم كرده ئەو

ژووره‌ی که له‌وێ کیمیا چاوه‌پێی ده‌کردم. له‌سه‌ر جێگه‌که‌ دانیشتبوو و عه‌باهه‌کی سه‌پیی له‌ به‌ر بوو که به‌ سوورمه‌ی زیڕین نه‌خشینرابوو. پرچی کردبوو به‌ چه‌ند په‌لکیکه‌وه و هه‌ر په‌لکه‌ی به‌ چه‌ند میروویه‌ک پازابوووه‌وه. نه‌متوانی شیوه‌ی ده‌موچاوی ببینم، چونکه به‌ تارایه‌کی ئاو‌ریشمی سوور و ئه‌ستوور داپۆش‌رابوو. مۆمیک به‌ ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دانرابوو که ژووره‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه. ئه‌و ئاوینه‌یه‌ی که به‌قه‌د دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو و به‌ قوماشیکی مه‌خمه‌لی پروه‌که‌ی داپۆش‌رابوو، چونکه برۆایه‌ک هه‌یه که ده‌لیته‌ گه‌ر تازه‌بووک له‌ ئاوینه‌دا خۆی ببینیت به‌دویمه. به‌ ته‌نیشته‌ جێخه‌وه‌که‌مانه‌وه هه‌ناریک و چه‌قویه‌ک دانرابوون تا هه‌ناره‌که به‌خۆین و به‌قه‌د ژماره‌ی ده‌نکه هه‌ناره‌کان منداڵ به‌خینه‌وه. کیرا باسی هه‌موو دابونه‌ریته ناوخۆیه‌کانی بۆ کردبووم و بیرى هه‌نامه‌وه که کاتى تاراکه له‌سه‌ر پووی لاده‌به‌م، گه‌ردانه‌یه‌ک له‌ پارهى زیڕ پێشکه‌ش به‌ بووکه‌ بکه‌م، به‌لام منیک که له‌ ژياندا پارهى زیڕم نه‌بووه و نه‌شم ده‌ویست ئه‌و دراوه زیڕه‌ پێشکه‌شی بووکه‌که‌م بکه‌م که له‌ که‌سیکی تر قه‌رزى ده‌که‌م، بۆیه کاتى تاراکه‌م له‌ پووی کیمیا لادا، هه‌موو ئه‌وه‌ی که کردم شانه‌یه‌که‌م پێشکه‌شی کرد که له‌ قه‌پیلکی کیسه‌ل دروست کرابوو و به‌ناسته‌م ماچیکی لێوه‌کانیم کرد. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک لێوه‌کانی کشان و بۆ چرکه‌یه‌ک مینا لاویکی هه‌رزه‌کار و سه‌رده‌رنه‌کردوو شه‌رمیک دایگرتم.

پێم گوت: "تۆ جوانیت".

له‌ شه‌رمان ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پا، ئینجا شانه‌کانی خاوکرده‌وه و تا له‌توانایدا بوو هه‌ولێ دا هه‌م‌نتر و پێگه‌یشته‌وتر ده‌ربکه‌ویت.

وتی: "ئه‌مێستا من هاوسه‌ری تۆم".

پاشان ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و فه‌رشه‌ جوان و پاخراوه‌ی سه‌ر زه‌ویه‌یه‌که‌ کرد که وه‌ک به‌شیک له‌ ماره‌یه‌یه‌که‌ی به‌ وردی دروستی کردبوو. په‌نگه‌کانی هه‌ریه‌که‌و به‌ جوړی ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چاوم پێی که‌وت زانیم که هه‌ر شیوه و وینه‌یه‌کی سه‌ر قالیه‌یه‌که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ من. کیمیا خه‌ونه‌کانی خۆی ده‌چنی.

دوو‌باره‌ ماچم کرده‌وه. گه‌رمیی لێوه‌کانی شه‌پۆلیک له‌ ئاره‌زووی له هه‌موو جه‌سته‌مدا ورووژاند، بۆنی یاسه‌مین و گولی کتویی لیده‌هات. که به‌

تەنیشتییه وه پاكشام بۆنهكهيم ههلمزى و دهستم بهسەر مهكه بچووك و توندهكانيدا هيتا. دهمهويست بيورووژينم. وهك گوليكي تازهپشكتوو پيشوازي دلوپه باران بكات، خوى پادهستم كرد.

خۆم لى دوورخسته وه و وتم: "كيميا، بهداخه وهم ناتوانم ئه وه بكه م". به وړى و كاسييه وه ته ماشاي كردم و وا دياربوو كه هه ناسه دانى بيرچووه ته وه. نا ئومىدى له چاو هكانيدا ئه وه نده به ئاشكرا دياربوو، نه متوانى بهرگى بگرم. هه ستامه سه رپى و گوتم: "ده بى من برۆم".

"ناكرى ئىستا برۆيت"، كيميا به دهنگيك كه بوخوئيشى نامۆ بو وای گوت، "ئاخر ئه گهر ئىستا ژووره كه جى به ئىليت خه لكى چى ده لىن؟ وا ده زانن كه ئه م هاوسه رگيريه هه لوه شاوه ته وه و وا زه ن ده كه ن كه من هۆكاره كه يم".

"مه به ستى چييه؟"، و ره وړى كم كرد، چونكه له مه به ستى تيگه يشتم. نى گای خوى كه لا خست و ورته ورتىكى كرد كه تىي نه گه يشتم، ئىنجا به هيمنى وتى: "مه زنده ي ئه وه ده كه ن كه من كچينىم له ده ست داوه، ئىدى ده بى ژيانم به ئابرووچووى و چاوشۆرى به سه ر بيه م".

ئو بيرۆكه يه ي كه كۆمه لگه ئه م ياسا تووره هاتانه به سه ر پۆله كانى خویدا ده سه پيئيت، واى ليكردم خوئيم بيته كول، چونكه ئه و ياسا ئابرومه ندييه ي كه خودا سه پاندوويه تى له گه ل ئه و ياسايانه دا يه ك ناگرىته وه كه مرۆف به سه ر خوياندا سه پاندوويانه.

"ئه مه ژاوه ژاوه. گه ره كه خه لكى خه ريكى كارى خويان بن"، به ناقايلىيه وه ئه مه م وت، به لام ده مزانى كه كيميا راست ده كات.

به جووله يه كى خيرا، ئه و چه قۆيه م هه لگرت كه به ته نىشت هه ناره كه وه دانرابوو. جوړه ترسيكم له ده موچاوى كيميا دا به دى كرد، دوايى ورده و رده سيمای كه سيك جى ترسه كه ي گرت وه كه هه ست به شتىكى خه مين بكات و پىي قايل بيت، به بى دوودلى ناوله پى ده ستى چه په ي خۆم زامدار كرد، چه ند دلوپىك له خوئنه كه م كه و تنه سه ر په رۆى پووسوورى سه ر جيگه كه و چه ند په له يه كى سوورى تىريان دروست كرد.

”ئەم پەپۆی پووسوورییەیان پیشان بدە – ئەمە دەمیان لێک دەنیت و ئیدی ناوت بە بیگەردی و پاکی دەمیتتەوه، وەک چۆن لە راستیشدا هەر وایە.”

”تکات لێدەکەم چاوەڕێ بکە! لیت دەپارێمەوه مەپۆ، کیمیا بە پارێشەوه ئەمە ی گوت و هەستایە سەرپێ و نەیدەزانی کە ئەو هەنگاوەی دواتر دەنیت بەرەو کوێ دەبات، دووبارە ی کردەوه و وتی: ”ئاخر ئیستا بووم بە هاوسەری تۆ.”

لەوساتەدا زانیم بەو هاوسەرگیرییە ی لەگەڵیدا کردم چ هەلە یەکی گەورەم کردووه. سەرم بە توندی هاتەژان، ئیدی لە ژوورە کە دەرچووم و ملم نایە تاریکە شەو کەوه. ئاخر نە دەبوو پیاویکی وەک من ژن بهێنیت، من بۆ ئەوه نەخوڵقاوم تا ژیانیکی جیگیر بژیم. خۆ من ئەوه م زۆر بە پوونی دەبینی، بەلام ئەوه ی زۆر خەمباری دەکردم باجی ئەو زانینەم بوو.

ویستیکی بێقەوام دایگرتەم کە لە هەموو شتێ هەلیم، نەک تەنها هەر لەم ماله و لەم هاوسەرگیرییە و لەم شارە، بەلکو لەم جەستە یەش کە پێم بەخشاوه بەلام بەیانی پوژی دوا ی ئەوه کە پۆم بینی وای لێکردم بمیتەوه، چونکە نەمدەتوانی جاریکی تر جێی بهێلمەوه.

ئیدی بە تۆپی تەلە کەوه بووم.

عه لائەدين

قۇنيا، ئايارى ۱۲۴۷

بېريارى لىپراوانەم دا و سوور دەمزانى كه لىي ژيوان دەبمەو. بىدەنگ بووم و به ئاشكرا بەرانبەر بەم هاوسەرگىرىيە ناپەزايىم دەرنەبىرى، بەلام لەو پۇژەوہى كه كيميا لە شەمس مارە بېردرا، بە جۇرئ سەرم دەئىشا لەوہ پىش شتى وام تووش نەبووبوو. لەسەر جيگەكەم دانىشتم و وەك ئەوہى بخنكىم بەهەستەم هەناسەم بۆ دەدرا. پرومەتەكانى خۆم دەپنيسەوہ و خۆم دەلاواندەوہ. هەناسەيەكى خنكاو لە نيوان لىئوہكانمەوہ دزەى كرد. هەر ئەو دەنگە بوو واى لىكردم هەست بەكم كه ئىدى من كۆپى باوكم نىم.

ئىدى من نە دايكم هەيە نە باوك و نە برا و تەنانەت نە كىمياش. لەم دنيايەدا بە تەنيا مامەوہ، لە نيوان شەو و پۇژىكدا هەموو ئەو پىزەى كه مابووەوہ و لە باكم دەگرت، توايەوہ. ئاخىر كىميا لەپايەى كچى ئەو بوو، پىم وا بوو تا ئەو پەپى پارىزگارى دەكات و بايەخى پىدەدات، بەلام وا ديارە تاكه كەسىك كه بايەخى پىدەدات هەر شەمسى تەورىزيە. ئاخىر چۆن دلى هات كىميا لە پياويك مارە بكات كه لە تەمەنى خۇيداىە؟ ئاخىر هەر كەسىك بگريت دەزانىت كه شەمس بۆ ژن و مىردايەتى ناشىت. هەرچەندە بىرم لە شتەكه دەكردەوہ، بۆم دەردەكەوت كه باوكم قوربانىي بە بەختەوہرى كىميا و بە بەختەوہرى منىش دا، تا وا لە شەمس بكات هەست بە ئارامى بكات. هەموو پۇژەكەم بە ململانى لەگەل ئەم بىركردنەوانە بەسەربرد و بە ناچارى تەماشاي ئەو ئامادەكارىيانەم دەكرد كه بە بەرچاومەوہ بەپۆهچوون. مالهە بە جۇرئ پاككرايەوہ، دەدرەوشايەوہ، ئەو ژوورى نوستەنى كه بووك و زاوا

تییدا دهنوستن گولاوړشین کړا، تا پڅه شه پانگیزه کان دوور بکه ونه وه، به لام
شهی تانه گه وره که یان له بیرچو! ناخر چوڼ بتوان شهمس دهر بکه ن؟
دواینیوه پو، ئیدی نه متوانی بهرگه ی ئه وه بگرم، بویه بریارم دا نه بمه
به شیک له م ټاهه نکه که بڅ من ټازاریکی راسته قینه یه. ئه وه بوو به ره و دهرگا
پویشتم.

"عه لئه دین راوهسته! ئه وه بڅ کوڅ دهر پویت؟"، له پشتمه وه دهنگی بهرز و
تیژی براکم بهرگویم که وت.
"ئهمشه و له مالی ئیرشاد دهمینمه وه"، به دم قسه وه رووی خوځ لینی
وهرگیرا.

"ټایا شیت بوویت؟ ئه ی نامینته وه تا له ټاهه نگی بوو کواستنه وه که دا
ټاماده بیت؟ گهر باوکت ئه وه بژنه ویت دلی پاره پاره ده بیت".
همستم کرد تووړه ییه کی بیقه وام له هه ناومدا گرده گریټ، وتم: "ئه ی چی
له و دلانه ده کات که خو ی پاره پاره یان ده کات؟".
"ئه وه تو باسی چی ده که یټ؟".

"بڅچی نازانیت؟ ناخر باوکمان بڅ دل راگرتنی شهمس هم هاوسه رگرییه ی
پیکخت تا دوو باره رانه کات! بویه کیمیا ی له سهر قاپیکی زیو پینشکه ش کرد".
براکم ليوه کانی هه لقرچاند و دیار بوو ئه وه ههستی بریندار کردووه،
گوتی: "ده زانم بیر له چی ده که یته وه، به لام تو هه لیت. تو پیت وایه که هم
هاوسه رگرییه به زور کراوه، که چی له راستیدا ئه وه کیمیا خو ی بوو
ده یه ویست شوو به شهمس بکات".

به تووړه ییه وه وتم: "وهک ئه وه یه شته که به ده ست کیمیا بیت".
"ئه ی خودایه! ئه وه بڅ تینا گه یټ؟"، براکم وهک ئه وه ی داوای کوځم که له
خودا بکات، هاواری کرد و له په کانی به ره و ټاسمان بهرز کرده وه، ئینجا وتی:
"ناخر ئه و شهمسی خو ش ده وئ".

"جاریکی تر وا مه لی، چونکه ئه مه راست نییه"، دهنگم وهک به فری
ههره سبردو داپما.

ئینجا سولتان وه لد وتی: "براکم، تکات لینده که م با ههسته کانت له
هه ناس راستیه کان کویرت نه که ن. تو ئیره بیت پی دیت، ده توانین ئیره یی به

شیوازیکی بنیاتنه رانه بۆ ئامانجیکی پیروژ به کار بیتین. دهشی هندی جار باوه پنه کردن باش بیت. ئه مه یه کیکه له پيساکان، ئه ویش پيسای سیوپینجه مینه: له دنیا به دا شته له یه کچوه کان یان پیکخواوه کان و امان لی ناکه نهنگاو یک به رهو پیتشه وه برۆین، ئه وه دژ به یه که کانن پیتشمان دهخن. له ناوه وهی هه ریه کیکماندا هه موو دژ به یه که کانی ئه م گهردوونه هه یه، بۆیه له سه ره هه ر برواداریک پتویسته ته ماشای ئه و که سه بیتروا متبوهی ناوه وهی خوی بکات، ههروه ها له سه ره ئه و بیتواوه ره پتویسته ئه و برواداره بناسیت که له ناوه وهی خۆیدا یه. جا بۆ ئه وهی بگهینه ئه و پوژیهی که مرقف تیتدا دهگاته قوناغی بهر که مال، قوناغی مرقفی نمونه یی، ئه و برها له کرده یه کی پیز بهندی یه که له دوا یه که پتر نییه و هه بوونی هاوشیوه که ی پتویسته: بیتروایی.

"سه یه که، له م وته سو فیکه ریه لووسانه بزار بووم. جگه له وهش چی وام لیده کات تا گوئ له تو بگرم؟ ئه وه هه له ی تو یه! ده بوو شه مس له دیمه شق جی بهیلت و وازی لی بیتیت. ئاخر بۆچی هیناته وه؟ گه ر شته کان به ره و خرابی برۆن، که من دلنیام خراپتر ده بن، ئه وه تو بهر پر سیاریت".

براکه م هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به تر سه وه ته ماشای کردم. له و ساته دا له ژیانمدا بۆ یه که م جار بوو زانیم که ئه و لیم ده ترسیت و له و شتانه ش ده ترسیت که لیم ده وه شیته وه بیانکه م. هه ستیکی نامۆ بوو، به لام به شیوه یه کی سه یه ر خۆشیش بوو.

به ره و مالی ئیرشاد پویشتم و تا که س نه مبینیت و ده گریم، ئه و کۆلانه لاوه کییا نه م گرته بهر که بۆنی ناخۆشیان لیده هات. تاقه شتیک که له مه ژگمدا ده خولایه وه، ئه وه بوو که شه مس و کیمیا له سه ره یه که جیگه نوستوون. بیرم له وه ده کرده وه که و خه ریکه کراسه که ی له بهر داده که نیت و دهسته زبر و ناشیرینه کانی به سه ره پیتسه شیریه که یدا دینیت، به م غایلانه رقم هه ستا و دلم گوشرا.

ده مزانی که هیل و سنووریک به زینراوه و ده بی یه کیک شتی بکات.

کیمیا

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۷

پووک و زاوا - ده‌بوو ئیمه بووک و زاوا بین. حهوت مانگ به‌سه‌ر
هاوسه‌گرییه که ماندا تته‌په‌ری و تاقه‌جاریک وه‌کو میزدیک له‌گه‌لمدا نه‌نوست.
هه‌رچه‌نده هه‌ولم ده‌دا که راستیه‌که له‌وانی دیکه بشارمه‌وه، به‌لام پیم و بوو
که ئه‌وان شته‌که ده‌زانن. بری جار وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌م که
شه‌رمه‌زارییه کهم له‌نیوچه‌وانم نووسرابیت، ده‌ترسام به‌ده‌موچاومه‌وه دیار
بیت، چونکه بیگومان که مروف ته‌ماشات ده‌کات، یه‌که‌م جار سه‌رنجی ئه‌وه
ده‌دات. که له‌گه‌ل دراوسینگاندا قسه‌م ده‌کرد، یان له‌ناو باخه‌که‌دا کارم ده‌کرد،
یان له‌بازار له‌گه‌ل فروشیاره‌کاندا کالام ئالوگور ده‌کرد، خه‌لکانی دیکه،
ته‌نانه‌ت به‌نه‌ناسه‌کانیشه‌وه به‌تاقه‌نیگایه‌ک ده‌یانزانی که من ئافره‌تیکه
میرددارم، به‌لام من هیشتا هه‌ر کچ بووم.

راست نییه که بلیم شه‌مس له‌ژووره‌که‌مدا سه‌ری لی نه‌ده‌دام. ئاخو
هه‌موو جاریک گه‌ر ئیواران ویستبای سه‌رم لیب‌دات، داوای مؤله‌تی لینه‌کردم
تا بزانیته ئاخو لاریم هه‌یه یان نا، منیش هه‌موو جارێ هه‌مان وه‌لامیم
ده‌دایه‌وه، "بیگومان ده‌توانیت، تو میزدی منیت".

به‌دریژی به‌په‌په‌ری بیشارامیه‌وه چاوه‌پیم ده‌کرد و له‌خودا
ده‌پارامه‌وه که له‌م سه‌ردانه‌یدا ژن و میزدایه‌تییه‌که‌مان بیته‌راستی، به‌لام که
له‌ده‌رگای ژووره‌که‌می ده‌دا، بۆم ده‌رده‌که‌وت هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ه‌وئ بیکات،
ئه‌وه‌یه قسه‌م بۆ بکات. که پیکه‌وه ده‌مانخوینده‌وه چیژیکی زوری وه‌رده‌گرت.
پیکه‌وه قه‌یس و له‌یلا، شیرین و فره‌اد، یوسف و زولخا، گول و بولبولمان
خوینده‌وه که عه‌شقی یه‌کتر بوون و ئاسته‌نگی زوریان بینیه‌وه. هه‌رچه‌نده هیز

و توانای شاكەسەكانی ئەم چیرۆكانە وای لێدەكردم خەمبار بـم، ڕەنگە هەر لەبەر ئەوەش بووبێت لە ناخەوێ دەمزانێ وەك ئەوان قەت تامی عەشق ناكەم. ئەو كاتانەى چیرۆكمان نەدەخویندەو، شەمس دەربارەى چل ڕێساكەى سۆفییە گەڕیدە موسلمانەكان قسەى دەكرد - میتۆدە بنچینهییەكانى ئایینی عەشق.

جاری لەو جارانه سەرى خستە باوەشمەو و یەكێ لەو بنەمایانەى بۆ لێكدەدامەو. لەسەر خۆ چاوەكانى خستە سەر یەك و دەنگى ئەوەندە كەپ بوو، تا بوو بە چە و خەوى لێكەوت. پەنجەكانم بەنیۆ قژە درێژەكەیدا دەهینا و لێوەكانم خستە سەر تەویلی و ماچم كرد. وا دیاربوو پێش ئەوێ چاوەكانى هەلێنیت ڕۆژگاریك بەسەرچوو، ئیدی بەرەو خۆى ڕایكێشام و بە ناسكى ماچى كردم. ئەو نایابترین و خۆشترین سات بوو كە پێكەو بەسەرمان برد، بەلام ئەمە هەموو شتەكە بوو و تا ڕۆژى ئەمڕۆمان هێشتا جەستەى ئەو بۆ من كیشوهرىكى نەدۆزراوێ، هەروەها جەستەى منیش بۆ ئەو بە هەمان شیوەیە.

لە ماوەى ئەو حەوت مانگەدا، منیش چەند جاری بۆ ژوورەكەى چووم و هەموو جاری لە ناخافى سەردانیم دەكرد و دڵم لە پەژاردەدا دەگوشارا، لەبەر ئەوێ نەمەدەزانى چۆن پێشوازیم دەكات، چونكە مەحاله تەبیاتی دەمەدمى شەمس پێشبینى بكړی. وا دەبوو هەندى جار گەرموگۆر و خۆشمەشرەب بوو و هەموو خەمەكانم بێردەچوونەو، هەندى جارىش گڕژومۆن بوو. جاری لەو جارانه دەرگای ژوورەكەى بە ڕوومدا داخست و هاواری كرد كە دەیههوى بە تەنیا بیت. ئیدی منیش ڕاهاتم كە هەست بە سووكایەتى نەكەم، هەروەها فێر بووم كاتى نوقمى نێو بێركردنەو دەبیت، تەنگەتاوى نەكەم.

دواى تێپەڕبوونی چەند مانگێك بەسەر زەماوەندەكەماندا، خەریك بووم وا خۆم پێشان دەدا كە من بە دۆخى خۆم قایلیم، ڕەنگە ئەمەم بەرانبەر بە خۆم زیاتر پێشان دا بێت وەك لەگەڵ كەسانى تردا. ئیدی خۆم ناچار كرد كە شەمس بە مێردێك دانەنیم، بەلكو بە هاوڕێیەك، دۆستێك، گەورەیهك، هاوڕێك، بەلكو تەنانەت بە كۆریكى خۆمى دا بنیم. دیدگای من بۆ شەمس بە

جۆرى سەردۆلى و بە دۆخى ئەو پۇژەۋە بەند بوو كە تىيدا يەكترمان دەيىنى، بۆيە بەردەوام لە خەيالى خۇمدا جليكى جيام لە بەر دەکرد.

بۆ ماوەيەك لەم شتەدا سەرکەوتم و بەبى ئەۋەى چاۋەپنى شتى زۆر بکەم، لەو قسانەى كە لە نىوانماندا دەكران ورد دەبوومەۋە. كە بىرکردنەۋەكانمى بە هەند وەردەگرت و هانى دەدام بىرکردنەۋەم فراوان بکەم، هەستم بە بەختەۋەرى دەکرد. زۆر شتى لىۋە فېربووم و وردەورده تىگەيشتم كە من دەتوانم شتى دىكەى فېربكەم، وەك لەزەتى ژيانى ناو خىزان كە لەۋەو پېش و تا پۇژى ئەمپۇمان نەچەشتبوو. دەمتوانى بيهينمە پىكەنين لە كاتىكدا كەس نەيدەتوانى ئەۋە بكات.

بەلام ئەۋە بەس نەبوو، چەند هەولم دا نەمتوانى لەو بىرکردنەۋەيە پزگارېم كە ئەو خۆشى ناوېم. لەگەل ئەۋەى دلىا بووم كە ئەو خۆشى ناوېم و مەبەستىشى نىيە خراپەم لەگەلدا بكات، بەلام ئەۋە شتىك نەبوو لە خۆشەويستىيەۋە نزىك بىت. ئەو بىرکردنەۋەيە ئەۋەندە ترسناك بوو تا ئەو پادەيەى خەرىك بوو لە ناۋەۋە هەلى دەكۆلېم و لە جەستە و پۇحمى دەخواردەۋە. ئىدى لە هەموو ئەۋانەى دەورو بەرم دووركەوتمەۋە، دەستەخوشكەكانم و ژنە دراوسىكان. حەزم دەکرد لە ژوورەكەمدا بىنمەۋە و لەگەل مردوۋەكاندا قسە بکەم، چونكە مردوۋەكان بە پىچەۋانەى زىندوۋەكان، بىريارت بەسەردا ناسەپىتن.

جگە لە مردوۋەكان، گولى بىابان تاكە دەستەخوشكم بوو. تاقە ويستىك يەكى خستبووين ئەۋيش ئەۋە بوو كە لە چاۋى خەلكى دوور دوور بکەوينەۋە. ئەۋەبوو دۋاى ئەۋەى بوو بە سۇفى و ژيانى گۆشەگىرىي هەلبژارد، دۋاى ئەۋەى سۆزانيخانەكەى بەجى هېشت، بووين بە دوو دەستەخوشكى گيانى بەگيانى. پۇژىكيان پىم وت كە من ئىرەيى بە بويزىيەكەى و بەو پلانەى دەبەم كە ئاۋها ژيانىكى نوئى دەست پىكردوۋەتەۋە.

سەرى بادا و گوتى: 'بەلام من ژيانىكى نويم دەست پى نەكردوۋە. تاكە شتىك كە كردوومە ئەۋەيە پېش ئەۋەى مردن يەخەم بگريت، من مردووم.'

* * *

ئەمىرۇ بە بۇنەيەكى تەواو جىاوازەوہ بۇ سەردانى گولى بىابان چووم.
 ئەوہ بوو بىريارم دا خۆم بەرزەوت بکەم و بە ھىمنى قسەى لەگەلدا بکەم،
 بەلام ھەرئەوہندە چوومە ژوورەکەيەوہ، لە سەلاى گريانم دا.
 لىي پرسىم: "كىميا، خۇ ھىچ نەبووہ؟".
 گوتم: "ھەست بە جۆرە شەکەتییەک دەکەم، پىم وایە کە من پىويستم بە
 يارمەتیی تۆيە".

گوئی: "دلىابە، لە چ پرويەکەوہ دەتوانم يارمەتیت بدەم؟".
 "شەکە پەيوەندى بە شەمسەوہیە، ئاخىر ئەو توخنم ناکەویت، مەبەستم
 ئەوہیە بەو شىوہیە نىيە، قسەکانم بە پچرپچرى کرد، بەلام بەمە کوتاييم پى
 ھىتا: "دەمەوئ خۆم بۆى سەرنجراکىش بکەم، دەمەوئ فىرم بکەیت کە چۆن
 ئەوہ بکەم".

گولى بىابان ھەناسەيەکی ھەلکىشا و وتى: "كىميا، سویندم خواردووہ، لە
 دەنگىدا رىتمىكى ماندوويى دياربوو، "بەلینم بە خودا داوہ کە بە پاکی
 بمینمەوہ و بىر لەو رینگەيانە نەکەمەوہ کە ئافەرەت تىیدا لەزەت بە پىاو
 دەبەخشىت".

"بەلام سویندەکەت ناشکىت، چونکە تۆ تەنھا يارمەتیم دەدەیت، بە
 پارانەوہوہ پىم وت، "دەبى فىرى ئەوہ بىم چۆن دلى شەمس خۆش بکەم".
 گولى بىابان وتى: "ئاخىر شەمس پىاوئى پۆشنفکرە، وەک ئەوہى
 بترسىت کە يەکیک گوئى لى بىت، دەنگى کپ کردەوہ و لەسەرى پۆشیت: "پىم
 وا نىيە بۇ خۆ نزیکخستەوہ ئەمە شىوازيكى دروست بىت".

پىم وت: "ئاخىر ئەو پىاوہ، وا نىيە؟ ئەى ھەموو پىاوانىش کورانى ئادەم
 نىن و پمۆدەى جەستە نىن؟ ئىدى پۆشنفکرىن يان نا، بە ھەموانىش جەستە
 بەخشاوہ، تەنانەت شەمسىش جەستەى ھەيە، ئى وا نىيە؟".

"بەلئ، بەلام...، گولى بىابان بەدەم قسەوہ تەسبیحەکەى بە دەستەوہ گرت
 و دەنک دەنک تەسبیحاتى پىدەکرد و سەرى بەردايەوہ و کەوتە
 بىرکردنەوہوہ.

"تکات لىدەکەم"، بە پارانەوہوہ پىم وت، "تۆ تاقە کەسىکىت کە دەتوانم
 نەيتىي خۆمت لە لا بدرکىنم و دەردى دلى خۆمت بۇ ھەلبىزىم. ئەوہ ھەوت

مانگ به سهر هاوسه رگيريه كه ماندا تته پيوه، هه موو به يانويه كه له خه و
 راده بم هه ست به هه مان قورسي سهر سينگم ده كه م و هه موو شه ويكيش
 به ده م گريانه وه خه وم لیده كه ویت. ئاخړ ناكړئ شته كان ئاوها به رده وام بن،
 گه ره كه فیری ئه وه بيم كه چۆن بتوانم ميرده كه م له خسته بيه م.
 گولی بيابان هيج شتيكي نه وت. په چه كه م لادا و سهر يم گرت و ناچارم
 كرد ته ماشام بكات، پيموت: "به راستي پيم بلئ، ئايا من به و راده يه ناشيرينم؟

"كيميا، بيگومان نه خير، تو كچيكي جوانيت".
 "كه واته يارمه تيم بده. فترم بكه چۆن بتوانم دلئ شووه كه م بهينمه جوش"،
 به جه خته وه ئه مه م وت.
 "نازيم، ريگه ي به ره و دلئ پياو رهنگه هه ندي جار ئافره ت به ره و دوور
 له خودي خوي رابمالييت"، گولی بيابان به نائوميدييه وه ئه مه ي وت.
 وتم: "به لاهه وه گرینگ نيه، من ئاماده م تا ئه وپه ري دوور بروم".

گوئی بیابان

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۷

بەدەم گریانەۋە ھەر لىم دەپاراپەۋە تا يارمەتتى بەدەم. دەموچاۋى ھەلاۋسابوو و بە توندى سىنگى دەھەزى، تا لە كۇتايىدا قايل بووم يارمەتتى بەدەم. ھەرچەندە تۈانيم ھىۋورى بىكەمەۋە، بەلام لە ناخەۋە دەمزانى كە ھەموو ئەۋانە دادىك نادەن و دەشمزانى دەبىت خۇم رادەستى ئارەزوۋى ئەۋ بىكەم. لە خۇم پرسى چۆن پىشېنىنى ئەم كارەساتانەم نەكردىبوو؟ ھەستكردن بە گوناھ ھەلاھەلاى دەكردم و پرسىم چەند ساۋىلكە بووم و ئەۋەم لە بەرچاۋ نەبوو كە شتەكان ئەم پىچكە پىچاۋپىچە ترسناكە دەگرن؟ بەلام كاتى بۇ لام ھات و داۋاى كۆمەكى لىكردم، نەمتۈانى داۋاكەى رەت بىكەمەۋە.

‘فېرم بىكە، لىت دەپارپىمەۋە، بەدەم قسەۋە دەپاراپەۋە، ۋەك كچىكى ئابروۋومەند بە سەلارى و سەنگىنى دەستەكانى لە كۆشىدا تىك پەراندبوو، رېتىمى دەنگى ئەۋەى دەگەياند كە ئىدى ھىچ ئومىدىكى نەماۋە.

قەيدى چىيە؟ لە خۇم پرسى و ئەۋەندە بەزەيىم پىتىدا ھاتەۋە دلم پىنى سوۋتا، چونكە دەپەۋىست لە بەرچاۋى مىزدەكەى خۆى شىرىن بىكات، نەك لە بەرچاۋى پىاۋى نەناس! تاقە بىنانوۋىشى خۇشەۋىستى بوو، بۆيە لەۋ كارەدا نەنگىيەك نىيە، رەنگە سۆزەكەى بەجۆش بىت، بەلام بە ھەلالى نەك بە ھەرامى، ئى ۋا نىيە؟ ھەستى خۇشەۋىستى بەھەلالى.

شتىك لە ناۋەۋەمدا لە تەلەيەك ئاگادارى كىردمەۋە، بەلام لەبەر ئەۋەى كە خودا ھەر خۆى ئەم سۆزەى تىدا دروست كىردوۋىن، ئىدى بە خراپم نەزانى

يارمه تىي كيميا بدهم، ئەم كچه لادىيە ساكارە كە خەيالى ھەر لاي
خۇپازاندەنەو ە دەست لەخەنەگرتتە.

فېرم كرد چۆن وا لە خۆى بكات سەرنجراكيش و جوان بېت. شاگردىكى
گوپرايەل بوو و پەرۆشى فېربوون بوو. پيشانم دا چۆن گەرماوئىكى بۆندار و
دوورودريژ بكات و چۆن دەتوانيت بە پۆن و مەرھەمى بۆندار پىستى خۆى
تەرپوب بكات، چۆن بە شير و ھەنگوين ماسكيت دروست بكات. چەند دەنكىك
قەنەفلم پىدا تا لە پەلكەكانى پرچى بدات بۆ ئەو ەى بەردەوام بۆئىكى خۆشى
لئ بېت: لووتەوانە، بۆنخۆشكە، چەپكەگولى چيا، زەنجەفيل، گولەزەنبەق و
گولە ياسەمين و پۆنى زەيتوون - فېرم كرد كە چۆن ھەر يەكئ لەمانە بەكار
بىنيت و دەبئ لە شەودا كام جۆرە بخورر بسووتينيت، ئىنجا پيشانيم دا چۆن
ددانەكانى سېى بكات و نىقۆكەكانى ھەردو دەستى و ھەردو پىتى بە خەنە
پەنگ بكات، چۆن چاوەكانى بە كل بپيژيت و بروكانى ھەلبگريت، چۆن
لئوہەكانى و گوئناكانى سووراو بكات، چۆن وا لە پرچى بكات جوان و ەك
ئاوريشم دياربیت، چۆن وا لە مەمكەكانى بكات گەرەتر و خېتر دەرېكەون.
ئيدى پىكەو ە بۆ بازار بۆ دوكانىك پۆيشتىن كە لەو ەوپىش ھاتوچۆيم دەكرد.
چەند جليكى ئاوريشمان بۆى كرى، ھەر ەھا جلى ئاوريشمىي ژيرەوشمان
بۆى كرى، شتەياھەك كە لە ژيانيدا نە بىنى بووى و نە دەستى بەريان
كەوتبوو.

ئىنجا فېرم كرد كە چۆن لە بەردەم مېردەكەيدا سەمايكات و چۆن ئەم
جەستەيە بەكار بىتيت كە خودا لە لاي خۆشەويستى كردو ە. دواى دوو
ھەفتە فېركردن، ئيدى ئامادە بوو.

لە ەسرى ئەو پۆژەدا، ەك چۆن شوان بەرخىك بۆ سەرېپىن
ئامادەدەكات، ئاوا كيميام بۆ شەمسى تەوريزى ئامادەكرد. سەرەتا لە
گەرماو خۆى شت و بە پارچە قوماشىك بە سابوون پىستى خۆى ھەلگۇفى
و پرچى بە پۆن چەوركرد، ئىنجا يارمەتيم دا جليك لە بەر بكات كە ئافرەت
تەنھا بۆ مېردى خۆى لە بەرى دەكات. دوايى ملوانكەيەكم لە پەنگى گىلاس

بۆی هەلبژارد لە گەل عەبایەکی گولگولێ که به گولێ یاقووت زیرکەفت کرابوو، لەوجۆرهی که مەمکەکانی به خړی و قوتی دەردهخات. له کوتاییدا دەموچاوی به تووژیک بۆیه جوان کرد، سەرباری ئەوێش وەك دواپازاندەوێه رستیک مرواریی به دەوری تهوێلیدا دانا. ئیدی ئەوێندە جوان دەهاته بهرچاو، ته‌نانهت من بۆخۆم نه‌متوانی چاوی له‌سەر هەلبگرم.

که ته‌واوبووین، ئیدی کیمیا ئەو کچه‌شەرمەن و بیئەزموونە نه‌بوو، به‌لکو ئافره‌تیک بوو له‌عەشق و ئەلهادا گری گرتبوو، ئافره‌تیک بوو ئاماده‌بوو بۆ ئەو پیاوه‌ی که خۆشی ده‌ویست هەرچی کاریکی بوێرانه‌یه بیکات و گەر پێویستی کرد باجه‌که‌یشی بدات. وه‌ستابووم و دیقه‌تیم دەدا، ئەو سووره‌ته‌م هاته‌وه یاد که له‌قورئانی پیروژدا باسی یوسف و زولێخا ده‌کات.

هه‌روه‌ک کیمیا، زولێخاش ئاره‌زوویه‌کی سه‌رکێشانه‌ی بۆ ئەو پیاوه هه‌بوو که به‌پیر عەشقه‌که‌یه‌وه نه‌ده‌چوو. (وقال نسوة فی المدینه امرات العزیز تراود فتها عن نفسه قد شغفها حبا انا لنریها فی ضلل مبین* قلما سمعت بمکرهن ارسلت الیهن واعتدت لهن متکنا واتت کل واحده منهن سکینا وقاتل اخرج علیهن فلما راینه اکبرنه وقطعن ایدیهن وقلن حاش لله ما‌هدا الا ملک کریم)**.

کی گازیانده له‌ زولێخا ده‌کات که به‌و راده‌یه عاشقی یوسف بووه؟ "چۆن دەرده‌که‌وم؟"، کیمیا پێش ئەوه‌ی په‌چه‌که‌ی بپۆشیت و پێش ئەوه‌ی بروات، به‌ په‌ژاره‌وه ئێی پرسیم.

وتم: "نازداریت. ئیدی ته‌نها هه‌ر ئەمشه‌و نایه‌ته‌ لات، به‌لکو سبه‌ینیش ئەوه ده‌کات و داوای زیاترت لێده‌کات".

* ژنانی شار قاویان داخست: ژنه‌که‌ی عزیز حەز له‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی خۆی ده‌کات، له‌ دلداریدا سووتاوه، وا دیاره‌ ته‌واو له‌ پێ ده‌رچوو.

** دوا‌ی ئەوه‌ی تانه‌وته‌شەری ئەوانی بیست، له‌دووی ناردن، بال‌گه‌ و خواره‌مه‌نی لا دانان و هه‌ریه‌که‌یان چه‌قویه‌کی پێدان. وتی: بۆیان وه‌ره‌ ده‌ری. که دیتیان چه‌په‌سان و ده‌ستی خۆیان بری و وتیان: ئە‌ی نامه‌خوا!! ئە‌مه‌ بنیاده‌م نییه‌ و بێگومان فریشته‌یه‌کی خۆشه‌ویسته‌.

له‌ لێکدانه‌وه‌ی ئە‌م سووره‌ته‌دا سوو‌دم له‌ وه‌رگیرانه‌که‌ی هه‌ژاری موکریان‌ی وه‌رگرتوو. (و. ک.).

دهموچاوی کیمیا له شهرمان سوور هه لگه پرا و گوناکانی گه شانیه وه.
پیکه نیم و ئه ویش له گه لمدای پیکه نی و وهک خوریکی تازه هه لاتوو گه رمی
کردمه وه.

ئه وهی دهموت به راستیم بوو، چونکه دلتیا بووم وهک چون گولیکی پر له
هه لاله ههنگ راده کیشیت، ئاوها شه مس بوخوی په لکیش دهکات. پیش ئه وهی
دهرگا که بکاته وه، چاوه کانمان ئامبازی یه کتر بوون و گومانیکم له نیگایدا به دی
کرد، له ناکاو هه ستم کرد دلم هه لده شیویت، پهنگه مه زهندهی پروودانی شتیکی
ناله بار بووبیت.

به لام پام نه گرت. ئاخر ده بوو بزانه چی پرووده دات. ده بوو چاوه پری
پروودانی ئه وه بم. ئیدی به درێژایی ژیا نم له خۆم خۆش نابم.

کیمیا

قونیا، کانونی یه که م ۱۲۴۷

بوییر و زیره کیککی وهک شه مسی ته وریزی لیوانلیوبوو له چالاک،
دهرباره ی خوشه ویستی زوری ده زانی، به لام نهو شته ی که نه یده زانی:
ئازاری خوشه ویستی یه کلایه نه بوو. له ئیواره ی نهو پوژهی که گولی بیابان
پازاندمییه وه، لهو باوه رده نه بووم که ئاوها تژی بم له وروژاندن و بوییری،
ئاخر ورشهی جله ئاوریشم و نه رمه که ی بهرم و بهو بونی عه ترهی که لیم
ده هات و بهو تامی په ره ی گولهی سه ر زمانم، وهک ئافره تیکی گیل
ده رده که وتم، به لام وایشیان لی کردبووم هه ست به ئازایه تییه کی نائاسایی
بکه م. که بۆ ماله وه گه رامه وه وینه ی خۆم له پارچه شووشه که دا بینى.
جه سته م نه کوو بوو و نه شیرى، مه مکه کانمیش وهک خۆم هه زم ده کرد پی
نه گه یشتبوون، به لام له گه ل نه وه شدا جوان دیاربووم.

چاوه پیم کرد تا دلنیا بووم که هه موو نه وانیه ی له ماله که دان خه ویان
لیکه وتوو، ئینجا شالیکى دريژ و نه ستوورم به سه ر شانمدا دا و له سه ر
نووکى په نجه کانم به ره و ژووره که ی شه مس پویشتم.
"کیمیا چاوه پیی هاتنتم نه ده کرد"، شه مس نه وه ی به دهم ده رگا کردنه وه وه
گوت.

"ده مه وه ی بتیینم، پیش نه وه ی فهرمووی هاتنه ژووره وه م لی بکات،
چوومه ژووره وه، له سه ری پویشتم،" به یارمه تیت ده رگا که دابخه.
شله ژانیک که وته سه ر ده موچاوی شه مس، به لام داواکه می جیبه جی کرد.

که له ژووره که دا ههردوو کمان به تهنیا بووین، ئاتاجی چهند چرکه یهک
 بووم تا زات وه به رخۆ بنیم. پشتم تیکرد و هه ناسه یهکی قوولم هه لکیشا، به
 جووله یهکی خیرا شاله کهم و ملوانکه کهم دا کهند. له سهه پشتم هه ره له ملمه وه
 تا پاژنه ی پینه کانم ههستم به قورسای چاوه ئه بله قبووه کانی شووه کهم کرد.
 ههستم کرد گه رمیه که بهو شوینانه دا تیده په پیت که ئه و ته ماشای ده کردن،
 به لام ئه وهنده ی نه برد له جیگه ی ئه و ههست به گه رمی کردنه، ئیدی به راستی
 بوو یان خه یال کرده بیده نگیه کی ساردوسر بالی به سهه ژووره که دا کیشا.
 له پرکاتیکدا له چاوه پروانیدا سینگم دهه ژی، به پرووتوقووتی وهک ئه و
 په رییانه ی به ههشت که باسیان ده کهن، به رانبه ره شه مس وهستم.
 له سینه ری ئه و بیده نگیه دا، وهستاین و گویمان بو لووره و گفهی بایه که
 هه لخت که له ناو شاره که وه هه لده ستا.

“ئه وه تو خه ریکی چی بکهیت؟”، به ساردیه که وه لئی پرسیم.
 هه ولئیکی زۆرم دا تا دهنگی ونبووی خۆم بدۆزمه وه، لی له کوتاییدا
 توانیم بلیم: “من تۆم دهوی”.

شه مس به شیوه ی نیوه بازنه به دهو رندا سوو رایه وه، ئینجا پرو به پرو
 به رانبه رم وهستا و وای لیکردم راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی بکه م. ههستم
 کرد چۆکه کانم شل بوون، به لام دانه پمام، به لکو به ره و لای ههنگاوم نا و
 فشاری جهسته م خسته سهه جهسته ی و ههروهک گولی بیابان فیری
 کرد بووم که مه کیک پیچم خوارد، تا گه رمی جهسته می پی به خشم. دهستم به
 سینگیدا هینا و چهند په یقیکی عاشقانه ی ناسکم به گویندا چپاند و په نه کهانم
 به سهه روخاری پشته به هیزه کهیدا هینا و برد و بۆنی عهترئاسایم هه لمژی.
 ئیدی شه مس وهک ئه وه ی گری ئاگری کوانوویه کی بهرکه و تبیت، له پر
 کشایه وه و گوئی: “وا تیده کهم که تو ئاره زووت له منه، به لام ئه وه ی ده تهوی
 رازی کردنی له خۆ بایبوونته”.

هەردوو باسکم لە گەردنی وەرینا و ماچیکێ گەرموگوپم کرد. هەر وەک گولی بیابان پێی وتبووم، زمانم خستە ناو دەمی و جار لەدوای جار پالم پێوه دەنا: "کیمیا، پیاوان حەز دەکەن زمانی ژنەکانیان بمژن، هەموو پیاوان ئەوه دەکەن".

لێوهکانی تامی توویان لێدەهات، مەزربوون، بەلام هەرئێوه نەهەستم کرد که گێژەلووکهی چیژ خەریکه له یه کتر توندمان دهکات، شه‌مس وه‌ستاندمی و خستمیه‌ لاوه، ئینجا وتی: "کیمیا، لیت ناوومیدبووم"، ئینجا له‌سه‌ری پرۆیشت: "تکات لێده‌که‌م هەر ئیستا به‌ ته‌نیا جیم به‌یله‌".

هەرچه‌نده‌ قسه‌کانی به‌ق بوون، به‌لام هیچ توو پرهبوونیک به‌ ده‌موچاوییه‌وه‌ ده‌رنه‌که‌ت. جا نه‌مزانێ کامیان زۆرتر هه‌ستمی بریندارکرد: قسه‌ ناخۆشه‌کانی، یان نه‌بوونی هیچ جۆره‌ ده‌ربڕینیک له‌ ده‌موچاویدا.

ئوه‌ له‌ ژيانمدا ناخۆشترین سووکایه‌تییه‌ک بوو که‌ تووشی بووم. داچه‌مامه‌وه‌ تا ملوانکه‌که‌م هه‌لبگر، لێ ده‌سته‌کانم ده‌له‌رزین و نه‌متوانی ده‌ستم لێ گیربیت، شاله‌که‌م هه‌لگرت و خۆم پێی داپۆشی. له‌ کاتیکیدا هه‌شتا هه‌نسکم ده‌دا و هه‌ناسه‌برکیم پێکه‌وتبوو و هه‌شتا نیمچه‌ پووت بووم، به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که‌ پامکرد و له‌و عه‌شقه‌ دوورکه‌وتمه‌وه‌ که‌ ئیستا زانیم له‌ خه‌یالی خۆم زیاتر هیچ بوونیکێ نییه‌.

* * *

دوای ئەوه‌ی هه‌رگیزاوه‌رگیز شه‌مسم نه‌دیته‌وه‌، ئیدی له‌و پۆژه‌ به‌دواوه‌ له‌ ژووره‌که‌م نه‌چوومه‌ ده‌ره‌وه‌ و هه‌موو کاتی خۆم به‌ پاکشاوی له‌سه‌ر جینگه‌که‌م به‌سه‌ر ده‌برد. ئاخ‌ر توانا و ویستیکی ده‌ویست تا له‌ ژووره‌که‌م بێمه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌فته‌یه‌ک رابرد، ئینجا هه‌فته‌یه‌کی تر و دوای ئەوه‌ وازم له‌ ژماردنی پۆژه‌کان هه‌نا. هه‌موو هه‌یز و توانایه‌کم له‌به‌ر بڕابوو و ورده‌ورده‌ گلۆرده‌بوومه‌وه‌، جگه‌ له‌ ناوله‌پی ده‌سته‌کانم که‌ هه‌شتا یادی به‌رکه‌وتنی ده‌ست و پێستی گه‌رمی شه‌مسیان تێدا ما‌بوو، ژیان هیچ بوونیکێ نه‌ما‌بوو.

نه‌مه‌ده‌زانی مردن بۆنی هه‌یه‌، بۆنیکێ توند وەک بۆنی زه‌نجه‌فیلی سوێرکراو و بۆنی دارسه‌روویه‌کی شکاو، بۆنی تیزوتاله‌، به‌لام ئەوه‌نده‌ش

خراپ نيبه. تا ئەو دەمەى لەناو ژوورەكەمدا بۆنى دەرئەچوو و وەك تەمىكى چروشتدار دای ئەپۆشيم، نەمدەناسى. تايەكى گەرم داىگرتەم و خەرىكبوو بەرەو هەلدىرى و پێنەكردن دەخزام، خەلكى دەهاتن سەريان لێدەدام، دراوسێكان و دەستەخوشكەكانم. كيرا لە لايەكى جىگەكەم دەووستا و چاوەكانى هەلاوسابوون و پەنگى زەرد هەلگەپابوو، گەوهر لە لايەكەى ترەو دەستابوو و وەك جارەن بە لۆچە جوانەكەى لا لىوييەو زەردەى دەهاتى.

سەفییە گوتى: "نەفرەت لەو خوانەناسە. ئاخى ئەم كچە بەستەزمانە لە حەسرەت و داخدا لەدلى دا و نەخۆش كەوت. هەمووى بەواى ئەو دەوێت". هەولم دەدا زۆر لە خۆم بكەم تا قسەبكەم، بەلام دەنگم هەر ئەوێتە لە گەرۆوم دەرئەچوو.

"چۆن دەتوانیت وا بلیت؟ بۆچى ئەو خودایە؟"، كيرا واى پێگوت، ئاخى چۆن دەتوانیت ئەم توانايە بدەیتە پال مەروڤێك كە خۆى لەناو دەچیت؟".

ئافەرەتەكان گويیان لە كيرا نەدەگرت و منیش لە دۆخێكدا نەبووم بتوانم وەلامى هەموو شتێكى ئەوان بدەمەو. ئەو ئەندەى نەبرد ئیدى زانیم من قسەبكەم یان نەيكەم، هیچ شتێ ناگۆرێت، چونكە ئەو كەسانەى كە خوشییان بە شەمسدا نایات هۆكارێكى تر بۆ نەخۆشییەكەم دەدۆزنەو تا پقى خۆیان پێى دەرەكەن، بەلام من گەر ئەو شتەشم بوو، ناتوانم پقى لێى ببێتەو.

ئەو ئەندەى نەبرد بەرەو عەدەم پامالارام، بە جۆرى هەموو پەنگەكان و ن بوون و سپی هەلگەپان، هەموو دەنگەكان كپ بوون و بوون بە دەنگێكى ویزەويزاساى بەردەوام، ئێتر دەموچاوى خەلكەكەم بۆ جیا نەدەكرایەو و ئەو دەنگانەم نەدەژنەوت كە دەوتران، تەنها ورتەورتێك بوون و لە دوورەو دەهاتن.

نازانم ئاخۆ شەمس بۆ ژوورەكەم هات تا سەرم لى بدات یان نا، پەنگە قەت بۆ سەردانم نەهاتبێت. پەنگە و یستبێتى بمبێنێت، بەلام ئافەرەتەكانى نێو ژوورەكە پێگەیان نەداوێتە ژوورەو تا بمبێنێت، پەنگە هاتبێت و بە

تەنیشت جیگەكە مەۋە دانىشتىيىت و چەندىن سەعات نای بۆ ژەنىبىم و دەستى
 گرتىم و دروودى بۆ پۇرۇم خويندىيىت. دەمەھەۋى بېروا بەۋە بكەم، بەلام ئىدى
 ھىچ شتى گرینگ نىيە، ئىدى نە لىنى توورپەم و نە پۇم لىيەتى. ئاخىر منىك لە
 جۇگەلەيەكى بەئاگايى تەۋاۋدا ھەلبۇلۇم، چۇن دەتۋانم ئاۋھا بىم؟
 خودا دەھەندە و دلۇقانى، بۆ ھەر شتى لىكدانەۋەيەك ھەيە، لە پىشت
 ھەموو ئەۋانەۋە سىستەمىكى نمونەيى ھەيە. دۋاى دە پۇژ لەۋ سەردانەي
 كە بۆ ژوورەكەي شەمس كىردم و ملۋانكەيەكى ئاورىشىمى بۇن عەترم لە مل
 بوو، نەخۇشكەۋتم و لەنىۋ رۋبارى عەدەم و نەبوۋيەكى تەۋاۋدا نوقم بووم و
 بە ئارەزوۋى خۇم مەلەم دەكرد. لە كۇتايىدا زانىم كە ئەم ھەستە لە قوۋلىي
 خويندەۋەي قورئاندا بنيادەم دادەگرىت – نوقمبۋون لە ناكۇتايىدا.
 ئاخىر ئاۋە ھەلقۇلاۋەكان بۋون كە منيان لە ژيانەۋە بەرەۋە مردن
 گواستەۋە.

ئىلا

بۆستىن، ۳ى تەمموز ۲۰۰۸

بۆستىن ۋەك ئىلا بە خۇي گوت جاران ۋەك ئەمرو بە پەنگوپو ۋەبوو
و ژيانى لى ھەلنەدەقولا. ئايا ئەم ھەموو ماۋىيە من كويىر بووم كە جوانىي
شارەكەم نەدەبىنى؟ عەزىز پىنج پوژى لە بۆستىن بەسەربرد. ئىلا ھەموو
پوژى لە نۆرتامبۆنەۋە بۆ بىنىنى بۆ بۆستىن دەپۆيشت. نىۋەپوژىيەكى سادە
و بەلەزەتەيان لە گەرەكى (ئىتالىيى بچووك) دەكرد و سەردانى مۆزەخانەي
ھونەرەجوانەكانيان دەكرد، ئىنجا لە باخى گشتىي بۆستىن لە كەنارى پوبارەكە
پىاسەيان دەكرد و تەماشاي نەھەنگى نىۋەھەزى ماسىيان دەكرد و لە
قاۋەخانە بچووكەكان لە گۆرەپانى ھارفرد كە لە خەلكى جەمەي دەھات كوپ
لەدۋاي كوپ قاۋەيان دەخواردەۋە و دەربارەي بابەتى ھەمەجۆر قسەيان
دەكرد، ۋەك خواردنە ناوخۆيىيەكان و شىۋازە جياكانى رامان و ھونەرەكان
لاي تىرەكانى ھندۆكە سوورەكان و ھەكايەتەكانى قوتىيەكان و تەماشاكردنى
بالندە و باخدارى و چاندنى تەماتە و لىكدانەۋەي خەۋنەكان.

ئىدى ھەريەكەيان قسەي ئەۋى تىرى دەبىرى و ئەۋى تر لەكوئە دەستى
پىكردبوو، ئەم بۆي تەۋادەكرد. ئىلا لە يادى نىيە بە درىژايى ژيانى لەگەل
ھىچ كەسىگدا ئەۋەندە قسەي كرىيىت.

كاتى بەرەۋ شەقامەكە دەرەچوون، ئاگايان لەۋە بوو كە يەككىيان بەر
ئەۋى تر نەكەۋىت، بەلام بۆ ھەردووكيان دەرەكەوت كە ئەۋە خەرىكە زىاد لە
پىۋىست قورس دەبىت و ئەۋەكەلەبەرە بچووكانەش وروژىنەر بوون.
ئەۋەبوو ئىلا ئەلھاي ئەۋەي دەكرد كە دەستيان بەرىك بەكەۋىت. بۆيىيەكى
سەيرى پەيداكرىبوو و نەيدەزانى بۆ گرتنى دەستى عەزىز و ماچكردنى

لیۆهکانی ئەو زاتەى ھەيە، جا لە چيشتخانى بونايە يان لەسەر شەقام، گوتى بەو نەدەدا کە يەکن بيبينيت، بگرە خەريک بوو ھەست بکات ھەندى حەزيشى دەکرد کە بيبيرى. چەندىن جار پيکەو ھەوتيل دەگەرانیو ھە ھەموو جاریکدا لەو نزيک دەبوونەو کە کارى سينکسى بکەن، بەلام قەت ئەو يان نەکرد.

بەيانى ئەو پۆزەى کە عەزىز بە فرۆکە بۆ ئەمستردام سەفەرى دەکرد، ھەردووکیان لە ژوورەکەى عەزىز بوون و جانتاکەى لە نيوان ھەردووکیان دانابوو و ھەک نوقلانەيەکى شووم کە نزيکبوونەو ھە ليکدا پرايان بىربخاتەو، قيت بووبوو ھە.

ئايلا پينى وت: "دەمەوى شتيکت پى بلیم کە ماو ھەکى زۆرە بىرى ليکە ھەمەو".

عەزىز دواى ئەو ھە زانىى گۆرانیکی کتوپر لە دەنگى ئايلا دەرکەوت، يەکن لە برۆکانى ھەلبرى و بە ھۆلەو ھەبوونەو وتى: "منيش دەمەوى شتيکت پى بيزم".

"دەى باشە يەکەم جار تۆ بيلی".

"نەخیر، تۆ يەکەم جار بيلی".

ئايلا بە بیدەنگى سەرى بەردايەو ھەيشتا نيمچە زەردەخەنەيەک بە لا ليويیەو بوو، بىرى لەو دەکردەو کە چى بلیت و چۆن بيلیت، لە کوتاييدا دەستى بە قسەکە کرد: "پيش ھاتنەکەت بۆ بۆستن، ئیوارەيەکیان من و دەيفيد پیکەو ھەرچووين و بە دوورودريژى قسەمان کرد. ئەو بوو پرسىارى تۆى ليکردم، چونکە دياربوو بى ئەو ھاگام لى بيت نامەکانمانى خویندبوو ھە، بەواى ئەو کارەيەو زۆر لى توورە بووم، لى من نکوولیم لە پاستییەکە نەکرد، مەبەستم دەربارەى خۆمانە".

ئەميشتا ئايلا چاو ھەکانى ھەلبرى تا کاردانەو ھە عەزىز سەبارەت بەو ھە بۆى درکاند بيبينيت، وتى: "بەکورتى، بە مێردەکەم وت کە من پياويکى دیکەم خوش دەوى".

لە دەرەو ھە شووتى چەندىن ئۆتۆمبیلی ئاگرکوژینەو لە ھەموو لايەکى شارەکەو دەقى بیدەنگیەکیان شکاند. ئايلا کەمى خيال برديیەو، بەلام

ئەوێ کە بە تەمابوو بیلێت تەواوی کرد: 'دەزانم پەنگە شتە کە شیتانە بێتە بەرچاو، لێ بە وردی بیرم لە شتە کە کردەوێ. دەمەهوی بۆ ئەمستردام لەگەڵدا بێم'.

عزیز به رهو په نجره که هه نځای نا و دهستی به ته ماشاگردنی ټو جووله بزوز و خیرایه ی سهر شه قامه که کرد. دووکه لیکي بینی که له یه کی له ته لاره دوورمه کانه وه هه لده ستا - هه ورکی پړش و چړ له هه وادا چئ بوو بوو، ئیدی خه ریک بوو به بیده نگی نزای بو دانیشتونانی ټو ته لاره ده کرد. که هاته وه قسه وهک ټو وه بوو ټیکړای شاره که بدوینیت.

”دمه هوئ بو ټه مستردام له که لئدابم، لی ناتوانم به لینی بانه پوژی ټو ویت
په بدم“.

"مہ بہ سنت چبیہ؟"، ئیلا بہ دہ مارگرژیہ وہ پرسے۔

ئەوسا عەزىز گەپايەو شۆيئەكەي خۆي و بە تەنەشتيەو دانيشت و بە خاوي دەستی خستە سەر دەستی. لەو ساتەدا ختووکەي دەدا و بیری پۆيشتبوو، وتی: "سەرەتا کە بۆت دەنووسیم، یەكەم جار بوو لە ژياندا بە هەندێ کاتی سەیردا تەندەپەریم."

“ئایا مەبەستت ئەوەیە کە کەسێکی تر لە ژبانتدا ھەبە...؟”

“نەخىر خۆشەويستم، نەخىر، كەمى زەردەخەنە گرتى، ئىنجا زەردەخەنەكە پەويىيەو و لەسەرى پۆيشت: “هېچ شتىك لەو بابەتە نىيە. ئەو بوو پوژىكيان دەربارەى ھەرسى قوناغەكەى ژيانم بۆم نووسىيت، لە يادتە؟ ئەو ھش ھەرسى پىتى يەكەمى پەيىقى (سۆفى) بوو و دەربارەى قوناغى چوارەم لىت نەپرسىم، ھەرچەند ھەولەش بەدى، ھەر پىت نالىم. گەيشتمە پىتى(ى). ئابا دەتەوچ ئىستا گوتت لى پىت؟”.

"بەلەن، ئىتلا وەلامى دايەو، لەگەل ئەو شىدا لە ھەر شىتى دەترسا كە لەگوين بوو خوشىي ئەم ساتە تىك بدات.
"بەلەن، دەمھەوئ".

له ژووریکي يه کي له هۆتيله کان له پوژيکي مانگي ته ممووزدا، عه زيز چهند سه عاتي پيش ئه وهی به فرۆکه بۆ ئه مستردام بگهړيته وه، بۆ ئيلاي گيرايه وه که چۆن له سالی ۱۹۷۷ دا بووه به سوځي و ناويکي تازهی له خوی ناوه و وهک خوی ئاواتي بووه چاره نووسيکي تازهی بۆ خوی ديارى کردووه. ئيدى له وساوه وهک وينه گريکي پيشه کار و له ناخدا دهر ویشيکي گهړيده به دريژايی و پانايی ولاته که دا گهړاوه. له شهش کيشوهردا براده رايه تیی گيانی به گيانی له گهل که سانيکدا گرتووه که به ئه نداميک له ئه ندامانی خيزانه کانی خويانيان داناو. له گهل ئه وهی دووباره ژنی نه هيتاوته وه، به لام دوو مندالی بى دايک و باوکى له ئه وروپاي پوژه لات هه لگرتووه ته وه. عه زيز بۆ ئه وهی هه ميشه شه مسی ته وريزيی له ياد بيت، له ژيانيدا ئه و ملوانکه يه ی له ملی دانه که نيوه که وينه ی خوری له سهر هه لکه نراوه، ژيانيکي پر له سه فهر و خويندنه وهی به سهر بردووه و په يره وي رتيازی دهر ویشه سوځيه کانی کردووه تا بگاته ئه و ئاماژه و نيشانانه ی که له هه موو شويتیک و له هه موو شتيکدا ئاماژه به خدا ده دهن.

ئه وه دووساله به نه خوښيه که ی خوی زانيوه. ئه وه بوو نه خوښيه که به لويوه که له بنه نگلی دهر که وت، دياره درهنگ هه ستي پيکردبوو، دوايی پشکينه کان دهر يانخست که لوه که ميلانوماي پيسه و شيوه يه کی کوشنده يه له شير په نجه ی پيست. پزيشکه کان وتيان پيناچيت دۆخه که ی باش بيت، به لام بهر له وهی له ده ستنيشانکردنی کوتايی ئاگاداری بکه نه وه، ده بى پشکيني زياتری بۆ بکری. دواي هه فته يه ک هه والی ناخوشيان پى راگه ياند: په نگه نه خوښيه که به ئه ندامه کانی هه ناويدا بلاو بوويته وه و سييه کانی گرتييته وه.

که ته مه نی گه يشته په نجاودوو سال، پتيان راگه ياند که ناگاته ته مه نی په نجاوپتيچ سالی.

ئيلا ليوه کانی بزواند تا شتي بلت، به لام وشه کان له زاريدا قه تيس بوون و هه ستي کرد ده می وشکه. دوو دلۆپه عه سر که وخته سهر گوناکانی و خيرا سپرينيه وه.

عه زيز به ريتميکي به هيز و باوه په خو بوونه وه له سهر قسه کانی پويشت و وتی که ده ستي به قوناغيکی نوینی ژيانی کردووه و هه رچونيک بيت

بەرھەمدارترە. ھېشتا ھەندى شوين ھەن كە دەيھەوى بيانينيت و لە پڭگەيەك دەگەپيت كە سەر لە ھەموويان بدات. دەزگايەكى سۆفيگەري لە ئەمستردام دامەزراند كە لق و پەيوەندىي نيو دەولەتى ھەيە. جا لەبەر ئەو ھى ھەزى لە ژەننى نايە، ئەو ھەبوو لەگەل مۆزيكژەنە سۆفييەكاندا چەندىن ئاھەنگى مۆسيقاي لە ئەندونىسيا و پاكستان و ميسر ساز دا و ئەلبوومىكى بۆ كۆمەلئ سۆفىي جوولەكە و موسلمانى لە قورتوبە لە ئىسپانيا ئامادەكرد.

ئىنجا عەزىز بۆ مەغرىب گەرايەو و سەردانى ئەو تەكتيەي كرد كە لە ژياندا بۆ يەكەم جار چاوى بە ژمارەيەك لە سۆفيە راستەقینەكان كەوت. ئەو كاتە ماو ھەيەكى زۆر بەسەر مردنى سەيد سامىدا تىپەپرى بوو، بە تەنیشت گۆرەكەيەو نوپژى كرد و سرووتى پامانى جىيەجى كرد و لەو پەوتەي سەيد سامىد وردبوو ھەو كە لە ژياندا پەپەوى كردبوو.

"بۆ نووسىنى پۆمانەكە كە خەونم بە نووسنىيەو دەبينى، خۆم پەناگىر كرد، كە بەزۆرى بەواي تەمەلى يان زاتنەكردن نووسىنىم دوا دەخست، عەزىز بە چاوداگرتنەو گوتى: "و ھەك دەزانيت زۆر دەمى بوو ئەو ھەيەكە بوو لەو شتانەي كە دەمەويست بىكەم. ئىدى ناو نيشانى (كفرى شيرىن)م بۆ پۆمانەكە دانا و لە ئەمريكا بۆ پەخشكارىكى ئەدەبىم نارد. چاوەرپى زۆرم نەدەكرد و خۆميش بۆ ھەموو ئەگەرىك ئامادە كردبوو. دواي ھەفتەيەك، لە بۆستەنەو بە پۆست نامەيەكى ئەليكترونىي كارىگەرم لە ئافەرتىكەو پڭگەيشت كە نەمدەناسى".

ئىلا سووكە زەردەخەنەيەكى ھاتى كە نيشانەي سۆز و پڭگرتن و ناسكى و ئازاريش بوو.

عەزىز وتى لەو چركەساتەو ھەموو شتەكان گۆران. ئىدى ئەو لە پياويكەو كە خۆي بۆ مردن ئامادەكردبوو، بۆ پياويك گۆرا كە لە كاتىكى چاوەرپاننەكراودا نوقى نۆو عەشق بوو. لەناكاو واى لىتھات كە دەبوو ھەموو ئەو پارچانە بجوولڭينيت كە واى دەزانى زۆر دەمىكە ھەريەكەيانى لە شوينى گونجاوى خۆيان دانائە: پەوانگەرايى و ژيان و خىزان و خۆلەنيۆبردن و بپروا و عەشق. پىي وا بوو كە دەبى سەرلەنۆي بىر لە واتاكانيان بكاتەو. ئىدى بەم جۆرە ويستى مردنى لە لا نەما.

ئەم قۇناغە نوئ و کۆتاییه‌ی ناو ناوه گە‌یشتن به پیتی (ی) له په‌یقی (سۆفی) و گوتی ئەم قۇناغە‌ی له هه‌موو قۇناغه‌کانی پێشوو به سه‌خت‌تر زانیوه، چونکه له کاتی‌کدا هاتوو، پیتی وا بووه گەر به‌سه‌ر هه‌موویاندا زال نه‌بووبیت، به‌سه‌ر زۆربه‌یاندا زال بووه، ئەمه‌ش وه‌ک مەملان‌تی ناوه‌وه وای بۆ ده‌چوو که گه‌یشتوو‌ته قۇناغی پێگه‌یشتنی پۆ‌حی.

له سۆفی‌گه‌ریدا فێری ئەوه ده‌بیت چۆن پێش مردن به‌مریت. ئاخ‌ر من هه‌نگاوبه‌هه‌نگاو ئەو قۇناغانه‌م تاقی‌کرده‌وه. کاتی خه‌ریک‌بووم به‌یرم له‌وه ده‌کرده‌وه که من توانیومه به‌شاره‌زاییه‌وه هه‌موو شتی چاره‌سه‌ر بکه‌م، له ناخاف‌لدا ئەم ئافره‌ته‌م لێ په‌یدا بوو. ئەوه بوو بۆی ده‌نووسیم و وه‌لامیم ده‌دایه‌وه. دوا‌ی هه‌ر نامه‌یه‌ک به‌په‌رۆشه‌وه چاوه‌پێی وه‌لامیم ده‌کرد، په‌یقه‌کان تا ده‌هات سه‌نگین‌تر ده‌بوون. ئیدی هه‌موو دنیا بوو به‌شاشه‌یه‌کی سپی و به‌تال و چاوه‌پێی بوو له‌سه‌ری بنووسری. وام لێهات ئاره‌زووی ناسینی ئەم ئافره‌ته‌ بکه‌م و کاتی‌کی زۆرت‌ری له‌گه‌لدا به‌سه‌ربه‌به‌م. له‌په‌ر ئیدی ژيانم به‌شی نه‌ده‌کردم و هه‌ستم کرد که من له‌مردن ده‌ترسم، به‌شی‌کم ئاماده‌بوو له‌و خودایه‌ یاخی بێت که به‌گه‌وره‌م ده‌زانی و خۆم پاده‌ستی کرد‌بوو.

کاتمان به‌ده‌سته‌وه ده‌بیت...، ئیلا به‌ده‌م قسه‌کرده‌وه ده‌نگی خۆی دۆزییه‌وه.

پزیشکه‌کان پێیان راگه‌یاندم گوا‌یا شانزه‌ مانگه‌ ماوه، عه‌زیز به‌ده‌نگی‌کی کپ، به‌لام به‌پرواوه ئەمه‌ی وت، "په‌نگه‌ به‌هه‌له‌دا چووبن، یان په‌نگه‌ پاستیان وتبیت. ناتوانم ئەوه بزانم، هۆ ئیلا وه‌ک ده‌بینیت هه‌موو ئەوه‌ی پێم ده‌کرێ پیتی به‌خشم ئەم چرکه‌ساته‌ی ئیستایه، له‌پاستیدا که‌س له‌وه زیات‌ر شک نابات. خۆ چه‌زده‌که‌ین لافی ئەوه لێ بده‌ین که ئیتمه‌ له‌وه‌ی به‌پاستی هه‌مانه زیات‌رمان هه‌یه‌.

ئیلا ته‌ماشای پتیه‌کانی خۆی کرد و وه‌ک ئەوه‌ی ها‌کا لایه‌کی هه‌ره‌س بێنیت و لایه‌که‌ی دیکه‌ی خۆی رابگریت، به‌لادا لاربوووه و له‌سه‌لای گریان‌ی دا.

"نا، تكات لیده كه‌م. ده‌مه‌ه‌وئ بۆ ئەمستردام له‌گه‌لمدا بێت، ده‌مه‌ه‌وئ پێكه‌وه به‌هه‌موو دنیادا سه‌فه‌ریكه‌ین تا ولاتانی دوور ببینین و گه‌لانی دیکه بناسین و پێزی خه‌لقه‌نده‌كاني خودا بگرین."

"ئه‌وه دێ نایاب بێت"، ئیلا مینا کیژۆله‌یه‌ك بوو كه‌له‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگی پێ درابێ، به‌ده‌م قسه‌وه ده‌ستی به‌گریان کرد.

ده‌موچاوی عه‌زیز گرژبوو و چاوه‌كاني لێ كه‌لاخست و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌كه هه‌لی‌پوانی.

"به‌لام من ده‌ترسام ئه‌و داوايه‌ت لێ بکه‌م، ته‌نانه‌ت ده‌ترسام ده‌ستیشم به‌رت بکه‌ویت، چجای ئه‌وه‌ی ده‌ستبازیت له‌گه‌لمدا بکه‌م. ئاخر چۆن بتوانم داوات لێ بکه‌م له‌گه‌لمدا بێت و خه‌زانه‌كه‌ت به‌جێ به‌یلت، له‌كاتێكه‌دا من بانه‌پوژیکی وام نه‌بێت كه‌ پێشكه‌شتی بکه‌م؟"

ئیلا به‌ره‌په‌رچی پرسیاره‌كه‌ی دایه‌وه و گوتی: "ئه‌م ره‌شبینیه‌ له‌پای چی؟ تۆیه‌ك بتوانیت به‌ره‌نگاری نه‌خۆشی ببێته‌وه، ده‌شتوانی له‌پیناو مندا دژی بجه‌نگیت."

"بۆچی له‌سه‌رمان پتویست بێت كه‌ دژی هه‌موو شتیك بجه‌نگین؟"، عه‌زیز پرسیی، "چونكه‌ به‌رده‌وام باسی به‌ره‌نگابوونه‌وه‌ی هه‌لاوسان و له‌ناوبردنی ئایدز و له‌ناوبردنی شێرپه‌نجه و له‌ناوبردنی گه‌نده‌لی و تیرۆر ده‌كه‌ین، ته‌نانه‌ت باسی له‌نێوبردنی كێشی زیاده‌ش ده‌كه‌ین.. ئه‌رێ پێگه‌یه‌کی دیکه‌مان بۆ تاوتوێکردنی شته‌كان به‌ده‌سته‌وه نییه‌؟"

"من سو‌فی نیم"، ئیلا به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه سه‌بری سووا. ده‌نگی له‌ده‌نگی كه‌سێکی تر ده‌چوو، ده‌نگی كه‌سێك له‌خۆی به‌ته‌مه‌نتر.

له‌وساته‌دا چهند یاده‌وه‌رییه‌ك له‌سه‌ری بلاچه‌یان دا: مردنی باوكی، له‌ده‌ستدانی خۆشه‌ویستیکی خۆكوژ، بۆ چه‌ندین سال خۆخواردنه‌وه و ژێوانی به‌دوای ئه‌مانه‌دا هات. له‌هه‌موو پاژیکی یادگه‌یدا به‌وردی له‌هه‌ر یه‌كێ له‌كه‌سه‌ مردووه‌كان راما و پرسیی ئه‌گه‌ر له‌شوێنێكه‌دا به‌شیوه‌ی جیا ورده‌كاریه‌كان تێكه‌ل بكرێن، ئایا شته‌كان جیاواز ده‌بن؟

سليمان سهرخوش

قونيا، ئادارى ۱۲۴۸

پادەى مەى و خوین و فرمیسک. لایدهکان وا دهازنن ئەوانەى مەى
دەخۆنەوہ کەسانیکى تەمەل و دەستبەتال و بیکارن، بەلام نازانن پۆژانە
خواردنەوہى مەى ماندوووبوونیکى زۆرى گەرکە. ئیمەومانان قورسایى
دنیا مان لەسەر شانى خۆمان ھەلگرتووە.

ماندوو بووم و سەرم خستە سەر مێزەکە و چاویکم گەرم کرد و
خەونیکى ناخۆشم دى. لە خەونەکەدا گایەکی پەش و گەورەم بینى، مینا
دۆزەخ ھار و دین بووبوو، بە چەندین شەقامى نامۆدا پاوەدووی دەنام.
لەدەست گایەکە ھەلەدەھاتم و بى ئەوہى بزەنم چ ھەلەیکەم کردووە تا ئاوا
بەربیتە گیانم و دوکانەکان تیکوپیک بدات و ھەموو شتیک بپلێشینیتەوہ، کە
بوو بەوای توورەبى ھەموو فرۆشیاری بازارەکە. ھەر پامدەکرد، ئینجا بەرەو
کۆلانیک پیچم کردووە و بۆم دەرکەوت کە کۆلانیکى داخراوە، ئەوہبوو
بەسەر ھیلکەیکەى زەبەللادا کەوتم کە قەوارەکەى لە قەوارەى خانوویەک
گەرەتر بوو. لەناکاو ھیلکەکە تروکاو پەلەوہریکی زۆر بچووک و یەکجار
ناشیرینی لى ھاتەدەرەوہ. ژاوەژاویکی شەپانگیزانەى لى بەرزەدەبووہوہ. کە
ھەولم دا لە کۆلانەکە دەرېچم، بالەندە دایکانەکە لە ھەوادا دەرکەوت. وەک
ئەوہى من لە ناشیرینی بەچکەکەى بەرپرسیاربم، پووەو خوارەوہ تى
دەپوانیم. کاتى لە ھەواوە داکشا، دەنووکە تیز و چرنۆکە تیزەکانى پوو لە
من بوون و بەئاگاھاتمەوہ.

چاوم کردووەو زانیم لەسەر مێزى نزیک پەنجەرەکە خەوم لیکەوتووە.
لەگەل ئەوہى تامى دەمم لە تامى بزمارى ژەنگن دەچوو، ھەستم کرد زۆر

ئاتاجى خواردنەۋەى شىتىكم. يەكجار ماندووبووم و تواناى جوولەم نەبوو، بۆيە سەرى قورسم لەسەر مېزەكە خاۋكردهۋە و نوقمى نىو سېبوونىك بووم و چىژم لەو دەنگانە وەرەگرت كە لەگەلئاندا راھاتبووم. ئىنجا دەنگەدەنگ و دەحكەيەك بەرگويم كەوت كە چەشنى وىزەۋىزى كوورەھەنگ بەرزونزم دەبووۋە. دەنگەكە لای ئەو پىاوانەۋە دەھات كە لە دەورى ئەو مېزەى تەنىشت مېزەكەى من دانىشتبوون. ھەرچەندە بۆ ساتىك بە خەيالمدا ھات كەمى ئاورپىدەمەۋە تا بزانم ئەم پىاوانە كىن، بەلام دوايى گويم لەو وشە شوومە بوو، ئىنجا جوولامەۋە: تاوانى كوشتن.

سەرەتا خۆم لە قسەكانيان نەبان كرد و بە وړپنەى سەرخۆشانم دانا، ئاخىر بنيادەم لە مەيخانەدا زۆر شت دەژنەۋىت و لەگەل پوژگاردا فېردەبىت كە ھەر شىتىك وترا بەھەندى وەرەگريت، بەلام رېتمى قسەكانيان بۆنى ھەرەشەى لىدەھات، ئىدى لە توانامدا نەما خۆمى لى نەبان بكەم، بۆيە گويم سووك كرد و بە وردى گويم ھەلخست. كە بۆم دەرکەوت ئەۋەى دەيلىن بەپاستىيانە، مەلاشووم خاۋبووۋە، بەلام ئەۋەى زۆر تووشى شوكى كردم، زانيم كە ئەو كەسەى دەيانەۋى بىكوژن، شەمسى تەۋرىزىيە.

ھەر كە رۆيشتن، وازم لەۋە ھىتا كە خۆم بە نوستوو پيشان بەدم، ئىدى ھەستامە سەرپىن، "خريستۆس، خىرا ۋەرە"، بە ترسەۋە ھاوارم كرد. "ئەمجارە چى پرووى داۋە؟"، خريستۆس بەدم قسەۋە بە راكردن بۆ لام ھات، "ئەۋە بۆ ئاۋھا خەمبارىت؟".

بەلام نەمتوانى شتەكە بە كەس بلىم، تەنانەت بە خريستۆسىش. لەپەر ھەموان كەوتنە گومانەۋە. ئەى ئەگەر خەلكىكى زۆرتر لەم پىلانەى بۆ شمس دانراۋە بەشداربن؟ بۆيە دەبوو بىدەنگ بم و وريابم. گوتم: "ھىچ نىيە! تەنھا ئەۋەيە كە برسېمە، تكايە شوربام بۆ بىتنە و بېرىكى زۆر سىرى تىپكە، گەرەكە بەئاگاۋە بمىنمەۋە".

خريستۆس بە سەرسوڤمانەۋە تەماشاي كردم، بەلام پرسىارى ترى لى نەكردم، چونكە لەگەل سەرودىلى دەمدەمىدا راھاتبوو. دواى چەند چركەيەك پەر قاپى فەخفەورى گۆشتاۋى پىخۆلەى بزنى بۆ ھىتام كە بەھاراتى تىژى

تیکرابوو. به پهله خواردم و زمانمی سووتانده وه. دواى ئه وهى بايى ئه وه هاتمه وه سهرخؤم، به رهو شه قامه که ته کانم دا تا شمس ئاگادار بکه مه وه.

سهره تا پروم کرده مالى پؤمى و له وئ شه مسم نه بينى، ئينجا له مزگه وته که منه يم کرد، ئينجا له سوخته خانه که و قاوه خانه که و نانه واخانه که و گهرماوه که لى گه پام... له هه موو کوگاكان و ژيرزه مينه كانى شه قامى پيشه وه ره كان بؤى گه پام، ته نانه ت له خيوه تى پيره ژنه قهره جه كهى نيو كه لاوه كانيش منه يم کرد، به لكو ئى بؤ هه لكيشانى كاكي له يه كى ئيشاو بؤ ئه وئ چووييت تا له ئازارى ناخوشى پزگار بييت. له هه موو شوينيك بؤى گه پام، خوله ك دواى خوله ك پتر په ژاره ده بووم. خهريك بوو ترسم لى ده نيشت. نه كا كار له كار ترزاييت؟ ئه ئى ئه گهر كوشتيتيان؟

دواى چهند سه عاتى، ئيدى نه مده زانى له كوئ بؤى بگه پريم، به خه مبارى و شه كه تيبه وه بؤ مه يخانه كه گه پامه وه، لى وهك ئه فسوونيك، بينيم به دوورى چهند ههنگاوئيك له بهردهرگاي مه يخانه كه وه ستاوه.

"سليمان سلاو. تو خه يالت مژووله"، شه مس به زهرده خه نه وه واى پتوتم. "ئه ئى خودايه! تو هيشتا له ژياندا ماويت"، هاوارم کرد و پامکرد تا له ئاميزى بگرم.

كه باوه شم له شه مس دا، ته ماشاى کردم و خوشحال دياربوو، ئينجا وتى: "يىگومان من زيندووم! ئايا له بهرچاوت وهك شه بهنگ ديارم؟". زهردهم هاتى، به لام زور نا. سهرم زور زانى ده کرد و به خواردنه وهى چهند قاپئيك هيورم کرده وه تا خيرا سهرخؤش بم و خه وم لى بکه وييت. "هاوپريم، چى بووه؟ ئايا هه موو شتى له شوينى خويدايه؟"، شه مس به گومانه وه پرسى.

به زهحمه ت تفه كه م بؤ قووت درايه وه. ئه ئى ئه گهر باسى پيلانه كهى بؤ بکه م و باوه رنه كات؟ ئه ئى ئه گهر واى بؤچوو كه من به واى مه يه كه وه هه لده بزپكيتم؟ پهنگه هه ر واش بوويم، ناتوانم له وه دلنابم.

پيم وت: "ئه وان ده يانه وئ بتكوژن. نازانم كين. نه متوانى ده موچاويان بينم. ئاخىر من خه وتبووم، به لام خه ونم نه ده بينى. مه به ستم ئه وه يه بليم

خه ونم ده بېنې، به لام نهك خه ونېكي ئاوها. زورم نه خوار دېووه وه. به هر حال،
چهند په رداخېكم خوار دېووه وه، به لام سرخوش نه بووم.

شه مس ده ستي خسته سرشانم و گوتې: "هاوپېم خوت هېور بكه وه.
تيگه يشتم."

"به راستيته؟"

"به لې. ئېستا بؤ مه يخانه كه بگه پړوه و بؤ من نيگه ران مه به."

"نا، نا! بؤ هيچ شوينې ناروم، هه روه ها توش"، به ناقايليه وه وتم، "نه و
كه سانه نه وه ده كن و به راستيانه. ده بې وريابيت، نابيت بؤ مالي پومي
بگه پړيته وه، چونكه يه كه م شوين له وي ليت ده گه پړن."

شه مس بيتهنگ بوو و گوني به ترسه كه م نه دا.

"ده رويش، گوي بگره، ماله كه ي من هه رچه نده بچووكه، لي شتي زوري
تيدياه. خو نه گهر نه وهت به لاوه گرېنگ نه بېت، نه وه ده توانيت به ئاره زوي
خوت له ماله كه مدا بمينيته وه."

"سو پاست ده كه م كه بؤ من په روشيت"، شه مس وره وريكي كرد، "به لام
نه وه ي خدا له چاره ماني نه نووسي بيت تووشمان نابيت، نه مهش پړيسايه كي
ديكه يه: نه م دنيايه له سر ميتودي ئالوگور دروست بووه، هه مرقنيك
به رانبه ر هه ر گه ريله يه كي نه و چاكه يه ي كه ده يكات پاداشتي ده دريتي،
به رانبه ر هه ر گه ريله يه كي خراپهش كه ده يكات سزاده دري. له و پيلان و مه كر
و ته لانه مه ترسه كه كه ساني تر ده ينيته وه، له يادت بيت گه ر يه كيك ته له ي بؤ
نايته وه، په نكه نه وه ويستي خودا بيت. ئاخر نه و خوي پلاندانه ري
هه ركه وره يه، چونكه به بې ئاگاداري نه و گه لاي دره ختيك نابزويت. به
ساده يي و به شيويه كي ته واو بړوا به وه به يته. ئاخر هه ر شتي خودا بيكات
به شيويه كي جوان ده يكات."

شه مس كه نه مه ي وت، زه رده خه نه يه كي به پوومدا دا و دوعاخوازي
ليكردم. هه رچه نده ئاگادارم كرد بووه وه، چاوم ليې بوو به په له به كولانه
قوراپويه كاندا به ره و مالي پومي پړي گرته به ر.

بکوژه که

قونیا، ئاداری ۱۲۴۸

بیمیشکینه! گیلینه! ئاخیر داوام لیکردن له گهلمدا نهیهن. بۆم روونکردنهوه که من بهردهوام خۆم به تهنیا کاردهکه م و رقم له چاره ی ئه و به کریگیراوانه یه که دهست دهخه نه کاره کانمه وه، به لام پیتیان داگرت، چونکه پیتیان وا بوو که دهرویشه که هیزیکی له راده به دهری هیه و دهبن به چاوی خۆیان به مردوویی بیبینن.

به هه ر حال، له کو تاییدا بۆ داواکه یان ملم دا، به لام تا هه موو شتی کوتایی دیت، لیم نزیک مه که ونه وه.

قایل بوون. ئیستا سێ پیاو هاتبوون. ئه و دوو پیاوه ی که پیشتر بینیبوو من، پیاویکی تریشیان له گه لدا بوو وا ده رده که وت وه ک دوانه که ی تر لاویکی شله ژاو بیت، وه ک ئه وه ی من به راستی گوێ بده مه ئه وه ی بزانه که ئه وان کتن، هه موویان ده موچاوی خۆیان به په رۆیه کی ره ش هه لپێچابوو.

دوا ی نیوه شه و، من له ده ره وه ی مالی رۆمی وه ستابووم. به سه ر دیواره وشکه که له که که دا بۆ ناو حه وشه که باز م دا و له پشت بیریکه وه خۆم شارده وه، ئه وه بوو کریگرته کان دله یان کردبوومه وه که شه مسی ته وریزی هه موو شه ویک پیش یان دوا ی ده ستنویژه لگرتن ماوه یه ک له حه وشه که به سه ر ده بات و راده مینیت. ئیتر هه موو ئه وه ی له سه ر من بوو چاوه ریکردن بوو.

شه ویکی تۆف و زریان بوو، به چاو ئه م کاته ی ساله وه به شیوه یه کی نائاسایی دنیا ساردبوو. شمشیره که له ناو له پمدا قورس و سارد بوو، له ژیر په نه که انمدا هه ستم به دوو میرووه مه رجانییه که ی کرد که ده سه که

قورسەكەيان پازاندبووۋە. خۆزگەي ئەو ەم خواست كە خەنجەريكى بچووكم بە كىلانەو ە لەگەل خۇمدا ەيتابا.

خەرمانەيەكى شىنى زەردباو دەورى مانگى دابوو، لە دوور گويم لە لوورەيەكى زۆرى گياندارانى شەو بوو، ەناسەيەكى خۆشى بۆنى گول بەسەرمدا ەات كە بايەكە لەنئو درەختەكانەو ە دەيھيتا. بۆنەكە بە شتو ەيەكى سەير وای ليكردم ەست بە شلەزان بكەم، پيش ئەو ەي بگەمە ئەم شويتەش سەرودلەم خۆش نەبوو، بەلام ئىستا خراپتر بووم. كە لەوئ ەستابووم و ئەو بۆنە خۆشە پرى كردبووم، ويستىكى بەهيتز ەانى دام دەست لە پىلانەكە ەلبگرم و دەسبەجئ ئەم شويتە ترسناكە جئ بهيتم.

بەلام ئەو بەلئىنەي دابووم لىنى پاشگەز نەبوومەو ە. نەمزانى كات چەند تىپەپىو ە، ەستم دەكرد پىلوو ەكانم قورسن و بەبئ دەستى خۇم باوئشكم دەدا. كە توورەيى بايەكە تاوى سەند، بەواي شتىكەو ە كە نەمزانى چىيە، دەربارەي ئەو كەسانەي كە كوشتبوومن خەيالم بىرەو ەري تەلخ و پرووكتنەري زىندوو دەكردەو ە. سەرم سوپما كە دەترسىم. ئاخەر ەەر جارئ پابردووم دەهاتەو ە ياد، دەشلەژام. رەنگە لە بىركردنەو ەدا زۆر پوچووبم و دۆشدامبم، بەلكو ناوبەناو ئالوزيش دەبووم، بەلام نەدەلەرزىم.

بۆ بەرزكردنەو ەي ورم، لەسەر پىتمى چەند سترانىك دەستم بە فيكەفيك كرد. كە ئەو ەش دادى نەدام، چاوم برىيە دەركاي پشتەو ەي مالهەكە و بە چپە وتم، 'دەي شەمس، وام لئ مەكە زۆر چاو ەري بكەم، دەي بۆ خەوشەكە وەرە دەرەو ە'.

نە دەنگىك، نە جوولەيەك، نە ەيچ شتىك.

لەناكاو باران تىتى كرد، لەو شويتەي كە لئى ەستابووم، دەمتوانى لەسەر دىوارە لارەو ەبوو ەكەي خەوشەكەو ە شت بىينم. زۆرى نەبرد بوو بە شەستەباران و لە شەقامەكان لافاو ەستا و تا سەر ئىسقان تەربووم.

گوتم: 'نەفرەتى خوداي لئ بيت. نەفرەت! نەفرەت!'

خەريك بووم بىرم لەو ە دەرەو ە كە ئەمشەو واز لە پىلانەكە بهيتم. ئەو ەبوو گويم لە دەنگىكى تىژبوو، بارانىش بەسەر سەربانەكان و كولانەكاندا ەەر دەبارى. يەكئ لەناو خەوشەكە بوو.

ئەو شەمسى تەوریزی بوو. فانوسىكى بە دەستەوہ بوو و بەرہو لای
من دەھات، لە دووری چەند ھەنگاویک لەولای ئەو بارستە خۆلەوہ کہ من لە
پشتەوہی خۆم ھەشاردا بوو، وەستا.

"شەویکی لەبارە، وا نییە؟"، پرسیی.

نەتوانی شلەژانەکەم بەرزەھوت بکەم و دەستم بە ھەناسەپرکی کرد. ئایا
کەسی دیکە لەگەڵدا، یان لەبەرخۆوہ قسان دەکات؟ ئایا دەزانیت کہ من
لێرەم؟ تۆ بلنیت ھەستی پێکردبم؟ سەرم لە پرسیار جمەى دەھات.

بیرۆکەیکە دیکەم بە خەیاڵدا ھات، چۆن دەکرێ بەم پەشەبا و
شەستەبارانە فانوسەکە ھەر وا بە دايساوی بە دەستیوہە بمینیتەوہ؟ ھەر کہ
ئەم پرسیارەم بە خەیاڵدا ھات تەزوویەکی سارد بە جەستەمدا ھات.

ئەو قسەوہ باسانەم ھاقتەوہ یاد کہ دەربارەى شەمس بڵاوبووونەوہ.
دەلێن گوايا جادووی پەش دەکات، تەنانەت دەتوانیت ھەر کەسیک بکات بە
نێرەکەرێک و بزەپیت، یان بیكات بە شەمشەمەکوێرەیک، ھەر وەھا
لەتوانايدا بە دەم خۆیتنەوہى دوای چاوەزارەوہ دەزوویەک بە جلوہرگی
ھەر کەسیکەوہ ببەستیت. ھەرچەندە بڕوام بەم شتە توو پەھاتانە نەبوو و
ئێستاش نامەوێ بڕوای پێ بکەم، کەچی وەستا بووم و چاوم لە فانوسەکەى
دەستی شەمس بوو کہ لەبەر ئەو شەستەبارانەدا گرەکەى پرتەپرتى بوو،
موچرکێکم پێدا ھات.

"چەند سالی لەمەبەر لە تەوریز مامۆستایەکم ھەبوو، شەمس بە دەم
قسەوہ فانوسەکەى لەسەر زەویەکە دانا، ئیدی ئەوم نەدەبینی، "فیری کردم
کہ ھەموو شتی کاتی خۆى ھەبە. ئەمە بنەمایەکە لە بنەماکان".

باسی کام بنەما دەکات؟ ئەم قسە ئالۆزە چییە؟ گەر پێویستە ھەر ئێستا
لە پشت ئەم بارستە خۆلەوہ دەرچم، گەرەکە بڕیارێکی بەلەز بدەم، یان
چاوەرێ بکەم تا پشتم تێدەکات، بەلام ئەوہى ھەر نەکرد. ئەگەر زانیبیتی من
لێرەم، ئیتر پێویست بە خۆشاردنەوہ ناکات، خۆ ئەگەر نەیشی زانیبیت، ئەوہ
کاتی دەر دەچم دەبێ زات وەبەرخۆ بنیم.

پاشان وهك ئه وهى پتر شله ژابم، ته ماشاي سى پياوه كه م كرد كه له پشت
ديوارى حه وشه كه خويان مت كردبوو. بىگومان ده پرسن بۆچى بۆ كوشتنى
دهرويشه كه ناجووليم.

ئىنجا شه مس له سهر قسه كهى پۆيشت: "پيساي سيو حه وته مين ده لىت:
خودا كاتگره وه يه كى ورده. به راده يه ك ورده كه پىزبه ندى و پىكخسته كهى
له سهر زه ويدا وا له هه موو شتىك ده كن كه له كاتى خويدا پرووبدات، ئىدى
نه خوله كىك پيش ده كه وىت و نه خوله كىك دوا ده كه وىت. سه عاته كه بۆ
هه مان به بى جياوازى يه كجار به وردى ده پروات. هه ر كه سىك كاتىكى بۆ
عه شق هه يه و كاتىكىش بۆ مردن."

له وساته دا تيگه يشتم كه له گه ل مندا قسه ده كات. ئاخىر ده يزانى كه من
ليرهم، ته نانه ت به رله وهى بۆ ناو حه وشه كه ده رچىت، ئه وهى زانى بوو. دلم
خه رىكبوو به توندى لىتى دىدا، هه ستم كرد كه هه وا له ده وروبه رمدا نه ما،
ئىدى خۆحه شاردان دادى نه دىدام، هه ستم و له پشت بارسته خۆلى چاله كه
ده رچووم. له پى بارانه كه وهك چۆن تىي كردبوو، لىتى كرده وه و بىده نكيه كى
لال بالى كىشا. پرووبه پرووى يه كتر وه ستاين، بكوژ و قوربانى. سه ربارى
دۆخه سه يره كه، هه موو شتى ئاسايى دياربوو، بگره هيمنىش بوو.

شمشيره كه م هه لكىشا و بۆيم داوه شاندا. دهرويش زۆر به خىرايى خۆى
لىن لادا، له و باوه ردا نه بووم پياوئىكى وا ئه مهى لى بوه شىته وه. له وه دابوو بۆ
جارى دووم بۆى داوه شىنمه وه، له پى له نىو تارىكيه كه وه جووله يه كى خىرا
پيدا بوو و شەش پياو دهركه وتن و به دار و پمه وه هيزشيان كرده سهر
دهرويش. دياربوو سى پياوه كه براده ركهانى خويان هينابوو. شه په كه گهرم
بوو و هه موو پياوه كان كه وخته سهر زه وى. گلۆرده بوونه وه و هه لده ستانه وه
و دووباره ده كه وخته وه، ئىدى پم له دواى پم ده شان و پارچه پارچه ده بوون.
وه ستم و به سه رسورمان و توورپيه وه ته ماشاي شه په كه م ده كرد.
ئاخر قهت پرووى نه دابوو كه بۆ تاوانىكى كوشتن پاسبىردرايتم و ته نيا
ته ماشاكر بم. له بىچاووپرووى سى لاوه كه ده هرى بووم، ته نانه ت ويستم
واز له دهرويشه كه به يتم و به گز ئه واندا بچم.

به لām ئه وهندهی نه برد، یه کئی له پیاوه کان شیتانه دهستی به هاوارکردن کرد، "هۆو سه رچه قه ل، هاواره فریامان بکه وه! خه ریکه ده مانکوژیت".

وهک بروسکه، شمشیره کهم فری دا و خه نجه ره که ی* به رپشتینه کهم هه لکیشا و به ره و پیشه وه ته کانم دا. ئیدی به هه رچه وتمان ده رویشه که مان به زه ویدا دا و به جووله یه کی خیرا له سه ر دلیم دا. هاواریکی گر له ده مییه وه ده رچوو. ئیدی له جووله که وت و هه ناسه ی له بهر برا.

لاشه که یمان هه لگرت که به شیوه یه کی سه یر سووک بوو، ئه وه بوو فریمان دایه نیو بیره که وه. هه موومان هه ناسه برکیمان بوو و خواخوای هه وای زیاترمان بوو. کشاینه دواوه و چاوه ریمان کرد تا شلپه ی لاشه که ی له ناو ئاوه که بیستین.

به لām گویمان له شلپه ی که وتنه که ی نه بوو. "توبی دۆزه خ، ئه وه لیزه چی رووده دات؟!، یه کئی له پیاوه کان ئه مه ی وت، ئایا هیشتا نه که وتووه ته خواره وه؟".

"بینگومان که وتووه ته خواره وه، یه کئیکی تریان وه لامی دایه وه، "چۆن ناکه ویته خواره وه؟".

ترسیک له وان و له منیش نیشت.

"رهنگه له سنگیکی قه د دیواری بیره که گیربوو بیت"، سیتیم پیاو وای وت و بۆچوونیکی له گوین بوو.

ئیدی له چه ندوچوون و ده حکه هه ساندینییه وه و باوه رمان پیی کرد، هه رچه نده ده مانیشزانی له سه ر دیواری بیر سنگ نییه.

نازانم له وئ چه ندئ چاوه ریمان کرد، هه ریه که مان خۆی له نیگای ئه وای تر لاده دا. له هه وشه که دا شنه یه کی فیتک هه لیکرد و هه ندئ گه لای زه ردباوی دارقه له متۆزه که به ده ور به ری پیماندا په رت بوون، به لām له ئاسۆوه به یانیی شین و تاریک خه ریکبوو سوور هه لده گه را. خۆ ئه گه ر ده رگای پشته وه ی

* هه ر له م به شه دا بکوژه که پئی ده لین (سه رچه قه ل) له وکاته دا بۆ کوشتنی شه مسی ته وریزی له بۆسه دایه و شمشیری پینه و ئاوا ته خواز بووه که خه نجه ریکی بچووکیشی پی بوایه، که چی لیزه دا ده لیت: (خه نجه ره که ی بهر پشته نه کهم هه لکیشا). هه ست ده کهم غافل بوونیک دروست بووه، چونکه سه رته خه نجه ری پی نییه و له کاتی کوشتنه کدا پینه تی، بۆیه لیزه دا غافل بوونیک دروست بووه. (و. کوردی)

ماله که نه کرایه ته وه و پیاویک نه هاتایه ته دهره وه، پهنگه زۆرتتر بماینايه ته وه. ده سبه جی ناسیمه وه. ئه وه مه ولانایه.

"تۆ له کویت؟"، به دهنگیکی بارگاوی به په ژاره هاواری کرد، "شه مس، ئه ری تۆ لیره ییت؟".

هه ره ئه وه نه ده ناوی هینا، هه رحه وتمان پشتمان تیی کرد. شهش پیاوه که به سه ر دیواری هه وشه که دا هه لگزان و له نیو تاریکی شه وه که دا ون بوون. هه روا وه ستابووم و له خه نجه ره که م ده که پام که له دواییدا دۆزیمه وه و قوپاوی بوو بوو. ده مزانی ده بی چرکه یه کیش لیره نه مینمه وه، به لام نه متوانی هه زی ئاوردانه وه به رزه وت بکه م و بۆ دواوهم ئاوردنه ده مه وه، که ئاو پم دایه وه، پۆمیم بینی به لاره لار به ره وه هه وشه که ده هات، ئینجا وه ک ئه وه ی پی و ترا بیت به ره وه چه پ پوه وه بیره که به لاره لار پۆیشت.

به ره وه پێشه وه نوشتایه وه و سه یری خواره وه ی کرد و ئاوها ساتیک وه ستا تا به ر چاوی له نیمچه تاریکی ناو بیره که پوون ببیته وه. ئینجا که پایه وه و چۆکی دادا و سینگى خۆی کوتا و هاواریکی ترسناکی کرد. "کوشتیان! شه مسیان کوشت".

به قه له مباریک به سه ر دیواره که دا سه رکه وتم، خه نجه ره که م جیهیشت که به خوینی ده رویشه که خویناوی بوو بوو، به جۆری پامکرد، له وه پیش قه ت ئاوها پام نه کرد بوو.

ئىيلا

تۇرتامبىتون، ۱۲ى ئايى ۲۰۰۸

بەيەنى زوو ئىيلا لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد. رۇژىك بوو وەك ھەموو پۇژەكانى تر. ئىيلا بەيەنى زوو لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادە كرد، چاوى لى بوو بۇ كار و يانەي يارىي تەنس و شەترەنج دەرۆيشتن، ئىنجا بەرەو ناندىنەكەي گەپرايەو و كىتتىي ئامادەكردنى خواردنى كردهو و بۇ ئەمىر خواردنىكى ھەلبۇارد:

شۇرباي سىپىناخ بە قارچكى ھەنجراوھە.
گوپچكەماسى لەگەل پەشكە و مايۇنيز.
گوپچكەماسى برزاو لەگەل تەرخوون.
زەلاتە بە تووى كىويىوھ.
شلەي كولهكە لەگەل برنج.
كولتەرە بە كرېمى ئانىلا.

دواينيوھپۇكەي بە تەواوى بۇ ئامادەكردنى ئەم خواردنە تەرخان كرد. كە كارەكەي تەواوكرد، باشتىن قاپى فەخفوورىي دەرھىنا و خوانەكەي پىكخست و سەرگۆشەكانى لوول كرد و گولەكانى لە شوپنى خويان دانا، ئىنجا فېرنەكەي بۇ ماوھى چل خولەك نايەو، تا شلەي كولهكە بۇ سەعات ھەوت بە گەرمى بىمىنىتەو، ھەروھە چەند پارچە نانكىي ئامادەكرد و گىراوھى تەماتە و بەھاراتى بە تىروتەسەلى بەسەر زەلاتەكەدا كرد، چونكە ئافى ھەزى لىدەكرد. بە خەيالىدا ھات مۇمەكان دابگىرسىتت، لى

بۆچۈنەكەي گۆرى. پىي باش بوو خوانەكە وەك وئىنەيەكى بىگەرد و بىن هېچ
زىادە دەستكارىيەك وەك خۆى جىن بهىلئىت.

ئىنجا ئەو جانتايەى ھەلگرت كە پىشتر ئامادەى كىرەبوو، ئاوها مالاكەى
جىھىشت. كە چووه دەرەوھە پىسايەك لە پىساكانى شەمسى لەبەر خۆيەوھ
گوتەوھ: هېچ درەنگ نىيە تا لە خۆت بېرسىت، ئايا من ئامادەم ژيانى ئىستام
بگۆرم؟ ئايا من ئامادەم لە ناوھوھ خۆم بگۆرم؟

'تەنانت كەر تاقە پۇژىك لە ژيانندا مابىت ھەر وەك دوئىنئىيە و مايەى
شىنگىترانە. لە ھەر چركەيەكدا و لەگەل ھەر ھەناسەيەكى تازەدا گەرەكە نوئى
بىيئەوھ و دووبارە نوئى بىيئەوھ. لەوھ زياتر هېچ پىگەيەك نىيە بۆ ئەوھى
مرۆف لە ژيانىكى تازەدا لەدايك بىيئەوھ، ئەوئىش ئەوھيە كە پىش مردن
بمرىت.'

عه لائەدين

قۇنيا، نىسانى ۱۲۴۸

بەسەر مردنى شەمسدا سى ھەفتە تىپەرى بوو، تا دەھات نەمدەزانى
چۇن لەگەل كەسانى تردا رەفتار بكم، ئىنجا زاتم وەبەر خۇم نا تا لەگەل
باوكمدا قسە بكم، كە بە تەنيا و وەك پەيكەرىكى بەردىن لە ژوورى
كتىبخانەكەدا لە شوئىنەكەى خۇى وشك دانىشتىوو و سىتېرىك بەسەر
دەموچاويدا بازرقەى دەدا.

لېم پرسى: "باوكە، ئايا دەتوانم قسەت لەگەلدا بكم؟"
وەك ئەوەى لە دەرياي زىندەخەوندا بە مەلە بەرەو كەنار گەرايىتەو،
لەسەرخۇ و بە ئالۇزى تەماشاي كردم و ورتهى لىوہ نەھات.
"باوكە، دەزانم تو پىت وايە كە من لە كوشتنى شەمسدا تىوہگلاوم، بەلام
رېگەم بدە با دلنىات بكمەوہ."

لەپر باوكم پەنجەى بەرزكردەوہ و قسەكەى پى برىم و گوتى: "كوپەكەم،
لە نىوان من و تودا وشە چكى كرد، بۇيە نامەھوئى ھىچ شتىكت لى بژنەوم، بۇ
وہلامى ئەوہش ھىچم پى نىيە پىتى بلىم."

"تكات لىدەكەم وا مەلئ. رېگەم بدە با بۇت پروون بكمەوہ، بە پارانەوہوہ
پىم وت و دەنگم دەلەرزى، "سوئند بە خودا. من نەبووم. دەزانم كئ ئەوہى
كرد، بەلام من نىم."

"كوپم،" دووبارە قسەكەى پى برىم و خەمى لى دەچۇرايەوہ، ئىنجا بە
ھىمىنيەكى ترسناكى كەسىك كە لە كۇتايىدا راستىيە تالەكە قەبوول بكات،
ئارامىيەكى لى دەرکەوت، "تۇ دەلىيت كە ئەوہت نەكردوہ، كەچى پەلەى
خوئىن بە دامىنى كراسەكەتەوہىه."

بیده‌نگ بووم و یه‌کسەر ته‌ماشای دامینی کراسه‌که‌م کرد و لئی وردبوومه‌وه. تو بلتیت ئه‌مه راست بیت؟ ئایا هیتشتا خوینی ئه‌و ئیواره‌یه‌ی پیوه‌ماوه؟ به وردی ته‌ماشای داوینی کراسه‌که‌م کرد، ئینجا سه‌رقولی کراسه‌که‌م پشکنی، ئینجا ده‌سته‌کانم و نیتۆکه‌کانم. هه‌مووی پاک بوون. دواى ئه‌وه‌ی دووباره‌ سه‌رم هه‌لبێری، چاوه‌کانم له‌گه‌ل چاوانی باوکمدا یه‌کانگیر بوون، ئیدی تیگه‌یشتم چی ته‌له‌یه‌کی بۆ ناومه‌ته‌وه.

کاتی داوینی کراسه‌که‌م ده‌پشکنی، ددانم به‌ تاوانه‌که‌مدا نابوو.

* * *

به‌لێ، ئه‌و ئیواره‌یه‌ له‌ مه‌یخانه‌که‌ ده‌ستم له‌گه‌لیاندا تیکه‌ل کرد، ئه‌وه‌ من بووم به‌ بکوژه‌که‌م وت که شه‌مس هه‌موو شه‌ویک له‌ حه‌وشه‌که‌ داده‌نیشیت و راده‌میتیت. هه‌ر له‌و شه‌وه‌دا کاتی شه‌مس له‌به‌ر ریژنه‌ی بارانه‌که‌ له‌گه‌ل بکوژه‌که‌ی قسه‌ی ده‌کرد، من یه‌کیک بووم له‌و شه‌ش پیاوه‌ی که‌ له‌ بن دیواری باخه‌که‌ گویمان بۆی هه‌لخستبوو. که‌ بکوژه‌ کریگه‌رتکه‌ له‌ جیبه‌جیکردنی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری ریککه‌وتبووین، ده‌ستی به‌ خاوه‌خاوه‌ کرد، بپیارمان دا هیرش بکه‌ینه‌ سه‌ری، چونکه‌ ئیدی نه‌ده‌کرا پاشه‌کشه‌ بکه‌ین. ئه‌وه‌ بوو ریگه‌ی حه‌وشه‌ی ماله‌که‌مانم پیشان دان، به‌لام هه‌موو شته‌که‌ ئه‌وه‌ بوو من له‌وئ وه‌ستام و به‌شداریی شه‌ره‌که‌یان نه‌بووم. پیتیرس په‌لاماری دا و ئیرشاد و ئه‌وانی دیکه‌ یارمه‌تییان دا، کاتیکیش ترسیان لێ نیشتم، سه‌رچه‌قه‌ل پاشماوه‌ی ئه‌رکه‌که‌ی جیبه‌جی کرد.

له‌و ساته‌دا چه‌ندین جار له‌گه‌ل خۆمدا راویژم کرد و نه‌مده‌زانی کامه‌ راستیه‌ی و کامه‌ خه‌یاله‌. جارێ یان دووجار دیمه‌نی شه‌مس هیتایه‌ به‌رچاوم که‌ له‌ بن ده‌ستماندا هه‌لده‌پلکا، ئینجا هه‌لده‌هات تا له‌نیۆ تاریکه‌شه‌وه‌که‌دا خۆی ون بکات. دیمه‌نه‌که‌ به‌ جۆری روون بوو، هه‌ر ئه‌وه‌تا باوه‌رم پیده‌کرد.

هه‌رچه‌نده‌ خۆی نه‌ماوه‌، به‌لام ده‌وسی له‌ هه‌موو شوینی به‌ ئاشکرا دیاره‌. ئه‌وه‌تا سه‌ما و شیعر و موسیقا و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ پیتم وا بوو به‌نه‌مانی ئه‌و ده‌توینه‌وه‌، که‌چی هه‌ره‌هه‌موویان به‌ مه‌حکه‌می له‌ ژیانماندا

ماونتهوه و باوكميش بوو به شاعير. شهمس راستى دهكرد، ههركاتى يهكن
له دوو گۆزهكه شك، ئهوا گۆزهكهى ديكهش دهشكىت.

باوكم پياويك بوو ليوانليو له خوشهويستى، له ههـموو مهـزهب و
ثايينهكان خهلكى لهخۆ دهگرت. خۆ ههر بهرانبهر موسلمانان دلنهرم نهـبوو،
بهلكو بهرانبهر كريستيانهكان و جوولهكهكان و بگره بهرانبهر بتهـرستهكانيش
ههر وا بوو. دواى ئهوهى شهمس هاته نيو ژيانپيهوه، بازنهى خوشهويستى
لاى ئهـو فراوانتر بووهوه و ئهـو كهـسانهـيشى گرتهوه كه سووك و پيسواترين
كهـسانى نيو كۆمهـل بوون، لهـشفرۆشان و مهـيخۆران و سـوالكهـران، واتهـا
خلتهى خلتهكان.

وام به خهيالدا ديت كه لهـگوينه ئهـو كهـسانهـيشى خوش بوئ كه
شهـمسيان كوشت، بهـلام ئهـو كهـسهـى كه ناشى خوشى بوئ: ئهـوه كوـپهـكهـى
خويهتى.

سوئتان وهلهد

قۇنيا، ئەيلۈۈلى ۱۲۴۸

ٻا وڄم هر چي زير وزيوي هي هيه به سهر تاوانبار هكاندا دابه شي دهكات،
 ده روزه كه رهكان و سهر خوشهكان و بي دايك و باوكهكان و دزهكان و.. له و
 شه وه شوومه وه ئيدي با وڄم وهك جارن نه ما. هه موو خهلكي ده لين كه خه
 بالي به سهر دا كيشاوه. كه يه كي لني ده پرسيت خه ريكي چيه، نه و يش
 چير وكي ئيمروئولقه يسي پاشاي عه رهي بو ده گير يته وه، كه پيا ونيكي
 خوشه ويست و ده وله مند و قوز بووه، به لام پوژيكيان كتوپر و به
 شيوه يه كي چاوه پواننه كراو دهستي له ژيانه نمونه ييهي خوي هه لگرت و
 جلي دهرويشني پوشي و دهستي له هه موو سامانه كه ي هه لگرت و له م
 شويته وه بو ئه و شوين دهستي به گه ريده يي كرد.

له دهستانانی خوشه ویست ئه وهت به سه ر دینیت، باوکم وا ده لیت، تاخر
تویهک مینا پاشایهک نه فسی خوت بخه یته ژیر پتوه تا ببیته خۆل و خاشاک و
خۆت وهک ده رویشنیک پیشان بدهیت، به لام دوا ی ئه وه ی شه مس بو
هه تا هه تایه کوچی کرد، منیش کوچم کرد، ئیدی نه زانام و نه وتاریژ. من به
نرخه نه بووم . ئیره نه مانمه.. ئیره مانه وهمه.

چەند پوڭى لەمەوبەر، بازرگانىكى قژسور لەدەرگای مالهەمانى دا، ديابوو درۆزنترين كەسى سەر زەمین بوو. ئەو بوو گوتى گوايا سالانىك لەمەوبەر لە بەغدا شەمسى تەوريزى ناسیوه، ئینجا دەنگى نزم كردهوه تا بوو بە چەپەیهكى رازناسا و سويندى خوارد كە شەمسى دیوه و تەندروستى باشە، هەروەها وتى لە شۆينىك دوور لە چاوى خەلك لە ئەشەرم لە هندستان نیشتهجى بووه و چاوه‌ڕێى كاتى گونجاوه تا دەرێكه‌وتتەوه.

که ئه‌وه‌ی وت هیچ نیشانه‌یه‌کی راستگویی به پ‌وخسارییه‌وه دیار نه‌بوو، به‌لام باوکم دهستی به ورینه کرد و له پیاوه‌که‌ی پرسى به‌رانبه‌ر ئه‌م هه‌واله مه‌زنه چیی ده‌وئ. بازرگانه‌که بئ هیچ شه‌رمکردنیک وتی گوايا که من‌دال بووه ویستوو‌یه‌تی ببیته ده‌رویش، لی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژیان به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی دیکه بردی، بۆیه به‌لانی که‌مه‌وه ده‌یه‌ه‌وئ کراسیکی ئاودامانی پیاویکی ئاینیی به‌ناوبانگی وه‌ک پۆمیی ده‌ست بکه‌و‌یت. ئیدی پۆمی کراسه ئاودامانه مه‌خمه‌لییه‌که‌ی له به‌ر خۆی دا‌که‌ند و پیشکه‌شی کرد.

"به‌لام باوکه، بۆچی کراسه به‌نرخه‌که‌ی خۆت به‌و پیاوه دا، که‌چی ده‌تزانى درۆده‌کات؟"، که پیاوه‌ک پۆیشته ئه‌مه‌م لئى پرسى.

باوکم وتی: "پیت وایه که نرخی کراسه‌که یه‌کسانه به نرخی درۆکه‌ی؟ به‌لام پۆله‌ی ئازیزم، ئه‌وه بیتنه به‌رچاوت، گه‌ر ئه‌و راست بکات که شه‌مس هیتشتا زیندوو، ئاماده‌بووم له‌پای ئه‌ودا ژيانى خۆمى پیشکه‌ش بکه‌م".

پۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئىشلىرىنى يەكەم ۱۲۶۰

بە تىپەرىنى پۇزگار ئازار بۇ خەم دەگۈپىت و خەم دەپىتە بىدەنگى و بىدەنگىش دەگۈپىت و دەپىتە يەكەيەكى گەرە و فراوانى وەك ئۇقيانوسە تارىكەكان. ئەمپۇ رىكەوتى شانزەھەمىن بىرەۋەرىي دىدارمە لەگەل شەمسدا لە بەردەم خانى بازىرگانانى شەكر. وام لىھاتوۋە لەگەل نەفسى خۇمدا دەكەومە خەلۋەتەۋە كە پۇزبەپۇز قورستر دەپىت، لە دواھەمىن پۇزەكانى مانكى تىشلىرىنى يەكەمى ھەموو سالىكىدا بۇ ماۋەى چل پۇز لەگەلىدا خەلۋەت دەگرم و لە ھەر چل رېساکە ورد دەبمەۋە. ھەريەكى لە رېساکان بىر خۇم دەخەمەۋە و پىنىدا دەچمەۋە، بەلام لە ھىچ لىۋارىكى دوورى ئاۋەزمدا جگە لە درەوشانەۋەى شەمسى تەۋرىزى، ھىچ شىتىكى دىكە نىيە.

وات بە خەيالىدا دىت كە ئىدى لە تواناتدا نىيە لە ژياندا بەردەوام بىت، بە خەيالىدا دىت كە ئىدى پووناكىي رۇحت كۇژاۋەتەۋە و ھەتاھەتايە لە تارىكىدا دەژىت، بەلام كاتى ئەم تارىكىيە ئەنگۈستەچاۋە قووتت دەدات، كاتى چاۋەكانت بەسەر دىنادا دادەخەيت، لە دىلتا چاۋى سىيەم دەپشكۈيت. ئەوسا تىدەگەيت كە بىنىن لەگەل زانىيارى ناۋەۋە دژىكە، ئاخىر لەتواناي ھىچ چاۋىكىدا نىيە ۋەك چاۋى عەشق بە پوونى و بە تىژى بىيىت. لە دواى خەم ۋەرزىكى تر و دۆلىكى تر و تۆيەكى تر دىن. دەست بە بىنىنى ئەۋ خۇشەۋىستە دەكەيت كە مەھالە لە ھىچ شۈيىتىك بىدۇزىتەۋە، لى لە ھەموو شۈيىتىك دەيىيىت.

ئىدى لەۋ دىۋە ئاۋەدا دەيىيىت كە دەكەۋىتە ناۋ ئۇقيانوسەۋە، لە ھەلچوونى ئاۋى دەريا دەيىيىت كە دواى دەرەكتى مانگ رۈودەدات، يان لە

شنه‌ی به‌یانی‌دا ده‌یی‌نیت که بۆنه بئگهرد و تازه‌که‌ی بلارده‌کاته‌وه، له‌و هئما و شتیوانه‌دا ده‌یی‌نیت که له‌سه‌ر لم دروست ده‌بن، له‌گه‌ردیله‌ بچوکه‌کانی تاشه‌به‌ردی‌کدا ده‌یی‌نیت که له‌ژیر تیشکی پوژدا ده‌دره‌وشینه‌وه، له‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی شیره‌خۆره‌یه‌کی تازه له‌دایک‌بوو، یان له‌یه‌کئ له‌ده‌ماره‌ خویته‌ره‌کان‌دا ده‌یی‌نیت. ئاخ‌ر چۆن ده‌کرئ بوت‌رئ که شه‌مس پویش‌تووه و نه‌ماوه، له‌کاتیک‌دا له‌هه‌موو شوینیک و له‌هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

له‌هه‌موو پوژیک و هه‌موو خوله‌کی‌کدا له‌گه‌ل شه‌مس‌دام. سین‌گم ئه‌شکه‌وتیکه و شه‌مس له‌ناویدا به‌ئاسووده‌یی خۆی هه‌شارداوه. هه‌روه‌ک چۆن چیا‌کان له‌ناو خۆیان‌دا ده‌نگ‌دانه‌وه ده‌پاریزن، ده‌نگی شه‌مس‌یش له‌ ناوه‌وه‌ی من‌دا پاریزراوه. ئه‌و زانا و وتاری‌ژه‌ی جاران له‌ من‌دا نه‌ماون، ته‌نانه‌ت بچوکه‌ترین خالیش نه‌ماوه. ئیدی عه‌شق هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاره‌کان‌می رامالئ و له‌بری ئه‌وه لیوان‌لیئوی کردم له‌شیر. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌یج په‌یفیک نییه تا ئه‌و گه‌شته‌ی ناوه‌وهم ده‌ربهرن، لی من به‌روام به‌په‌یفان هه‌یه و من به‌رواداری په‌یفانم.

له‌پوژه سه‌خته‌کان‌دا دوو که‌س کۆمه‌کیان کرم: کورپه‌ نۆبه‌ره‌که‌م و کارسازه‌که‌م که ناوی سه‌لاحه‌دینه و زیرنگه‌ره. کاتئ له‌دوکانه‌ بچوکه‌که‌ی کاری ده‌کرد و گویم لی‌ده‌گرت، پارچه‌ زیری ده‌کوتایه‌وه و ده‌یگه‌یان‌ده‌ پله‌ی به‌رکه‌مالئ، له‌دواپروقه‌ی سه‌مای ده‌رویشه‌کان‌دا نایاب‌ترین سرووشی پی به‌خشیم، چونکه‌ ئه‌و ریتمه‌ی که له‌دوکانه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینه‌وه هه‌لده‌قولا له‌ لی‌دانی دلی گه‌ردوون ده‌چوو، ئه‌و ریتمه‌ خوداییه‌ی که شه‌مس باسی ده‌کرد و زۆر بایه‌خم پیی ده‌دا.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، کورپه‌ گه‌وره‌که‌م فاته‌می کچی سه‌لاحه‌دینی خواست، که له‌ زیره‌کی و زانیاری و دۆستایه‌تیدا کیمیای بیرده‌خسته‌مه‌وه. فیری خویندنه‌وه‌ی قورئانم کرد، ئه‌وه‌نده له‌لام ئازیز بوو به‌چاوی راسته‌ی خۆم داده‌نا و هه‌دی‌ه‌ی خوشکی‌شی به‌چاوی چه‌په‌م، ئه‌مه‌ش کیمیای زی‌ده‌به‌ه‌دارم سه‌لماند‌بووی: که کچان گه‌ر باشت‌ر نه‌بن مینا کورپان ده‌بنه‌ فه‌قیی سه‌نگین، بۆ ئافره‌تان ده‌ستم به‌رێک‌خستنی سه‌مای سۆفییانه‌ کرد و ئاموژگاریی خوشکه‌ سۆفیه‌کانم ده‌کرد له‌په‌یره‌وکردنیدا به‌رده‌وام بن.

پیش چوار سال دهستم به دانانی (مهسنهوی) کرد. ئهوهبوو له بهربهیانی پوژیکدا له هیچهوه دیری یهکه می به خهیاڵمدا هات. له کاتیکیدا چاوم بریبوووه پروناکیی خۆر که تاریکی لهتلهت دهکرد. ئیدی لهوساوه چامهکان له نێوان لێوهکانمهوه لهخۆرا ههڵدهقولان. نهم دهنیوسینهوه، سهلاحه دین ههر زوو ئهرکی نووسینهوهی ئه و چامانهی گرتته ئهستوی خۆی و کوربهکه م ههموویانی کۆپی دهکرد. لهسایه ئهوهوه ئهم چامانه ژیان، چونکه ئهمرۆ گهر داوام لی بکرایه ههر چامهیهکیانم بیر بێتهوه، نه مدهتوانی بیری خۆمیان بینمهوه. ئیدی په یقهکان به پهخشان یان به شیعر بوونایه، به پۆل به سهرمدا که پروکه یان دهکرد، ئینجا وهک بالندهی کۆچه ری به هه مان ئه و خیراییه ی که بۆم دههاتن، ئاوه اش جێیان دههیشتم. من له و بهربهسته ئاوه پتر نیم که له پێگه ی پهوتی به ره و ناوچه ههره گهرمه کان ئاوه که رادهگریت و پشوویهک ده دات.

کاتی دهستم به چامهیهک دهکرد، پێشتر نه مدهزانی چی ده لیم، پلانی ئه وهشم دانه دهننا ئایا چامه که درێژ ده بیت یان کورت. که چامه که ته واده بوو، جاریکی دی هیمنی بالی به سهرمدا ده کیشا و ئیدی له گه ل بیده نگیدا ده ژيام. وشه ی بیده نگ، یان (خاموش)، یه کێ له و دوو واژویه بوون که له سه ر غه زه له کانم واژۆم ده کردن، به لام واژۆی دووهم ناوی شه مسی ته وریزی بوو.

دنیا به خیراییهک ده بزویت و ده گۆریت، ئیمه ی بنیاده م ناتوانین ده سه لاتمان به سه ریدا هه بیت، یان لینی تی بگه ین. ئه وه بوو سالی ۱۲۵۸ مه غوله کان به غدایان داگیرکرد. ئیدی ئه و شاره ی شانازی به خۆراگری و ئازایه تی و جوانی و نایابی خۆیه وه ده کرد، تووشی تیکشکان بوو. ههر له و ساله دا سه لاحه دین مرد و من و ده روی شه کانم ئاههنگیکی مه زنمان بۆ گێپا، به ده فلیدان و دووزه له ژهنینه وه به شه قامه کاندایه ی و به خوشییه وه سه مامان ده کرد و گورانیمان ده چری تا پیشانی بده ی که پیاوچاکان ئاوها ده نێژرین.

سالی ۱۲۶۰ مه غوله کان به دهستی مه مالیکه میسریه کان تیکشکان و سه رکه وتوانی دوینی بوون به تیکشکاوی ئهمرۆ، ئیدی هه موو

سهرکه وتوویهک پئی وایه که هه تاهه تایه هه سهرکه وتوو ده بیټ و هه موو
 تیک شکاو ټیکش پئی وایه که هه تاهه تایه هه تیک شکاو ده بیټ، به لام
 هه ردوکیان له بهر هه مان هو هه له ن: هه موو شتیک ده گوریت ته نها خودا
 ناگوریت.

دوای مردنی سه لاهه دین، حوسامه دین یارمه تیی دهادام، ئه و مریده ی
 به خیرایی و له سهر ریچکه ی رۆحی پیگه یشت، که هه موان له تو مارکردنی
 شیعره کاندا به حوسام چه له بی ناویان ده برد، ئه و بوو که هه موو کتیی
 (مه سنه وی) م بو خوینده وه. خاکه را و به خشنده بوو، گهر پرسیری لی بکرایه
 که ئه و کتیه یان چ کاره یه، به بی دوودلی وه لامی ده دایه وه: "من مریدیکم له
 مریده خاکه را کانی شه مسی ته وریزی. من ته نها ئه مه م".

ورده ورده ته مه نی مرۆف ده گاته چل، ئینجا په نجا، ئینجا شه ست سالی،
 له گهل تیپه ربوونی هه ده یه یه کدا، وا درده که ویت که زیاتر کامل بووه و
 گهره که له په وته که به رده وام بیټ. هه رچه نده خالیکی دیاریکراو نییه که
 بتوانیت پئی بگه یټ. گهر دوون به جیگیری و به رده وامی ده سووریتته وه،
 هه روه ها زه وی و مانگیش به هه مان جوړ، وه لی ئه وه ی وای لیده کات که
 بجوولیت، ئه و نه ټینییه که له ناوه وه ی ئیمه ی بنیاده مدایه. به م تیگه یشتنه وه
 ئیمه ی ده رویش به شتوازی خومان له میانه ی خوشه ویستی و خه مه وه
 سه ماده که ی، جا با که سیش تیته گات که ئیمه چی ده که یټ. له گهرمه ی
 کیشه کاندا یان له ناوجه رگه ی جهنگدا به ته نیا و پیکه وه، به هیواشی و
 خیراییه وه، وهک هه لقولینی ئاو به خوشی و شادییه وه به سهر برینه کانمان و
 خه مه کانماندا سه ماده که یټ، به سهر خوینماندا سه ماده که یټ. هه موو ئه و
 شتانه ی له گهر دووندا هه ن و هه موو ئه وه ی تییدایه، گونجانیکی ته واو و
 هاوسه نگییه کی ورد هه یه. خاله کان به رده وام ده گورین و یه کیکیان جیگه ی
 ئه وی تر ده گریتته وه، به لام بازنه که هه ر وهک خوی ده میتیتته وه، ئه مه ش
 ریسای سیونۆه مینه: له گهل ئه وه ی پاژه کان ده گورین، لی گشته که هه ر وهک
 خوی ده میتیتته وه، چونکه کاتی دزیک ئه م دنیا یه جیده میتیت، دزیک تازه
 له دایک ده بیټ، کاتی که سیکي ئابرومه ند ده مریت، که سیکي ئابرومه ندی

دیکه جی دهگریته وه. به م ناوهایه هیچ شتیک به بی گوران نامینته وه، به لکو
ته نها شتیک هه یه قهت ناگوریت.

ثایینه که مان ثایینی عه شقه، تیکرای مروّف به زنجیره دلّیک پیکه وه
به ستراون. نه گه ره حه لقه یه کی لی ترازا، حه لقه یه کی دیکه له شوینیکی دیکه
جیکه ی دهگریته وه، له گه ل مهرگی هه ره شه مسی ته ورزییه کدا، شه مسیکی نوئ
له سه رده میکی جیا و به ناویکی جیا وه ده رده که ویت.

ناوه کان ده گورین، دین و ده پون، به لام گه وه ره وهک خوی ده مینته وه.

ئىيلا

قۇنيا، ۷ ئىيىلۋىلى ۲۰۰۹

بە تەنىشت جىخەۋەكەيەۋە لەسەر كوربىسىيەكى نايلىۋن ئىيلا نوسىتىۋو. كاتى لەناكاۋ چاۋەكانى كىردەۋە دەنگىكى چاۋەرواننەكراۋى ژنەۋت. يەككىك وشەگەلىكى لە تارىكىدا دەۋت پىشتىر لە تارىكىدا نەبىسىتىۋو، ئىنجا زانىي كە ئەۋە دەنگى بانگە و لە دەرەۋە دىت و بۆ نويژى بەيىنى بانگى خەلك دەكات. خەرىك بوو پۇژىكى نوي دەست پىيكات، ۋەلى ھەستىكى واش دايگىرت كە كۆتايى شىتىكە.

لە ھەر كەسىك بېرسىت كە بۆ يەكەم جار گويى لە دەنگى بانگ بوۋىت كە داۋاي نويژى بەيىنى دەكات، ھەر ھەمان شىت پىندەلىت: ئاي لە ۋە ھەستە ئالۋز و دەۋلەمەند و جوانە، ھاۋكات ھەستىكى سەيرت لا دروست دەبىت كە لە ترسەۋە نىكە. ئەۋە تەۋاۋ ۋەك عەشقە.

لە كىيى شەۋەكەدا، ئىيلا بەۋ دەنگە ۋەئاگاھات. لەۋ تارىكىيەدا چەند جارئ چاۋەكانى ھەلگۇفى تا تۈننى ھەست بەۋ دەنگە نىرىنەيە بكات كە لە پەنجەرە كراۋەكانەۋە ژوۋرەكەى پىر كىرد. خولەكىكى تەۋاۋى خاياند تا بىرى ھاتەۋە كە ئەۋ لە ماساشۋىستىس نىيە، ئىرەش ئەۋ مالا فراۋانە نىيە كە لەگەل شوۋەكەى و سى مىندالەكەيدا تىيدا دەژى. ھەموۋ ئەۋانە ھى پۇژگارىكى تر بوون - پۇژگارىكى دوۋر و زۆر ئالۋز، تا ئەۋ رادەيەى ھەستى كىرد كە لەنىۋ يەككى لە چىرۋەكانى جىۋكاندا دەژى كە لە رابىردۋى خۆى ناچىت.

نەخىر، ئەۋ لە ماساشۋىستىس نىيە، بەلكو لە شوۋىنىكى تىرى شوۋىنەكانى دىنبايە، لە نەخۇشخانەيەكە لە شارى قۇنيا لە تۈركىيا، ئەۋ پىاۋەش كە ئىستا گويى لىنى بوو بە نەفەسىكى پىك و قوۋل، بە دەنگىكى نىزىم و ناسك بانگى

به یانیی ددها، میرده که ی خوی نییه که بیست سال له مه و بهر شووی پی کردوه، به لکو دۆسته که یه تی که له پیناویدا له پوژیکی خۆره تاوی هاوینی رابردوو وازی له میرده که ی خوی هیتا.

“ئایا له پیناو پیاویکی بی بانه پوژ دهست له میرده که ت هه لده گریته؟”، هاوړیکانی و دراوسیتکانی به رده وام ئه م پرسیاره یان لیده کرد، “ئه ی منداله کانت؟ تو پیت وایه لیت خوش ده بن؟”.

ئایا وا تیگه یشتبوو که له گۆشه نیگای کۆمه له وه گهر ئافره تیک له پیناو پیاویکی تردا شتیکی له وه خراپتر هه بیته وازهینه له میرده که ی خوی و له پای ئیستایدا واز له بانه پوژ بهیته.

گلۆپی سه رمیزه که ی هه لکرد و دیقه تی تیشکه عه نه ربیه هیمنه که ی دا و وه ک ئه وه ی بیه وئ دلیا بیت که له و چهند سه عاته که مه ی خه وئ لیکه و تبوو هیچ شتی نه گۆراوه. هه رچه نده له ژیانیدا زۆر نه خۆشخانه ی نه دی بوو، به لام له ژیانیدا ئه وه بچو و کترین ژووری نه خۆشخانه بوو که بینیبوو. قهره و ئله که پو و به ریکی زۆری ژووره که ی داگیر کردبوو، ئیدی هه موو شته کانی تر به گویره ی شوینی قهره و ئله که دانرابوون، دۆلابیکی دار، میژیکی چوارگۆشه ی بچووک، کورسییه کی زیاد، گۆلدانیکی به تال، سینیه ک که جۆره ها حه بی رهنگ جیاوازی تیدا بوو، به ته نیشتیه وه کتیبی (من و پۆمی) بوو، که عه زیز له سه ره تای ئه م گه شته وه ده یخوینده وه.

حه وت پوژ بوو گه یشتبوونه قۆنیا، سه ره تا وه ک هه موو ئه و گه شتیارانه ی که سه ردانی شاره که ده کن، چهند پوژیکیان به سه ردانی - شوینه واره کان و مۆزه خانه کان و ئه و شوینه نه ی شوینه واریان تیده - به سه ربرد و خواردنی خۆمالییان خوارد و هه ر شتیکی نوینان به رچاو که و تبا وینه یان ده گرت، جا شته که ئاسایی بوایه یان توور په هات. هه موو شتی به ریکی ده پویشته، تا دوینی که له یه کی له چیشته خانه کان فراوینان ده خوارد، عه زیز به لادا هات و که وته سه ر زه وئ، ئه وه بوو بۆ نزیکترین نه خۆشخانه بردرا. ئیدی له وساره به ته نیشت قهره و ئله که یه وه چاوه رچی ده کات و نازانیت چی رووده ات. سه یری کرد ئه مه پیچه وانه ی ئاواته که یه تی و له هه مان کاتدا

به بیدەنگی له گەل خودادا به شه‌ر دیت، چونکه زوو ئه‌و دۆسته‌ی لێ سه‌نده‌وه
که له کاتێکی دره‌نگی ژیانیدا پتی به‌خشی بوو.

"ئازیزم، ئایا تۆ نوستوویت؟" ئیلا لێی پرسى. خۆ نه‌یده‌ویست بیزاری
بکات، به‌لام ده‌یه‌ویست به‌ئاگا بیت.

جگه‌ له‌ گافۆکه‌یه‌کی ره‌وته‌نى و هه‌یمنى رېتمى هه‌ناسه‌ی، که بریتی بوو له
زنجیره‌یه‌ک رېتمى ونبوو، هه‌چی تری نه‌یست.

"ئایا تۆ به‌ئاگاییت؟" به‌ چه‌ پرسى، ئینجا ده‌نگی هه‌لبه‌ری، "ده‌ی ئیستا
بیتدار به‌ره‌وه‌".

عه‌زیز به‌ هیواشی وتی: "چی بووه، ئه‌وه نه‌نوستوویت؟".

"نوێژی به‌یانى...، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌مه هه‌موو شتیک شی بکاته‌وه، ئیلا وای
وت و وه‌ستا: تیکچوونی بارى ته‌ندروستی، زنده‌ترسى له‌وه‌ی که له‌ده‌ستی
بدات، ئه‌و گه‌مزه‌یه‌یه‌ له‌ راده‌به‌ده‌ره‌ی که عه‌شق له‌ خۆی ده‌گریت - هه‌موو
شتیک ئه‌م سێ په‌یقه ده‌پنجیته‌وه.

عه‌زیز خۆی راستکرده‌وه و دانیش، بێ ئه‌وه‌ی چاوه سه‌وزه‌کانی
به‌روو کینیت، له‌به‌ر تیشکی گۆپه‌که به‌ سه‌رچه‌فی سێ ده‌وره درابوو، به
شیوه‌یه‌کی خه‌مین ده‌موچاوه جوانه‌که‌ی زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، به‌لام شتیکى
به‌هه‌یزیشی تیدا بوو که بریتی بوو له‌ نه‌مری.

"نوێژی به‌یانى تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه"، وه‌هه‌رێکی کرد و وتی، "ئایا
ده‌زانیت له‌نیو هه‌ر پێنج نوێژه‌که‌دا که هه‌موو پۆژی له‌سه‌ر موسلمانان بووه
به‌ ئه‌رك، ده‌وترئ نوێژی به‌یانى پیرۆزتره، به‌لام له‌ هه‌موویان زیاتر بۆ
تاقیکردنه‌وه‌یه‌".

"بۆچی وایه‌؟".

"پێم وایه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که له‌ خه‌ونه‌کانمان بیتدارمان ده‌کاته‌وه، ئێمه‌ش
حه‌زمان له‌وه نییه، به‌لکو پێمان خۆشه هه‌ر بنوین، بۆیه له‌ بانگی به‌یانیدا
رسته‌یه‌ک هه‌یه که له‌ بانگی نوێژه‌کانی تردا نییه که ئه‌مه‌یه: نوێژکردن له
نوستن باشتره‌".

ئیلا به‌ خۆی وت، به‌لام ره‌نگه‌ نوستن بۆ هه‌ردوو کمان باشتر بووبیت.
ئای چه‌ند حه‌زم ده‌کرد پێکه‌وه بنوین. تامه‌رزۆی خه‌ویکی هه‌یم و ئاسان بوو

که له ئەفسوونی خەوی جوانیکی نوستوو که متر نه بیت، خەویکی هیمنی سەد
ساله تا تاوی ئەم ئازاره سووک بکات.

دوای که مینک بانگه که ته و او بوو و دەنگدانەوه که مینا شەپۆل
دوورکه و ته وه. که دوا دەنگ توایه وه، به شتیویه کی سەیر دنیا کپ بوو، به لام
تاقه تپروو کین بوو. سالتیک به سەر به یه کگه یشتنه که یاندا رابردبوو، سالتیک له
عەشق و وشیاربوونه وه. زۆربه ی ئەو کاتانه ته ندروستی باشی عەزیز
یارمه تیدەر بوو تا له گەل ئیلادا درێژه به سەفه ره که بدات، به لام له دوو
هەفته ی رابردوودا، ته ندروستی تا ده هات تیکده چوو.

که دووباره نوستوه، ئیلا چاوی به سەرییه وه بوو. دەموچاوی هیمن و
ئازیز بوو. ئاوه زی لیوانلیو بوو له غایله، به قوولی هەناسه یه کی هەلکیشا و له
ژووره که دەرچوو. به راپه وه کاندای پوشت که دیواره کانی به رهنگی سهوزی
سیتیهرئاسا بۆیه کرابوون، سەری له چەند به شیک دا که نهخۆشی ژن و
پیاوی به سالدایوو و گەنجیان تیدا بوو، هەندیکیان له چاکبوونه و هدا بوون و
هەندیکی دیکه یان نهخۆشی پرزه ی لی بری بوون. هەولی دا گوئی به
ته ماشا کردنی که سانی خۆتیته لقورتینەر نه دات، به لام قژه زه رده که ی و چاوه
شینەکانی به ئاشکرا لایه بی ئەوه یان دەرده خست، ئیدی هەستی نه کرد که له
شویتیکی نه گونجاوه، چونکه ئیلا ئەوه نده گەشت و سەفه ری نه کردبوو.

دوای چەند چرکه یه ک بینیی وا له نزیک حەوزیک له ناو باخچه بچووک و
قنجه که ی نهخۆشخانه که دانیشتوو. له ناوه پاستی حەوزه که دا په یکه ری
فریشته یه کی بچووک قیت کرابوو وه و له بنی حەوزه که ش چەند پارچه
دراویکی زیو دەرده وشانه وه و هەریه که یان رازی که سیتی هەلگرتبوو. له
گیرفانه کانی دهستی گپرا و له پارچه دراویکی کانزا گه راء، به لام جگه له چەند
پارچه کاغه زیک که هەندئ وشه و هەندئ هیللی خوار و خپچی له سەر بوو،
هیچ شتیکی تری نه دۆزییه وه، هەرئوه نده چاوه کانی که وتنه سەر باخچه که،
هەندئ ورده به ردی رهش و دەرده وشاوه ی بینیی. دانه یه کی هەلگرت و
چاوه کانی نوقاند و فریسی دایه نیو حەوزه که وه، له نیوان لیوه کانیه وه
ورته ورتیکی نیازمه ندانه ی کرد و دهیزانی نایه ته دی. به رده که بهر دیواری

حه وزه كه كهوت و هه لبه زايه وه، ئينجا كهوته ئاميزى فريشته له بهرد دروستكراوه كه وه.

ئيتلا به خوى گوت، گهر عه زيز ليتره بوايه، نيشانه يه كي تيدا ده بينى. دواى نزيكه ي نيو سه عات گه رايه وه، له ژووره كه دا پزيشكيك و كچه په رستاريكي گه نجى بينى كه كاپيكي له سهر بوو، به سه رچه فى قه ره ويلكه ده موچاوى عه زيز داپوشرا بوو. مرد.

* * *

عه زيز وهك شويتكه وتوو يه كي رومي خوشه ويستى، له قونيا نيژرا. ئيتلا هه موو ئاماده كار يه كي كرد و هه ولى دا هه موو ورده كار يه كان جتبه جى بكات، به لام بروايشى به وه هه بوو كه ئه و شتانه ي ناتوانيت بيانكات، خودا يار مه تى ديدات. سه ره تا پارچه يه ك زهوى له ژير دره ختيكي ماتولي ي گه وه له گورستان يكي كو نى موسلمانان ئاماده كرد، ئينجا دوو ژه نياري سو فى پيدا كرد و قايل بوون كه له ماوه ي رپوره سمى ناشته كه دا ناى بژهن، هه روه ها نامه ي ئه ليكترونى بو هه موو شويتيك بو هاوړتيانى عه زيز نارد و داواى لي كردن تا له ناشته كه يدا ئاماده بن. زور شادمان بوو، چونكه ژماره يه كي زوريان له شويتانى دووره وه هاتن، له كيپ تاون، له سان پترسبورگ وه، له مور شيد ئاباده وه، له ساوباولو وه. له نيوياندا وينه گراني وهك خوى و زانايان و پورژنامه نووسان و نووسهران و سه ماكران و په يكه رتاش و پياوانى كارگوزار و جوتيار و كابانى ماليان تيدا بوو، هه روه ها ئه و مندالانه ش كه عه زيز هه ليگرتبوونه وه.

رپوره سمى ناشته كه به گه رموگوپى به رپوه چوو و خه لكانى سهر به هه موو بيروباوه په كان ئاماده ي بوون و وهك خوى ده ويست بو مردنه كه ي ئاهه نغيان گيژا، مندالان به شادمان يه وه وازيان كرد و شاعيريكي مه كسيكي (ناني مردووان) ي دابه ش كرد. يه كى له برادره ديترينه كانى عه زيز كه كه سيكي ئوسكوته ندى بوو، ته له گولى دريژى به سهر هه مواندا په خش كرد و

به سهر همواندا بلاوبوونه وه، هه ر ته له گولیک له رهنگیک و گه واهیده ری ئه وه بوون که مردن شتی که ده بیت مروف لئی نه ترسیت. یه کئی له دانیشتیوانی قونیا، که پیره میژدیکی موسلمانانی پشتچه ماوه بوو، به زهرده خه نه و دوو چاوی تیژه وه دیقه تی دیمه نه که ی دهدا، وتی له میژووی قونیا دا پیوره سمی ناشتی مه ولانای پیش چند سده یه کی لئ بترازی، پیوره سمی ناشتی وه که ئه مه به پیوه نه چوه.

دوای دوو پوژ له پیوره سمی ناشته که، دوا ی ئه وه ی له کوتاییدا ئیلا گه پایه وه سهر ته نهاییه که ی خوی، به هه موو شاره که دا دهستی به سووپانه وه کرد، دیقه تی ئه و خیزانانه ی دهدا که به لایدا تیده په پین، سهیری بازرگانه کانی ده کرد که له ناو دوکانه کانیان بوون، سهیری ئه و فروشیاره ده سگنیرانه ی ده کرد که زوریان لیده کرد تا شتیکیان لئ بکریت. خه لکه که ته ماشای ئه م ئافره ته ئه مریکاییه یان ده کرد که به دوو چاوی گریانای و ئاوساوه وه به ناویاندا تیده په پری. لیره ته و او نامۆبوو، بگره له هه موو شوینیک نامۆبوو.

ئیلا به ره و هۆتیل گه پایه وه، پیش ئه وه ی پارهی ئوتیله که بدات و به ره و فرۆکه خانه برپوات، چاکه ته که ی داکه ند و بلووزیکی رهنگ قوخی خوری ئه نقه ره ی له بهر کرد. به خوی گوت بو ئافره تیک هه ولبدات ئاوها نه بیت، ئه مه رهنگیکی سه لارانه و ناسکه، ئینجا په یوه ندیی به جائیته وه کرد، ئاخه که ئه و برپاری دا دوا ی ئاره زووی دلی بکه ویت، له نیو هه رسن منداله که یدا ته نها جائیت پشتی گرت، ئورلی و ئافی سووربوون له سهر ئه وه ی که قسه له گه ل دایکیاندا نه که ن.

“دایکه! چوینیت؟”، جائیت به دهنگه گه موگوپه که ی لئی پرسی.

ئیلا زهرده خه نه ی هاتی و وه که ئه وه ی کچه که ی به رانه به ری وه ستابیت، خوی به ره و پیش لارکرده وه، ئینجا به دهنگیک هه ر ئه وه تا ده بیسترا وتی، “عه زیز مرد”.

“وا ی دایکه! ته مه نی دريژ بو تو بمینیتته وه”.

كاتى بېريان كردهوه كه دواى ئهوه چى بلين، چەند ساتى خاموشى بالى
كىشا. يەكەم جار جانیت بېندەنگییه كهى شله قاند و وتى: "دایكه، ئایا ئیستا
بەرەو مال دەگەریتتهوه؟".

ئىلا سەرى بەردایه وه و دەستى به بیركردنه وه كرد. له پرسىارى
كچه كەیدا پرسىارىكى دىكهى بیست كه به خەيالىدا نەهاتبوو. ئایا بۆ
نۆرتامبتون بۆ لای شووه كهى بگەریتتهوه و مەسەلهى له یەكتر
جیابوونه وه كه یان رابگریت كه ناخوشى نىوانیان و یەكتر تۆمەتباركردنه كه یان
گەیشتبوو و بنهست؟ ئهى ئیستا چى بكات؟ ئاخىر ئه وه نه پارەى هەیه و نه
كارىكیشى به دەسته وهیه، به لام دەتوانیت وانهى تاییه تی زمانى ئینگلیزى
بلیتتهوه، یان له یەكێك له گۆفاره كان كار بكات، یان كى دەزانیت، پەنگه
پۆژىك بیت بېتته نووسەریكى باشى كاروبارى ئه دەبىی گرینگ.

ئىلا بۆ چەند چركه یەك چاوه كانى لىكنا و به له خۆرادیتن و شادمانییه وه
بۆ خۆى پیشبینى ئه و شتانهى دهكرد كه پۆژانى داهاتوو دهیانیهتایه رینگه.
هەرچەنده جارەن بهم جۆرهى ئیستای تەنها نەبوو، له راستیشدا هەستى به
تەنیاى نەدەكرد.

وتى: "خۆشه وىستم بىرت دەكهەم، بىرى برا و خوشكه كه تیش دەكهەم. ئایا
دین سەرم لى بدەن؟".

"دایكه بىگومان - دین - به لام ئیستا چى دهكهیت؟ ئایا تۆ دلىیات كه
ناگەریتتهوه؟".

ئىلا گوتى: "بۆ ئەمستردام دەپۆم، له وى شوقهى بچووك و جوان هەن و
به سەر جۆگه له كاندا دەپوان. خۆشه وىستم.. نازانم، پلانم دانەناوه. هەولدهەم
بژیم و بزەنم پۆژىك دلم چیم پێدهلێت، ئەمە رېسایه كه له رېساكان، ئى وا
نیه؟".

"دایكه، كام رېسا؟ تۆ باسى چى دهكهیت؟".

ئىلا چووه نزیك پەنجەرەكه و به هەموو لایهكى ئاسمانى شیندا
هەلپوانى و هەر له خۆوه وهك دەرویشیک به دەورى خۆیدا بخولیتتهوه، به

خیرایی خولایه وه و پروبه پرووی گریمانه یه کی زۆر بوو و له عهدهمدا ون بوو
و تویه وه.

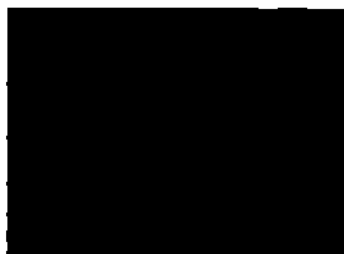
ئینجا له سه رخۆ کوتی: "پرسیای چله مین ده لیت: به بێ عه شق ژیان نرخیک
نییه. له خۆت مه پرسه چ جۆره عه شقیکت دهوێ، پۆحی یان مادی، خودایی
یان دنیاایی، پۆژئاوایی یان پۆژهه لاتی، چونکه دابه شبوونه کان چکه له
دابه شبوونی زیاتر چ نه نجامیکیان نابیت. عه شق نه ناویکی هیه و نه نیشانه
و نه پێناسه یه ک. نه و هر ته وه یه که هیه، بیکه رد و ساده یه.".
"عه شق ئاوی ژیانه. دولبه ریش پۆحیکه له ئاگر!
کاتی ئاگر عه شقی ئاو ده بیت، گهردوونیش ده بیته گهردوونیکێ تر."

وه رگێرانی ته م پرمانه:

له ٦-٥-٢٠١٤هوه

تا یه که م پۆژی پایزی ٢٠١٤ی خایاندووم

ئەلىف شەفەق

نوسەرى ئەم پۇمانە "ئەلىف شەفەق" بە ۱۹۷۱ سالى تورکە و سالى ۱۹۷۱ لە ستراسبۇرگ لە قەپەتسا لەدايک بوو. چەندىن خەلاتى ئەدەبىي وەرگرتوو و بە يەکیک لەو پۇمانتووساتە دادەنرى کە لە تورکیا زۇرترىن خوینەرى مەيە. يەکیک لە پەخنەگرەکان ناوی ناو (يەکیکە لە دەنگە ھەرەجیاوازەکانى ئەدەبىي تورکی و ئەدەبىي ھاوچەرخى جیھانى). بەرھەمەکانى بۇ زیاتر لە سى زمان وەرگىزدراون، نیشانەى فەخرى شۆپەسوارى ھەلکەتووی ھونەر و ئەدەبىياتى یېن بەخشراو.

ئەلىف شەفەق يانزە کتیبى داناو و ھەشتیان پۇمانن. پۇمانى بە ھەردو زمانى تورکی و ئینگلیزی نووسیو و دابونەرىتە پۇزاوايى و پۇژھەلاتییەکان تیکەل دەکات، باسى ئافرەت و کەمینەکان و ئاوارەکان دەکات، ھەرۋەھا باسى پۇشنییری و کولتورە لاوەکییەکان و لاوان و پۇچە جیھانییەکان دەکات. لە پۇمانەکانیدا سوود لە پۇشنییری و دابە ئەدەبییە جیاوازەکان وەرەگریت. بە ئارەزوویەکی قسولەو دەروانیستە مێژوو و فەلسەفە و سۆفیگەرى و پۇشنییری میلی و سیاسەتى پۇشنییری. شەفەق بەو ش بەناویانگە بە چاویکی تیزەو دەروانیستە کۆمیدیای رەش.

پۇمانى (چل پیتساگەى عەشق) باسى عەشق و خۇشەویستى نىوان پۇزاوا و پۇژھەلات و پابردوو و ئیستا و عەشقى پۇحى و دنیایى دەکات. ھەموو ئەمانەش لە میانەى چیرۆکی نىوان جەلالەدینی پۇمى و شەمسى تەوریزی دەگىزیتەو. ئەم پۇمانە زیاتر لە ۶۰۰۰۰۰ دانەى لى فرۇشراو. خالید الجیلی ئەم پۇمانەى لە ئینگلیزییەو بە عەرەبى وەرگىراو.

زنجیره ی کتنبه چاپکراوه گانی ده زگای چاپ و په خشی سهر دم ۲۰۱۵

نومبر	نومبر	نومبر	نومبر
۲۰۱۲	چل رښاکه ی عشق	نولیف شه فقه	وهرگڼرانی
۲۰۱۳	نوسینه وه ی ناسمان	کاوه محمده	جهلیل کاکه وه یس

Elif Şafak
FORTY
RULES OF

